

3 1761 04571566 1

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

Lit. Coll.

16

147

IMMANUELIS BEKKERI,

951e

PROFESSORIS BEROLINENSIS,

A N E C D O T A

G R A E C A.

VOLUMEN TERTIUM.

THEODOSII CANONES.

EDITORIS ANNOTATIO CRITICA.

INDICES.

29333
5/10/93
L

BEROLINI, 1821.

TYPIS ET IMPENSIS

G. REIMERI.

Handwritten notes in top right corner, including a signature and some illegible scribbles.

IMMANUELIS BERKERY

PROFESSORIS BEROLINENSIS

VOLUME I

INDEX

VOLUMEN PRIMUM

THEOLOGICI CANONES

EDITORIS ANNOTATIO CRITICA

INDEXES

Handwritten red stamp:
p/10/d2
2/23/23

BEROLINIENSIS

UNIVERSITATIS

LIBRARIUS

Θ Ε Ο Δ Ο Σ Ι Ο Υ

Κ Α Ν Ο Ν Ε Σ.

© 1900 N. O. S. P. O.

REPRODUCED

ΘΕΟΛΟΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

ΠΕΡΙ ΑΡΡΕΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κανὼν α.

Γενικά. Αἴας Αἴαντος: τὰ εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ καθαρὸν ὄνοματα
δισύλλαβα βαρύτερα μακροκατάληκτα ἀρσενικά διὰ τοῦ
 $\bar{\nu}\tau$ κλίεται, Θόας Θόαντος, Ὑας Ὑαντος, Αἴας Αἴαν-
τος. Τῷ Αἴαντι: πᾶσα γενική εἰς $\sigma\bar{s}$ λήγουσα με-
ταβάλλουσα τὸ $\sigma\bar{s}$ εἰς $\bar{\iota}$ τὴν δοτικὴν ποιεῖ ὁμότοπον 5
καὶ ὁμόχρονον, Θόαντος Θόαντι, ἔρωτος ἔρωτι, Μίνως
Μίνωι, Αἴαντος Αἴαντι. Τὸν Αἴαντα: πᾶσα δοτικὴ
ἐνικῶν εἰς $\bar{\iota}$ ἐκφωνούμενον λήγουσα, ὅτε ἔχει ἰσοσύλ-
λαβον τὴν αἰτιατικὴν, τροπῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\alpha}$ αὐτὴν ποιεῖ,
Θόαντι Θόαντα, ἔρωτι ἔρωτα, χάριτι χάριτα, Αἴαντι 10
Αἴαντα, λέβητι λέβητα. Ὡ Αἴαν: πᾶσα γενική διὰ
τοῦ $\bar{\nu}\tau$ κλινομένη ἀποβολῇ τοῦ $\tau\sigma$ ποιεῖ τὴν κλητικὴν,
εἰ μὴ διεφθόγγῳ παραλήγοιτο, χωρὶς τῶν μετοχῶν καὶ
τῶν μετοχικῶν ὀνομάτων, Αἴαντος Αἴαν, Ξενοφῶντος
Ξενοφῶν, Θόαντος Θόαν. πλακοῦντος δὲ πλακοῦ καὶ Σι- 15
μοῦντος Σιμοῦ. *)

Δυϊκά. Τῷ Αἴαντε: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς $\bar{\iota}$
ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\epsilon}$ τὴν εὐθείαν
τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, βοῦ βόε, Θόαντι Θόαντε, Αἴαντι
Αἴαντε. Τοῦν Αἴαντοιν: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς 20
 $\bar{\epsilon}$ ἢ εἰς $\bar{\omicron}$ λήγουσα εἰς $\bar{\omicron}\bar{\nu}$ ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτι-

*) ἐν ἄλλῳ καὶ σημασῶντος σημασοῦ.

κίην, ἔρωτε ἐρώτοιιν, κανόνε κανόνουιν, Ὀμήρω Ὀμήρουιν, σοφώ σοφοῖν. Ὡ Αἴαντε: τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Πληθυντικά. Οἱ Αἴαντες: πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς $\bar{\epsilon}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιῆ τὴν εὐθείαν τῶν 5
πληθυντικῶν, χάριτε χάριτες, νᾶε νᾶες, ἔρωτε ἔρωτες.
Τῶν Αἰάντων: πᾶσα γενική πληθυντικῶν κοινὴ εἰς $\bar{\omega}$
ὦν λήγει ἐπὶ παντός γένους. Τοῖς Αἴασι: πᾶσα
εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ λήγουσα μετὰ μακρᾶς, περισσο-
συλλάβως κλινομένη καὶ μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν 10
γενικὴν, προσθέσει τοῦ ι ποιῆ τὴν δοτικὴν τῶν πλη-
θυντικῶν, λέβησ λέβητος λέβησι, Τρωῖς Τρωός Τρωσί,
Πηλεῖς Πηλέως Πηλεῦσι, παῖς παιδός παισί, πλὴν τοῦ
ποιός ποδός ποσί. Τοῦς Αἴαντας: πᾶσα αἰτιατικὴ
ἐνικῶν εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιῆ τὴν αἰτια- 15
τικὴν τῶν πληθυντικῶν, Κύπριδα Κύπριδας, Αἴαντα
Αἴαντας. Ὡ Αἴαντες: εἶπομεν ὡς τῶν δυϊκῶν καὶ
τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Κανῶν β.

Ἐνικά. Ὁ κοχλίας τῆ κοχλίου: τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ σ καθα- 20
ρόν ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς ἀπλᾶ βαρύτερα εἰς οὐ ἔχει τὴν
γενικὴν, Παπίου, Ἐρμείου, Αἰνείου. εἰ δὲ εἰς $\bar{\alpha}$ περα-
τώσεις τὴν γενικὴν, τοῦ Παπία λέγων καὶ τοῦ Ἐρμεία,
Δωρικὴ ἔσαι ἡ κλίσις, συνήθης γεγονυῖα τῇ κοινῇ δια-
λέκτῳ. σεσημειῶται τὸ Πικίας Πικίαντος καὶ Πενκετίας 25
Πενκετίαντος ἐν τῷ κανόνι. Τῷ κοχλία: πᾶσα γε-
νικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς $\bar{\iota}$
ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐ-
θείας ἢ μείζονος ἀντισοίχου, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῷ
Πέρση, ἡ Μήδεια τῆς Μηδείας τῇ Μηδείᾳ, ἡ γῆ τῆς 30
γῆς τῇ γῆ· καλός δὲ καλοῦ καλῶ δια μείζονος. Τὸν
κοχλίαν: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ λήγουσα, ὅταν
ἔχη ἰσοσύλλαβον τὴν αἰτιατικὴν μετὰ τῶν αὐτῶν φω-

νηέντων, εἰς $\bar{\nu}$ αὐτὴν ἔχει λήγουσαν, ἰχθὺς ἰχθύς, κα-
λός καλόν. ὅθεν Ἀττικοὶ Δημοσθένην κλίνουσι μετὰ τοῦ
 $\bar{\nu}$. $\bar{\Omega}$ κοχλία: τὰ εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ ἰσοσυλλάβως κλινόμενα ἀπο-
βολῇ τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, Μηνᾶς Μηνᾶ, Ζηνᾶς
Ζηνᾶ, Κερκιδᾶς Κερκιδᾶ. 5

Δυϊκά. Τὸ κοχλία: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς $\bar{\alpha}$
ἢ εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσα ὁμόφωνον ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊ-
κῶν, τῷ Παπία τῷ Παπία, τῷ καλῷ τῷ καλῷ. Τοῖν
κοχλίαιν: πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα προς-
θέσει τοῦ $\bar{\iota}\nu$ ποιεῖ τὴν γενικὴν, καλά καλαῖν, Πέρσα 10
Πέρσαιν. $\bar{\Omega}$ κοχλία: εἴρηται.

Πληθυντικά. Οἱ κοχλίαι: πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν
εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}$ ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν
πληθυντικῶν, τὰ Μούσα αἱ Μοῦσαι. εἰ δὲ εἰς $\bar{\omega}$ λή-
γει, εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδετέρων. 15
Τῶν κοχλιῶν: εἴρηται. Τοῖς κοχλίαις: πᾶσα εὐ-
θεία πληθυντικῶν εἰς $\bar{\iota}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ $\bar{\sigma}$
ποιεῖ τὴν δοτικὴν, οἱ Πέρσαι τοῖς Πέρσαις, αἱ Μοῦσαι
ταῖς Μοῦσαις, οἱ τοξόται τοῖς τοξόταις, οἱ καλοὶ τοῖς
καλοῖς. Τοῦς κοχλίας: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν 20
εἰς $\bar{\alpha}\iota$ δίφθογγον λήγουσα τροπῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\sigma}$ τὴν αἰ-
τιατικὴν ποιεῖ, Μοῦσαι Μοῦσας, Πέρσαι Πέρσας. $\bar{\Omega}$
κοχλίαι: εἴρηται.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. Ὁ Λάχης τοῦ Λάχητος: τὰ εἰς $\bar{\eta}\varsigma$ 25
βαρύτερα ἰαμβικά, μὴ ἔχοντα ἐπ' εὐθείας τὸ $\bar{\iota}$, εἰς τος
ἔχει τὴν γενικὴν, λέβητος, Πάχητος, Δάρητος. σεση-
μειῖται τὸ Κόμης Κόμου καὶ γῆης γίνου. Τῷ Λά-
χητι. Τὸν Λάχητα: εἴρηται. $\bar{\Omega}$ Λάχης: τὰ εἰς $\bar{\eta}\varsigma$
ἢ εἰς $\bar{\omega}\varsigma$ ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλινόμενα *) 30

*) ἄλλως, διὰ τοῦ τος ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ $\bar{\sigma}\varsigma$ κλινόμενα ὁμόφω-
τον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, οἷόν ὃ Λάχης τοῦ Λάχητος ὡ
Λάχης, ὃ γέλως τοῦ γέλωτος ὡ γέλως, ὃ ἦρως τοῦ ἦρωτος ὡ ἦρως.

ὁμόφωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, τοῦ λέβητος
ὡ̄ λέβης, τοῦ ἔρωτος ὡ̄ ἔρω.

Δυϊκά. τῷ Δάχητε. Τοῖν Λαχῆτοιν. Ὡ̄
Λάχητε.

Πληθ. οἱ Δάχητες. τῶν Λαχῆτων. τοῖς Δά- 5
χησι. τοὺς Δάχητας. ὡ̄ Δάχητες.

Κανὼν δ.

Ἐν. Ὁ Χρύσης τοῦ Χρύσου: τὰ εἰς ἡς σπον-
δαιὰ βαρύτερα εἰς ὄν ἔχει τὴν γενικὴν, Πέρσης Πέρ- 10
σου, Τένης Τένου. σεσημειῶται τὸ μάσθλητος, Μόρ-
ρητος, Μίλητος: τὰ γὰρ ἄλλα ἔχουσιν ἀπολογία. Τῷ
Χρύση: εἶπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ
εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν
μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιζοίχου.
Τὸν Χρύσην: εἶρηται. Ὡ̄ Χρύση: τὰ εἰς ἡς ἰσο- 15
συλλάβως κλινόμενα, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἶη συντεθει-
μένα ἢ τὸ τ ἔχοι ἢ ἔθνικα εἶη, ἀποβολῇ τοῦ σ̄ ποιεῖ
τὴν κλητικὴν, ὡ̄ Εὐριπίδη, ὡ̄ μισογύνῃ, ὡ̄ Μηριόνη.
εἶπομεν εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἶη συντεθειμένα διὰ τὸ ὡ̄
γεωμέτρα, ἢ τὸ τ ἔχοι διὰ τὸ ὡ̄ τοξότα, ὡ̄ θῦτα, ἢ 20
ἔθνικα εἶη διὰ τὸ ὡ̄ Πέρσα.

Δυϊκά. Τῷ Χρύσα: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἡ
λήγουσα τροπῇ τοῦ ἡ εἰς ἄ τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῇ Ἑλένη
τὰ Ἑλένα, τῷ Πέρση τὰ Πέρσα. Τοῖν Χρύσαιν.
Ὡ̄ Χρύσα: εἶρηται. 25

Πληθ. οἱ Χρῦσαι. τῶν Χρυσῶν. τοῖς Χρῦ-
σαις. τοὺς Χρῦσας. ὡ̄ Χρῦσαι: εἶρηται.

Κανὼν ε.

Ἐν. Ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένεος καὶ
Δημοσθένους: τὰ εἰς ἡς ὀνόματα παρ' οὐδετέρων 30
συντεθειμένα πάντως εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν, γένος
εὐγενῆς εὐγενοῦς, ἡθός κακοῆθης κακοῆθους: σεσημειώ-
ται τὸ ἀγκυλοχείλης ἀγκυλοχείλου. εἶδέναι δὲ δεῖ ὅτι

πᾶσα γενικὴ εἰς οὐς λήγουσα συνηρομένη ἐστὶ· δεῖ οὖν τὸν κλίνοντα πρότερον λαμβάνειν τὸ ἐντελὲς καὶ οὕτω ποιῆν τὴν συναίρεσιν, τοῦ Δημοσθένους τοῦ Δημοσθενους. τῷ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένει. τὸν Δημοσθένα τὸν Δημοσθένη καὶ Ἀττικῶς Δημοσθένην. τὰ εἰς ἧς εἰς οὐς ἔχοντα τὴν γενικὴν εἰς ἐς ποιεῖ τὴν κλητικὴν. *)

Δυϊκά. τὸ Δημοσθένεε τὸ Δημοσθένη. **) τοῦν Δημοσθενέοιν τοῦν Δημοσθενοῖν. ὦ Δημοσθένεε ὦ Δημοσθένη. 10

Πληθ. οἱ Δημοσθέnees οἱ Δημοσθένεις. ***) τῶν Δημοσθενέων τῶν Δημοσθενῶν. τοῖς Δημοσθένεσι μόνως. πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχομένη τὸ σ, παραιτησάμενη τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἀκουσθῆναι σοιχεῖα, 15 τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, Δημοσθένει Δημοσθένεσι, Πάριδι Πάρισι, ὄφει ὄφεισι. τὲς Δημοσθέneas τοὺς Δημοσθένεις: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς σ λήγουσα καὶ συνηρομένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ὁμόφωνον ἔχει τὴν ἰδίαν αἰτιατικὴν. δηλονότι καὶ 20 τὴν κλητικὴν. ὦ Δημοσθέnees ὦ Δημοσθένεις.

Κανὼν 5.

περὶ τοῦ Ἡρακλῆς ὀνόματος.

Τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ εὐθείας μὲν ἔχει δύο, μίαν ἐντελῆ τὴν Ἡρακλῆς καὶ μίαν συνηρο- 25 μένην τὴν Ἡρακλῆς, αἱ τινες γεννῶσι γενικὰς τέσσαρας, ἢ ἐντελῆς δύο, μίαν ἐντελῆ καὶ μίαν συνηρομένην, καὶ ἢ συνηρομένη δύο, μίαν συνηρομένην καὶ μίαν ἐντελῆ.

*) ἐν ἄλλω· καὶ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον.

**) καὶ τὰ δύο δὲ ἐε εἰς ἡ κρηῖται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν.

***) καὶ τὰ δύο ἐε εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κρηῖται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν.

Ἐνικά. Ἡρακλέης Ἡρακλῆος Ἡρακλέους.
Ἡρακλέϊ Ἡρακλέει. Ἡρακλέα Ἡρακλέα.
Ἡράκλεες Ἡράκλεις καὶ Ἡρακλες κατὰ συγκο-
πὴν τοῦ ε̄.

Δυϊκά. Ἡρακλέεε Ἡρακλέη καὶ Ἡρακλήε. 5
Ἡρακλεέοιν Ἡρακλέοιν. Ἡρακλέεε Ἡρακλέη
καὶ Ἡρακλήε.

Πληθυντικά. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις. Ἡρα-
κλεέων Ἡρακλεῶν. Ἡρακλέεσιν Ἡρακλήσιν.
Ἡρακλέεας Ἡρακλέεις καὶ Ἡρακλήεας καὶ Ἡρα- 10
κλέεας. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις.

Ἐνικά. Ἡρακλήε Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς· αὐ-
τὴ ἄλεκτος. Ἡρακλέϊ Ἡρακλεϊ. Ἡρακλέα Ἡρα-
κλή καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλήν. Ἡρακλες καὶ Ἡρα-
κλήε. 15

Δυϊκά. Ἡρακλέε Ἡρακλή. Ἡρακλέοιν Ἡ-
ρακλοῖν. Ἡρακλέε Ἡρακλή.

Πληθ. Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς. Ἡρακλέων Ἡ-
ρακλεῶν. Ἡρακλέσι μόνως. Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς.
Ἡρακλέεες Ἡρακλεῖς. 20

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. Ὁ Πάρις τοῦ Πάριδος: τὰ εἰς ις κύ-
ρια διὰ τοῦ δος κλίνεται, εἴτε ἀρσενικά εἴη εἴτε θη-
λυκά, Ἄδωνις Ἀδώνιδος, Πάριδος, Θέτιδος, Μέμφιδος.
τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα ὑπερον ἐροῦμεν. τὸ 25
δὲ Πάριος, Θέτιος Ἰωνικά. τῷ Πάριδι: εἴρηται. τὸν
Πάριδα καὶ τὸν Πάριν: τῶν εἰς ις αἱ αἰτιατικαὶ
διχῶς λέγονται, καὶ ἡ μὲν εἰς ᾱ λήγουσα ἀπὸ τῆς ἐπι-
κῆς δοτικῆς κανονίζεται, ἡ δὲ εἰς ῥ ἀπὸ τῆς εὐθείας.
ῶ Πάρι: τὰ εἰς ις ἀποβολῇ τοῦ σ̄ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, 30
ῶ Θέτι, ῶ Πάρι.

Δυϊκά. τὸ Πάριδα. τοῖν Παρίδοιν. ῶ Πά-
ριδα.

Πληθ. οἱ Πάριδες. τῶν Παρίδων: εἴρηται. τοῖς Πάρισι: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφρονούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχομένη τὸ σ καὶ ἀποβάλλουσα τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι, τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, Πάριδι Πάρισι. τοὺς Πάρι- 5
δας. ᾧ Πάριδες.

Κανὼν η.

Ἐνικά. Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος: τὰ εἰς ἰς προσηγορικά, μὴ ὄντα παρώνυμα μηδὲ μακροκατάληκτα, διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλίνεται, μάντιος, ὄφιος. Ἀττικοὶ δὲ 10
μάντεως καὶ ὄφειός φασιν. εὐρέθη δὲ καὶ ὄφειος, ὡς τὸ

ἔσπειρ' ὄφειος ἐν γαίᾳ θέρους

καὶ

ὄς ἂν δύνηται πόλιος ἐν τ' ἀρχαῖσις ἤ. 15
τῷ ὄφι, καὶ ἐν συναρέσει ὄφι. τὸν ὄφιν: ἢ μὲν ἀναλογία ἀπῆται καὶ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς διχῶς κλίνεσθαι, ὡς καὶ τὰς τῶν κυρίων· ἀλλ' ἀπέλειψεν ἢ χοῆσις τῆς εἰς ᾧ αἰτιατικῆς. ᾧ ὄφι.

Ἀνικά. τὸ ὄφιε. τοῖν ὄφιοιν. ᾧ ὄφιε. 20

Πληθ. οἱ ὄφεις. τῶν ὄφίων. τοῖς ὄφισι. τοὺς ὄφιας. ᾧ ὄφεις.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. Ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος: τὰ εἰς εἰς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐρόεντος, τι- 25
μήεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ᾧ χαρίει καὶ ᾧ χαρίεν: διχῶς λέγεται τούτων ἢ κλητικῆ, ᾧ χαρίει καὶ ᾧ χαρίεν, ὅτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφθόγγου ἀποβολῆ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ὁ παῖς ᾧ παῖ, ὁ Πηλεὺς ᾧ Πηλεῦ, καὶ ᾧ χαρίεν, ὅτι πᾶν οὐδέ- 30
τερον ἀρσενικῷ παρεσχηματισμένον, εἰ μὲν ἰσοσυλλάβως κλινόιτο, τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ, τὸ σοφόν καὶ τὸν σοφόν, τὸ εὐγῆρων καὶ τὸν εὐγῆρων, εἰ

δὲ περιττοσυλλάβως, τῇ κλητικῇ, τὸ ἄρσεν ᾧ ἄρσεν, τὸ σῶφρον ᾧ σῶφρον. οὕτως οὐκ ἔσαι ἢ κλητικῇ ᾧ χαρίεν, ἵνα ὁμοφωνήσῃ τῷ οὐδετέρῳ.

Δυϊκά. τὸ χαρίεντε. τοῖν χαριέντοιν. ᾧ χαρίεντε.

Πληθ. οἱ χαρίεντες. τῶν χαριέντων. τοῖς χαρίεσι καὶ χαρίεσι: διχῶς λέγεται καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοῖς χαρίεσι τῷ λόγῳ τῆς εὐθείας τῶν ἐνικῶν, ἢ χαρίεσι τῷ λόγῳ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν. τοὺς χαριέντας. ᾧ χαριέντες.

Κανὼν ι.

Ἐνικά. ὁ Πηλεὺς τοῦ Πηλέως, Πηλέως δὲ Ἀττικῶς: τὰ εἰς εὐς λήγοντα διὰ τοῦ εὐς κλίνεται, Οἰνέος, Τυδέος, Πηλέος. Ἀττικοὶ δὲ τῆς γενικῆς ταύτης τρέπουσι τὸ ὀ εἰς ᾧ, Πηλέως, Οἰνέως, Τυδέως. τῷ Πη-15 λέϊ, καὶ Πηλεῖ κατὰ συναίρεσιν. τὸν Πηλέα. ᾧ Πηλεῦ: εἶπομεν ὡς τὰ εἰς ὀ λήγοντα μετὰ διφθόγγου ἀποβολῇ τοῦ ὀ ποιῶ τὴν κλητικὴν, ὁ Ζεὺς ᾧ Ζεῦ.

Δυϊκά. ᾧ Πηλέε. τοῖν Πηλέοιν. ᾧ Πηλέε.

Πληθ. οἱ Πηλέες. τῶν Πηλέων. τοῖς Πη-20 λεῦσι: μόνως τὴν δοτικὴν διὰ τῆς εὐ διφθόγγου λεκτέον τῷ ἀπὸ τῆς εὐθείας κανόνι. οὐ γὰρ διαφορεῖται, ὡς τινες νομίζουσι. μόνον τὸ νίεσιν ἡμάρτηται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δίχα τοῦ ὦ λεγόμενον. τοὺς Πηλέας. ᾧ Πηλέες, καὶ ᾧ Πηλεῖς κατὰ συναίρεσιν.

Κανὼν ια.

Ἐνικά. ὁ ἠδύς τοῦ ἠδέος: τὰ εἰς εὐς τριγενῆ διὰ τοῦ εὐς κλίνεται, ἠδέος, ὠκέος. τῷ ἠδέϊ, καὶ ἠδεῖ κατὰ συναίρεσιν. τὸν ἠδέα καὶ ἠδύν: καὶ αὐταὶ αἱ αἰτιατικαὶ τῷ λόγῳ τῆς εὐθείας καὶ τῷ λόγῳ τῆς δοτικῆς. 30 ᾧ ἠδύ: τὰ εἰς εὐς ἀποβολῇ τοῦ ὀ ποιῶ τὴν κλητικὴν, ᾧ ταχύ, ᾧ θῆλυ.

Δυϊκά. τὸ ἠδέε. τοῖν ἠδέοιν. ᾧ ἠδέε.

Πληθ. οἱ ἡδέες, καὶ ἡδεῖς κατὰ συναίρεσιν.
τῶν ἡδέων. τοῖς ἡδέσι. τοὺς ἡδέας, καὶ ἡδεῖς
κατὰ συναίρεσιν. ὦ ἡδέες καὶ ὦ ἡδεῖς.

Κανὼν β.

Ἐνικά. ὁ βότρυς τοῦ βότρου: τὰ εἰς ὄν μονο- 5
γενῆ τὸ ὕ ἀνιάσσει καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ προσθέσει τοῦ
ὄς κλίεται, εἶχος, βότρυς. σεσημειῖται τὸ πῆχυς πῆ-
χυος, πέλεκυς πελέκους καὶ ἔγγελυς ἐγγέλους. τῷ βό-
τρυι. τὸν βότρυν. ὦ βότρυ.

Ἀνικά. τῷ βότρυε. τοῖν βοτρώοιν. ὦ βότρυε. 10

Πληθ. οἱ βότρυες. τῶν βοτρώων. τοῖς βό-
τρουσι. τοὺς βότρυας: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς
εἰς λήγουσα τροπῇ τοῦ εἰς ἄ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν,
ἔρωτες ἔρωτας, βότρυες βότρυας. ὦ βότρυες.

Κανὼν γ.

15

Ἐνικά. ὁ βοῦς τοῦ βοός: τὰ εἰς οὖς ἀπαθῆ διὰ
τοῦ ὄς κλίεται, χοῦς χοός, χοῦς χοός, πλὴν τοῦ
πούς καὶ ὀδούς: πούς γὰρ ποδός καὶ ὀδούς ὀδόντος.
τῷ βοῦ. τὸν βόα καὶ βοῦν διχῶς. ὦ βοῦ.

Ἀνικά. τῷ βόε. τοῖν βοοῖν. ὦ βόε. 20

Πληθ. οἱ βόες. τῶν βοῶν. τοῖς βουσί. τοὺς
βόας. ὦ βόες.

Κανὼν δ.

Ἐνικά. ὁ πλοῦς τοῦ πλοῦ: τὰ εἰς οὖς συνη-
ρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν, πλακόεις πλα- 25
κόαντος πλακοῦς πλακοῦντος, χρύσειος χρυσεῖον χρυ-
σοῦς χρυσοῦ, πλόος πλόου πλοῦς πλοῦ. ἐσι δὲ πᾶσα ἢ
κλίσις ἀπὸ τοῦ ἐντελοῦς συνηρημένη. τὰ εἰς ὄς ἀρσενικῆ
εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, ὁ πλόος ὁ πλοῦς τοῦ πλόου
τοῦ πλοῦ. τῷ πλόω τῷ πλώ. τὸν πλόον τὸν 30
πλοῦν. ὦ πλόε ὦ πλοῦ: τὰ εἰς ὄς ἀρσενικῆ εἰς εἰ
ἔχει τὴν κλητικὴν.

Ανικά. τὸ πλόω τὸ πλώ. τοῖν πλόοιν τοῖν πλοῖν. ὦ πλώω ὦ πλώ.

Πληθ. οἱ πλόοι οἱ πλοῖ: πᾶσα εὐθειᾶ δυϊκῶν εἰς ὦ λήγουσα εἰς οἰ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδετέρων. τῶν πλόων τῶν πλῶν. τοῖς πλόοις 5 τοῖς πλοῖς. τοὺς πλόους τοὺς πλοῦς: πᾶσα εὐθειᾶ πληθυντικῶν εἰς οἰ λήγουσα εἰς οὖς ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν, οἷον Ὅμηροι Ὅμηρους. ὦ πλόοι ὦ πλοῖ.

Κανὼν ιε.

Ἐνικά. ὁ ἰδρῶς τοῦ ἰδρῶτος: τὰ εἰς ὡς ὀξύ-10 τονα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ τος κλίνεται, ἀπτῶτος, ἀγνῶτος. τῷ ἰδρῶτι τὸν ἰδρῶτα. ὦ ἰδρῶς: τὰ εἰς ὡς τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Ανικά. τὸ ἰδρῶτε. τοῖν ἰδρῶτοιν. ὦ ἰδρῶτε.

Πληθ. οἱ ἰδρῶτες. τῶν ἰδρῶτων. τοῖς ἰδρῶ-15 σι. τοὺς ἰδρῶτας. ὦ ἰδρῶτες.

Κανὼν ις.

Ἐνικά. ὁ ἥρως τοῦ ἥρωος: τῶν εἰς ὡς βαρ- τόνων τὰ μὲν βραχεῖα παραληγόμενα διὰ τοῦ τος κλίνεται, γέλωτος, ἔρωτος, Νέπωτος, τὰ δὲ μακροᾶ διὰ κα-20 θαροῦ τοῦ ὄς, Μίνωος, ἥρωος, πλὴν τοῦ εἰλως εἰλωτος. τῷ ἥρωϊ. τὸν ἥρωα. ὦ ἥρωος.

Ανικά. τὸ ἥρωε. τοῖν ἥρωοιν. ὦ ἥρωε.

Πληθ. οἱ ἥρωες. τῶν ἥρώων. τοῖς ἥρωσι. τοὺς ἥρωας. ὦ ἥρωες. 25

Κανὼν ιζ.

Ἐνικά. ὁ Μενέλεως τοῦ Μενέλεω: τὰ εἰς ὄς ὀνόματα μεταποιοῦντες Ἀττικοὶ εἰς ὡς καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε̄ μεταβάλλουσι, κλίνουσι δὲ πάντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ὁ λεῶς τοῦ λεῶ, ὄξο νεῶς τοῦ νεῶ. ἰσέον δὲ ὡς εἴ που εὐρεθείη ἐν τῷ κοινῷ ὀνόματι τὸ ὀ, εἰς ὦ αὐτὸ τρέπουσι, καὶ φθάση προπαροξυνθῆναι ἢ εὐθειᾶ, πᾶσα πτώσις προπαροξύνεται.

τῷ Μενέλεω: εἶπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιζοίχου. τὸν Μενέλεων: εἶπομεν ὡς πᾶσα εὐθεῖα εἰς ὀ λήγουσα, ὅταν ἔχη τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον μετὰ 5 τῶν αὐτῶν φωνηέντων, εἰς ὦ αὐτὴν ἔχει λήγουσαν, ὁ Πέρσης τὸν Πέρσην. ὃ Μενέλεως: εἶπομεν ὡς τὰ εἰς ὡς τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. ἄλλως τε καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικὰς.

Δυϊκά. τῷ Μενέλεω: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ὦ λή- 10 γουσα ὁμόφωνον ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊκῶν. τοῖν Μενέλεων: τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ὀ εἰς ὦ· διὸ καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ δοτικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ ἰ ἔχει. ὃ Μενέλεω: εἴρηται.

Πληθ. οἱ Μενέλεω: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ 15 γέγονε τροπῇ τοῦ ὀ εἰς ὦ, καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ εὐθεῖα πληθυντικῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν εἰς φωνῆεν λήγουσα εἰς ἰ θέλει λήγειν. τῶν Μενέλεων. τοῖς Μενέλεως: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἰ λήγουσα προσθέσει τοῦ ὀ ποιεῖ τὴν δοτικὴν· ἀναγκαίως 20 οὖν καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ ἰ γράφεται. τοῦς Μενέλεως: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ὀ εἰς ὦ. τὸ δὲ ὦ ἐξέπεσε διὰ τὴν κακοφωνίαν. ὃ Μενέλεω: εἴρηται ὡς ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν. 25

Κανὼν ιη΄.

Ἐνικά. ὁ ἄλς τοῦ ἀλός: πᾶν ὄνομα εἰς δύο σύμφωνα λήγον διαὶ δύο συμφώνων κλίνεται, Τίρυνς Τίρυνθος, μάκαρς μάκαρτος· εἰ οὖν ἄλς, ἔδει ἀλτός. ἀλλ' ἐπειδὴ δασυνομένης τῆς εὐθείας ἔμελλε ψιλοῦσθαι ἡ 30 γενικὴ, ὑπεσάλη τὸ τ, ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνηθῇ καὶ ἡ γενικὴ. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα, ὅτε μὲν ἐσι θηλυκὸν καὶ δηλοῖ τὴν θάλασσαν, ἕως τῶν ἐνικῶν κλίνεται

μόνον, ὅτε δὲ ἄρσενικόν, δι' ὄλου κλίνεται. τῷ ἁλί.
τὸν ἅλα. ὦ ἅλε: τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα τὴν
αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Ἀνικά. τῷ ἅλε. τοῖν ἅλοϊν. ὦ ἅλε.

Πληθ. οἱ ἅλε. τῶν ἅλῶν. τοῖς ἅλοϊν: εἵ- 5
πομεν ὅτι τὰ εἰς ὄ λήγοντα μετὰ μακροῦς, περιπτοσυλ-
λάβως κλινόμενα καὶ μὴ συναιρούμενα κατὰ τὴν γενι-
κὴν, προσθέσει τοῦ ἰ τὴν δοτικὴν τῶν πλεθυντικῶν
ποιεῖ. τοὺς ἅλας. ὦ ἅλες.

Κανὼν ιθ.

10

Ἐνικά. ὁ Ἀλκμᾶν τοῦ Ἀλκμᾶνος: τὰ εἰς ἄν
καὶ ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ἄ, καὶ προσθέσει τοῦ
ος κλίνεται, παιᾶνος, Τιτᾶνος, Πανός, ὅτε ἄρσενικόν
ἔστιν. τῷ Ἀλκμᾶνι. τὸν Ἀλκμᾶνα. ὦ Ἀλκμᾶν: τὰ
εἰς ἀμετάβολον ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλη- 15
τικὴν, ὦ λιμὴν, ὦ ἀσῆρ, πλὴν τοῦ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ,
δάερ.

Ἀνικά. τῷ Ἀλκμᾶνε. τοῖν Ἀλκμᾶνοιν. ὦ
Ἀλκμᾶνε.

Πληθ. οἱ Ἀλκμᾶνες. τῶν Ἀλκμᾶνων. τοῖς 20
Ἀλκμᾶσι. τοὺς Ἀλκμᾶνας. ὦ Ἀλκμᾶνες.

Κανὼν ι.

Ἐνικά. ὁ σωλῆν τοῦ σωλῆνος, ὁ ποιμὴν τοῦ
ποιμένος: τῶν εἰς ἦν ὀξύτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ μ
ἐπὶ τῆς εὐθείας, διὰ τοῦ ἔ κλίνεται, ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ 25
μ, τὸ ἦ φυλάσσει. καὶ τὸ αὐχὴν οὖν αὐχένος ἐκλίθη·
αὐχμὴν γὰρ ἦν τὸ ἐντελέζερον. τῷ σωλῆνι. τὸν σω-
λῆνα. ὦ σωλῆν.

Ἀνικά. τῷ σωλῆνε. τοῖν σωλῆνοιν. ὦ σω- 30
λῆνε.

Πληθ. οἱ σωλῆνες. τῶν σωλῆνων. τοῖς σω-
λῆσι. τοὺς σωλῆνας. ὦ σωλῆνες.

Κανὼν α.

Ἐνικά. ὁ Ἑλληὺν τοῦ Ἑλληνοσ, ὁ τέρεην τοῦ
 τέρενοσ: τῶν εἰσ ἠν βαρυτόνων ὅσα μὲν ἐσι μονο-
 γενῆ, τὸ ἠ τηρεῖ, ὅσα δὲ ἔχει οὐδετέρου παρασχημα-
 τισμόν, διὰ τοῦ ε κλίνεται, Ἑλληνοσ, Γερηνοσ· τέρενοσ 5
 τέρενοσ δὲ ὅτι τὸ τέρεν, καὶ ἄρσενοσ ὅτι τὸ ἄρσεν. τῶ
 Ἑλληνη. τὸν Ἑλληνα. ὦ Ἑλληνη: τὰ εἰσ ἀμετάβο-
 λον λήγοντα βαρῦτονα ἀποβάλλοντα τῆσ γενικῆσ τὴν
 ἐσχάτην, τὸ οσ, ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ἄρσενοσ ἄρσεν, Μα-
 χάνοσ Μαχᾶον, πλὴν τοῦ ὦ Ἄπολλον, ὦ Πόσειδον. 10

Δυϊκά. τῶ Ἑλληνηε. τοῖν Ἑλλήνοιν. ὦ Ἑλ-
 ληνηε.

Πληθ. οἱ Ἑλληνεσ. τῶν Ἑλλήνων. τοῖσ Ἑλ-
 λησι. τοῦσ Ἑλληνασ. ὦ Ἑλληνεσ.

Κανὼν β.

15

Ἐνικά. ὁ δελφῖν τοῦ δελφῖνοσ: τὰ εἰσ ἠν καὶ
 ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ἠ καὶ προσθέσει τοῦ οσ
 κλίνεται· δικατάληκτά τε καλεῖται, ὅτι παρὰ μὲν τοῖσ
 ἀρχαίοισ εἰσ ἠσ λήγει, παρὰ δὲ τοῖσ νεωτέροισ εἰσ ἠν,
 δελφῖν, ἀκτῖν, ῥῖν. τῶ δελφῖνι. τὸν δελφῖνα. ὦ 20
 δελφῖν.

Δυϊκά. τῶ δελφῖνε. τοῖν δελφῖνοιν. ὦ δελ-
 φῖνε.

Πληθ. οἱ δελφῖνεσ. τῶν δελφίνων. τοῖσ
 δελφῖσι. τοῦσ δελφῖνασ. ὦ δελφῖνεσ. 25

Κανὼν γ.

Ἐνικά. ὁ Φόρκυν τοῦ Φόρκυνοσ: τὰ εἰσ ἠν
 προσθέσει τοῦ οσ κλίνεται, μύσυννοσ, Φόρκυννοσ. τῶ Φόρ-
 κυνη. τὸν Φόρκυνα. ὦ Φόρκυν.

Δυϊκά. τῶ Φόρκυνε. τοῖν Φορκύνοιν. ὦ 30
 Φόρκυνε.

Πληθ. οἱ Φόρκυνεσ. τῶν Φορκύνων. τοῖσ
 Φόρκυσι. τοῦσ Φόρκυνασ. ὦ Φόρκυνεσ.

Κανὼν κδ.

Ἐνικά. ὁ Θεῶν τοῦ Θεῶνος, ὁ σῶφρων τοῦ σῶφρονος, ὁ λέων τοῦ λέοντος: τῶν εἰς ὧν ἀρσενικῶν βαρυτόνων τὰ μὲν παρώνυμα διὰ τοῦ ᾠ κλίνεταί, Θεῶν Θεῶνος, Ἰέρων Ἰέρωνος, Δίων Δίωνος, τὰ 5 δὲ κοινὰ τῷ γένει διὰ τοῦ ὀ, γείτονος, σῶφρονος, τὰ δὲ ἔχοντα θηλυκὸν διὰ τοῦ αῖνα διὰ τοῦ ντ κλίνεται, οἷον δράκων δράκοντος ὅτι δράκαινα, θεράπων θεράποντος ὅτι θεράπεινα. τῷ Θεῶνι, τῷ σῶφρονι, τῷ λέοντι. τὸν Θεῶνα, τὸν σῶφρονα, τὸν λέοντα. ᾠ Θεῶν, 10 ᾠ σῶφρον, ᾠ λέον.

Δυϊκά. τῷ Θεῶνε, τῷ σῶφρονε, τῷ λέοντε. τοῖν Θεῶνοι, τοῖν σῶφρόνοι, τοῖν λεόντοι. ᾠ Θεῶνε, ᾠ σῶφρονε, ᾠ λέοντε.

Πληθ. οἱ Θεῶνες, οἱ σῶφρονες, οἱ λέοντες. 15 τῶν Θεῶνων, τῶν σῶφρόνων, τῶν λεόντων. τοῖς Θεῶσι, τοῖς σῶφροσι, τοῖς λέουσιν: ὅτι κατὰ τὴν παραλήγουσαν ἰσοχροεῖν θέλει ταῖς ἄλλαις πλαγίαις ἢ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ μείζονα χρόνον θέλει ἔχειν, οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. μεί- 20 ζονα οὖν χρόνον ἔχει ὡς ἐπὶ τοῦ τοῖς Νέσορσι. τοὺς Θεῶνας, τοὺς σῶφρονας, τοὺς λέοντας. ᾠ Θεῶνες, ᾠ σῶφρονες, ᾠ λέοντες.

Κανὼν κε.

Ἐνικά. ὁ κοιτῶν τοῦ κοιτῶνος, ὁ Σαρπη- 25 δῶν τοῦ Σαρπηδόνος, ὁ ἀλεκτροῦν τοῦ ἀλεκτρονόμος: τῶν εἰς ὧν ὀξυτόνων ὅσα μὲν ἐσι περιοκτικά, τὸ ᾠ φυλάσσει, φοινικῶνος, ἀμπελῶνος, ὅσα δὲ εἰς ὄων λήγει, διὰ τοῦ ὀ κλίνεται, Σαρπηδόνος, Μακεδόνος, καὶ ὅσα εἰς ὧν καθαρὸν λήγει καὶ βοαχεῖ διχρόνω παρα- 30 λήγεται, περικτιόμος, ἀλεκτρονόμος. τῷ κοιτῶνι, τῷ Σαρπηδόνι, τῷ ἀλεκτροῦνι. τὸν κοιτῶνα, τὸν Σαρ-

Σαρπηδόνα, τὸν ἀλεκτρούνα. ὦ κοιτών, ὦ Σαρπηδών, ὦ ἀλεκτρούων.

Διικά. τὼ κοιτῶνε, τὼ Σαρπηδόνε, τὼ ἀλεκτρούνε. τοῖν κοιτῶνοι, τοῖν Σαρπηδόνοι, τοῖν ἀλεκτρούνοι. ὦ κοιτῶνε, ὦ Σαρπηδόνε, 5 ὦ ἀλεκτρούνε.

Πληθ. οἱ κοιτῶνες, οἱ Σαρπηδόνες, οἱ ἀλεκτρούνες. τῶν κοιτῶνων, τῶν Σαρπηδόνων, τῶν ἀλεκτρούνων. τοῖς κοιτῶσι, τοῖς Σαρπηδόσι, τοῖς ἀλεκτρούσι. τοὺς κοιτῶνας, τοὺς 10 Σαρπηδόνας, τοὺς ἀλεκτρούνας. ὦ κοιτῶνες, ὦ Σαρπηδόνες, ὦ ἀλεκτρούνες.

Κανὼν κς.

Ἐνικά. ὁ Ξενοφῶν τοῦ Ξενοφῶντος, ὁ Ποσειδῶν τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ ταῶν τοῦ ταῶνος: τὰ εἰς ὧν περισπώμενα διὰ τοῦ ντ κλίνεται, Ξενοφῶντος, Ἀγλαοφῶντος. σεσημείωται τὸ Ποσειδῶν· τὸ γὰρ ταῶν καὶ Τυφῶν, ὡς καὶ εἰς ὧς λήξαντα, Τυφῶς καὶ ταῶς, οὐκ ἠκολούθησαν τῇ κλίσει τῶν περισπωμένων. τῷ 20 Ξενοφῶντι, τῷ Ποσειδῶνι, τῷ ταῶνι. τὸν Ξενοφῶντα, τὸν Ποσειδῶνα, τὸν ταῶνα. ὦ Ξενοφῶν, ὦ Ποσειδῶν, ὦ ταῶν.

Διικά. τὼ Ξενοφῶντε, τὼ Ποσειδῶνε, τὼ ταῶνε. τοῖν Ξενοφῶνοι, τοῖν Ποσειδῶνοι, 25 τοῖν ταῶνοι. ὦ Ξενοφῶντε, ὦ Ποσειδῶνε, ὦ ταῶνε.

Πληθ. οἱ Ξενοφῶντες, οἱ Ποσειδῶνες, οἱ ταῶνες. τῶν Ξενοφῶντων, τῶν Ποσειδῶνων, τῶν ταῶνων. τοῖς Ξενοφῶσι, τοῖς Ποσειδῶσι, 30 τοῖς ταῶσι. τοὺς Ξενοφῶντας, τοὺς Ποσειδῶνας, τοὺς ταῶνας. ὦ Ξενοφῶντες, ὦ Ποσειδῶνες, ὦ ταῶνες.

Κανὼν κ.

Ἐνικά. ὁ θώραξ τοῦ θώρακος: τὰ εἰς $\bar{\alpha}\xi$ ὑπὲρ
 μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεται, θώρακος, ἀύλακος,
 πίδακος. σεσημείωται τὸ ἄραξ ἄραγος. τῷ θώρακι.
 τὸν θώρακα. ὦ θώραξ: τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα τὴν 5
 αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, ὦ Πέλου, ὦ Ἄραξ, ὦ
 Φοῖνιξ, ὦ χάραξ. σεσημείωται τὸ ὦ γύναι καὶ τὸ Ζεῦ
 ἄνα, ὅτι ἀποβολὴν ἐποίησαντο τοῦ ξ .

Ἀνικά. τῷ θώρακε. τοῖν θωράκοιν. ὦ θώ-
 ρακε. 10

Πληθ. οἱ θώρακες. τῶν θωράκων. τοῖς θώ-
 ραξιν: αὐταὶ αἱ δοτικαὶ διχῶς κανονίζονται, ἢ ἀπὸ
 τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν προσλαμβάνουσας πρὸ τοῦ $\bar{\iota}$ τὸ
 $\bar{\sigma}$ καὶ συναιρούσης τὸ $\bar{\kappa}\sigma$ εἰς ξ καὶ τὸ $\bar{\pi}\sigma$ εἰς ψ , οἷον
 Φοῖνικι Φοῖνιξιν, ὁμοίως Πέλοσι Πέλοσιν, ἢ ἀπὸ τῆς 15
 εὐθείας· πᾶσα γὰρ εὐθεῖα εἰς διπλοῦν λήγουσα προσ-
 θέσει τοῦ $\bar{\iota}$ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Πέ-
 λου Πέλοσι, Φοῖνιξ Φοῖνιξι. τοὺς θώρακας. ὦ
 θώρακες.

Κανὼν κη.

Ἐνικά. ὁ μύρμηξ τοῦ μύρμηκος, ὁ βουπλήξ
 τοῦ βουπλήγος: τῶν εἰς $\bar{\eta}\xi$ ἀρσενικῶν ὅσα μὲν ἐσιν
 ἀπλᾶ, βαρύνεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεται, νάρθηκος,
 σκώληκος: ὅσα δὲ σύνθετα, ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\gamma}$ κλί-
 νεται, οἰζροπλήξ οἰζροπλήγος, ἀκανθοπλήξ ἀκανθοπλή- 25
 γος. τῷ μύρμηκι, τῷ βουπλήγι. τὸν μύρμηκα,
 τὸν βουπλήγα. ὦ μύρμηξ, ὦ βουπλήξ.

Ἀνικά. τῷ μύρμηκε, τῷ βουπλήγε. τοῖν
 μυρμήκοιν, τοῖν βουπλήγοιν. ὦ μύρμηκε, ὦ
 βουπλήγε. 30

Πληθ. οἱ μύρμηκες, οἱ βουπλήγες. τῶν
 μυρμήκων, τῶν βουπλήγων. τοῖς μύρμηξι,
 τοῖς βουπλήξι. τοὺς μύρμηκας, τοὺς βουπλή-
 γας. ὦ μύρμηκες, ὦ βουπλήγες.

Κανὼν κθ.

Ἐνικά. ὁ πέρδιξ τοῦ πέρδικος, ὁ τέττιξ τοῦ τέττιγος, ὁ ὀμήλιξ τοῦ ὀμήλικος: τὰ εἰς $\bar{\iota}\xi$ ἀρσενικά, εἰ μὲν ἀπλᾶ εἶη, διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεται, φοίνικος, πέρδικος (σεσημαίωται τὸ τέττιγος), τὰ δὲ σύν- 5
θετα ὁμοίως τοῖς ἀπλοῖς κλίνεται, καλλίτορχος, ὀμήλικος. τῷ πέρδικι. τὸν πέρδικα. ὦ πέρδιξ.

Διτικά. τῷ πέρδικε. τοῖν περδίκοιν. ὦ πέρδικε.

Πληθ. οἱ πέρδικες. τῶν περδίκων. τοῖσι πέρδιξι. τοὺς πέρδικας. ὦ πέρδικες.

Κανὼν λ.

Ἐνικά. ὁ δοίδυξ τοῦ δοίδυκος, ὁ Βέβρυξ τοῦ Βέβρυκος: ὅσα τῶν εἰς $\bar{\upsilon}\xi$ φύσει μακροῦ παραλήγεται, διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεται, κήρυκος, δοίδυκος, καὶ ὅσα 15
διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται ὧν τὸ ἓν τῆς πρώτης ἐστὶ συζυγίας τῶν βαρυτόνων, Βέβρυκος, ἄμπυκος. τῷ δοίδυκι. τὸν δοίδυκα. ὦ δοίδυξ.

Διτικά. τῷ δοίδυκε. τοῖν δοιδύκοιν. ὦ δοίδυκε. 20

Πληθ. οἱ δοίδυκες. τῶν δοιδύκων. τοῖσι δοιδυξι. τοὺς δοίδυκας. ὦ δοίδυκες.

Κανὼν λα.

Ἐνικά. ὁ βῶξ τοῦ βωκός: τὰ εἰς $\bar{\omega}\xi$ ἀπλᾶ διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεται, βωκός, πτωκός, πλὴν τοῦ ῥωγός. ῥῶξ 25
δέ ἐστὶν εἶδος φαλαγγίου· ἐπὶ γὰρ τῆς σαφυλῆς ῥάξ λέγεται θηλυκῶς. τῷ βωκί. τὸν βῶκα. ὦ βῶξ.

Διτικά. τῷ βῶκε. τοῖν βωκοῖν. ὦ βῶκε.

Πληθ. οἱ βῶκες. τῶν βωκῶν. τοῖσι βωξί. τοὺς βῶκας. ὦ βῶκες. 30

Κανὼν λβ.

Ἐνικά. ὁ λουτήρ τοῦ λουτήρος, ὁ αἰθήρ τῷ αἰθέρος: τῶν εἰς $\bar{\eta}\rho$ ὀξύτων ὅσα μὲν ἔχει τὸ τ, διὰ

τοῦ ἦ κλίνεται, καμπτήρος, ἐλατήρος, σεσημειωμένου τοῦ πατέρος, ἀσέρος, ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ τ̄, διὰ τοῦ ε̄ κλίνεται, αἰθέρος, δαέρος, σεσημειωμένου τοῦ σπινθη-
ρος, Ἐλευθήρος. τῷ λουτήρι. τὸν λουτήρα. ὦ
λουτήρ.

Δυϊκά. τῷ λστιῆρε. τοῖν λστήροιν. ὦ λστιῆρε.

Πληθ. οἱ λουτήρες. τῶν λουτήρων. τοῖς
λουτήροσι. τοὺς λουτήρας. ὦ λουτήρες.

Κανὼν ιγ.

Ἐνικά. ὁ Πίηρ τοῦ Πίερος, ὁ Ἴβηρ τοῦ Ἴβη-
ρος: τῶν εἰς ἠρ βαρυτόνων ὅσα μὲν μακροῶ παραλή-
γεται, διὰ τοῦ ε̄ κλίνεται, φράτερος, Πίερος, ὅσα δὲ
βραχεῖα παραλήγεται, διὰ τοῦ ἦ κλίνεται, Ἴβηρος, ἐρή-
ρος. τὸ δὲ πάνθηρος τοῦ ἀπλοῦ τὴν κλίσειν ἐδέξατο.
τῷ Πίερι. τὸν Πίερα. ὦ Πίερ.

Δυϊκά. τῷ Πίερε. τοῖν Πιέροιν. ὦ Πίερε.

Πληθ. οἱ Πίερες. τῶν Πιέρων. τοῖς Πιέρ-
σι. τοὺς Πιέρας. ὦ Πιέρες.

Κανὼν ιδ.

Ἐνικά. ὁ Νέσωρ τοῦ Νέσορος, ὁ κέλωρ τοῦ
κέλωρος: τὰ εἰς ὠρ βαρυτόνα διὰ τοῦ ὀ κλίνεται. ὅσα
δὲ ἔχει τὸ λ̄, διὰ τοῦ ὠ, Μέτορος, Ἐκτορος, Νέσορος,
κέλωρος, πέλωρος. τῷ Νέσορι. τὸν Νέσορα. ὦ
Νέσορ.

Δυϊκά. τῷ Νέσορε. τοῖν Νεσόροιν. ὦ Νέ-
σορε.

Πληθ. οἱ Νέσορες. τῶν Νεσόρων. τοῖς Νέ-
σοροσι. τοὺς Νέσορας. ὦ Νέσορες.

Κανὼν ιε.

Ἐνικά. ὁ Κύκλωψ τοῦ Κύκλωπος: τὰ εἰς ψ̄
λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ π̄ κλίνεται, Πέ-
λοπος, Κύκλωπος, λαίλαπος, πλὴν τοῦ Ἄραβος, Κίν-
φος, Χάλυβος. τῷ Κύκλωπι. τὸν Κύκλωπα. ὦ
Κύκλωψ.

Δυϊκά. τὸ Κύκλωπε. τοῖν Κυκλώποιν. ὦ
Κύκλωπε.

Πληθ. οἱ Κύκλωπες. τῶν Κυκλώπων. τοῖς
Κύκλωπι. τοὺς Κύκλωπας. ὦ Κύκλωπες.

τέλος τῶν ἄρσενικῶν κανόνων.

5

ΠΕΡΙ ΘΗΛΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κανὼν α.

Ἐνικά. ἡ Μοῦσα, ἡ μαῖα, ἡ σφαῖρα· τῆς
Μούσης, τῆς μαίας, τῆς σφαίρας: τῶν εἰς $\bar{\alpha}$
βαρυτόνων θηλικῶν ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ ἢ μετὰ 10
τοῦ ρ , τηρεῖ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γενικῆς, Μηδείας, φοβεράς·
ὅσα δὲ πρὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἄλλο σύμφωνον ἔχει, τρέπει αὐτὸ
εἰς η , δίψα δίψης, ἄελλα ἀέλλης. τὸ γὰρ Λήδας, Φι-
λομήλας, Ἄνδρομέδας Δωριά ἐσι, καὶ τὸ Διοτίμας, Φερετί-
μας. τῇ Μούσῃ, τῇ μαίᾳ, τῇ σφαίρᾳ: εἶπομεν ὡς 15
πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει
εἰς $\bar{\iota}$ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς
εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιστοίχου. τὴν Μοῦσαν, τὴν
μαῖαν, τὴν σφαῖραν: εἶπομεν ὡς πᾶσα αἰτιατικὴ
ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων 20
εἰς $\bar{\nu}$ λήγει. ὦ Μοῦσα, ὦ μαῖα, ὦ σφαῖρα: τὰ εἰς
 $\bar{\alpha}$ καὶ η θηλικὰ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Δυϊκά. τὰ Μούσα, τὰ μαῖα, τὰ σφαῖρα:
πᾶσαι δοτικὴ ἐνικῶν εἰς η λήγουσα τροπῇ τοῦ η εἰς $\bar{\alpha}$
τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ τὸ Πέρσα· 25
εἰ δὲ εἰς $\bar{\alpha}$ ἢ εἰς $\bar{\omega}$ λήγει, ὁμόφωνον ἔχει τὸ δυϊκόν.
ταῖν Μούσαιν, ταῖν μαίαιν, ταῖν σφαίραιν:
εἶπομεν ὡς τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ δυϊκὰ προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}$ ποιεῖ τὴν
γενικὴν. ὦ Μούσα, ὦ μαῖα, ὦ σφαῖρα: εἴρηται·
τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ 30
κλητικὴ.

Πληθ. αἱ Μοῦσαι, αἱ μαῖαι, αἱ σφαῖραι:
τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ δυϊκὰ προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}$ πληθυντικὰ γίνεται.

τῶν Μουσῶν, τῶν μαϊῶν, τῶν σφαιρῶν: πᾶσα γενική πληθυντικῶν εἰς ὦν λήγει ἐπὶ παντός γένους. ταῖς Μούσαις, ταῖς μαΐαις, ταῖς σφαίραις: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἰ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Αἰνεῖαι Αἰνεΐαις. τὰς Μούσας, τὰς μαΐας, τὰς σφαίρας: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς αἰ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ὄ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν, καλαὶ καλᾶς. ὦ Μοῦσαι, ὦ μαΐαι, ὦ σφαῖραι.

Κανὼν β.

Ἐνικά. ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς: τὰ εἰς ἠ λήγοντα θηλυκὰ προσθέσει τοῦ σ κλίνεται, καλῆς, σοφῆς. ὅθεν τὸ γυναικὸς ἀπὸ τοῦ γύναιξ κεκλίσθαι φαμέν. τῇ τιμῇ. τὴν τιμὴν. ὦ τιμῆ.

Δυϊκά. τὰ τιμά. ταῖν τιμαῖν. ὦ τιμά.

Πληθ. αἰ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμές. ὦ τιμαί.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. ἡ Σαπφώ τῆς Σαπφοῦς: τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν, Κλειώ Κλειοῦς, Ἐρατώ Ἐρατοῦς, ἢ τις συνηρημένη ἔσιν· ἀπὸ γοῦν τῆς Σαπφῶος γίνεται κατὰ συναιρέσειν Σαπφοῦς. τῇ Σαπφῶϊ καὶ τῇ Σαπφοῖ. τὴν Σαπφῶα καὶ τὴν Σαπφῶ. ὦ Σαπφοῖ: αὕτη συναιρεθεῖσα οὐκέτι εἶασε τὰς ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως κληθῆναι, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν πάσας ἔκλινε, πλὴν τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν. ἔσιν οὖν ἡ κλητικὴ αὐτῶν εἰς οἰ τῆς χορήσεως οὕτως ἐχούσης,

Ἀητοῖ ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχέσομαι.

Δυϊκά. τὰ Σαπφῶ: αὕτη ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὁμοφώνησε τῇ ὀρθῇ καὶ τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ἔξ ὧν καὶ συνέσχηκε. ταῖν Σαπφοῖν: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ὦ λήγουσα εἰς οἶν ποιεῖ τὴν γενικὴν. ὦ Σαπ-

φῶ: τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ κλητική.

Πληθ. αἱ Σαπροί: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ᾧ λήγουσα εἰς οἰ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδετέρων. τῶν Σαπρῶν: πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς ᾧν 5 λήγει ἐπὶ παντὸς γένους. ταῖς Σαπροῖς. τὰς Σαπρούς: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς οἰ λήγουσα τροπῇ τοῦ οἰ εἰς ους ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν. ᾧ Σαπροί: ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ κλητική.

Κανὼν δ.

10

Ἐνικά. ἡ τρήρων, ἡ Πυθῶν, ἡ τρυγών· τῆς τρήρωνος, τῆς Πυθῶνος, τῆς τρυγόνος: τῶν εἰς ᾧν θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα διὰ τοῦ ᾧ κλίνεται, τὰ δὲ βαρύτονα καὶ τὰ ἐπὶ πόλεων διὰ τοῦ ᾧ· ὀξύτονα μὲν τρυγόνος, ἀηδόνης, βαρύτονα δὲ τρήρωνος, μήκω- 15 νος, ἐπὶ πόλεων δὲ Σιδῶνος. σεσημαίωται τὸ Ἀνθηδό- νος, Ὀλοσσόνος. τῇ τρήρωνι. τὴν τρήρωνα. ᾧ τρήρων.

Δυϊκά. τὰ τρήρωνε. ταῖν τρηρώνοιν. ᾧ τρήρωνε.

20

Πληθ., αἱ τρήρωνες. τῶν τρηρώνων. ταῖς τρήρωσι. τὰς τρήρυνας. ᾧ τρήρωνες.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. ἡ αὐλαξ τῆς αὐλακος: τὰ εἰς ᾧ θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ᾧ κλίνεται, δίπλα- 25 κος, αὐλακος, πήληκος. σεσημαίωται τὸ λάτακος καὶ μάσιγος διὰ τοῦ γ κλιθέντα, καὶ τὸ ἀλώπεκος, ὅτι ἔτρεψε τὸ ἡ εἰς ε· τὰ γὰρ εἰς διπλοῦν λήγοντα οὐδέποτε τρέπει τὸ φωνῆεν αὐτῶν ἐν τῇ κλίσει. τῇ αὐλακι. τὴν αὐλακα. ᾧ αὐλαξ.

30

Δυϊκά. τὰ αὐλακε. ταῖν αὐλάκοιν. ᾧ αὐλακε.

Πληθ. αἱ αὐλάκες. τῶν αὐλάκων. ταῖς αὐ-
λαξι. τὰς αὐλακας. ὦ αὐλάκες.

Κανὼν ς.

Ἐνικά. ἡ Σφίγξ τῆς Σφιγγός: πᾶν ὄνομα εἰς
5 ἄλῃον, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ ξ τὸ γ, διὰ τοῦ γ κλί-
νεται, εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον, διὰ τοῦ κ, φάλαγξ φά-
λαγος, Σφίγξ Σφιγγός: σάρξ δὲ σαρκός καὶ ἄλξ ἀλ-
κός. τὸ δὲ λύγξ ὅτε μὲν τὸ ζῶον δηλοῖ, διὰ τοῦ κ
κλίνεται, ὅτε δὲ τὸ πάθος, διὰ τοῦ γ. τῆ Σφιγγί.
τὴν Σφίγγα. ὦ Σφίγξ. 10

Δυϊκά. τὰ Σφίγγε. ταῖν Σφιγγοῖν. ὦ
Σφίγγε.

Πληθ. αἱ Σφίγγες. τῶν Σφιγγῶν. ταῖς
Σφιγγί: πᾶσα εὐθεῖα ἐνικῶν εἰς διπλοῦν λήγουσα
προσθέσει τοῦ ι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ. 15
τὰς Σφίγγας. ὦ Σφίγγες.

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. ἡ μήτηρ τῆς μητέρος, καὶ ἐν συγκοπῇ
μητρός: τὰ εἰς ἠρ θηλυκὰ διὰ τοῦ ε κλίνεται, μητέ-
ρος, θυγατέρος, Δημήτερος: τὸ δὲ μητρός καὶ Δήμη- 20
τρος καὶ θυγατρός συγκοπὴν ὑπέμειναν ὁμοίως τῷ πα-
τρός καὶ ἀνδρός. τῆ μητέρι, καὶ ἐν συγκοπῇ μητρί.
τὴν μητέρα. ὦ μήτερ.

Δυϊκά. τὰ μητέρε. ταῖν μητέροιν. ὦ μητέρε.

Πληθ. αἱ μητέρες. τῶν μητέρων. ταῖς μη- 25
τράσιν: ἔδει μὲν ἀπὸ τῆς μητέρι δοτικῆς μητέρσιν
εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐ-
φωνίαν ὑπέροφθεις γίνεται τοῦ ρ καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς
ᾱ, ὡς μητράσι καὶ θυγατράσι. τὰς μητέρας. ὦ
μητέρες. 30

Κανὼν η.

Ἐνικά. ἡ λαμπάς τῆς λαμπάδος: καθόλου τὰ
εἰς ᾱς θηλυκὰ διὰ τοῦ δος κλίνεται καὶ τὴν αὐτὴν

ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. τῇ λαμπάδι. τὴν λαμπάδα. ὦ λαμπάς.

Δυϊκά. τὰ λαμπάδε. ταῖν λαμπάδοιν. ὦ λαμπάδε.

Πληθ. αἱ λαμπάδες. τῶν λαμπάδων. ταῖς 5 λαμπάσι. τὰς λαμπάδας. ὦ λαμπάδες.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. ἡ φιλότης τῆς φιλότητος: τὰ εἰς ἧς θηλυκὰ μονογενῆ διὰ τοῦ τος κλίνεται, κακότητος, φιλότητος. τῇ φιλότητι. τὴν φιλότητα. ὦ φιλό-10 της: εἶπομεν ὡς τὰ εἰς ἧς ἢ εἰς ὡς διὰ τοῦ τος ἢ διὰ καθαρῶ τοῦ ος κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τῇ ὀρθῇ τὴν κλητικὴν.

Δυϊκά. τὰ φιλότητε. ταῖν φιλοτήτοιιν. ὦ φιλότητε. 15

Πληθ. αἱ φιλότητες. τῶν φιλοτήτων. ταῖς φιλότησι. τὰς φιλότητας. ὦ φιλότητες.

Κανὼν ι.

Ἐνικά. ἡ μῆνις τῆς μήνιδος, ἡ ἔρις τῆς ἔριδος, ἡ τοξότις τῆς τοξότιδος: τῶν εἰς ις 20 θηλυκῶν βαρυτόνων ὅσα ἐσὶν εἰς ις μακροῦ παραληγόμενα, διὰ τοῦ δος κλίνεται, ὄνωις ὀνώιδος, νεᾶνις νεάνιδος· ἔτι δὲ καὶ ὅσα τὸ ρ ἔχει, ἔρις, κίθαρις, πλὴν τοῦ ἕβρις καὶ ἄγυρις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ἧς ἀρσενικῶν μεταπεποιήται, δραπέτιδος, τοξότι-25 δος. τῇ μῆνιδι. τὴν μῆνίδα καὶ μῆνιν. ὦ μῆνι: εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ις ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν κλητικὴν ποιοῦσιν.

Δυϊκά. τὰ μῆνιδε. ταῖν μηνίδοιν. ὦ μῆνιδε. 30

Πληθ. αἱ μῆνιδες. τῶν μηνίδων. ταῖς μῆνισι. τὰς μῆνιδας. ὦ μῆνιδες.

Κανὼν ια.

Ἐνικά. ἡ πίτυς, ἡ πληθύς, ἡ χλαμύς· τῆς πίτυος, τῆς πληθύος, τῆς χλαμύδος· τῶν εἰς υς θηλυκῶν τὰ μὲν βαρύτενα διὰ τοῦ $\bar{o}s$ κλίνεται, χέλιος, πίτυος· σεσημείωται τὸ κόρυθος καὶ κώμυθος· 5 τῶν δὲ ὀξύτων τὰ μὲν ἔχοντα βραχὺ τὸ \bar{u} διὰ τοῦ $\bar{o}s$ κλίνεται, χλαμύδος, κροκίδος, τὰ δὲ μακρὸν ἔχοντα τὸ \bar{u} διὰ καθαροῦ τοῦ $\bar{o}s$, οἰζύος, Ἐρινύος. τῆ χλαμύδι. τὴν χλαμύδα. $\bar{\omega}$ χλαμύ.

Δυνικά. τὰ χλαμύδε. ταῖν χλαμύδοιν. $\bar{\omega}$ 10 χλαμύδε.

Πληθ. αἱ χλαμύδες. τῶν χλαμύδων. ταῖς χλαμύσι. τὰς χλαμύδας. $\bar{\omega}$ χλαμύδες.

Κανὼν ιβ.

Ἐνικά. ἡ αἰδώς, ἡ ἔως, ἡ Κῶς· τῆς αἰδόος 15 καὶ αἰδοῦς, τῆς ἔω, τῆς Κῶ· τῶν εἰς $\bar{o}s$ θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα δύο εἰσὶν, ἡὼς καὶ αἰδώς, ἅπερ ὁμοίως ἐκλίθη τοῖς εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσι κατὰ πᾶσαν πτώσιν· τὰ δὲ βαρύτενα κατὰ ἀπαβολὴν τοῦ $\bar{\sigma}$ κλίνεται, τῆς Κέω, τῆς ἔω, τῆς ἄλω· τὸ γὰρ ἄλωος παιῖσμα νεωτερικόν. 20 κλίνεται δὲ καὶ αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς $\bar{\omega}$ Ἀττικοῖς. τὸ Κῶς μόνον περισπασθὲν ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις ἐκλίθη. τῆ αἰδοῖ, τῆ ἔω, τῆ Κῶ. τὴν αἰδώ, τὴν ἔων, τὴν Κῶν· ἡ μὲν ἀναλογία ἀπῆται μετὰ τοῦ \bar{v} , εὐρέθη δὲ καὶ δίχα τοῦ \bar{v} , τὴν ἔω, τὴν Κῶ. $\bar{\omega}$ αἰδοῖ, $\bar{\omega}$ ἔως, 25 $\bar{\omega}$ Κῶς.

Δυνικά. τὰ αἰδώ, τὰ ἔω, τὰ Κῶ. ταῖν αἰδοῖν, ταῖν ἔων, ταῖν Κῶν. $\bar{\omega}$ αἰδώ, $\bar{\omega}$ ἔω, $\bar{\omega}$ Κῶ.

Πληθ. αἱ αἰδοί, αἱ ἔω, αἱ Κῶ. τῶν αἰδῶν, τῶν ἔων, τῶν Κῶν. ταῖς αἰδοῖς, ταῖς ἔω, ταῖς 30 Κῶς. τὰς αἰδοῦς, τὰς ἔως, τὰς Κῶς. $\bar{\omega}$ αἰδοί, $\bar{\omega}$ ἔω, $\bar{\omega}$ Κῶ.

τέλος τῶν θηλυκῶν κανόνων.

ΠΕΡΙ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Παρατηρητέον ὅτι πᾶν οὐδέτερον ἄρσενικῶ παρε-
 σχηματισμένον τὴν τοῦ ἄρσενικοῦ ἔχει κλίσιν, ὁποίας
 ἂν ποτε εἶη καταλήξεως, καλὸς καλοῦ - καλόν καλοῦ,
 εὐγενῆς εὐγενοῦς - τὸ εὐγενές τοῦ εὐγενοῦς, ταχύς τα- 5
 χέος - τὸ ταχύ τοῦ ταχέος, σῶφρων σῶφρονος - τὸ
 σῶφρον τοῦ σῶφρονος, λιπόπατρις λιποπάτριδος - τὸ
 λιπόπατρι τοῦ λιποπάτριδος. ὅσους οὖν ἐροῦμεν κανό-
 νας, περὶ μονογενῶν ἐροῦμεν.

Κανὼν α.

10

Ἐνικά. τὸ βῆμα τοῦ βήματος: τὰ εἰς ᾧ λή-
 γοντα οὐδέτερα καὶ βαρύνεται καὶ συζέλλει τὸ ᾧ καὶ τῷ
 μ παραλήγεται καὶ διὰ τοῦ τος κλίνεται, θέμα θέμα-
 τος, δῶμα δώματος. τὸ γάλα ἀπὸ τοῦ γάλαξ γέγονε
 κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ξ. τὸ κάρα, λίπα, ἄλειφα ἀποκο- 15
 πᾶς πεπόνθασιν ἀπὸ τοῦ κάρανον, λιπαρόν, ἄλειφας.
 τὰ δὲ τῶν ζοιχείων ὀνόματα ἄκλιτα. τῷ βήματι.
 τὸ βῆμα. ᾧ βῆμα: τῶν οὐδετέρων ἢ αὐτῆ ἐσιν
 ὁρθῆ καὶ αἰτιατικῆ καὶ κλητικῆ.

Δυϊκά. τῷ βήματε. τοῖν βημάτοιιν. ᾧ βή- 20
 ματε.

Πληθ. τὰ βήματα: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῆ
 τῶν οὐδετέρων εἰς ᾧ λήγει· εἰ δέ που εἰς ἢ εὐρεθείη λή-
 γουσα, κατὰ συναίρεσιν ἐσι, τὰ βέλεα τὰ βέλη. τῶν βη-
 μάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ᾧ βήματα. 25

Κανὼν β.

Ἐνικά. τὸ μέλι τοῦ μέλιτος: τὰ εἰς ἰ οὐδέ-
 τερα διὰ τοῦ τος κλίνεται. τὸ σίνηπι καὶ τὸ πέπερι
 οὐχ Ἑλληνικά· διὸ καὶ καθαρῶ τοῦ ὅς κλίνεται.
 τῷ μέλιτι. τὸ μέλι. ᾧ μέλι. 30

Δυϊκά. τῷ μέλιτε. τοῖν μελίτοιιν. τῷ μέλιτε.

Πληθ. τὰ μέλιτα. τῶν μελίτων. τοῖς μέ-
 λισι. τὰ μέλιτα. ᾧ μέλιτα.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. τὸ πῶϛ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ· τοῦ πώ-
 εος, τοῦ γόνυος, τοῦ δόρυος: τὰ εἰς ὄν οὐδέτερα
 εἰ μὲν μακροῦ παραλήγοιτο, διὰ τοῦ ε̄ κλίνεται, πώεος,
 ἄζεος, εἰ δὲ βραχείᾳ, διὰ τοῦ ὄν, γόνυος, καὶ ἐν ὑπερ- 5
 θέσει τοῦ ὄν γίνεται γονύος, δόρυ δόρυος, καὶ ὁμοίως
 δουρός. τὸ γόνυ καὶ τὸ δόρυ ἔχουσι καὶ ἄλλας εὐθείας,
 τὸ γόνυα καὶ τὸ δόρυα· ἔχουσι δὲ τὰς γενικὰς εἰς τος,
 τοῦ γόνυατος καὶ δόρυατος, ἀκολουθῶν τοῖς εἰς ἄς οὐδε-
 τέροις, ὡς τὸ τέρυατος τέρυατος. τῷ πώεϊ. τὸ πῶϛ. ὦ πῶϛ. 10

Ἀνικά. τὸ πώεε. τοῖν πώεοιν. ὦ πώεε.

Πληθ. τὰ πώεα. τῶν πώεων. τοῖς πώεσι.
 τὰ πώεα. ὦ πώεα.

Κανὼν δ.

Ἐνικά. τὸ ξύλον τοῦ ξύλου: τὰ εἰς ὄν οὐδέ- 15
 τερα εἰς ὄν ἔχει τὴν γενικὴν, μέτρον, ξύλου, ἀρότρου.
 τῷ ξύλῳ: εἵπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ
 εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν
 μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντισοί-
 γου, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῷ Πέρση, Μῆδεια Μη- 20
 δείας Μηδεία· καλὸς δὲ καλοῦ καλῷ διὰ μείζονος ἀν-
 τισοίγου. τὸ ξύλον. ὦ ξύλον.

Ἀνικά. τὸ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλω.

Πληθ. τὰ ξύλα. τῶν ξύλων. τοῖς ξύλοις.
 τὰ ξύλα. ὦ ξύλα. 25

Κανὼν ε.

Ἐνικά. τὸ ἥπαρ τοῦ ἥπατος, τὸ κέαρ τοῦ
 κέαρρος, τὸ δέλεαρ τοῦ δελέατος: τῶν εἰς ἄρ οὐ-
 δετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἅπαντα διὰ τοῦ
 τος κλίνεται, δελέατος, ὄνειατος· τῶν δὲ δισυλλάβων 30
 τὰ μὲν φύσει μακροῦ παραληγόμενα διὰ τοῦ τος κλίνε-
 ται, τὰ δὲ βραχείᾳ διὰ τοῦ ρος, ἥπατος, οὔθατος, ἔα-

ρος, κέαρως. σεσημείωται τὸ φρέατος, ξέατος. τῷ ἥπατι.
τὸ ἥπαρ. ὦ ἥπαρ.

Διτικά. τὸ ἥπατε. τοῖν ἥπάτοιιν. ὦ ἥπατε.

Πληθ. τὰ ἥπατα. τῶν ἥπάτων. τοῖς ἥπασι.
τὰ ἥπατα. ὦ ἥπατα. 5

Κανὼν ς.

Ἐνικά. τὸ ὕδωρ τοῦ ὕδατος, τὸ ἔλωρ τοῦ
ἔλωρος: τὰ εἰς ὠρ διὰ τοῦ ρος ἐκλίθη, τέκμωρος,
ἔλωρος, πλὴν τοῦ ὕδωρ· ὕδατος γέρ. τῷ ὕδατι. τὸ
ὑδωρ. ὦ ὑδωρ. 10

Διτικά. τὸ ὕδατε. τοῖν ὑδάτοιιν. ὦ ὕδατε.

Πληθ. τὰ ὕδατα. τῶν ὑδάτων. τοῖς ὕδασι.
τὰ ὕδατα. ὦ ὕδατα.

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. τὸ κρέας τοῦ κρέατος κοινῶς, τοῦ 15
κρέατος Ἰωνικῶς, τοῦ κρέως Ἀττικῶς: τὰ εἰς ας οὐ-
δέτερα ἢ μὲν κοινὴ διάλεκτος διὰ τοῦ τος κλίνει, κρέα-
τος, γήρατος, ἢ δὲ τῶν Ἰώνων καθ' ὑποσολὴν τοῦ τ,
κρέας, γήρας, ἢ δὲ τῶν Ἀττικῶν συναγοῦσα τὸ αο
εἰς ὦ, τοῦ κρέως, τοῦ γήως. τῷ κρέατι κοινῶς, τῷ 20
κρέαϊ Ἰωνικῶς, τῷ κρέα Ἀττικῶς. τὸ κρέας. ὦ
κρέας.

Διτικά. τὸ κρέατε κοινῶς, τὰ κρέαε Ἰωνικῶς,
τὸ κρέα Ἀττικῶς. τοῖν κρεάτοιιν κοινῶς, τοῖν
κρεάοιιν Ἰωνικῶς, τοῖν κρεῶν Ἀττικῶς. ὦ κρέατε 25
κοινῶς, ὦ κρέαε Ἰωνικῶς, ὦ κρέα Ἀττικῶς.

Πληθ. τὰ κρέατα κοινῶς, τὰ κρέαα Ἰωνικῶς,
τὰ κρέα Ἀττικῶς. τῶν κρεάτων κοινῶς, τῶν κρε-
άων Ἰωνικῶς, τῶν κρεῶν Ἀττικῶς. τοῖς κρέασι
μόνως. τὰ κρέατα κοινῶς, τὰ κρέαα Ἰωνικῶς, τὰ 30
κρέα Ἀττικῶς. ὦ κρέατα κοινῶς, ὦ κρέαα Ἰωνι-
κῶς, ὦ κρέα Ἀττικῶς.

Κανὼν η.

Ἐνικά. τὸ τεῖχος τοῦ τείχεος, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχους: τὰ εἰς ὅς οὐδέτερα εἰς οὐς ἔχει τὴν γενικήν, βέλους, τείχους. τῷ τείχεϊ, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχει. τὸ τεῖχος. ὦ τείχος.

5

Δυϊκά. τὸ τείχεε, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη. τοῖν τειχέοιν, καὶ κατὰ συναίρεσιν τειχοῖν. ὦ τείχεε, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη.

Πληθ. τὰ τείχεα, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη. τῶν τειχέων, καὶ κατὰ συναίρεσιν τειχῶν. τοῖς 10 τείχεσι: τοῦτο ἀσυναίρετον μένει. τὰ τείχεα, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη. ὦ τείχεα, ὦ τείχη ὁμοίως.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. τὸ φῶς τοῦ φωτός, τὸ ὦς τοῦ ὠτός: δύο μόνα ἔσιν οὐδέτερα εἰς ὠς, φῶς καὶ ὦς, κέκλιται 15 δὲ ἀμφότερα διὰ τοῦ τος. τῷ φωτί, τῷ ὠτί. τὸ φῶς, τὸ ὦς. ὦ φῶς, ὦ ὦς.

Δυϊκά. τὸ φῶτε, τὸ ὠτε. τοῖν φώτοι, τοῖν ὠτοι. ὦ φῶτε, ὦ ὠτε.

Πληθ. τὰ φῶτα, τὰ ὠτα. τῶν φώτων, τῶν 20 ὠτων. τοῖς φωσί, τοῖς ὠσί. τὰ φῶτα, τὰ ὠτα. ὦ φῶτα, ὦ ὠτα.

τέλος τῶν οὐδετέρων κανόνων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΤΩΣΕΣΙ ΤΟΝΩΝ.

περὶ τόνου τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν.

25

Πᾶσα γενική ὀνόματος κοινή ἀπαθῆς ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ εὐθεῖα, εἰ μὴ πῶ τις ἕτερος λόγος κωλύσῃ. ὑπεξαίρεσθωσαν δὲ αἱ εἰς ὅς δυσύλλαβοι γενικαί. οἷον Αἴας ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον καὶ ἡ Αἴαντος, χάρις 30 χάριτος, ἔρωσ ἔρωτος, ἀνήρ ἀνδρός, ταχύς ταχέος, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεος, εὐγενής εὐγενοῦς ἐπὶ τῆς τρίτης, ἀλλὰ καὶ

εὐγενέος, κρέας κρέατος. τὰ μέντοι προπαροξυνόμενα ὅτε περιπτοσυλλάβως κλίνεται, ἀναγκαίως κατέρχεται μίαν συλλαβὴν ὁ τόνος· οὐκ ἔστι γὰρ τάσις πρὸ τριῶν συλλαβῶν, οἷον φίλημα φιλήματος, Ἄδωνις Ἀδώνιδος. καὶ τὸ Ὅμηρος Ὀμήρου κατήγαγε τὸν τόνον, ἐπεὶ οὐκ ἐν- 5 δέχεται φύσει μακρᾶς οὔσης ἐπὶ τέλους προπαροξυνθῆναι λέξιν· τὸ γὰρ μάντεως καὶ πόλεως Ἀττικὰ ἀπὸ τοῦ μάντιος καὶ πόλιος γεγονότα τῶν κοινῶν ἐφύλαξε τὴν τάσιν. σεσημειώσθω τοίνυν τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος οὐ φυλάξαντα τὸν τόνον· ἴσως δὲ συναπηνέχθη 10 τῇ πατέρος, ἀνέρος. ἡμάρτηται δὲ καὶ τὸ γυναικός καὶ θυγατρὸς· τὸ γὰρ μιᾶς καὶ ἰᾶς Ἰωνικὴν ἔχει τὴν τάσιν. αἱ μέντοι εἰς ὅς δισυλλάβοι γενικαὶ ὀξύνεσθαι θέλουσι, χηνός, γραός, φωτός. ἢ λᾶος ἐκ τρισυλλάβου τῆς λάαος. ἢ υἱός ἐκ τῆς υἱός. ἢ κῆρος καὶ ἦρος ἐκ τῆς 15 κέαρρος καὶ ἔαρρος. ἢ Θῶνος ἐκ τῆς Θῶνιδος ἢ Θῶονος. ἢ Ὠπος πρὸς ἀντιδιαβολὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ. ἢ τίνος πρὸς διάφορον σημασίαν καὶ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. ἐπὶ μέντοι μετοχῶν καὶ αἱ εἰς ὅς δισυλλάβοι γενικαὶ βαρύνονται, βάντος, ξάντος, φθάντος. 20

περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν.

Πᾶσα δοτικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, ἔρωτος ἔρωτι, χηνός χηνί, γραός γραί. εἶπομεν δὲ ἰσοσυλλαβοῦσα διὰ τὸ μάντει, πόλει· ταῦτα γὰρ συναϊρεθέντα οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ· 25 διὸ ἀπὸ μὲν τοῦ Τυνδάραος Τυνδαράου Τυνδαράω πρὸ μιᾶς ὁ τόνος, ἀπὸ δὲ τοῦ Τυνδάρεως Τυνδάρεω Τυνδάρεω πρὸ δύο. αἱ μεταπεπλασμένοι δοτικαὶ προπαροξύνονται, εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύσῃ, διχόμενι, πολυπάταγι, μελικρατι· τὸ γὰρ μελικρατί ἀρσενικὸν ἀπὸ 30 τοῦ ὀ μελικρᾶς κέλνεται.

περὶ τόνου τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἐνικῶν.

Πᾶσα αἰτιατικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν

τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ γενικῆ, πλὴν τῶν εἰς $\bar{\alpha}$ δισυλλάβων, ἀβλήτος ἀβλήτα, λιμένος λιμένα, Δημήτερος Δημήτερα, Διομήδεος Διομήδεα, καλοῦ καλόν, μάντιος μάντιν. ἐπὶ μέντοι τοῦ Ὀμήρου Ὀμηρον εἶπομεν ὡς ἡ γενικῆ ἠνάγκαζο ὑπὸ τῆς μακροῦς παροξύνεσθαι. σεσημειώται τὸ θύγατρα καὶ γυναικα. αἱ μέντοι εἰς $\bar{\alpha}$ αἰτιατικαὶ δισύλλαβοι μόνως βαρύνονται, χῆνα, πόδα. τὸ τίνα πάλιν πρὸς τὴν σημασίαν ἔχει τὸν τόνον. αἱ μέντοι μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς $\bar{\nu}$ λήγουσαι περισπῶνται, κλεῖν, λῖν, μῦν, σῦν, ζῶν, θεῦν.

10

περὶ τόνου τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν.

Πᾶσα κλητικῆ ἐπὶ ταύτης ἔχει τῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ εὐθεία, Αἴας Αἴαν, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ, καλός καλέ, εὐγενής εὐγενές, Λεωῶδης Λεωῶδες, ποιητής ποιητά. σεσημειώται τὸ δέσποτα, μητίετα, ἀνάκητα, εὐρύοπα, ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ, ἀναβιβάζοντα ἐπὶ τῆς κλητικῆς τὸν τόνον. ἀναβιβάζουσι δὲ τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς καὶ τὰ εἰς ἧς κύρια σύνθετα, Διόμηδες, Αἰσιόφανες, καὶ τὰ παρ' οὐδετέρων ἐσηματισμένα εἰς ἧς, εὐμηγες, κακόηθες· παραλόγως γὰρ ἐβαρύνθη τὸ αὐταρκες, αὐθαδες, κάταντες. καὶ τὰ εἰς ἧρ παροξύτονα εἰς ἐρ ἔχοντα τὴν κλητικὴν, Δήμητερ, θύγατερ, εἴνατερ. καὶ τὰ εἰς ὦν σύνθετα, ὅταν εἰς ὦν εἴη ἡ κλητικῆ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, πλὴν τῶν παρὰ τὸ φρήν, Ἀγάμεμνον, χαμαιλεον, κακόδαιμον· δαΐφρον δὲ καὶ περίφρον παροξύτόνως· παρὰ γὰρ τὸ φρήν. σεσημειώται τὸ ὦ Λακεδαῖμον καὶ τὸ ὦ Παλαῖμον προπερισπώμενα.

περὶ τόνου τῆς εὐθείας τῶν θυϊκῶν.

Ἡ μὲν εἰς $\bar{\epsilon}$ λήγουσα εὐθεία τῶν θυϊκῶν ὁμότονός ἐστι τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν τῇ εἰς $\bar{\alpha}$ ληγούσῃ, εἰ δὲ ἄλεκτος εἴη, τῇ γενικῇ, χεῖρε, Αἴαντε· πόλεε δὲ καὶ βέλεε. ἡ δὲ εἰς $\bar{\alpha}$ καὶ εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσα, ἐφ' ἧς ἂν ἔχη συλ-

λα-

λαβῆς ἢ γενικὴ τῶν ἐνικῶν τὸν τόνον, ἐπὶ ταύτης καὶ αὐτὴ ἔχει, Πέρσου Πέρσα, ἀέλλης ἀέλλα, ἵππου ἵππω. τὸ ἄμφω δὲ καὶ τὸ δῶν θεματικά.

περὶ τόνου γενικῆς τῶν δυνικῶν.

Ἡ μὲν εἰς αἰν γενικὴ καθόλου τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἀκο- 5
λουθεῖ, Ὀρέσα Ὀρέσαι, κηδέσα κηδέσαι. ἢ δὲ εἰς οἶν
δίφθογγον ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ῶ εὐθειῶν συντονοῦται τῇ
ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τοῖν γεωργοῖν, τοῖν βοϊδίοι, σεσημειω-
μένου τοῦ ἄμφω, δυοῖν. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ε̄ εὐθειῶν
ἀκόλουθος ἔσαι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, χεροῖν, 10
πάντοιν, ποδοῖν, εὐμηκοῖν, τειχοῖν, εὐνοῖν.

περὶ τόπου τῆς ὀρθῆς τῶν πληθυντικῶν.

Ἡ μὲν εἰς ες εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ὁμότονος
ἔσαι τῇ ὀρθῇ τῶν δυνικῶν, Αἰαντες, ἀκλήτες, μύες, ἢ
δὲ εἰς οἱ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, λίθινοι, χούσινοι, πλη- 15
σιοι. ἢ δὲ εἰς αἰ μονογενῆς μὲν οὔσα ὁμοτονεῖ τῇ ἰδίᾳ
εὐθείᾳ, βορέαι, ἀέλλαι, Πέρσαι, εὐθῦναι, παρεσχημα-
τισμένα δὲ ἀρσενικοῖς τῷ τόνῳ αὐτῶν ἔπονται, λίθι-
νος λίθινοι λίθιναι καὶ ἡμεραι μὲν τὸ τριγενὲς προ-
παροξυτόνως, ἐπεὶ καὶ ἡμεροί, ἡμέραι δὲ τὸ μονογενὲς 20
παροξυτόνως τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τοῦ δυνικοῦ ἔπεται. τὰ δὲ
οὐδέτερα εἰ μὲν εἴη ἀπὸ ἰσοσυλλάβου γενικῆς κεκλιμένα,
τῇ ὀρθῇ τῶν ἐνικῶν ὁμοτονεῖ, κανέον κανέα καὶ κα-
νοῦν κανᾶ, καὶ τείχεα, χάλκεα· εἰ δὲ ἀπὸ περιττοσυλ-
λάβου, αἰ βαρύνεται, φῶτα, ὦτα, φιλήματα, κέρατα. 25

περὶ τόπου τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Αἰ μὲν εἰς ες δισύλλαβοι εὐθείαι πληθυντικαὶ πε-
ρισπῶσι τὰς γενικὰς, μηνῶν, χηνῶν, γραῶν, σεσημειω-
μένων ἐννέα, τίνων, πάντων, Τρώων, δμῶων, παίδων,
θῶων, κοάτων, δάδων, λάων. αἰ δὲ εἰς αἰ δίφθογγον ζο
λήγουσαι ἀρσενικαὶ μὲν οὔσαι περισπῶσι τὴν γενικὴν,
τοξοτῶν, πολιτῶν, Αἰνειῶν, σεσημειωμένου τοῦ χλοῦ-
νων, χρήσων, ἐτησίων· θηλυκαὶ δὲ οὔσαι εἰ μὲν εἶεν

μονογενεῖς, περισπῶνται, Μουσῶν, ἀελλῶν, πλὴν τοῦ
 ἀφύων, εἰ δὲ παρεσχηματισμένοι ἀρσενικοῖς, ὁμοφωνοῦ-
 σαι μὲν αὐτοῖς (τοῖς ἀρσενικοῖς) κατὰ τὴν γενικὴν καὶ
 ὁμοτονοῦσι, παραλλάσσουσαι δὲ τῇ φωνῇ καὶ τῷ τόνῳ
 διαφωνοῦσιν, οἷον Ῥόδιοι Ῥοδίων καὶ Ῥόδιαι Ῥοδίων. 5
 συμβεβάρυνται τῷ ἀρσενικῷ, ἐπεὶ καὶ μία φωνὴ ἐπ'
 ἀμφοῖν ὁμοίως δούλων, φίλων, ταχεῖαι μέντοι τα-
 χεῖων· οὐ γὰρ ὁμοφώνως τῇ ταχέων ἀρσενικῇ, μελαι-
 νῶν καὶ μελέων, μακαιοῶν καὶ μακάρων. εἶποι τις
 ἂν πῶς οἱ πόρνοι τῶν πόρων βαρυτόνως, τὸ δὲ θη- 10
 λυκὸν πόρνοι πορῶν περισπωμένως; μία φωνὴ καὶ
 οὐχ εἷς ὁ τόνος. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ πετρῶν, ὄχθων,
 κορῶν. φημὶ οὖν ὅλα ταῦτα θηλυκὰ μονογενῆ εἶναι
 καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν γεγενῆσθαι· διὸ καὶ ὡς
 μονογενῆ περιεσπλάσθη· τὰ δὲ ἀρσενικὰ ἀπὸ τῶν θη- 15
 λυκῶν παρωνύμως ἐσχημάτιζαι. Αἱ μέντοι εἰς εὐ-
 θεῖαι τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς
 βαρύνουσι τὰς γενικάς, καὶ ὁμοφωνοῦσι τοῖς εἰς αἰ ἀρ-
 σενικοῖς· οἱ Ἡλιάδαι γὰρ τῶν Ἡλιαδῶν καὶ οἱ Δαναΐ-
 δαι τῶν Δαναίδων περισπωμένως, αἱ Ἡλιάδες δὲ καὶ 20
 αἱ Δαναΐδες τῶν Δαναίδων καὶ τῶν Ἡλιάδων βαρυτόνως.

Αἱ εἰς εὐθεῖαι συνηρημένοι ὅταν ἔχωσι τὰς γε-
 νικάς συναρθεῖσας, περισπῶσιν αὐτάς, εὐγενῶν, Δη-
 μοσθενῶν. τὸ δυσῶδων Ἀρίσταρχος ἀλόγως ἐβάρυνε, καὶ
 τριήρων φασὶ τινεσὶ Ἀττικοῦς βαρυτόνως λέγειν. αἱ ὑπό- 25
 λοιποὶ πᾶσαι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν ὁμοτονοῦσιν. τὸ
 πόλεων, λέξεων καὶ τὰ ὅμοια τοίνυν πρὸ μιᾶς ὀφείλει
 ἔχειν τὸν τόνον, Ἀμμώνιος δὲ φησὶν αὐτὰ παρὰ Ἀττι-
 κοῖς προπαροξύνεσθαι. Τὰ εἰς α οὐδέτερα τριγενῆ
 μὲν ὄντα τοῖς ἀρσενικοῖς συντονοῦνται, φίλων, κούφων, 30
 δούλων, μονογενῆ δὲ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, πτερά πτερῶν,
 ξυρά ξυρῶν, ὄσα ὄσων, ὦτα ὦτων, φῶτα φῶτων, γούνα
 γούνων, δοῦρα δούρων. ἐπὶ τοῦ τεχέων, βελέων ἢ μα-

καὶ καταβιβάσασα τὸν τόνον συναίρεσιν ἐποίησεν ἐπὶ τῆς γενικῆς.

περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν, μῆνι μῆσιν, Αἴαντι Αἴασι, καλῶ καλοῖς, χειροί χερσί. σεσημειῶται τὸ πᾶσιν. αἱ πλεονάσασαί τῶ ᾠ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, πατράσι, θυγατράσιν. αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι προπαροξύνονται, ἄζρασι, πρόβασιν, ἔγκασιν. 10

περὶ τόνου τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἀπαθῆς ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, ταχέος ταχέας, καλοῦ καλοῦς, βέλεος βέλεα, Μούσης Μούσας, ἀθλητοῦ ἀθλητάς, χαλκοῦ χαλκοῦς. 15

τέλος τοῦ περὶ τόνου τῶν πτώσεων τῶν ἁνομάτων.

ΘΕΟΛΟΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐνεσώς.

Ἐνικά. τύπτω: τῶν ἐν τοῖς ὀριζικοῖς ῥήμασιν ἐνεστώτων ἐνεργητικῶν δύο εἰσὶ καταλήξεις, ἢ τε εἰς $\bar{\omega}$ καὶ παράγωγος ἢ εἰς $\bar{\mu\iota}$. εἰπόντες οὖν περὶ τῶν εἰς $\bar{\omega}$ ῥημάτων ὑπερον καὶ περὶ τῶν εἰς $\bar{\mu\iota}$ διαληψόμεθα. πᾶν τοίνυν ῥῆμα εἰς $\bar{\omega}$ λῆγον βαρύνεται, λέγω, φέρω. ὅσα δὲ περιεσπλάσθη, ταῦτα ἀπὸ βαρυτόνων συνηρέθη, ποιέω ποιῶ, βοάω βοῶ, χρυσόω χρυσῶ. τύπτεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον ὀριζικόν εἰς $\bar{\omega}$ λῆγον ἀμοιβῆ τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς εἰς τὸ δεύτερον ποιεῖ, λέγω λέγεις, κόπτω κόπτεις. τὰ περισπώμενα πρὸς τὴν συναίρεσιν ποιεῖται τὴν γραφὴν, ποιεῖς ποιεῖς, βοάεις βοᾷς (τὸ γὰρ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\alpha}$ κινῶται, οἷον τὰ ἐμά τὰμά), χρυσόεις χρυσοῖς· καὶ ἔδει μὲν χρυσοῦς (τὸ γὰρ \bar{o} καὶ $\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\epsilon}$ δίφθογγον κινῶται, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν), ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς $\bar{\omega}$ ῥήματα πάντως ἐν δευτέρῳ προσώπῳ δίφθογγον ἔχει τὴν μετὰ τοῦ $\bar{\iota}$, ἐπεκράτησεν ἢ οἱ δίφθογγος ἐκθλιβέντος τοῦ $\bar{\upsilon}$. τύπτει: πᾶν δεύτερον πρόσωπον εἰς $\bar{\sigma}$ λῆγον ἀποβολῆ τοῦ $\bar{\sigma}$ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιεῖς ποιεῖ, ἔλεγε ἔλεγε· περὶ γὰρ τοῦ παρακειμένου καὶ τοῦ ἀορίσου ὑπερον ἔροῦμεν.

Ἀνικά. τύπτετον. τύπτετον: δύο ζητοῦμεν ἐν τοῖς δυτικοῖς ζητήματα, τὸ μὲν ἐν διὰ τί μὴ τρία αὐτῶν ἐξὶ τὰ πρόσωπα, ὡς τῶν ἄλλων ἀριθμῶν, τὸ δὲ

ἕτερον πῶς τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον αὐτῶν πρόσωπον ὁμοφωνεῖ. λέγομεν οὖν ὅτι, ἡνίκα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ $\bar{\mu}$ ἔχει ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἀπολείπει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν καὶ λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης δύο εὐρίσκονται, δεύτερόν τε καὶ 5 τρίτον. περὶ δὲ τῆς συνεμπτώσεως τῶν δύο τούτων φαιμέν, ὅτε τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἰς $\sigma\bar{i}$ ἢ εἰς $\tau\alpha\bar{i}$ λήγει, ὁμοφωνοῦσι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν, ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, διαλλάττουσι. τὰ δὲ παραδείγματα ἐπὶ πάσης τῆς κλίσεως φανερωθήσεται. 10 γέγονεν οὖν τὸ μὲν δεύτερον τῶν δυϊκῶν ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ τέλους εἰς $\tau\omega\bar{n}$, ποιεῖτε ποιεῖτον, λέγετε λέγετον· τὸ δὲ τρίτον ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ, ἐπεὶ εἰς $\sigma\bar{i}$ λήγει τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ τύπτουσι. 16

Πληθυντικά. τύπτομεν: τῶν ἐνεστώτων καὶ μελλόντων τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν ἀποβαλλομένης, τῆς $\tau\omega\bar{s}$, πρὸ τε τοῦ $\bar{\nu}$ λαμβανομένου τοῦ $\bar{\mu}$ ἐπὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν γίνεται, λέγοντος λέγον λέγομεν, λέξοντος λέξον λέξο- 20 μεν, ποιῶντος ποιῶν ποιοῦμεν. ὁ δὲ κανὼν ἐν τοῖς εἰς $\bar{\mu}\bar{i}$ μάλιςα χρωσίδης ἡμῖν διρθήσεται, τιθέντος τίθεμεν, δίδοντος δίδομεν. τύπτετε: τὰ εἰς $\bar{\mu}\bar{e}\bar{n}$ πληθυντικά τροπῇ τῆς $\bar{\mu}\bar{e}\bar{n}$ εἰς $\tau\epsilon$ τὸ δεύτερον πρόσωπον ποιοῦσαι, τὴν δὲ παραλήγουσαν οὐ τρέπουσι μὲν, ὅτε εἰς 25 $\bar{\sigma}$ λήγει ἢ μετοχή, ὡς ἐπὶ παρακειμένου, ὑπερσυντελήκου, ἀορίσου πρώτου, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν, τρέπουσι δὲ ὅτε οὐκ εἰς $\bar{\sigma}$ ἢ μετοχή, ὡς ἐπὶ ἐνεστώτος, παρατακικοῦ, μέλλοντος καὶ ἀορίσου δευτέρου. τύπτουσιν: ἐνεστώτων καὶ μελλόντων ὁμοφωνόν ἐστὶ τὸ τρίτον τῶν 30 πληθυντικῶν τῇ δοτικῇ πληθυντικῇ τῶν ἰδίων μετοχῶν. ὁ δὲ λόγος διήκει καὶ ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\mu}\bar{i}$, τοῖς τύπτουσι - τύπτομεν τύπτετε τύπτουσι, τοῖς τιθεῖσι - τί-

θεμεν τίθετε τιθείσι. σεσημειώται τὸ φασίν, ὅτι τῆς μετοχῆς βαρυνομένης τὸ ῥῆμα ὠξυτονήθη.

Παρατατικός.

Ἐνικά. ἔτυπταν: ἡ γενική τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεσῶτος ἀποβάλλουσα τὴν ἐσχάτην συλλαβὴν καὶ τὴν 5 ἄρχουσαν αὐξουσα χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς τὸν παρατατικὸν ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἀρχοῖτο τὸ θέμα, προσοδῶ τοῦ ε̄ αὐξεται ἢ ἀρχουσα τοῦ παρατατικοῦ, λέγοντος ἔλεγον, ποιούντος ἐποίουν· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχοῖτο ὁ ἐνεσῶς, καὶ ἕτερον ρ προσλαμβάνει ὁ παρατατικός, ῥάπτω ἔῤῥαπτον· εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχοῖτο ὁ ἐνεσῶς, χρονικῶς αὐξεται ὁ παρατατικός. ἐπὶ 10 γὰρ ὄντων τῶν φωνηέντων τέσσαρα μὲν εἰσιν ἀμετάβολα ἐν τοῖς παρασχημένοις, ἦ ᾠ ἰ ῥ, ἡ βῶ ἡ βων, ὦ θῶ ὦ θουν, ἰξενῶ ἰξενον, ὑδρευῶ ὑδρευον, τρία δὲ μεταβολικά, ᾠ 15 ε̄ ὀ, ὦν τὸ μὲν ᾠ εἰς ἦ τρέπεται, ἄγω ἦγον, τὸ δὲ ε̄ ποτὲ μὲν εἰς ἦ τρέπεται, ἐλέγχω ἦλεγχον, ποτὲ δὲ τὸ ἰ προσλαμβάνει, ἔχω εἶχον, τὸ δὲ ὀ εἰς ὦ, ὀμνύω ὦμνον. τῶν δὲ διαφθόγγων ἢ εἰ καὶ ἢ οὐ οὐ τρέπονται, ὡς τὸ εἰζάξω εἰζάξον, οὐρῶ οὐρουν, αἰ δὲ λοιπαὶ εἰς τὰ 20 οἰκειᾶ μεταβάλλονται, οἶγω ὦγον, αἰσχύνομαι ἡσχυνόμην. τὰ μέντοι ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ῥήματα ἀτρέπτον τηρεῖ τὴν πρόθεσιν ἔξωθεν· ἔσωθεν γὰρ κλίνεται, διάγω διήγον κατὰ προσθήκην, εἰ μὴ κατὰ πλεονασμὸν εἶη, ὡς ἐπὶ τοῦ καθέξομαι ἐκαθεξόμην, ἢ Ἀττικῶς κλι- 25 θείη, ὡς τὸ ἀντιβολῶ ἠντιβόλουν. ἔτυπτες: τὰ εἰς ὄν ῥήματα τροπῇ τοῦ ὄν εἰς ἐς τὰ δεύτερον ποιεῖ, ἔλεγον ἔλεγεσ. καὶ τοῦ ἐποίουν τοίνυν τὸ ἐντελὲς ἦν ἐποίεον καὶ ἐποίεες, εἶτα ἐποίεις κατὰ γράσιν, ἐβόαον ἐβόαες ἐβόαες, ἐχρύσοον ἐχρύσοες ἐχρύσοες κατὰ συναίρεσιν, 30 ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσαες. ἔτυπτεν: εἴρηται.

Δυϊκά. ἐτύπτετον. ἐτυπτέτην: τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀμοιβῇ τοῦ ὀ εἰς

ἢ· ἐπεὶ γὰρ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν οὔτε εἰς σὶ
λήγει οὔτε εἰς ται, οὐχ ὠμοφώνησαν ἀλλήλοις τὰ δυϊκά.

Πληθυντικά. ἐτύπτομεν: πᾶν πρῶτον πρόσωπον
ἐνικῶν εἰς ῥ λῆγον, μὴ ἔχον τὸ μ̄ κλιτικόν, προσόδω
τῆς με̄ πληθυντικὸν γίνεται, ἔλεγον ἐλέγομεν, ἐποίουν 5
ἐποιοῦμεν· περὶ γὰρ τοῦ ἐτίθην ἐτίθεμεν καὶ τῶν ὁμοί-
ων ἐν τοῖς εἰς μὶ ἐροῦμεν· εἶπομεν „μὴ ἔχον τὸ μ̄ κλι-
τικόν” διὰ τὸ ἐτυπτόμην, ἐλεγόμην καὶ τὰ ὅμοια· οὐ-
κέτι γὰρ τὰ πληθυντικά προσόδω τοῦ με̄ ἀπετελέσθη.
κλιτικὸν δὲ ἐστὶ τὸ μὴ ὄν ἐκ θέματος ἀλλ’ ἐκ κλίσεως 10
γεγεννημένον. ἐτύπτετε: εἴρηται. ἐτυπτον: τῶν τεσ-
σάρων παρωχημένων, παρατατικοῦ τέ φημι, παρακει-
μένου, ὑπερσυντελικῆς καὶ ἀορίστου, ὅσοι μὲν εἶχον τὴν
ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ̄ λήγουσαν καὶ ὀξύνομήνην,
οὗτοι καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἶχον 15
ἴσοσυλλαβοῦν τῷ πρώτῳ, οἷον ἡ τετυφῶς παρακειμένου
ἐςὶ καὶ ὑπερσυντελικῆς μετοχῆ· εἰς σ̄ τε οὔσα καὶ ὀξύ-
νομήνη· τοίνυν ἀμφοῖν τοῖν χρόνοις τὰ τρίτα πρόσωπα
τῶν πληθυντικῶν ἴσοσυλλαβοῦσι τοῖς πρώτοις ἑαυτῶν,
τετύφαμεν τετύφασιν, ἐτετύφαιμεν ἐτετύφεισαν. ὅσοι 20
δὲ αὐτῶν οὐκ εἶχον τὴν μετοχὴν εἰς σ̄ μετ’ ὀξείας, ἐν-
δέον συλλαβῆ τὸ τρίτον ἔχουσι τοῦ πρώτου, καὶ λῆγον
εἰς ἐκείνην τὴν συλλαβὴν ἢ τις ἦν παράληξις τῆς γε-
νικῆς τῆς μετοχῆς, οἷον τοῦ ἐτυπτον ἢ μετοχῆ τύπτων
οὐκ εἰς σ̄ ὀξύτονος· ἐνδεήσει τε τοίνυν τὸ τρίτον τῶν 25
πληθυντικῶν μιᾷ συλλαβῆ τοῦ πρώτου, καὶ λήξει εἰς
τὴν πτον συλλαβὴν, ἢ τις ἦν παραλήγουσα τῆς τύπτον-
τος γενικῆς. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀορίστου, τύψας· ἢ μετοχῆ
εἰς σ̄ μὲν, ἀλλ’ οὐκ ὀξύτονος. ἔσαι τοίνυν ἐτύψαμεν
ἐτυψαν.

30

Παρακειμένος,

Ἐνικά. τέτυφα: δύο χρόνοι κατασκευάζουσι τὸν
παρακειμένον, ὁ παρατατικὸς τὴν ἀρχουσαν, ὁ δὲ μέλ-

λων τὴν λήγουσαν καὶ τὴν παραλήγουσαν καὶ τὴν πο-
 σότητα τῶν συλλαβῶν. πᾶς τοίνυν παρακείμενος εἰς $\bar{\alpha}$
 λήγει, παραλήγεται δὲ ἢ τῷ $\bar{\nu}$ ἢ τῷ $\bar{\phi}$ ἢ τῷ $\bar{\chi}$. καὶ
 ταῦτα ποιεῖται πρὸς τὴν τοῦ μέλλοντος συγγένειαν.
 ὅτε μὲν γὰρ ὁ μέλλον διὰ τοῦ σ , ὁ παρακείμενος διὰ 5
 τοῦ ν , πείθω πείσω πέπεικα· ὅτε δὲ διὰ τοῦ ψ , ὁ πα-
 ρακείμενος διὰ τοῦ ϕ , λείβω λείψω λέλειφα· ὅτε δὲ διὰ
 τοῦ ξ , ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ χ , λέγω λέξω λέλεχα·
 ὅτε δὲ διὰ ἀμεταβόλου ὁ μέλλον, ὁ παρακείμενος δι'
 αὐτοῦ καὶ τοῦ ν , κείρω κερῶ κέκαρκα, πλὴν τῶν ἡμαρ- 10
 τημένων, τοῦ νενέμηκα καὶ τῶν ὁμοίων. παραλήγου-
 σαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ παρακείμενος τῷ μέλλοντι,
 λέξω λέλεχα, πλὴν τῶν δυσυλλάβων τῆς πέμπτης συζυ-
 γίας ἐφ' ὧν τὸ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\alpha}$ τρέπεται, κερῶ κέκαρκα. ἢ δὲ
 ἄρχουσα, ὡς ἔφαμεν, ἐκ τοῦ παρατατικοῦ γίνεται. καὶ 15
 ὅτε μὲν ὁ παρατατικός ἀπὸ μακροῦς ἄρχεται φύσει ἢ
 θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος, ἠγό-
 ραζον ἠγόρακα, ἐφθαιρον ἐφθαρκα· ἐὰν δὲ ἀπὸ βρα-
 χείας ἄρχηται ὁ παρατατικός, ἀναδιπλασιάζεται ὁ πα-
 ρακείμενος, ἔλεγον λέλεχα. ὥστε καὶ ὁ ἔπλεον βραχεῖαν 20
 ἔχει τὴν ἄρχουσαν τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς· διὸ ἀναδιπλα-
 σίασε τὸν πέπλενα. ὁμοίως καὶ ὁ ἔγραφον γέγραφα.
 τὰ μὲντοι ἀπὸ τοῦ $\bar{\sigma}$ ἀρχόμενα συνάρχεται τοῖς ἰδίοις
 παρατατικοῖς, ἔραπίζω ἐρήραπιζον ἐρήραπικα, ἐρήραπτον
 ἐρήραφα· τὸ γὰρ ἑρυνπωμένα κεῖται ποιητικῶς. ἰσέον δὲ 25
 ὡς πᾶς μέλλον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ἰσοσύλλαβον
 ἔχει τὸν παρακείμενον, ἀγοράσω ἠγόρακα, ἐλέησω ἠλέ-
 ηκα, ἀπὸ δὲ συμφώνου μιᾶς πλεονάζοντα, τύψω τέτυφα,
 ποιήσω πεποίηκα, πλὴν τοῦ μεμῶ, νεμῶ. τέτυφας:
 τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγοντα πρῶτα πρόσωπα προσθέσει τοῦ $\bar{\sigma}$ τὸ 30
 δεύτερον ποιεῖ, ἔλεξα ἔλεξας, πεποίηκα πεποίηκας. εἰ
 δὲ τις λέγοι εἰς $\bar{\epsilon}\sigma$ ταῦτα λήγειν, ἵνα τῇ ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\sigma}$
 τὸ τρίτον ποιῶσιν, ἴσω ὡς καθόλου τῶν παροφημένων

ἢ παραλήγουσα τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν πληθυν-
 τικῶν λήγουσα γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἐνικῶν, ἐποιεῖτε
 ἐποίεις, ἐβροῶτε ἐβρόας, ἐλέλεχετε ἐλέλεχαις. εἰ τοίνυν
 γεγράφατε, καὶ γέγραφας, ἐλέξατε, καὶ ἐλέξας. τέτυφε:
 ἔδει μὲν τῷ κοινῷ λόγῳ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ τοῦ δευ- 5
 τέρου προσώπου τὸ τρίτον ποιεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἐνδέ-
 χεται κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθ-
 μὸν ὁμοφωνεῖν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, καὶ τροπὴ παρη-
 κολούθησε τοῦ α̅ εἰς ε̅.

Ἀνιζά. τετύφατον. τετύφατον: εἴρηται. 10

Πληθυντικά. τετύφαμεν: τὰ εἰς α̅ ἐνικά προσ-
 θέσει τῆς μὲν πληθυντικά γίνεται, ἐλέξα ἐλέξαμεν, πε-
 ποιήκα πεποιήκαμεν. τετύφατε. τετύφασιν: εἴρη-
 ται μὲν διὰ τί ἰσοσυλλαβεῖ τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, εἰς
 σι δὲ λήγει μιμούμενος τὸν ἐνεσῶτα ὁ παρακείμενος· 15
 καὶ αὐτὸς γὰρ παρὰ πολλοῖς ἐνεσῶς συντελικὸς ὀνο-
 μάζεται.

Περὶ Ἀττικοῦ παρακείμενου.

Ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α̅ ἢ ε̅ ἢ ο̅, ποιοῦ-
 σιν Ἀττικοὶ ἴδιον παρακείμενον οὕτω. τὰ ἄρχικὰ τοῦ 20
 ἐνεσῶτος δύο γράμματα προστιθέασιν τῷ κοινῷ παρα-
 κείμενῳ καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν συζέλλουσιν, ἀλείφω
 ἤλειφα ὁ κοινός, ἀλήλιφα ὁ Ἀττικός· ἐλεύθω ἤλευθα
 ὁ κοινός καὶ ἐλήλυθα ὁ Ἀττικός· ὀμῶ ὤμοκα ὁ κοινός
 καὶ ὀμώμοκα ὁ Ἀττικός. 25

Μέσος παρακείμενος.

Ἐνικά. τέτυπα: τρεῖς εἰσὶν αἱ διάθεσις τῶν ῥη-
 μάτων, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης· ἐκάστη δὲ αὐτῶν
 ἀνὰ ἑξ' ἔχει χρόνους. ὡς περ οὖν, εἴ τις τριγενὲς ὄνομα
 κλίνει, κατ' ἕκαστον γένος τὰς πέντε πτώσεις λέγει καὶ 30
 οὐκ ἀναμίσγοι τὰς τοῦ ἀρσενικοῦ τῷ θηλυκῷ, οὕτω καὶ
 ἐνταῦθα ἔδει ἡμᾶς ἐκάστην διάθεσιν ἀνὰ μέρος κλίνον-
 τας λέγειν πρῶτον τῆς ἐνεργητικῆς τοὺς χρόνους, εἶτα

τῆς παθητικῆς, καὶ τρίτου τῆς μέσης. ἀλλὰ τοῖς ἀρ-
 χαιοτέροις τῶν γραμματικῶν οὐκ ἔδοξεν οὕτως, ἀλλὰ
 τοὺς χρόνους τῆς μέσης κατεμέρισαν τῇ τε ἐνεργητικῇ
 καὶ παθητικῇ, παρακειμένους μὲν τῆς μέσης καὶ ὑπερ-
 συντελείους συγκαταλέγοντες τῇ ἐνεργητικῇ, ἐπεὶ καὶ 5
 σχεδὸν ὁμόφωνοι ἦσαν τοῖς παρακειμένοις καὶ ὑπερσυν-
 τελείοις τῶν ἐνεργητικῶν, ἀορίστους δὲ καὶ μέλλοντας
 τῆς μέσης συγκαταλέγοντες τῇ παθητικῇ, ἐπεὶ ὁμοιοκα-
 τάληκτοι ἦσαν τοῖς ἀορίστοις καὶ μέλλουσι τῶν παθη-
 ητικῶν. ἐνεσῶτας δὲ καὶ παρατατικοὺς τῆς μέσης ἀμνη- 10
 μονεύτους εἶασαν, ἐπεὶ οἱ αὐτῷ εἰσι τοῖς ἐνεσῶσι καὶ
 παρατατικοῖς τῶν παθητικῶν. τὸ γὰρ κολάζομαι πρὸς
 τὴν σύνταξιν ἔχει τὴν διάθεσιν· ἐὰν γὰρ εἴπῃς κολά-
 ζομαι ὑπ' αὐτοῦ, παθητικόν ἐστιν, ἐὰν δὲ κολάζομαι αὐ-
 τόν, μέσον· ὁμοίως καὶ ὁ ἐκολάζομαι παρατατικός. Ὁ 15
 μέσος τοίνυν παρακείμενος τὴν μὲν ἄλογον τὴν αὐ-
 τὴν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ καὶ εἰς ᾧ λήγει,
 πρὸ δὲ τοῦ ᾧ τὸ σύμφωνον ἔχει τοῦ ἐνεσῶτος, ὅταν
 ἦ ἐν ἀπλοῦν, πείθω πέποιθα, χαίρω κέχηνα· εἰ δὲ δύο
 σύμφωνα ἔχει ὁ ἐνεσῶς, δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ὄνομα 20
 ἐκφέρεται, διὰ τούτου καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, κόπτω
 κοπή κέκοπα, σκάπτω σκαφή ἔσκαφα· εἰ δὲ διὰ δύο
 ἀμεταβόλων εἴη ὁ ἐνεσῶς, διὰ τοῦ προτέρου ὁ μέσος
 παρακείμενος, τέμνω τέτομα· εἰ δὲ εἴη διὰ τοῦ ζῆ ἢ δύο
 σ ὁ ἐνεσῶς, τότε ὁ μέσος παρακείμενος ἀκολουθήσει 25
 τῷ μέλλοντι· γὰν μὲν ὁ μέλλον διὰ τοῦ σ, ὁ μέσος
 παρακείμενος διὰ τοῦ δ, φράζω φράσω πέφραδα, εἰ δὲ
 ὁ μέλλον διὰ τοῦ ξ, ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ γ,
 πλήσσω πλήξω πέπληγα· παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν
 ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ ὁ μέσος παρακείμενος, οἶον νένηκα 30
 νένηθα, εἰ μὴ που ἐν δυσλλάβῳ μέλλοντι τὸ εῦρεθειῆ
 ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ ι· τότε γὰρ εἰς ὀ τρέπει αὐτὸ ὁ
 μέσος παρακείμενος, λέγω λέξω λέλογα, κείρω κερῶ κέ-

χορα, πείθω πείσω πέποιθα. ἀλλὰ καὶ ὁ ἐνεστὸς τῇ
 αἰ δίφθογγῳ παραλήγοιτο, τρέπει αὐτὴν ὁ μέσος εἰς
 ἦ, χαίνω κέχηνα, φαίνω πέφηνα. τέτυπας. τέτυπε.

Δυϊκά. τετύπατον. τετύπατον.

Πληθυντικά. τετύπαμεν. τετύπατε. τετύ- 5
 πασιν: εἴρηται.

Ἵπερσυντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύφειν: πᾶς παρακείμενος τρέπων τὸ
 αἰ εἰς εἰν ὑπερσυντέλικον ποιεῖ. εἰ δ' ἀπὸ συμφώνου
 ἄρχοιτο, καὶ τὴν ἄρχουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει τῇ προσόδῳ 10
 τοῦ εἰ. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἐπὶ τοῦ
 ἱπερσυντέλικου, οἷον λέλεχα ἐλελέχειν, ἐφθάρκα ἐφθάρ-
 κειν. ἐτετύφεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ἦ λῆγον
 μετὰ φυσικῆς μακροῦς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τροπῇ
 τοῦ ἦ εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἐδάρην ἐδάρης, ἐτετύ- 15
 φειν ἐτετύφεις. πρόκειται „μετὰ φυσικῆς μακροῦς”
 διὰ τὸ ἐποίησιν ἐποίησιν καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ περισπω-
 μένων παρατατικούς: τούτων γὰρ αἱ ἐπὶ τέλους δίφ-
 θογγοὶ οὐκ ἦσαν φυσικαί, ἀλλ' ἐκ συναιρέσεως, διὸ
 ἐτράπησαν. πῶς οὖν τὸ ἐχρύσουν ἐχρύσουσιν οὐκ ἐτράπη; 20
 ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσοον ἐχρύσοεισιν καὶ τὰ δύο οὐ
 εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κινῶνται ὡς νόος νοῦς, καὶ τὸ οἶ
 ὁμοίως, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν. πρόκειται δὲ τῷ κανόνι
 „μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν” διὰ τὸ ἐλεγόμην ἐλέγου καὶ
 τὰ ὅμοια. ἐτετύφειν: εἴρηται. 25

Δυϊκά. ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην.

Πληθυντικά. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτε-
 τύφεισαν: τὰ εἰς μὲν πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ἦ
 φύσει μακροκαταλήκτων κεκλιμένε εἰς σάν ποιεῖ τὸ
 τρίτον, ἔγνω ἔγνωμεν ἔγνωσαν, δαρείην-δαρείημεν δα- 30
 ρείησαν.

Μέσος ὑπερσυντέλιος.

Ἐνικά. ἐτετύπειν: ὡςπερ ὁ ἐνεργητικὸς παρα-
κειμένος τὸν ὑπερσυντέλικον ἐποίησεν, οὕτω καὶ ὁ μέ-
σος παρακειμένος τὸν μέσον ὑπερσυντέλικον ποιεῖ, λέ-
λογα ἐλελόγειν, τέτυπα ἐτετύπειν. ἐτετύπεις. ἐτε- 5
τύπευ.

Δυνικά. ἐτετύπειτον. ἐτετυπείτην.

Πληθυντικά. ἐτετύπειμεν. ἐτετύπεετε. ἐτε-
τύπεισαν.

Ἄοριζος πρῶτος.

10

Ἐνικά. ἔτυψα: πᾶς μέλλων ἀμείβων τὸ τελευ-
ταῖον ᾧ εἰς ᾧ καὶ τὴν ἀρχουσαν ἐκτείνων χρονικῶς ἢ
συλλαβικῶς ἄοριζος γίνεται, κόψω ἔκοψα, ἀγοράσω
ἠγόρασα. εἰ μέντοι περισπῶτο ὁ μέλλων, καὶ τὴν πα-
ραλήγουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει ὁ ἄοριζος, κερῶ ἔκειρα, τέλω 15
ἔτειλα. ἔτυψας. ἔτυψε.

Δυνικά. ἐτύψατον. ἐτυψάτην.

Πληθ. ἐτύψαμεν. ἐτύπατε. ἔτυψαν.

Ἄοριζος δεύτερος.

Ἐνικά. ἔτυπον: ὁ δεύτερος ἄοριζος μόνῃ φωνῇ διε- 20
νήνοχε τοῦ πρώτου, σημαυομένῳ δὲ ὁ αὐτὸς ἐσιν, ὡςπερ
καὶ ἐπὶ ὀνομάτων· ὁ γὰρ πρῶτος καὶ δεύτερος τύπος
τῶν ὑπερθετικῶν φωνῇ μόνον, οὐ σημασίᾳ διενηνόχασι·
τὸ γὰρ ταχύτατος ἢ τάχιζος οὐδὲν διαφέρουσιν, ὅσον
γε περὶ τὸ σημαυόμενον. πᾶς τοίνυν δεύτερος ἄοριζος 25
ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ βαρυτόνων κεκλιμένος συνάραχεται μὲν
τῷ πρώτῳ ἄοριζῳ, εἰς ὄν δὲ λήγει, καὶ πρὸ τῆς ὄν
ἔχει τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, τέτυπα
ἔτυπον. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων τῷ πρώτῳ
ἰσοσυλλαβεῖ, ἔνυξα ἔνυγον, ἀπὸ δὲ περισπωμένων μιᾶ 30
αὐτοῦ ἐνδεί, ἐμύκησα ἐμυκον. ἔτι δὲ ἀπὸ μὲν βαρυτό-
νων θεμάτων αἰεὶ βραχεία παραλήγεται, πείθω ἔπιθον,
δήκω ἔδακον, τρώγω ἔτραγον. κᾶν που τύχη τὸ ἔ σὺν

ἀμεταβόλω, εἰς $\bar{\alpha}$ αὐτὸ τρέπει, πλέκω ἔπλακον, τρέπω ἔτραπον. ἀπὸ δὲ περισπωμένων διαφορεῖται ἡ παραλήγουσα, πῆ μὲν συζελλομένη, ληκῶ ἔλακον, πῆ δὲ ἡ αὐτὴ μένουσα, χραισιμῶ ἔχραισμον, ὄλισθῶ ὄλισθον. ἔτυπεσ. ἔτυπε.

5

Δυϊκά. ἐτύπετον. ἐτυπέτην.

Πληθ. ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἔτυπον.

Μέλλων πρῶτος.

Ἑνικά. τύψω: πᾶς μέλλων ἐνεργητικὸς εἰς $\bar{\omega}$ λήγει καὶ συνάρεται τῷ ἐνεσῶτι, πλὴν τοῦ τρέφω θρέψω 10 καὶ τρέχω θρέξω καὶ ἔχω ἔξω. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῷ, πλέκω πλέξω, ἀπὸ δὲ περισπωμένων μιᾷ περιττεύει, ποιῶ ποιήσω. παραλήγεται δὲ ἡ μὲν πρώτη τῶν βαρυτόνων τῷ $\bar{\psi}$, λείβω λείψω, ἡ δὲ δευτέρα τῷ $\bar{\xi}$, λέγω λέξω, ἡ τρίτη τῷ $\bar{\sigma}$, πείθω πείσω, ἡ 15 τετάρτη τῷ $\bar{\sigma}$ ἢ $\bar{\xi}$, ὀρύξω, φράσω· διαφορεῖται γάρ· ἡ πέμπτη τὰ ἀμετάβολα τηρεῖ μετὰ συζολῆς τῆς παραλήγουσας καὶ περισπωμένου τόνου, σπείρω σπερῶ, ψάλλω ψαλῶ· ἡ ἕκτη τὸ $\bar{\sigma}$, ἱππεύσω. οἱ δὲ ἀπὸ περισπωμένων αἰ μὲν εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσι, παραλήγεται δὲ ἡ μὲν 20 πρώτη τῷ $\bar{\eta}$ ἢ τῷ $\bar{\epsilon}$, νοήσω, τελέσω, ἡ δὲ δευτέρα τῷ $\bar{\eta}$ ἢ τῷ $\bar{\alpha}$, βοήσω, εἶάσω, ἡ τρίτη τῷ $\bar{\omega}$ ἢ τῷ $\bar{\delta}$, γυψώσω, ἀρόσω. τύψεισ. τύψει.

Δυϊκά. τύψετον. τύψετον.

Πληθ. τύπομεν. τύπετε. τύπουσι.

25

Μέλλων δεύτερος.

Ἑνικά. τυπῶ: πᾶς δεύτερος ἀόριστος τὴν $\bar{\omega}\bar{\nu}$ εἰς $\bar{\omega}$ μεταβαλὼν, καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβαλὼν, δεύτερον μέλλοντα ποιεῖ πάντως περισπώμενον καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον ἔχοντα διὰ τῆς $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ διαφθόγγου. 30 τυπεῖσ. τυπεῖ.

Δυϊκά. τυπεῖτον. τυπεῖτον.

Πληθ. τυποῦμεν. τυπεῖτε. τυποῦσιν.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Ὅριστικά πιθητικά

χρόνου ἐνεσῶτος.

Ἐνικά. τύπτομαι: πᾶς ἐνεσῶς ὀριστικός εἰς $\bar{\omega}$ 5
 λήγων ἀμοιβῆ τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς $\bar{\omicron}$ καὶ προσθέσει τῆς $\bar{\mu}$ αι πα-
 θητικός γίνεται, λέγω λέγομαι. πάλιν τὰ περισπώμενα
 ἀπὸ τῶν ἐντελεξέρων συναιρούμενα διαφόρως ποιεῖ τὴν
 παραλήγουσαν, ποιέω ποιέομαι ποιούμαι, βοάω βοάο-
 μαι βοῶμαι, χρυσάω χρυσάομαι χρυσοῦμαι. τύπτῃ: 10
 πᾶν πρῶτον πρόσωπον, ἔχον τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τοῦ τρίτου
 προσώπου τὸ $\bar{\tau}$ ἦτοι τρέπον εἰς $\bar{\sigma}$ ποιεῖ τὸ δεύτερον,
 ὡς τὸ πεποίημαι πεποίησαι πεποίηται, ἢ ὑποξέλλον τὸ
 $\bar{\tau}$ τοῦ τρίτου καὶ κράσιν ποιούμενον τῶν φωνηέντων,
 ὡς τὸ τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. καὶ ὅσα μὲν εἶχον 15
 τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς $\bar{\sigma}$ ὀξύτονον, ἐκεῖνα τροπῇ
 τοῦ $\bar{\tau}$ εἰς $\bar{\sigma}$ ποιεῖ τὸ δεύτερον, ὅσα δὲ μὴ εἰς $\bar{\sigma}$ ὀξύ-
 τονον, ἐκεῖνα ἐνδεία τοῦ $\bar{\tau}$ καὶ κράσει. ὁ δὲ λόγος διή-
 κει καὶ ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\mu}$. ποιοῦνται τοίνυν τὴν μὲν τρο-
 πὴν ἐν μὲν τοῖς εἰς $\bar{\omega}$ παρακείμενοι καὶ ὑπερσυντέλι- 20
 κοί, τὴν δὲ ἐνδειαν καὶ κράσιν ἐνεσῶτες καὶ παρατατι-
 κοί, ἀορίζοι μέσοι καὶ μέλλοντες ἅπαντες. ἐν δὲ τοῖς εἰς
 $\bar{\mu}$ πάντες τῇ τροπῇ γίνονται, πλὴν τῶν μελλόντων καὶ
 τοῦ πρώτου μέσου ἀορίζον· ἔστι γὰρ ἔψησα καὶ σήσας
 ἢ μετοχὴ βαρυντόνως. ἦν οὖν τύπτεται, καὶ ὑποξολῆ τοῦ 25
 $\bar{\tau}$ τύπτεται, καὶ κράσει τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\eta}$, ὡς βέλεα
 βέλη, τύπτῃ, καὶ μένει τὸ $\bar{\iota}$ μὴ ἐκφωνούμενον διὰ τὸ
 μέγεθος τοῦ $\bar{\eta}$. τύπτεται: τὰ εἰς $\bar{\mu}$ αι ἔχοντα τὸ $\bar{\mu}$
 κλιτικόν τροπῇ τῆς $\bar{\mu}$ αι εἰς $\bar{\tau}$ αι τὸ τρίτον ποιεῖ, τρέ-
 ποντα τὴν παραλήγουσαν ἔνθα μὴ ἔστιν ἢ ἐνεργητικὴ 30
 μετοχὴ εἰς $\bar{\sigma}$ ὀξύτονος.

Δυτικά. τυπτόμεθον: ἐκ τοῦ πρώτου τῶν πλη-
 θυντικῶν τροπῇ τῆς $\bar{\theta}$ αι εἰς $\bar{\theta}$ ον. τύπτεσθον: ἐκ

τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς $\overline{\theta\epsilon}$ εἰς $\overline{\theta\omicron\upsilon}$.
τύπτεισθον: ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ.

Πληθ. τυπτόμεθα: πᾶν πρῶτον πρόσωπον ἔχον
τὸ $\overline{\mu}$ κλιτικὸν μετὰ μακροῦς τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς
μεθα τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγομαι λεγόμεθα, ἐλεγό- 5
μην ἐλεγόμεθα, λέλεγμαι λελέγεμεθα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοί-
ων. πρόσκειται „μετὰ μακροῦς,” ἐπεὶ τὰ εἰς $\overline{\mu\iota}$ πάντα
ὀριστικά τε καὶ ἐντικὰ κλιτικὸν μὲν ἔχουσι τὸ $\overline{\mu}$, οὐ
ποιοῦσι δὲ εἰς $\overline{\mu\epsilon\theta\alpha}$ τὸ πληθυντικόν. τύπτεισθε:
πᾶν τρίτου ἔχον τὸ $\overline{\tau}$ κλιτικὸν τροπῇ τῆς τελευταίας 10
συλλαβῆς εἰς $\overline{\theta\epsilon}$ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ.
ἄλλ' εἰ μὲν καθαριεῦδι τὸ $\overline{\tau}$, καὶ $\overline{\sigma}$ προσλαμβάνει τὸ
πληθυντικόν, λέγεται λέγεσθε, ἐλέγετο ἐλέγεσθε, εἰ δὲ
συμφώνῳ παραλήγοιτο, τοῦτο τηρεῖται πλὴν εἰ μὴ που
ψιλὸν ὄν διὰ ἄσυνταξίαν εἰς δασὺ τραπεῖη, οἷον κέ- 15
καρται κέκαρθε, τέτιλται τέτιλθε, νένυκται δὲ νένυχθε
καὶ τέτυπται τέτυφθε. τύπτονται: πᾶν τρίτον ἐνι-
κόν, ἔχον τὸ $\overline{\tau}$ κλιτικόν, πρὸ τοῦ $\overline{\tau}$ δεχόμενον τὸ $\overline{\nu}$ καὶ
τὴν παραλήγουσαν φυλάσσον τοῦ πρώτου προσώπου
τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον λέ- 20
γονται ὅτι λέγομαι, ἴσεται δὲ ἴσανται καὶ ἐδίδοτε
ἐδίδοντο.

Παρατατικός.

Ἐνικά. ἐτυπτόμην: πᾶς ἐνεσῶς παθητικός τρέ-
πων τὴν $\overline{\mu\alpha\iota}$ εἰς $\overline{\mu\eta\eta\eta}$, καὶ τὴν ἄρχουσαν ἐκτείνων χρονι- 25
κῶς ἢ συλλαβικῶς, τὸν παρατατικὸν ποιεῖ, λέγομαι ἐλεγό-
μην, αἰδοῦμαι ἠδούμην. ἐτύπτου: καὶ τῆτο ἀπὸ τῆ τρί-
του ἐγένετο τοῦ ἐτύπτετο ἐνδεία τοῦ $\overline{\tau}$ καὶ κράσει τοῦ
 $\overline{\epsilon\omicron}$ εἰς $\overline{\omicron\upsilon}$ δίφθογγον, ἐτύπτετο ἐτύπτου. ἐτύπτετο:
πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς $\overline{\mu\eta\eta}$ λῆγον τροπῇ τῆς $\overline{\mu\eta\eta\eta\omicron}$
εἰς τὸ τρίτον ποιεῖ. τὴν δὲ παραλήγουσαν τρέπει,
ὅταν μὴ ἔχη τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς $\overline{\sigma}$ ὀξύ-
τονον.

Αυτικά. ἐτυπτόμεθον. ἐτύπτεσθον. ἐτυ-
πτέσθην.

Πληθ. ἐτυπτόμεθα. ἐτύπτεσθε. ἐτύπτοντο.

Παρακείμενος.

Ἐνικά. τέτυμμαι: ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἐκ 5
τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται τροπῇ τοῦ τέλους εἰς μαι, πε-
ποίηκα πεποίημαι. καὶ οἱ μὲν εἰς φα ἐνεργητικοὶ καὶ
ἄλλο μ προσλαμβάνουσι, νένυφα νένυμμαι, τέτυφα τέ-
τυμμαι· οἱ δὲ εἰς χα τὸ γ, λέλεχα λέλεγμαι, νένυχα
νένυμμαι· οἱ δὲ εἰς κα εἰ μὲν εἶεν ἀπὸ περισπωμένων, 10
πρὸς τὴν παραλήγουσαν κανονίζεται (βραχείας γὰρ οὐ-
σης τῆς παραληγούσης προσλαμβάνει ὁ παθητικὸς τὸ
σ, τετέλεκα τετέλεσμαι, γεγέλακα γεγέλισμαι, μακροῦς
δὲ οὐ προστίθεται τὸ σ, πεποίηκα πεποίημαι, νενόηκα
νενόημαι)· ὅτε μὲν τοῖ εἰσιν ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων, 15
ὁ εἰς κα παρακείμενος τὸ σ προσλαμβάνει ἐν τοῖς πα-
θητικοῖς πλην τῆς πέμπτης συζυγίας καὶ ὀλίγων τῆς
ἕκτης, νένυχα νένυμμαι, πέπεικα πέπεισμαι, πέφρακα
πέφρασμαι· τέτιλκα δὲ τέτιλμαι καὶ ἵππευκα ἵππευ-
μαι. μηδεὶς δὲ οἰέσθω ἀπὸ τοῦ ἑρῶαγκα ἑρῶαμμαι, 20
μεμίαγκα μεμιάμμαι τὸν παθητικὸν παρακείμενον ἴτε-
ρον μ προσειληγμένοι· τὸ γὰρ μ τοῦτο οὐκ ἔστι κλιτικὸν
ἀλλὰ θεματικόν, πρὸς τὰς συντάξεις τῶν συμφώνων
τροπέμενον ὅτε μὲν εἰς γ, ὡς ἐν τῷ ἑρῶαγκα, ὅτε δὲ εἰς
μ, ὡς ἐν τῷ ἑρῶαμμαι. ὁ μόντοι κέκλεικα, ὀφείλων ἐν 25
τῷ κέκλεισμαι προσλαμβάνειν τὸ σ, κέκλειμαι λέγεται
παρὰ πᾶσιν Ἑλλήσιν. ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλήλακα ἐλή-
λαμαι, οὐκ ἐλήλασμαι. τέτυψαι: εἵπομεν ποῖα τῶν
ἐχόντων τὸ μ κλιτικὸν τροπῇ τοῦ τ εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύ-
τερον, καὶ ποῖα ἐνδεία τοῦ τ καὶ κράσει. τοῦ τοίνυν 30
τέτυπται τρέποντος τὸ τ εἰς σ γίνεται πσ, ἃ συγκρι-
νόμενα εἰς ψ (τὸ γὰρ ψ ἐκ τοῦ π καὶ σ) ποιεῖ τὸ τέ-
τυψαι, ὡς καὶ τὸ νένυχται νένυξαι. τέτυπται: ἔδει
μὲν

μὲν τροπομένου τοῦ μαι εἰς ται ἀπὸ τοῦ τέτυμαι εἶ-
 ναι τὸ τρίτον τέτυται· ἀλλ' ἐπεὶ ψιλὰ ψιλῶν ἠγῆται
 καὶ δασέα δασέων, εἰς τὸ ἀντίστοιχον τοῦ τ μεταβέβλη-
 ται τὸ μ.

Δυϊκά. τετύμμεθον. τέτυφθον. τέτυφθον. 5

Πληθ. τετύμμεθα. τέτυφθε: εἶπομεν ὡς ἀπὸ
 τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται τὸ δεύτερον τῶν πλη-
 θυντικῶν τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θε: εἰ δὲ ψιλῶ πα-
 ραλήγοιτο, τρέπεται εἰς δασὺ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν.
 τετυμμένοι εἰσί: πᾶν τρίτον ἐνικόν, ἔχον πρὸ 10
 τοῦ τ σύμφωνον, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δέξασθαι
 πρὸ τοῦ τ τὸ ν οὐ ποιεῖ τρίτον πληθυντικόν, ἀλλὰ
 διὰ μετοχῆς αὐτὸ καὶ τοῦ εἰσι ζήματος ἀναπληροῖ ἢ
 χοῆσις. καὶ Ἰακῶς τετύφεται: πᾶν τρίτον ἐνικόν,
 ἔχον πρὸ τοῦ τ ψιλόν, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ καὶ 15
 προσθήκη τοῦ α ποιοῦσιν Ἴωνες τρίτον πληθυντικόν
 νέμπται νεύφεται, λέλεται λελέχεται. εἰ μέντοι
 τὸ κοινὸν διὰ τοῦ στ ἀπὸ βαρυτόνων, τότε τὸ Ἰακῶ
 ἔχει πρὸ τοῦ α τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ
 μέσου παρακειμένου, πέφρασαι πεφροῖδατα, πέ- 20
 φραδα. οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσιν καροῖ πα-
 ραληγόμενοι ταύτην συζέλλουσι πρὸ τοῦ α εἰς τὴν
 ὀφειλομένην συλλαβὴν, πεποιήται πεποῖται.

Ἐπερσυντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύμμην: πᾶς παθητικὸς παρακειμέ- 25
 νος τροπῇ τῆς μαι εἰς μη ὑπερσυντέλικος γίνεται,
 προσλαμβάνων κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε, εἰ μὴ σύμφωνον
 ἀρχοῖτο· εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος, οὐ δεῖ προσθήκης, λέ-
 λεγμαι ἐλελέγμην, ἔφθαρμαι ἐφθάρμην. ἐτέτυψο.
 ἐτέτυπτο. 30

Δυϊκά. ἐτετύμμεθον. ἐτέτυφθον. τετύ-
 φθην.

Πληθ. ἐτετύμμεθα. ἐτέτυφθε. τετι

νοι ἦσαν: εἰδέναι δεῖ ὡς ἐν μὲν τῷ παρακειμένῳ τε-
 τυμμένοι εἰσὶ φαιμεν, ἐν δὲ τῷ ὑπερσυντελίῳ τετυμ-
 μένοι ἦσαν· κοινὴ μὲν γὰρ ἀμφοῖν τοῖν χρόνοις ἡ μετοχή,
 ἀλλ' οὐ τὸ ῥήμα· παρακειμένῳ δὲ οἰκείος ὁ εἰσὶν ἐνε-
 σῶς καὶ ὑπερσυντελίῳ ὁ ἦσαν παρωχημένος. καὶ Ἰα-
 κῶς τετύφατο: πρόδηλος ἡ τεχνολογία, ὁμοία οὖσα
 τῇ τοῦ παρακειμένου.

Παθητικὸς ἀόριστος πρῶτος.

Ἐνικά. ἐτύφθην: τέσσαρας ἀόριστους εὐρίσκομεν
 ἐν τοῖς παθητικοῖς, δύο παθητικούς, πρῶτον καὶ δεύ-
 τερον, καὶ δύο μέσους, ὁμοίως πρῶτον καὶ δεύτερον.
 γίνεται οὖν ὁ μὲν πρῶτος παθητικὸς οὕτως. πᾶς πα-
 ρακειμένος παθητικὸς τὴν τελευταίαν τρέπων εἰς θην
 καὶ τὸ κατ' ἀρχὰς σύμφωνον ἀποβαλὼν τὸν παθητι-
 κὸν πρῶτον ἀόριστον ποιεῖ, τετέλεσμαι ἐτετέλεσθην, κέ-
 κερμαι ἐκέσθην, πεποιήμαι ἐποιήθην. εἰ μέντοι εὐροι
 τοῦ μ τὸ γ ἢ τὸ μ, εἰς ἐκεῖνα αὐτὰ τρέπει τὰ
 ἐξ ὧν καὶ μεταβέβληται, οἷον λέλεχα λέλεγ-
 μοι ἐλεσθην, τέτυφα τέτυμμαι ἐτύφθην. ἐτύφθης.
 ἐτύφθη.

Δευτέρου. ἐτύφθητον. ἐτυφθήτην.

Πληθυντικῶν. ἐτύφθημεν. ἐτύφθητε. ἐτύφθη-
 σαν: τὰς μὲν πληθυντικὰ ἀπὸ τῶν εἰς ν φύσει
 μακροκατακλιτικῶν κεκλιμένα εἰς αν ποιεῖ τὸ τρίτον.

Παθητικὸς ἀόριστος δευτέρου.

Ἐνικά. ἐτύπην: πᾶς δευτέρου ἀόριστος ἐνεργητι-
 κὸς εἰς ον ἢ ων τροπῇ τοῦ ο εἰς η παθητικὸς δεύτε-
 ρος ἀόριστος γίνεται, ἐτυπον ἐτύπην, ἐνυγον ἐνύγην.
 ἐτύπη. ἐτύπη.

Δευτέρου. ἐτύπητον. ἐτυπήτην.

Πληθυντικῶν. ἐτύπημεν. ἐτύπητε. ἐτύπησαν.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Ἐνικά. ἐτυψάμην: οἱ μέσοι ἀόριστοι ἀπὸ τῶν

ἐνεργητικῶν γίνονται προσόδοι τῆς ἡμῶν, ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ ὁ δεύτερος ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἔπεισα ἐπεισάμην, ἔπιθον ἐπιθόμην. ἐτύψω. ἐτύψατο.

Δυνικά. ἐτυψάμεθον. ἐτύψασθον. ἐτυψάσθην. 5

Πληθ. ἐτυψάμεθα. ἐτύψασθε. ἐτύψαντο.

Μέσος ἀόριστος δευτέρου.

Ἐνικά. ἐτυπόμην. ἐτύπου, ἐτύπετο.

Δυνικά. ἐτυπόμεθον. ἐτύπεσθον. ἐτυπέσθην. 10

Πληθ. ἐτυπόμεθα. ἐτύπεσθε. ἐτύποντο.

Παθητικὸς μέλλον πρώτος.

Ἐνικά. τυφθήσομαι: ὁμοίως τοῖς ἀορίστοις καὶ τοὺς μέλλοντας τέσσαρας ἔστιν εὐρεῖν ἐν τοῖς παθητικοῖς, δύο παθητικοὺς καὶ δύο μέσους. γίνονται οὖν οἱ 15 μὲν παθητικοὶ μέλλοντες ἀπὸ τῶν παθητικῶν ἀορίστων, οἱ δὲ μέσοι ἀπὸ τῶν ἐνεργητικῶν μελλόντων. πᾶς παθητικὸς ἀόριστος κατὰ τὸ τρίτον ἑαυτοῦ πρόσωπον προσλαβὼν τὸ σομαι, καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικῇ ἔκτασιν ἀποβαλὼν, μέλλοντα παθητικὸν ποιεῖ, ἐτύφθη τυφθήσομαι, ἤγοράσθη ἀγορασθήσομαι, εἰκάσθη εἰκασθήσομαι. τυφθήσῃ. τυφθήσεται.

Δυνικά. τυφθήσόμεθον. τυφθήσεσθον. τυφθήσεσθον.

Πληθ. τυφθήσόμεθα. τυφθήσεσθε. τυφθήσονται. 25

Παθητικὸς μέλλον δευτέρου.

Ἐνικά. τυπήσομαι: εἶπομεν ὡς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου τρίτου προσώπου γίνεται, ἐνύγη νυγήσομαι, ἐπράθη πραθήσομαι, ἐτύπη τυπήσομαι τυπήσῃ. τυπήσεται.

Δυνικά. τυπήσόμεθον. τυπήσεσθον. τυπήσεσθον.

Πληθ. τυπήσόμεθα. τυπήσεσθε. τυπή-
σονται.

Μέσος μέλλον πρώτος.

Ἐνικά. τύψομαι: πᾶς μέλλον ενεργητικὸς προσ-
λαβὼν τὴν μαι καὶ τρέπων τὸ ῶ, εἰ μὲν βαρύνοιτο, 5
εἰς ο, εἰ δὲ περισπῶτο, εἰς τὴν ε διαφθογγον, μέσος
μέλλον γίνεται, νύξω νύξομαι - νυγῶ νυγοῦμαι. τύψη.
τύπεται.

Δυνικά. τυψόμεθον. τύψεσθον. τύπεσθον.

Πληθ. τυψόμεθα. τύπεσθε. τύπονται. 10

Μέσος μέλλον δεύτερος.

Ἐνικά. τυπούμαι: εἶπομεν ὡς ἀπὸ τοῦ δευτέρου
ενεργητικοῦ μέλλοντος γίνεται τροπῇ τοῦ ῶ εἰς τὴν ε
διφθογγον καὶ προσθήκῃ τῆς μαι. κλίσειν δὲ ἔχει ὁμοίαν
τοῖς παθητικοῖς ἐνεσῶσι τοῦ ποιοῦμαι καὶ τῶν ὁμοίων 15
τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων. τυπῆ. τυπεῖται.

Δυνικά. τυπούμεθον. τυπεῖσθον. τυπεῖ-
σθον.

Πληθ. τυπούμεθα. τυπεῖσθε. τυποῦνται.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀετικοῦ. 20

Ἐνικά. τετύψομαι: ὁ παθητικὸς παρακείμενος
κατὰ τὸ δεύτερον ἑαυτοῦ πρόσωπον πρὸ τῆς αι διαφθόγ-
γου δεχόμενος τὸ ομ μετ' ὀλίγον μέλλοντα ποιῶ, τέτυμαι
τέτυμαι τετύψομαι, νένυμαι νένυξαι νενύξομαι, πε-
ποίημαι πεποίησαι πεποιήσομαι. τετύψη. τετύπεται. 25

Δυνικά. τετυψόμεθον. τετύπεσθον. τετύ-
ψεσθον.

Πληθ. τετυψόμεθα. τετύπεσθε. τετύ-
πονται.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Ἐδόκει τισὶ τὰ ἀπαρέμματα μὴδὲ ῥήματα εἶναι
διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρόσωπά τε καὶ ἀριθμούς. φαιμέν οὖν
ὡς πᾶν μέρος λόγου φύσει μὲν ἐν ἑξιν ἀπλοῦν, θέσει 50

δὲ ποιζίλον. αὐτίκα γοῦν καὶ πάση λέξει συναπτόμενον ἄρθρον κατὰ τὸν τῆς φωνῆς λόγον ἐνικῶς λέγεται, τὸ Ἄρισταρχοι προπαροξύνεται, τὸ τύπτω παροξύνεται. τὸ τοίνυν ἀπαρέμφατον αὐτοῦ τοῦ φέσει ῥήματός ἐστιν ὄνομα· διὸ καὶ ὁμόφωνόν ἐστι καὶ πολλάκις ἄρθρον ἔχει ὃ συναρτώμενον, οἷον τὸ ἀναγνώσκειν ὠφέλιμόν ἐστιν.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεσῶτος καὶ παρατατικῆς.

τύπτειν: πᾶς ἐνεσῶς ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τὸ $\bar{\nu}$ προσλαβὼν ἀπαρέμφα- 10
τον ποιεῖ, λέγει λέγειν· ἀπὸ δὲ περισπωμένων ὁ παρα-
τατικὸς προσόδῳ τοῦ $\bar{\nu}$ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης,
ἐποίει ποιεῖν, ἐβόα βοᾶν, ἐχρῆσεν χρυσοῦν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικῆς.

τετυφέναι: πᾶς παρακειμένος κατὰ τὸ τρίτον 15
πρόσωπον προσλαβὼν τὴν $\bar{\nu}$ ἀπαρέμφατον ποιεῖ, τέ-
τυψε τετυφέναι, πεποίηκε πεποιημέναι.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικῆς.

τετυπέναι: ὁμοίως καὶ αὐτὸς γίνεται, τέτυπε
τετυπέναι, νένυγε νενυγέναι. 20

Ἀορίστου πρώτου.

τύψαι: ὁ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγων ἀορίστος προσθέσει τοῦ $\bar{\epsilon}$
καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔπεισα
πέισαι. οὐ συνεξεύχθη δὲ τῷ μέλλοντι, ἐπειδὴ μηδὲ ἡ
μετοχή. ὦν γὰρ αἱ μετοχαὶ συνεπίπτουσι, τούτων καὶ 25
τὰ ἀπαρέμφατα. εἰ δὲ τις λέγοι πῶς οἶν δευτέρου
ἀορίστου καὶ μέλλοντος αἱ μετοχαὶ μὲν συνέπεσον, τὰ
δὲ ἀπαρέμφατα οὐ, ἴσω ὅτι αἱ μετοχαὶ αὐτῶν φωνῇ
μὲν συνέπεσον, τόνῳ δὲ διεσάλησαν· ἀορίστου γὰρ δευ-
τέρου τυπῶν ὀξύτόνως, μέλλοντος δὲ τυπῶν περισπω- 30
μένως. τὸ μέντοι ἀπαρέμφατον τοῦ δευτέρου ἀορίστου,
μὴ δυνάμενον ὀξυνθῆναι καθὼ οὐκ ἐστὶ ῥῆμα ὀξυνάμε-

νον, ἐξ ἀνάγκης περιεσπίασθη, καὶ οὕτω συνέπεσε τῷ
τοῦ δευτέρου μέλλοντος.

Μέλλοντος πρώτου.

τύπειν: πᾶς μέλλον κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον
τὸ ὕ προσλαβὼν ἀπαρέμφατον ποιεῖ, λέξω λέξεις λέξει 5
λέξειν.

Ἄοριζου δευτέρου καὶ μέλλοντος.

τυπεῖν: ὁ δεύτερος μέλλον κατὰ τὸ τρίτον πρόσω-
πον προσλαβὼν τὸ ὕ τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ τοῦ ἄορι-
ζου καὶ μέλλοντος, νυγῶ νυγεῖς νυγεῖ νυγεῖν. 10

Ἀπαρέμφανα παθητικὰ

χρόνου ἐνεσιῶτος καὶ παρατατικοῦ.

τύπτεσθαι: πᾶν παθητικὸν ἢ μέσου ἔχον ἐν
τῷ τρίτῳ προσώπῳ τὸ τ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην
εἰς θαι καὶ τὴν κατ' ἀρχὰς κλιτικὴν ἔκτασιν συστειλαν, 15
ἀπαρέμφατον ποιεῖ. καὶ εἰ μὲν καθαριένοι τὸ τ, καὶ σ
προσλαμβάνει, εἰ δὲ συμφώνῳ παραλήγοιτο, τηρεῖται
τὸ συμφωνον· εἰ δὲ ψιλῶ, εἰς δασὺ τρέπεται. τοῦτο δὲ
δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ παρακειμένος τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν
ἑαυτοῦ ἔκτασιν οὐδαμοῦ ἀποβάλλει. γίνονται οὖν οἱ 20
χρόνοι οὕτως. ἐνεσιῶτος καὶ παρατατικοῦ τύπτεται τύ-
πτεσθαι, παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικου τέτυπται
τετύφθαι, ἄοριζου πρώτου ἐτύφθη τυφθῆναι, ἄοριζου
δευτέρου ἐτύπη τυπήναι, μέσου ἄοριζου πρώτου ἐτύ-
ψατο τύψασθαι, μέσου ἄοριζου δευτέρου ἐτύπετο τυ- 25
πέσθαι, μέλλοντος πρώτου τυφθήσεται τυφθήσεσθαι,
μέλλοντος δευτέρου τυπήσεται τυπήσεσθαι, μέσου μέλ-
λοντος πρώτου τύψεται τύψεσθαι, μέσου μέλλοντος
δευτέρου τυπιῖται τυπιῖσθαι, μετ' ὀλίγον μέλλοντος
τοῦ καὶ Ἀττικοῦ τετύψεται τετύψεσθαι. ἄοριζοι δὲ πα- 30
θητικοὶ πρώτος καὶ δεύτερος, ἐπεὶ μὴ ἔχουσιν ἐν τῷ
τρίτῳ προσώπῳ κλιτικὸν τὸ τ, ἐτέρως γίνονται· κατὰ
γὰρ τὸ τρίτον πρόσωπον αὐτῶν προσλαμβάνοντες τὴν

ναι καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλοντες τὸ ἀπαρέμμετον ποιούσιν, ἐτύφθη τυφύηται, ἐτύπη τυπήται.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Καθόλου παντὸς προστακτικῆς τὸ πρῶτον πρόσωπον ἔπι παντὸς ἀριθμοῦ ἐπιλέλοιπεν, ἐπεὶ πρῶτόν ἐστι πρόσωπον τὸ περὶ ἑαυτοῦ ἀποφαινόμενον, ἢ δὲ πρόσταξις πρὸς παρόν ἐστι πρόσωπον ἀπότασις· πῶς οὖν δυνατόν ἦν ἐν μιᾷ φωνῇ περὶ ἑαυτοῦ τε ἀποφαινεσθαι τινα καὶ πρὸς ἕτερον ποιῆσθαι τὸν λόγον; 10

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτε: πᾶν τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλον προστακτικὸν γίνεται, ἐτύπτε τύπτε, ἐποίει ποίει, 15 ἐβόα βόα, ἐχούσου χούσου. τυπτέτω: πᾶν δεύτερον προστακτικὸν ἐνεργητικὸν εἰς φωνῆεν λῆρον, πλὴν τῶν εἰς θι, προσθέσει τοῦ τῶ τρίτον γίνεται, λέγε λέγέτω, ποίει ποιείτω.

Δυϊκά. τύπτετον. τυπτέτων: τὸ μὲν δεύτερον τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς τε εἰς τον, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου· πᾶν γὰρ δυϊκὸν ἐν προστακτικοῖς τροπῇ τοῦ ο εἰς ῶ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιείτον ποιείτων.

Πληθυντικά. τύπτετε. τυπτέτωσαν: ἄμφω 25 τὰ πληθυντικά ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται: τὸ γὰρ τρίτον τῶν ἐνικῶν τροπῇ μὲν τοῦ ῶ εἰς ε δεύτερον πληθυντικὸν γίνεται, λέγέτω λέγετε, τετύγετω τετύγετε, προσθέσει δὲ τῆς σαν τὸ τρίτον ποιεῖ, τυπτέτω τυπτέτωσαν, βοάτω βοάτωσαν. 30

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικίου.

Ἐνικά. τέτυφε: τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ὀριζι-
κοῦ παρακειμένου δεύτερον ἐστὶ προστακτικόν, τέτυγεν

ἐκεῖνος - τέτυφε σύ, πεποίηκεν ἐκεῖνος - πεποίηκε σύ.
τετυφέτω.

Δυϊκά. τετύφετον. τετυφέτων.

Πληθ. τετύφετε. τετυφέτωσαν.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

5

Ἐνικά. τέτυπε. τετυπέτω.

Δυϊκά. τετύπετον. τετυπέτων.

Πληθ. τετύπετε. τετυπέτωσαν.

ἢ αὐτὴ τεχνολογία τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου καὶ τοῦ μέσου.

10

Ἄοριζον καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψον: ἔδει μὲν καὶ τὸν ἀόριστον ἐκ τοῦ ἰδίου ὀριστικοῦ τρίτου προσώπου γίνεσθαι, ἔτυψεν ἐκεῖνος - τύψε σύ, ἀλλ' ἐκρατήθη Συρακουσίων ἔθος· ἐκεῖνοι γὰρ τὰ εἰς ἔ προστακτικὰ εἰς ὄν μεταποιοῦσι, τὸ λάβε 15 λάβον λέγοντες καὶ τὸ ἀνελε ἀγγελον. οὕτω καὶ τὸ τύψε τύψον. τυψάτω: ἔδει μὲν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν εἰς ἔ προστακτικῶν διὰ τοῦ ἐτώ εἶναι τὸ τρίτον, ἀλλ' ἐπεὶ πανταχοῦ ὁ ἀόριστος φιλεῖ τὸ αῖ (τὸ γὰρ ὀριστικὸν ἔτυψα, καὶ τύψας ἢ μετοχή, τὸ ἀπαρέμφατον τύψαι, 20 τὸ εὐκτικὸν τύψαιμι), τούτου χάριν οὐδὲ τὸ προστακτικὸν ἐχωρίσθη τοῦ αῖ.

Δυϊκά. τύψατον. τυψάτων.

Πληθ. τύψατε. τυψάτωσαν.

Ἄοριζον καὶ μέλλοντος δευτέρου.

25

Ἐνικά. τύπε: τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἀορίζον τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλον προστακτικὸν γίνεται, ἔνυγον ἔνυγες ἔνυγε νύγε. τυπέτω.

Δυϊκά. τύπετον. τυπέτων.

Πληθ. τύπετε. τυπέτωσαν.

Προστακτικὰ παθητικὰ
χρόνου ἰσπεῖτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτου: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν συστεῖλαν προστακτικὸν γίνεται, ἐποίου ποιοῦ, 5 ἐβῶ βῶ, ἐχρῦσου χρυσοῦ. τυπτέσθω: τὰ εἰς τῶ τρίτα ἐνεργητικὰ τροπῇ τοῦ τῶ εἰς θῶ παθητικὰ γίνεται, νοεῖτω νοεῖσθω, λεγέτω λεγέσθω. ἐνὶ δὲ λόγῳ πᾶν δεύτερον πρόσωπον πληθυντικὸν ὀριστικὸν τῶν παθητικῶν ἢ μέσων τροπῇ τοῦ εἰς ῶ προστακτικὸν γί- 10 νεται τρίτον, τυπτέσθε τυπτέσθω, τέτυφθε τετύφθω, ἐτύφθητε τυφθήτω, ἐτύπητε τυπήτω, ἐτύψασθε τυψάσθω, ἐτύπεσθε τυπέσθω.

Δυϊκά. τυπτέσθον. τυπτέσθων: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν. 15

Πληθ. τυπτέσθε: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν τροπῇ τοῦ ῶ εἰς ε. τυπτέσθωσαν: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν προσθέσει τοῦ σων.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντέλλικον.

Ἐνικά. τέτυψο: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ὑπερ- 20 συντέλλικου συστολῇ τῆς ἀρχούσης προστακτικὸν γίνεται, ἐλελέγμην ἐλέλεξο λέλεξο. τετύφθω: δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τετυφέτω τετυφέσθω καὶ ἐν συγκοπῇ τετύφθω εἶναι, δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τέτυφθε τετύφθω γεγονέναι.

Δυϊκά. τέτυφθον. τετύφθων. 25

Πληθ. τέτυφθε. τετύφθωσαν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τυφθητι: πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη εἰς θι ποιεῖ τὸ προστακτικόν, διδοὺς δίδοθι, ἰσάζς ἰσαθι. οὕτως οὖν τυφθίς τυφθηθι 30 ἔδειο εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον τῆς ἐπαλληλίας τῶν δασείων τυφθητί φάμεν διὰ τοῦ τ. τυφθήτω:

τὰ εἰς $\bar{\theta}$ προστακτικὰ τροπῇ τοῦ θ εἰς $\bar{\tau\omega}$ τὸ τρίτον ποιεῖ, δίδοθι διδότω, ἰσάθι ἰσάτω.

Δυϊκά. τύφθητον. τυφθήτων.

Πληθ. τύφθητε. τυφθήτωσαν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τύπηθι: ὁμοίως τῷ πρώτῳ γέγονεν ἀπὸ τῆς τυπεῖς μετοχῆς· ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ μὴ παρηνόχλει τὰ δασεῖα, τὸ θ προσῆλθεν ἐν τῷ τέλει. τυπήτω.

Δυϊκά. τύπητον. τυπήτων.

Πληθ. τύπητε. τυπήτωσαν

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψαι: ὁ ἐνεργητικὸς ἀόριστος προσθέσει τοῦ ι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης μέσος προστακτικὸς γίνεται· διὸ καὶ διὰ διφθόγγου γραφέται, ἔλουσα λούσαι, ἤσπασα ἄσπασαι. τυψάσθω.

Δυϊκά. τύψασθον. τυψάσθων.

Πληθ. τύψασθε. τυψάσθωσαν.

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπόυ: ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος τοῦ δευτέρου προσώπου τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν συστή-
20
λας τὸ ἴδιον προστακτικὸν ποιεῖ, ἐλαβόμεν ἐλάβου λαβοῦ, ἐπραθόμεν ἐπράθου πραθοῦ· ταῦτα δὲ παραλόγως Ἀπτικοὶ περισπῶσι. τυπέσθω.

Δυϊκά. τύπεσθον. τυπέσθων.

Πληθ. τύπεσθε. τυπέσθωσαν.

ΠΕΡΙ ΕΡΚΤΙΚΩΝ.

Ἐντικὰ ἐνεργητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παραιτατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτοιμι: πᾶσα μετοχὴ ἐνεργητικὴ τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς $\bar{\mu}$ καὶ πρὸ τοῦ $\bar{\mu}$ δεξιά-
3
μένη τὸ $\bar{\iota}$, παραιτησαμένη τε τὰ μὴ δυνάμενα συν αὐτῇ ἀκουσθῆναι στοιχεῖα, τὸ ἐνεργητικὸν εἰρκτικόν

ποιεῖ, τύπτων τύπτοντος τύπτοιμι, τετυφώς τετυφότης
 τετύφοιμι. εἰ μέντοι εἴη εἰς σ ὄξύτονος ἢ μετοχή διὰ
 τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς οὐκ εἰς μὶ ἀλλ'
 εἰς ἦν τρέπεται, δοθεὶς δοθέντος δοθεῖην, ζᾶς ζάντος
 ζαῖην. τύπτοις: πᾶν ζῆμα εἰς μὶ λῆγον τροπῇ τῆς 5
 μὶ εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, λέγοιμι λέγοις, τίθημι τί-
 θης. τύπτοι.

Δυϊκά. τύπτοιτον. τυπτοίτην: καθόλου τὰ
 δυϊκά τῶν εὐκτικῶν εἰς ἦν ἔχουσι τὸ τρίτον· οὐχ ὁμο-
 φωνικῇ γὰρ τῷ δευτέρῳ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸ τρίτον τῶν 10
 πληθυντικῶν εἰς σι ἢ εἰς ται.

Πληθ. τύπτοιμεν: τὰ εἰς μὶ εὐκτικὰ τροπῇ τῆς
 μὶ εἰς μὲν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγοιμι λέγοιμεν.
 τύπτοιτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μὲν εἰς
 τε· οὐδέποτε δὲ τὰ εὐκτικὰ τὴν παραλήγουσαν τρέπει. 15
 τύπτοιεν: τὰ εἰς μὲν εὐκτικά, εἰ μὲν διαφθόγγῳ πα-
 ραλήγοιτο, ἀποβολῇ τοῦ μ τὸ τρίτον ποιουσι, λέγοιμεν
 λέγοιεν, τύψαιμεν τύψαιεν· εἰ δὲ μονοφθόγγῳ, εἰς σαν,
 δαρείημεν δαρείησαν καὶ δοίημεν δοίησαν. ὡς δὲ γίνε-
 ται κατὰ συζοπὴν δοῖμεν ('Ομηρος.

20

δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην),
 τότε καὶ τὸ τρίτον

ὑμῶν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τετύφοιμι: ἢ μετοχή τετυφώς τετυφό- 25
 τος καὶ τὸ εὐκτικὸν τετύφοιμι. εἰς σ μὲν γὰρ ἦν ὄξύ-
 τος ἢ μετοχή, ἀλλ' οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· διὸ οὐκ
 ἐποίησε τὸ εὐκτικὸν εἰς ἦν. τετύφοις. τετύφοι.

Δυϊκά. τετύφοιτον. τετυφοίτην.

Πληθ. τετύφοιμεν. τετύφοιτε. τετύφοιεν: 30
 εἴρηται.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τετύποιμι. τετύποις. τετύποι.

Δυϊκά. τετύποιτον. τετυποίτην.

Πληθ. τετύποιμεν. τετύποιτε. τετύποιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τετυπῶς μετοχῆς.

Ἀριστοῦ πρώτου.

Ἐνικά. τύψαιμι. τύψαις. τύψαι. 5

Δυϊκά. τύψαιτον. τυψαίτην.

Πληθ. τύψαιμεν. τύψαιτε. τύψαιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψας μετοχῆς.

Ἀριστοῦ δευτέρου.

Ἐνικά. τύποιμι. τύποις. τύποι. 10

Δυϊκά. τύποιτον. τυποίτην.

Πληθ. τύποιμεν. τύποιτε. τύποιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπῶν μετοχῆς.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψοιμι. τύψοις. τύψοι. 15

Δυϊκά. τύψοιτον. τυψοίτην.

Πληθ. τύψοιμεν. τύψοιτε. τύψοιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψων μετοχῆς.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυποίμι. τυποίς. τυποί. 20

Δυϊκά. τυποίτον. τυποίτην.

Πληθ. τυποίμεν. τυποίτε. τυποίεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπῶν μετοχῆς.

Ἐγκτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἰσοστώτος καὶ παρατατικοῦ.

25

Ἐνικά. τυπτοίμην: πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον
 ἐπὶ τέλους τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μὴν
 καὶ τὸ $\bar{\iota}$ δεχόμενον πρὸ τοῦ $\bar{\mu}$, καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλι-
 τικῆν ἔκτασιν συστειλαν, εὐκτικὸν γίνεται, τύπτομαι
 τυπτοίμην, τύψομαι τυψοίμην, τυφθήσομαι τυφθη- 30
 σοίμην, τυπήσομαι τυπησοίμην. τύπτοιο: ὅσα τῶν
 εὐκτικῶν ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἔχει κλιτικὸν τὸ $\bar{\tau}$, ἀπο-
 βολῇ αὐτοῦ τὸ δεύτερον ποιεῖ. τύπτοιο τύπτοιο, τύ-

ψαιτο τύψαι. τύπτοιτο: τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρώτου
 γέγονε τροπῇ τοῦ μην εἰς το.

Διτικά. τυπτοίμεθον. τύπτοισθον. τυπτοί-
 σθην.

Πληθ. τυπτοίμεθα: πᾶν πρῶτον πρόσωπον, ἔχον 5
 τὸ μ κλιτικὸν μετὰ μακροῦς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μεθα
 τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ. τύπτοισθε: εἴρηται ὡς πᾶν
 τρίτον ἐνικὸν ἔχον τὸ τ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην
 εἰς θε δευτέρον πληθυντικὸν ποιεῖ. κἂν μὲν καθα-
 ριένοι τὸ τ, καὶ σ προσλαμβάνει, εἰ δὲ ψιλῶ παραλή- 10
 γοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. τύπτοιντο: εἴρηται ὡς
 πᾶν τρίτον πρόσωπον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, πρὸ του τ δε-
 χόμενον τὸ ν τρίτου πληθυντικὸν γίνεται μετὰ τοῦ φυ-
 λάσσειν τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελείου. 15

Ἐνικά. τετυμμένος εἶην: ὅτε μὲν καθαρὰν ἔχει
 τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακειμένος, τῷ κοινῷ κα-
 νόμῳ τὸ ἐντικὸν ποιεῖ, κέκλημαι κελλήμην, δέδημαι δε-
 δήμην· ὅτε δὲ ἑτέρῳ συμφῶνῳ πρὸ τοῦ μ παραλήγεται,
 τότε διὰ τὸ ἀσυσταεῖν τὸ ἐντικὸν τε αὐτοῦ καὶ τὸ 20
 ὑποτακτικὸν διὰ μετοχῆς ἀναπληροῖ. τετυμμένος
 εἶης - εἶη.

Διτικά. τετυμμένῳ εἶητον - εἶήτην.

Πληθ. τετυμμένοι εἶημεν - εἶητε - εἶησαν.

Ἀορίστου πρώτου. 25

Ἐνικά. τυφθεῖην: εἶπομεν ὡς πᾶσα μετοχὴ ὀξύ-
 τος εἰς σ λήγουσα διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος
 τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς ην καὶ τὸ ι πρὸ τοῦ ην δε-
 χομένη, τὸ ἐντικὸν ποιεῖ. ἔστιν οὖν τυφθεῖς τυφθέν-
 τος τυφθεῖην. τυφθεῖης. τυφθεῖη. 30

Διτικά. τυφθεῖητον. τυφθειήτην.

Πληθ. τυφθειήμεν. τυφθειήτε. τυφθειή-
 σαν.

Ἀορίστον δευτέρου.

Ἐνικά. τυπείην. τυπείης. τυπείῃ.

Δυϊκά. τυπείητον. τυπείήτην.

Πληθ. τυπείημεν. τυπείητε. τυπείησαν.

πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπείς μετοχῆς. 6

Μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τυψαίμην: εἶπομεν ὡς ὅσα ἔχει τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τρέποντα τὴν ἐσχάτην εἰς μὴν, προ τοῦ $\bar{\mu}$ δεχόμενα τὸ $\bar{\iota}$, συστέλλοντά τε τὴν κατ' ἀρχὴν κλιτικὴν ἔκτασιν, εὐκτικὸν ποιεῖ. ἦν οὖν ἐτυψαίμην καὶ τὸ εὐκτι- 10
κὸν τυψαίμην. τύψαιο. τύψαιτο.

Δυϊκά. τυψαίμεθον. τύψαισθον. τυψαί-
σθην.

Πληθ. τυψαίμεθα, τύψαισθε. τύψαιντο.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου. 15

Ἐνικά. τυποίμην. τύποιο. τύποιτο.

Δυϊκά. τυποίμεθον. τύποισθον. τυποί-
σθην.

Πληθ. τυποίμεθα. τύποιθε. τύποιντο.

Εἰρηται ὡς ἐνὶ κανόνι κανονίζονται πάντες οἱ μέλλοντες. 20

μέλλον πρώτος τυφθήσομαι τυφθησοίμην.

μέλλον δεύτερος τυπήσομαι τυπησοίμην.

μέσος μέλλον πρώτος τύψομαι τυψοίμην.

μέσος μέλλον δεύτερος τυπῶμαι τυποίμην.

μετ' ὀλίγον μέλλον τετύψομαι τετυψοίμην. 25

πρόδηλος ἀπάντων ἢ κλίσις.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Αἱ μὲν ἄλλαι τῶν ἐγκλίσεων μοναδικὴν ἔχουσαι σημασίαν ἐξ αὐτῆς ὀνομάζονται, οἷον ἡ ὀριστικὴ ἐκ τοῦ μόνως ὀρίζειν, ἢ προστακτικὴ ἀπὸ τοῦ προστασσειν, καὶ 30
ἐξῆς ὁμοίως· ἡ μὲντοι ὑποτακτικὴ ποικίλας ἔχει τὰς σημασίας. δηλοῖ γὰρ δισταγμὸν, ὡς ἐν τῷ ἐὰν ὑγιάνω ἀναγνώσομαι· δηλοῖ δὲ καὶ ἀποτελεσμὸν, ὡς ἐν τῷ

δός μοι τὸ βιβλίον ἵνα ἀναγνώ· ἔστι δ' ὅτε καὶ αἰτίαν,
 ὡς ἐν τῷ ἵνα τιμηθῶ ἐλυπήθης. διαφόρους οὖν ἔχουσα
 σημασίας οὐκέτι δεδύνηται ἀπὸ μιᾶς ὀνομασθῆναι.
 ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς συντάξεως· ἐπεὶ γὰρ αἰεὶ ὑπο-
 τάσσεται ἐνὶ τῶν ὑποτακτικῶν συνδεσμῶν, τῷ ἵνα, 5
 ὅπως, ἔάν, τούτου χάριν ὑποτακτικὰ καλεῖται. δηλοῦσι
 δὲ πράγματα ἢ γινόμενα, ἃ ἔστιν ἐνεστώτος, ἢ γενησό-
 μενα, ἃ ἔστι μέλλοντος· διὸ τὰς μὲν καταλήξεις τῶν
 παρωχημένων ἀπεβάλλοντο, μετεποίησαν δὲ αὐτὰς εἰς ᾠ
 καὶ εἰς μαι, αἱ τινές εἰσιν ἐνεστώτων καὶ μελλόντων. 10

Ἑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ
 χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. ἔάν τύπτω: οἱ τρεῖς παρωχημένοι, πα-
 ρατατικός παρακείμενος καὶ ἀόριστος, τὴν τελευταίαν
 τρέποντες εἰς ᾠ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἕκτασιν 15
 ἀποβάλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιοῦσιν, ἔτυπον - ἔάν
 τύπτω, τέτυφα - ἔάν τετύφω, ἔτυψα - ἔάν τύψω. ἔάν
 τύπτῃς: καθόλου τὰ εἰς ᾠ ὑποτακτικὰ ἀπὸ τῶν εἰς
 ᾠ κεκλιμένα εἰς ῆς τὸ δευτέρου ποιεῖ, πλὴν τῆς δευτέ-
 ρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐκεῖναι 20
 γὰρ ὁμοίως τοῖς ὀριστικοῖς καὶ τὰ ὑποτακτικὰ κλίνου-
 σιν, ἔάν βοῶ βοᾷς βοᾷ, ἔάν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ. ἔάν
 τύπτῃ: ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀποβολὴ τοῦ σ.

Ἀνικά. ἔάν τύπτῃτον: ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν
 πληθυντικῶν. ἔάν τύπτῃτον: ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέ- 25
 ρῳ, ὅτι εἰς σι λήγει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν.

Πληθ. ἔάν τύπτωμεν: πᾶν ὑποτακτικὸν εἰς ᾠ
 λῆγον προσθέσει τῆς μεν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἔάν
 τυφθῶ - ἔάν τυφθῶμεν, ἔάν τύπτω - ἔάν τύπτωμεν.
ἔάν τύπτῃτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς 30
μεν εἰς τε καὶ τοῦ παραλήγοντος ᾠ εἰς ῆ. ἔάν τυ-
 πτωσι: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς
μεν εἰς σι.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. ἐὰν τετύφω - τετύφης - τετύφη.

Δυϊκά. ἐὰν τετύφητον - τετύφητον.

Πληθ. ἐὰν τετύφωμεν - τετύφητε - τετύφωσιν. 5

προεῖρηται πᾶσα ἡ τεχνολογία.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. ἐὰν τετύπω - τετύπης - τετύπη.

Δυϊκά. ἐὰν τετύπητον - τετύπητον.

Πληθ. ἐὰν τετύπωμεν - τετύπητε - τετύπωσιν. 10

εἴρηται.

Ἄοριστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τύψω - τύψης - τύψη.

Δυϊκά. ἐὰν τύψητον - τύψητον. 15

Πληθ. ἐὰν τύψωμεν - τύψητε - τύψωσιν.

Ἰστίον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἄοριστου γέγονεν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὁ ὑποτακτικὸς ἄοριστος, ὡς ἠλεγξεν ἡ πέμπτη συζυγία· ἐστὶ γὰρ ὁ ἄοριστος ἔκτειρα, ὁ μέλλον κερῶ· τὸ δὲ ὑποτακτικὸν οὐκ ἔστιν ἐὰν κερῶ ἀλλ' ἐὰν κείρω. 20

Ἄοριστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν τύπω - τύπης - τύπη.

Δυϊκά. ἐὰν τύπητον - τύπητον.

Πληθ. ἐὰν τύπωμεν - τύπητε - τύπωσι. 25

προὐδηλὸς ἡ κλίσις.

Ἐποτακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικού.

Ἐνικά. ἐὰν τύπτωμαι: ὁ ἐνεργητικὸς ἐνεστώσ τῶν ὑποτακτικῶν προσθέσει τῆς μαι παθητικὸς γίνεται, ἐὰν λέγω - ἐὰν λέγωμαι, ἐὰν βοῶ - ἐὰν βοῶμαι, 30
ἐὰν χρυσῶ - ἐὰν χρυσῶμαι. ὡσπερ γὰρ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς τὰ δευτέρα καὶ τρίτα πρόσωπα τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐ διεννηόχασι
πρὸς

πρὸς τὰ ὀριστικά, οὕτω καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὁμοφώνησαν. ἔάν τύπτη: καθόλου τὰ τρίτα ἐνεργητικά τῶν ὑποτακτικῶν δευτέρᾳ εἰσι τῶν παθητικῶν, ἔάν λέγω λέγῃς λέγῃ - ἔάν λέγωμαι ἔάν λέγῃ, ἔάν βῶῃ βῶῃς βῶῃ - ἔάν βῶῃμαι 5 βῶῃ, ἔάν χουῶῃ χουῶῃς χουῶῃ - ἔάν χουῶῃμαι χουῶῃ. ἔάν τύπτηται: τὸ δεύτερον πρόσωπον προσλαμβάνον τὴν ται τρίτον γίνεται· περὶ γὰρ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὅτι ὁμοφωνεῖ τοῖς ὀριστικοῖς, προσεῖρηται. Εἰρηναῖος δὲ ὁ περὶ Ἀττικῆς 10 συνηθείας γραφῆς φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς τὰ τρίτα πρόσωπα τῆς τρίτης συζυγίας διὰ τοῦ ῶ λέγειν, ἔάν χουῶται, ἔάν γυψῶται, ἔάν στεφανῶται.

Λυϊκά. ἔάν τυπτώμεθον. ἔάν τύπτησθον. ἔάν τύπτησθον: εἴρηται. 15

Πληθ. ἔάν τυπτώμεθα. ἔάν τύπτησθε. ἔάν τύπτωνται: εἴρηται, ἀπὸ τῶν ἐνικῶν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. ἔάν τετυμμένος ῶ - ῆς - ῆ: εἴπομεν ὡς ὅταν ὁ παθητικὸς ὀριστικὸς παρακειμένος σύμφωνον 20 ἔχη πρὸ τοῦ μ, οὐ ποιεῖ οὔτε εὐκτικὸν οὔτε ὑποτακτικόν, ἀλλὰ διὰ μετοχῆς αὐτὰ ἢ χοῆσις ἀναπληροῖ. εἰ μέντοι καθαριενοὶ τὸ ὀριστικόν, πρὸ τοῦ μ δεξάμενον τὸ ῶ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, κέκτημαι - ἔάν κέκτῶμαι, μέμνημαι - ἔάν μεμνῶμαι, προπερισπωμένως. 25

Λυϊκά. ἔάν τετυμμένω ῆτον - ῆτον.

Πληθ. ἔάν τετυμμένοι ῶμεν - ῆτε - ῶσιν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. ἔάν τυφθῶ: πᾶσα μετοχὴ εἰς ὁ λήγουσα μετ' ὀξείας καὶ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τρέπουσα τὴν 30 ἐσχάτην εἰς ῶ μετὰ περισπωμένης, τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, τυφθεῖς - ἔάν τυφθῶ, διδούς - ἔάν διδῶ. ἔάν τυφθῆς. ἔάν τυφθῆ.

Ανικά. ἐὰν τυφθῆτον. ἐὰν τυφθῆτον.

Πληθ. ἐὰν τυφθῶμεν. ἐὰν τυφθῆτε. ἐὰν
τυφθῶσιν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν τυπῶ - τυπῆς - τυπῆ.

5

Ανικά. ἐὰν τυπῆτον - τυπῆτον.

Πληθ. ἐὰν τυπῶμεν - τυπῆτε - τυπῶσιν.

ἡ αὐτὴ τεχνολογία ἐστὶν ἐπὶ πρώτου καὶ δευτέρου
ἀορίστου.

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

10

Ἐνικά. ἐὰν τύψωμαι: ὁ πρῶτος μέσος ἀορίστος
ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται ἀορίστου ὑποτακτικοῦ προσ-
θέσει τῆς *μαι*, ἐὰν τύψω - ἐὰν τύψωμαι. δύνατο δ' ἂν
καὶ ἐτέρωσ κανονίσει, ὡς πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον πρὸ
τῆς *μαι* δεχόμενον τὸ *ω* ὑποτακτικὸν γίνεται. ἐὰν
τύψη. ἐὰν τύψηται.

Ανικά. ἐὰν τυψώμεθον - τύψησθον - τύ-
ψησθον.

Πληθ. ἐὰν τυψώμεθα - τύψησθε - τύ-
πωνται.

20

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν τύψωμαι: ὁμοίως τῷ πρώτῳ κανο-
νίζεται, εἴτε ἀπὸ ἐνεργητικοῦ θέλεισ κατὰ προσθήκην
τῆς *μαι*, εἴτε ἀπὸ τοῦ τυποῦμαι τροπῆ τῆς *ε* εἰς *ω*.
τύπη - τύπηται.

25

Ανικά. ἐὰν τυπώμεθον - τύπησθον - τύ-
πησθον.

Πληθ. ἐὰν τυπώμεθα - τύπησθε - τύ-
πώνται.

Μετ' ἄλλου μέλλοντος τοῦ καὶ Ἰττικου.

30

Ἐνικά. ἐὰν τετύψωμαι - τετύψη - τετύ-
ψηται.

Δυϊκά. εἰάν τετυψώμεθον - τετύψησθον -
τετύψησθον.

Πληθ. εἰάν τετυψώμεθα - τετύψησθε - τε-
τύπωνται.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

5

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτων: πᾶν ῥῆμα ὀριστικὸν εἰς ᾧ λῆ-
γον προσθέσει τοῦ $\bar{\nu}$ ποιεῖ τὴν μετοχὴν, λέγω λέγων,
τόπτω τύπτων, τύψω τύπων. τύπτουσα: πᾶσα με- 10
τοχὴ διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ κλινομένη, τρέπουσα τὸ τέλος τῆς
γενικῆς εἰς $\bar{\alpha}$ καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν
ποιοῦσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, λέγοντος λέγουσα, θέντος
θεῖσα, ζευγνύντος ζευγνῦσα. τύπτον: πᾶσα μετοχὴ
διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ κλινομένη ἀποβολῇ τῆς $\bar{\tau}\omega\varsigma$ τὸ οὐδέτερον 15
ποιεῖ, λέγοντος - τὸ λέγον, ποιοῦντος - τὸ ποιοῦν, βοῶν-
τος - τὸ βοῶν.

Δυϊκά. τύπτοντε: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς $\bar{\iota}$
ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\epsilon}$ τὸ δυϊκὸν
ποιεῖ, Αἴαντι Αἴαντε, ἄραντι ἄραντε. τυπτούσα: 20
πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς $\bar{\eta}$ λήγουσα τροπῇ τοῦ $\bar{\eta}$ εἰς $\bar{\alpha}$
τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ - τῷ Πέρσᾳ. οὕτω τῇ τυ-
πτούσῃ - τὰ τυπτούσα.

Πληθ. τύπτοντες: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς $\bar{\epsilon}$
λήγουσα προσθέσει τοῦ $\bar{\sigma}$ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἔρωτε 25
ἔρωτες, τύπτοντε τύπτοντες. τύπτουσαι: πᾶσα εὐ-
θεῖα δυϊκῶν εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}$ τὸ πλη-
θυντικὸν ποιεῖ, τῷ Αἰνεῖᾳ - οἱ Αἰνεῖαι, τὰ λεγούσα -
αἱ λέγουσαι. τύπτοντα: πᾶν πληθυντικὸν οὐδέτερον
εἰς $\bar{\alpha}$ λήγει· τὸ γὰρ βέλη τείχη ἀπὸ συναιρέσεως γέγο- 30
νεν ἐκ τοῦ βέλεα τείχεα.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τετυφώω: ὁ ἐνεργητικὸς τε καὶ μέσος πα-

ρακείμενος τρέπων τὸ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\omega}$ ς τὴν μετοχὴν ποιεῖ, λέ-
 λεχα λελεχώς, τέτυπα τετυπώς. μόνη δὲ αὕτη ἢ τοῦ
 παρακείμενου μετοχῆ διὰ μόνου τοῦ τ τὴν γενικὴν ἔχει,
 ἴσως μιμουμένη τὴν ὀνομαστικὴν κλίσιν· οὐδὲν γὰρ τῶν
 εἰς $\bar{\omega}$ ς ὀνομάτων διὰ τοῦ $\nu\tau$ κλίνεται. τετυφυῖα: 5
 δύο ζητοῦμεν ἐν ταύτῃ τῇ μετοχῇ, διὰ τί καθαρὸν ἔχει
 τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ διὰ τί τῇ $\nu\iota$ παραλήγεται. φαινόμενον οὖν ὡς αἱ
 θηλυκαὶ μετοχαὶ ἥττονα ἔχουσι σύμφωνα ἐπὶ τῆς ἐσχά-
 της τῶν παραληγόντων τῇ γενικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον
 ἢ λέγοντος δύο ἔχει, ἀλλ' ἢ λέγουσα ἓν. ἐπεὶ οὖν ἢ 10
 γενικῇ τοῦ παρακείμενου ἐν εἶχε τὸ τ , ἀναγκάτως ἢ
 θηλυκῇ οὐδὲ ἐν ἔσχεν, ἀλλὰ διὰ καθαρῶ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἐξη-
 νέχθη. τῇ δὲ $\nu\iota$ παρελήχθη, ἐπεὶ τρία αὐτῇ ἐχρω-
 στεῖτο φωνήεντα, πρῶτον μὲν τὸ \bar{o} τῆς γεγραφότος γε-
 νικῆς, ἔπειτα τὸ \bar{u} (οὕτω γὰρ ἐκτείνεται τὸ \bar{o} , ὡς καὶ 15
 ἐπὶ τῶν ἄλλων, λέγουσα, φέρουσα) καὶ τρίτον τὸ \bar{i} ,
 ἐπεὶ τὰ παρεσχηματισμένα θηλυκὰ ἀρσενικοῖς εἰς $\bar{\alpha}$
 καθαρὸν λήγοντα ὡς ἐπὶ πᾶν τῷ \bar{i} θέλει παραλήγε-
 σθαι, ὀξεῖα, Ροδία, ἄλλοια. ἐκπεσόντος οὖν τοῦ \bar{o} ἔμεινε
 τὸ \bar{u} καὶ τὸ \bar{i} . τετυφός: καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς γενικῆς 20
 τοῦ ἀρσενικοῦ γέγονεν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀποβαλλομένης τῆς
 ἐσχάτης συλλαβῆς εἰς \bar{o} λήγειν ἤμελλεν, ὅπερ ἀδύνα-
 τον, προσλαμβάνει τὸ $\bar{\sigma}$ · οὐ γὰρ τὸ \bar{u} , ἐπεὶ μηδὲ διὰ
 τοῦ $\nu\tau$ ἢ κλίσις τοῦ ἀρσενικοῦ.

Δυϊκά. τετυφότε. τετυφυῖα: πᾶσα δοτικὴ ἐνι- 25
 κῶν εἰς \bar{i} ἐκφωνούμενον λήγουσα ἢ εἰς $\bar{\alpha}$ τὸ μὲν \bar{i} εἰς
 $\bar{\epsilon}$ μεταβάλλει καὶ ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν, τὸ δὲ
 $\bar{\alpha}$ τηρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, τῷ Νέστορι-
 τῷ Νέστορε, τῷ Αἰνεῖα τῷ Αἰνεῖα.

Πληθ. τετυφότες. τετυφυῖαι. τετυφότα. 30

Μέσου παρακείμενου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τετυπώς. τετυπυῖα. τετυπός.

Δυϊκά. τετυπότε. τετυπυῖα.

Πληθ. τετυπότες. τετυπυῖαι. τετυπότα.
προδηλος ἡ κλίσις ὁμοία οὔσα τῇ τοῦ παρακειμένου.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τύψας. τύψασα. τύψαν: ὁ εἰς $\bar{\alpha}$ λή-
γων ἀορίστος προσθέσει τοῦ σ καὶ συστολῇ τῆς ἀρ- 5
χούσης κλιτικῆς ἐκτάσεως ποιῆ τὴν μετοχὴν, ἔλεξα λέ-
ξας, ἤχησα ἠχῆσας, ἔτυπα τύψας.

Ἀνικά. τύψαντε. τυψάσα.

Πληθ. τύψαντες. τύψασαι. τύψαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

10

Ἐνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυπόν: ὁ εἰς $\bar{\omega}$ ἀορί-
στος τρέπων τὸ $\bar{\omega}$ εἰς $\bar{\omega}$ καὶ συστέλλων τὴν ἐν ἀρχαῖς
κλιτικὴν ἔκτασιν μετοχὴν ποιῆ ἐν ὀξείᾳ τάσει, ἔνυγον
νυγῶν, ἔτυπον τυπῶν.

Ἀνικά. τυπόντε. τυπούσα.

15

Πληθ. τυπόντες. τυποῦσαι. τυπόντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψων. τύψουσα. τύψων.

Ἀνικά. τύψοντε. τυψούσα.

Πληθ. τύψοντες. τύψουσαι. τύψοντα. 20

ἢ αὐτὴ τεχνολογία ἐστὶ τῶ ἐνεσιῶτι.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυποῦν: ἡ τοῦ δευ-
τέρου μέλλοντος μετοχὴ ὁμοφρονεῖ μὲν τῇ τοῦ δευτέρου
ἀορίστου, οὐ μὴν καὶ ὁμοτονεῖ· ἡ μὲν γὰρ τοῦ δευτέ- 25
ρου ἀορίστου ἀεὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς $\bar{\omega}$ ἔχει, ἡ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος
ἀεὶ περισπᾶται καὶ διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διαφθόγγου κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς $\bar{\omega}$ ν λήγον ἔχει.

Ἀνικά. τυποῦντε. τυπούσα.

30

Πληθ. τυποῦντες. τυπούσαι. τυποῦντα.

Μετοχὰὶ παθητικὰ
 χρόνου ἐνεσιῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τυπτόμενος: πᾶν ῥήμα παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μένος τὴν μετοχὴν ποιεῖ, τυπτομαί τυπτόμενος, τέτυμαι τε- 5 τυμμέος. πρόσκειται „τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν” ἐπεὶ τὸ ἐδάμην θεματικὸν αὐτὸ ἔχον οὐκέτι ποιεῖ δάμενος τὴν μετοχὴν. τυπτομένη: ὁμοίως τοῖς εἰς $\bar{\nu}\sigma$ ὀνόμασι ποιοῦνται τὸν παρασχηματισμὸν τῶν γενῶν καὶ τὴν κλίσιν· ὡς γὰρ δερμάτινος δερματίνη δερμάτινον, οὕτω τυπτόμε- 10 νος τυπτομένη τυπτόμενον. πᾶν τοίνυν εἰς σ μετὰ συμφώνου πλὴν τοῦ ρ , ὅτε ἔχει θηλυκόν, εἰς η αὐτὸ ποιεῖ, σοφός σοφή, καλός καλή. τυπτόμενον: πᾶν ἑρσενικὸν ἰσοσυλλάβως κλινόμενον, ἠνίκα ποιεῖ οὐδέ- 15 τερον, ὁμόφωνον αὐτὸ ποιεῖ τῇ ἰδίᾳ αἰτιατικῇ, καλός 15 καλοῦ - τὸν καλόν καὶ τὸ καλόν, εὐγῆρως εὐγῆρω - τὸν εὐγῆρων καὶ τὸ εὐγῆρων, εὐνους εὐνου - τὸν εὐνοῦν καὶ τὸ εὐνοῦν. ὅθεν σεσημείωται τὸ ἄλλο, τοῦτο, ἐκεῖνο καὶ τὰ παραπλήσια.

Δυϊκά. τυπτομένω: πᾶσα δοτικὴ δυϊκῶν εἰς $\bar{\alpha}$ 20 ἢ εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσα ὁμόφωνον ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊκῶν. τυπτομένα: εἴπομεν ὡς πᾶσα δοτικὴ εἰς η λήγουσα τροπῇ τοῦ η εἰς $\bar{\alpha}$ τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ - τῷ Πέρσῃ, τῇ καλῇ - τὰ καλά, τῇ τυπτομένῃ - τὰ τυ- 25 πτομένα.

Πληθ. τυπτόμενοι: πᾶσα ἐνθεῖα δυϊκῶν εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσα εἰς $\bar{\omega}$ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, Ὀμήρω Ὀμηροι, Σαπφῷ Σαπφοί. τυπτόμεναι: εἴρηται ὡς πᾶσα ἐν- 30 θεῖα δυϊκῶν εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}$ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, Πέρσῃ Πέρσαι, καλά καλάι. τυπτό- 30 μεναι: εἴρηται ὡς πᾶν οὐδέτερον εἰς $\bar{\alpha}$ λήγει κατὰ τὸ πληθυντικόν.

Παρακαιμένον καὶ ἰπερσυντελλικόν.

Ἐνικά. τετυμμένος. τετυμμένη. τετυμ-
μένον.

Δυϊκά. τετυμμένω. τετυμμένα.

Πληθ. τετυμμένοι. τετυμμένα. τετυμ- 5
μένα.

Ἄοριστου πρώτου.

Ἐνικά. τυφθεῖς: πᾶν ζῆμα εἰς ὃ λῆγον μετὰ
φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τὴν μετοχὴν
ἔχει εἰς ὃ ὀξύτονον, ἐτετύφειν τετυφῶς, ἐδάμην δα- 10
μείς. τὸ μέντοι ἐποιοῦν ἐβῶων οὐ φυσικὴν ἔχουσι
τὴν μακρὰν ἀλλ' ἐκ πάθους· διὸ οὐκ εἰς ὃ αὐτῶν ἡ
μετοχή. τὸ ἐτυπτόμην τὸ μ ἔχει κλιτικόν. τυφθεῖσα.
τυφθέν: ἀμφότερα γέγονεν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρ-
σειζοῦ, τὸ μὲν τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς ᾧ καὶ ἐκτά- 15
σει τῆς παραληγούσης, τὸ δὲ οὐδέτερον ἀποβολῇ τῆς
τελευταίας.

Δυϊκά. τυφθέντε. τυφθεῖσα.

Πληθ. τυφθέντες. τυφθεῖσαι. τυφθέντα.

Ἄοριστου δευτέρου.

20

Ἐνικά. τυπεῖς. τυπεῖσα. τυπέν.

Δυϊκά. τυπέντε. τυπεῖσα.

Πληθ. τυπέντες. τυπεῖσαι. τυπέντα.

Μέσου ἄοριστου πρώτου.

Ἐνικά. τυψάμενος. τυψαμένη. τυψάμενον: 25
εἶπομεν ὡς τὰ ἔχοντα τὸ μ κλιτικόν τροπῇ τῆς ἐσχά-
της εἰς μένος καὶ συστολῇ τῆς κλιτικῆς ἐκτάσεως ποιεῖ
τὴν παθητικὴν μετοχὴν. ἐστὶν οὖν ἐτυψάμην, καὶ συ-
στολῇ τῆς ἀρχούσης καὶ τροπῇ τῆς τελευταίας σὺλλα-
βῆς εἰς μένος γίνεται τυψάμενος. 30

Δυϊκά. τυψαμένω. τυψαμένα.

Πληθ. τυψάμενοι. τυψαμένα. τυψάμενα.

Μέσου ἄοριστου δευτέρου.

Ἑνικά. τυπόμενος, τυπομένη, τυπόμενον.

Δυϊκά. τυπομένω, τυπομένα.

Πληθ. τυπόμενοι, τυπόμεναι, τυπόμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἑνικά. τυφθησόμενος, τυφθησομένη, τυφθησόμενον.

Δυϊκά. τυφθησομένω, τυφθησομένα.

Πληθ. τυφθησόμενοι, τυφθησόμεναι, τυφθησόμενα.

10

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. τυπησόμενος, τυπησομένη, τυπησόμενον.

Δυϊκά. τυπησομένω, τυπησομένα.

Πληθ. τυπησόμενοι, τυπησόμεναι, τυπησόμενα.

15

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. τυψόμενος, τυψομένη, τυψόμενον.

Δυϊκά. τυψομένω, τυψομένα.

Πληθ. τυψόμενοι, τυψόμεναι, τυψόμενα.

20

Μέσου μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. τυπούμενος, τυπουμένη, τυπούμενον.

Δυϊκά. τυπουμένω, τυπουμένα.

Πληθ. τυπούμενοι, τυπούμεναι, τυπούμενα.

25

Μετ' ἄλλῃον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ.

Ἑνικά. τετυψόμενος, τετυψομένη, τετυψόμενον.

Δυϊκά. τετυψομένω, τετυψομένα.

30

Πληθ. τετυψόμενοι, τετυψόμεναι, τετυψόμενα.

τέλος τοῦ μεγάλου ὀήματος καὶ τῶν μετοχῶν.

ΚΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ῥήμα. ὀριστικὸν ἐνεργητικὸν ἄπλοῦν παράγωγον
 συζυγίας πρώτης τῶν εἰς μὶ ῥημάτων
 τῶν τριῶν προσώπων τε καὶ ἀριθμῶν
 χρόνου ἐνεστώτος.

5

Ἐνικά. τίθημι: τινὲς ἐνόμισαν τὰ εἰς μὶ πάντα
 τῆς Αἰολίδος εἶναι διαλέκτου· πολλὴ γὰρ ἔστι παρ'
 αὐτοῖς ἢ εἰς μὶ κατάληξις· γέλαιμι γὰρ καὶ ἀσυνέτημί
 φασιν. ἀλλ' ἐλέγχονται ἐκ πολλῶν, μάλιστα ἐξ αὐτῆς
 τῆς κλίσεως. ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίως τοῖς εἰς ᾠ καὶ τὰ εἰς ἰο
 μὶ κλίνουσι, γέλαιμι γέλαις γέλαι λέγοντες· ἡμεῖς δὲ
 οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὸ τρίτον εἰς σι. πᾶν τοίνυν εἰς μὶ
 λῆγον φύσει μακροῦ παραλήγεται, πλην τῆς εἰ διαρθόγ-
 γου· ὅθεν ἡμάρτηται τὸ εἰμί. πᾶν εἰς μὶ λῆγον βαρύ-
 νεται πλην τοῦ εἰμί, φημί. τῶν εἰς μὶ ἢ πρώτη μὲν ἰδ
 καὶ δευτέρα συζυγία τῶ ἢ παραλήγεται, ἢ τρίτη δὲ τῶ
 ᾠ καὶ ἢ τετάρτη διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ. τίθησι: τὰ εἰς
 μὶ τροπῇ τῆς μὶ εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἴστημι ἴστης,
 δίδωμι δίδως, ζεύγνυμι ζεύγνυς. τίθησι: πᾶν δεύτε-
 ρον τῶν εἰς μὶ προσθέσει τοῦ ἰ τὸ τρίτον ποιεῖ, δίδως εδ
 δίδωσι, ζεύγνυς ζεύγνυσι.

Ἀνικά. τίθετον. τίθετον: πρῶτον οὐκ ἔστι
 πρόσωπον διὰ τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἶναι τὸ μ. τὸ
 δὲ τρίτον συνέπεσε τῶ δευτέρῳ, ὅτι τὸ τρίτον τῶν πλη-
 θυντικῶν εἰς σι.

25

Πληθ. τίθεμεν: εἶπομεν ὡς ἐνεστώτων καὶ μελ-
 λόντων ἢ γενικῇ τῆς μετοχῆς ἀποβάλλουσα τὴν ἐσχά-
 την καὶ πρὸ τοῦ ν δεξαμένη τὸ με πληθυντικὸν ποιεῖ,
 τιθεῖς τιθέντος τίθεμεν, ἰστάς ἰστάντος ἴσταμεν, δι-
 δούς διδόντος δίδομεν, ζευγνύς ζευγνύντος ζεύγνυμεν. εδ
 τίθετε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μὲν εἰς τε.
 ἢ δὲ παραλήγουσα πεφύλακται, ἐπεὶ περ εἰς σ ἢ με-
 τοχή. τίθεισιν: εἶπομεν ὡς ἐνεστώτων καὶ μελλόν-

των τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνει ταῖς
δοτικαῖς πληθυντικαῖς τῶν ἰδίων μετοχῶν, τὸ δὲ φασί
μόνον ἐν τόνῳ διήλλαξε· τὸ μὲν γὰρ ῥῆμα φασίν ὀξύ-
νεται, ἡ δὲ μετοχὴ φᾶσι βαρύνεται. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα
Ἰωνες προσόδῳ τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ συστολῇ τῆς παραληγούσης 5
προφέρονται, τιθέασι, διδόασι, ζευγνύασι· ἐπὶ γὰρ τῆς
δευτέρας οὐκέτι τοῦτο ποιοῦσι διὰ τὴν κακοφωνίαν τοῦ
ἰσάασι. καὶ ἀπὸ οὖν τοῦ ἴημι ἴησιν ἰεῖσιν Ἰωνικῶς ἰέασι,
καὶ κατὰ κράσιν Ἀττικὴν ἰᾶσι, καὶ ἐν συνθέσει ἀφια-
σιν. [ἰᾶσι πέμπουσιν, ἰᾶσι πορεύονται.] 10

Παρατατικῶν.

Ἐνικά. ἐτίθην: τὰ εἰς $\bar{\mu}$ τροπῇ τῆς $\bar{\mu}$ εἰς $\bar{\nu}$
καὶ κλιτικῇ ἐκτάσει τῆς ἀρχούσης τὸν παρατατικὸν ποιεῖ,
τίθημι ἐτιθην, δίδωμι ἐδίδων. ἐτίθης: εἶπομεν ὡς τὰ
εἰς $\bar{\nu}$ μακροκατάληκτα μετὰ φυσικῆς μακροῦς, μὴ ἔχοντα 15
τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τροπῇ τοῦ $\bar{\nu}$ εἰς $\bar{\sigma}$ τὸ δεύτερον ποιεῖ,
ἔστην ἔστης, ἐδίδων ἐδίδως: ἐτίθη.

Δυϊκά. ἐτίθετον: ἐτιθέτην.

Πληθ. ἐτίθεμεν. ἐτίθετε. ἐτίθεσαν: εἶπο-
μεν ὡς τὰ εἰς $\bar{\nu}$, μὴ ἔχοντα τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$ 20
δεχόμενα τὸ $\bar{\mu}$ πληθυντικὸν ποιεῖ· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρα-
τατικῶ τῶν εἰς $\bar{\mu}$ καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται
διὰ τὴν πρὸς τὸν ἐνεσιῶτα συμπάθειαν. τὸ δὲ τρίτον
εἰς $\bar{\sigma}\bar{\alpha}\bar{\nu}$, ἐπεὶ τὰ εἰς $\bar{\mu}\bar{\epsilon}\bar{\nu}$ πληθυντικὰ ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\nu}$
φύσει μακροκατάληκτων κεκλιμένα εἰς $\bar{\alpha}\bar{\nu}$ ποιεῖ τὸ τρί- 25
τον, ἐφθάρην ἐφθάρημεν ἐφθάρησαν.

Παρακειμένον.

Ἐνικά. τέθεικα: εἰ θέματα τῶν παρακειμένων
οἱ μέλλοντες, μέλλον δὲ τοῦ τίθημι θήσω, δικαίως ὁ
παρακειμένο; τέθεικα, διὰ μὲν τὸ $\bar{\sigma}$ ἔχων τὸ $\bar{\nu}$, ἀνα- 30
διπλασιάζων δὲ τὴν ἀρχὴν διὰ τὸ ἀπὸ ἀπλοῦ συμφώ-
νου ἀρξασθαι. τὸ μέντοι τέθεικα Βωυότιόν ἐστι, τρο-

πὴν ποιησάμενον τοῦ ἦ εἰς τὴν εἰ διάφορον, ὡς ἴσως
είρωες. τέθεικας. τέθεικε.

Δυϊκά. τεθείκατον. τεθείκατον.

Πληθ. τεθείκαμεν. τεθείκατε. τεθείκασι.
μέσος παρακείμενος οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς $\bar{\mu}$ δι' αἰτίαν 5
τοιαύτην. ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεί τοῦ πρώτου
συλλαβῆ, τότε καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ἐνδεί τοῦ ἐνεργη-
τητικοῦ, ὅσον ἐλήκησα ἔλακον λελήκηκα λέληκα. ἐν τοῖς
εἰς $\bar{\mu}$ τοίνυν καθόλου ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεί τοῦ
πρώτου, ἔστησα ἔστην. καὶ ὁ μέσος τοίνυν παρακίμε- 10
νος ὀφείλων ἐνδείν τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς δυσυλλαβίαν πε-
ριστάτο. ὁ περ ἀδύνατον· πᾶς γὰρ παρακείμενος ὑπερ-
βαίνειν θέλει τὴν δυσυλλαβίαν, ἡμαρτημένου τοῦ οἶδα.

Ἐπερσυντελείου.

Ἐνικά. ἐτεθείκειν. ἐτεθείκεις. ἐτεθείκει. 15

Δυϊκά. ἐτεθείκειτον. ἐτεθείκειτήν.

Πληθ. ἐτεθείκαμεν. ἐτεθείκατε. ἐτεθεί-
καισαν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔθηκα. ἔθηκας. ἔθηκεν· εἰ θήσω ὁ 20
μέλλων, ὁ ἀόριστος ὀφείλεν εἶναι ἰθησα· ὁμοίως καὶ
ἀπὸ τοῦ θώσω ἔθωσα ἦσω τε ἦσα. ἀλλὰ φάμεν σεση-
μειῶσθαι τοὺς τρεῖς τούτους ἀορίστους ἐν τοῖς εἰς $\bar{\mu}$,
ὡς περ ἐν τοῖς εἰς $\bar{\omega}$ τὸν εἶπα καὶ τὸν ἦνεγκα.

Δυϊκά. ἐθήκατον. ἐθηκάτην.

25

Πληθ. ἐθήκαμεν. ἐθήκατε. ἔθηκαν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἔθην. ἔθης. ἔθη· πᾶς μέλλων τῶν εἰς
 $\bar{\mu}$ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν τρέπων εἰς $\bar{\nu}$ καὶ τὴν ὄρ-
χουσαν ἐκτείνων ζλιτικῶς τὸν δεύτερον ἀόριστον ποιεῖ, 3α
δώσω ἔδων, θήσω ἔθην, ἦσω ἦν.

Δυϊκά. ἔθετον. ἔθέτην.

Πληθ. ἔθεμεν. ἔθετε. ἔθεσαν.

σεσημείωνται κατὰ πολλοὺς τρόπους· οἱ τρεῖς οὗτοι δεύ-
 τεροι ἀόριστοι, λέγω δὴ τὸ ἔθην ἔδων ἦν, πρῶτον ὅτι
 συστέλλουσι τὴν ἐσχάτην ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τῶν
 ἄλλων φυλάσσόντων αὐτήν, ἔθεμεν ἔδομεν ἔμεν, ἔφη- 5
 μεν δὲ καὶ ἔγωμεν οἱ ἄλλοι· εἶτα ὅτι ἐν τοῖς ἀπα-
 ρεμεράτοις διφθόγγῳ παραλήγονται, θεῖναι δοῦναι
 εἶναι, τῶν εἰς ναι ἀπαρεμεράτων μὴ θελούντων δι-
 φθόγγῳ παραλήγεσθαι· τρίτον ὅτι μὴ εἰς θι ποιοῦσι
 τὸ προστακτικόν, ἔχοντα εἰς σ ὀξύτονους τὰς μετοχάς,
 ἀλλὰ θεῖς δός ἔς. 10

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσω. θήσεις. θήσει: τὰ εἰς μι λή-
 γοντα τρέποντα τὴν μι εἰς σω μέλλοντα ποιεῖ, τὸν ἐν
 ἀρχῇ διπλασιασμον ἀποβάλλοντα, δίδωμι δώσω, ἴστημι
 στήσω, φημί φήσω. 15

Ἀνικά. θήσετον. θήσετον.

Πληθ. θήσομεν. θήσετε. θήσουσι:

δεύτερος μέλλων οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς μι. ὅτε γὰρ ὁ
 δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ πρώτου συλλαβῆ, τότε
 καὶ ὁ δεύτερος μέλλων ἐνδεῖ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, 20
 ἐμύκησα ἔμυκον μυκήσω μυκῶ. εἰς μονοσυλλαβίαν οὖν
 περίσταντο, ὅ περ ἀδύνατον ἐπὶ μελλόντων· διὸ σε-
 σιώπηνται.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Ὅριστικὰ παθητικὰ
 χρόνου ἐνεστώτος.

25

Ἐνικά. τίθεμαι: τὰ εἰς μι τρέποντα τὴν μι εἰς
μαι καὶ τὴν παραλήγουσαν τῶν πληθυντικῶν ἐνεργη-
 τικῶν φυλάσσοντα παθητικὰ γίνεται, τίθημι τίθεμαι,
 δίδωμι δίδομαι, ἴστημι ἴσταμαι, ζεύγνυμι ζεύγνυμαι. 30
 τίθεσαι: εἶπομεν ὡς ὅσα τῶν παθητικῶν εἶχε τὴν
 ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ταῦτα τροπῇ τοῦ
 κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύτερον, πεποιήται

πεποίθησαι ὅτι πεποιηκώς; τίθεται τίθεσαι ὅτι τιθείς.
 τίθεται: τὰ εἰς μαι τροπῇ τῆς μαι εἰς ται τὸ τρί-
 τον ποιεῖ, φυλάσσει δὲ τὴν παραλήγουσαν ὅτε τὴν
 ἐνεργητικὴν μετοχὴν ἔχει εἰς σ ὀξύτονον.

Δυϊκά. τιθέμεθον. τίθεσθον. τίθεσθον. 5

Πληθ. τιθέμεθα. τίθεσθε. τίθενται.

Παρατατικοῦ.

Ἐνικά. ἐτιθέμην. ἐτίθεσο. ἐτίθετο: πᾶς ἐνε-
 στῶς παθητικὸς τρόπων τὴν μαι εἰς μὴν καὶ τὴν ἄρ-
 χουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς παρατατικὸν ποιεῖ, δίδομαι 10
 ἐδιδόμην, ἴσταμαι ἰστέμην.

Δυϊκά. ἐτιθέμεθον. ἐτίθεσθον. ἐτιθέ-
 σθην.

Πληθ. ἐτιθέμεθα. ἐτίθεσθε. ἐτιθεντο.

Παρακειμένου.

15

Ἐνικά. τέθειμαι. τέθεισαι. τέθειται: ὁ
 ἐνεργητικὸς παρακειμένος τρόπων τὴν κα εἰς μαι καὶ
 τὴν παραλήγουσαν συστέλλον παθητικὸς γίνεται, δέ-
 δοκα δέδομαι, ἔστηκα ἔσταμαι, τέθεικα τέθειμαι· τὸ
 δὲ τέθειμαι ἐν πλεονασμῷ τοῦ ἱ. 20

Ἐνικά. τεθείμεθον. τέθεισθον. τέθει-
 σθον.

Πληθ. τεθείμεθα. τέθεισθε. τέθεινται.

Ἐπερσυντελικου.

Ἐνικά. ἐτεθείμην. ἐτέθεισο. ἐτέθειτο: πᾶς 25
 παρακειμένος παθητικὸς τρόπων τὴν μαι εἰς μὴν καὶ
 τὴν ἄρχουσαν κλιτικῶς ἐκτείνων ὑπερσυντελικὸς γίνεται,
 δέδομαι ἐδεδόμην, ἔσταμαι ἑστέμην.

Δυϊκά. ἐτεθείμεθον. ἐτέθεισθον. ἐτε-
 θείσθην. 30

Πληθ. ἐτεθείμεθα. ἐτέθεισθε. ἐτέθειντο.

Ἄοριστον πρῶτον.

Ἐνικά. ἐτέθην. ἐτέθης. ἐτέθη: ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ω ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνονται τροπῇ τῆς $\mu\alpha\iota$ εἰς $\theta\eta\eta$ καὶ ἀποβολῇ τοῦ κατ' ἀρχὴν συμφώνου. ἦν οὖν τέθειμαι ἐτέθην· ἐπειδὴ γὰρ 5 ἔδει πάντως εἰς $\theta\eta\eta$ λήγειν τὸν ἄοριστον, τὸ παρακείμενον θ τέτραπται διὰ τὴν εὐφωνίαν, οὐ τὸ τελευταῖον.

Δυνικά. ἐτέθητον. ἐτεθήτην.

Πληθ. ἐτέθημεν. ἐτέθητε. ἐτέθησαν. 10 ἄοριστος δεύτερος ἐν τοῖς παθητικοῖς τῶν εἰς $\mu\iota$ οὐκ ἔστι· τὴν γὰρ κατάληξιν αὐτῶν προσηγήσασαν οἱ ἐνεργητικοὶ ἄοριστοι δεύτεροι. ὁ μέντοι ἔστιν ἄοριστος ἐνεργητικὸς ὢν τῇ φωνῇ τῇ συντάξει ἐστὶ παθητικὸς· ὡς γὰρ ἐστάθην ὑπὸ σοῦ, οὕτως ἔστιν ὑπὸ σοῦ. 15

Μέσον ἄοριστου πρῶτου.

Ἐνικά. ἐθήκαμην. ἐθήκω. ἐθήκατο.

Δυνικά. ἐθήκαμεθον. ἐθήκασθον. ἐθηκάσθην.

Πληθ. ἐθήκαμεθα. ἐθήκασθε. ἐθήκαντο. 20

Μέσου ἄοριστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐθέμην. ἔθεσο. ἔθετο: ἐν τοῖς εἰς $\mu\iota$ ὁ εἰς $\theta\eta\eta$ ἄοριστος τρέπων τὸ θ εἰς τὸ μ μέσον ποιεῖ, ἐφάθην ἐφάμην, ἐπτάθην ἐπτάμην. πάλιν μέντοι τὸ τίθημι καὶ ἴημι κὰν τούτῳ παρενομήθη· ἐποίησε γὰρ 25 μέσα ὁμοίως τοῖς εἰς ω , ἐθηκάμην, ἠκάμην. τοῦ μέντοι ἐθέμην ἔδομην τὰ δεύτερα ἔθεσο ἔδοσο τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ , ἐπεὶ καὶ ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ θείς καὶ δούς. γίνονται δὲ κατὰ ἔνδειαν τοῦ σ καὶ κρᾶσιν ἔθου καὶ ἔδου.

30

ἐπήμισ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου,

Σοφοκλῆς.

Δυνικά. ἐθέμεθον. ἐθέσθον. ἐθέσθην.

Πληθ. ἐθέμεθα. ἐθέσθε. ἐθέντο.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τεθήσομαι. τεθήσῃ. τεθήσεται:
καὶ οὗτος ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ ληρόντων ἀπὸ 5
τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου γίνεται προσθέσει τῆς σομαι
κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης,
ἐτέθη τεθήσομαι, ἐδόθη δοθήσομαι.

Δυνικά. τεθησόμεθον. τεθήσεσθον. τεθή- 10
σεσθον.

Πληθ. τεθησόμεθα. τεθήσεσθε. τεθή-
σονται.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσομαι. θήσῃ. θήσεται: ὁμοίως
τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος. 15

Δυνικά. θησόμεθον. θήσεσθον. θήσεσθον.

Πληθ. θησόμεθα. θήσεσθε. θήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἄττικοῦ.

Ἐνικά. τεθείσομαι. τεθείσῃ. τεθείσεται:
καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ 20
παρακειμένου γίνεται, πρὸ τῆς αἰ δεχόμενος τὸ οἰμ,
τέθειμαι τέθεισαι τεθείσομαι, εἶγε ἄρα γίνεται.

Δυνικά. τεθεισόμεθον. τεθείσεσθον. τε-
θείσεσθον.

Πληθ. τεθεισόμεθα. τεθείσεσθε. τεθεί- 25
σονται.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Απαρέμφατα ἐνεργητικά

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

τιθέναι: εἶπομεν ὡς πᾶσα μετοχὴ εἰς ᾧ ὀξύτο- 30
τος, διὰ τοῦ ντ κλινομένη, εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμ-
φατον. ἦν οὖν τιθεῖς τιθέντος τιθέναι, διδούς δι-

δόντος δίδοναι. ἄλλως τε καὶ πᾶν πληθυντικὸν ἐνεργητικὸν ἐνεσιῶτος χρόνου τροπῇ τῆς μὲν εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμφατον ἐπὶ τῶν εἰς μι, τίθεμεν τιθέναι, ἴσταμεν ἰστάναι, δίδομεν δίδοναι, ζεύγνυμεν ζευγνύναι.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελλικοῦ.

5

τεθεικέναι.

ἀορίστου πρώτου οὐκ ἔστιν οὐδεμία κλίσις μετὰ τὰ ὀριστικά· ἡμαρτημένοι γὰρ ὁ ἔθηκα ἔδωκα ἦκα οὐκ ἐποίησαν μετοχάς, ἀπαξ δὲ μὴ ἔχοντες μετοχάς οὔτε ἀπαρέμματα οὔτε προστακτικά, οὐκ εὐκτικά, οὐχ ὑποτακτικά ποιοῦσιν. ὁ μέντοι ἔστησα ἔφησα ὁμοίως τοῖς εἰς ᾧ κερῶσι στήσαι φῆσαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἀορίστου δευτέρου.

θεῖναι: ἀναλόγως μὲν τῇ εἰς ὁ μετοχῇ ὀξύτονῳ εἰς ναι ἔστι τὸ ἀπαρέμφατον, ἔδει μέντοι αὐτὸ εἶναι 15 θεῖναι· τὸ γὰρ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἀορίστου προσθέσει τῆς ναι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔστη στήναι, ἔφη φῆναι, ἔγνω γνώναι. ἀλλ' εἶπομεν ὅτι ἡμαρτηται τὸ θεῖναι δοῦναι εἶναι.

Ἀπαρέμματα παθητικά

20

ἡρόνου ἐνεσιῶτος καὶ παρατατικοῦ.

τίθεσθαι: εἶπομεν ὡς πᾶν τρίτον παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θαι καὶ συστολῇ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν κλιτικῆς ἐκτάσεως τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν καθαριένοι τὸ 25 τ, καὶ ὁ προσλαμβάνει τὸ ἀπαρέμφατον· εἰ δὲ ψιλῶ παραλήγοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. ἦν οὖν τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τίθεσθαι, δίδομαι δίδοσθαι, τέθειμαι τέθεισαι τέθειται τεθεισθαι.

Ἀορίστου πρώτου.

30

τεθήναι: ἐτέθην τὸ ῥῆμα, τεθείς ἢ μετοχῇ, τεθήναι τὸ ἀπαρέμφατον.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Θέσθαι: ἐθέμην ἔθεσο ἔθετο, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θα καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης θέσθαι ἔδοτο δόσθαι.

Μέλλοντος πρώτου.

τεθήσεσθαι.

5

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

θήσεσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

τεθείσεσθαι.

10

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. τίθεται: ὦν εἰς σ ὀξύτονος ἢ μετοχῇ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τούτων εἰς θι τὸ προστακτικόν, δι-¹⁵δοὺς δίδοθι, ἰστάς ἵσταθι, ζευγνύς ζεύγνυθι, τιθεῖς τίθεθι, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐφωνον τίθεται. ἰστέον δὲ ὡς τὰ προστακτικὰ τοῦ ἐνεστώτος βραχεία θέλει παραληγεσθαι. τιθέτω: τὰ εἰς θι προστακτικὰ τροπῇ τοῦ θι εἰς τῶ τὸ τρίτον ποιεῖ.

20

Δυνικά. τίθετον: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν. τιθέτων: ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου τροπῇ τοῦ ῶ εἰς ῶ.

Πληθ. τίθετε. τιθέτωσαν: πᾶν τρίτον ἐνικόν τροπῇ τοῦ ῶ εἰς ε τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν ²⁵ ποιεῖ, προσθέσει δὲ τῆς σαν τὸ τρίτον.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἑνικά. τέθεικε. τεθεικέτω.

Δυνικά. τεθείκετον. τεθεικέτων.

Πληθ. τεθείκετε. τεθεικέτωσαν.

50

πρόδηλος ἢ τεχνολογία ὁμοία οὔσα τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ῶ.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν θῆκον ὡς τύπον· ἀλλ' εἶπομεν ὡς τοῦ ἔθηκα ἐπιλέλοιπεν ἡ κλίσις. κλίνομεν οὖν ἀντ' αὐτοῦ τὸ στησον. στησάτω.

Δυϊκά. στησατον. στησάτων.

Πληθ. στησατε. στησάτωσαν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θές. θέτω: ἔδει μὲν τῆς μετοχῆς οὔσης θείς θέντος θέτι εἶναι τὸ προστακτικόν· ἀλλ' εἶπομεν ὡς ἡμάρτηται αὐτό τε καὶ τὸ δός καὶ τὸ ἔς.

Δυϊκά. θέτον. θέτων.

Πληθ. θέτε. θέτωσαν.

Προστακτικὰ παθητικὰ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τίθεσο. τίθέςθω: ἀπὸ τοῦ δευτέρου 15
προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρατατικοῦ γίνεται συστολῆ
τῆς ἀρχούσης, ἐδίδοσο δίδοσο. πᾶν δεύτερον πρόσωπον
τῶν πληθυντικῶν παθητικῶν ὀριστικῶν τρέπον τὴν θε
εἰς θῶ τρίτον προστακτικόν γίνεται, τίθεσθε τιθέςθω,
τέθεισθε τεθείσθω, τέθητε τεθήτω.

Δυϊκά. τίθεσθον. τιθέςθων.

Πληθ. τίθεσθε. τιθέςθωσαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. τέθεισο. τεθείσθω: καὶ οὗτος ἀπὸ
τοῦ δευτέρου προσώπου γίνεται τοῦ παθητικοῦ ὑπερ-25
συντελικού, ἐδεδόμην ἐδέδοσο δέδοσο.

Δυϊκά. τέθεισθον. τεθείσθων.

Πληθ. τέθεισθε. τεθείσθωσαν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τέθητι. τεθήτω: τὸ ῥῆμα ἐτέθην, με-30
τοχῇ τεθείς, τὸ προστακτικόν τέθητι.

Δυϊκά. τέθητον. τεθήτων.

Πληθ. τέθητε. τεθήτωσαν.

Μέσου ἄοριστον δευτέρου.

Ἐνικά. $\theta\omicron\upsilon$. $\theta\acute{\epsilon}\sigma\theta\omega$: εἶπομεν ὡς τοῦ ἐθέμην
ἐδόμην διχῶς ἐστὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἰς $\bar{\theta}$ καὶ εἰς $\bar{\theta}\upsilon$.
ἀπὸ $\bar{\theta}\upsilon$ τοῦ ἑτέρου γέγονε τὸ προστακτικὸν εἰς $\bar{\theta}\upsilon$,
οὐκ εἰς $\bar{\theta}$.

5

Δυϊκά. $\theta\acute{\epsilon}\sigma\theta\omicron\nu$. $\theta\acute{\epsilon}\sigma\theta\omega\nu$.

Πληθ. $\theta\acute{\epsilon}\sigma\theta\epsilon$. $\theta\acute{\epsilon}\sigma\theta\omega\sigma\alpha\nu$.

ΠΕΡΙ ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

10

Ἐνικά. τιθειήν. τιθειής. τιθειή: εἶπομεν
ὡς ἢ εἰς $\bar{\sigma}$ ὀξύτονος μετοχῇ διὰ τοῦ $\bar{\nu}\tau$ κλινομένη,
τρέπουσα τὸ τέλος τῆς γενικῆς εἰς $\bar{\eta}\nu$ καὶ πρὸ αὐτοῦ
τὸ $\bar{\iota}$ δεχομένη, εὐκτικὸν ποιεῖ. ἦν οὖν τιθείς τιθέντος
τιθειήν τιθειής τιθειή.

15

Δυϊκά. τιθειήτον. τιθειήτην.

Πληθ. τιθειήμεν. τιθειήτε. τιθειήσαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντέλικου.

Ἐνικά. τεθεικοίμι. τεθεικοίς. τεθεικοί:
τὸ ῥῆμα τέθεικα, ἢ μετοχῇ τεθεικῶς τεθεικότος, τὸ
εὐκτικὸν τεθεικοίμι· οὐ γὰρ εἰς $\bar{\eta}\nu$, ἐπεὶ μὴ διὰ τοῦ
 $\bar{\nu}\tau$ ἢ κλίσις τῆς μετοχῆς.

Δυϊκά. τεθειχοίτον. τεθειχοίτην.

Πληθ. τεθεικοίμεν. τεθεικοίτε. τεθει-
κοίεν.

25

Ἀορίστου πρώτου.

ἔδει μὲν θῆκαιμι, ἀλλ' ἐπέλειψε· κλίνομεν δὲ
ἀντ' αὐτοῦ τὸ στήσαιμι στήσαις στήσαι.

Δυϊκά. στήσαιτον. στήσαιήτην.

Πληθ. στήσαιμεν. στήσαιτε. στήσαιεν. 30

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θείην. θείης. θείη: τὸ ῥῆμα ἔθην, ἢ
μετοχῇ θείς θέντος, θείην τὸ εὐκτικόν.

Αυιά. θείητον. θειήτην.

Πληθ. θείημεν. θείητε. θείησαν.

Μέλλοντος πρώτου.

Ένικά. θήσοιμι. θήσοις. θήσοι: τὸ ῥῆμα
θήσω, μετοχή θήσων θήσοντος, καὶ θήσοιμι τὸ εὐκτικόν. 5

Αυιά. θήσοιτον. θήσοίτην.

Πληθ. θήσοιμεν. θήσοίτε. θήσοιεν.

Εὐκτικὰ παθητικά

χρόνου ἰνεσῶτος καὶ παρατατικού.

Ένικά. τιθείμην. τιθειῖο. τιθειῖτο: πᾶν πα- 10
θητικὸν ἢ μέσον ἔχον τὸ μ̄ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχά-
την εἰς μ̄ν καὶ πρὸ τοῦ μ̄ δεχόμενον τὸ ἰ, τὸ εὐκτι-
κὸν ποιεῖ, τίθεμαι τιθείμην, δίδομαι διδοίμην.

Αυιά. τιθείμεθον. τιθειῖσθον. τιθεί- 15
σθην.

Πληθ. τιθείμεθα. τιθειῖσθε. τιθειῖντο.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελείου.

Ένικά. τεθείμην. τεθειῖο. τεθειῖτο: τῷ αὐ-
τῷ λόγῳ ἀπὸ τοῦ τέθειμαι γέγονε τεθείμην.

Αυιά. τεθείμεθον. τεθειῖσθον. τεθεί- 20
σθην.

Πληθ. τεθείμεθα. τεθειῖσθε. τεθειῖντο.

Αορίστου πρώτου.

Ένικά. τεθειήν. τεθειῖς. τεθειῖη: τὸ ῥῆμα
τέθειν, μετοχή τεθείς τεθέντος, τεθειήν τὸ εὐκτικόν. 25

Αυιά. τεθειήτον. τεθειήτην.

Πληθ. τεθειήμεν. τεθειήτε. τεθειήσαν.

Μέσου αορίστου δευτέρου.

Ένικά. θείμην. θείο. θείτο: τὸ ῥῆμα θέ-
μην προσθήκη τοῦ ἰ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης, θεί- 30
μην, τὸ εὐκτικόν.

Αυιά. θείμεθον. θείσθον. θείσθην.

Πληθ. θείμεθα. θείσθε. θείντο.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τεθησοίμην. τεθήσοιο. τεθήσοιτο.

Δυϊκά. τεθησοίμεθον. τεθήσοισθον. τε-

θησοίσθην.

Πληθ. τεθησοίμεθα. τεθήσοισθε. τεθή- 5
σοιντο.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θησοίμην. θήσοιο. θήσοιτο.

Δυϊκά. θησοίμεθον. θήσοισθον. θησοί-
σθην. 10

Πληθ. θησοίμεθα. θήσοισθε. θήσοιντο.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Υποτακτικά ενεργητικά
χρόνου ενεστώτος καὶ παρατατικού.

Ἐνικά. ἐὰν τιθῶ. ἐὰν τιθῆς. ἐὰν τιθῆ: 15
εἶπομεν ὡς παρατατικὸς παρακείμενος ἀόριστος τὸ τέ-
λος τρέποντες εἰς ῶ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτα-
σιν συστέλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιῶσιν, εἰθην-
ἐὰν τιθῶ, ἐδίδων-ἐὰν διδῶ, ἔφημ-ἐὰν φῶ. τὰ μέντοι
τῆς τετάρτης ἀρήτητα ἔμεινεν· ὄφειλε γὰρ ἀπὸ τοῦ 20
ἐξεύγνου ἐπήγνου-ἐὰν ζευγῶ καὶ ἐὰν πηγῶ μετὰ πε-
ρισπωμένης εἶναι· καθόλου γὰρ, ὧν ἡ μετοχὴ εἰς ὀ
ὀξύτονος διὰ τοῦ ῶ κλινομένη, τούτων περισπάται τὸ
ὑποτακτικόν. τὰ μέντοι δεύτερα καὶ τρίτα τῆς μὲν
πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ ῆ, τῆς δὲ δευτέρας διὰ τοῦ 25
ᾶ, τῆς δὲ τρίτης διὰ τοῦ ῶ. ὁ Εὐριπίδης·

δύναμιν ἦν διδῶ θεός.

Δυϊκά. ἐὰν τιθῆτον. ἐὰν τιθῆτον.

Πληθ. ἐὰν τιθῶμεν - τιθῆτε - τιθῶσι.

Παρακείμενον καὶ ὑπερσυντελικόν.

30

Ἐνικά. ἐὰν τεθείω - τεθείης - τεθείη.

Δυϊκά. ἐὰν τεθείητον - τεθείητον.

Πληθ. ἐὰν τεθείκωμεν - τεθείκητε - τε-
θείκωσιν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν ἐὰν θήκω, ἀλλ' ἀόρητον ἔμει-
μεν. ἀντ' αὐτοῦ οὖν ὁ ἐὰν στήσω - στήσης - 5
στήση.

Δυϊκά. ἐὰν στήσητον - στήσητον.

Πληθ. ἐὰν στήσωμεν - στήσητε - στή-
σωσιν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν θῶ - θῆς - θῆ: ὁμοίως καὶ ἐπὶ 10
τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὅλα τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν
ὑποτακτικῶν διὰ τοῦ ἦ. τὰ μέντοι τῆς τρίτης συζυ-
γίας διὰ τοῦ ῶ, ἐὰν γνῶ γνῶς γνῶ, ἐὰν βῶ βῶς βῶ.
ῥᾶων γένηται καὶ βῶ.

Δυϊκά. ἐὰν θῆτον - θῆτον.

15

Πληθ. ἐὰν θῶμεν - θῆτε - θῶσιν.

Ἐποτακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παθητικοῦ.

Ἐνικά. ἐὰν τιθῶμαι - τιθῆ - τιθῆται: εἴ-
πομεν ὡς πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ κλιτικόν, 20
τὴν ἐσχάτην μεταποιοῦν εἰς μαι καὶ τὴν παραλήγου-
σαν τρέπων εἰς ῶ τὸ ὑποτακτικὸν ποιῆ, τίθεμαι - ἐὰν
τιθῶμαι, ἴσταμαι - ἐὰν ἰσθῶμαι. τὰ δὲ τρίτα τῶν
ἐνεργητικῶν ὑποτακτικῶν δευτέρᾳ ἐστὶ τῶν παθητικῶν,
καὶ ἀπ' αὐτῶν προσθέσει τῆς ται τὸ τρίτον γίνεται, 25
ἐὰν τιθῆ - τιθῆται, ἐὰν ἰσθᾶ - ἰσθᾶται, ἐὰν διδῶ -
διδῶται.

Δυϊκά. ἐὰν τιθῶμεθον - τιθῆσθον - τι-
θῆσθον.

Πληθ. ἐὰν τιθῶμεθα - τιθῆσθε - τι- 30
θῶνται.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἐνικά. ἐὰν τεθῶμαι - τεθῆ - τεθῆται: τέ-

θεμαι τὸ ὀριστικόν, καὶ τροπῇ τῆς παραληγοῦσης εἰς
 ὦ τεθῶμαι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐὰν τεθείωμαι φησὶν εἶ-
 ναι αὐτὸ ἀμαρτύτως, ὡς φησὶν Προωδιανός.

Ἀνικά. ἐὰν τεθώμεθον - τεθῆσθον - τε-
 θῆσθον. 5

Πληθ. ἐὰν τεθώμεθα - τεθῆσθε - τε-
 θῶνται.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τεθῶ - τεθῆς - τεθῆ: εἶπομεν
 ὡς ὦν ἡ μετοχὴ εἰς ὀ ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, 10
 τούτων εἰς ὦ περισπώμενον τὸ ὑποτακτικόν. ἦν οὖν
 τὸ ῥῆμα ἐτίθην, ἡ μετοχὴ τεθείς, τὸ ὑποτακτικόν ἐὰν
 τεθῶ, ἐὰν δοθῶ.

Ἀνικά. ἐὰν τεθῆτον - τεθῆτων.

Πληθ. ἐὰν τεθῶμεν - τεθῆτε - τεθῶσι. 15

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν θῶμαι - θῆ - θῆται.

Ἀνικά. ἐὰν θώμεθον - θῆσθον - θῆσθον.

Πληθ. ἐὰν θώμεθα - θῆσθε - θῶνται.

εἶπομεν ὡς πᾶν παθητικόν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ κλιτι- 20
 κόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μαι καὶ ἐν τῇ παραλη-
 γούσῃ λαμβάνον τὸ ὦ ὑποτακτικόν ποιεῖ, συστήλλον
 τε τὴν κλιτικὴν ἔκτασιν. ἦν οὖν ἐθέμην - ἐὰν θῶμαι,
 ἐδόμην - ἐὰν δῶμαι, ἐράμην - ἐὰν φῶμαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

25

Μιτοχαὶ ἐνεργητικαί.

χρόνον ἐνέστωτος καὶ παρτυτικῶ.

Ἐνικά. τιθεῖς. τιθεῖσα. τιθέν: πᾶν ῥῆμα εἰς
 ν λῆγον μετὰ φρυσικῆς μακροῦς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν,
 εἰς ὀ ὀξύτονον ποιεῖ τὴν μετοχὴν, ἐτετύφειν τετυφώς, 30
 ἐτύφθην τυφθεῖς, ἐτίθην τιθεῖς.

Ἀνικά. τιθέντε. τιθεῖσα.

Πληθ. τιθέντες. τιθεῖσαι. τιθέντα.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. τεθεικώς. τεθεικνῦα. τεθεικός.

Δυϊκά. τεθεικότε. τεθεικνῦα.

Πληθ. τεθεικότες. τεθεικνῦαι. τεθει-
κότα. 5

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν εἶναι θήσας, ἀλλ' ἐσιωπήθη, ἀντ'
αὐτοῦ δὲ τὸ στήσας κλίνομεν, οἷον στήσας. στή-
ασα. στήσαν.

Δυϊκά. στήσαντε. στήσάσα. 10

Πληθ. στήσαντες. στήσασαι. στήσαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θεῖς. θεῖσα. θέν: καὶ αὕτη ὁμοίως τῇ
τοῦ παρατατικοῦ ἀπὸ τοῦ ἔθην γέγονεν.

Δυϊκά. θέντε. θεῖσα. 15

Πληθ. θέντες. θεῖσαι. θέντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσων. θήσουσα. θήσον.

Δυϊκά. θήσουντε. θησούσα.

Πληθ. θήσουντες. θήσουσαι. θήσουντα. 20

Μετοχαὶ παθητικαὶ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τιθεμένος. τιθεμένη. τιθέμενον.

Δυϊκά. τιθεμένω. τιθεμένα.

Πληθ. τιθέμενοι. τιθέμεναι. τιθέμενα. 25

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. τεθειμένος. τεθειμένη. τεθειμένον.

Δυϊκά. τεθειμένω. τεθειμένα.

Πληθ. τεθειμένοι. τεθειμέναι. τεθειμένα. 30

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τεθεις. τεθεισα. τεθέν.

Δυϊκά. τεθέντε. τεθεισα.

Πληθ. τεθέντες. τεθεισαι. τεθέντα.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. θέμενος. θεμένη. θέμενον.

Δυϊκά. θεμένω. θεμένα.

Πληθ. θέμενοι. θέμεναι. θέμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἑνικά. τεθησόμενος. τεθησομένη. τεθη-
σόμενον.

Δυϊκά. τεθησομένω. τεθησομένα.

Πληθ. τεθησόμενοι. τεθησόμεναι. τε-
θησόμενα.

10

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

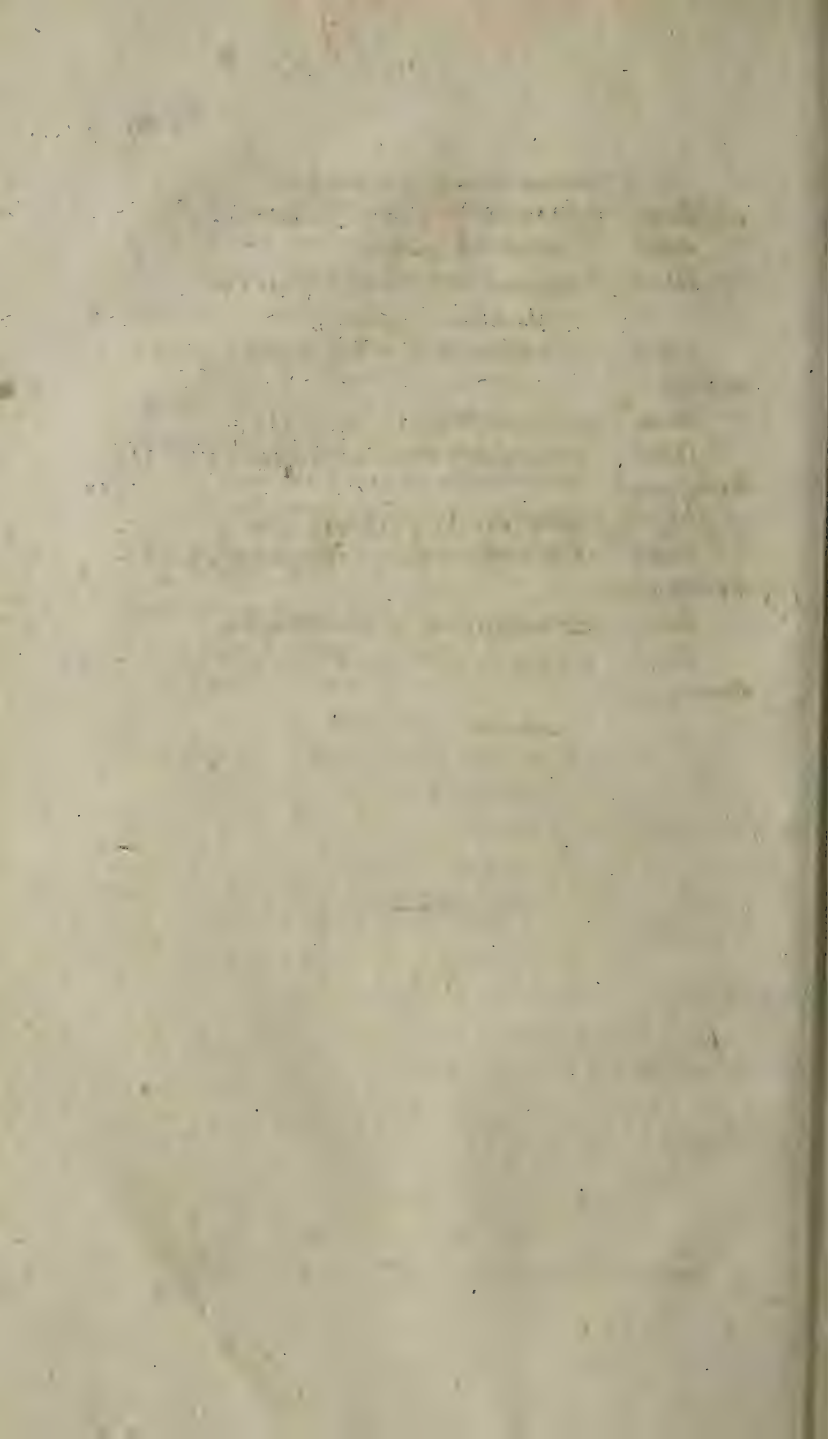
Ἑνικά. τεθεισόμενος. τεθεισομένη. τε-
θεισόμενον.

Δυϊκά. τεθεισομένω. τεθεισομένα.

Πληθ. τεθεισόμενοι. τεθεισόμεναι. τε-
θεισόμενα.

15

τέλος τῶν εἰς μὲ ῥημάτων.

ANNOTATIO CRITICA.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LEXICA SEGUERIANA edita sunt e codice Segueriano s. Coislino 345, quem certatim celebrarunt Montefalconius (Biblioth. Coislin. p. 465.), Ruhnkenius (Tim. p. XVIII.), Villoiso (Apollon. Soph. p. XLII.), intelligentiores illi Tittmanno (Zonar. p. XII.) iudices. *ΑΡΑΒΙΟΤ*] Cod. ἀραβίου.

p. 3, 4. Cod. προσφέρεται. Correx. Schaeferus ad Corinth. p. 160.
6. ἀφήλιξ] Scr. ἀφῆλιξ. 11. ἤγουν] Cod. ὀτιοῦν. Et
mox καὶ εἴρηται δέ. 20. τῶ] Cod. τὸ. 24. Vid.
Lobeck. ad Phrynich. p. 730. 26. Cod. ἀνεληταῖς.

4, 4. Cod. γε εἰ — ἐπιτάξον. 5. Cod. ἐπιτάττον.
11. Αλκείας δ' ἐπαῖξι] Cod. καὶ ὠδ' ἐπαῖξε. 12. Cod.
δ' ἔλασ' ἐς. 16. Cod. τὸνπαλιον. 18. ἀληθῶς]
συνερωῶς ap. Valckenar. ad E. Hippolyt. 388. 21. ἤγον]
Cod. ἤκειν. 22. Ἀωρίε] Cod. Ἀωρίαν ἤκειν. 23. δέον]
Cod. δέου.

5, 3. μεταβάσει] μεταβολῆ ap. Bast. ep. crit. p. 211.
15. τῶ] Cod. τὸ. 18. τὸ] om. Cod. 27. Scr. ἐγ-
παγμαῖος. Qui infertur indicativus, eum tuctur Bastius epi-
metro 2 ad Schaeferi Plutum Hemsterhus. p. XXXIX: idem
Ep. crit. p. 155. ediderat κελοῖτο.

6, 1. ἀκίμων] Vid. Valckenar. ad E. Phoen. p. 81. b.
4. Cod. ἀκίματος. 9. Cod. ἄρχων. 10. Cod. ἐπήγ-
γελεν οὐδὲ ἄφ. δ. 14. Platonis locus est de Rp. 2.
p. 361. C. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 248. a. 20. τὸν]
Cod. τὸ. 29. Cod. ἢ τὰ σαφῶς.

7, 7. Cod. ἀπῆνθισται. 13. Cod. οὐδὲ — οὐδὲ.
19. Cod. ἐκαθαίροντο οἶον τὰς ἀποδιοπομπήσεις ἐποιούντο, οἶον
ἐκ τοῦ δίου τοῦ δέριματος, καὶ —. Quorum partem delevit
Ruhnken. ad Tim. p. 40. 26. αὐχμή] Cod. αὐχμήν.
33. Cod. ἀδόξως.

- 8, 1. τὴν ἰσσοῖ] Cod. τινός. Correxit et Bastius ep. crit. p. 262. n. (105.). 3. Cod. μικροχρησίαν. 16. Cod. ἀτεράμων, et infra τρίμα — ἀτεράμων. 18. Apud Ruhnken. ad Tim. p. 156. b. τέραινα — σπιπτός — προσήπτεν.
22. Ἀριστοφάνης] Acharn. 180. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 239. a. 28. Legendum videtur ἀντοῦκρος.
30. Ὀμηρος] Il. 3, 158.
- 9, 6. ἀνακινῆν] Cod. ἀνακινεῖν, et v. 8. κινεῖν. 10. Cod. κλητοφῶντι. 12. Scr. ἦ. 17. Cod. τὸ, omisso mox ἦ. 18. Cod. ἀκρακτην. 24. δ' om. Cod.
26. σημαῖνα] Ambigua scriptura codicis. Possis et ὀ. Sed ne sic quidem labantem structuram sustinueris.
31. Cod. ἀγαθίδος ἀπ. κρόκουσ — ὑποπέλουσα. 32. Scr. οἶνον. 33. ἀγαθῶν ἀγαθίδος οἶον] Desunt cod.
- 10, 4. Ἀράμερον] Cod. ἀράμαιον. Mox cum Bastio ep. crit. p. 262. n. (105.) leg. Ἀρτικὴ ἢ σύνταξις δέον. 12. τὸ] om. cod. 13. ἠψήμερον] Cod. ἐψήμων. Conf. Valck. ad Adon. p. 205. A. 15. Scr. διαδραῖναι. 17. Cod. στεφάνω. Locus est p. 244, 27. Reisk. 28. πλείων] Cod. πλείον. 29. πάγιον] Cod. πλῆγιον.
- 11, 1. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδραν, καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγήμισταις· οἶδρον δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν. Cod. Vatic. 1410. Conf. Lobeck. ad Phrynich p. 737. 8. Cod. ἀπόπυστος ὁ αὐτὸς τὸ καπάπυστος. 12. Cod. πυθῶδε. 14. Leg. εἰ ἀσαφῆ ἔχρησεν aut simile aliquid. 17. ἦ om. cod. Paulo ante malim αὐτη. 18. Cod. ἄλλε. 20. συνάπτοντες apud Ruhnken. ad Tim. p. 50. b. Qui ubi particulam ἀρτι cum futuro coniunctam reperisse sibi videtur, erroris arguitur ab Heindorfio ad Plat. Charmid. 44. 28. Cod. ἔχων. 33. Scr. βοῦκλεψ.
- 12, 3. Cod. εἶδε. 4. Cod. ἄμφωτος. 5. Cod. ἐφ' ὄν. 9. Scr. θολῖνης. 13. μόνον apud Bast. ep. crit. p. 154. 18. τὸ] om. cod. 22. Cod. δευτροποιεῖν. 23. Scr. θολόν, et versu inferiori δολόν. 24. Cod. οἶον. Correxit et Ruhnken. ad Tim. p. 143. a. 27. Malim ὄσπερ λικωνεῖν τὸ τὰ λ. καὶ β. τὸ τὰ β.

- 13, 4. ἡμιγινόων]. Cod. ἀμιγινόων. 7. τῷ εἰδόμεν — ἐξ
 ἐνωπίου apud Ruhnk. ep. crit. 2. p. 157. 8. Cod. ἄδην
 et v. 9. λέγεις. Ruhnk. ad Tim. p. 199. a: Ἰδεῖν ἄλλως, ὅμοια
 σημαίνει τῷ μ. λ. τὸ γὰρ ἄλλως ἐπὶ τοῦ μᾶτην λέγεται.
12. Cod. ἐκάτερον. Eudemus: *) ἀμνηστῆ ἀμνημονεῖ. ἀμνήστων
 ἐπιλήθων, οὐ μνημονευτικός. 13. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 290. 26. διανύσαι] διανύσεται a prima manu.
29. Cod. ἢ οὐδ'. 32. Σοφοκλήης] Oed. R. 254.
- 14, 1. γῆς]. Cod. τέγης. 6. τὸ] Cod. τὸν. 24. Cod.
 ἄλλε ἀλειύοιμι: unde duae fortasse faciendae erant glossae.
 31. ἄλλο τε om. Ruhnk. ad Tim. p. 24. 32. ἐν Νό-
 μοις] lib. 5. p. 410, 21. ed. Berolin.
- 15, 7. Cod. ἀχθῆνὸν καὶ ἀχθῆνᾶ. 9. Vid. Valcken. diatr.
 in Eurip. p. 189. A. et Segaar. Act. liter. soc. Rheno-
 Traiect. 1. p. 77. 18. Cod. ἀνέψισθῆν — ἀδέλφισθῆν.
 23. εἰς Ἑπιώτια] Cod. ἐπιδώτια. 26. τόπου] Cod. τόπου.
 27. Cod. τὴν μελοποιῶν ἢ τὴν μεροποιῶν τυχόν,
- 16, 2. ἀλώων] Cod. αλοῶν. 4. Cod. ἐνθα. 5. καὶ
 μητρολοίας] Haec et illa καὶ τὴν μητέρα inter versus sunt a
 recentiore manu. 7. δὲ] deest. 12. Fortasse le-
 gendum ὁ ὄφειλε. 29. σύνθεσιν] Immo παράθεσιν.
- 17, 2. Cod. μεγαλοφρόνων. 5. αἰ] deest; neque addidit
 Valcken. ad Theocrit. 1, 22. 6. Apud. Valcken. ἀρεσιάδες.
 15. τῷ] Cod. τοῦ. 24. Cod. Vat. 1410: Αὐθέκαστος;
 ὁ ἀκοιῶνιος καὶ ἐν τοῖς καθ' ἓνα θελὼν ἀριθμεῖσθαι, ἢ ὡς
 ἀπαξιῶν πάντα διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἐάντῳ δύνασθαι ἀντὶ
 πάντων ἀρεῖν, ἢ ὡς ἀνεπιτηδείως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμιξίας δὲ
 ἀπλότητα γνώμης. 26. αὐθέκαστα λέγειν] Cod. ἀλλὰ τὰ
 ἔκαστα λέγοντα. 28. Scr. αὐθεκάστου. 29. ἀσκητικῶς]
 ἀσκητικός Schaeferus ad Corinth. p. 537. ἀγωνιστικῆς] Cod.

*) Cod. Paris. 2635, chart., f. max., fol. 288, litteris grandi-
 bus: ex bibliotheca Io. Huralti Boistallerii: emi
 a Vincentio Lucchino 6 coronatis. Index a prima
 manu λέξεων χρησίμων συναγωγῆ, αἷς μάλιστα κίχρηται ἤτοι
 τε καὶ τῶν οἰγγραφέων οἱ λογίζονται: a secunda εἰδῆμου ἤτοι
 a tertia εἰδῆμου ἤτοι περὶ λέξεων ἤτοι κωμῶν. Auctorem Chri-
 stianum produnt in prima pagina ἀαῶν, ἀβεί, ἀββᾶς, ἀβακούμ.

- ἀγωνιστικῶς. 33. In margine a manu recentiore haec adduntur: εἴρηται οὖν ἐν μεταφορῶς τῶν ἀσπίων, παρόσον οἱ τοὺς ἀσπίδας ἐργαζόμενοι μετὰ τινος ἐπιμελῆς ἐργασίας τύτους ἐργάζονται.
- 18, 1. Cod. κύβαν. 3. Cod. ἄβουδος. 7. Scr. Ἀταξάπαντες coll. p. 331, 27 et 415, 15. 10. σα] Cod. αἰ.
13. δρῶμαι (ita enim scr.) ὄρῶ] Cod. δλωμαι δλω.
26. Cod. εἰρημένον. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 270.
27. Cod. ἡροδότου.
- 19, 13. Margo: μικροῦ δεῖν με καὶ τοῦτο παρέδραμεν ἀκάτια τοὺς ἐνθρόνους ὀνομάζεσθαι, ὃ φίλων, ἄριστε καὶ ἐπέκεινα φίλων ταρῶσι, phrasi et nomine Photium referente. 16. Cod. δύο. quod vellem non tetigissem. 26. τὸ] Cod. τὸν.
30. Cod. ἀναχατίσαι καὶ ἀνακόψαι, punctis illis, per quae glossas ab interpretamentis dispescit, post vocem τοῦπίσω positus.
- 20, 5. Cod. ἀσφυλῆ et a correctore ἀσφυλεῖα. 8. τῶν] Cod. τὸν. 10. Cod. καὶ ἄρτι γεμείσκων. 15. Cod. ἀνελεῆς. 17. ἀτερῆς] Cod. ἀγεννῆς. 20. Cod. a prima manu μήπω βεβληκός. Conf. p. 49, 33.
- 21, 11. Cod. κνήματα. 12. Cod. a prima manu ἀνδρε- ραστια, a secunda ἀνδρεραστια. Correxerit Bast. ad Gregor. Cor. p. 260. 14. Cod. ἀνθρώπισκος. 15. τοῦ] Cod. τοῦτου. Conf. Tourp. animadv. in Schol. Theocrit. p. 209.
17. δ] Cod. οὐ. 18. Cod. ἀειλόγια δόγμα. τὸ δ' ἀεὶ λέγειν. 20. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 505.
22. Cod. ἀσχροποιούσα. 27 et 29. Cod. προσαινεῖν.
30. τὸ] Cod. τοῦ. 31. τοῦ deest.
- 22, 1. Apparet mutilum esse locum. 8. Margo rec.: ὡς μήλα, αὐτοῖσι μήλοισι καὶ αὐτοῖσιν ἄνθεισι μήλων (Hom. II. 9, 542).
14. λέγεται δε] Cod. δε: Bastius ep. crit. p. 284. ἔστι, ap- pend. p. 56. ἔστι δε. 17. ὡς] Cod. καὶ. ζωός ζω] Cod. ζωο ζω. 21. Cod. ἔπτον. 29. Adduntur haec: καὶ πύλη πυλαία ἢ ἐν θερμοπύλαις σὺνόδος. 33. Cod. αἴτην.
- 23, 6. Cod. ἀνάρημα. 25. Altera περὶ deest. Margo: λέγεται τοῦτον ἢ μὲν πρώτη ἀκράτεια ἢ πρὸ τοῦ ἀρίστου· ὁ μετ'

μετ' ἐπειρήν δὲ ἄριστον, ἣτις καὶ ἐωθινή· μετὰ δὲ τὴν ἐωθινήν
τὴν δειληνὴν· τὴν τετάρτην δὲ δόρπον διὰ τὸ τὸ δόρπον παύεσθαι

ἤδη. 27. Cod. καινὰ. Mox om ἄν.

24, 14. τίθενται] Cod. τίθενται τὴν φωνήν. 15. Cod. ἀσκο-
λιξεν et mox σκόλου. 16. ἐφ'] Cod. ἕφ'. 19. ἀσκα-
λιξω] Cod. σκαλιξω et πρόσθεσιν. 29. Cod. ἄσωτιεῖον et
ἄσωτες. Vid. Bast. ad Gregor. Cor. p. 443.

25, 2. μέντοι] Cod. μὲν. 14. Conf. Ruhnk. ad Vell. 2, 19.
p. 131. b. 15. Cod. ὑπολεισίοικον. 19. Cod. οὐκ
ἐφ' ἡδομαι. 21. χε'] Cod. ἄ: Valcken. ad Eurip. Hippol.
890 ἄ γὰρ. Conf. id. ad v. 1339 et Lobeck. ad Phrynich.
p. 563. 29. Cod. ἀστράγαλα.

26, 1. Cod. ἀποστοματίζων. 8. Cod. ἀντιφρων.
13. ψύχος] Cod. ἕψος. ἐν Φαίδρῳ] p. 31 nostrae editionis.

27, 1. Cod. ἀπόρησις. 2. ἐν τῇ πολιτείᾳ] 2. p. 57, 3.
7. φαρμακῶν Ruhnken. ad Tim. p. 115. b. 10. Cod.
ἀντιβάλλειν. 14. Cod. ἀνασχινδαυλιθυῆραι. Vid. Ruhnk.
ad Tim. p. 32. b. 28. δευτέρῳ] p. 70, 7.

28, 2. Cod. ἀμφιλόγια. 6. Cod. ἄμιξαν. 8. Cod.
προίεσθαι. 10. Deest ἄν. 17. Δημοσθένης] p. 400, 2.
Reisk. 21. συσπεύδειν] Cod. σπεύδειν.

29, 2. καινῇ] Cod. κινή. 4. παραπροσεβείας] p. 354, 11.
7. δυοῖν] Cod. β. Sic et p. 33, 2. 9. Cod. κλέπτειν
et λωποδύτην. 14. Cod. ἀναβοήσετε. Δημοσθένης]
p. 433, 20. 28. Cod. ἢ το. Leg. ἤγουν. 29. Vid.
Lobeck. ad Phrynich. p. 655. 32. Cod. βοῶν.

30, 5. Cod. πρὸς βυσιάνιον. 16. τὰν] Cod. τὴν.
22. Βόλος] Leg. fortasse βῶλος coll. Pierson. ad Moer. p. 95. a.
23. Cod. βδελυγμαία.² 30. Cod. δούγειν.

31, 10. Vid. Ruhnk. ad Ernest. epp. p. 133. ed. Tittmann.
17. γλωτ τὴν] γοητεύοντα Pierson. ap. Ruhnk. ad Tim.
p. 73. b. 27. Cod. καταπέπτωκεν. 29. μὴ] deest.
malim τοῦ μὴ. 31. δε] deest.

32, 5. Cod. γενία. 11. εὐγενῶς] Fortasse leg. εὐμενῶς.
18. Cod. ἄγρον. Bast. ad Gregor. p. 920. 20. Cod.

- θύραις. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 74. 21. Cod. ὑμενικά.
 27. Cod. γέραν δρῆς. 30. Cod. ἀργυροῦς ἢ ὄτ' οὖν.
 33, 10. Cod. γογγυλῖς. 14. λινῶν] Cod. λευκῶν.
 18. Cod. γαστροχαρῦνθις. κατεσθιόντων] Malim πάντ'
 ἐσθιόντων. 20. Cod. ἀναθυῶ. 27. Cod. προβήματα.
 28. Cod. ἐπιμυγνύμενον. Cf. p. 52, 1.
 34, 3. Cod. γυναικῶν. 4. Cod. γίννης. 12. ὁ] deest.
 21. ἐν] deest. 28. Cod. ἀπειλητικῶς. 29. Cod.
 πιθηκίλειν. 32. ὅπερ] Cod. ὡσπερ.
 35, 1. Cod. διασχιδῆς. 6. Cod. διατρεῖν. 17. Cod.
 διαιτῶν. 20. τὸ deest. 21. Cod. οὐ διεφθορεν.
 30. Cod. διέτως.
 36, 6. δέ] deest. 17. Cod. ὄνου. Correxil Valcken. ad
 Adon. p. 346. B. 22. Cod. γνώμενον. 23. οἷς] ma-
 lim οἶον. 29. ὁ ἀργαγμῶς] desunt.
 37, 3. Scrib. διμυλλήσασθαι, invito codice. Ita Bast. ep. erit.
 p. 216. 4. Cod. διαλέξεσθαι. 5. πολλῶ] Cod. πολλοί.
 8. Cod. κέριον. 18 et 20. Cod. ἐτερεγγέφαλον.
 31. Cod. φεβορῆνος. 33. Cod. βρώωμαι.
 38, 1. ἰδομαι] Cod. ἰδομεν. 2. ἰδονται] Cod. ἰδοται.
 7. Deest articulus. 12. τῶ] Cod. τὸ. 14. γὰρ]
 deest. 25. ἐφ' ὅτου οὖν] Cod. ἐκ φότου οὖν. Et διηρη-
 μένου ἄχθους.
 39, 20. Cod. ὑποδήματα. 22. τὰ] deest. 25. οἱ τὸ]
 An legendum οἶον? Mox Cod. εἰκάσιν. 29. ἐμπυρεῖεσθαι]
 Cod. ἐμπορεῖεσθαι πῦρ.
 40, 4. Cod. πλουτεῖν. 7. Cod. προδιδόμενα. 9. Deest
 ἐντί. 21. Cod. εὐώνιστος. 23. Cod. εὐθετεῖ.
 33. λέγει] Cod. λέ ἔχει.
 41, 2. Cod. λιμβείσις. 4. Deest ἐγώ. 5. Cod. τοῦτο.
 8. Cod. κλησίς. 21. Post ζωμήρουσις lacuna est ver-
 suum 14. 28. Conf. Koen. ad Gregor. p. 150. ed. Schaeff.
 29. τῆς] Cod. τοῦ.
 42, 1. Cod. ἠπιαλῆς. 2. τὸ δὲ ἠπιαλος διὰ — apud Ruhnk.
 ad Tim. p. 134. b. 6. Cod. σεσείρασιν. 9. Vid.
 Lobeck. ad Phrynich. p. 64. 16. Cod. βύλε. 25. Cod.

- θηλίματα. Correxit post Sallierium Ruhnk. ad Tim. p. 144. b.
 29. Cod. *θάλ. κόπται.* 33. Cod. *προβολή.* Vid. Suid.
 43, 5. *δριμύ]* Cod. *θύμβρα.* 6. Cod. *θρύμβρα.*
 7. Cod. *θωράκιον.* 12. Cod. *θωραχθεὶς μεμυσθεὶς —*
τὸ —. 16. Cod. *θρησίδιον.* 25. Hesychius: *οἱ νῦν*
ιχνεύμονες λεγόμενοι.
 44, 5. Cod. *ἐκτίους μὲν.* 12. Cod. *βάλε.* 17. Cod
ιλιόμενοι. 30. Cod. *κεχυρισμένοι.*
 45, 9. *τὰ δεest.* 16. Cod. *καχυστής.* 17. Cod. *ἄμα-*
θεῖς. 22. *καταπλήσω σε* Bast. ep. crit. p. 230.
 29. Cod. *καταύδην.* 31. *γρησίου]* Cod. *γρησου.*
 33. *τοῦ δεest.*
 46, 1. Cod. *ὄστρα.* 12. *καταφρονεῖν]* *καταφορεῖν* Wytten-
 bach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 12. 16. *τῶ]* Cod. *τὸ.*
 18. Cod. *πεπληγμένοι:* Ruhnk. ad Tim. p. 105. a. *πεπληχθαι.*
 19. *προσθήγη* Ruhnk. 20. *τὸ — κεχρεῖσθαι]* *τοῦ κε-*
χεῖσθαι ὑπὸ ἐλαίου id.
 47, 18. *αιτιατικῆ]* Cod. *εὐθεῖαν.* 20. Cod. *καλητις.*
 24. Cod. *διαίρειν.* 32. *τὸ]* Cod. *τὰ.*
 48, 5. Cod. *bis ζων.* 13. *πολιτικώτερον* Bast. ep. crit. p. 230.
 14. . . .] Cod. *σ τ.* 30. Cod. *δύο.* Item p. 49, 19.
 33. Cod. *προσαιόντων.*
 49, 13. Cod. *κρίσα.* 17. Cod. *ἄπεσκολυμένοι.* 21. Cod.
παραιτοῦνται. 29. Cod. *λεπτοσχιδῶς.* 31. Cod. *εἰ-*
λεπτον.
 50, 1. Cod. *δι' οὗ καὶ ἠλικία τῶν καὶ τῶν ἄλλων —.* Correxit
 ex parte Montefalconius Bibl. Coisl. p. 467. 3. Cod.
λιμοῦ. 9. *κοῖλον]* Cod. *κοινόν.* Hesychius *ληκυθιστής*
κοιλόφωνος. Mox cod. *ληκίνθους.* 23. *διαφέρουσιν* apud
 Ruhnk. ad Tim. p. 172. b.
 51, 4. Alterum λέγειν deleverim. 6. Cod. *λόγος.*
 7. Cod. *λεκηπιτίας.* 10. Deest articulus. 11. Cod.
λίτρον. et mox κατασκευάσασθαι. 13. Cod. *μόνον μὲν ἐν.*
τοῦς] Cod. *τοῖς.* 18. *ὀλοκαντεῖν]* Cod. *iterum ἱεροκαντεῖν.*
 Vid. p. 56, 13. 20. *τὸν]* Cod. *τὸ.* 28. Deest *μή.*

31. Vid. Valck. anim. ad Ammon. p. 39. 32. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 177. a. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 214.
- 52, 5. Cod. *μολυβδίαν*. 6. Cod. *μέθει*. 15. Cod. *πράξαιτο*. 16. Cod. *γενικοῦ*. 21. Cod. *συνενηγμένον*. Fortasse leg. *συνηγμένον*. 23. *νεομηρία*] Cod. *ρομηρία*.
22. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 375. 25. Cod. *νω-^οαι* *νω* *νωαι*
λαι: *ἴστιν νῶς λῆως* — *νωλαι*. 29. *νήστες* Lobeck. p. 326.
- 53, 5. *τὸ*] Cod. *τὸν*. 8. Cod. *ϑ* — *δ*. 13. Cod. *ὀρ-
θαγγέλιον*. 29. Cod. *ὀφρουάξει*.
- 54, 14. *διαγνώσης* Lobeck. p. 275. Idem *μοχ* *ἐξίσχοτος* et *ἀγορὰ*
ἀμφὶ τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ὥραν. 28. Cod. *ἀφροθύμων*.
- 55, 1. Cod. *δύη*. 4. *εἰπεῖν*] Cod. *εἰρεῖν*. 12. Cod. *ὑπετόμη*. Ruhnck. ad Tim. p. 198. a: *τὸ σημερινόν ἴστιν ἐπι-
φημῶν*. 18. Deest *ἄν*. 30. Cod. *ἄρα ὀρθίας*] Cod. *παρορθίας*.
- 56, 1. *ἐγκαθίζοντα*] Scriptura ambigua. Possis legere *συγκα-
θίζοντα*. 22. Deest *οὐκ*. 26. Cod. *προίβαλεν*.
27. Cod. *φοραθέντες*. 32. *ὀχείον*] Cod. *ὀχείων*.
- 57, 9. Cod. *ῥάβδος*. 10. Deest *μέγ*, et v. 12. *ἐπ*.
25. *ὄνων*] Cod. *όντων*.
- 58, 9. Cod. *εἶπεν*. 10. *καὶ ἄς*] *ὁ ἄς* apud Bast. ep.
crit. p. 155. 11. Cod. *παροξόνα*. 17. Cod. *ἀργα-
λείς*. 21. Cod. *προῶδην*. 28. Deest *δε*.
- 59, 1. Cod. *προτέρη*. 7. Cod. *ἐξαπαντώντων*. 10. *ἀπὸ*] *δι*
Cod. *ὡς ἀπὸ*. 26. Cod. *φιλονεϊκος*. 38. Cod. *δεδου-
λωμένων*.
- 60, 3. Cod. *ποικίλα κεκερικευμένα*. 4. Cod. *λεκαρίων*.
7. Cod. *προφερεῖσθαι* cum Hesychio. *διαζομένους* Suidas.
16. Cod. *παράβουλος*. 25. *ὀλόκληρος*] Cod. *ὁ κλήρος*.
28. *τίρευμα*] *εἶρεμα* Ruhnck. ep. crit. 1. p. 43. 31. Cod. *περιεργασμένος*. 32. Cod. *πρωπέρισον*.
- 61, 1. *πορτολίχη*] Cod. *πρωτοκύχη*. 9. Cod. *ἐκάτερον*.
18. Cod. *πρῶ*, circumflexe. 13. Deest *ἄν*. 29. Cod. *ῥυγούβιοι*. 31. *χόρτος*] *φόρτος* Pierson, ad Moer. p. 115. a.

- 62, 3. Cod. συμβόλευσον φίλον. 7. σποιδῆς] Cod. σπόδης.
 9. φ] Cod. δ. 16. Deest τοῦ. 18. Cod. ἐσθλοτά
 τινα σιάλόν τινα λυόντα. 30. Cod. ἐσήμενα. 32. τε-
 κήμασθαι] Cod. τεκῆναι.
- 63, 5. Cod. οὐκ οὐστερηματίας. Vid. Intpp. ad Hesych. h. v.
 6. πολλῶν] πάντων Lobeck. p. 259. 14. Cod. κροῖα.
 21. Deest τῶ. 24. Deest ἄν.
- 64, 1. Cod. διεργαγμμένον. 5. Cod. φανερώς. 14. Cod.
 στόμης. 16. Vid. Valcken. ad Theocrit. 2, 55.
 19. Cod. συμμασθηταί.
- 65, 3. Cod. τεμαχήμενον: Bast. ep. crit. p. 262. n. (105). τε-
 μάχη μίν. Idem σελίδας. 13. Cod. ἄσθους. 18. πα-
 τρούσιν] Cod. πράγμασιν. 21. Cod. νιολευας. 22. Cod.
 λισῶ. 30. Cod. τηθυλαδοῦς.
- 66, 2. Deest ἄν. 7. Cod. μακροῦ. 14. τετημέλημα]
 Cod. τετηλέμημα. 30. ὑπὸ] Cod. ἀπὸ. 32. τὸ] Cod. τῶ.
- 67, 7. Φρόνιχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ παρατίθεται τὸ ὑπό-
 ξυλος ῥήτωρ καὶ ποιητής. εἴρηται δὲ, φησί, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
 ἐκ ξύλου σκευῶν, οἷς ἐπιτολῆς ἐπιλέγεται ἄγχιος, καίται δὲ ἐπὶ
 τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον.
 Δισχύλος ἐν Πέρσαις μέμνηται καὶ Διογενιανὸς ἐν τῇ λέξει τού-
 του καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων, ὅτι Μένανδρος ἐν
 τῇ Περιθία φησὶν „οὐδ' αὐτὸς εἰμι οὐν θεοῖς ὑπόξυλος;” οἷον
 κ' ῥηδῆλος καὶ οὐ γνήσιος οὐδὲ ἀληθής, ἀπὸ τῶν ξυλίνων καὶ πε-
 ριγυρωμένων σκευῶν. Schol. Hermogen. cod. Paris. 1938
 fol. 186. 23. Cod. ὑπερευρέφαντος. 32. Cod. ὑποφόνην.
- 68, 5. ἵποιλα] Cod. ἵπυλον. 6. Cod. ἕγείας. 9. De-
 est δὲ. 32. Deest τῶν.
- 69, 5. Cod. κοινῶς. 12. Vid. Creuzer. Meletem. 1. p. 3.
 15. Cod. ὑπερκενώμενος. 20. Cod. ἐπινοσεῖ. 29. Cod.
 τετριμμένον. 32. Cod. φειδαλφιστήν.
- 70, 1. Cod. φελίς. 3. κείνοσθαι Valcken. ad Theocrit.
 1, 43. 4. Cod. πρίττοντι. 17. Cod. λέγειν.
 28. Cod. ἐπὸ et καθίζαναι. 32. Cod. δέπνοις.
- 71, 4. Cod. φήλιες et v. 5. φιλοῦν. 8. Cod. φυλοκρίνειν.
 9. διατίττειν] Cod. διαπρίττειν. 15. Cod. φθεροκοτεῖν.

18. οὐλότῃτος] An ὀλιγότῃτος? 19. Cod. φανλοῦ.
 23. φοιτηταὶ] Cod. μαθηταί. 24. Cod. οἱ γραμματικοὶ
 ἢ οἱ μ. 25. Cod. φρονιῶνδιον. 27. Cod. φιλόσοφος
 ἄνος: ad marg. ab eadem manu γρ. καὶ φιλέμπελος.
 72, 13. Cod. πολὺς. 19. Cod. δύο. 26. Cod. χελου-
 νίδης — χελόνην.
 73, 15. τοὺς ἵππους] Cod. τὰ σκεύη. Conf. Suid. 18. Cod.
 ψηλαφίνδρα. 25. τοῦ] Cod. τὸ. 27. διὰ ψυχροῦ πι-
 νομένου] Num ὑδωρ ψυχρὸν πίνοντος? 31. Cod. ἀπτικῶς.
 74, 2. Cod. ὠνυχισμός. 3. ὡς] ὡς ἱμοί Toup. in Suid. 1.
 p. 454. κατ' ἔλλειψιν] Cod. κατελλείψας, quod amplectitur
 Toup. in Suid. 2. p. 116., correxit Koppiers Obs. philolog.
 p. 86. Conf. Porson. append. ad Toup. 4. p. 469. et Bast. ad
 Corinth. p. 795. 5. ὁ] Cod. ῶ.
 ANTIATTIKISΤΗΣ] Cod. ἄλλος ἀλάβητος. Vid. Ruhnk.
 hist. crit. p. LXXXIX et de Antiphonte p. (Reisk.) 828. Bast.
 ad Corinth. p. 155. Porson. ad E. Med. 264.
 77, 2. θειαιτήτῃ] p. 142. d. Steph. 25. Cod. ἀντιφ.
 78, 18. Cod. a prima manu πολυεῖκτον.
 79, 9. διαφόρως] Fortasse leg. ἀδιαφόρως. 11. ἀναπέσαι:]
 ἀναγνώσαι Schaefer. ad Corinth. p. 504. 30. Vid. Lo-
 beck. p. 21. 31. Cod. δεῖ. 33. Vid. Lobeck. p. 90.
 80, 1. Vid. Ruhnk. ad Ernest. ep. p. 17. 9. Cod. ἐπὶ
 τὸ — πιεῖν τὸ —. 28. Cod, ἐπιτόμω την ἡρο.
 81, 22. Cod. ἐγὼ. 23. Cod. αὐτῆ παῖ κερ. 28. οἶον-
 ται] Cod, οἶόν τε. Item p. 83, 4. 87, 15.
 82, 2. Cod. κενθεῖ. ἄλλο] ἐνταῦθα δοκεῖ συγκεχόσθαι τὸ δυν-
 κόν, ὃ δηλοῖ τὸ ἕτερον. ἔδει γὰρ οὐκ ἄλλο ἀλλὰ ἕτερον εἰπεῖν.
 τὸ γὰρ ἄλλο ἐπὶ πλείονων τίθεται, τὸ δὲ ἕτερον ἐπὶ δύο. πιθα-
 νεύονται δὲ οὗ ἐπὶ τῶν ὁμοειδῶν τὸ ἕτερον. Cod. Coislin. 177.
 11. Cod. κατ' ἐπιγραφῆ. 13. Cod. βοῦπαλλον. 15. Cod.
 ἀμφιανῶα. 18. Cod. ἀραιοπαγντικοῖς. 29. Cod. ἀνα-
 δέξαι — ἰγγυῆσαι. 31. λέγειν] Cod. λέγουσιν.
 83, 2. πρότερα] Cod. παρῶα. 18. Φιλιάλλος] Φιλύλλιος
 Ruhnk. p. 167. a. 20. ἀναλέγειν] Cod. ἀναλεῖν.

- 84, 7. Cod. φησι. 11. Vid. Lobeck. p. 610. 24. Cod.
24. Cod. βλεφθαίς.
- 85, 9. Στράτις] Cod. στράτην οὐκ ἐπιβιάσαι λέγειν.
10. Cod. βαβῆν et βαβῶμεν et βαβήσομεν. Vid. Valcken.
diatr. in Eurip. p. 204. A. 11. Cod. ἀπομόρσαι.
14. Cod. βαβαίτου. 24. βλεπόνον apud Ruhnck. ad Tim.
p. 156. a.
- 86, 9. Vid. Osann. Philem. p. 294. 10. Cod. βόλβητον.
18. γενέθλιον] Cod. γενεσθαῖον. αἰ] Cod. δεῖ. 20. Cod.
ἰορῆς τῆς δημοτελοῦς. 21. πέμπτη Schaefer. in Bast.
append. ep. crit. p. 16. 25. Cod. ἔκαστον, Schaefer. ἐκά-
στοις. 26. Cod. ὀνόματα. 27. ἔκτφ] c. 119.
32. Vid. ad Corinth. p. 155.
- 87, 5. Cod. θορυσμοῦ. 12. Deest ἄς. 20. Cod. δεῖ.
23. Cod. γελασιόδην. 27. Cod. φιλέ^μ. 32. Cod.
ἐφρατέεσθαι.
- 88, 10. Cod. αὐτοῖ.
- 89, 9. δευτέρω] Cod. δευτέρω γνώμοσα. 19. στατήρ] Cod.
αἴτηρ. 20. Cod. διατυχεῖν et κατακολλωνάτω. Vid. p. 114, 25.
- 90, 1. Cod. ὄτως.
- 91, 4. Cod. τημεκλείδης. 6. Cod. ἀθήγησιν ἀντι τοῦ τὸν—
7. Cod. διπολεῖς. 16. Cod. παντολιάζον. 23. Cod.
ἠγνωσμενος οὐκ ἤρχετο. 26. Cod. χριστοῦ — εὐρηθείας —
λογομομος. 29. θᾶ] εἰ Lobeck. p. 150.
- 92, 9. Vid. Hermann. ad Hymn. Cer. 284. 10. Deest τοῦ.
20. Cod. προῖτε.
- 93, 19. Cod. ποσίδιππος. Item p. 102, 32. 104, 19. 30. Vid.
Lobeck. p. 590.
- 96, 1. Ἀλέξανδρος Bast. ep. crit. p. 241. Conf. Suid. in v.
5. Cod. ελαφρά. 12. Cod. ἐπισάτης. Vid. Coraen
Plutarch. 4. p. 443. 14. Cod. εὐτυχεῖν. 20. Cod.
εὐζητητής. Recte Ruhnken. ad Tim. p. 110. b. 21. ἐξη-
γῆτο] Vid. Reisig. Coniectan. in Aristophan. 1. p. 175. coll.
Hermann. Elem. D. M. p. 404. 32. εὐοργησία Valcken.
ad E. Hippol. 1038. 33. Cod. ευφορμισα.
- 97, 8. Cod. ἐπέτης. 14. Cod. ἐκπερδινησαι.

- 98, 13. Cod. *ἐμαλώτω*? 21. Cod. ἦδε — θησέας —.
 26. Cod. ἡματώσθαι.
- 99, 2. Vid. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 321. Lobeck. ad
 S. Aiac. 117. 11. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 651.
 23. Cod. *θρασεῖα γυνή*.
- 100, 17. Vid. Lobeck. p. 351. 21. Deest τοῦ. 22. Cod.
ισχνόφωνος. 24. Cod. ἀπελάυνασαν. 27. Cod. δαίω.
 31. Cod. τυραντίνοις. 32. *κάθησαι*] Cod. *κάθισαι*.
 33. Cod. *κάθισο*.
- 101, 8. Cod. δαῖ. 16. Cod. ὀρχισμοῦ. 22. τοῦ] Cod. τὸ
οἶοντάι] Cod. *οἶον τὸ*.
- 102, 5. Vid. Ruhnke. ad Tim. p. 166. a. Bast. ep. crit. p. 196
 et 281. 9. Cod. *κέρμινον*. 10. Cod. δαῖ. Sic et v. 33.
 et p. 103, 21. 104, 4. 21. ἀντι] Cod. τῆ. 23. *λέγεσθαι*
 apud Ruhnke. ad Tim. p. 162. b. 25. *τετάρτω*] γ' Ruhnke.
- 103, 1. Cod. *εὐφολος*. 10. Cod. *ποιῶσαι* — *κρωγῶσαι*.
 25. Scr. *ζόας*.
- 104, 6. *Γοργία*] Num pag. m. 103, 21? At nullum in trede-
 cim meis codicibus superlativi vestigium. 7. Cod. *κόρος*.
 10. Cod. *κράμβης*. 14. Cod. *κοραῖνον*. 31. Cod.
κεφαλωτομεῖν.
- 105, 14. Cod. *ἐτίθεντό*. 16. ω] Cod. β̄. 23. Cod. *πυλαία*.
 25. Cod. *κατήρτυκεν*.
- 106, 19. Cod. *σημαίνειν*. 25. Cod. *ἀνήλωμε* vel *ἀνήλωμαι*.
- 107, 14. εἴ τι] Cod. ἦτοι. 20. *Μεταπέμψαι*] Cod. *μετα-*
πέμψεται.
- 108, 5. αἰ] Cod. δαῖ. 24. τὸ] Malim τὸν.
- 109, 8. *τρίτω*] c. 26. 14. Vid. Lobeck. p. 374.
 22. *ροσσόν* vel *ροσσόν* idem p. 206. 30. Cod. *πνέουσαι*.
- 110, 5. Cod. *ἐπιζολ*. 13. *ὀφλ'ομαι*] „Hoc ex ὀφλ'ομαι de-
 tortum, neque ἀλλοιω incorruptum est.” Lobeck. p. 372.
 14. Cod. σοῖ. 19. Cod. *ὀκοδομεῖν*. Vid. Lobeck.
 p. 490. 22. Cod. *ὀγκίαν*.
- 111, 19. Cod. *ἀγωνοθέτην*. 25. Cod. *προνούστεροι*.
- 112, 6. Cod. bis *πρός*. 20. Cod. *αὐτόν*.
- 113, 7. Cod. *ὀρχίζειν*. 10. Cod. *τρέφει*. Vid. Toup. in

Suid. 2. p. 141. et 4. p. 470. 12. Cod. καταβάλλειν.

13. Cod. οίκιας. 22. Vid. Bast. ep. crit. p. 150.

25. Σώφελος Lobeck. p. 381.

114, 2. Cod. θουριοπέραση. 7. Cod. επιγράφονται.

20. Cod. ἐπὶ ἀεὶ.

115, 3. Cod. καιέροις. 18. Cod. ἐπὶ τὸ μη μω.

26. Cod. φιλαυτερία. 29. Cod. φατίζων.

116, 16. Cod. ἐξάπατωντος.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ. De syntaxi praeter alios plurimos scripsit Io. Glycys: τοῦ πατριάρχου κληρου Ἰωάννου τοῦ Γλυκίος περὶ ὀρθότητος οὐκταξίως cod. Vat. 895. f. 31—66. Eius hoc esto specimen, f. 32: Οἶμαι . . . ὡς οἱ κατὰ φύσιν λόγοι καὶ ταύτη μᾶλλον ἐπομένοι, αὐτοὶ καὶ τῆς ἀληθείας μᾶλλον καὶ τοῦ προσήκοντος, εἰς ὅσον ἔξῃσιν, ἐπιτυγχάνουσιν, κἂν εἴ τις τὸν ἐν γραμμασι τοῦτον λόγον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ὀρθότητα ἐπὶ τῇ συντάξει φυσικῇ τινὲ προῆχθαι τῇ ἀκολουθίᾳ καὶ τάξει δύναται ἐπιδαῖξαι, αὐτὸ τοῦτ' εἶναι τὴν ὡς ἀληθῶς ὀρθότητα ἐπὶ τούτοις. Ἐπειδὴ τοίνυν οὐκταξίς ἐν λόγῳ οὐδὲν ἄλλο ἢ ὁρημάτων ἐστὶ καὶ ὀνομάτων εἰς ταῦτ' οὐκταξίαν καὶ πρὸς ἕτερα τοιαῦτα ἐπὶ δηλώσει πράγματος συνέχεια καὶ κοινωνία, ὃ δὴ λόγος ἐστὶν εὐπρεπῶς καὶ ὡς ἐν μέλισι κατὰ φύσιν καὶ τέχνην συντεθειμένος, εἰ δεῖξομεν τὴν τοῦ λόγου ταύτην οὐκταξίαν καὶ συταξὴν ἐπομένην τῇ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῇ τῶν πραγμάτων κοινωνίᾳ, τῇ πρώτῃ δηλοιοῦσι καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἐξ ἀρχῆς, ὀρθῶς ἂν ἔχειν οἶμαι πάντα καὶ τὸν λόγον τῆς συντάξεως εἶναι τοῦτον, ᾧ χρῆσόμενοι καὶ οἱ πάλαι περὶ αὐτῆς ἐγένοντο. Ἐστὶ τοίνυν ἡ τῶν ἀνθρώπων κοινωνία, περὶ ἧς ἐδέχθη, ὡς ἔφημεν, αὐτῆς καὶ τοῦ λόγου ἐξ ἀρχῆς, διπλῆ τις, ἡ μὲν φυσικῇ, καθ' ἣν καὶ τὰ γένη καὶ οἱ ἐκτεῦθεν ὠκειωμένοι πρὸς ἀλλήλους συνέπιπτοι καὶ σχετικῶς ἐπὶ τὸ κοινωνεῖν ἔρχονται, ἡ δὲ προσηκτικῇ καὶ μεταδοτικῇ καὶ ὡς περὶ συναλλαγματοῦ. ἡ γὰρ γένους οἰκιοῦσιν καὶ κοινωνίᾳ εἰς ταῦτ' οὐκταξίαν καὶ κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις ἀναγκάτως, ἡ χρείας τινὸς ἕνεκα καὶ τοῦ διδοῦναι καὶ λαμβάνειν παρ' ἀλλήλων, ὧν εἰς χρείαν ἦμοσι. καὶ ἔστιν αὐτῇ δευτέρῃ τις κοινωνία καὶ ἐξωτερικῇ, οὐδὲν τοι ἦντιον ἀναγκαῖα καὶ αὐτῇ τοῖς ἀνθρώποις οὕσα. κοινωνικὸν γὰρ ζῶον κτίσις ὃ δημιουργὸς τὸν ἀνθρώπον τοῖς μὲν συταξιομένοις γένοι

καὶ ἔγγιστα ἐντεῦθεν τῷ προσήκειν οὖσιν αὐτόθεν ἤδη τὴν οἰκειότητα καὶ κοινωνίαν οὖσαν· τοὺς δὲ πόρρω γένους ὄντας συνάπτειν ἔγνω τρόπον ἕτερον καὶ οἰκειοῦν ταῖς παρ' ἀλλήλων κοινωνίας τε καὶ χρείαις, ἐνθεὶς ἐκάσῳ ἄλλην ἄλλω εὐδοκίμοιον καὶ ἔνδειαν, καὶ ὅλως ἐν τῇ φύσει τὸ προσδεῖς αὐτεύουσι, ἐν ᾧ περὶ ἔφη ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως εἰς ἀνάγκην κοινωνίας ἔρχονται, μὴ δυνάμενοι, οἶμαι, τῆς κατὰ τὸ ζῶον φύσεως τὸ αὐταρκτεῖς αὐτόθεν σχεῖν, ὡς ταῖς αἰθίοις μάλιστ' ἀποσπᾷ φύσει, αὐτοτελῶς ἔχουσιν πρὸς τὴν τοῦ αἰῶνος ἄπειρον διέξοδον. διττῆς οὖν, ὅπερ ἔφη, τῆς κοινωνίας οὕτω τοῖς ἀνθρώποις οὖσης, περὶ ταύτης δὴ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους τῶν ἀνθρώπων ὁμιλίας, καὶ ἔτι περὶ τῆς τῶν τελειωτέρων γνώσεως καὶ ἐπιστήμης, ὁ λόγος ἀτέχνως μὲν τὸ πρῶτον, εἶτα καὶ ἐντέχνως εὖρηται καὶ δέδοται. θεωροῦνται δὴ περὶ τὴν διπλὴν ταύτην κοινωνίαν πρόσωπα τὰ κοινοποῦντα, πράγματα περὶ ὧν συμπράττουσι καὶ κοινοποῦσι, καὶ τρίτον ἐπὶ τοῖς δυσὶν αἰτία δι' ἧς ἕκαστα πράττεται. καὶ περὶ τούτων, ὡς περὶ ἔφημεν, ὁ λόγος δηλοῦν καὶ διαλέγεσθαι καὶ σαφῶς καὶ εἰσπραπῶς τὴν αὐτοῦ πληροῦν χρῆσιν βούλεται. ἐστὶ μὲντοι καὶ αὐτὸς ὁ λόγος ῥήμασι καὶ ὀνόμασιν, ὡς περὶ εἴρηται, συντεθειμένος. ταῦτα γὰρ καὶ περὶ αὐτὸν καὶ τὴν αὐτοῦ κοινωνίαν καὶ συνέχειαν θεωροῦνται, παραπληρώμασί τισι προσχωρήμενα. ποικίλλονται δὲ καὶ ταῦτα ταῖς καλοῦμέναις πτώσεσι καὶ τοῖς προσώποις ἐπ' ἑαυτῆς τῆς χρήσεως καὶ καθαυτῆς τῆς δηλώσεως τῶν ὑποκειμένων. πτώσεις μὲν οὖν ἐγένοντο περὶ τὰ ὀνόματα πάντε ἐξ ἀνάγκης, ἢ τε καλοῦμένη ὀρθῆ καὶ εὐθεῖα (εἰς ἃν δηλαδὴ μὴ πρὸς ἑτέραν συμπέτοι καὶ συνάπτετο· οὐ γὰρ ἂν πῶσις οὕσα εὐθεῖα καὶ ὀρθῆ λέγοιτο), καὶ ἔτι ἡ γενική καὶ ἡ δοτική, καὶ πρὸς τούτοις ἡ αἰτιατική καὶ ἡ κλητική, ἐλέχθαι καὶ αὐτὴ δὴ ἡ κλητικὴ μετέχουσα τοῦ πῶσις εἶναι, ὡς μὴ μεθ' ἑτέρας δηλαδὴ συναπτομένη, εἰ μὴ ἄρα δὴ μετὰ γενικῆς καὶ αὐτῆ κατὰ τὸ παλαιὸν τῆς κλήσεως ἔθος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ μάλιστ' εὖρηται, τοῖς οἰκείοις ἐπὶ δηλώσει πλείονι τῶν πατρωνυμικῶν προστιθεμένων ὀνομάτων, οἶον

ὦ μάλαρ Ἀτρεΐδην, μοιρογενές, ὀλβιόδαιμον·

Δίαν διογενές, Τελαμόνιε, κοῖρατε λαῶν·

Διογενές Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ.

ἐνταῦθα γὰρ τὰ πατρωνυμικά, εἰς γενικὴν ἀναλυόμενα, τῇ κλητικῇ συνάπτονται. διὸ καὶ ἡ αὐτὴ ἐστὶ σχεδὸν ἡ κλητικὴ τῆς πρώτης καὶ

ὀρθῶς. δὴ λῶσις μὲν οὖν ἐκείνου τῶν πραγμάτων μονομερῶς ἐξ
 διὰ τῆς ὀρθότητος· ὑπὸ ταύτης γὰρ πάντα κατ' εὐθὺν δηλοῦνται καὶ
 σημαίνονται, ὅσον ἄνθρωπος, βούς, λίθος, τὰ ἄλλα. ὡσαύτως καὶ
 διὰ τῆς κλητικῆς ἔκαστα δηλοῦνται μὲν, πλήν, ὡς ἔφημεν, κατὰ
 κλησιν καὶ οὐ κατὰ σημασίαν μόνην· οὐ γὰρ βουλόμεθα διὰ τῆς
 κλητικῆς μάλιστα σημαίνει τι ἄλλῃ καλεῖν. ἐν μέντοι τῷ συνάπτε-
 σθαι τὰ τε ὀνόματα καὶ πράγματα καὶ διὰ λόγου προῦξιν τινα ἢ
 βούλησιν ἐηλοῦσθαι ὑπὸ τῆς εὐθείας καὶ τὰς ἑτέρας ὡς εἰπεῖν
 πτώσεις συμβέβηκε γενέσθαι, ὡς κατωτέρω σαφέστερον ὑποτεθήσει-
 ται. βουλόμεθα τοίνυν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὡς περὶ ἐπιθέμεθα, τὴν
 τοῦ λόγου σύνταξιν καὶ κοινωνίαν καὶ ὅλως τὴν συνέχειαν τῆ τῶν
 ἀνθρώπων, ἢ περὶ ἔφημεν, ἀρχῆθεν κοινωνίᾳ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ προσ-
 ῶπων συμβαίνουσαν καὶ ἐπομένην κατὰ φύσιν ἐπιδειξαι, ὅπως τι
 ὄνομα ὀνόματι συνήφθη καὶ ἐπὶ τούτοις ῥήματα, καὶ ὅπως πρόσ-
 ῶπον προσῶπον φυσικῶς τε ἅμα καὶ ἔτι γε μὴν, ὅπερ ἔφη, συναλ-
 ληγματικῶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν τοῦ λόγου εὐρείαν φανῆται ὡς τῆ φύ-
 σει ἀκολούθως ἐξ ἀρχῆς προέβη. ἐνάγκη τοίνυν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς
 ταύτην κοινωνίαν τρεῖς τὸ ἐλάχιστον πρόσωπα ὡς ἐπὶ τῷ κοινωνῆσαι
 συνέλθεῖν, ὧν τὸ ἐν τῷ μὲν ἐνὶ κοινωνίᾳ φυσικῶς, τῷ δὲ ἑτέρῳ
 μεταδοτικῶς καὶ κατὰ χρῆσιν. ὑποκείσθω δὲ καὶ τὸ παράδειγμα
 ὡς ἐπὶ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι, καὶ ἔσω, ὃς ἀκρότης ἐγένετο τοῦ
 περὶ ῥητορείαν λόγον, οὗτος δὴ καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πα-
 ραδείγματος ἡμῖν δημιουργῶν, καὶ ἀξιώσωμεν ὡς αὐτοῦ πρώτου
 κοινωνοῦντος φυσικῶς τε καὶ πραγματικῶς τὴν προαγωγὴν καὶ γέ-
 νεσιν τοῦ λόγου ἐπιδειξαι. βούλησις δ' ἡμῖν γενέσθω διὰ τῶν ὀνο-
 μάτων καὶ ῥημάτων καὶ ἁπλῶς τοῦ λόγου αὐτὸ δηλῶσαι τοῦτο,
 τίνας τε ἦν πατρός ὁ Δημοσθένης καὶ τίνα τῶν ἐπιτηδεῶν ἢ καὶ
 τῶν οἰκείων ἄλλως συμπράιτων ἐκοινωνήσε, καὶ δι' ἣν τινα ἐπὶ τὸ
 κοινωνεῖν προέχθη τὴν αἰτία. λέγομεν τοίνυν ὡς ὁ Δημοσθένης
 Δημοσθένους ἦν υἱός. εἰ οὖν ἔμενε τὸ ὄνομα ὡς διὰ τῆς εὐθείας
 εἶχεν, οὐκ ἂν τὸν πατέρα εἶχομεν δηλοῦν. τὸ γὰρ Δημοσθένης ἦτοι
 ἢ εὐθεῖα ταντὸ τοῖς πᾶσιν ὑπαραιτήτως ὃν οὐκ ἂν εἶχεν ἕτερον
 δηλοῦν ἦτοι τὸν πατέρα, ἀλλ' ἢ ὅπερ καὶ τὸ πρῶτον ἦτοι τὸν
 υἱόν. ἐδέξασε τοίνυν τοῖς εἰρηταῖς τοῦ λόγου καὶ δημιουργοῖς (διὰ
 γὰρ τοῦ τεχνικοῦ λόγου τὴν δῆλωσιν καὶ κοινωνίαν ὑποκείσθαι γί-
 νεσθαι) περὶ τὴν εὐθειαν ἐξαλλαγῆς τινός, ἴσα δὲ αὐτῆς καὶ τὸν
 πατέρα εἶχον δηλοῦν. γέγονε τοίνυν ἐπὶ τῷ τέλει ἢ διαφορά, καὶ

οὕτω δὴ γενομένης τῆς ἐξαλλαγῆς ὁ Δημοσθένης ἐδηλώθη ὅτι Δημοσθένους ἦν πατὴρ, καὶ ἡ πτώσις γενικὴ ἐκλήθη, ὡς γένος δηλοῦσα τὸν πατέρα. πάλιν ἐδέησε δηλῶσαι ὡς καὶ ἑτέρῳ μεταδοτικῶς ὁ Δημοσθένης καὶ πραγματικῶς συνέπραξε. καὶ ἔσω ὁμοτύμῳ τινί, ἐπιτηδεῶ ἕως ἢ συγγενεῖ, συνηγορίαν ἐπὶ δίκῃ ποιῶν· κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶ ἕτερον παρεμφερίσθαι πρόσωπα, οἷον τὰ τῶν δικασῶν, τῶν κοινωτοῦντων ὁμοῦ ὄντων τριῶν. ἐδέησε τοίνυν καὶ ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ συγγενοῦς ἑτέρου τινὸς τῇ πτώσει ἐξαλλαγῆς· ἡ γὰρ εὐθεΐα καὶ ἡ γενικὴ ἑτέρων ἐγένοντο δηλωτικά. καὶ ἔσχε καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ πτώσις ἑτέραν τὴν ἐξαλλαγὴν, ταύτην δὴ ἦν ἔσχε, καὶ ἐδηλώθη ὡς ὁ Δημοσθένης συναγορεύει Δημοσθένει συγγενεῖ. λοιπὸν ἔν ἐπὶ τῇ κοινωσίᾳ ταύτῃ καὶ συμπράξει δηλῶσαι καὶ εἰπεῖν καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐπὶ τὸ συναγορεύειν ὄρησεν ὁ Δημοσθένης. ἔσι δὲ αἰτία αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ συγγενὴς καὶ ἡ συγγένεια. εἰ οὖν δηλοῦν ἐθέλομεν ὡς διὰ τὸν συγγενῆ προήχθη ἐπὶ τὸ συναγορεύειν,* πῶς τὸν συγγενῆ δηλώσομεν ὀνόματι δηλοῦν ἐθέλοντες; πάντως ἐξαλλαγῆς τινὸς καὶ ἐνταῦθα δεῖ εὐρηθῆαι οὖν καὶ τέτακται ἢ τῆς αἰτιωτικῆς ἐξαλλαγῆς, καὶ παραλλάττοντες λέγομεν ὡς διὰ τὸν συγγενῆ Δημοσθένην καὶ τὴν οἰκειότητα ὁ Δημοσθένης συνηγόρεισεν. οὕτως οὖν ἐξ ἀνάγκης τὰ ὀνόματα συνήχθη τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασι καὶ τὰ πρόσωπα δὴ τοῖς προσώποις, καὶ ἡ κοινωσία ἄμφοτέρων καὶ ὁ περὶ αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν λόγος ἐτελέσθη, ὡς ὁ Δημοσθένης, Δημοσθένους ὢν υἱός, Δημοσθένει συνηγόρεισε τῷ συγγενεῖ, δι' αὐτὸν δὴ τὸν Δημοσθένην καὶ τὴν οἰκειότητα ἐπὶ τὴν συνηγορίαν κατασῶς, καὶ δοὺς αὐτῷ τὴν χάριν ταύτην τῆς συνηγορίας· ὁσὶς γὰρ τις καὶ ἐνταῦθα ἡ συνηγορία, καὶ ὡς εἰς γένος ἐπ' αὐτὴν ἀνάγεται τὴν δόσιν, εὐρηται οὖν τῶν τριῶν ταύτων πτώσεων ἐξ ἀνάγκης οὕτω πως τῆς γένεσις, ὑπὸ τῆς εὐθείας ὑψωμένων μονομερῶς τὰ πράγματα, ὡς ἐφημεν, δηλοῦσης, περαιοθεισῶν δὲ εἰς τὴν κλητικὴν. τῶν γὰρ εἰς τὴν κοινωσίαν πτώσεων ἀναγκαιῶς εὐρημένων ἔδει προσειληθῆαι καὶ τὴν κλητικὴν, δι' ἧς ἐπὶ τὴν κοινωσίαν ταύτην καὶ τὰς χρήσεις καὶ ὅλως ἐπὶ τὸ συνελθεῖν ὁμοῦ ὑπ' ἀλλήλων προσκληθήσονται.

Supposititius est Apollonii qui fertur in cod. Ottobon. 173 *) de syntaxi commentarius, ab edito diversus. Tali

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 198: ex codicibus Io. Angeli Ducis ab Altaemps. p. 1. Νικόλαος Σοφιανὸς γραμ-

enim est initio: ἴδιον ὅτι τινὰ τῶν ῥημάτων πρὸς δύο πτώσεις ὀνόματος τε καὶ πράγματος ἀποδίδεται, καὶ οὕτως ἐντελής αὐτῶν ἢ σύνταξις ἔστιν, εἰ καὶ πολλὰκις θυτέραν τῶν πτώσεων εὗροις καὶ τὴν ἑτέραν ἔξωθεν λάβοις ὡς ὀφειλομένην προστεθῆναι. ἔστι τοιγαροῦν ταῦτα τὸ παρέχω, ὅπερ καὶ παρέχομαι, τὸ φθοῶ, τὸ δίδωμι, τὸ ἀπογινώσκω, τὸ κοινοῦ, τὸ μετέχω, τὸ ἐργαζῶ, ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατηγορῶ. πλὴν ἴσθι καὶ τοῦτο, ὅτι πολλὰκις τὰ ῥήματα οὐκ ἀποδιδόμενα εὗροισκεται εἰς τὰς οἰκείας σύντάξεις, ἀλλ' ἀπαρμάρτω συντάσσεται, καὶ ἄλλα ἢ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ἐνεργεῖαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσι σύνταξιν. καὶ ἕτερα, ἢ καὶ ἐφρευτικὰ καλοῦσι, ποτὲ μὲν γενικῇ ποτὲ δὲ ἀπαρμάρτω συντάσσουσιν. ἄλλὰ μὴδὲ τοῦτό σε λησθανέτω, ὡς ὅσα ῥήματα προσώπῳ καὶ πράγματι συνταχθεῖν ἂν, τὸ μὲν πρόσωπον δοτικῇ τὸ δὲ πρῶμα αἰτιατικῇ εἴη συνταττόμενον. διδάξω γάρ σε οὐχὶ ἐκ μέρους λεγομένης συντάξεως, ἀλλὰ περὶ ἀπίσης μετὰ καὶ προθέσεως τὰ ῥήματα θήσω,

ματικῆς παιδαγωγίας βιβλίον α. ἢ γραμματικὴ ἔναι μία τέχνη ὅπου μίαι παιδεύει νὰ γράφομεν καὶ νὰ λαλοῦμεν ὀρθά. p. 31. Ἀπολλωνίου περὶ σύνταξεως. p. 81. ab alia manu: Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς τῶν ἄντωνυμιῶν συντάξεως βιβλίον δεύτερον. in quo libro multa deerant, que ita restitui ex v. c. supplevit enim lacunas Aldinae. p. 115. eadem manus Alexandri Aphrodisiensis in libros de anima commentarios supplevit. p. 117. ἐκθεσις διάφορος τῶν καὶ γραμμάτων συντεθεισῶν παρὰ Ζαχαρίου Καλιέργου τοῦ Κρητός (tabula est variarum, quibus eadem litterae scribuntur, formarum, additis scripturae compendiis). p. 122. Ζαχαρίου Καλιέργου ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ γραμματικῶν περὶ προσώπων. περὶ τόπου τῶν τόνων. περὶ χρόνου τῆς μεταλήξεως τῶν πτώσεων. p. 127. Προφρούλου περὶ προσώπων. p. 146. τοῦ αὐτοῦ μακαρίου μητροπολίτου Γρηγορίου, τοῦ πρότερον Πάφου ὀνομαζομένου. Πάλιν δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἀπὸ εὐθείας προσέρχονται καὶ εἰσὶν αὐτοτελῆ, ὡς τὸ περιπατῶ, ζῶ, ὑπάρχω τὰ πρὸς αἰσθητὰ λαμβανόμενα γενικῇ ἄνευ τῆς ὁράσεως, ἔπειδὴ πῦσαι αἱ αἰσθήσεις κατὰ εἰςκοιμήτην γίνονται, ὃ ἔστιν ἐκ τῶν ἐκτός, ἢ δὲ ὁρασις κατὰ ἐκπομπήν. Ἀρκεῖ σοι τὰ περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων. ἔχεις γάρ ἐκ τούτων καὶ τὰ λοιπὰ συμβάλλειν καὶ μὴ σολοικίζειν. p. 148. v. περὶ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ τελείου λόγου. ὁ τελείος ἐγκωμιαστικὸς ἠθορικὸς λόγος ἠθορικῶς συγχεῖται ἀπὸ κεφαλαίων ἂν καὶ Ἀρθόριος ἐν τοῖς προηγουμένοις διδάσκει. ταῦτα γοῦν τηρεῖν τὸν γράφοντα ἀναγκαῖον. ἔξει δὲ ὁ τοιοῦτος λόγος καὶ τὰ τέσσαρα μέρη, προσοίμια, διηγήσεις, ἀγωνίας καὶ ἐπιλόγους ἐν ταῖς πανηγυρικοῖς κείσθω σοι πρῶ πάντων εἰς ἀρχέτυπον ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ Νύσσης, ὁ μέγας Βασίλειος ἐν οἷς ὀλίγοις τοιοῦτοις ἔγραψεν, ὁ Παραθηναϊκὸς λόγος τοῦ

καὶ ἀκολουθήσεις ἑμοῖ οἰδὲν περὶ τῶν πάντων ἐνδοιάζων, εἰ μὴ
 που ἀντιπτώσεις ἴδοις κειμένες σπανίως. ἀλλὰ καὶ αὐτὰς παρ'
 ἑμοῦ ὑστερον ἀκούσεις. Deinde praepositiones recenset, mox
 verba ordine alphabetico, exemplis petitis e Synesio, Libanio,
 Ioanne Chrysostomo, Gregorio et psalmis, verbis compositis
 ad simplicia relatis.

- 119, 1. Δημοσθένης] Pag. 15, 5. Reisk. 2. Cod. ἀντιλα-
 βεσθαι.^ε 4. τοῦ αὐτοῦ] p. 15, 18. 6. p. 15, 23.
 8. κατὰ Φιλ.] p. 54, 16. 9. κατὰ Ἀρόβου] p. 815, 12.
 11. Ὀλυμπ.] p. 34, 14. 15. δοκεῖ] p. 52, 9. 19. εἰ-
 παρ] p. 52, 16. 23. οὐδέ] p. 69, 3. 25. Διωρ] 54
 p. 746, 15. 27. κατὰ Φιλ.] p. 110, 22.
 120, 2. ἐπιστολῇ] p. 163, 13. 5. κατὰ Φιλ.] p. 131, 7.
 6. τῶν] Cod. τὸ. 9. ἐπιστολῇ] p. 164, 16. 12. ἐν

Ἀριστείδου, ὁ Θεμιστιος, ὁ Προκόπιος Γάλης, ὁ Χορζίκιος, ὁ Φελλός
 ὑπὲρ πάντας οὐκ ἴσμεν αὐτοὶ τέλειους ἠητορικούς λόγους
 ἀρίστους, ἀκρότατοι οἱ τέσσαρες οὗτοι, ὁ περὶ σεφάνου Δημοσθενικός,
 ὁ Παναθηναϊκὸς τοῦ Ἀριστείδου, ὁ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιτά-
 φιος τοῦ θεολόγου καὶ ὁ τοῦ Φελλοῦ εἰς τὴν μητέρα. ἀνάγνωθι
 Δευκίπτην, Χαρσίλειαν, Λουκιανόν, Συνέσιον, Ἀλιφρονος ἐπιστολάς
 ἢ πρώτην χαρτίων καὶ ἀνθους γέμει, ὁ δεύτερος χαρτίων μετὰ σω-
 φροσύνης πλήρης, ὁ τρίτος παρτοδαπὸν ἔχει τὸ καλόν, ὁ τέταρτος
 σικνὸς καὶ ὀγκρὸς, αἱ ἐπιστολαὶ πολὺ τὸ πιθανόν καὶ εὐπλάζον
 ἔχουσι. σεμνὸς κατὰ πάντα καὶ ὑψηλὸς ὁ Φίλων. ὁ Ἰωσήπος ἄρι-
 στος τὸν συγγραφικὸν χαρακτήρα ἐν τοῖς περὶ αἰώσεως. τοῦ αὐτοῦ
 τύπου καὶ ἡ Χαρσίλεια. εἰ θέλεις εὐδοκίμειν ἐν τοῖς νῦν καιροῖς,
 μικτοὺς λόγους ἐργάζου ἐκ τε ἠητορικῶν ἐννοιῶν καὶ φιλοσόφων· εἰ
 γὰρ μόνον ἠητορνεύεις, ταπεινὸς λογογράφος δόξεις, εἰ δὲ πλέον τοῦ
 αἰκότος φιλοσοφεῖς, ξηρότερος καὶ ἀκαίρα γράμμων, ὥστε ἡ μῖξις ἐπι-
 νητή. εἰς παραδειγμα γούν τῆς τοιαύτης μίξεως κλοθωπᾶν σοι αἱ
 λόγοι του μεγάλου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, του μεγάλου Βασι-
 λείου, του Νυσσης, αἱ του Φελλοῦ λόγοι καὶ αἱ ἐπιστολαί, ὁ Συνέ-
 σιος, ὁ Θεμιστιος, ὁ Πλούταρχος . . . ὁ Ἡμέριος . . . ὁ Καισαρὺς
 Προκόπιος. οὗτος ἐν τε δημηγορίαις καὶ συμβουλαῖς ἔχει τι καὶ
 ἐναγώνιον καὶ ἐρατύσιον, καὶ οὐχ ἄπλως ἀφηρημένικὸς ἐστίν
 καὶ τὰ λαμβάνει λογογραφία τίς ἐστιν εὐνθμος. ἐηλοῦ-
 σθω σοι καὶ τὸ ἐνθυμηματικὸν ἐν αὐτοῖς. ἔχεις ἀρχετυπον τὸν Πισ-
 σίδην, νεωτέρους τὸν Καλλιλλῆν, τὸν Πτωχοπρόδρομον καὶ εἰ τις
 τοιοῦτος, ἐν τοῖς παλαιοῖς τὸν θεολόγον, τὸν Σοφοκλῆν ἐκτὸς τῶν
 ποιητικῶν ἰδιωμάτων αὐτοῦ, τὰ εὐφραδέστερα του Ἀντοφρονος καὶ
 εἰ τι τοιοῦτον Ὀμηρος, Ὀππιανὸς, Περικλητῆς, Τουφιόδωρος καὶ
 Μουσιάος.

- τῷ αὐτῷ λ.] p. 165, 10. 13. Cod. ἡμῶν. 17. παρα-
 πρῆσβ.] p. 412, 21. 19. Cod. ὑπιωνός et v. 25. ἀπτίας.
 21. Μειλίτην] p. 508, 3. 22. Cod. ἀπορήσεται.
 23. Cod. ἡμῶν. 28. Ὀμήρω] II. 2, 345. 29. κατὰ
 Μειδίου] p. 559, 2. 30. Ὀμήρω] II. 1, 318. 33. συνθ.]
 p. 211, 1.
- 121**, 1. Cod. ἀποδέχασθε. 3. Δημόνικον] 4. p. 3. ed. Cor.
 6. συνθ.] p. 217, 27. 9. σιεφ.] p. 242, 7.
 11. Cod. ἡμετέροις. 12. τῷ αὐτῷ λ.] p. 245, 10.
 15. ἀπελαύνω] Cod. ἀπαλάσσω. τῷ αὐτῷ λ.] p. 252, 25.
 18. σιεφ.] p. 281, 7. 19. Cod. ἡμῶν. 24. τοῦ
 αὐτοῦ λ.] p. 286, 26. 26. Ἐλ. ἐγκ.] 16. p. 212.
 27. σιεφ.] p. 295, 2. 30. τοῦ αὐτοῦ] p. 296, 4.
 32. Ἰσοκρ.] Paneg. 23. p. 53.
- 122**, 2. Ὀμηρος] II. 3, 181. 3. Cod. ἡγάτατο. 6. πα-
 ράπρῆσβ.] p. 402, 2. 10. καὶ οὐκ] Demosth. de F. L.
 p. 410, 20. 11. Cod. φιλότιμον. 12. παραπρῆσβ.]
 p. 446, 25. 13. Ἀριζοκρ.] p. 622, 10. 15. Τιμοκρ.]
 p. 709, 21. 18. Λεῖτε] p. 503, 2. 20. δεῖν] Cod. δεινῶν.
 21. Μειδίον] p. 535, 13. 23. Μειδίου] p. 540, 13.
 27. Cod. ἀναρεῖν. Μειδίου] p. 580, 9. 31. Μειδίου]
 p. 583, 5.
- 123**, 1. Scr. Μειδίου. 3. Ἀριστοκρ.] p. 690, 15.
 6. Πανηγύρ.] 44. p. 71. 9. Ἀνδροτ.] p. 606, 10.
 Cod. αὐτῶν. 11. Τιμοκρ.] p. 733, 9. 13. πάλιν]
 p. 732, 18. 15. Τιμοκρ.] p. 734, 26. 17. Νικοκλ.]
 14. p. 22. 20. Τιμοκρ.] p. 700, 2. 23. Cod. ἀγωνί-
 σονται. Τιμοκρ.] p. 741, 20. 25. Τιμοκρ.] p. 741, 22.
 27. Ἀριστογ.] p. 790, 18. 29. Νεαφ.] p. 1374, 4.
- 124**, 6. Cod. ἠδυνθῆναι. 11. Cod. πραγμάτων.
 13. Cod. ἐαυτὸν. 14. τριακ. ἐβδ.] 43. p. 138, 18.
 17. Deest οὐκ. 20. τριακ. ἐν.] 24. p. 202, 65.
 23. τεσσ. πρ.] 27. p. 281, 63. 24. Cod. μα. Est 44, 13.
 p. 389, 75. 29. διαφορεῖται γάρ] Cod. διαφέρε γ
 30. μη] 1. p. 527, 1.
- 125**, 1. μετὰ τενα] 48, 9. p. 533, 53. 3. ηβ] 12. p. 668, 83.
 5. Cod. διανεμῖν. 6. τῷ αὐτῷ] 11. p. 667, 27.

9. παραπρεσβ.] p. 376, 27. 13. καὶ τοῖς] Isocr. Paneg.
 11. p. 44. 18. πανηγ.] 14. p. 47. 20. Ἀρεοπ.] 12.
 p. 144. Cod. αἰσχύνειν. 24. Ἀρεοπ.] 12, p. 144.
26. Cod. μονῶ^δ αἰ.* 30. δευτέρῳ] c. 49.
- 126, 1. τετάρτῳ] c. 19. 4. Μειδίου] p. 575, 15.
 22. Scr. ὑπερσυντελείκου et hic et v. 30. 26. Αἰσχ.] de
 F. L. p. 353, 24. 28. στεφ.] p. 228, 5. 31. στεφ.]
 p. 235, 29. 32. πάλιν] p. 242, 9. 33. πάλιν] p. 251, 27.
- 127, 1. πάλιν] p. 271, 14. 5. τῷ αὐτῷ] p. 235, 27.
 6. πάλιν] p. 252, 17. 7. πάλιν] p. 301, 21.
 9. ἔγραψεν] Cod. ἔγραψεν δευτέρην. 15. στεφ.] p. 307, 12.
 18. ἀντιδόσ.] 17. p. 319. 20. πρώτῳ] p. 9, 1.
 21. ὑποκατιῶν] p. 9, 7. 28. Αεπτ.] p. 467, 28.
 31. ἀντιδόσ.] 25. p. 342.
- 128, 7. στεφ.] p. 314, 19. 10. Νικοκλ.] 8. p. 17.
 11. Cod. ἄπιντας. 12. Εὐθ.] 8. p. 403.
 15. στεφ.] p. 267, 14. 16. τῷ αὐτῷ] p. 292, 18.
 18. Εὐβ.] p. 1300, 8. 23. Γοργιλᾶ] p. 458. A.
 25. μου] Cod. ου. 30. μὴ δις] Cod. μηδεις.
 31. πρώτῳ] p. 830, 26.
- 129, 3. στεφ.] p. 234, 4. 4. πάλιν] p. 236, 10.
 6. πάλιν] p. 240, 25. 8. τῷ αὐτῷ] p. 247, 12.
 14. Vid. Reisig. Coniect. 1. p. 254. 21. ἐπιταφίῳ] p. 116.
 23. ἐπιταφίῳ] p. 82, 1. 29. Cod. ἀλεξάνδρω.
 31. Vid. Bast. ep. crit. p. 177. n. (79).
- 130, 8. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 100. 18. χοῆ]
 p. 94, 18. 20. τοῦ] Cod. τῆς. Αεπτ.] p. 464, 9.
 29. Cod. ἐπαγγέλλονται.
- 131, 4. εἶφ.] p. 62, 25. 6. Αεπτ.] p. 501, 12.
 9. Μειδ.] p. 569, 3. 15. Ἰσοκρ.] de pace 15. p. 166, 20.
 20. Cod. ἐν τῇ β τῇ μετ̄. 25. Cod. τῷ ὀργάνῳ.
 26. Φιλ.] p. 163, 14. 28. ὑποκατιῶν] p. 163, 18.
 Cod. μισφόντας.
- 132, 1. Μειδ.] p. 551, 3. 5. στεφ.] p. 236, 4.
 8. γενικῇ] Hoc post στεφ. ponit cod. στεφ.] p. 244, 5.
 11. τοῦ αὐτοῦ] p. 263, 25. 16. παραπρεσβ.] p. 400, 22.
 19.

19. παραπρεσβ.] p. 449, 1. 21. Ἀριστοτολέ.] p. 778, 3.
 25. Μειδ.] p. 520, 7. 27. πάλιν] p. 522, 7.
 30. Μειδ.] 577, 3.
- 133, 3. Ἀριστοτολ.] p. 661, 14. 11. Deest δὲ. 13. Cod. ἄριστοις. 25. Cod. ὑποβεβηκός.
- 134, 3. τεσσ. πρ.] 35. p. 285, 67. 6. τεσσ. ἰβδ.] Immo lib. 46. p. 456, 65. 9. μη] p. 529, 87. 13. Ἀφόβου] p. 814, 29.
 14. Cod. δ. Est lib. 54. p. 747, 52. 16. Cod. μισσηνῆς
 17. νη] c. 2. p. 876, 49. 20. ξη] c. 6. p. 1124, 55.
 26. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 6. 29. Νικοκλήης] Isocrat. p. 249.
- 135, 1. εἰρ.] p. 164, 12. 7. Ἰσοκρ.] de pace 40. p. 183.
 Cod. ὑπομεν. 12. Cod. κρημάτων. 31. Cod. ὀλυθίων,
 Est p. 31, 2.
- 136, 1. πάλιν] p. 36, 6. 5. τρίτω] p. 36, 2. 7. πρώτω]
 p. 52, 14. 12. Ἄλωνν.] p. 82, 8. 14. συντάξ.] p. 166, 3.
 16. Ἄλωνν.] p. 83, 18. 19. Χεθδ.] p. 94, 21.
 23. Χεθδ.] p. 100, 9. 26. συντάξ.] p. 171, 20.
 28. συμμ.] p. 179, 29. 32. ὕπαιτοί τε] 36, 27. p. 102, 98.
- 137, 3. ἔλευθ.] p. 200, 21. 4. Cod. τούτω. 5. Ἰσοκρ.]
 p. 166. 8. παραπρεσβ.] p. 396, 7. 9. Cod. ἐπιτυγχάνων.
 16. Δημόν.] p. 6. 18. Λεπτ.] p. 479, 22.
 23. στεφ.] p. 226, 13. 26. τοῦ αὐτοῦ] p. 260, 28.
 27. Cod. ἑλλίσκουσι. 29. στεφ.] p. 273, 17.
 31. αἰνιατιῆ] Hoc post στεφ. ponit cod. στεφ.] p. 299, 21.
- 138, 1. τοῦ αὐτοῦ] p. 331, 7. 4. Cod. ἐφίκομαι. πα-
 ραπρεσβ.] p. 361, 24. 6. Δημόνικ.] 2. p. 2. 10. πα-
 ραπρεσβ.] p. 357, 18. 12. Μειδ.] p. 519, 14. 15. Ἀρι-
 στοκρ.] p. 631, 5. 18. Μειδ.] p. 585, 1. 21. τοῦ οὐ-
 δέν] Cod. τοῦ οὐδέν οὐδέν. Vid. Bast. ad Corinth, p. 56.
 23. Μειδ.] p. 518, 26. 28. Ἀριστοκρ.] p. 643, 14.
- 139, 1. μετ' ὀλίγον] p. 657, 23. 2. Cod. προσδοκῆτε.
 7. Ἀριστοκρ.] p. 662, 15. 21. Cod. ἐν τῷ τοῦ.
 31. Cod. ἀπρίωνος. 32. Cod. ἀγρυπτος. 33. Ἀρι-
 στοκρ.] p. 785, 14.
- 140, 2. Νειαρ.] p. 1374, 23. 5. Cod. ἐταίρων.
 12. αὐτὸν μὲν] 40, 60. p. 259, 57. 14. Cod. ἐπιδικαί-
 ζεσθε. 28. τεσσ. πρ.] c. 58, p. 340, 12.

- 141, 3. τεσσ. τετ.] 10. p. 387, 11. 7. τεσσ. ἔκτω] 9. p. 456, 83. 9. τεσσ. ἰβδ.] 42. p. 521, 57. 11. παρα-
 πρεσβ.] p. 406, 20. 13. τεσσ. ὀγδ.] 6: p. 531, 78.
 16. μη] 21. p. 541, 6. 18. μθ] 24. p. 587, 46.
 20. Cod. επαγγελόμενος. 25. ρβ] 54, 23. p. 752, 43.
 27. Cod. κρουσιλλίνων. 28. ρβ] 54, 27. p. 758, 40.
 33. Μειδ.] p. 549, 24.
- 142, 1. Ἰσοκρ.] Paneg. 15. p. 48. 3. εἰρ.] 27. p. 173.
 13. Cod. ἰουλια. 16. Cod. ἐπιταρίου. 19. Δημ.]
 p. 2. 23. Δημ.] p. 1. 27. Isocrat. ad Demon: p. 1.
 28. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 2. 30. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 4.
 32. τοῦ αὐτοῦ λ.] p. 10.
- 143, 1. Ἰσοκρ.] p. 11. 14. Cod. υλοχύνειν. 24. περὶ
 τοῦ ἱεροῦ apud Ruhnk. op. crit. 2. p. 161. 27. Cod. ἐμπα-
 ροιῆσαν. 29. Cod. θανάτω. 31. τρίτω] c. 55.
- 144, 5. Conf. Hermann. de praeceptis quibusdam Atticista-
 rum §. II. De verbis ἀθυποτάκτοις et ἀνυποτάκτοις haec le-
 guntur in cod. Paris. 2929, Herodiani nomine commendata,
 similia illis quae Epimerism. p. 278 edita sunt: Τῶν δημά-
 των τὰ μὲν ἀθυπότακτα καλεῖται, τὰ δὲ ἀνυπότακτα. καὶ τῶν
 ἀθυποτάκτων τὰ μὲν ἐνεργητικῶς, τὰ δὲ παθητικῶς προφέρου-
 νται ὡραύτως καὶ τὰ ἀνυπότακτα. εἰσὶ δὲ ἀθυποτάκτα ἐνεργη-
 τικὰ, ὧν τὸ ὄμμα βαρύνεται καὶ ἡ μετοχὴ δύνεται καὶ τὸ ἀπα-
 ρέμφατον περισπῆται. τούτων τὰ ἐνικὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσ-
 ωπα καὶ τὰ πληθυντικὰ πρῶτα ἀθυπότακτά εἰσιν, οἷον δάκω δα-
 κὼν δακεῖν δάκῃ δάκωμεν, δράμω δραμῶν δραμεῖν δράμῃς
 δράμη δράμωμεν, λάθω λαθῶν λαθεῖν λάθῃς λάθη λάθωμεν,
 πάθω παθῶν παθεῖν πάθῃς πάθη πάθωμεν, πῖω πίων πιεῖν πῆς
 πῆ πῖωμεν, τύχω τυχῶν τυχεῖν τύχῃς τύχη τύχωμεν. καὶ τὰ συν-
 τιθέμενα ἀπὸ τοῦ σχῶ, ἐνίσχω ἀνίσχων ἀνισχεῖν ἀνίσχῃς ἀνίσχη
 ἀνίσχωμεν, ἐπίσχω ἐπισχῶν ἐπισχεῖν ἐπίσχῃς ἐπίσχη ἐπίσχωμεν,
 κατάσχω κατασχῶν κατασχεῖν κατάσχῃς κατάσχη κατάσχωμεν, πα-
 ράσχω παρυσχῶν παρυσχεῖν παρυσχῃς παρυσχη παρυσχωμεν. καὶ
 ταῦτά εἰσιν ἀθυπότακτα ἐνεργητικὰ. εἰσὶ δὲ παθητικὰ ἀνίσχω-
 μαι, ἐντίσχωμαι, ἀπόσχωμαι, ἀφέωμαι, οὐ τὸ τρίτον τῶν πληθυ-
 νικῶν ἀφείωμαι, ἀφέλωμαι, ἀφέλωμαι, γέωμαι, ἐπιλάθωμαι, πρῶ-
 μαι ἀντὶ τοῦ ἄγορῶσω, καὶ πρόωμαι ἀντὶ τοῦ προσπέμψω.

Μαθὼν δὲ περὶ τῶν ἀνυποτάκτων, μύθε καὶ περὶ τῶν ἀνυποτάκτων. ἀμαρτήσω ἀμαρτήσεις ἀμαρτήσομαι ἀμαρτήσομεν, ἀήσω (ἀντὶ τοῦ καταλείψω) ἀήσεις ἀήσει ἀήσομεν, ἀήσω ἀήσεις ἀήσει ἀήσομεν, δώσω δώσεις δώσει δώσομεν, ἐνήσω (ἀντὶ τοῦ ἐμβάλω) ἐνήσεις ἐνήσει ἐνήσομεν, εὐρήσω εὐρήσεις εὐρήσει εὐρήσομεν, θήσω θήσεις θήσει θήσομεν, παρήσω (ἀντὶ τοῦ παραλείψω) παρήσεις παρήσει παρήσομεν. Διὰ τί οὐχ ὑποτάσσονται ταῦτα; Διότι ἐν οἷς ῥήμασιν ὁ ἄοριστος τῶν ὀριστικῶν ἐνεργητικῶν ἔχει τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, ἐν ἐκείνοις γίνονται καὶ ἄοριστοι πρῶτοι ὑποτακτικοί· ἐν τούτοις δὲ οἱ ἄοριστοὶ τῶν ἐνεργητικῶν, μὴ ἔχοντες τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, οὐδὲ ἵποτακτικούς ἄοριστοὺς ποιοῦσιν. Ἀνυπότακτά εἰσι καὶ τὸ ἔξω ἔξεις ἔξει ἔξομεν, ἦξω (ἀντὶ τοῦ ἔλθω) ἦξεις ἦξει ἦξομεν, λήσω (ἀντὶ τοῦ λάθω) λήσεις λήσει λήσομεν, οἶσω (ἀντὶ τοῦ κομίσω) οἶσεις οἶσει οἶσομεν. οὐχ ὑποτάσσονται δὲ οὐδὲ ταῦτα, διότι οἱ ἄοριστοὶ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς ἐνεργητικοῖς ἐπὶ τῶν ῥημάτων τούτων ἐξέλιπον, τούτων δὲ ἐκλείπων ἐξέλιπον καὶ οἱ ὑποτακτικοὶ οἱ πρῶτοι. Κατὰ δὲ αὐτὸ τοῦτο, τὸ ἐκλείπειν δηλαδὴ τοὺς ὀριστικούς ἐνεργητικούς ἄοριστοὺς πρῶτους καὶ τοὺς παθητικούς μέσους ἄοριστοὺς πρῶτους, οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ ῥηθιζόμενοι παθητικοὶ μέσοι μέλλοντες πρῶτοι, αἰρῶ τὸ βούλομαι αἰρήσω αἰρήσομαι, ἀφίξομαι, βήσομαι, ἔξω οὐ καὶ τὸ ἀναβήσομαι καὶ ἀποβήσομαι, βουλήσομαι, γενήσομαι, εἶδω τὸ γινώσκω εἶσω εἶσομαι, ἐρήσομαι ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσω, λήσομαι ἀντὶ τοῦ λάβω, οἰήσομαι ἀντὶ τοῦ ὑπολάβω, ὄψομαι ἀντὶ τοῦ θεάσομαι, πείσομαι ἀντὶ τοῦ πύθω, προήσομαι ἀντὶ τοῦ προπέμψω καὶ προήσω ἀντὶ τοῦ προσδέξομαι. Οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ μέλλοντες δεύτεροι τῶν αὐτῶν ὀριστικῶν παθητικῶν, οἶον τυφθήσομαι, πλεχθήσομαι - τυπήσομαι, πλακθήσομαι. Οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ μέσοι μέλλοντες δεύτεροι τῶν βαρυντόνων ῥημάτων, τυπέται, πλακείται. Οἱ Ἄττικοὶ μέλλοντες τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυντόνων οὐχ ὑποτάσσονται, οἶον ἀφανίζω ἀφανίσω ἀφανιῶ ἀφανιῆς ἀφανιῆ, γνωρίζω γνωρίσω γνωριῶ γνωριῆς γνωριῆ, ἔγχειρίζω ἔγχειριῶ ἔγχειριῆς ἔγχειριῆ, μερίζω μεριῶ μεριῆς μεριῆ, ὀνειδίζω ὀνειδιῶ ὀνειδιῆς ὀνειδιῆ, ὑβρίζω ὑβριῶ ὑβριῆς ὑβριῆ. Οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ Ἄττικοὶ μέλλοντες πρῶτοι τῆς αὐτῆς τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυντόνων, οἶον ἀγωνιῶται, βαδιῶται, καθιῶται ἀντὶ τοῦ καθίσει. Ἐυρίσκονται οὖν

τούτοις καὶ ἂν ἄλλων συζυγιῶν μέσοι μέλλοντες πρώτοι μὴ υποτασσόμενοι μηδὲ αὐτοί, πεσῆται ἀντὶ τοῦ πέση. Οἱ πρώτοι μέλλοντες τῶν ὀριστικῶν ἐνεργητικῶν τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων οὐχ υποτάσσονται, οἷον βαλῶ βαλεῖς βαλεῖ, δεμῶ (ἀντὶ τοῦ κτίσω) δεμεῖς δεμεῖ, μενῶ μενεῖς μενεῖ, ἐρῶ (ἀντὶ τῷ λέξω) ἐρεῖς ἐρεῖ, καὶ τὰ ὅμοια ἀκολουθῶς τούτοις. Οὐδὲ οἱ μέσοι μέλλοντες πρώτοι τῶν παθητικῶν τῆς αὐτῆς συζυγίας υποτάσσονται, ἐντελοῦμαι ἐντελεῖται, ὀλοῦμαι ὀλεῖται, φανοῦμαι φανῆται. Οἱ παρὰ χημέριοι πάντες οὐχ υποτάσσονται, ἐτετύφει, ἐτετύπεις. παρὰ χημέριοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ οἱ παρατατικοὶ τῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων, οἷον ἐγνωσιμάμεις ἤμφισβήτηεις. Καὶ τὰ προστακτικὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐχ υποτάσσονται, οἷον μὴ ἀδίκει, μὴ ὀλιγώρει. Καὶ οἱ μονοσύλλαβοι ἐνεστώτες τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐχ υποτάσσονται, οἷον ζεῖς ζεῖ ἀπὸ τοῦ ζῶ τὸ βράζω, θεῖς θεῖ, πλεῖς πλεῖ, ῥεῖς ῥεῖ, χεῖς χεῖ· ἐὰν θέης καὶ ἐὰν πλεῖς πλεῖ υποτάσσονται.

Λέον μαθεῖν καὶ περὶ τῶν ὑποτακτικῶν μορίων, καὶ πόσα μόρια υποτάσσουσιν, οἷον ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ἐὰν, ἂν, μή. πολλάκις δὲ καὶ ὁ ἥνικα καὶ ὁ ἕως, ἥνικα ἔχουσιν ἑτέρους συνδέσμους, ὡς ἐν τῷ

ἔπερ γὰρ τε χόλον καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη;

ἀλλ' ὄγε καὶ μετόπισθεν ἔχει νότον, ὅφρα τελέσση.

ὅσπερ δὲ τὸ ἂν υποτάσσει, οὕτω καὶ ὅσα σύγκειται ἐξ αὐτοῦ, οἷον κἂν, οὐκ ἂν, ἐπὶ μὲν, ἐπειδάν, ὅταν, ὁπόταν. Καὶ οὕτω μὲν, ὡς ἐρηται, τὸ ὅπως καὶ τὸ ἵνα τὰ ὑποτακτικὰ μόρια υποτάσσουσιν· ὅτε δὲ τὸ ὅπως ἐκλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ πῆ καὶ τὸ ἵνα ἀντὶ τοῦ ὅπου, οὐχ υποτάσσουσιν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἵνα τί, ἀντὶ τοῦ διὰ τί, υποτάσσει. Καὶ τὸ μή υποτάσσει, ὅτε λέγει τις ὡς προστάσων μὴ ἐλλείψης ὑπεύθυνον. υποτάσσει δὲ τὸ μή καὶ ὅτε ἔχει προκείμενον αὐτοῦ τὸ οὐ, ὡς τὸ ἐπόμενος ἐμοὶ οὐ μὴ ἐκτίσῃς. ὅτε δὲ τὸ μή ἐρωτηματικόν ἐστιν, οὐχ υποτάσσει, μὴ μᾶτην διδάσκομεν; Καὶ τὸ ἕως, ὅτε κἄται μόνον, οὐχ υποτάσσει; ὅτε δὲ κἄται μετὰ τοῦ οὐ, υποτάσσει.

De eodem argumento Ioannis Tzetzae versus sunt circiter 120 cod. Reg. 2594 f. 120—123 et Vatic. 1357 *) f. 44.

*) Cod. chart., f. max., fol. 113: ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ἐρωτημάτων Θεοδοσίου γραμματικῶ ἀλεξανδρείας περὶ προσφθιῶν etc.

(Conf. Tittmann. Zonar. p. XVI.) Quorum primos posui
et ultimos: Τοῦ φιλοσοφικίου κινήσαν Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου
περὶ ῥημάτων ἀνθυποτάκτων εἰς οὐ πολιτικοί.

f. 25. περὶ ποδῶν. f. 29. περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοισμοῦ.
f. 30. περὶ διαιρέσεων. f. 33. περὶ τοῦ ἠρωϊκοῦ μέτρον ἐπισημαί-
α ἀπαρχαία. f. 46. γνόμαι διαφόρων ἀφιλιμώτεται. f. 51. εἰς τὸν
Μανιάκην περὶ τοῦ Μούλτου ἠρωϊκά.

Θημιὸν ἄξει μεγάλῳ βεβαρωμένος ἄγχιος ἀτὴρ
Μανιάκης ἀγέροχος ἀγχιος ὀρθομοεργός
μάλνεται ἐν κραιδίῃ, καὶ ἀσπίδα πῦσαν ἀγείρει,
ἐξελάνθων δὲ ἀνάκτι θρόνοιο τοῦ Μορομάχου
καὶ πόλεως μεγάλης βασιλευμέναι ἐριδαίρει κ. τ. ε.

f. 53. στίχοι Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν τάφον Βασιλείου τοῦ
μεγάλου. f. 55. πάθη λέξεων κτ. f. 57. Θεοφιλάκιον τοῦ Σιμων-
κάτου ἐπιστολαὶ ῥητικά. f. 81. εἰς τὸν ἀποβασιλεία Μιχαὴλ τὸν
Καλφάτην, ὅτε διὰ τὸ εὐνὴν δέσποιναι Ζωὴν ἐξορίσαι ἢς βασιλείας
κατενεχθεὶς ἐτυφλώθη, ἠρωϊκά.

Μέλλον ἄρα τριτάταινα πόλις Βύζαντος ιδέσθαι
ὀλιγαδοπιτινάτου τε καὶ ἄστων φύλοπιν ἀλγὴν·
μέλλε καὶ ἤμιος θεύσασθαι οὐλαμὸν ἄλλον,
ὃν τέκεν ἐξορίῃ βασιλείας εἶδος ἀγίστης,
Ζωῆς εὐγενειέρας, ἣν ἀπαλὴν ἐκ τοῦσαν
δέξατο πορφύρα ἠδὲ θρόνοιο μασηθῆς ἀνάσσης,
νοσηδὴν δ' ἀλοχὸν λαχὲ Ρωμαῖος μετέπειτα,
ἀτὴρ εὐγενέτης· κίλειον δὲ μιν ἀργυρόπυλον,
ὅσα καὶ παρθενίην ζώνην ὑπελύσατο τῆσδε.
ταύτης ἐξορίῃ κακὰ γέιναιτο ἄσπεϊ πόλλά,
παισὶ μὲν ὀρφανίην, χηρείην δ' αὐτὴ γυναίξιν,
αἵματα ὀτειλάς τε μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε,
λευγαλέους θανάτους, πόλλ' ἀλγέα τε σοναχάς τε,
ρηπιόεντι νόῳ τέκνοιο θετοῖο ἐκείνης,
ὅς ἦα κακῇ αἰῳι μεγάλῃς πόλιος βασιλευσεν,
αἴστυλα δὲ φρονέων ταχὺ λάθετο συνθεσιάνων,
ἧσι δ' ἀτασθαλίῃσι κακὴν συμφοράσατο μητιν,
ἀμφὶ πόλιν δὲ μέσην μάλα ἠδέα ὤλεσε φῶτα,
οὐνεξ ὑπερφασίῃ δηλῆσατο ὄγκῳ πιστα,
ἔβρησε δὲ τὸ σέμμα, κατὰ σπονδάς τε πύττης,
ὅπως ἐκ βασιλείων ἀποβασιλεῖς βασιλίσσαν.
ἀλλὰ τὸν ἀφροσύνη ὄρκων τ' ἀθέτησις ἄθεσμος
θευνῶς ἐξάλωσαν, σκῆπτρα δ' ἀπ' αὐτοῦ ἔλοτο.
κῦν δὲ βαρυτενέχων γοερόν βοῶει κακοδαίμων,
οὐλομένην καλέων βασιλείην ἣν βεσίλευσα.
κεῖται δ' ἐν δαπέδῳ μέγα ἄθλιος, ὃς πρὶν ἄνασσειν,
αἰῶνος δυστυχέης καὶ ὀπιγόνους ὑπόδειγμα,
φωτὸς ἐλδομένος, τὸ περ ὤλεσεν ἀφροσι βουλή.

f. 82. Χριστοφόρου πατριάρχου, ἀνθυπαίου, γερουσιοῦ κρητοῦ τῆς
Παφλαγονίας καὶ τῶν Ἀρμενικῶν, τοῦ Μιτυληναίου, εἰς οὐ διώμο-
σαι ἐλλεγέτες. Epicedion inest Imp. Romani:

Φέρε μικρόν τι παίζωμεν πολιτικοῖς ἐν ἐλχοῖς,
 τῆς νόσου παρηγόρημα καὶ τῆς μικροψυχίας,
 περὶ ῥημάτων δ' ἔβωσαν εὐθυποτάκτων οὗτοι.
 τοῦτο γὰρ ἀνεξίτηστόν ἐστι τὸ μέρος μόνον.
 δεῖ γοῦν προσέχειν ἀκριβῶς. ἀλλὰ μοι προσεκτέον.
 ὡς ὅταν τὸν βαρὺν ἔχει πάντως τὸ ῥῆμα τόνον,
 ἢ μετοχή δ' ὀξύνουτο καὶ περισπῶτο πάλιν,
 τούτων τὸ ἀπαρέμφατον γινώμεν εὐθυποτάκτων.
 τὸ θάνω δὲ παράδειγμα, θανών, θανεῖν καὶ θάνης.
 μεθ' ὧν καὶ τὸ ἀπόσπασται καὶ πρόωνται τεκτέον,
 καὶ γέωνται καὶ τρέπωνται, ἀφρώνται τε χρεῖ,
 ἄφρωνται καὶ πρόωνται, τὸ ἀγοράσωσι τε,
 ἀπόσπασται, ἀντισπασται καὶ πρὸς ἀφελώνται τι.
 τὸ δ' ἐπιλάθωνται λαθῶν τετάχθω τελευταῖον.
 Καὶ ταῦτα μὲν εἰρησθωσαν εὐθυποτάκτων πέρι,
 κεφαλαῖάδη, σύντομα, Λυκωνικῆ, βραχέα.
 τὰ δ' ἄνυποτακτα ζητεῖν ἐπιμελῶς ἀρτέον
 Ἦδη τὸν δρόμον ἤνυσεν ὁ κάλλιός μοι πῶλος,
 καὶ πνευστῶν πῶς ἔοικεν. οὐκοῦν ἀναπαυσέον.

- S. Ξενοπ.] p. 991, 22. 10. τῶ] Cod. τῆ. Ἀφοβ.]
 p. 833, 17. 11. Ἐδεργ.] p. 1163, 5. 12. πάλιν]
 p. 1158, 28. 14. Νανσίμ.] p. 991, 9. 15. Διονυσ.]
 p. 1289, 22. 17. Νανσίμ.] p. 992, 21. 19. Ἀφοβ.]
 p. 829, 14. 21. εἶτ'] Hom. II. 12, 239. 24. ὁ αὐτὸς]
 Oed. Colon. 1142. 25. Cod. γὰρ ἔρωγε. Vid. Lobeck. ad
 S. Aiac. p. 302. 27. Cod. κρατ. 28. ἦ] Cod. εἶ.
 33. Cod. συντάσσεται.
 145, 3. Λυκρ.] p. 931, 16. 6. Ὀλυμπ.] p. 1173, 10.
 10. ὅς] Cod. ὁ. 25. Deest ὅτι. 28. Ἀφοβ.] p. 814, 26.
 29. μετ' ὀλίγον] p. 815, 1. 30. Cod. ὥσπερ λυκούργω.

προὔπεμπτον δὲ ἄντικτα κατὰ πόλιν, ὅσπερ ἄριστοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὁ ἕκαστον γε περιβλέπτου ἐνὶ νηῶ,
 ἔνθα δὲ ταρχύσαντο νέαν βασιλῆος ἀγαυοῦ,
 βῆν δ' ἐπ' ἄντικτα νέον καὶ Ρωμαίου ἐξέλαθοντο.

f. 94. ab alia manu ἕτερα ὀνόλια τοῦ κυροῦ Στεφάνου εἰς τὸ πρῶ-
 τον τῆς Ἀριστοτέλους ὁμηρικῆς. f. 106. ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ
 δευτέρου βιβλίου τῆς Α. ῥ.

- 146, 1. Cod. *συμμαχία* *πυρά*. 11. Ὀμηρος] Π. 9, 452.
 16. Ἀριστοτολ.] p. 630, 13. 18. ὑποκατιών] p. 676, 10.
 28. Cod. *ἐξηλοτίπουν*. 32. τοῦ] Cod. *τῆς*.
- 147, 1. *ἐλευθ.*] p. 197, 14. 3. *στεφ.*] p. 308, 9.
 4. Cod. *προεσβύτης*. 5. Cod. *ἡμῶν*. 9. *μα*] 27.
 p. 281, 71. 11. *στεφ.*] p. 252, 16. 18. *παραπρ.*] p. 387, 13. 20. *εἰρ.*] 2. p. 158. 23. *ἀλλ.*] 29.
 p. 175, 23. 25. *τετάρτῳ*] Immo 54, 5. p. 734, 49.
 32. *πρώτῳ*] c. 19. 33. Cod. *φόρους*.
- 148, 9. Ὀλυμπ.] p. 30, 15. 11. *εἰρ.*] 36. p. 181.
 13. Cod. *ἐξ βιβλίον*. 16. Cod. *κακῶν*. *Χεῖρ.*] p. 91, 3.
 17. Cod. *θανυμάζω*. 20. *πολλὰ δὲ*] p. 500, 21.
 22. *Μεγαλ.*] p. 209, 24. 23. *Deest εἰ*.
 26. *Λεπτ.*] p. 500, 21.
- 149, 1. *Δημ.*] 4. p. 7. 9. Ἀνδροτ.] p. 599, 27.
 13. *Ζηρόθ.*] p. 884, 8. 17. *Τιμοκρ.*] p. 700, 14.
 23. *πρώτῳ*] p. 14, 8. 24. *τῷ αὐτῷ λ.*] p. 17, 10.
 26. *καρπούμενοι*] Cod. *ποιούμενοι*. 28. *τρίτῳ*] p. 33, 10.
 30. *πρώτῳ*] p. 43, 9. 33. *Χεῖρ.*] p. 102, 21.
- 150, 4. *Λεπτ.*] p. 507, 5. 7. *Μειδ.*] p. 544, 5. *παρὰ τῶν*] Cod. *πάντες*. 11. *Μειδ.*] p. 544, 16. 13. *συνθ.*] p. 219, 27. 16. *Μειδ.*] p. 563, 28. 18. *στεφ.*] p. 301, 26.
 20. Cod. *τῇ πόλει*. 21. *στεφ.*] p. 329, 14.
 23. *παραπρ.*] p. 444, 12. 27. *παραπρ.*] p. 351, 16.
 32. *παραπρ.* p. 377, 25.
- 151, 1. *παραπρ.*] p. 382, 27. 11. Ἀνδροτ.] p. 601, 22.
- 152, 22. Cod. *καταπαλαίης π*.
- 153, 13. Cod. *ἐμῶν — ἀφ*. 19. Cod. *ὅλως*
 25. Cod. *ξύλον — τελευτῶν*.
- 154, 9. *Δημοσθ.*] p. 15, 27. 15. Cod. *τῷ μεθριδα*.
 27. Cod. *ὅλως*.
- 156, 3. Ὀλυμπ.] p. 38, 21. 8. *εἰρ.*] p. 58, 2.
 9. *ἵπ*] Cod. *τῶν ἵπ*. 32. *παραπρ.*] p. 403, 11.
- 157, 10. *αἰματικῆ*] Cod. *δοτικῆ*. 13. Cod. *δεδομένου τιμῆν*.
 17. Cod. *μισθῶμαι*.
- 158, 7. *οἶ*] Cod. *οἶον*. 12. *Λεπτ.*] p. 506, 12.

15. τοῦ αὐτοῦ λ.] p. 480, 5. 18. μβ] 52, 3. p. 662, 65.
 25. Cod. ἐνιάτω. 28. εἰρ.] p. 160. 33. Deest τὰ
159, 6. παραπρ.] p. 403, 3. 11. πρώτῳ] p. 14, 9.
 13. τρίτῳ] p. 110, 7. 15. πάλιν] p. 125, 9. Cod. δαλεύσωσιν.
 16. μετὰ τινα] p. 126, 20. 17. τετάρτῳ] p. 134, 16. 27. ἦ]
 Cod. ἦ. 29. Ζηρόθ.] p. 888, 15. 33. ὅπως] p. 1170, 9.
160, 3. τετάρτῳ] p. 141, 19. 4. Ἰσοκρ.] ad Demon. 4. p. 6.
 6. ἐπισ.] p. 162, 29. 8. στεφ.] p. 300, 13.
 15. Μειδ.] p. 576, 1. 17. Cod. ὑμῶν. 18. Μειδ.]
 p. 578, 23. 24. δὲ πλεῖστον] Fortasse leg. δ' ἐπὶ πλ.
 27. Ἀριστοκρ.] p. 662, 15.
161, 6. Δημόν.] 1. p. 1. 11. πρώτῳ] p. 14, 14.
 14. πρώτῳ] p. 14, 15. 18. τρίτῳ] p. 30, 23.
 23. εἰρ.] p. 63, 14. 25. πάλιν] Mid. p. 523, 23.
 29. Χερόθ.] p. 99, 16. 32. τετάρτῳ] p. 147, 16.
162, 2. ἐπισ.] p. 157, 8. 3. Cod. μικρῶν οὐ λ.
 6. οὐδὲ] p. 506, 17. 9. πρώτῳ] c. 82. 15. Cod.
 ἔχοντες. 23. στεφ.] p. 310, 3. 24. Cod. ταῦτα οὐ
 συστάντα — καλῶς. 31. παραπρ.] p. 384, 13.
163, 8. καὶ τοσαύτης] p. 424, 23. 14. Μειδ.] p. 533, 3.
 16. τῆς] Cod. τοῦ. Μειδ.] p. 545, 20. 21. Μειδ.]
 p. 579, 2. 22. Δεπτ.] p. 497, 3. 25. Ἀριστοκρ.]
 p. 622, 9. 27. κῶν] Cod. καὶ. Conf. p. 166, 8.
 29. Cod. καὶ μ. καὶ πεχ. 32. Κ] v. 391.
164, 3. Ἀριστοκρ.] p. 661, 14. 8. Ἀνδρότ.] p. 597, 28.
 13. δευτέρῳ] c. 65. 28. Deest πρό. 29. Cod. πρὸς.
165, 5. Cod. προτιμῶμαι. 6. Cod. εἶ τι. 7. Cod. πρὸ.
 11. Ἀριστοκρ.] p. 785, 16. 25. ἐστι πρ.] Cod. ἐπιπρ.
 30. Cod. ἄλλο γ' ἂν τι.
166, 15. Cod. ὅσπερ ἦν. 17. Cod. ἀντιῶν.
167, 2. μβ] Immo 44, 31. p. 400, 39. τῶν] Cod. τὸ.
 5. δεῖν] Cod. δεινῶν. 11. Πλεονεκτῶ γενικῆ] Desunt.
 μη] Immo 49, 3. p. 571, 85. 15. Cod. μήτ.
 20. νη] 11. p. 884, 96.
168, 4. Cod. τότε μᾶλλον. 6. Cod. αἰτιατικῆ
 8. Cod. πόλεμον. 10. Cod. τις. 20. Συντακτ.]
 or. 32. p. 526. D. ed. Colon. a. 1690. 21. Cod. ἦς.

- 169, 17. τετάρτῳ] c. 60. Cod. ποιούντες. 23. ἰστορίης] Leg. ἱεραϊκῆς. (p. 13, 15, ed. Foes.) 24. Cod. ἄρτων.
- 170, 2. Cod. παρεβείων. 7. Ἀφῶ.] 4, 12, 4. 8. Cod. προπίνω. 24. Cod. συρρακῆ. 26. Cod. προσαγγελέοντα.
- 171, 3. Cod. ἰσοκράτης. 4. Cod. ῥυφήν — οικειν. 9. πρώτῳ] p. 16, 5. 10. οἶον] Cod. οἶ.
- 172, 2. Cod. προσήγοντα. 4. νη] 2. p. 876, 49. Cod. αὔτη. 8. Cod. προαγγέλλει. 9. Cod. βεβαιῶ. 13. Cod. οὐδῶ. 18. Cod. ἐπὶ. 20. δευτ.] Gregor. Naz. or. 34. p. 553. C.
- 173, 5. Cod. ἰσχυρατικῆς. 9. Cod. ἀκριτοῦντι. 15. τοῦ] Cod. τὴν. 33. Cod. φασι.
- 174, 29. Cod. σημαίνειν. 31. συνθ.] p. 213, 16. πρὶν] Cod. πρὸς. 33. Σιηλιτ.] Gregor. Naz. or. 3. p. 52. A.
- 175, 4. Μειδ.] p. 547, 22. 10. Ἀριστοκρ.] p. 676, 11. 12. Ἀνδροτ.] p. 607, 4. Cod. εἰς τοσοῦτῳ τιμήσοσθαι. 13. Ἀριστοκρ. p. 794, 6. 14. Cod. αὐτοῦ θανάτῳ. 16. Ἀριστοκρ.] p. 691, 19. 21. Τιμοκρ.] p. 720, 29. et 721, 5. 23. ὑποκ.] p. 723, 12. 25. πάλιν] p. 728, 12. 26. Cod. δίμης. 29. ἴαν τις] p. 732, 18. 31. Μειδ.] p. 570, 22.
- 176, 6. Ἰσοκρ.] ad Nicocl. 9. p. 18. 17. τρίτῳ] p. 35, 7. 20. ἔλευθ.] p. 192, 26. 22. παραπρ.] p. 348, 25. 26. Μειδ.] p. 529, 14. 28. φόνου] p. 17, 2 Reisk. 30. Μειδ.] p. 554, 10. 33. Z] v. 521.
- 177, 7. Cod. ἀλόβοτον. 8. σιφ.] p. 273, 24. 10. τὴν] Cod. τὸν. 12. παραπρ.] p. 383, 21. 13. Cod. τόδῶ. 14. παραπρ.] p. 391, 18. 17. Μειδ.] p. 569, 3. 23. Τιμοκρ.] p. 702, 27. 26. Τιμοκρ.] p. 752, 13.
- 178, 1. λξ] 37. p. 136, 8. 10. δευτέρῳ] c. 61. 20. πρώτῳ] c. 68. 29. Cod. ἐξήπυσαν. 31. Cod. ὑλακτοῦντες.
- 179, 6. σιφ.] p. 306, 29. εἰτα] Cod. εἰς τὰς. 8. νδ] 34. p. 764, 45. 11. Ἰσοκρ.] ad Demon. 4, p. 6. 14. Νικουλι.] 13. p. 22. 16. Cod. βαρβαρῶ. 29. Λεπτ.] p. 508, 2. 32. σιφ.] 310, 16.

- 180, 9. *πορω]* p. 113, 4. 11. *φράσ]* p. 123, 21.
 13. *Νικοζλ.]* p. 18. 14. *κρητά]* Cod. *κρηματα*.

ΔΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΑ.

- 183, 13. *πηρός]* Cod. *ἄπειρος*.
 185, 2. Cod. *δεινός*. 6. Cod. *τριόβολον*.
 187, 27. Cod. *ἀπό*.
 188, 6. Cod. *ἐλθευσει*. 10. Cod. *λέγειν*. 30. Scr. *ἐφέται*.
 190, 10. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 503. 26. Cod.
ἐλλογλον.
 191, 27. Deest ἤ. 28. *Δειναρχος*; Ruhnk. hist. crit. p. XCII.
 192, 2. *αὐτοὺς]* Cod. *αὐτῆς*. 5. Cod. *χωρλον*.
 19. Cod. *δέκα*. 28. Cod. *προηροσία*. 30. Cod.
πεινηροντεῖοντες.
 193, 10. Leg. ex cod. ὁ τὰ μύση καὶ τὰ ἄρη καὶ τὰ μ.
 194, 14. Cod. *φατριάζειν* — *φάτριος*. 15. Scr. *φᾶλλον*.
 ΑΞΕΙΣ ΠΗΤΟΡΙΚΑΙ] Differunt ab his ἠητορικαὶ λέξεις
 codd. Vat. 2130, Urbin. 157, *) Paris. 2618. quae sunt bre-

*) Urbin. membr., f. quadr., fol. 312, quo antiquiorem, huius quidem generis, non vidi. f. 1. *νοήλλον ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ σοιχέων*. f. 145. *ἑτοιμολογία εἰς τὰ καὶ σοιχεῖα* (quae est etiam in Vatic. 1751 et 2130): *ἀναγκαῖον δὲ πρὸ πάντων γινώσκειν ὅτι αἱ ἑτοιμολογίαι οὐ πάντως ὅλα τὰ γράμματα τοῦ πράγματος ἔχουσιν ἀλλὰ μόνον ἀντιγράμματα καὶ ἀρχάς*. λοιπὸν ἐν τῷ νοητικῷ ἐστὶ τὸ διαγινῶναι τί σημαίνει ἢ δύναμις (desunt litterae λ μ ν ξ ο, quibus carent et quos supra posui codices). f. 147. *λέξεις Ὀμηρικαὶ κατὰ σοιχεῖον*. Ἄβαντα μετόχητο ἐπὶ τὸν Ἄβαντα ἐπορεύετο. Ἀβλήτος ἀτρωτος. Ἀγάγω κοῦλω. Ἀγαθὸς γενναῖος, καλὸς . . . Ὡς φάτο ὡς εἶπεν, οὕτως εἶπεν. Ἄσφιν ὡσπερ εὔτοισ. Ἄσεν ἐπέβαλεν. Ὡς τὸν ἀπὸ τοῦ ὄπας. f. 225. *λεξικὸν τῶν ἐνδιαθέτων γραφῶν ἐκτεθὲν παρὰ Στεφάνου καὶ Θεοδορήτου Κασσιανοῦ Λογγίλου φιλοσόφου καὶ ἑτέρων λεξιγράφων: λέξεις τῆς δευτερεύου. ἡ μὲν τοῦ Νῶε κιβωτὸς πρακτικὴ φιλοσοφία. Νῶε κατὰ ἀναγωγὴν ὁ Χριστὸς, οἱ δὲ κρηῖς υἱοὶ τῶν γ' ἔξων, φημὶ πρακτικῆς φυσικῆς θεολογικῆς, Σὴμ φύτευμά τε καὶ τέλειος, Θεωμοσία δὲ ὁ Χάμ, καὶ πλατυσμός ὁ Ἰαφέθ. κατὰ σοιχεῖον: Ἀγνῆλας ὀγκίνους εἰς οὐς ἐκβάλλονται οἱ κρηῖοι τῆς κόπης. Πιμηρ ἐνόμιζον. Πῦται ἐθεάθη ἰδέθη (ἰδέθη 2130). ΑΞΕΙΣ βασιλειῶν πρώτης — β — γ, f. 230. λ. τοῦ Ἰωβ, f. 232. τῶν παροιμιῶν, f. 234. λ. τῆς πεναρῆτον, f. 235. λ. σοφίας Ἰησοῦ τοῦ Σιμόχ, f. 237. λ. τῶν ἄφ προφητῶν, f. 241. ἐρημηρεῖα τῶν ὀνομάτων τῶν προφητῶν et mox ἐρημηρεῖα τῶν ὀνομάτων τῶν ποταμῶν et λέξεις τῶν οἰ ψαλμῶν, f. 244. λ. τῶν ὠδῶν, f. 246. λ. ἐγκείμεναι τοῖς ἕργοις ἀναγγελίοις, f. 247. τῶν*

vissima in Demosthenis Philippicas scholia. ἀρχὴ πρώτου λόγου. τὸ μέλλον: τὸ γνησόμενον. ἢ συνοίσειν: χρησιμεύσειν. σκοπιῦτε: σκέπτεσθε. ἤκει τις: περιγράφεται. — ἀρχὴ τρίτου λόγου. προήγοντα: προεληλυθότα. ἐξίσται: ἐξουσία ἔσται.

- 197, 6. Cod. τοῦτο. 16. Cod. παραβάλλειν.
 198, 4. Cod. ἐξητάζοντα τὰ ὄφ. 33. Cod. αὐτῶ.
 199, 4. Cod. τὸν μὴ βουλούμενον. 22. Cod. παραίσεως.
 29. Cod. ἐπιγεγραμμένων.
 200, 10. τις] Cod. μὲν.
 201, 3. περι] Leg. ὑπέρ. 6. Cod. διδομένοις. 7. Cod
 ἀμφίζανται. 13. Cod. μετοικόντων πρός. 23. Cod
 χρηματίζει. 32. Scr. ἀργυρίου.

πρόξενον τῶν ἀποστόλων, f. 248. τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Παύλου, f. 253. λ. χριστιανικῶν βιβλίων (Ἀγιωτῶς ἀγιάθους, ἀσθενοῦς, Ἀδέκαστον, Ἀγάθους, Ἀντιπροσθῆναι etc.), ibid. ἐκλογὴ λέξεων κατὰ διαφορὰν κατὰ σοφίαν (Ἀγάθων πᾶν ἔνδοξον, Ἀγαπώμενος ἀγαπῶν, Ἀγαθὸν ἔνδοξον, θαυμαστόν), p. 257. ἠρησικαὶ λέξεις, quarum primas supra posita sunt, f. 265. τέλος αἱ λόγων: Ῥητορικὰ καὶ λέξεις. (ἴτεροι addit 2130.) Ἀρχιερεῖς αἱ ἀπόδοσις καθ' ἕως τοῖς ἀρχοντίας τοῦ καιροῦ ἡροδντο. Ἀδέκαστον καθαρόν. Ἀδωροδόκιτον μὴ δῶρον δεχόμενον Δεθλα. Πολύφατος. Πολύμαλα. Ἀρέτων. Ἀγλαῖται. Δεδαλμένοι Δεκοροσούρησεν. Κομιδῆ Δωδεκαμίχανον. f. 269. λέξεις τῶν συμβουλευτικῶν Δημοσθένους. λόγος α Ἡεραναλίσκευθει. λόγος β Ἐρικέσθη. λόγος γ Ἀνασάπτε. ibid. λέξεις τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγιτοῦ ἐν μέσῳ κατὰ σοφίαν. f. 270. Ἰωάννου Φιλοσόφου περὶ τῶν διαφορῶν σημειωτῶν διαφάσως τορομίων. Ἀγέλιος ὁ μεθητής, ἄγελιός ὁ ἐν τῆς ἀγέλης. f. 276. Αἰγυπτίων μῆρες. Ἀσιασωνίων Ἀντιοχείων ἡρουν Μεσδοίων. Ῥωμαίων μῆρες. Ἰβραίων μῆρες. Ἀθηναίων μῆρες. Ποῖα ἰ γλῶσσαι κατὰ πόλεις. αὐταί καλοῦνται γλωσσικαί. Ἀθηναίων ἄγαν λίαν. αἷς ἀρεῖ. ἰωπὸς ἰμάτιον. ὀφθαλμὸς ἀλλοτρίος. ἄπειρον γῆ. Ἀργίων αἷσα μοῖρα. κτήπος κόπος. μῆλα πρόβατα. Ἀπόδοσις σοφῆρος. θῆρη ἕκοντ. ἔς ἰσχύς. κέκτρον κλήρη. λυκέβας ἰκωντός. ξυτόν κοινόν. οἶος μόνος. Ἀχαιῶν αἷε φωνῆ. ἕτερ χωρίς. λάττω λεμύρω. Αἰτωλῶν δέμας σῶμα. οἷος ἑλαφος. πέλος κλήρος. Ἀκαθάνων ἐπέτει λέγει. σίτις περιόν. κῆρ νική. Ἰαβραϊστικῶν αἰθεταί κατεται. βίος τόσον. χαίτη εὐχέας. Αἰολίων εἰρημὴ λόγχη. γόος κλαυθμός. δῶμα οἶκος. κερματῆρος ἀριστιρόν. Ἐρμιονικῶν ἴδι πορεῖον. κῆρα ἐπίπλους. Θεσσαλῶν κῆρα ταχίως. αἶεθε χωρίς. βροτός ἄνθρωπος. ἐκὸς πόθος. κελπίε ὑδρία. κέρως ἑραξ. κῆρα κερφαίρη. λόγος δοῦλος. Αἰπύων αἷαίς τρυφός. αἶγρος ὀδύνη. ἀλοχος γυνή. δέπας ποτήριον. ἰμαρην ἰαβιν. ἡβαίων ὀλιγον. ἔς κῆθισον. ἰος βέλος. θῆς κῆρα. κερβί φασβῆται. πῆδία ὑποδηματα. φέροισον ξίφος. γῆρ γῆ. τούρος γῆφ. δούραρον ἀπεθαιεν. Λοιωτῶν ἀγορεύει λέγει. ἀνω ποιοχοι. ἡρη πρωῆ. κολοκνος βασιλεύς. μέ

- 202, 20. Ἄετος] Cod. ἄραιτον.
 203, 5. Cod. τριήρη. 12. θινῶν] Cod. οἰνῶν. θίνες]
 Cod. θινεῖς.
 205, 5. Cod. ἄμιστος. ἦ] Malim ἦ α'. 19. Cod. ἄκραται.
 21. Cod. ἀκροποτοῦντες.
 206, 4. Cod. ἀκτεῦσαι.
 207, 2. Cod. ἄρδιτος — ἀρδήτου. 3. Cod. στασιάζων.
 22. τοῦ] Cod. ἐν τῷ.
 210, 3. Cod. ὁ ἀνάγκος. 29. Cod. ἀμόργις τις.
 211, 9. Cod. ἀνοικήσας. 11. οἰκείαν] Cod. οὔσιαν.
 31. Fortasse leg. κατεδέξασεν.
 212, 6. Cod. τοὺς ἐπιμαθοδηγεῖν. 16. Cod. πάριθι.
 18. α] Cod. ἐν.

Θου οἶνος. πλεῖστε περισσεύα. Λωιδίων ἐπιτε ἔπαιτε. φῦς ὄσφης· ὄσφης δὲ λέγονται αἱ φῦαι, παρὰ τὸ φῦεν τὰ παιδία ἀπὸ τῆς κατιούσης ἐκείθεν γονῆς, ὅπερ γρηὶ καὶ Πλάτων. Ἰώνων κούρος παῦς. σένυς νεκρός, Κλειτορίων ἀγῆται ἀνεμοί. ἀνθή φωνή. δέδορκεν ὄρε. ἔστωι νεκρός. ἐσθλὸν ἀγαθόν. λένου ὄρε. παροῖθεν ἐμπροσθεν. χῆλος κίβωτος. ὄνα ταχέως. ὄλενα βραχέστες. Κρητῶν γονυτος θήκη φαρέτρα. ἔλπομαι δοκῶ. ἐντε ὄπια. θάμπις δοῦλοι. λῆς λίθος. μέλων ἐλάσσων. μάθος τόπος. σάκος ἀσπίς. φῶς ἀνήρ. σῆπτρον βακτηρία. Κορινθίων ἔτυμον ἀληθές. φῶτος ἰμάτιον. Κερκινθίων κόπη λαβή ἕλφους. φαλανθος φαλακρος. φηρός θρῦς. Αιζώνων ἀγλῶς κελός. Μαγνητῶν αἶα γη. νηδύς γαστήρ. Σικελῶν κόχσας κεφαλαῖς. μελαθρον οἶκία. ναιε οἶκῷ. φορηγῆ κιδάρα. Φλεισίων ἀμφω ἀμφοτέροι. ἀντικῶ ἐναντιον. fol. 278. ἤμετροι στίχοι διαφορῶν μέτρων περὶ τῶν ὑποτεταγμένων ὑποθέσεων, ἐν οἷς ἐπη καὶ ἱαμβοὶ καὶ ἑλεγεῖα. βιβλίον πρῶτον. τοῦ ἀγνοῦμένου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου προοίμιον ἐν σχήματι εὐχῆς, ἐν ᾧ φιλοσοφεῖ περὶ ὄλων τῶν ἐν τῷ βίῳ. διηγρεῖται δὲ σχεδὸν ταῦντα παρὰ πάσων αὐτοῦ τὴν ζωὴν πεπεράται: —

Χε̄ ἀναξ̄ χε̄ βασιλεῦ
 ὅς ἀγναῖς ὅσις καθαρῶις
 ποτ̄ ποτὲ πρὸ χρόνου
 ἀειρομέναις κούφιζομέναις
 παλάμησιν χερσῶν κ. τ. λ.

Urbinati eadem pleraque habet Vaticanus, qui et ipse insigni est vetustate: membr., f. quadr., fol. 284. Habet praeterea (f. 212.) λέξεις ἰατρικῶν βιβλίου περὶ βοτανῶν ἰσμ. Ἀλιανθα Αἰγυπτία ἀγριόκαρπον. Ἀκωνθα λευκή ὁ λεγόμενος πορδακίανος. Ἀπειτος ἀχωνετος. Ἀπς ἄλας. Ἀπορον ὄρεα τῆς ἀγριοσπαθοῦλας, ὃ ἐστὶν εἰς τὰ βάλτα. Ἀπτεῖς γυλός κούφωκέλας τις καὶ σάβουρος λεγόμενη ὁ ζυμός . . . Ἀλυπιάδος σπέρμα κατὰ Δαλίνους λευρόβλα . . . Ῥέον πορτικόν τὸ ὄρεον βάρβαρον. Καρμα πορτικῷ. λεπτοκόρια. f. 215. ἐκ τῶν βοτανῶν τῶν εἰς τὸ ἰατρικόν.

- 213, 10. ψεύσματα] ψεκτά Eudemus. 24. Cod. ἀνοητί.
 214, 16. Cod. ὠπῆν. 17. Cod. δὲ ὄντως.
 215, 1. Cod. κατακράτως. 7. Cod. τὸ. 19. ἀμαρτή-
 μασιν ἐκπεσῶν] ἀδιζήμασιν ἐβληθεῖς Cod. Paris. 2630.
 29. τὸ] τι Eudemus.
 216, 13. Cod. συμβουλῆς. 18. Cod. παρεγεγραμμένοι.
 21. Cod. γινομένης. 23. Deest ἢ. Cod. ἐγκλιεῖ.
 217, 21. Cod. ἀνευμάχιον. 23. Cod. ἀποβάλλειν.
 28. ἀμίδας s. ἐμίδας Lobeck. ad Phrynich. p. 400.
 29. τῶν] Cod. τὸν.
 218, 19. Cod. ἄλλους. 22. ἄπειστος Ruhnk. ad Tim.
 p. 249. b. 23. Cod. πόρωσιν. 26. ἀτεγκτος] om
 Ruhnk.

Ἐλέηρος τὸ ἰζώμα ὃ ἐστὶ ἰζωτός. Ἀλάτης ἀπὸ ἄστου κριθῆς
 ψίχης. Χαλδαίην ἀγριοκολώνθηρ. Ἀγριοσύριον ἀγριονόσθηρ κα-
 λεῖται.) f. 218. περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. περὶ κόρου. ὁ κόρος ἐξ
 μόδια η. . . . περὶ λεκεθ. περὶ κάτου. περὶ μνάσις. περὶ μεδίμων.
 περὶ οἰατου. περὶ μέτρον. περὶ κάβου. περὶ χοίριξ (sic). περὶ δρα-
 γός. περὶ μετρίου. περὶ χοιρόλιου. περὶ τέλει. . . . f. 213. Πό-
 σαι καὶ τίνες εἶσι μετροβολίαι καὶ πόσα πρὸς τὴν μέτρον εὐχρησι
 μέτρα. ibid. περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν Ἀττικῶν καὶ σχιμῶν.
 f. 224. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. f. 226.
 ψίφος δὲ οὐ ὑφείλονται τὰ νῦν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτη εἰπὸ (a
 Chr. n. 876.) διὰ τῆς περιόδου ἧς περιέχει φλβ ἔτη. ibid. ψί-
 φος δὲ οὐ εὐρίσκειται ἢ καθημερινῇ ποσότης τῆς σελήνης. f. 235.
 Λέξις. Πόδηρις ἀπὸ τῶν ὤμων ἐμπροσθεν μέχρι ποδῶν. Πορφυ-
 ροῖς ὑφάσμασι ἡαβδομένοις. Φελώνης λευκός ὄνομα δὲ τὸ φε-
 λώνη οἰοῦντὸ τὸ μέγα σκέπασμα, ἀπὸ τοῦ τέγχε κατὰ ἀντίστοιχον.
 οὕτω γὰρ τὸ σκέπαιν Ῥωμαῖοι καλοῦσι. Κόθορος τὸ βασιλικὸν
 τζαγγήρ. Κεντουρίωνες. Ακουβήτορες. Ἐσκοιρήτορες. f. 238.
 Ἐτέμα Λέξις. ἑπόλος (αἰπόλος?) ὃ ἐπὶ τὰ ἔτη (εἰπῆ?) πλατόμενος,
 ὃ ἔστιν ὄρη. Βωμός διὰ τὸ βάλειν τὸ αἷμα ἐν αὐτῷ. Βροχὴ διὰ
 τὸ βαρῶς χέεσθαι. Βοτάη διὰ τὸ βιάως τείνεσθαι ἤρουν αὔξειν.
 f. 243. Ῥωμαϊκὰ λέξις ἐν τῷ νόμῳ ἐγκείμενα. Ἀντικένσωρ ἀν-
 τιγραφεῖς. Ἀδριοπότου εἰς ἀπόκρισιν. Ἀποιδεκομμαίσσου . .
 . . . f. 245. Λέξις ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἡλία τοῦ νέου. Ἐγλή-
 χην. Ἐνθημῆ. Σιλασφόρου . . . f. 246. Λέξις ἕτεραι. Εἰθίνας
 νεοῖδας. Ἀθοροεὶ ἀναμισαῖτε. Ἄμμα ψυχῆ. Κοροπῆς ἀπαρχῆς.
 f. 248. Περὶ ἐτοιμολογίας. Θάλασσα θεῖα σαλευομένη, ἢ δὲ θά-
 λαττα θεῖα τυραυτομένη. βυθός βιατα θεῖα. f. 255. Θεοδοίου
 γραμματικοῦ Ἰωάννη τῷ Θεοφιλεστάτῳ προσβυτέρῳ καὶ ἐν Χριστῷ
 ἀδελφῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς κανόσι τῶν ἁγίων ἱερῶν. μοχ εἶτα
 εἰς τῶν τροπαίων αἱ λέξις ἐξημενόμεναι κατὰ σοιχείου. Ultima
 folia inde a 278 chartacea sunt et a recente manu scripta: περὶ
 πνευμάτων ὁρθότητος. f. 281 canones cum suis hermeniiis.

- 219, 10. Cod. χειραίδων. Vid. Ruhnk. p. 60. a. 12. Cod.
 κείδα. 17. Cod. ἱερωσύνην. 29. Cod. λόγιον.
 30. Cod. ἐγνώλημα.
- 220, 1. Deest κατό. Cod. ὁ δὲ ἕτερος ἀμφισβητεῖ.
 4. Cod. οἱ ἰδόντες. 5. Cod. βεβαιώση. 6. Deest ὁ.
 19. Cod. εἰσελθοί. 26. Cod. βανρωνία — βανρωνος —
 βανρωνος.
- 221, 17. καὶ ὅτι cod. Cod. τὰς. 19. Cod. ἀλλὰ.
 21. Vid. Bast. ad Corinth. p. 562. 26. Immo ὁ δὲ
 μιλακός — Βύταλος. 23. Cod. βολεῶνες.
- 222, 21. Cod. βαναύσουε. 22. καὶ κλιβανοὶ ἐνθα καὶ]
 Malim ἐνθεν καὶ κλιβαροί.
- 223, 9. Cod. πατάγει. 15. Cod. ἐκλίμεις. 21 et 22.
 Cod. βρέξιμος: βρέξιμα ἀποπτ. 26. οὐ] Cod. ὤ.
- 224, 14. Cod. ἀλλόμενοι. 16. Cod. βηλοῦ. 25 et 29.
 Cod. ποιμπύζειν. 25. ὦ] Cod. ὡς. 30. Cod. ὑπερβα-
 λούσας. 32. Conf. Bast. ad Corinth. p. 914.
- 225, 18. Cod. μεγαλόφρονος. 30. Cod. ὀδός. 32. ὀφῶν]
 Cod. ῥοῖων.
- 226, 3. Cod. βηρικίαν.
- 227, 1. Cod. διαφθερομέναι. 5. Cod. γαισῆπους καὶ γαι-
 σηπόδισμα — γαισῆπους. 9. Cod. γένους. 10. Scr.
 συνεστός, invito codice. 13. Cod. νόμον. 26. Cod.
 νέμεσα. 33. Cod. γελιάγρα.
- 228, 4. Cod. bis γαιήλια. 15. Vid. Pierson. ad Moer.
 p. 114. 21. οἴεσθαι] Malim οἴεσθαι. 25. Cod.
 μωρίας.
- 229, 4. Leg. cum Suida Ταρτηροσία — Ταρτηροσός. 12. Cod.
 λιμαργῶς. 18. Cod. νύσσους.
- 230, 5. Cod. γάλος.
- 231, 2. Deest τὰ. 14. Cod. αὐτῶ. 24. Cod. ὁμο-
 γαλάκτως.
- 232, 5. Cod. καλεῖσθαι ἢ ἰσχεσθαι. 24. Cod. κυρίκιος.
 27. Cod. ἀπολείπων.
- 233, 9. Cod. ἐνοι ἐπὶ τὸ. 21. τὸ] Cod. τὸν.
- 234, 16. Deest alterum ἢ. 19. τὸν] Leg. τὸ.

- 235, 7. Cod. ἀγροῦν . . . 11. Cod. δοκιμάσαι. . . . 16. οὐς]
Cod. ὡς.
- 236, 2. κατὰ τοὺς] Cod. κατασταθέντες. . . . 20. Cod. τὸν.
30. Cod. ἡ μερτυρία.
- 237, 6. Cod. κατὰ τῶν δώρων γραφὴν. . . . 13. Cod. ἐπὶ με-
ταφ. τῆς ἔμμονον: Ruhnk. ad Tim. p. 77: b. ἀπὸ μεταφ. τῆς
βαφῆς τῆς ἔμμονον. . . . 18. εἴκοσι] Cod. δύο. . . . 23. Cod.
διοικουμένη. . . . 33. ἦν] Cod. ἡ.
- 238, 4. Cod. bis διεκωδώνησεν. . . . 13. Cod. διαπιθνηκῆσαι.
14. Cod. φιλοπραγμονέστατον. . . . 22. δειλία] Immo διόσια.
23. Cod. σκληροφροσῶνος. . . . 29. ἀπὸ] Malim ἐπὶ.
- 239, 9. Cod. γράβλη. . . . 13. Cod. μινταύρω. . . . 15. Cod.
ἀποδιδόντας. . . . 19. Scr. ταῦτο. . . . 20. Cod. διεσακαρη-
σίμεθα. . . . 23. Cod. φόνοι. . . . 25. παρόντα] πρότερον
Luzac. Exerc. academ. p. 177. ἡ μὴν] ὁ μὲν ἡ μὴν Ruhnk.
ad Tim. p. 38. b. . . . 28. Luzac. καὶ ἐπενεχθ. ἤδη τῆς ψ. ὁ
νικῶν νενικημένοι, εἰ μὴ δικαίως ἐξῶλ. Mihi pro εἰ μὴ legen-
dum videtur ἡ μὴν.
- 240, 7. Cod. προστιθέμενον. . . . 11. Cod. τολχοῦς.
30. Cod. ὀργιονικά. . . . 31. Cod. ἐκαστοί.
- 241, 23. περι] Malim ἐπὶ.
- 242, 15. Cod. φερειάτης. . . . 23. Cod. διμοιγεῖται.
- 243, 8. Cod. ἐπιλύγει. . . . 23. Cod. μέλων. . . . 27. Cod.
ἐπιτηρυκία. . . . 29. Deest φρύσας.
- 244, 1. Cod. οὔτος. . . . 11. Cod. εἰσφρησιν: εἰσφόρησιν.
14. Vid. Luzac. de Socrate cive p. 103. . . . 31. Cod.
κληρωτῶν. correxit Luzac. p. 96.
- 245, 10. Cod. ἀθλοῦσιν. correxit Ruhnk. ad Tim. p. 126. a.
22. δικαστήριον] Immo βουλευτήριον. . . . 26. Cod. ἑπῶν.
- 246, 11. ἄλλου τι] Cod. ἄλλους. . . . 12. Cod. παλῆσαντι.
14. οἱ] Cod. καὶ. Cf. Luzac. de Socrate p. 111.
17. Cod. ἡγγυήθησαν. . . . 23. Cod. περτηχόντερον —
τριανκόντερον. . . . 27. Cod. πικνεψιῶν.
- 247, 12. ὅταν ante τοὺς ponit codex. . . . 18. τοῦ φόου] Cod.
φύσει τοῦ.
- 248, 7. Margō: καὶ ἄλλως εἰς τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ διὰ φύλλω

αὐτοῦ καταψηφίσθηται. διὰ φύλλον γὰρ οἱ βουλευταὶ ἐψηφίζοντο ἐν τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ψήφοις, δεύτερον γὰρ ἐβουλευόντο περὶ τοῦ αὐτοῦ.

- 249, 4. Deest τὸ. 6. Cod. ἐλεούς. 31. Cod. μολτίων.
- 250, 2. Fortasse leg. *δημαγωγῶν*, ut exciderit numerus libri. 20. Cod. ἐνθροῦντα.
- 251, 28. περιβλέποντας apud Ruhnk. ad Tim. p. 102. b. 32. Cod. ἐξέτωμεν: ἐξετάσωμεν.
- 252, 1. Cod. ἐξομῆσαι et ἀπό. 10. Cod. ὑφεξαίρουμένοι. 12. Cod. ἐξάρσεις δίκης: et ὁπόταν. 23. ἐμπιόχων. Ita codex, non ut legit Ruhnk. ap. Valcken. ad Theocrit. 6, 29. 31. Cod. γυίας.
- 253, 2. Cod. προτεθείσας. 3. Cod. επακτοία. 13. Cod. ἐπιγρίταις ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς: ἀντὶ τοῦ τὸ τρίτον. 15. Cod. δραχμῆς: — ἐπίλξεις: δικαστήριον τῶν φοινικῶν δικῶν ὀνοδομηται δὲ πρὸς τῷ ἀρτυκαίῳ: — Quae omisi ut supra posita p. 243, 16. 20. Cod. δράγματι.
- 254, 21. Cod. τινὶ νίκη κηρῶσαι.
- 255, 3. κηρύττειν] Cod. κρύπτειν. 14. Cod. ἄσύνθετον. 16. Cod. ἦν τὸ δὲ ἐκκ. 19. ἐν τῶν] Cod. ἐν τῷ. 25. Deest τοῦ. Ἀττικὸν ex Harpocracione Boeckhius (Staatshaushalt. 1. p. 336.) τὰ] Cod. κατὰ. 27. Cod. ἐπίσκοπος. 32. Cod. δράγμα, ut solet.
- 256, 1. Post ἀπέφηνεν codex iterum ponit illa ἐπόννημοι — προσηγορεύθησαν p. 245, 17. 14. Cod. αὐτη.
15. Cod. ἐρμιόνα. — ἐρμιόνα.^η 22. Deest οἱ.
28. Cod. ἀπὸ τοῦ τῆς. 32. ἡ στοργή.] Cod. ἡ στοργή.
- 257, 2. Cod. οἰκοδομημέτρον. 12. Cod. ὄρον. Conf. Etym. M. p. 391, 48. 13. Cod. εὐανδρεία — εὐανδρείας. 15. Cod. εὐάνηροι. 17. Cod. εὐοισαβολί. 33. Deest δ: 258, 8. Cod. λευκῷ — ποιοῦν. Vid. Etym. M. p. 406, 33. 13. Cod. πεκομωμένους. Conf. Phet. p. 41, 5. et Zonar. p. 954. 19. Cod. ἐκτιμώσαντο. Vid. Etym. M. p. 324, 1. et Zonar. p. 675.
- 259, 9. Cod. επακτοία. Vid. Etym. M. p. 352, 53. 13. Cod. φλαῦρος. Hoc quoque correxi auctore Etym. M.

M. p. 370, 12. 20. Cod. ὃ γένει εὐγενῆς καὶ πολλῆς.
 24. Cod. ἄπартι. 31. οἰονεῖ] Cod. οἶον ἐν. Vid.
 Zonar. p. 663.

260, 31. Cod. ἐπερδύνοντο:

261, 1. Prior ἐπὶ deest. 12. Cod. ζήτριον. Vid. Etym.

M. p. 411, 33. Phot. p. 45. Zonar. p. 957. 13. ζώτειον

Etym. M. p. 414, 40. Zonar. p. 968. Theognostus f. 83. *)

Mox cod. ἄλφριον. 17. Cod. ζακνηθίδα. Vid Zonar.
 p. 950.

*) Cod. Barocc. 50, membr., formae quartae. f. 1:

τῷ δευπότῃ μου καὶ σφῶ στερηφόρῳ
 Λέοντι, τῷ κρατοῦντι πάντων ἐν λόγοις,
 Θεὺν σωτὴρ; εὐγνωστὸς τις ὡς ὢν οὐκ ἐπὶ
 δῶρον φέρω κάλλιστον αὐτῷ κ... ον,
 ξυδοὶ πονηθὲν ἐκβολῆς παλαι . . . τῆς
 ὃ καὶ λαβὼν φάνηθι κάμοι συντόμως
 λιμῶν ἀλλυστος, ἀφῶραγεστιάτη σιζήη.

(Conf. Benth. ad Mill. p. 77.). Eodem folio verso: *πάσαι μοι*
διαπορομένῳ τὰ γραμματικὰ καὶ ἐκάστης λέξεως τὸν ἀριόδιον κα-
νόνα ὑπὸ τῶν φοιτητῶν ἀπαρτιήτως εἰσπραττομένῳ, οὗς δὲ ἐκ τῆς
πολυβίου βιβλίου τῆς καθόλου τῆς Προδιαγοῦ ἀναλεξάμενος. καὶ
λέξει λέξιν τὴν προσήκουσαν ἐπισυνάψας, ἔργον οὐ τιμῆ τῶν πα-
ξμοῦ μεμελετημένον, τινὰς δὲ καὶ τῶν παλαιῶν κανόνων διορθώ-
σεως δεομένους ἢ καὶ ἀπρεπῶς οὐγκαιμένους ἐρῶν, τῶν μὲν τὸ
ἀπρεπῆς τῶν δὲ τὸ περιττὸν ἐξενμαρῶνας, κανόνας . . . τοὺς χιλίους
συντεταχῶς (numerantur 1003), τοῦ φθόρου τὰ κέττα ἀγωγή
θελεῖ ὡς νηπίων βέλη διαδιδράς, τῆ σὴ προσάγω Θεοσόφῳ καὶ πε-
νευμένη γαλιπρότητι, δέσποτι, δῶρον ἐράσμιον. Fol. 111: ἀγχι σὺν
θεῷ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀρθογραφίας, κατὰ στοιχεῖον, ἀπὸ φοιτῆς Γεωρ-
γίου τοῦ Χοιροβοσκῶ Βυζαντινοῦ γραμματικοῦ καὶ οἰκουμηνικοῦ
γραμματικοῦ, ἐν συντομίᾳ τηθ. ἐκ τῆς καθόλου καὶ κατὰ πλάτος
αὐτοῦ ὀρθογραφίας, διὰ τὸ ἐν συντόμῳ εὐδύνητον εἶναι τὸ ἐπ-
τοίμερον, οὐκ καὶ κατὰ αἰτίας ἐκάστου.

τέχνη πρόσελθε τοῖς κανόσιν ὤπλιομένη,
βάλλουσα πάντας τοὺς θεβαθβαθωμένους
τοὺς νοὺν ἔχοντας ἰοτερημένον λόγον.

ἔχεις τὸ θαυμάειν καὶ τὸ νικῶν εἰκότως
νίκην ἔχουσα τοὺς Γεωργίου λόγους.

πρόσελθε λοιπὸν τοῖς λόγοις κοσμομένη,
καὶ δάξον ἡμῖν τοὺς κανόνας ἐξῆραμένους.

Ἀκτὶς διὰ τοῦ ἰ' μακρόν, ὡς δικατέληκτον κ. τ. ε. Fol. 210:
ἐπιμερισμοὶ κατὰ στοιχεῖον γραμμικά. Fol. 292: ἐπιλογαὶ διαφόρων
λέξεων συνειληγμένων ἐκ τε τῆς γραμμῆς καὶ τῶν θύραθεν πραγμα-
τικῶν. Fol. 322: Musaeus. Fol. 371: Phocylides.

- 262, 3. Cod. ἐναντία τῶν. 25. Cod. ἡετιωνία. Ita et Thucydideorum antiquissimi.
 263, 7. Cod. ἡμικοτυλίον. 15. Cod. ἡπιστάτησαν.
 19. Cod. θροικεῖν.
 265, 21. Cod. ἰδξ. 30. ἴδιος Etym. M. p. 466, 10. Cod. ἰδιδιος.
 267, 3. Cod. ἰσοδιαίτης. Conf. Harpocrat. p. 93. et Phot. p. 88. 10. ἰστί τοῦ δομαῖν.
 268, 2. ἔμπαθῆ Etym. M. p. 484, 50: Cod. ἔμπαθῆς.
 6. Cod. κμισῶν π. καὶ λιπαριῶν. 15. Cod. προκλήσεως.
 Conf. Ruhnκ. ad Tim. p. 160. a. 24. Cod. εἰς ἦν. Vid. Phot. p. 95. 27. Cod. τῶν δῆμων.
 269, 4. Cod. καὶ κατὰ τῶν γονέων. Conf. Harpocrat. p. 95 et Phot. p. 95. 7. Cod. καλαμήτην. 16. Cod. καθήρουν.
 19. Cod. καὶ τῆ ἄρα. Vid. Phot. p. 112. 20. Cod. ἐδιδυάμενοι. 29. Cod. ἱερωσύνησι. 33. Conf. Bast. ep. crit. p. 159.
 270, 13. Cod. κατάρρεως. 15. Cod. διάνοιαν. 16. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 518.
 271, 9. Cod. καταλαγήν. 25. Cod. ἀργυρίων.
 272, 1. Ante ἰν̄ exciderunt haec fere: τινὲς δὲ κιστοφόρον.
 19. Cod. φορίον. 21. Cod. κοβαλλία. 22. Cod. καὶ ὁ κόβαλος ὁ ταῖτο. 26. ἡ τῶν Harpocrat. p. 105: cod. ἡ τόν. 29. Deest τῶν. 32. Scr. κοροπλάθος.
 273, 1. Vid. Luzac. de digamia Socratis p. 59. 3. Cod. φατρίας. 7. Cod. κορωνιάδαι — κίνωνος — κόρωνος. καὶ κορωνίδαί —. Vid. Ruhnκ. ad Hymn. Cer. 153 et Hist. crit. p. LXXV. 22. Cod. ἐδάφως.
 274, 11. Cod. πρώτον. Conf. p. 277, 6. 15. Cod. ἐπώνυμων.
 275, 22. σί] Cod. καὶ. 24. Cod. ἀλισκόμενα. 25. Cod. ἰδρεία et v. 28 ἰδρεία et p. 276, 25 et 29 ἰδρεία.
 26. Cod. ἰσθμῶ.
 276, 18. Cod. τινοῦν. 25. Cod. λουτροφορεῖν. 32. Cod. ἐκλεκτοί.
 277, 4. Cod. λιθόστρατα. Vid. Ruhnκ. ad Tim. p. 175. a.

10. Cod. λυκίου. 15. Cod. bis *λενιμιμα* [ἄλλη.]
 Cod. διειλημμένοις.
 278, 5. Cod. παιδίων. 17. Cod. δορυμίας. 29. λαχόν-
 τες] *Immo ἰλόντες.*
 279, 13. Cod. μοῖρα. 32. Cod. μαρῶνα.
 280, 4. Cod. συνόκησάν. 11. Cod. ἀργύριον. 12. Cod.
 ἀργυρίτης. 14. *ἀνανθέστερον* Ruhnk. Hist. crit. p. LXXXV.
 281, 27. Cod. βακχιάδων. 30. Cod. θρηνίσσους.
 282, 3. Cod. οικοδομημένα. 6. Cod. κωρίων. 25. Cod.
 τὸ τὰς καθορμήσεις — ὑφορησασθαι. 31. Cod. κηγάται.
 284, 11. Cod. ξενάγλας.
 285, 23. εἰς] *Nonne τίς?* 28. Cod. τούτω. 30. Cod.
 ὄσσης.
 286, 11. Cod. ὀσονδή et γενήτων. 14. Cod. ὀφθαλμῶν —
 ζηλωδίων. 18. ἐκ] Cod. οἱ ἐκ. 19. *Deest οἱ ante δι-*
κόγενεῖς.
 287, 10. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 656. 20. Cod.
 ὀριώδεται. 27. Cod. ὄρον.
 288, 1. *Deest ἦ.* 4. *καλεῖται* Ruhnk. ad Tim. p. 196 b.
 7. τὰ ἐν] Cod. καὶ ἐν. 25. *πρόησθε* Lobeck. ad
 Phrynich. p. 724. 28. Cod. πύθειαι.
 289, 5. Cod. προῖσθαι. 8. Cod. πεξάιτεροι. 12. Cod.
 ψηφισμάτων. 26. *προβουλείων* Luzac. de Socrate cive p. 102.
 290, 14. Cod. ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων. 25. Cod. ποδὸς τί.
 291, 7. Cod. ἀπὸ 17. *ἔστιν οἱ τῶν πολιτῶν.* 23. Ma-
 lim *ἔτ' ὄντες.* 25. Cod. *ἔτι οἱ ἐν.* 33. *Deest διὰ.*
 292, 10. Cod. πάνθει — πανθείας — πανθείονος.
 293, 5. Cod. τοῦδ' ἅποτε: Ruhnk. ad Tim. p. 225. b. οἶον δήποτε.
 11. Cod. εἰδῶται. 20. Vid. Bast. ad Corinth. p. 928.
 25. Cod. ξενόμενον. 28. τέκοι] Cod. ἔστιν.
 294, 6. Cod. παλίσκον. 12. Cod. ὑπό. 25. Cod. τυ-
 ροκάνια. 27. Cod. πλατὺ μάλ' αὖτε. Conf. p. 317, 26.
 29. Cod. θηριωτικόν. 30. Cod. πλίτους.
 32. Cod. ἐπίλουςις.
 295, 8. Cod. πλινθίων — πλινθουργίων. 23. Cod. ἀγομένη.
 296, 9. Cod. ὅτι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 12. ἕπερ] Cod. περ'.

23. βουρημάτων Ruhnk. ad Tim. p. 224. a: Cod. κηρύσσων.
 30. Cod. προεμβ: — προεμβ.
- 297, 1. θυμούμενος] Leg. στενούμενος. 11. Leg. πεντη-
 κόσταρχος et v. 12 πεντηκιστωνῶν cum Böeckhio (Staatshaus-
 haltung 2. p. 339.). 17. Cod. λεγόμενη.
- 298, 3. Cod. αὐτοῦ. 7. Cod. χρημάτων παρὰ.
 11. Cod. καὶ ἐν τοῦ β. 13. Cod. παρὰ.
 16 et 17. προσσχέιν] Cod. προσχεῖν. 22. Cod. πεντη-
 κόντεροι. et v. 24 πεντηκόντερος.
- 299, 16. Cod. τυροχημῶν. 18. Cod. πέλαρα.
- 300, 10. An ἀκλείστω? 17. Δίξεις Ταραντίους Valeken.
 diatr. in Eurip. p. 244. B. 31 et 32. Cod. συμμοσότης:
 σημαίνει. 33. Cod. ἰδικῶς.
- 301, 19. Cod. οὔτος.
- 302, 24. Cod. σάκους. 28. Cod. στεγανόμειον.
- 303, 9. οὐν] ἦν Ruhnk. ad Tim. p. 241. a. 12. Scr.
 Στρωματόδεσμος. 14. Cod. Σταμφυλοκόλιον.
- 304, 3. Cod. ἐφρόντιζεν. Conf. Phot. p. 385. 32. Cod.
 τούτων.
- 305, 5. Cod. τὸν ἐπαρμόν. Correxist Ruhnk. ad Tim. p. 123. b.
 10. Cod. οὐκίσσαντας. 20. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 4. b.
 22. Cod. σελήτης. Vid. Ruhnk. p. 232. a. 31. Vid.
 Marx. Ephori fragm. p. 104. 32. Cod. τόπων.
- 307, 1. Malim παρατιθεῖσα. 3. Cod. τὸν κρυφαντούντων.
 7. Cod. τρεῖς. 19. Cod. τετριμμένοι. 27. ὅς]
 Cod. ὁ. 29. Cod. προδοσίαν.
- 308, 16. Cod. τί παρίδαι et φαιρῆαι. 18. Cod. τὸ πῆσον.
- 309, 13. Cod. τελεσφορεῖαν. 23. Alterum τὸ deest.
 30. Cod. τῆδ'.
- 310, 1. Cod. ἐλάχων. 2. Cod. καὶ αἱ τῶν. 4. Cod.
 ἐπιδικασίαν. 9. Cod. δικάζειν. 22. Deest οἱ.
 25. Cod. ἐπὶ τῶν ἤτ. δοκούντων. 27. Cod. γράφορτες
 εἰσηγον.
- 311, 5. Cod. ἐφάμιμτος. 33. Cod. ὑποβελής.
- 312, 6. Cod. τὸ τοῦ. 10. Cod. λάθρα κικούργως ὑφορη.

15. ἔχει] Cod. ἐχόντων. 21. Ἰππιάζων] Immo Ἰππιάζων. Cf. Thom. M. v. Ἰππιάζειν. 26. τι] Cod. τὸ.
- 313, 4. μοσχάλης Lobeck. ad Phrynich. p. 196. 13. Cod. ψεστώδες.
- 314, 9. Cod. φορβάντιον. 11. Cod. παιδροννίς.
14. Cod. φραγισμός.
- 315, 10. φιλία Ruhnk. ad Tim. p. 270. a. 11. Cod. φε
λώματα — τὴν φιλικήν. φιλική δ' ἔστιν ὁ ἰόνθος. 14. Cod.
χρυσῆδες. 23. χαλιῶ an χαλιᾶ habeat codex, non liquet.
27. Leg. κτήματα.
- 317, 5. Cod. ψευδῶν. 13. Cod. ἐψιθύρησε. 18. Cod.
καλούμενος. 19. Cod. ψυχάζειν. 21. Cod. ὅπου τὰ
δῶρα κερηθέντα ταμιεύεται. Correxī ex Etym. M. 26. Vid.
Ruhnk. ad Tim, p. 276. a. 29. τῶν] Cod. τόν.
- 318, 6. ὀδαῖον] Cod. ὠδε οἶν. 19. Cod. ὠμοκῦδια.

ΛΕΞΕΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΙ.

- 321, 5. Cod. βλάψαι. 6. Cod. βλάπτει. 7. Cod.
λυπεῖν: Eudemus λυπήσαι. 10. εἶθε] εἶθε φεῦ Eud.
12. Cod. ἀστομώτατος cum Eud., qui et ἀραπτος ἢ ἀραπτό-
τατος. 22. Cod. φιλῶ γὰρ ἀβδέλυκτα ἐμοὶ τάδε.
26. Eud. ἀβλεπτήματος ἀμαρτήματος.
- 322, 2. Cod. ἔχοντι ἐπὶ — γνωρίσματα. Vid. Bast. ad Corinth.
p. 800. 22. Cod. ἀβροκόμος. 25. ἀσθενές] ἀνασθη-
τον Eud. cum Zonara. 27. διαθρύπτει Eud.
30. Deest καί. 32. Cod. τὸ.
- 323, 11. Cod. τὸ. 15. Cod. τοῖς θεοῖς. 17. Vid.
Valcken. Adon. p. 217. C. 22. Deest ὁ. 25. Cod.
ἔλοι. 30. Cod. ξηθε. 31. Cod. πλείστον.
- 324, 11. οὕτως φίλων] Eud. οὗ φίλων. 14. Cod. πραγμα:
Eud. πραγματός. 31. Eud. ἴαν σενακτιῶς.
- 325, 26. Eud. ἰδιωτῶν, ἡεμβωδῶν.
- 326, 9. ἐντ. ἀνδρ.] Eud. ἐλαζονικός. 10. ἄγετε — ἠγείσθε
— ἄισθε Eud. cum Suida. 11. Cod. βείον. 12. Eud.
ἄγεστος ἄπειρος. 21. Cod. ἀγερούς. 27. Cod. ξξ.
Conf. Ruhnk. ad Tim. p. 223. b. 28. καὶ Ἀργαίως] τῆς
Ἀργαίας Ruhnk. 30. Scr. Κλειδήμος, Cod. καὶ δῆμος.
Correxī Ruhnk. qui mox Ἰφελθῖνα. 32. Cod. πάλα

- Fortasse addendum ἦν. ὄνομα] Apud Ruhnk, est ὄρος.
 δ] Cod. τοῦτο ὄ.
- 327, 8. Cod. ἀκαλίδας. 14. Cod. ἀγναυαίλλει: ἀγρη.
 25. Cod. ἐν τῷ ταύρω.
- 328, 11. Cod. ἀγαλε καὶ προσαγγίλει. Vid. Ruhnk, ad Tim. p. 4. b.
 19. Cod. ἱερεσιώνας. 22. Ἀριστοφ.] Pac. 395, ubi v.
 Bergler. coll. Hermann. de metris p. 362. 23. Cod. με-
 γάλαις ἰδίᾳ πάντες. 25. Cod. ἀγοποίοιοι. 26. Cod.
 αἴους ἐγώ. Correxerit Ruhnk. 28. Cod. πηνελόπω.
 29. Cod. του ρουμημία.
- 329, 6. Cod. ἀλιμονσίνοις δικάσαι. 18. ἀγλιούκοτος Eude-
 mus quoque et Suidas. Sed malim ἀγλιουκίδης.
- 330, 5. Cod. ἡμερῶν. 17. Cod. λογιστίας. 19. Cod.
 ὄραν: Eudemus et Suidas ὄραν. 24. Cod. σύμβολοι.
- 331, 8. Cod. ἀγόμενοι: Eudemus ut edidi. 11. Cod. οἱ κλει-
 γάπται λέγεται δὲ καὶ κλέπται: χαριεστίατῆ δὲ ῥ —. 12. κω-
 μοδίω] Eademus κωμοδικὴν χρῆσιν. 23. Cod. δίναρχος.
 26. Scr. ἄνυσον. 27. Cod. ὅσα κελεύεις. Scr. γύναι.
- 332, 10. Eudemus ἰχθῦς. 30 et 31. Cod. ἀγροιλῆθεν —
 ἀγροίλη — ἐρεχθίδος — ἀγροικεύς. Idem infra post p. 340, 7:
 Ἀγροίλη δῆμος ἐρεχθιδίδος.
- 333, 1. ὄζυς accessit e Suida. 17. δς] Cod. ὄ.
 28. σκηρικοῖς] Cod. κυνικοῖς.
- 334, 29. Cod. ὁ πλάτων. 30. Θουκυδ.] 2, 41.
- 335, 1. Deest ἄγαν. 6. Cod. τῶν. 9. Cod. οὐκ ἀνα-
 σφαλείης. 16. βίος] Cod. βροτὸς. 18. Vid. Reisig.
 Coniectan. 1. p. 165. Supra p. 329, 5. post σπολιόχειλος co-
 dex: Ἀγανόφρονες ἠδὲ λόγῳ σοφία βροτων παρὰ (vel περὶ) σὲ
 καλεῖς. Idem hic περισσοκαλεῖς. 25. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 419. 29. Cod. μαρδωνίου ὃς εἶχε. 32. κερ-
 μέων ap. Ruhnk. ad Tim. p. 8. b.
- 336, 2. Cod. ἦκεν. 7. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 514.
 15. Cod. supra post illa Ἄρη — ἱερεῖα: Ἀγροισυβήλιον λαμ-
 πωναυματικὴν καὶ θύτην· κύβηλις γὰρ λέγεται ὁ μαντικὸς πέλειος.
 25. Cod. δικάζεται. 28. Cod. ἀγελαιοκομική.
- 337, 2. πάλιν] Cod. πλήν. 5. Cod. αὐτήν. 18. Κρά-
 τῆς ap. Ruhnk. ad Tim. p. 13. a. 19. Cod. ἀγκυλιωγογοί

- et v. 21 ἀγκυλιωγοῖς. 27. Cod. ἀκράτως et v. 28 ἀνα-
κράτως.
- 358, 13. Cod. ἀραφῆ. 22. ἀγροικεῖς οἱ ἡῖθιοι Ruhnk. ad
Tim. p. 133. a. 25. Cod. ἀγροπώλεισθαι. 26. Cod.
κυζηνοῖς.
- 359, 1. Vid. Bast. ep. crit. p. 189. 6. Cod. ἀμφιδέτα.
20. Cod. ἀραθῶν. 21. ὄρη] Cod. εἰς ὄρη
22. Cod. τρίψη.
- 340, 4. Cod. αὐτὸ καινότερον. 6. Cod. καὶ ἄλετα.
9. Cod. ὀπωροῦσαι. 21. Cod. ἀνάχεσε. 28. Deest ὁ.
- 341, 13. Ser. ἀήθης. 15. Cod. χαρμίδι. ἐπὶ. 30. Cod.
τοῦ ἄπλοῦ.
- 342, 6. τὴν αὐτὴν τῆ] Cod. ταύτη. 12. Cod. ἀπό.
14. ἡ Harpocrat. cod. Palat. 375. Conf. Schellenberg.
Antimachi fragm. p. 71. 16. Cod. ποταμοῦ. Correxī ex
Harpocrate. 17. Cod. αὐτῆ. 19. Cod. Ἀδύνατοι.
26. Cod. τετραχύνουον.
- 343, 4. Cod. φθορῆν. 20. τὸν] Cod. τὸ. 22. Cod.
ἐμόλειτο.
- 344, 1. Cod. ζοφερόν. 2. Cod. om τὴν et pro Ἀχεροντίαν
(sic enim scrib.) habet ἀχεροντίαν. 10. ὁ Ἀπόλλων Ruhnk.
ad Vell. 1, 4. p. 14. b. Vide Bast. ad Corinth. p. 834.
11. Cod. πως εἰμισθέντα. Correxī Schaeferus l. 1.
33. Cod. τίμωνον. Vid. Ruhnk. ad Hymn. Cer. 200.
- 345, 9. Cod. πρὸ. 12. Cod. ἀνδράμαζον ἐφοῦσα εἶτα ο
βλάξ κ. 27. Vid. Löbeck. ad Phrynich. p. 508.
- 346, 8. Cod. ἀδριάνιος. 14. Θουκυδ.] 2, 65.
25. Μηδεία] v. 668. Porson. 26. Cod. βίοναι.
- 347, 12. Cod. ποταμῶν. 17. αἰετω.
- 348, 1. Cod. αἰετον. 2. Cod. ἔπειρον. 5. Cod. ἀπο-
τακός. 12. Cod. ἀξερῆς: ἀξηρόα. 17. Vid. Valcken.
diatr. in Eurip. p. 21. 23. Cod. ἀμαξεντία καὶ ἀμαξία.
24. Cod. χήφους. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 292. B.
- 349, 9. Cod. ἀποδαρθέντας αὐτὸν. 26. Cod. ἐπιανόσιον.
- 350, 7. Νόμοις] 7. p. 796. B. 8. Cod. εὐφρ. τῆς χ. παιδία.
12. Cod. ὅτε ὁ ἀόργ. — καὶ τὸ π. — 15. Cod. δια-

- τετοιμημένον. 21. Cod. ποσίδιππος. 25. Cod. ἰππεία.
 28. ὡς] Immo δέ.
- 351, 2. Cod. ἀθηρήλατον. 12. Vid. Valcken. Adon.
 p. 205. A. 13. Cod. ἐψημένον et v. 26 ἐψημένη.
 16. Deest ὦν. 17. Cod. ἢ ἐψημένον. 23. ἀθήρ
 Valcken.
- 352, 3. Cod. ἔπος — δαῦρον. 28. Cod. ἡμαρμένο. Cor-
 rexist Bast. ad Corinth. p. 880.
- 353, 1. Cod. ἀθαροῦ. 5. Cod. δίνωχος. 6. Cod.
 ἀθήματος. 7. Cod. ἀκμαίου. 27. Cod. αἰγιάζων et
 v. 28 περιόγων. Vid. Bast. p. 884. 32. Cod. ὡς ὁ ἀπὸ.
 354, 3. Cod. αἰξωνεῖον: Ruhnk. ad Tim. p. 15. b. αἰξωναῖν.
 4. Eudemus: διὰ στεγμάτων πεπλεγμένον δίνωρον.
 7. Cod. πενυκλαῖς: correxi duce Eudemo. 8. Cod.
 πολὺ ἐκ τοῦ. 11. Cod. πανδίωνος. 21. Cod. χληθῶν.
 25. Cod. bis θεῖα. 27. Cod. θεάτρον. 28. Cod.
 αἰγύπτιον.
- 355, 8. Cod. ὄφελιν.
- 356, 10. τὸ ὑπὸ] Cod. τοῦτο. 12. Cod. καὶ οὐκ.
 15. Eudemus αἵματος. 30. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 717.
- 357, 3. Eudemus αἰρήσοσθαι. 9. Cod. αἰουτήρι.
 17. Cod. φελῆζουσαι. 25. Deest καὶ. 26. τῶν]
 Cod. ὡς τῶν.
- 358, 3. Cod. αἰρεσθ' οὐχ ὑπνον. 15. Cod. αναριστώσεις.
 20. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 185.
- 359, 9. Cod. ἀκριβοῦς εἰδέσθαι δέ τι. 10. Cod. ἐπινοεῖν. et
 v. 12 ἐποπτεῖν. 14. Cod. αἰρούμενος.
- 360, 7. Cod. γελῶ δ' ἐπιπροσώμην. 8. Cod. νέους.
 20. Cod. αἰθυμια.
- 361, 20. Deest μὲν. 29. Cod. ἀγίνεον.
- 362, 2. Cod. αἰδοῦσαι τιμῆν. 7. An πανθειότης?
 15. Cod. αἰμορροχίη. Conf. Ruhnk. Hist. crit. p. XCVII.
 18. Cod. αἰμορροχίαν ποιήσω. 19. Cod. ῥύχος.
 22. Cod. τίσω — ἔστιν ἢ αἷμ. 26. Πλάτων] de Leg. 3.
 p. 681. A. 29. Vid. Bast. ad Corinth. p. 511.

- 363, 8. Cod. *αὐτοῖς*. 17. Vid. Koen. ad Corinth. p. 369. Τουρ. add. in Theocrit. p. 399. 22. Cod. *ῥάγεις*: Eudemus ἡ ῥάγεις τοῦ κήτους. 25. Vid. Bast. ad Corinth. p. 914.
- 364, 6. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 18. b. 9. Eudemus ἡπίστριαν. 13. Cod. *ιατροῖον*. 15. Cod. *ἀσκούμενοι*. 17. Cod. *φουίτην ἢ οἱ*. 24. Cod. *ἄπηλον*: Eudemus *ἄσπιλον*.
- 365, 1. *λέγοντα* delet Ruhnk. ad Tim. p. 19. a: Eudemus τὸν *λέγοντά* τι προσποιεῖσθαι μὴ ἐθέλειν. 25. Cod. *ἀκονητή*.
- 366, 10. Cod. *ἀκροσφαινοῦς οἰονεὶ ἀβλαβοῦς*. 18. Cod. *ἀδιακρότης*: Eudemus *ἀκροτοῦς*. 32. τὸ] Cod. τοῦ.
- 367, 1. Cod. *πολλά*. 33. *ἀκολουθοῦσαι* apud Valcken. ad Eurip. Hippol. p. 206. a.
- 368, 13. Deest τῷ. 20. Cod. *ἔστι πάντων κτημάτων κρότιστον*. 22. Cod. τὸ *κόβαλον*.
- 369, 16. Cod. *τὴν ἀκοήν*. 31. Immo *ἔπος*. 32. Eudemus *ποιητικοῦ*.
- 370, 4. Cod. *ἡ τελευταία*. Rectius Eudemus, qui et addit καὶ πόδες. 20. Cod. *πρῶτον φραφῆναι*. Fuitne ἀγῆρας γῆραι? Conf. ad p. 379, 28. 23. Cod. *κακῶσαι δόντος*.
- 371, 2. Cod. *προσβύνας π. γηραιόις*. 14. Cod. *ἀκόμενοι*. 25. τῷ] Cod. τὸ. 32. Cod. *ἀκροκόλεια*.
- 372, 16. *λέγει*] Cod. *λέγουσι*. 20. Cod. τῷ *ἀκροάματι*. 31. Cod. *λέγεις*.
- 373, 3. Cod. *προσθιγῶν*. 4. Deest ἡ. 5. τῇ] Cod. τῷ. 6. Deest *οἱ*.
- 374, 1. Cod. *κωπια*. 6. Eudemus *λιθίνου ἢ λίθινος*. Cod. *ψηφῆτος*. 11. Cod. *ἀλάληγν*: *πηγὴ ἀπορία δίσπνοια*. 15. Cod. ἡς. 20. Cod. *ἀλαζουνοι*.
- 375, 2. *ἑλαμψις*. 7. Cod. *ἀλείφμασι*: Eudemus *ἀλείφματι*. 27. εἰ] Cod. *καὶ*.
- 376, 6. Cod. *ἀληθείας ἀς ἀπλῶς*. 7. *τάττεται ἐπὶ εἰρωνείας*] Haec addidi ex Eudemo. 8. Cod. *ἄλλη*. 12. Cod. *ἄλλα*. 15. Scr. *πειραῖ φασίν*. 21. Cod. *λέγεται ἡ ἄλιβας καὶ τὸ ὄξύτονον*: Eudemus *λέγεται ἡ ὄξος*.
- 377, 27. *ἐνδεκα*] Cod. *ἐν ια*. 29. Cod. *φιλόχωρος*.

30. Eudemus Ἠγήσανδρος — ὑπομνημάτων — ἄλγυρονέου
— ἦσαν φασθόντι ἄνθῃ — πάλιν. 33. Cod. δραμω.
- 378, 1. Cod. καναστρίου. Leg. πάλινης cum Eudemo.
6. Cod. κών. 7. Cod. κῆμα. 10. Cod. εὐδινάς.
14. Θουκυδ.] 2, 70. 23. Cod. ἀναρχυροσίας.
29. Cod. ἄλλω. Praestat ἄλλος, commate posito post τινί.
31. Cod. ἐξ ἄλλου. Correxerit etiam Ruhnk. ad Tim. p. 24. b.
- 379, 7. Cod. ἀλλότριον νομοῦντες. Vid. Ruhnk. p. 25. b.
10. Cod. ἀλατοπόλης, omissio, quod ex Eudemo adieci, inter-
pretamento. 12. Deest κεύθη. Eudemus κεύθει 13. Con-
iunxi Codicis δέ et Eudemi καί. 20. Nomen poetae acces-
sit ex Eudemo. 28. Cod. ἐν τῷ πρώτῳ et v. 30 ἐν τῷ ὀγδόῳ.
33. Cod. ἐκ ἄλλο τι εἶθ' ἕτερον. Vide Reisig Coniectan. 1. p. 61.
- 380, 20. Cod. χαίρεσθαι. 22. ἦ ὅ] Cod. τί.
- 381, 6. Cod. φιλόλλιος: Eudemus φιλλύλιος. 25. Cod. οὐκ
οὐκ ἐν ἄλευνέμην τοῦτο.
- 382, 19. Cod. κρηταίας. 24. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 80. b.
et Bast. ad Corinth. p. 769. 27. Cod. νικόχαρτις.
- 383, 2. Cod. σαντήν. 27. Cod. ἀλικὸν ἐσαρμένον.
- 384, 10 et 11. αὐ] Cod. οὐ. 11. μου μὴ] Cod. μοι.
31. Cod. αλοια. 32. Alterum τῆς deest.
- 385, 20. καὶ deest apud Valcken. diatr. in Eurip. p. 179.
21. Cod. γευσάμενόν τον.
- 386, 23. Cod. ἄμω. Supplevi ex Eudemo. 26. Cod.
μηδιαφασιν. Recte Eudemus.
- 387, 15. Cod. ἀμετάστρεπτον, Eudemus ἀμεταστρεπτεί. Vid.
Ruhnk. ad Tim. p. 25. b. 20. μὴ] Leg. ἄμη.
- 388, 3. ἐμάτιον sumpsit ab Eudemo. 25. Cod. διαφορά.
ἀγνοία] τοῦ αἰρετοῦ addit Eudemus. 32. Cod. ἐμφωθε-
τον — ἀπύθμιον.
- 389, 8. τοὺς addidi ex Eudemo. 16. Cod. περιπελεγμένας.
19. Cod. ἀμφιτόγη. 24. Cod. μισθοῦς.
- 390, 9. Eudemus στέφανον. 15. Cod. ἀναχωρούμενος.
- 391, 21. Cod. διεμπεράσαιμι. 22. Cod. ἀνακτεῖναι.
- 392, 3. Cod. ἀναπεπτάμενα: διακάμποις. Eudemus ἀναπεπτα-
μένα χωρία, παιδία, κέμποι. 11. Cod. et Eudemus ἀναπόντιον.
15. Cod. ἀνάπνυσία ἐκπυσία. 24. Cod. ἀνὰρῶβειν.

- 394, 16. Cod. *τραφώδεις*. 33. *ξύλου*] Cod. *ὁ ξυλόου*.
- 395, 1. Alterum *καὶ* deest. 18. Eudemus *ἀνεδείματο*.
24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 270.
- 396, 23. *Θουκυδ.*] 1, 6. 25. *ἀνήλειπος* Lobeck. p. 702.
27. Eudemus *ἀνεθρόησεν*. 33. Cod. *ἀνεκνυβάλλειεν*.
Eudemus quod editum est.
- 397, 3. Cod. *αὐτήν*. 22. Cod. *ὑπόρχει*.
- 398, 10. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 35. 22. Cod. *ἀνβαλ-
λον* — *ἀνεβάλλοντο*. 26. Nomen poetae sumpsit ab Eudemo.
28. Cod. *πᾶσαν ἔροισμα*. 33. Margo: *ἀνέστησεν ὡς
νῦν λέγομεν, ἀπὸ τοῦ ἀνεκάθισεν καὶ Δημοσθένης· ἀνέστησεν
αὐτήν ἀπὸ τῆς καλῆς ἔργασίας*.
- 399, 18. Cod. *τινες*. 25. Vide Lobeck. ad Phrynich. p. 157.
26. Cod. *ἀνῶ*. 32. Cod. *ζωπατάλλοις*.
- 400, 3. Cod. *ἀνελλίξειεν*. 27. Cod. *εἰπέιν*. 30. Vid.
Ruhnk. ad Hymn. Cer. 283. et Schaefer. ad Schol. Apollon.
p. 312, ad Corinth. p. 163. 32. Cod. *ἀνεβάλλοντο*.
- 401, 10. Cod. *δίαιη*. 16. An leg. *ἀνέντερος*? 18. Cod.
Ἀνεψιάδαι. 20. Cod. *ἀποκλήρου*.
- 402, 11. Immo *κάμπτοντας*. 16. *ἤκουσαι*] *εἰσέκουσαν* infra
post *ἀνήγεστον*, ubi haec iterum ponit cod. 17. Cod.
ἀνηψίχησεν. 29. Cod. *ἀνήρησαν*.
- 403, 2. Vid. Jacobs Append. ad Porson. Adversar. p. 302.
10. Cod. *ἀναθεμέτιον*. Secutus sum Eudemum.
- 404, 2. *τῶν*] Cod. *τῆς*. 15. Cod. *ἀστάθμητα*. 25. Cod.
δοίλω διδασκάλω. 26. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 153. b.
27. Cod. *κατάγομεν*. 29. Cod. *ἀθήρως*. 30. Cod. *ὄρῶν*.
- 405, 21. Cod. cum Eudemo *άνισιν*. 32. Vid. Lobeck. ad
Phrynich. p. 297.
- 406, 2. Vid. eundem p. 151. 3. *ἀροίγνοι*] Cod. *ἀροίγνοι*.
16. Vid. Lobeck. p. 506. 19. Cod. *δι' αὐτοῦ ὄν*.
32. Interpretamentum Eudemi est.
- 407, 1. Cod. *ἀντάφρα*, omisso interpretamento. Quod et ip-
sum sumpsit ab Eudemo. 5. Cod. *ἀντάφρασμα*.
6. Vid. Lobeck. p. 630. Cod. *ἀντημιλλῶντο*.
10. Eudemus *σκηρεῖς καὶ σκηρῆς*. 30. *ἀπὸ*] Cop. *ἀπὸ*.

- 408, 9. οὗτος Ἀναξίλιος] Haec addidi ex Eudemo. 14. Cod. φυρίας. 16. φησὶν ὁ χρησμός] Eudemi sunt.
- 409, 14. Eudemus διαζομένω. 15. Cod. διώκειν. Vid. Suid. 16. παρὰ καιρὸν ὄντος] Cod. παρόντος. 18. Cod. γραφάντων. 22. Cod. ἀπολογήσασθαι.
- 410, 16. Cod. καταγαθόν. 23. τοῖς] Cod. τῆν. 33. Cod. ἀνωμομοι.
- 411, 1. Cod. prius ἀνταναλωμένη. 13. Alterum τοὺς deest. 28. Cod. bis ponit ἀνίειν. 31. οὐκ ἀνώ] II. 4, 56.
- 412, 7. Cod. βιδῶντες. Vid. Suid. 10. δέ τι] Haec desunt. 11. Ὀμηρος] II. 24, 243. 14. Cod. τεθνεῶτος. 15. πάλιν] II. 12, 63. 20. Cod. cum Eudemo ῥῶον. 21. Cod. τι et v. 22. σιγήν.
- 414, 1. Deest δέ. 2 et 3. Scr. φύλλον — Τυρσηνία. 17. Vid. Lobeck. p. 508. 22 et 24. Cod. δάδεκα. 29. Cod. ἀπάλλης.
- 415, 6. An leg. ἀλαώσεως?
- 416, 1. Cod. καιρως: Eudemus καινά. 2. οἰοί] Cod. οἰ. 24. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 120.
- 417, 1. Cod. επιγραφέντα. 5. Cod. συνδέκτου. 11. τὸ] Cod. τῷ. Mox scr. ἐνανόημα. 12. Cod. κούρωτης. 15. Cod. φατρία. 26. Cod. μέλανος.
- 418, 18. Cod. κρατατάλλοις. 24. Cod. κοριανό^ρ. 27. Cod. κλεοφῶντα.
- 419, 10. Eudemus ἡλικία. 32. Cod. ἐπανεχώρησάν.
- 420, 3. Eudemus ἀπέθρισεν.
- 421, 14. Cod. ἀπελογίσω. κῆρ: Eudemus στρότης. 27. Cod. ἀπεστομίσειν: Eudemus ἀπεσθώμισεν.
- 422, 4. Cod. ἀπερρώγη — ἀπερρωγήν. 6. Cod. καταπερρώγην. 11. Vid. Porson. Adversar. p. 34. 16. ἀπεσβέσθη Ruhnk. ad Tim. p. 40. a. 22. Eudemus ἀπειτιν.
- 423, 18. Cod. ἀπέρα: ἀπήλιανσεν. 27. Θουκ. — ἀήρουν] Haec addidi ex Eudemo.
- 424, 25. π] Cod. η̄. 26. Cod. ποσιδίππο.

- 425, 15 εἰπέ accessit ex Eudemo. 18. Cod. ἡπιούξ.
 25. Eudemus ἄπω. 29. 30. Haec recentiorem ma-
 num referunt.
- 427, 3. Deest ὄς. 5. Cod. προτρόπαιον. 31. Cod.
 ἀποθράξεις.
- 428, 22. Vid. Valcken. Adon. p. 202. C et 204. B.
- 429, 28. Cod. θρασυον. 32. Cod. τὸν λόγον.
- 430, 9. Adde quae post ἐπὶ exciderunt errore operarum: τῶν
 μηδεμιαν μὲν πρόφασιν ἔχόντων πολέμων, δρασαντων δὲ τὰ πολε-
 μίων. — Ἀντιλαχεῖν: ἀντι. 20. Cod. σωκράτης.
- 431, 3. Cod. ἐκκρυῆναι. 19. Cod. cum Eudemo ἀπο-
 χωρίσας.
- 432, 2. Scr. θυσίας δημοσίας. 16. Cod. cum Eud. ἀπονη-
 θήσεται. Mox Eudemus παραπραχθήσεται. 30. ἀντι τοῦ]
 Cod. ἀπὸ τοῖς.
- 433, 10. Cod. χρυσογένει.
- 434, 12. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 492. 22. Cod.
 προσθῆναι. 32. Cod. ὑπ'.
- 435, 10. Cod. πράξεντα. 13. Cod. ἀποσκλαίει: Eudemus
 ἀποκλαίει. 19. Omisi μὲν post ἐπιτεμεῖν. 25. Cod.
 ἐποκόλλει.
- 436, 3. Cod. λιπόστρατον. 5. Cod. ἀλόγους.
 6. Deest μή. 10. Cod. οἶδε τῷδε. 20. Cod. τὸ.
 23. Cod. et Eud. ἀποτρέχομεν.
- 437, 1. Eudemus ἀποσχεῖν. 2. Idem ἀποστειρήσαντες, non
 ἀποσρέψαντες. 4. τὴν Eudemus: cod. τῶν. θρύων Ruhnk.
 ad Tim. p. 45. a: codex enim τεθρύων. 11. Cod. ἀπο-
 χωρίσειεν.
- 438, 1. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 351. 11. Vid. eund.
 p. 323. 17. Cod. ἀποτυχιθεῖς.
- 439, 4. Cod. σφίξιν. 9. Cod. ἀποφληκίσαι. 20. Cod.
 ἐξαρκεῖ. 22. Cod. τυρηνταῖς.
- 440, 25. Cod. μέτοικον. 26. Cod. ἡγήετό.
- 441, 1. Cod. κοχλίον. 33. Cod. περιαντωταῖ.
- 442, 18. Cod. κἀπιθεῖάξει. 24. Cod. ἀργυροβορόν, et in
 margine οἱ δὲ ἀργυρομοιβόν.

- 443, 8. Cod. καὶ τὰ κιβ. 9. Cod. μαρτύριον. 11. Cod. ἡμαντήριον.
- 444, 4. βίον] Cod. μίαν. 7. Cod. cum Eudemo ἐπι-
 δ' οἱ φόνον] Eud. ὁ δὲ ἄρης ἐπὶ τῶν φόνων. 22. Cod.
 ὑπερεδῆς. 25. Deest ἀριβάλλω. 27. Cod. ἀριφάτος.
 32. Deest ἀρχιοί.
- 445, 1. Cod. λόγου. 4. Cod. κόρη. 14. Vid. Lobeck.
 ad Phrynich. p. 260. 26. Deest αἰ.
- 446, 2. Eudemus ἀντὶ τοῦ καταλλ. 11. ἢ ἢ ὄνομα] Haec
 videntur esse recentiora. 18. Cod. τέσσαρας. 31. δέ]
 Cod. γε. Ineptit Osannus Philem. p. 252. 32. Cod. ῥυπατε.
- 447, 3. ἄρσει Grotefend. 19. Cod. ἀρτισμός. 25. Cod.
 ἀρτοπότον — ἀρτοπότον — ἀρτοποτειν. 30. Eudemus ἀρτῶ.
- 448, 1. Cod. κρηκαῖ. 3. τῶ] Cod. τῆ. 7. Cod. μυρ-
 μηχανοῖς. 13. Deest δέ.
- 449, 13. πρωτότυπον addidi ex Eudemo. 16. Cod. ἡμεῖς.
- 450, 1 et 2. Cod. ἀρχιδάμιος. 7. θεοῖς] Cod. οἷς.
 23. Cod. θυμιάτα.
- 451, 1. ἐν] Cod. ἀν. 4. Cod. σφουϊοῦτ' εἰς.
- 452, 1. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 40. 18. Eudemus
 ἀσκολιάζοντες. 31. Cod. μεταβολῆ ὄν τῶν.
- 453, 2. Eudemus ἀσπαλία αἰ. ἐργασία. Ex eodem recepi illa
 ὁ ἀλιεύς. 11. Cod. ἀσπαζόμεθ'. 28. τῶ] Cod. τὸ.
 31. Cod. κρήνη ὡς.
- 454, 3. Cod. στέγειν. 8. Vid. Toup. ad Suid. 3. p. 18.
 9. Cod. πᾶσι φαῖνοῦν γένοῦτ'. 30. Deest τοῖς.
 Cod. παλῆται.
- 455, 5. Cod. ἀσεφεία — βεῦβιον. 7. Cod. ἐκλεπ., Eudem.
 ἐμπει.
- 457, 6. Cod. ἐσθιόμενος. 11. ἐν] Eudemus μέθ'.
- 459, 22. τὸν] Cod. τὸ.
- 460, 2 et 3. Cod. ἀτλάντη — ἀτλάντης. 10. Deest ὁ.
- 461, 6. Cf. Philem. §. 43. 22. Cod. σφραγῖ. 23. Cod.
 ἄττας. 24. Vid. Lobeck. p. 148.
- 462, 10. Cod. ἐπιτεθυμένον, Eudemus ἐπιτεθυμαίνον.
 32. Cod. προσδιπτος.

- 465, 2. Eudemus ἀπαραλύπτος. 6. ἀντὶ τῆ ἡμέρας] Haec
recepti ex Eudemo. 11. Eudemus αὐθις αὐθὶ δὴ πάλιν:
15. Cod. ὑπερέδης. 18. Cod. διατρέβειν.
- 464, 1. Eudemus ἐν αἰλῶ συνδιάγουσα. Vid. Suid. 2. Scr.
ἐμὸς. Post ὅτι·q adde, quod excidit, οἱ.
- 465, 7. Cod. καταράτως. 20. Punctum male positum post
κεκτημένους pone post ληκύθους.
- 466, 1. Eudemus αὐτογέννητος, ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος. 11. Cod.
αὐτόπρεπὸν. 15. ἐκ χειρός] Eudemus αὐθωρόν.
- 467, 1. Cod. ἀντιποιῆσαι.
- 468, 18. Cod. ἐπερέδης. 29. Scr. ἀποτυχοῦση.
- 469, 16. Cod. ἐρεγκάλει.
- 471, 9 Cod. φείεν. 24. Post δὲ omisi καί. 28. Scr.
ἀφροσύουσαι.
- 472, 15. Cod. πρώτα. 29. Leg. μὲν τι.
- 473, 1. Cod. ἀφρίως — ἐταίρων — ὑπερέδης. 6. Cod.
πέθει. 8. Scrib. ὕπνου. 14. Cod. ἀφεγγεῖς.
15. Cod. ἀχανῶς. 25. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 274. b.
28. Vid. eund. ad Vell. 1, 14. p. 15. a. 29. Cod.
ἐγχαρνεῖον. 32. Βοιώτιον] Eudemus περισιζόν.
- 474, 3. Cod. ἄχαρνας. 8. Cod. ἀχιλλια δὲ. 21. Cod.
ὑποκοινδύλους. 25. ἄλος accessit ex Eudemo.
- 475, 27. Scr. τὸν. et v. 28 τὸ.
- 476, 4. Eudemus ἀφιμισία. 11. ἀώριον — ἀώριον] Vana
est Osanni (Philem. p. 290.) de scriptura codicis suspicio.
19. Cod. ὄφορόλιος — λιαινόμενος. 22. Cod. ἀώτεβείν.

Reliquas huius lexicī litteras praetermisi propterea quod
nihil fere habent quin id aut apud Suidam aut Zonaram
editum sit. Eadem Eudemi conditio.

De APOLLONII codice dixi ad librum de pronomine.

- 479, 14. Cod. ἔστιν οὖν. 24. Cod. ἐγκλήσεως. 26. Cod.
κατεστήσαμεν.
- 480, 2. Cod. γινόμενοι: quod me invito mutatum est.
18. δένταμιν] In eam vocem desinit codicis folium 92,
nulla lacunae nota. 19. ἔνα] Cod. να. 20. ἔνα εἶδ. ἀμαφω]

- Hom. II. 1, 363. 23. Cod. λόγον καὶ τὰ 24. Cod.
προσθέσειν. 31. Cod. διό.
- 481, 1. γραμμα] Inter hanc vocem et illa v. 3 ἡμέρα ἐστὶν να-
cuae sunt codicis tres paginae et dimidia. 4. [σ]κότος.
5. [συν]δέσμον. 7. Corrige errorem typhotetae repo-
nendo ἐπεδείξαμεν. 16. Cod. ὑπαγορεύει. 19. Uncis
inclusa ego addidi. Cod. παρατατικός. 25. Cod. ἡ.
ἡπορήθη. De re cf. Maxim. Victorin. p. 1952 et Priscian.
16. p. 1029.
- 482, 3. Cod. εἰποιεν ἄν. 14. κα[ὶ αὐτοί]. 15. ἐπιφε-
ρόμεν[ον πρῶμα] 17. συν[δέσμον, σαφές] 19. π[α-
ραλαμβά] 22. [ἀληθῆ] vel [κατὰ φύσιν] 23. [κ ἀληθῆ]
24. [νον ἦ] Sic scribendum. 25. Cod. ἀληθῆ καθε-
στῆν ἐξευγμένῳ. 31. φιλ[ημέν οὗτος]
- 483, 3. Cod. τοῖς μαχομένοις et mox συνδέσμοις. 11. For-
tasse leg. ἢ συμπλεκόμενοι. 18. ἐστίν] Rescribe cum co-
dice ἐστὶ. 20. ἀναπνεῖν] Adde accentum. 28. ἢ ἐ
διαπρ.] Versus est Hom. II. 18, 511. 33. Scrib. [παντ]ι.
- 485, 12. Scr. παραδιαζευκτικῆ καλουμένη. Ita enim codex.
13. Cod. συν ὄν. 14. [τι]θέναι. 29. Folium ab
hoc versu incipiens a bibliopego postpositum est ei quod in-
cipit a p. 488, 8.
- 486, 5. Scr. μα εσσι. 15. κα] Praestat μὲν. 23. Prio-
rem καὶ erasit librarius. 29. Cod. κτείνεις.
- 487, 4. προκα[τελεγεμένων] 6. [οἱ συμπλεκτι]κοὶ . . . [ἐν
ἀρχῇ τῶν] 7. ἀν[τεθεῖεν ἐν με] 8. ἄν [παραληφθεῖεν]
9. ἔφα[μεν οὖν, τῆ] δυνά] 10. Cod. οἰκιστάται. [τὸ μὲν
γὰρ] 12. δ[ὲ διαζευκτικόν] 13. κ[αὶ τῆν]
14. [τὸν ἕτερον] 16: σ[υνδέουσι] 18. [ἀπο]φαι-
νοίμεθα. Post hoc verbum me invito excidit ἤτοι.
19. ἢ[τοι] 30. ἦ] Deest codici. Malim ἤτοι.
- 488, 8. [ἡμέρα] ἐστίν. 10. δὲ [νύξ] 11. Fortasse leg.
προκατελεγεμένος. 12. ἀπό[φαισις] 13. [ἐπεδείξαμεν, τὰ]
21. κα[θέστημεν] 24. Scr. [ἦ] 25. αὐτο[τέλειων]
26. ἴδιον [ἐπιξ]. 31. οὐδέσμος] Dele accentum alte-
rum. 33. Cod. μετεβαλλέν.

- 489, 4. καὶ τὸ Leg. ἢ καὶ τὸ. 10. τοῦ] Scr. τοῦ.
18. [ἔλγε]
- 490, Cod. κενὸν δεσμοισ. 14. Cod. καινότερον.
- 491, 2. Scr. [ἔν] 5. γὰρ [ὄξυτόνως] 11. [ἦ] εἰ περ
ἰπεκόπη,
- 492, 12. ἀπὸ[εθεγμέναι] 14. πάντως [οὐ] σύνδεσμος ἔτι. ὁ?
16. Fortasse ποιῆται. 22. Cod. περιλαμβανόμεν.
- 493, 14. [λαμβάνεται ἢ κατ'] 23. Scr. [ὁ.
- 494, 6. ἦ] Cod. ε. 13. Fort. [ὄν] οὐ μετατιθεῖσι. Plura-
lem certe habet codex. 27. Cod. εἰν συνετως
28. Cod. τιθεισι.
- 495, 9. Cod. ὅτε. 13. Cod. ἦν. 16. τὸ ἕτερον] Haec
a prima manu omissa secunda addidit supra versum.
22. ὡς] deest. 23. Cod. παριστιαται. 26. Fort.
καὶ [γὰρ] ἀλλ[α], ὡς τὸ π. i. e. καὶ γὰρ ἄλλα ἔστι Δωρικὰ
παρ' Ἀθηναίους. 28. [συστήσεται οὖν κα]τὰ.
- 496, 4. Cod. γράψη. 12. Ran. 203. ed. Brunck.
16. Phoen. 607 ed. Porson. Supplevit versum recentior
manus appositis in margine illis πρὸς τὸν οὐδὲν εἰς μάχην.
30. Cod. μόνον το. Et. mox ἕστος. 32. εἴτα] Cod. ἦ.
- 497, 10. Fort. [ἔφ' οὐ] εἰ: est enim aliquid lacunae in cod.
22. Cod. ἵποσυνέληπται.
- 498, 24. Fortasse leg. κέν. 25. Scr. [ἔκρητι Ἀπολλωνίου]
- 499, 4. Cod. ἐκρητι. 25. [ὅτι ὑπὸ συνθέτων] 16. δῆ-
[λον ὅτι τὸ πᾶ] 21. καθίστ[αται]
- 500, 24. οὖν similiter positum p. 502, 19. 28. [διὰ]
- 501, 22. Scr. [οὐ γὰρ]. 31. αυτοτελὲς τι recentior manus.
- 502, 1. οὐκ — 4. ὀριστικῶν] Laudat haec Bast. ad Gregor.
Cor. p. 59. 10. Cod. εβλεψε.
- 503, 1. ὡς εἰ] Fortasse legendum ὡς γε. 10. ὅδε] Cod.
ὡς δε. 20. ἀν[τιθελή] 22. [οὖν] vel [ὀῦν]
25. [ἀνεργαστικ]όν.
- 504, 1. τὸν] καὶ recentior manus. 21. ὦ] Cod. ὡς.
- 505, 18. οὐδ'] οὐδ' legit Bastius ad Gregor. Cor. p. 899.
19. Post ἄεισμα addit διηρηκὲς margo codicis.

24. Addiderim τε post τό. 31. Cod. ^{ηλ} αλλοτριούνται.
Unde facias ἡλλοτριώται.
- 506, 20. Cod. συνδεσμον.
- 507, 21. Priorem γὰρ ego addidi. 29. [μονάζει]
- 508, 19. Cod. κωλυοί.
- 509, 3. Cod. αἰτιατικῆς. 5. αἰτιώδης] Cod. συνδεσμος.
11. Post hæc διὰ τοῦτο codex iterum ponit illa φῶς ἐστὶ.
32. [τὰ τῆς τοιαύτης] 33. ἐπὶ] Cod. ἐπει.
- 510, 1. Cod. κλιτικῆς. 12. Cod. γραφῶ. 24. Cod.
ἐπιτελεστικόν. 29. Cod. ἰα.
- 511, 3. Malim ὁποῖος. 4. Cod. ὁποῖος. 10. Cod.
χρονικόν. Quod ut servetur, praeponendum erit voci ὅμοιον.
Idque praestiterit. 13. Cod. καθεστηκώς. 28. τὸ
ἔως] Cod. τῷ ἔως. 29. Cod. μηδὲ ἐπ' ἐκεῖνο δε παραλη-
πτεον, transfossis syllabis ραλη. 31. Cod. αιτιολογιστον.
- 512, 6. Cod. ἐπιτελεστικόν. 12. καὶ — 13. περιέσπυσεν]
Laudavit hæc Bast. ad Corinth. p. 127. 25. Scriben-
dum potius ἐπεὶ δὴ. 30. ὁ] Dele spiritum.
- 513, 8. δύο] Addendum videtur ἦ. 19. σοὶ] Cod. συ.
20. τὸ deest cod. 28. Fortasse τόνους. 32. Χά-
ριν — 514, 11. χάριν] Apposuit hæc Bast. ad Corinth. p. 32.
- 514, 6. παραπολὸν ἐν Εὐριπίδῃ Bastius l. l. : codex habere videtur
ευριπιδιν. 9. παῖδα σου Bast. 15. Nullum in codice
lacunae indicium. 18. Cod. κωλυοί.
- 515, 7. Cod. αὐτων. 16. Cod. φασί. 18. τι] Malim
γε vel γοῦν. 22. τὰ] Cod. τω. 27. Cod. κωλυοί.
- 516, 12. Cod. εθελήμι. 14. λέγωθα] Cod. λεγώθα.
26. πρότακτικοὶ γίνωνται] Cod. προθεσεις μη γινωνται.
- 517, 6. Extremus ὁ deest cod. 8. Cod. λέξις.
13. Cod. οὐκετι μέρος. 14. Cod. παρακένται.
16. Cod. παντὶ μέρει. 32. γε] Deest cod. Item ἄλλο v. 33
- 518, 4. Cod. ἐπιθεμεθα. 7. Fortasse leg. ὄντος.
25. Fortasse καὶ περ.
- 519, 7. Cod. τῶ η γτοι. 8. Cod. διαφερεῖ τῶ καὶ παρητή-
σατο με ὁ μέντοι. 15. Cod. ἔλλειψιν. 16. Cod. πα-
ραγραφῆ. 21. Fortasse leg. λέγω δὲ τὸν τοῖνον.

- 520, 5. Cod. ἐπεὶ. 9. Ita δηλοῦντες v. 20 et δηλοῖ p. 526, 8.
Ne quis excidisse putet, quod additur v. 12, τι. 12. αἰ] Cod. και ει. 29. Cod. προκειμένη.
- 521, 3. Articulus τῶν deest cod. 17. Cod. παραγραφῆν.
21. Cod. παραγραφικοί. 24. [πᾶσι]. 26. Cod. ἰδικαί.
- 522, 18. Post haec τὸ ᾱ dimidius in codice versus vacuus est relictus. 33. Hom. Od. 2, 13.
- 523, 12. Aut delendum δὴ aut in δέ mutandum. 15. [προ-
ταϊτόμενα καὶ ὑποταϊτόμενα]. Nullum in cod. lacunae signum.
25. καὶ ὅς] Fortasse καθὼς vel καθό. 29. Non du-
bito quin articulo addito legendum sit τὸ ποῦ.
- 524, 4. τῷ] τὸ est apud Bast. Epist. crit. p. 202. 15. Cod.
το η. 16. Scr. δέ. 28. [καὶ] τὸ.
- 525, 2. Cod. το δ. 6. Cod. συμφωνῶ. 23. δύναμιν
τῷ περ rec. m. 26. Scr. τοῖχοι. 27. Cod. εἶσται ἀντε.
- 526, 1. Pro altero ἔχει reponendam videtur ἐτι.
529. Omisi titulum: περὶ ἐννοίας. Item similes infra. Nam
p. 536 post v. 27 in codice leguntur haec περὶ τοῦ οἴμοι ἢ ὄμοι,
et p. 538 v. 12 περὶ τοῦ χορῆ καὶ δεῖ, et p. 543 post v. 16
περὶ τοῦ ἱκητι, et p. 551 post v. 12 περὶ τοῦ πύξ καὶ λάξ καὶ
τῶν ὁμοίων. 27. Cod. τῷ τ. ἐπ. τὸ μ.
- 530, 11. Fortasse leg. γούν. 23. αἰ] Malim δὴ. Vid.
Bast. ad Gregor. Cor. p. 704. 25. Cod. ου. μὴν.
- 531, 2. τῆδέ [τε]. 9. σιγωμένοις] Cod. γινομενοίς.
18. Fortasse leg. εἴρηται. 23. Punctum post λόγον
sublatum pone post πάλιν.
- 532, 3. Legendum videtur ἀποφαινοίμεθα. 29. τὰ] Cod. καὶ.
- 533, 31. Fort. ἔστι γούν.
- 534, 5. Cod. ὁ γὰρ μελλῶν. 13. Cod. ἀπαγορευουσα.
14. ἔστι — 19. ἀλάκρας] Protulit haec Bast. ad Gregor.
Cor. p. 162. 23. ἐπεὶ] Cod. ἐπ. 30. διορίζων
rec. m. 32. Cod. προσλαβῶν.
- 535, 6. εἰ] Cod. η. 8. εἰ καὶ rec. m. Quod recipiendum.
13. Leg. ἐγῶν.
- 536, 7. πρόξισιν] Cod. προσεσιν. 14. Cod. πινσιτ.
32. τὸ deest cod.

- 537, 3. Cod. οὐς. 4. καὶ παρὰ scr. cum cod.
 9. Cod. καθολον. 11. Cod. πηριν. 13. Cod.
 εἰρηνημα. 32. Aptius leg. τὸ π. τῷ π. π. καὶ τὸ δ. τῷ ἄ,
 ο. καὶ τὸ ὦ. τῷ ὦ.
- 538, 9. παρὰ] Cod. περ. Cf. Orio p. 119. 14. πρὸς ἐπάρ-
 των] Velut ab eo qui haec scripsit Codd. Paris. 2630 et 2638:
 Μέχρι ἐπιθήματα χρόνου δηλωτικὸν ἢ ἐπιθήματα καιροῦ παρουστα-
 τικόν. τὸ χρι ἰ. διὰ τί; τὰ περυσία ἐπιθήματα κἄν τε μετὰ
 τοῦ σ κἄν τε ἄνευ τοῦ σ, διὰ τοῦ ἰ γράφονται, οἷον πολλάνις,
 ὀλιγάνις, μέχρις, ἔχρις καὶ ἄχρι, πλὴν τοῦ χρή, ὅπερ καὶ παρ᾽
 ἡμῶν λέγεται καὶ παρὰ πολλοῖς ἀπόχρη. 19. μετὰ] Cod. κατὰ.
- 539, 13. Fortasse leg. κατὰ τοῦ αὐτοῦ.
- 540, 5. Malim iterato articulo ἢ ἀπό. 26. Leg. videtur
 λέπει.
- 541, 8. Cod. διαστίσειεν. Item p. 542, 18. 18. καὶ] Cod.
 ὡς. 28. Cod. λεγέ μοι καὶ λεγέ.
- 542, 27. Cod. πνει πνει. 31. Vid. ad Gregor. Cor. p. 352.
 33. τὸ — p. 553, 1. φασίν] Protulit haec Bast. ad Gre-
 gor. Cor. p. 140.
- 545, (ita enim corrig.) γ. 1. πλέον] Cod. πλώ. 2. Cod.
 το δε δεω. 7. τὸ τοιοῦτον] Haec a rec. m. in margine
 sunt addita. 13. Fortasse leg. κατὰ τε τῶν, ἐχρήν γάρ,
 ὅτι τε καὶ —
- 544, 3. οὔτε] Cod. οὔ. 26. Cod. ακομητι. 30. Cod.
 παρωγραφεται.
- 545, 4. πῶ] Cod. τὸ. 9. τοῦ] Cod. το. 17. τόνον]
 Cod. τοπον. 19. Fortasse leg. παράκειμένων. 22. γε]
 Cod. τε. 23. Cod. τῆς. 27. ἢ τοῦ] Cod. ἢ.
 28. Cod. ἀποβίλλη et γινόμενον. 31. Cod. καταστέον;
- 546, 2. εἰ] Malim ἐπὶ. 4. Cod. γινομένην.
- 547, 19. καὶ τὸ ἀπρ.] Malim κατὰ τὸ ἀπρ. 23. Fortasse
 leg. οὐς. 29. καὶ [ἔπει] vel κἄπει. 30. Fort. ἐλλείπει.
 32. Fort. παρελαμβάνετο.
- 548, 2. [θαρεῖαν τῶν] 10. Cod. ἐπίοντα. 13. Con-
 cinnius legeris παραθέσει. 23. Malim διαλάβη.
 29. Fort. leg. ἔν τι. 30. τούτω — p. 549, 1. διατημή-
 γουσι] Edidit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 332.

- 549, 7. τοῦ] Cod. τὸ. 19. δύναται — 26. ὑπόδρα] Habet haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 338. n. *). 22. Vid. Orion. p. 47. 29. τῷ δ] Cod. το δ. 30. Cod. τῷ ὁμήματι πῶ.
- 550, 8. Leg. videtur οἰδετέρα. 23. ὁ τι] Aptius fuerit τι.
27. Scr. ἔστιν ἐν.
- 551, 6. Cod. οὐδετι, omisso pronomine. 20. Cod. φερεται.
24. Cod. εχεινον. 31. Fort. leg. ἔχοντά τιν' ἄλλην.
- 552, 23. Restitue post μὴν, quod me invito excidit, ἔτι.
26. τῶ] Suspectus est articulus.
- 553, 11. Fort. εἰς σα.
- 554, 13. Fortasse leg. τοῦ ὁμήματος. 22. Cod. ἐκγενομένου.
26. Excerpsit haec Orio p. 19.
- 555, 1. δε] Fort. γὰρ. 12. Cod. φοιτω νεοφυτος. Legendum φοιτῶ νεόφυτος. 17. τοῖς] Cod. της. Mox malim συνήρθεσε τὸ μὴ. 20. παραλαμβάνετο] Ea vox delenda videtur. 24. ἵ] An σ?
- 556, 22. Cod. και ὡς. Unde facias καιθῶς. 30. Cf. Koen. ad Gregor. Cor. p. 447.
- 557, 10. γε] Cod. τε 14. εἰς] Deleverim. 19. Cod. οικειοται. 28. Cod. σχειν.
- 558, 1. Cod. το καιτι σχῆμα ἐσχηματισθαι. 3. Cod. ἐχθῆς.
5. καιθῶς] Cod. και ὡς. 13. τὸ] Cod. του.
- 559, 5. ἔστι] Cod. εχει. 10. Cod. συνπαρχει. 16. του] Cod. το. 19. ὅτε] Cod. οἰτι. 29. τὸ ὕ — 32. εἰως] Protulit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 442.
- 560, 2. Cod. ὅτι. 13. τῆς] Malim τῆν. 30. Cod. ακοινητι.
- 561, 1. Cod. σοφιαν. 2. Rectius fortasse συνέμπτωσις. cf. v. 5. 21. Prior ὁ deest codici. 26. Cod. αγομεν. Cf. Orio p. 123. 33. Τὸ — p. 562, 9. τοῦ ἵ] Excerpsit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 573. a).
- 562, 4. μίσγω μίσγα] F. μίγω μίγα. Schaeferus l. l.
8. Hesiod. O. et D. 5. 9. γέγονε] Cod. γερον. Quas syllabas omisit Bastius, utpote male repetitas ex praecedentibus ηρον. 18. F. και ὡς. 23. Cod. το δ.
24. τῶ] Cod. τὸ.

- 563, 3. βαρύνονται Bast. ad Gregor. Cor. p. 466. *),
 F. πληθυντικῶν, ut v. 15. 8. καὶ πληθυντικὸν τὸ θαμέα,
 ὡς τὸ θ... ταχία] Malim πληθυντικόν, καὶ οὐδέτερον τὸ θα-
 μέα, τὸ θαμέα, ὡς ταχία. Apud Bastium deest illud θ...:
 quocirca post σημειωτέον addidit τὸ θαμέα. 10. ἐν] Cod. η.
 21. οὐχ ἐφικτή ap. Bast. ad Gregor. Cor. p. 187.
 27. Cf. Bast. ad Gregor. Cor. p. 884. 29. Cod. προσ.
 Correxit etiam Bastius. 31. Cod. ληγοντα. Mox quid
 sibi velit ου, alius viderit.
- 564, 4. ὡς γὰρ] Cod. εγχε. 5. ἐπὶ] Cod. η. 7. καὶ]
 Deest codici. 16. F. ἰδίᾳ λαμβανόμενον τοῦ. 19. F.
 addito articulo καὶ τὸ εἰς, ut infra p. 571, 24.
- 565, 6. Cod. οὐδαμα η οὐδαμη. 9. F. οὐδέτερον πληθυντικῆ.
 15. οὐχ ὡς] Cod. οὕτως. 18. Cod. τον τονον.
 24. Cod. τῷ οὐδαμα — τὸ οὐδαμως. 27. Cod. καθι-
 σταται. 29. Cod. τῷ — τὸ. 30. τὸ] Cod. τῷ.
- 566, 1. Cod. αλλοθεν. Correxit etiam Ruhnken. ad Tim.
 p. 29. b. 3. Ἐπίκουρον] Id nomen corruptum censet
 Ruhnkenius. Ego legerim παρὰ Ἐπικούρου σιγῶν vel πολὺ vel
 simile quid. 5. Apud Ruhnkenium περιέσπαστο τὸ.
 6. Cod. τὸ — τῷ. 11. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 573. Welcker. fragm. Alcman. p. 72. n. LXXXI.
 13. Cod. ἀλλα. 21. F. περὶ τοῦ ἄτε. 29. Cod.
 παραδειξαίμεθα absque particula. 32. τὸ β] Cod. το
 δευτερον.
- 567, 1. ὄν — 3. ῥέα] Protulit haec Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 895. 3. τι] Vid. Bast. l. l. p. 903-ima. 7. Cod.
 καὶ ραιος καὶ λῳϊος καὶ λαιος. Bastius p. 573 ῥάδιος καὶ ῥῆος,
 καὶ λῳϊος καὶ λῳος. 9. Bast. λαῖον καὶ λαῖα. 10. Cod.
 λαῖα. Correxit Sturzius Excerpt. p. 571. 13. Cod. ραι.
 Mox Bastius βριθὺν, ὡς. 15. Cf. Ruhnken. Epp. ad
 Ernest. ed. Tittmann. p. 104. 16. πρόπιος] Hesiod.
 Theog. 518. 19. πρὸς] βρά malit Schaeferus ad Gregor.
 Cor. p. 576. Frustra. 20. οἱ Αἰολεῖς Bastius, de suo.
 27. καὶ αἱ ὑποκοπὰ Bastius. 29. ἐπιγινόμενον Bastius.
 Male. 30. F. προκατελεγμένων.
- 568 12. τινεῖς] Dele accentum. 14. Leg. aut τὸ ἄστασις

εἰς τὸ $\bar{\alpha}$ aut τοῦ ἄουαφίς τὸ $\bar{\alpha}$. Item versu inferiori aut τὸ
 ἔειπε εἰς τὸ $\bar{\tau}$ aut τοῦ ἔειπε τὸ $\bar{\epsilon}$.

569, 12. F. χρόνου, καὶ ἐπὶ τὸ $\bar{\omega}$ ἔν τὸ τήν. 21. καθότι.]
 Cod. καὶ οἱ.

570, ἐκ λιποσύνης] Cod. ἐλλειπούσης. 4. F. προκατελεγμέ-
 νων. 9. F. [ἄμαξα] ἄμαξα. τι] Cod. τις, probante
 Bastio ad Gregor. Cor. p. 904. 11. ὅτι] Deest codici.

19. Cod. συνδαν. 25. τὸν] F. τήν.

571, 1. F. omissa praepositione καὶ ἴδουα. 7. Cod. ἀκο-
 νητι. 32. Τὰ — p. 572, 13.] Edidit haec Bastius ad
 Gregor. Cor. p. 91.

572. 6. Cod. δραξ. et v. 8 δραμισι, δραμιζω. 15. ἱερῶσι
 cum codice Bastius ad Gregor. Cor. p. 544. n. 81). Cf. v. 19.
 23. ὅτι] Deest codici. 24. F. προκατελεγμένα.
 27. $\bar{\tau}$] Bastius cum codice $\bar{\tau}$.

573, 3. Vid. Ruhnken. Epp. ad Ernest. ed. Tittmann. p. 50.
 4. τε] Cod. δέ. 9. γὰρ] F. δέ. 28. τῆ] Cod. ἐν τῆ.

574, 2. η] F. $\bar{\epsilon}$. 11. F. καὶ αἱ Αἰολικαὶ. 24. Cod.
 ἀδιακριτον. 29. Cod. ἐκείνον. Cf. p. 584, 3. 32. Cod.
 χαλκον.

575, 6. Cod. περιφορισ. 12. Cod. αποβαλλον.
 29. Cod. το ουρανια ουρανιαφιν. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 659. n. 40). Buttman Ausführl. Sprachlehre 1. p. 205.

576, 2. εἰ γὰρ αὖ ἢ] Cod. ἢ γὰρ αὐτη. 3. τοῦ $\bar{\nu}$] Cod. ὡς
 ἐκ τοῦ. 8. ἀκουόμενα] Hanc vocem e margine adscivi.

9. γοῖν] Praestiterit οἶν. Item v. 29. 14. Cod. ὡσεύ.

577, 19. Cod. τριτην. Quasi voluerit εἰς τρίτην.

578, 22. Cod. οὔτως. 24. F. ἔχουθα.

579, 7. F. ὀνόματα. 11. Cod. μόνων. 16. ἐπίτασιν]
 Cod. ἐπι πασι. Mox malim ἀλλ' ἢ. 19. σχέσιν] Cod.
 ἐπιτασιν.

580, 2. τῶ] Cod. το. 6. Cod. επιρορηματικην. 10. F.
 καὶ [ἐπιλόγημα] ταχύτατα. 23. Cod. τουτο. 28. F. τῶ.

30. Cf. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 313.

32. περιπαῖται ap. Koen. 33. παρὰ Δωριεῦσιν] καθό-
 λου τὰ εἰς ὡς ἐπιλόγηματα τῶν γενικῶν πληθυντικῶν ἔχουσι τὴν
 γραφήν καὶ τὸν τόνον, οἷον καλῶν καλῶς, σοφῶν σοφῶς· Δω-

- ριῆς δὲ τὰ ἐπὶ τῶν εἰς ὅς δξύτωνων ἐπιδῶματι δξύουσαι, οἷον
σοφός σοφός, καλός καλός. Cod. Barocc. 50 f. 107.
- 581, 5. Cf. Bast. Append. Ep. crit. p. 6. 7. οὐκ ἰδίως
rec. m. 19. τὸ — 28. περιεσπύκεισαν] Edidit haec Koen.
ad Gregor. Cor. p. 313. 22. ἐπεὶ] Apud Koenium est
ὡσεὶ. 23. τὸ ἄλλως] Sic et Koenii epigraphum et meum.
Sed Bastius codicem habere dicit τὴν αἰλωσ, indeque efficit
legendum esse τὴναλλῶς. 30. κατὰ] Cod. καί.
- 582, 17. Cod. ὑπολαβη. ἄλογον] Cod. αναλογον. 18. F.
χρῆν. 21. τὴνικα] Cod. πηνικα. 27. ὅς] Cod. ὡς.
28. F. τὸ ὅς τὸ σ.
- 583, 5. Cod. οτε χειρατησ. 6. Cod. φησι. 7. Cod.
σημειωσεται. 13. ἐρωτύλος] Cod. ἐρωτικος. 14. Cod.
παρὰ τὴν εὐθεΐαν παρὰ τὴν ἡδύς.
- 584, 2. τοῦ τός] Cod. του τ. 20. ὄπως] Cod. το πως.
30. ἀνταποδοτικά] Cod. αναπορικα.
- 585, 7. καὶ post οὖν videtur abundare. 28. Cod. περὶ
τὴν τόν.
- 586, 1. F. οὖν ἂν τις. 16. Cod. μναυιδιος. 27. φε-
μὲν — 33. ἄλλως] Usi sunt his intpp. ad Gregor. Cor. p. 214.
29. Post hunc versum, qui Homeri est Il. 13, 49, codex
habet καὶ ἄλλως. Quae voce ἀλλ' aucta Schaeferus refert ad
Hom. Od. 14, 124.
- 587, 11. Cod. κωλνει. 21. τὸ] Nonne τὰ? 33. τῷ
τέλος] Cod. τὸ τέλος.
- 588, 2. Cf. Orio p. 152. 17. F. εἰρήσεται. 27. Vid.
ad Gregor. Cor. p. 368.
- 589, 7. F. ἐνθάδε, ἢ [τε] τὰ. 10. δέ] Cod. δ.
- 590, 7. Cod. επει δε.
- 591, 8. F. του inclinato accentu. 18. Scrib. ὀλοκλήρους.
33. οἶος] Cod. οἰόσδε.
- 592, 4. τῷ] Cod. το. 8. Vid. Bast. Ep. crit. p. 187.
26. τῷ] Cod. το. 31. ὅτε] Cod. ὄτι.
- 593, 3. εἰ γὰρ λέγοι] F. καὶ γὰρ λέγει, et v. 5 non ἦ sed καί.
12. τοῦ πλείον] Cod. το πλεον εἰ.
- 594, 3. οἶον δέ. 5. οὐνταξιν] Immo τάσιν. Etiam infra
v. 8 reponendum, ni fallor, τᾶσιως. 7. γέ] Cod. δέ.

13. δὲ] Cod. γι. Et mox προθετιμη παραθιταις.
 28. τόπος] F. τόπος. 32. Cod. μονο.
- 595, 3. ἀπειτῶν] Rectius legas ἀποιετῶν. 5. δι] Cod. δὲ.
 18. Cod. ἐν ἐν τῆς λεοβου ἰου. 24. Scr. διὰ δῆματα ἔστι.
 27. Scr. βαρεία. 30. F. τὰ τε τοιαῦτα.
- 596, 13. Vid. ad Gregor. Cor. p. 443.
- 597, 3. οὐκ — 13. ἀπέτρω] Habet haec Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 393. 9. Hom. Od. 19, 73. 11. Hom. Od. 7, 20.
 22. σημαينوμενο] Eam vocem in margine habet codex.
 28. τῆν] Cod. του. 30. τῆν] Cod. το. 22. De-
 esse videtur articulus ἦ aut post ἀλλ' aut post Δωρικῆ.
- 598, 3. τοῦτο] F. τό τε. 13. καθάπερ — 19. ἐνθάδε] Laudat haec Bastius ad Gregor. Cor. p. 393. 15. Cod. ἀναγκαια.
 19. Cf. Coraes ad Hippocrat. de Aëre §. 24. T. 2. p. 81. 22. τῷ σχεδόν] Cod. το σχεδον. 27. Post hoc quoque οὕτως in codice additur γὰρ, quae ne supra quidem v. 24 habet quo referatur. 33. Cod. καταπνυνοσ.
- 599, 17. Cod. ἀντωνυμία. Malim articulo addito αἱ ἀντωνυμιαί.
 18. Cod. πτωσεων. 27. γὰρ] F. δε.
- 600, 18. τὰ — 28. Ἀττικοῖς] Dedit haec Bastius ad Gregor. Cor. p. 347. 20. Apud Bastium χέμαθεν χέμαθεν: unde Schaeferus χερὰ χερμάθεν. 22. Cf. Bast. Ep. crit. p. 239. 25. Hom. Od. 14, 203.
- 601, 19. πρωτότυπα] Cod. προσωπα. 28. Cod. γηθεν.
- 602, 9. Cod. τον διεκλεα. 14. ἐν] F. τὸ ὃ τὸ ἐν.
 18. ἔστι — 25. αἰμηπότας] Protulit haec Bastius Ep. crit. p. 56. 24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 656.
- 603, 13. Cod. αλλων φωνηεντων. 20. τῆ γούν] Cod. ηγουν.
 25. Vocem ἄνευ ego addidi.
- 604, 3. Τὰ — Ἀττικοῖς] Usi sunt his ad Gregor. Cor. p. 142 et 353 Koenius et Bastius. 7. Cod. ουτωσποποτισον ονονασεσαι. Virgulam post prius πῶ repone. 11. Hom. Il. 18, 12. 12. Hom. Il. 16, 745. 13. Distinguendum: cum Bastio: ἄγραψας; πόθεν; 14. τοιαύτην] F. ἀτῆν.
 20. τὸ — 21. ὁμοια] V. ad Gregor. Cor. p. 122.
- 605, 2. ἦ ἦν] Cod. ἦν. 7. Vid. Zonar. p. 1645. 9. ἐπὶ] Cod. ἐπι. 33. Articulum τῆς delendum censeo.

- 606, 1. Praepositionem abesse velim. 3. Cod. παραλαμ-
 βαίνει. 17. F. παραγωγήν τὴν τοῦ Θε. 27. Fortasse
 scripserat Apollonius ἰποδείγματα τοιαῦτα τῶν δια
 τοῦ. Bastius ad Gregor. Cor. p. 187. Sola opus praeposi-
 tione. 28. Cod. ἐπερωθεν ἐπερωθα. Haec quoque cor-
 rexerat Bastius. 32. F. γυνά.
- 608, 5 et 6. Cod. φ. 11. γάφ] Vitii subest nescio quid.
 33. Scr. ἴξει, ut est in codice.
- 609, 12. F. ἐν λήξει. 18. F. ἀλογία. Cf. p. 619, 12.
 23. F. οὐδέ. 25. F. [περὶ] τῶν.
- 610, 2. Verbi παραλαμβάνόμενον extremam syllabam recentior
 adscripsit manus. καὶ ὡς] F. καθῶς. 19. F. ἐγκειμένην.
 30. Vid. Inpp. ad Gregor. Cor. p. 368.
- 611, 13. Cod. περισπωμενωσ. 15. σχέθω] Cod. σχέθον.
 17. V. Bast. Ep. crit. p. 277.
- 612, 10. F. ἀπριάδην.
- 614, 22. Cod. το ὕ. 24. Cod. τὸ ὕ. 31. ποῦ] Cod.
 τοπου.
- 615, 8. ἐνιά τε] Cod. ἐνιοτε. 16. Vocis οἴκοθι recentior
 manus superscripsit οἴκοι. 18. Cod. ἐπετεγκαιμενον.
 21. μήν] Cod. μεν. 26. καθὸ] Cod. καὶ, εἰ.
 28. Cod. γενικήν.
- 616, 10. τῶν] Cod. ἐκ τῶν.
- 617, 8. Vocis πρόκειται extremas syllabas a recentiore manu
 habet codex; quae sequuntur, δὲ τὸ τοιοῦτον, in margine.
 27. εὐ ἐνθα] Cod. τα ἐνθαδε. 30. καὶ] Cod. το.
 32. Cod. χειριτης.
- 618, 19. Cod. κνίζων κνιθης. Correxerat Bastius ad Gregor.
 Cor. p. 167. 25. Cod. ανεως. 28. ἀνανδοι] Ita
 supplevit rec. m.
- 620, 3. τέ] Deest codici. 4. F. [οὐδ'] εἰς. 18. Cod.
 δέν. 29. Cod. αθηνα.
- 621, 11. Cod. ἐπιρρηματικὴν.
- 622, 15. Cod. διότι καὶ ἡμερικη. 18. Vid. ad Gregor. Cor.
 p. 352. 32. Cod. τουτωθεν.
- 623, 6. γέ] Cod. τα. 10. τοῦ] Cod. τα. 14. ἀλλὰ]
 Cod. ἀλλῆ. 18. Cod. γινομενα. 24. οὐδ'] Cod. ονκ.

624, 12, τοῦ] Cod. το. 29. ἐν ὄν] Cod. ἐν ὄν.

625, 5. Vid. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 351.

8. Cod. τῷ πῶ μ. καὶ τῷ ποῦ. 16. α] Deest codici.

DIONYSII THRACIS codices siglis distinxi, ut

A. sit codex Paris. 2290.

B. Vatic. 1370. *)

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 217. Eorum sexaginta a rec. m. scripta scholia habent in Iliadis libros 1, 2, 3 et Pindari Olympionicas 1—13. f. 63 Michaelis Syncelli *περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου*. f. 83 Theodosii canones. f. 128 *κλίσεις ἀντωνυμιῶν* (vid. infra p. 909.). f. 132 *περὶ ἰόντων περιωρισμένων ὀνομάτων*. f. 134 *περὶ ὀρθογραφίας*, auctore Theodosio grammatico, si fides Otthobon. 173 f. 157: praeter quem et h. et Ven. append. 11, 4. et Coislin. 176 f. 25 huic libellum habent. *Δύο σημαίνει τὸ τῆς ὀρθογραφίας ὄνομα. ὀρθογραφία ἴσθιν ἢ ὀρθῶς γεγραμμένη λέξις, καὶ πάλιν ὀρθογραφία ἴσθιν ὁ κανὼν ὁ ἀποδοτικός καὶ ἀποδεικτικός τῆς ὀρθῶς γεγραμμένης λέξεως. ἴαν γὰρ τὸ ταχέει γράψω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ αὐτῆ ἢ λέξις ὀρθῶς γραφεῖσα ὀρθογραφία καλεῖται, κἄν ἐρωτηθῆς τὴν αἰτίαν τῆς γραφῆς εἶπω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς τὴν ἀρσενικῶν παρεσοχημισμένα θηλυκὰ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, βραδίς βραδεία, ὄξυς ὄξυς, καὶ αὐτὸς ὁ κανὼν ὀρθογραφία καλεῖται. τῆς δὲ ὀρθογραφίας εἶδη τρία, οὐνταξίς, ποιότης καὶ ποσότης. καὶ οὐνταξίς μὲν ἴσθιν ὅταν ζητῶμεν ποίῃ συλλαβῇ συντάξωμεν τὰ στοιχεῖα, οἷον ἐν τῷ ἑσθενί: τὸ σ πότερον ληκτικὸν ἴσθιν τῆς προτέρας συλλαβῆς ἢ ἀρκτικὸν τῆς δευτέρας· ποιότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ποῖον στοιχεῖον γεγραμμένον ἐν τῷ ἔμπορος, τὸ ν ἢ τὸ μ· ποσότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ἐν τῷ μῖμος πόσα στοιχεῖα ἴσθιν, μὴ ἢ μὴ. καὶ ταῦτα μὲν τὰ εἶδη τῆς ὀρθογραφίας. Κανόνες δὲ αὐτῆς τέσσαρες, ἀναλογία, διάλεκτος, ἐτυμολογία, ἱστορία. καὶ ἀναλογία μὲν κατορθοῦμεν γραφῆν, ὅταν κανόνι ἀποδῶμεν, ὡς περὶ ἐπὶ τοῦ ταχέει ἐδηλώσαμεν· διάλεκτῳ δὲ, ὅταν τὸ ἡμεῖς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφων εἶπω ὅτι Ἄλλοις ἄρμυς λέγουσι, τὸ ποσον ἐν τῇ λέξει προσηγορευτῆς· ἐτυμολογία δὲ, ὅταν τὸ ἡπειρος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφων εἶπω „ἐπαθῆ πέρας οὐκ ἔχει, ἀπειρός τις οὐσα”· ἱστορία δὲ, ὅταν τὸ χλίου γράφων διὰ τοῦ τ εἶπω „οὕτως αὐτὸ βουλεῖται γράφεσθαι ἢ παραδόσις.” Εἶπωμεν ἐν προῖον περὶ συντάξεως. Πᾶν συμφώνον μεταξὺ δύο φωνηέντων ἐν μιᾷ λέξει τῷ δευτέρῳ ἀκολουθεῖ, ἄγω, γέρω, χηραλόπηξ, πρόδοτος· κἄν μὴ ἢ μιᾷ λέξει, ἀλλὰ β, παθῆ δὲ ἢ πρώτη ἐκθλιψι, τὸ πρὸ τῆς ἀποστροφῆον τῷ ἐπισηρομένῳ φωνηέντι ἐπισυνάπτεται, κατὰ ἔμου—καὶ ἔμου, ἀπὸ ἐκείνου—ἀπ ἐκείνου. Πᾶσα συλλαβῇ ἐν μιᾷ λέξει εἰς συμφώνον λήγονσα ἔχει τὴν εἰς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην, ἀνθος, ἀγκών, ἄρχομαι. Πᾶσα συλλαβῇ ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένη ἔχει τὴν πρὸ ἐαυτῆς εἰς φωνῆν λήγουσαν, αὐτῆ, αἶδος, ἄρκω. Οὐδέποτε*

- C. Choeroboscus qui fertur (cod. Paris. 2594. fol. 105. r. — 118. v.).
 F. editio Fabricii (Biblioth. Graec. 6. p. 311 — 319. Harles.).
 H. codicis Hamburgensis p. 6 — 15.
 h. eiusdem p. 298 — 320.
 M. cod. Venet. Marc. 652, quem cum F contulit Villoiso Anecd. 2. p. 99 — 101.

συλλαβὴ εἰς δασὺ λέγει. ὅθεν τοῦ βήκτος ἢ πρώτη συλλαβὴ εἰς ψιλὸν λέγει τὸ κ καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ χ· καὶ τοῦ ἀπύς εἰς ψιλὸν λέγει τὸ π, καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ φ. Ἀφ' οὗ φθάσει ἐν ἀρχῇ λέξεως συμφωνον συμφώνου προηγέσθαι ἐν συλλήψει, οὐκ αὖ αὐτοῦ χωρίζεται, κἂν ἐν μέσῳ λέξεως εἰρεθῶσιν, οἷον ἐν τῷ οθένος προηγέσθαι τὸ σ καὶ τὸ θ καὶ ἐν τῷ ἀσθενὴς Δημοσθένης ὀλισθηρός ἐν συλλήψει ἔσται μετὰ τοῦ θ, καὶ οὐ χωρισθήσεται αὐτοῦ. εἶπον δὲ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἐπειδὴ αἱ ἐπὶ τέλους λέξεως συλλαβαί, καταλήγονται εἰς δύο σύμφωνα, οὐκ ἔτι ἔχουσιν αὐτὰ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως κατὰ σύλληψιν, ἴδου γὰρ τὸ ἄλξ ἔχει ἐν τῷ τέλει λ καὶ σ κατὰ σύλληψιν· ἀλλ' ἐν τῷ ἄλσος διέστησαν ἀλλήλων. ὁμοίως καὶ τὸ μάκτος ἔχει ἐν τῷ τέλει ρ καὶ σ· ἀλλ' ἐν τῷ ἄρσενος διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Τίτλους — κένσαι, σάρξ καὶ ἄρξω. διὰ ταῦτα οὖν εἶποιεν ἐὰν φθάσῃ ἐν ἀρχῇ λέξεως συμφωνον προηγέσθαι συμφώνου. Αἱ ἕξ, εἰς, πρὸς, προθέσεις καὶ τὸ δυς μόριον ἐν ταῖς συνθέσεσιν οὐ συνάπτουσιν τὰ σύμφωνα ἐαυτῶν τοῖς ἐπιφερομένοις συμφώνοις· ἐὰν μὲντοι φωνῆν ἐπιφέρηται, συνάπτουσιν αὐτῶν τὸ συμφωνον. πρόσφατον κατὰ διάστασιν, προσελθεῖν δὲ κατὰ σύλληψιν· δίσημορον κατὰ διάστασιν, δυσάρετος κατὰ σύλληψιν· ἐκφέρω κατὰ διάστασιν, ἐξάρω δὲ κατὰ σύλληψιν. καὶ ἐν τῷ πεποιχνῆ, μνῆ, μεμηνῆ, νῆς καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις ἢ ὕ· δίφθογγος οὐκ ἦν διάστασις τοῦ ὕ καὶ τοῦ ἕ. τὰ γὰρ εἰς ἁ θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἐν ἄρσενικοῖς ἰσοσυλλαβῆ τῇ γενικῇ τοῦ ἄρσενικοῦ, μέλας μέλανος μέλαινα, ὄξος ὄξεα, μάκτος μακίως, μακάρου μακάρια. εἰ τοίνυν τὸ κενυχότος τετρασύλλαβον, καὶ τὸ κενυχνῆ καὶ εἰ ἐν τούτῳ ἐδείχθη δίφθογγος ἢ ὕ, καὶ πανταχοῦ τοίνυν δίφθογγον αὐτὴν ὁμολογήσομεν. Περὶ ποιότητος κ. τ. λ. f. 138 περὶ πνευμάτων. f. 140 περὶ χρόνων. f. 142 τέλος οὖν θεῶ τῆς γραμματικῆς. f. 143 περὶ προσφωδῶν (pag. 674.). f. 144 περὶ τέχνης. Mox περὶ γραμματικῆς. Γραμματικὴ ἔστιν ἔμπειρία κ. τ. ε. f. 152 περὶ ποδῶν. f. 155 λέξιόνον περὶ πνευμάτων τοῦ χοιροβοσκοῦ, τρύφανος, Θεοφωρίτου καὶ ἄλλων. f. 175 a tertia manu τοῦ Πανσεβᾶστου σεβαστοῦ καὶ κρήνου Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοπούλου. ἀγάλλομαι τὸ χαλρῶ κ. τ. λ., quae est σύνταξις ὁρημάτων. Denique a quarta manu πρὸς τὸν ὑψηλότατον καὶ θεϊότατον βασιλέα Ῥωμαίων Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον πρὸς τὸν εἰς Ἰταλίαν πλοῦν προτροπῇ Γεωργίου τοῦ Τραπεζοῦτου. Horum quae grammatici generis sunt, pleraque omnia habent Ottobon. 173, Coislin. 176, Hamburg.

N. Nepho (cod. Paris. 2558. f. 42 r. — 52. v.) cuius ab initio haec leguntur *Νήφωνος μοναχοῦ, τάχα δὲ καὶ ζωγράφου, στοιχείων καὶ τῶν ὀκτώ μερῶν τοῦ λόγου ἐξηγηθέντα κατὰ δύναμιν*: ad finem haec:

τέλος ἔλληφεν ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου
χειρὶ γραφέντα ἑνπαρῶ καὶ ταλανῆ
μοναχοῦ νήφων, τάχα δὲ καὶ ζωγράφου.
τὰ μέλαινα μὲν τῶν πάλαι διδασκάλων,
τὰ δὲ ἐρυθρὰ κἀμοῦ τοῦ τρισαθλοῦ.

P. Calusianus et Turinensis, de quibus vide Am. Peyronis de Theodosii Alex. prosodia commentationem subiectam Orioni Sturziano.

S. Scholia cod. Vatic. 14, de quo dicetur ad pag. 645.

T. Theodosius cod. Paris. 2063.

Addi poterat cod. Paris. 2650, qui fol. 147—150 paraphrasin habet grammaticae Dionysianae verbatim transcriptae, hoc indice:

γραμματικῆς οὐνοσις ἡκριβωμένη.
ζητεῖ μαθεῖν πόνημά τις τίνος τόδε;
ἐξ ἀσταβύσδων τοῦ ἑαβδῶ νικολάου.

Sed is mutilus est; post ea enim quae f. 148 de superlativo traduntur, f. 149 subito inferuntur regulae nominum in *as* et *ης* exeuntium.

Cod. Vossianus 76 grammaticae capita habet 13 (*γραμματικῆς εἶστιν — τῷ ὀνόματι ὑποβιβλῆται*), commentariorum magnam partem.

629, 2. Vid. Ernesti diss. qua philosophia perfectae grammaticae asseritur §. VI. 2. Vulgo *παρὰ τοῖς*. Omisi articulum cum CHh. 3. Vid. Burmann. ad Vales. de critica 1, 1. 5. *ποιητικῆς* h. 8. *ποιημάτων ἢ συγγραμμάτων* B. 15. *καὶ κατὰ* h. 17. Articulum *τῆς* recepi ex Hh. *ὑποδιαστολῆς* h et Peyronis alter. *μὲν*] Deest h. 18. *βιωτικῶς* Ph, *βιοτικῶς* F: *βοιωτικῶς*, delete postea o, H. 19. *εὐτόμως* BHh. 20. ^{εὐ}*ἑμιελῶς* B. 21. *γενόμενα* h. 22. *καταρχικαίνει* h. 23. *ποιεῖ* h. §§. 3. 4. 5. 6. 7. desunt Ph.

630, 1. *ἦ*] recepi ex AH. 2. *περίπλασιν* H. 13. *τίνι*

HMS. Ceteri πῆ. 21. περιχομένους B. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 373. C. Schaefer. ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 154. 27. ξυσμαῖς AHN. 30. Hom. Il. 11, 388. ἔχει F, εἴχεται N. 32. καλοῦνται δὲ καὶ σι. N, qui quae inferuntur, interroganti singulatim facit responderi, omittitque §§. 8. 9. 10. 11. 12. 13. σίχρον N, omissio τινα.

651, 1. ἔστιν B. 3. ἔστι B. 5. καὶ] om A.

9. τὸ] καὶ τὸ BH. 10. τοῖς] ἐν τοῖς HM.

11. Codices plerique diphthongum $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ quinto, $\bar{\omega}\bar{\iota}$ tertio ponunt loco. 16. μὲν ἔστιν ὀκτώ B. 17. Particulam ὅτι punctis notat B, delet Schaeferus ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 156. 25. τοῦ secundum et quartum om B.

26. $\bar{\theta}$ καὶ τοῦ $\bar{\tau}$ H. alterum τοῦ om B. 27. τῶ μὲν $\bar{\pi}$ τὸ $\bar{\varphi}$ B. 28. Hom. Od. 10, 279. 29. τῷ δὲ $\bar{\pi}$ τὸ $\bar{\chi}$ BH: τὸ δὲ $\bar{\pi}$ τῷ $\bar{\chi}$ ceteri. 30. Hom. Od. 5, 229. 32. τῷ δὲ $\bar{\theta}$ τὸ $\bar{\tau}$ H. τῷ $\bar{\theta}$ τὸ $\bar{\tau}$ ceteri.

652, 1. Hom. Il. 3, 95. 7. λέγεται B. 8. Prius οὔτε om B, alteri sufficit οὐδέ. 10. γενικὴν S. 17. εὐφρασκται καὶ ἡ $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγος τελικὴ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, οἷον Δημοσθένεε Δημοσθένη (τὰ γὰρ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὸ $\bar{\eta}$ ἐγένετο) καὶ πάλιν τὸ πόλλε πόλει (τὰ γὰρ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγον ἐγένετο).

ἔχομεν γὰρ παρὰ τῷ Διοσκρίτῳ τῷ Σωκρατικῷ πόλει διὰ τῆς $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγου, ἐνθα περὶ Ἀθηνῶν καὶ Μακεδαιμονος διαλέγεται. Choerob. in Theodos. fol. 78. 23. συμφώνων Ph.

24. κάρ CHPS. Ceteri πῶς. 25. $\bar{\alpha}$, $\bar{\eta}$] Accentus sumpsit ex A. 29. ἡ μικρὰ Ph. 31. ἐκφέρεται F.

653, 1. ἦτοι] ἦ h. οἷον — 4. λέγγῃ] Haec ego addidi ex CPh.

4. καὶ CHh. Ceteri ἦ. συμφώνου CHMh. Ceteri συμφώνων. 6. ἄραξ H, ἄραψ BCh. 11. φύσει — 12. τῶν] om Ah. 12. τι] deest F. παραλαμβάνομενόν] om h.

17. τρεῖς τρόπους h. 18. μακρὸν φωνῆεν C.

20. Hom. Il. 3, 164. 21. φωνῆεντι] om AF. Qui mox ἐπιφέρονται. 22. ὄν οἷον H. ὅπου AF. 24. Hom. Il. 19, 287. 28. Hom. Il. 14, 1. §§. 12 et 13 om Ph.

654, 7. Addit haec B: τῶν δὲ μερῶν τοῦ λόγου κλινεται μὲν πέντε, ὄνομα ὄνυμα μεταχὴ ἄρθρον ἄντωνυμία, ἄκλιτα δὲ τρία, πρόθεσις ἐπιθήματα σύνδεσμος. 11. ἦ] καὶ AF. 14. Πλά-

- ἄων] Accessit ex CT. 18. τούτοις] om N. καὶ om
 CPTh. καὶ τὸ ἄνθρωπος ἔπποις FH, et mutato ἔπποις in ἔπ-
 πος A. ἔτερον] ἄλλα CNPTh. 19. τουτίστι τὸ κοινόν
 τε AHF. Iidem μοχ καὶ κοινόν μὲν, ὡς εἴρηται, τὸ ἄνθρωπος
 καὶ ἔππος. 21. πρωτότυπον — 24. γαιήϊος] πρωτότυπον
 μὲν οἶον οὐράνιος, παράγωγον δὲ οἶον οὐράνιος. ὁμοίως καὶ ἡ γῆ
 πρωτότυπος λέγεται, παράγωγον δὲ οἶον γῆϊος. h. 22. οὖν]
 om N. τὴν πρ. θείων] πρ. σύνθεσιν T. 23. τὸ — ἐσχη-
 κός] om N. 24. Particulam δὲ addidi ex CNTh. ἐστὶν
 ACH: om h. 26. ὑπερθετικόν] omittunt FH, ante ὑποκο-
 μιστικόν ponunt Ph. 27. οὖν] omittit N. κυρίως] om
 N, in margine ponit h, post τὸ ponunt CT. 28. καὶ τὸ
 ἀπὸ CNPTh. πηλείδης αἰαιλίδης ὁ ἀχιλλεύς h. καὶ ὁ εἰς
 αἰδιος P. 29. Articulum τῶν post particulam δὲ omisi
 cum T. Ipsam δὲ cum μὲν mutat h. 30. μὲν CST: ὀνο-
 μάτων ceteri praeter h, qui om. ὁ εἰς δῆς — 32. Πιπτα-
 κός] ὁ εἰς δῆς, οἶον Πηλείδης· δεύτερος τύπος ὁ εἰς ὦν, οἶον
 Πηλείων· τρίτος τύπος ὁ εἰς αἰδιος, οἶον Πηλείαδιός h. καὶ ὁ
 εἰς ὦν N. καὶ ὁ εἰς αἰδιος CN. 31. Ἀτρεΐδιος S. Πη-
 ληΐδιος C in commentario suo. 32. Vocem ὁμοίως ex Ch,
 τρόποι ex N recepi. 33. ὁ εἰς ἰς — p. 635, 1. Ἀδρηστίνη]
 ὁ εἰς ἰς, εἰς ας καὶ ὁ εἰς νη, οἶον ἀπὸ προΐμου τοῦ ἰδίου πατρὸς
 ἡ θινγάτης αὐτοῦ λέγεται προιαμὶς καὶ προιαμὸς καὶ προιαμίνη h.
- 635, 1. Ἀδρηστίνη ST. Ceteri Ἀδρηστίνη. δὲ] Recepi ex CNST.
 2. εἰδός] ὅμ AFH. 3. ὑπὸ] περὶ h. ἐμπεπωκός N.
 4. οἶον] om H. Νηλήϊοι F, νηλήϊοι T, νήλαιοι AH,
 νήλιοι C, εἰλιοι N, νήλειος h, qui et ἔππος. 5. ἐκτόρειος
 NSTh, ἐκτόριος N, ἐκτορῶς C, ἐκτόρειος F. καὶ Πλατ. N.
 6. τὴν] om h. ἐνός] Recepi ex CNST. οἶον] ὡς
 ACHNSTh. 7. ἀνδρειότερος CNPSTh. Ceteri ἰσχυρότερος.
 8. ὡς ὁ ἀχιλλεύς h. ἀνδρειότερος CNPS. Ceteri ἰσχυρό-
 τερος. 9. οἶον ὀξύτερος] Accesserunt haec ex CMNPSTh
 et, qui ἰξότερος habet, H. 10. βραδύτερος] βαρύ-
 τερος T. om CNS. ὁ] om h. καλλίων] om Ch: καλ-
 λίων, κρείων AF: καλλίων, κρείσων H. 11. καὶ] Recepi
 ex CNTh. ὁ] om h. κρείσων] om AF. ἦσων] om C.
 13. τύποι — 15. ἄριστός] om h. 14. βραδύτατος] Ac-

cessit ex N, qui praefigit particulam ἦ. βαρύτατος T.

18. ἦ] ὡς ἐξ ὀνόματος] om CNTh. οἶον] ὡς F.

20. Νοήμων]. μνήμων AF. 21. ὀνομάτων εἰσὶ] om h.

Item 22. ἄπλοῦν — 23. Ἀγαμεμνον' δης. 24. & CNPSh:

αἰ ceteri. Item v. inf. 25. εἰσὶν om T. εἶσιν S. : &

τῶν δύο omnes praeter CPTH. 26. ἐκ δύο ἀπολειπόντων]

ἀπὸ λειπόντων AFH. : & NPSH. Ceteri αἰ. Item v. 27.

29. δέ] om C. δέ εἰσι Ph. πληθυντικός, -ὡς προεῖρηται,

T, cui desunt ἐνικός 30 — 636, 7. προσαγορευτική.

30. Ὀμηρος] ἄνθρωπος C, ὁ ἄνθρωπος Nh. οἶον] om

ACHS. Item v. inf. Ὀμήρω] ἀνθρώπω CNh. 31. δέ]

Recepi ex CNh. Ὀμηροὶ] ἄνθρωποι C: οἱ ἄνθρωποι Nh.

τινες καὶ ἐνικοί h, ommissa, quae v. 32 infertur, καὶ.

32. οἶον] om h. χορός] χορὸς ὄχλος CNh.

636, 1. πληθυντικὸν F. κατὰ καὶ τὰ P. τε] om AFH.

2. αἰ Ἀθηναί] Omisi articulum cum CNh. καὶ Θῆβαι h.

ἀμφοτέρω P. 3. δέ] om Ph. ὀνομάτων εἰσὶ CPh.

4. καὶ αἰτιατικῇ καὶ h. Λέγεται ἦ μὲν ὀρθῇ AH: καὶ ἦ

μὲν ὀρθῇ λέγεται CNh. 5. κτητικῇ τε καὶ Ch. 6. ἀπο-

σταλτικῇ h et P, qui in commentario: οἶον τῷ Πέτρῳ ἀπο-

στέλλω ἢ δίδωμι. αἰτῶν] αἰτῶν τινὰ ἄραθῆν ἢ κακίην N. αἰ-

τιατικῆν σημασίαν λέγεται Ch. 8. δέ] καὶ S. : καὶ] om T.

αἰτῶ] accessit ex CNSH. 9. προσαγορευόμεναι CNh.

10. ὡς πρὸς τι ἔχον] Addidi haec ex CMNPSTH. φερώ-

νυμον, συνώνυμον h. 15. ἀπολελυμένον καὶ μετουσιαστι-

κόν h. 16. τὸ — σημαῖνον CNSTh: ceteri ὁ — σημαίνει.

οὐσίαν] om F. Post σημαῖνον CNh addunt ἦτοι ὑπόστασιν.

Eadem ante participium ponit P. 17. οἶον] om h.

18. τὴν κοινὴν CNPT. καὶ καθόλου οὐσίαν CNPh.

τῆ εἶδους σημαῖνον CN: σημαῖνον τοῦ εἶδους P. 19. ἦ] καὶ h.

21. καὶ om CNT. 22. καὶ ἀπὸ N. μὲν] recepi ex CNh

et, qui cetera ad verbum transcripsit, Philemone Lex. v. ἐπὶθετα.

τὸ] om CNh et Philemo. καὶ ἀκόλαστος omnes praeter

Ch et, qui ἦ habet, N. 23. Utrumque τὸ omittunt

CNTh cum Philemone. 24. ἔχον δέ CNPT. Item v. inf.

25. δεξιός] ἴσ. δεσπότης H in marg. 25. ἔχοντα AF:

om h. 26. Θάνατος, ζῶν] om h. Cf. Iul. Scaliger de

causis ling. Lat. c. 91. [ἐστιν] om h. 27. οἶον — κυ-
 ρίων] om N, qui v. 28 post Ὀϊλέως addit haec ἐπὶ τῶν κυ-
 ρίων. 28. Articulum τοῦ ante Ὀϊλέως omisi cum CNT.
 δε τῶν προσρηγοριζῶν h. 29. Συνώνυμα H. Conf. Philem,
 h. [v. 100] 30. ὀνόμασι] om h. 31. ἄορ] om C.

Vocem σπάθη ante vocem μάχαιρα ponit h, post vocem φά-
 σάρον T, uterque versui consulens. C vero ante σπάθη addit
 ζιβύνη. 32. ὡς Τισάμεινός καὶ CNSTh. Ceteri οἶον.

637, 2. ἀναστρέφω h, ἀναστρέφων τὰ T. δε τοῦ h. εἴ τις
 CH, εἴπης T, οὗτος N: ὅς τις ceteri. 4. ἀυρίου] om h.

7. καλεῖται] om AFH. 8. ἐπερώτησιν CN.

9. τεθέμενον] λεγόμενον CNSTh. 10. ὅστις] εἰς ὅς
 ὄνομα μονοσύλλαβον διὰ τοῦ ὄ γραφόμενον οὐκ ἔστιν εὐρεῖν·
 τοῦτο γὰρ ἐπὶ ἀρθρῶν καὶ κτητικῶν ἀντωνυμιῶν τηρεῖν ἡμᾶς ἢ
 τέχνη παρέδωκεν. τοίνυν τὸ ὅστις ἀόριστον ὄνομα ἀπὸ ἀρθρου
 ἀμειλίμενος ὁ Διονύσιος, τῇ ἀναλογίᾳ καὶ αὐτὸς δουλείων διὰ τοῦ
 τις μοῖου τὴν ἐπέτασιν τῆς λέξεως προηγέγκυτο ἐν τῷ ὅστις ὁποῖος
 καὶ τοῖς λοιποῖς. Theognostus f. 88. ὁπόσος] om N.

13. Περιληπτικὸν — 16. ἕκαστος] Addidi haec ex CHMN
 PSTh: habet etiam Monac. 310, teste Thierschio. περιε-
 κτικὸν HM. 14. ἀριθμῶ] ἀρθρῶ καὶ ἀριθμῶ N.

16. ἕτερος] Recepi ex T. 17. ἐαυτῷ τὸ] ἐαυτῷ τι CNS.

18. παρθεῖων H, παρθενίων h. Post hanc vocem ἀμπελῶν
 addunt CN, ελαιῶν φοινικῶν h. 19. περὶ P. 20. φοῖ-
 ζος, βρόμος, ὀρυμαγδός h. ὀρυμαγδός CNST. 21. διε-
 ρεῖσθαι N. 22. τὸ διαμεθεῖν] τὸ δυνάμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 γένους διαμεθεῖναι h. 23. τὸ — 25. ἐστι] om AF.

25. σημαῖνον] δηλοῦν N. Μετωνομιστικὸν — 27. ἀργύ-
 ρειος] om S. 26. οἶον πύριμος, δρυῖνος, ἐλάφιος N: οἶον
 πύριμος, δρυῖνος, ἐλάφιος C: οἶον ἀμμόδης, δρυῖνος, πύριμος T:
 οἶον πύριμος ὁ μετέχων πυρός, ἐλάφιος ὁ μετέχων ἐλάφου, δρυῖ-
 νος ὁ μετέχων δρυός h. 27. ἀργύριος AFH.

28. νοεῖται NSTh: καλεῖται ceteri. λόγος, ἄγγελος N, qui
 in commentario, ἰδοῦ, inquit, καὶ παρ' Ἑλλήσι θεολογία. Id
 quod etiam a Ch monemur.

638, 4 et 11. περιστάσις N. 6. πρόσωπα χρόνοι καὶ h.

καὶ om CTh, qui v. 7 post μὲν inserunt οὖν. 9. μὲν om T. τύπω] λέγω CNh. qui v. 10 λέγομαι. 10. Priorē δὲ recepi ex ACNPSH, alteram ex ACMNTh.

11. οἶον — 12. ἐγραψάμην] ἐτέργειαν μὲν οἶον γράφομαι σε, πάθος δὲ οἶον γράφομαι ὑπὸ σοῦ h. 11. πέποιθα] om HMT. πέπυγα διέφθορα HMNT. 13. ἀρδεύομαι N.

15. μὲν, om h. . . φιλῶ CN. δέ] addidi ex ACNS. καταφιλῶ N. 16. δέ] accessit ex NSh. ἀντιγωνίζω S, ἀνταγωνίζω N. ἀνταγωνίζω F, ἀνταγωνίζομαι T, ἀντιπροσαγορεύω A. omittunt Ch; qui paulo ante: καὶ γὰρ ἀπ' ὀνομάτων γίνονται παράγωγα ὄγματα, οἶον πόλεμος πολέμιζω, ἀντίγωνος ἀνταγωνίζω, φιλόππος φιλιπίζω, χριστός χριστιανίζω, τοῦτέστι τὰ τοῦ χριστοῦ φρονῶ. φιλιπίζω] om A. δέ εἰσι τρεῖς h.

Item v. 22. 17. μὲν] om AT. γράφω Ch, γράφω τύπω N. 18. δέ] om AFHT. γράφετον Ch, γράφετον τύπτειτον N. δέ] om FHT. γράφομεν CH, γράφομεν τύπτομεν N. 19. δέ εἰσι τρία h. πρῶτον οἶον — 20. τύπτει] om CNTh. 21. οἶον λέγω, δεύτερον T. οἶον λέγεις, τρίτον T. δέ] om h. 22. λόγος, οἶον λέγει T.

23. καὶ μέλλον N. μέλλον. καὶ ἐριστός μὲν ἔστιν οἶον λέγω, παρεληλυθώς δὲ οἶον ἔλεγον, μέλλον δὲ οἶον λέξω C. 24. καὶ ἀόριστον Ch. ὦν — 26. μέλλοντα] om Ch. οὐ T.

25. εἰσι] accessit ex NST. Genitivus dederunt NS: vulgo enim ἐριστός et παρακείμενος et ἀόριστος. Post praepositionem ἄρως articulum τὸν ter addit T. 31. μὲν] recepi ex NST. ὄγματων om h.

659, 1. δέ] est a CNSTh. 2. ἢ CNPTh. Ceteri ἢ δύο

τῷ, et mox ἀδύνατος. 3. τῶν om CNTh. τοῦ H. οἶον

5. πάλλω NST: ceteri ψάλλω. φέρω, σπείρω N.

δέ] sumpsit a CNSth. 6. ἀκούω] deest CNTh. τινές]

οἶ T. 7. εἰσάγουσι CNPSh: om AFH. ceteri ἀγοραῖ.

διὰ — ψ] om h. 8. καὶ] om N. 11. τῶν δὲ περισπ.

ὄγμα. N. εἰσὶ τρεῖς Th. 14. μὲν καὶ τοῦ N. ὄρος

15. οὐ] μὴ CNh. 20. ληρόντων] om S, ληρόντων F.

22. οἶον ὡς N. ἢ δέ] καὶ ἢ N. 26. ζευγνύω — ζεύ-

γνύμι N. 30. μετοχή δὲ ἔστι h. ὀνομάτων Ch. ὄγμα

31. τῆς om h. ὄγματων Ch. ταῦτα ACHNTh.

32. τῷ ὀνόματι καὶ τῷ ὄγματι h.

640, 4. καὶ] om C. καὶ ἴσται T, deletis illis τῆς — ὑποτασσομένων. quorum haec τῆς — ὀνομάτων ante priorem καὶ collocat h. καὶ ἴσται μὲν — 5. ὁ] καὶ προτακτικὸν μὲν ὁ, ὑποτακτικὸν δὲ ὁς CNTh. 6. τρία] recepi ex CNTh. ταῦτα praebebat A. 7. ἡ ποιήσασα T. 7. καὶ ante τὸ omisi cum CNSTh. 8. δὲ εἰσι h. 8. καὶ ἐνικός h. οἶον τὸ] om CNSTh. 9. [οἶον ante οἱ omisi cum NST.

10. δε] ε N. δε ἐνικὰ πέντε h. qui mox ὁμοίως καὶ θηλυκαὶ πέντε et ὁμοίως καὶ οὐδετέρων πέντε etc. ὦ et hic et v. 11 om pr-B. 15. δε] om h. 22. Πρωτότυπον μὲν πρόσωπον οἶον εἰπεῖν ἄγῶ σὺ ἐκείνος, παράγωγον δὲ οἶον — h. πρωτότυπον — παράγωγον, voce πρόσωπα deleta, T.

23. γένη τῶν S: γένη τῶν μὲν CNTh: γένη μὲν AH. μὲν] om h. 24. διακρίνονται h. διὰ δε] φανεροῦνται δε διὰ CNh. ἐπ' C, ὑπ' Sh: omittit N. 25. οἶον ἐγὼ σὺ ἢ CN: ε. ἐγὼ. ἢ σὺ h. οἶον ὁ NT. 26. οἶον ἐγὼ CNh. ἢ] ὁς T, ε H. Item uterque v. 30. 27. σφῶϊ γῶϊ H, σφῶϊ σφῶς C, σφῶϊ σφῶ T. 28. ἐνικός ST: ἐνικὰ N, qui item δυϊκὰ. πληθυντικῶς, δε N. 29. μὲν ὀρθῆς] ἢ εὐθεῖα T. 30. γενικὴ T. Et mox δοτικὴ — αἰτιατικὴ. 32. ἐμῶ σῶ ῶ] Haec addidi ex NS.

641, 1. δε οἶον ST. 2. δε] accessit ex NT. πρωτότυποι, αἱ καὶ μονοπρόσωποι λεγόμεναι, N. 3. ἢ] ὁς T. 5. ἐνικός T, κτητικῶν AF. 15. τε τῆ συνθέσει καὶ τῆ CP. δε] οὖν CN et h, hic quidem ita mutato ordine, ut legalμονοσύλλαβοι μὲν οὖν εἰσιν. αἱ πῦσαι ST: ceteri πῦσαι αἱ. 16. ὦν — ε] Haec assumpsi ex CNST, illa vero 17. αἱ — ἀναστρέφονται ex CNSH, et quae sequuntur, δισύλλαβοι δὲ δύο καὶ δέκα, ex CNSTh. Totum hoc ὦν 16 — δέκα 18 om II. 25. εἰσιν N. οἶον ὡς NST. Item v. 26. 27. ὑποτακτικῶν NS, ὑποτέτακται T: ceteri ὑπονοητέων. 28. οἶον AHNST: ceteri ὡς. 29. δυνατῶς] accessit ex NST. 30. οἶον] om AH.

642, 2. οἶον] om N. εἴθε αἴθε NST: ceteri inverso ordine. ἄβαλε] ὄφελον N. τὰ — 3. γει] addidi haec ex NST. Subiungit T, quae leguntur vv. 7 et 8 τὰ — βαβαί. 4. Post οὐδῆτα οὐκουν inserit N. 7. δῆτα] δῆ T.

9. οἶον recepi ex H. ὡς οἶον εἶτα N. 10. ἤλιθου recepi ex NST. 11. φέρε δεῦτε N. 12. μᾶλλον — οἶον] Assumpsi haec ex AHNST. πόθειν — 13. οἶον] om N.
15. ἀπομοτικὰ N, ἀπομοτικὰ AF. κωπομοτικὰ N, κωπομοτικὰ F. 16. ἀναγνωστέον NS, θετέον T, γαμητέον F. κλειυστέον] om NT. τὰ — 17. δηλαδῆ] om AFH.
22. σύνδεσμος δέ S. διάνοιαν] om N. 23. κερηνῶς h, qui addit τουτέστι τρεπῶς καὶ ἀνεωγμένως. δηλοῦσα CNSPh.
25. οἱ δὲ παρὰ σουραπτικοῖ] om S. 26. οἱ δὲ ἀπ. — σολλ.] Assumpsi haec ex CNPST. 27. καὶ] om T. μὲν οὖν CMNT. 28. συνδοῦσι h. 29. ἦδε, ἰδε Ph.
30. αὐτῶν, κέν, ἄν, ἦτοι CMNTh: ἦτοι, κέν, ἄν P. διαζ. δε CNSTh: ceteri οἱ δὲ διαζ. 31. διωτῶσιν S.
32. οἷδε CNSTh: ceteri οὔτοι. ἦέ ante ἦ ponit h.
33. μὲν] om AF. οὖ] om S. ἀπολουθίαν καὶ τάξιν CT. εἰσὶ — p. 643, 1. εἰδήπερ] om h.
- 642, 1. ἐπεὶ, εἰ AFHT. 2. τάξεως h. 4. αἰτίας] αἰτίας ἔνεκεν NPT. 5. ὅπως, εἰς, ἄν, ἔνεκεν P. ὅτι] accessit ex N. 6. ἀπορητικοὶ N. 7. ὅσοις — S. ὅσοι.] Dederunt haec CNSTh. εἰώθαμεν Nh, εἰώθασι ceteri. χοῦσθαι Th, συνδεῖν ceteri. 10. τοῖνον] recepi ex CNPTh.
14. γε, οὖν CPh. προσέθηκων N.

647. SCHOLIA in Dionysii grammaticam e duobus edo ceditibus, altero Vaticano 14 (V), altero Hamburgensi (H). Vaticanus membranaceus est, fol. 152, f. min., rescriptus: qui post scholia f. 131 absoluta et hexametros habet circa 130, theologi, ni fallor, eorumque inter versus interpretationem, et f. 135 commentarium de nominibus divinis *) et similia quaedam. Antiquae manus vestigia satis multa relicta sunt, quae indicent troparium eam scripsisse cum hermeniis suis. Velut fol. 60. v. titulus exstat huiusmodi:

ΜΗΝ. ΑΠΟΤΥΣΤ. ΗΜΕΡ... κὰν εἰς τοὺς ἁγίους
μακκαράλους.

*) Eius hoc est initium: περὶ ποίοις ὀνόμασι τιμᾶται ὁ πατήρ. ἅγιος ὁ θεός, παντοκράτωρ, ἀναρχος, ἀχωριστος, ἀγέννητος, ἀθάνατος, ἀίδιος. περὶ ποίοις ὀνόμασι τιμᾶται ὁ υἱός. ὁ λόγος τοῦ θεαῦ, ἥλιος δικαιοσύνης.

Hamburgensis chartaceus est, formae maioris, paginarum 398, a L. Holstenio e Vaticano, opinor, tum lectu faciliore transcriptus. Horum ego quot locis aut lectionem correxerim aut ordinem inverterim, longius est quam utilius singulatim enarrare.

3. De nomine τέχνης haec habent H p. 293 et Ven. append. 11, 4: ἰστέον ὅτι τέχνη εἴρηται παρὰ τὸ τεχνῆρα τευχῆρη, συγκαπις δὲ γενομένης καὶ ὑφέσεως τέχνη, ἐπειδὴ τὰ εἰς νη θηλυκὰ ἔχοντα ἐπιπλοῦν συμφώνων ἀποστρέφονται τὴν εὐ διάφορον, οἷον Αἴτην λᾶχνη πάχνη Ἀριάνη θεράπνη. καθόλου δὲ ἰστέον ὡς τὰ εἰς νη λήγοντα, ἔχοντα προηρούμενον σύμφωνον εἶτε κατὰ σύλληψιν εἶτε κατὰ διάστασιν, πῶσαν φύσει μικρὰν ἀποστρέφονται, οἷον πόρνη ἀράχνη ὄσφνη, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἴη, οἷον τὸ Αἴτην ἀπὸ τοῦ αἰθω αἰθη καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν αἰθνη καὶ αἶτη, καὶ τὸ πλήμνη (πλήμη γὰρ ἦν) καὶ τὸ στρωμνή (στρωμονή γὰρ ἦν) καὶ τὸ ποιμνή· ποιμένη γὰρ, ἢ παρὰ τὸ τεχνῆ τέχνη, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ὄνομα σεσημειῶσθαι κατὰ τὴν παραλήγουσαν· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς χνη ληρόντων ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τῷ ε παραλήγεται, εἰ μὴ μόνον τὸ τέχνη, οἷον εἰπεῖν ἔστι λᾶχνη πάχνη ἀχνη καὶ εἰ τι τοιοῦτον. κατὰ τοῦτο σεσημειῶσθαι τὸ τέχνη τῷ ε παραλήγόμενον. ἴστιν οὖν ἀπὸ τοῦ χνω ῥήματος περιπωμένου· οὕτω γὰρ ἄμενον λέγειν. Ταῦτα μὲν καὶ ἕτερα πλείονα εἴρηται τισι τῶν γραμματικῶν· τῷ δὲ Χοιροβοσκῷ Γεωργίῳ οὐδ' ὅπως τοῦτο δοκεῖ, ἐπειδὴ, φησὶ, τὰ εἰς ᾧ περισσώμενα ῥήματα ἔχουσι τὸ θηλυκὸν προῦπάροχον, οἷον τρυφή τρυφῶ, ὁμή ὁμῶ. ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τεχνῆρα, ἐπειδὴ οὐδέποτε εὑρίηται ἐν χρήσει. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τεύχου γίνεται τέχνη, τὸ δὲ ὕ ἀπεβλήθη διὰ τὸν χαρακτῆρα.

10. [Ἱππαρχος] Hyparchum hanc vocat Theodosius *) de grammatica (cod. Paris. 2555): ὅτι μὲν οὖν χρησιμωτάτη ἐστὶ τῷ βίῳ ἡ τέχνη, πολλοὶ μὲν πολλάκις ἐμαρ-

*) Qui nescio an rectius Theodorus vocetur. Certe quae in medio fere codice leguntur, τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὀκτώ τοῦ λόγου μερῶν, a Palat. 43 et Ven. 491 ad Theodorum Prodromum s. Ptochoprodromum referuntur: ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν ζωτικῶν συντεθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου προσφάμου νεοῦ Θεοδοῦ. Initium ponam: Καθάρω τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλόλογωτάτη μοι βουιλίδων, ἀπὸ διαφόρων μερῶν καὶ μελῶν συναρμολογίται καὶ ἀπαρτίζεται, οὕτω δὲ καὶ ὁ λόγος ἅπας, ὃν διὰ τῶν χελῶν προφίρομεν ἀνθρώποι, ἐκ μερῶν τινῶν συνίσταται καὶ αὐτός. . . . μικρὰ μὲν περὶ μετοχῆς καὶ ἄρθρων καὶ ἄνωγειμῆς προθέσεως καὶ ἐπιφύ-

τύρησαν, ἔξαιρέτως δὲ Ὑπαρχος ὁ κομικὸς ποιῆται τοῦτο δῆλον, λέγων οὕτως· πολὺ γὰρ . . . Et πολὺ plerique codd.

15. μαθόντες H. 16. εἰπομεν H. 17. τίς ἐστιν] τί ἐστιν H. ὕψις καὶ πῶς] ὀνομάζεται καὶ H. 21. ῥήμασι H. Fort. προσθεσθαι ῥήματι. 26. ἀναστροφὴν HV. Et mox ἀναστροφῆν H. 28. ἰδὼν διάνοιαν] ἰδίων τι H. ὀριζόμενοι] ὀρῆει HV.

648, 2. καὶ — μὲν] διὰ γὰρ τὰ αἰὶ V. τὰ γὰρ τὰ μὲν H.

6. Scr. θηται. 15. καὶ] συντεθεὶς H. Et mox λέξ. θέλει συγκ. 23. Scr. ὀριστόν. 33. ἐλλείπη] Immo πλεονάζη.

649, 12. ὀριστικῶ HV. 13. δε] οὖν H. 17. περιτραχήλιον] ὑπὲρ τραχήλου H. 21. γέρονεν] λέγομεν V.

23. γινόμενον τὸ συμπλέω H. 28. τῷ βίῳ] τὸ εὖ καὶ H.

650, 5. εἰμὶ V, εἰ μὲν H, εἰ καὶ μὴ h. 6. ἐφρευνημάτων] ἐφρευνημάτων H. 9. κατελάβετο H. 10. ὡς τμῆθ' ἑαυτὸν marg. H. 15. ἀμογήτως αὐτὴν συνες. H. 19. αὐτῷ τὴν τέχνην HV. 23. ἐργαζομένου H.

651, 3. γυμνάζοντες H. 6. Ἀθήναιος — 7. παρελάβεν] ὅθεν ἕκαστος τὴν ἐναντιότητα παρελάβομεν H, eaque sero inscripta lacunae plurimum capaci. 9. ἐξ] deest H. 10. πᾶσαν τέχνην ὀνομάζεσθαι V. 14. ἐπινοοῦνται V. ἐστὶν ὀρμώμενα H. τι V, τὸ H. 17. πολλὰς τῶν ἰδιοτήτων ἐστέρηται H. 19. ἦ] deest V. 30. ξυστικῇ] κούρευτικῇ Theodos.

31. idem p. 294 ἐπὶ μυμηχία: ἐπιμυμηχία Ven. app. 11, 4: ἐπὶ Μυμηχίδου H. Ceterum horum artificium pseudotechniae dat Theodosius: οὐ γὰρ ὑπὸ τέχνης ἀλλ' ὑπὸ ἐνεργείας δαιμόνων ταῦτά ἐργάζεται.

ματος καὶ συνδέομεν ἐροῦμεν, ὥστε μὴ πάντῃ σε εἶναι τῶν τοιούτων ἀνήκουσον, εἰς δὲ τὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος ἐσβάλλοντες διδασκαλίαν ὑποδείξομεν σοι σαφέστερόν τε καὶ πλατυκώτερον μέθοδόν τινα θαυμαστὴν καὶ εὐταξίαν ἀπόδητον, ἣν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ κειμένοι ὁ τεχνικός (Theodosius Alexandrinus) κορυφαίως θέμιστος τοὺς μὲν ἄλλους οἶμαι διέλαθεν ἄχοι καὶ δούχο, ἐμὲ δὲ, καὶ τοῦτο οὐ κομπάζων λέγω, οὐμνεον οὐ διέδομοι. Reginam vel imperatricem infra μεγαλεπιδωτότην βασιλίδων et θεοπεσιαν κεφαλὴν compellat, eiusque in gratiam multa se ἀρετὰ et χαριέστατα dicturum pollicetur.

- 652, 7. Theodosius: ἤς ὁ πόρος πολὺς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς οὐ-
δὲν χρήσιμον, ὡς ἐπὶ τοῦ εἰδέσθαι πολλὰς ὁπῆς ποιῆν ἐν κόκκῳ
ζέγγρου. Scr. τῆ. 18. δι' ἀλόγου V.
- 653, 11. κινουμένη libri. 12. ἐπίστυψιν libri. Et 13 ἐτέρως.
25. τῶν πηδυλίων H. 26. γὰρ] Fortasse leg. δέ.
- 654, 31. γίνεται] ἐτέρως H.
- 655, 3. βάνου V. 10. ὀδεύοντα H. 16. παρατάξει HV.
18. F. ἢ προακτιναί. 23. ἀμνήμην] ἀμνήσιν H.
26. το. παραχθῆτω H in marg.
- 656, 8. τέχνην H, σοφίαν V. 13. F. αὐτῆ. 20. F.
χρωμένους καὶ παραποιούσιν καὶ ἐξιστόροῦσι.
- 657, 15. F. ἢν πρώτην. 21. σφῶς V, φίλος H.
- 658, 3. ἀναλαβεῖν HV. 8. τὸν γραμματικὸν HV.
14. θεωρικὴ HV. 15. λογίσις. πρῆγεις δὲ H.
17. δίκαιον V, δειξόνται H. 19. αὐτῶ HV.
22. περιγραφῆς HV. 27. F. δὲ [καὶ] 29. ἀλλήθῃ V.
- 659, 20. Πόσα — 34. λόγου] Eadem v. leviter immutata apud
Villois. Anecd. 2. p. 174. περὶ M, κατὰ V. 21. ἐννοία
ἡγουν σοπός M. 33. σολοικισμός δέ] Haec in margine
tribuuntur Melampodi.
- 660, 1. ὀρισμῶν H. 19. F. μόνον ἵνα ἐπιγράψαι, ὡς εἰ τύ-
χοι λέγον. 21. Codd. πρόκοιλος.
- 662, 12. Codd. φύσεις καὶ π. 32. Τοῦτο —] Haec in cod.
eodem tenore adduntur. Cuius generis memorabile exemplum
est apud Zonaram v. φίλαντος, et verbis iisdem in codd. Cois-
lin. 178 et 346, Reg. 2633 et 2664.
- 663, 8. ἐστὶ τὸ γένος Codd. 10. χείρους V, χέρους et in
margine χείρης H. 18. δεῖ] Codd. οὐν. 22. Codd.
φθέρω et σπέρω. 32. ἐκφερομένου V, ἐκφρομέν H.
- 664, 6. Nisi quid deest, delendum ἔσα vel cum ἐσὶν mutandum.
8. Plat. Gorg. p. 465. A. ed. Steph. 9. εἶ] deest H.
ἢ προσφέρει] om HV. 10. τῆς φύσεως H. 21. For-
tasse leg. οἶον κατ. 23. αὐτὴν VH.
- 665, 2. οὐτε VH. 11. τὸ] τὸν VH. 23. γένος δέ]
Immo γένος γὰρ.
- 666, 3 et 4. ξῆσιν H. 20. ὄσφ VH. ὁ Πλάτων] Legg.
2. ab initio.

- 667, 6. ὅτε] ὅταν VH. 7. F. ὑπνώσονται. 14. ἀπο] καὶ VH. 22. ἐπὶ] F. περὶ. 30. τῆς γραμματικῆς VH.
- 668, 3. ὄναμμα] ἀντίλημα H. 12. ἀναστρέφει VH.
23. Desunt nonnulla. 26. Inter τὸ et ἴδιον desse videtur ea res, quae [scientiae sit propria.]
- 669, 8. ἄλληλα H.
- 670, 9. μὲν τῶν ὧν V, μὲν τοι ὧν H. 11. F. ἐπιστάσεις.
- 671, 18. Cf. Villosis. Anecd. 2. p. 174. 26. τὸν τόπον, ὅπου βούλονται τὸ βέλος πέμπειν, εἶθ' οὕτως τοξεύοντων. Theodos.
- 672, 2. F. δὴ. H. αἰτία δὲ ταῦτα. 9. τῆς] H τοῦ.
14. τῷ ἄρθρῳ H. 28. πηρὸς Ven. app. 11, 4. Barocc. 116.
32. γὰρ οὕτως τὸ Barocc. 34. διορίσω; ὁ θρῶξ ὡς Barocc.
- 673, 21. τὸ πρότερον κριτικὴ ἐλέγτο (ἢ γραμματικὴ), καὶ οἱ ταύτην μεινόντες κριτικοί. Ἀντόδωρος δέ τις Κυμαῖος συγγραφέματος λέξις ἐπέγραψεν Ἄντ. δόξου γραμματικοῦ λέξεις, καὶ ἐκ τούτου ποτὲ ἡ κριτικὴ γραμματικὴ λέλεται. Cod. Voss. 76.
674. Edidi ex Hamburg. (p. 4—6).
- 675, 29. Ge. Choerobosco haec dat. Cod. Vat. 1751 f. 17, Porphyrio, qui incipiunt ab illis (p. 676, 3) Ἰστέον ὅτι ὡς, Vatican. 260 f. 127, Palat. 70 f. 224 *), Venet. append. class. 11, 4 **), Barocc. 116, hic quidem rec. m. Conf. Holsten. de

* Cod. chart., f. max., fol. 272, recens: Προόλιου διαδόχου Πλατωνικοῦ ὑποτύπωσης τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων, f. 51 Γεμίνου εἰς τὰ φαινόμενα. f. 72 ἐξηγήσεις τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύς Ὀμήρου (Init. πρὸ τοῦ ἀρξασθαι τῆς ἐξηγήσεως εἰδέναι δεῖ ὅτι ὁ ποιητὴς ἑλλειπτικὸς τῶν ἀρθρῶν, εἰς δὲ ὅλης τῆς ποιήσεως. 77. μέγρι τουδε τοῦ τάγου τοῦ Ἐκτορος ὁ Ὀμηρος τῶν κτ γραμμάτων τὸ σπούδασμα συνεπήγησε. τὰ δὲ ἐξῆς ἐκ παλαιῶν διαφορῶν πόνῳ πολλῷ συλλέξας Ἰωάννης ὁ Πορφυρογέννητος διέθηκεν εἰς εἰδησιν τῶν καταλειφθέντων (leg. παραλ.) παρὰ τοῦ Ὀμήρου καὶ γεγονότων περὶ τῆς Τροίας). f. 92 παρεμβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνσταντινου πόλεως, καὶ πόθεν ἐκλήθη Βυζάντιον, συνεθεθεῖσα παρὰ κηθίου Γεωργίου τοῦ Κωδικοῦ. f. 180 Ἀππιανοῦ ἐμφυλίων τῶν. f. 224 Πορφυρίου περὶ προσωδίας. f. 230 Θεοδοσίου περὶ ὄρων. f. 233 γένος Διονυσίου κ. τ. ε. f. 241 περὶ τόνου περιωποιητον. f. 247 περὶ πνευμάτων. f. 249 Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ (illis quae leguntur p. 703, 24 minus integra).

** Cod. membr., f. max., fol. 204: Κλήμεντος στρωματίως παιδαγωγὸς λόγοι γ. f. 106 Πορφυρίου περὶ προσωδίας. f. 115

vita et scriptis Porphyrii c. 6. p. 46. et Villoison. Anecd. 2. p. 103. Ego Parisienses secutus sum 2542 et 2603.

676, 7. τὸν Ἀλεξανδρῆα αἰνίτταται Θεοδοσίον marg. 2542. ἄλλος δὲ τις μεταγενέστερος; Θεοδοσίος τοῦτομα, τὸν Ἀλεξανδρῆα ἡμί. τοὺς τε ὀνομαστικὸς κανόνας καὶ τοὺς ῥηματικὸς ἐνχρῆσται, ὃν δὴ καὶ τῶν (περὶ addit h) προσφιδῶν τινὲς παριστώσι συγγραφέα, διὰ τὸ ἑορακῶς περὶ τόνων διδάσκειν τὸν Διονύσιον. ἄλλοι δὲ καὶ τοῦτο τοῦ Θεολογικωτάτου Γρηγορίου λέγουσιν εἶναι τὸ πόνημα, ὃς κἂν τούτῳ θέλων ἄρχεσθαι τοὺς εἰσαγομένους εἰς τὴν γραφὴν ἀπ' αὐτοῦ Θεοῦ τοὺς κατὰ στοιχεῖον ἰμβους ἐπόδισε (ἐπόνησε h), τὴν καθ' ἕνατον οἰκίαν ἔνοιαν ἀπαριθροῦντα. εἶτα καὶ περὶ προσφιδῶν διέλαβεν, ἀπαριθμήσας ταύτας καὶ ἀριθμήσας καὶ κατὰ τὴν τῶν εἰσαγομένων δύναμιν συγγραψάμενος. ἀλλ' ἡμεῖς ὅσον ἐξ Ἡρωδιανοῦ τοῦ πολυμαθοῦς ἐκλεξόμενοι, εἰ καὶ δοκεῖ τῶν ζῳητημάτων προτίθεσθαι, διατρανώσομεν καὶ σαφηνίσωμεν, καὶ οὕτως ἀπὸ τῶν προσφιδῶν ἀρχὴν ποιήσάμενοι καὶ περὶ τῶν ἄλλων ζηροῦμεν. ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς οὗτος νῖος μὲν γέγονεν Ἀπολλωνίου τοῦ πύλιον δυσκόλου, τοῦ καὶ εἰς τὰ ὀκτὼ μέρη συγγραψάμενου καὶ εἰς τὴν σύνταξιν — — —*) οὕτω τὴν προσφιδίαν ὀρίζεται. προσφιδῆα ἔστι — h et 2542. 20. ἢ mg. Vat. 260.

21. λόγον. ἔστιν οὖν τὸ μὲν ποιὰ τάσις (24), om mediis, Vat. 260 et Barocc. 116.

31. τουτέστιν ἢ ὀξύτονος ἢ βαρύτονος ἢ περισπωμένη 2603.

678, 4. Πέτρος] ξένος 2542, qui mox deleto γὰρ et illis οὐκ — γραμματικῶν haec habet in margine; σαφηριστέον δὲ τὸ λεγόμενον. λέγομεν τοίνυν ὅτι τόνος χωρὶς πνεύματος ἐκφέρεται καὶ πνεῦμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ χωρὶς τόνου, ἄνευ δὲ χρόνου οὔτε τόνος οὔτε πνευμά ἐστιν, ὡσαυτὸ οὐδὲ χρόνος χωρὶς τόνου. οὐκ ἔστι δὲ (γὰρ h) συλλαβὴ μὴ ἐπιδεχομένη τόνου κατὰ τοὺς παλαιοὺς τῶν γραμματικῶν. Eadem habet h.

Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ (ut supra). f. 153 περὶ βαρβαρισμὸν καὶ περὶ σολοικισμῶν. ἐτέρωσ περὶ βαρβαρισμῶν (Valcken. Ammon. p. 191 — 204). f. 156 γένος Διονυσίου. f. 157 προλεγόμενα τῆς τέχνης τοῦ Διονυσίου. f. 164 τοῦ αὐτοῦ περὶ τόνου περισπωμένου. f. 167 περὶ ὀρθογραφίας. f. 174 Θεοδοσίον περὶ ὄρου. f. 177 περὶ διαλέκτων ἐν τῶν Ἰωάννου τοῦ γραμματικοῦ τεχνικῶν. f. 187 Ἀμμορίαν περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων (p. 1 — 101, 5. Valck.).

*) Omitto quae in vita Apollonii Dyscoli poni solent.

681, 22. οὐ δύναται — 683, 9. σημαζόμενα] ὡς ἐν τοῖς περὶ τῶν πέντε φωνῶν εἰρημένους μεμαθήκαμεν καὶ ἐν τῇ διαφύσει τῶν στάσεων τούτων οὐκ οὕτως ἔχοντων — h cum 2603.

690, 29. διαλύωμεν διεξοδικώτερον] Ea si unquam effectum habuerunt, nobis dudum perierunt. Quorum loco apposui, quae de inclinandis accentibus ab Aldo primum edita (Hort. Adon. f. 223. b. Dictionar. f. 93. a.) iam codicum (Paris. Reg. 1773. 2258. 2542. 2594. Coislin. 176.) ope emendatius legentur.

Ἡ ὁ δια νο ὦ

περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ
συνεγκλιτικῶν μορίων.

Ἐγκλινομένον ἐστὶ μόριον λέξις κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη, τρέπουσα δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὴν τοῦ λόγου οὐνταξιν, καθάπερ ἔχει
εἰ μὴ μητρικὴ περικαλλῆς Ἡερίβοια.

ἐγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ μόριον, ὃ τὴν ἰδίαν ὀξεῖαν κοιμᾷ τὴν προκειμένην βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθίστησιν, ὥ ἢ δυνάμει ἢ φύσει ἔτετρα βαρεῖα ὑπέγκριται, δυνάμει μὲν ὡς τὸ

δύνατο μοι,

φύσει δὲ καθάπερ

Ἀρχεσλάος τε

συνεγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ σύνταξις δυοῖν ἢ πλειόνων μορίων ἐγκλιτικῶν ἐπαλλήλων ὀξυνομένων, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα
ἢ νύ σέ που θεός ἴσχει.

ὁ μὲν γὰρ ἢ ὀξύνεται διὰ τὸ νύ ἐγκλιτικόν, τὸ δὲ νύ διὰ τὴν ἄντωνυμίαν τὴν σε, ἢ δὲ σέ ἄντωνυμία διὰ τὸν ποῦ παρακληρωματικὸν σύνδεσμον. εἴρηται δὲ συνεγκλιτικὸν διὰ τὸ εἶν ἐγκλιτικῶ παραλαμβάνομενον διεγείρειν τὴν ὑπερκειμένην ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ὀξεῖαν.

Διαφέρει δὲ ἐγκλινομένον ἐγκλιτικῶ, ἢ τὸ μὲν ἐγκλινομένον κοινὸν ὄνομα πάσης λέξεώς ἐστὶ κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης τρεπούσης τε εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ ἐν ἰδίῳ θέμισι καταλειπόμενον ἀριθμῶ ἰδίῳ καὶ ὅτι τὸ μὲν αὐτὴν μόνην (Fort. αὐτὸ μόνον) τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν ἀμείβει εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ καὶ μεταίθησιν εἰς τὴν ὑπερκειμένην συλλαβὴν, [εἰ] καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐπιδέχοιτο.

Πᾶν τοίνυν ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μοносύλλαβον ἐστὶν ἢ δισύλλαβον. καὶ πᾶν ἐγκλιτικὸν ὑπέρ μιαν συλλαβὴν τρέχον ἐστὶν. Ἀνα-

πέμπει δὲ τὴν ὄξειαν ἐπὶ τὴν ὑπερχειμένην βαρεΐαν ἐν τῇ συντάξει καθόλου ἐπὶ μόνων τῶν προπαροξυτόνων καὶ προπερισπωμένων, οἶον

Ἀρχαιολαός τε,

Σχοῖτόν τε Σωλόν τε·

οὐδέποτε δὲ ἐπὶ τῶν περισπωμένων, διὰ τὸ τὴν περισπωμένην μηδὲν πύσχειν ἐν τῇ συντάξει. Ἐπὶ δὲ τῶν παροξυτόνων μόνων τῶν τροχαίων,

Ἀμπετέ τε,

φύλλά τε καὶ φλοῖόν.

οὐδέποτε δὲ τοῦτο ἐν σπονδαίῳ πάρακολουθεῖ, ὡς δὴ ἐπὶ τοῦ

Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν,

Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἱκατόμβην.

ἀλλ' οὐδὲ ἐν ἰάμβῳ,

πύρος γε μὲν οὔτι θυμίζεις.

ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ πυθόρχῳ,

ὅτι οἱ συμφράσσάτο βουλᾶς.

ἐὰν δέ ποτε τροχαῖος γένηται διπλασιασθέντος τοῦ ὄτ, ἔσονται ἐπάλληλοι ὄξειαι, οἶον

ὅτι μιν ὡς ὑπέδεικτο.

πλὴν εἰ μὴ τὸ ἐπιγεγόμενον μόνιον δισύλλαβον εἴη ὑπὸ τοῦ σφ ἀρχόμενον· ἀκολουθήσει γὰρ καὶ τοῖς παροξυτομένοις οὐκ ἐν μόνῳ τροχαίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις ποσίν, οἶον

ἰνά σφιν δῶκ' Ἐνοσίχθων,

ἔνθα σφεας ἐλχανεν υἱὸς Δολιχιο Μελανθεύς,

τόξά σφείων τις ἄριστα Κυδωνία.

Τάξει δὲ χρῆται τῇ ὑποτακτικῇ, τοῦ τοιοῦτου εὐλόγως πένυ γινόμενου· εἰ γὰρ διὰ τὸ ἀναπέμπειν τὴν ὄξειαν εἰς τὰ ὑπερχειμένα ἔγκλιτικά καλεῖται, σαφές ὅτι ἀποδέξεται τὸ ὑποτάσσεσθαι, ἵνα καὶ τὸ ἰδίωμα ἐνδείξηται.

Ἐκ μὲν ὀνομάτων ἐγείρει τὴν ὄξειαν τὸ τίς καὶ αἰ τοῦτον πύσσεις καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τούτῳ, ὅτε ἀοριστοφῶς ἐκφέρεται, οἶον ἡλθέ τις, ἔλ' ἄλησέ τις, ἐν οἷς καὶ πάντοτε ὑποτακτικόν ἔστι· τὸ μὲν οὖν τίς ἐγείρει ἐν τῷ

εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον·

τινός, μή τινος· τινί,

οὐ τιμὴ κοιμηθεῖσα·

τινί,
 καὶ τινὰ Τρωϊάδων·
 τινές, οὐ τινες ἀναίρεσιν· τινάς,
 οὓς τινὰς μεθιεντας ἴδοι.
 ἰσοδυναμεῖ δὲ τῷ μὲν τίνος τὸ τεῦ,
 ἀλλ' οὐ τευ οἶδα,
 τῷ δὲ τινί τὸ τῷ, οἶον
 οὔτε σοὶ οὐ τέ τῳ ἄλλῳ.
 Ἐκ δὲ ῥημάτων τὸ εἶμι καὶ φημί μόνα ἑγκλιτικά· εἶσι, οἶον
 ὅσον σέο φέρτερός εἰμι.
 καὶ ἀπὸ τούτου ἑγκλιτικά· εἶσι, οἶον
 αἵματός εἰς ἀγαθοῖο,
 ἔσοι,
 ἔπειν πολὺ φέρτερός ἔσοι;
 ἔστον,
 οὐ μοι σκυζομένῳ περ' Ἀχαιοῶν φέρτεροί ἔστον,
 ἔσμεν,
 αὐτοὶ γὰρ ἔσμεν,
 εἰσίν,
 οὐ με φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρῖναί τε
 καὶ τὸ φημί,
 πῆζός δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἑρίβωλον.
 Ἐκ δὲ μετοχῶν οὐχ οἶον τέ ἔστιν ἑγκλιτικὸν μόριον· αἰεὶ γὰρ ταῦτα
 ἐκ θέματος ἀνάγεται, [εἶγε] μεταλήψεις ῥημάτων εἶσιν. Ἀλλ'
 οὐδὲ ἐξ ἄρθρου. τῇ γὰρ συντάξει ἢ παράθεσις τῶν ἄρθρων μά-
 χεται· ἅπαντα γὰρ ταῦτα προτακτικά· ἔστιν, ἀρκετικώτερον ὄντα
 τῶν κολουμένων προτακτικῶν, ἢ κατάρχη ὄλου λόγου,
 ἢ μὲν Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθρηεν.

καὶ

ὅς μάλ' ἀπολλὰ

πλάγχοθι.

διὰ τοῦτο καὶ ἰδίῳ ῥήματι κατακλείεται, πρὸ αὐτοῦ τε πίπτου-
 σιν αἱ στιγμαί. καὶ ἐξ ἀπάντων τῶν ὄντων [οὐ] πολλὰ ἔστι μό-
 ρια εὐρεῖν, ἃ εἰς τὴν προκειμένην σύνταξιν ἐπάγεται.

Ἐκ δὲ ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν ἐγείρουσαι τὴν ὀξείαν τὴν πρὸ αὐτῶν
 ἑγκλιματικά· καλοῦνται, αἱ δὲ μὴ ἐγείρουσαι ὀρθοτονοῦμεναι. αἱ
 μὲν οὖν αἰεὶ ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξείαν εἶσι· αἶθε, μεῦ

μου, μοι τοί, μέ μιν, σφίν σφέ, σφωί. τούτων παραδείγματα.
τῆς μιν μεῦ

κλυθί μεν ἄργυρότοξε·

μοι,

οὐ γάρ μοι βωμός·

τοί,

καί τοι ἐγὼ συνέριθος·

μέ,

καί με φίλησεν, ὡς εἶτε πατήρ·

μίν,

καί μιν φωνήσας ἔπει πτερόεντα προσηύδα·

σφίν,

καί σφιν ἅμα ἔστι Μίδων·

σφέ,

γίνωσκε γάρ σφε πάρος·

σφωί,

τίς ταρ σφωε θεῶν.

αἱ δὲ ποτὲ μὲν ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ποτὲ δὲ μή, σεῦ σέο
σοῦ σοί σέ, εὖ οἱ ἔθεν, σφί σφώ σφίσι σφέας. ὅτε μὲν οὖν ἀπο-
λελυμένως λέγονται καὶ οὐχὶ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀντιδιαστέ-
λονται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὄξεϊαν· ὅτε δὲ κατὰ τὴν πρὸς
τι ἕτερον διαστολὴν ἐκφέρονται, ὀρθοτονοῦνται. ὡς ἀπολελυμέ-
ως, σεῦ,

ἀλλὰ σευ ἡγάματος,

ὀρθοτονουμένως δέ,

σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν·

σέο, ἀπολελυμένως,

ὡς σεο νῦν ἔραμαι,

καί σε πρῶτόν ἔθηκα;

ὀρθοτονουμένως δέ,

μήτε σέο ἐν ἡμφιάλω Ἰθάκῃ.

[ῆ] σφώ ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου λέγεται, ἐγείρει τὴν
πρὸ αὐτοῦ (αὐτῆς?) ὄξεϊαν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου ἐπιφα-
τε καὶ πληθυντικαί, ὅτε μὲν τὸ ἐξ αὐτῶν μεταφραζόμενον ἔστιν,
ὃ καὶ ἐπίταγμα λέγεται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὄξεϊαν. ἡ μὲν ἔο
ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην.

ἔστι γάρ, ἐπεὶ αὐτοῦ (τοῦ Ὀδυσσεῶς) ἐκήδετο λίαν ὁ Εὐμήλος, ὅτε

δὲ μεταφραζομένη μετὰ τοῦ ἔ λέγεται ἡ χωρὰ, τοῦ ἔ ἐκφερομέ-
νου δασυνομένου, οὐκ ἐγείρουσιν, οἶον

Δηφροβος δὲ

ἄσπίδα ταυρείην σχεθ' ἀπὸ ἔο·

ἔστι γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ. εἰσι δὲ ἔο εὐ ἔθεν οἱ ἔ σφείων σφίσι σφείας.
αὗται δὲ καὶ σὺν τοῖς ἐπιτάγμασι λέγονται, ὅτε δὴ καὶ ὀρθοτο-
νοῦνται πάντως, οἶον

πὰρ δὲ οἱ αὐτῶ.

ἐὰν δὲ ἐκ περισσοῦ τὸ ἐπιτάγμα λαμβάνηται, ἐγκλίνονται,

ἀλλὰ οἱ αὐτῶ

Ζεὺς ὀλέσειε βλήν

ἔστι γὰρ ἀλλ' αὐτῶ φιλῶς. ὑποδείγματα τῶν ἐγκλινομένων, ἔο,

ἐπεὶ ἔο κήδετο λίαν,

εὐ,

ἐπεὶ εὐ φημι βλήν πολὺ φέρτερος,

ἔθεν,

ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἔστι χειρόων,

οἱ,

καὶ οἱ εὐχομένοι,

ἔ,

καὶ ἔ κακῆ βούβρωστις,

σφείων,

τῶ καὶ σφείων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,

σφίσιον,

ὑπὸ τέ σφίσιον ἕπνος ὀλώλει,

σφείας,

καὶ σφείας φωνήσας·

τῶν δὲ ὀρθοτονομένων, ἔο,

Δηφροβος δὲ

ἄσπίδα ταυρείην σχεθ' ἀπὸ ἔο,

εὐ,

φοβῆσας δ' εὐ λοφίην,

ἔθεν,

Διεύτας δὲ καὶ ὑπὸ ἔθεν ἄσπίδ' ἀνέσχευ,

οἱ,

ἐπεὶ οὐ τινὰ φησιν ὁμοῖόν οὐ ἔμεναι Δαναῶν,

ἔ,

κάλεόν τέ μιν εἰς ἔ ἔκαστος,

σφῶν, σφῶν τε αὐτῶν καὶ κλισίων,

σφίσι, καὶ τὰ μὲν εὖ δάσκειτο μετὰ σφίσι,

σφείας, ἔρχομένων δὲ κατὰ ἄστυ διὰ σφείας.

Ἐξ ἐπιδημιῶν δὲ ἐργετικά ἐστι τὰ ἐκ πείσεως ἀοριστούμενα, ἔχοντα τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν τῶν τόνων τὴν τε ποσότητα τῶν συλλαβῶν. τὸ μὲν γὰρ πῶς ἐγγλιτικόν ἐστιν, ὡς ἐν τοῦ

εἰ πῶς ἐσαθηρῶν,

τῶν παιστικῶν ἐκαστοτε ὀρθοτονομένων. ἐκ πείσεως δὲ ἀοριστού-

μενα, ποτέ, καὶ ποτέ τοι τρεῖς τόσσα,

ποθί, αἶ κέ ποθι Ζεῖς,

πῆ, ἀλλὰ πῆ ἄλλη,

ποθέν, καὶ ποθεν ἐλθόν,

πῶς, ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα,

καὶ χωρὶς τοῦ σ,

μηδέ πῶ ὑπ' ὄρεσφιν.

Ἐκ δὲ συνδέσμων ἐγείρονσι τὴν πρὸ αὐτῶν οἶδε, ἐκ μὲν συμπλεκτι-

κῶν τέ, καὶ τε θεοὶ ζεῖνοισι,

κέν, καὶ κεν ἐλαφρότερος,

κε, καὶ κε τὸ βουλομένη,

ἐκ δὲ παραπληρωματικῶν γέ, εἰ γε μὴν ἴδεις,

τάθ, οἶ ταθ' ὄγ' εὐχολῆς,

νν, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμη σκηπτρον καὶ στέμμα θεοῖο,

νύν, δεῦρό μιν ἢ τρίτοδος.

που,

εἰ που παγκαλώσει, *καὶ τὸν ἄλλο*

περ,

μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ἐών, *καὶ τὸν ἄλλο*

θην,

οὐ θην Ἐκτοῖ πάντα, *καὶ τὸν ἄλλο*

ῥά,

καὶ τὸν ἄλλο ἄλλοι μὲν ῥά θεοὶ τε *καὶ τὸν ἄλλο* καὶ τὸν ἄλλο
ὁ δὲ ἄρα οἱ παραλαμβάνεται, ἐπι ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται. ὡς-
περ γὰρ αἱ ἀντωνυμίαι τὸ κατ' ἀρχὰς εἰ ἀποβάλλουσαι ἐγκλιτικαὶ
ἐγίνοντο, ἐμοῦ - μοῦ, ἐμοί - μοί, ἐμέ - μέ, οὕτως τὸ ἄρα ἀπέ-
βαλε τὸ αἰ καὶ ἐγένετο ῥά καὶ ἐνεκλίθη. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως.

Περὶ τοῦ ἔστιν. *)

Τὸ ἔστιν ἡνίκα ἄρχει λόγου, ἢ ὅτε ὑποτάσσεται τῇ οὐ ἀποφάσει ἢ
τῷ καὶ ἢ εἰ ἢ ἄλλῳ συνδέσμῳ ἢ τῷ ὡς ἐπιφθῆματι ἢ τῷ τοῦτο,
τηνικαῦτα τὴν ὀξεῖαν ἔχει ἐπὶ τοῦ εἰ, οἷον

ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἱπποβοτόιο,

οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρήσασθαι,

ὡς ἔστι κακὸν ἀμαθία, εἰ ἔστιν οὕτως, ἀλλ' ἔστιν
εἰπεῖν, τοῦτ' ἔστιν ἀμάρτημα. ἔαν δὲ ὑποτάσσεται ὀξυ-
τόνῳ λέξει ἢ περισπωμένῃ, ἐγκλίνεται, οἷον καλὸς ἔστιν, Ἐρ-
μῆς ἔστιν, ἢ τροχαῖῳ μὴ παροξυτόνῳ ἀλλὰ προπερισπωμένῳ,
οἷον οἰκὸς ἔστι, δῆμὸς ἔστι. δεῖ προσθεῖναι, εἰ μὴ ἔχοι τὴν
τελευταίαν σίλλαβην ὁ τροχαῖος θέσει μακράν, ὡς ἔχει τὸ φοῖ-
γις ἔστ'ι, κῆρυξ ἔστ'ι. διὰ γὰρ τὴν τοῦ ξ ἐπιφορὰν οὐ γίνε-
ται ἐγκλισις. μὴ παροξυτόνῳ δὲ εἶπον διὰ τὸ φύλλα ἔστιν
παροξύτονος γὰρ οὗτος ὁ τροχαῖος, οὐκ ἀπροπερισπώμενος, καὶ
διὰ τοῦτο τὸ ἔστιν οὐκ ἐγκλίνεται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ εἰ ἔχει τὴν ὀξεῖαν.
Γίνεται οὖν ἢ ἐγκλισις ὀξυτόνῳ μὲν λέξει, κακὸς ἔστι, προ-
παροξυτόνῳ δὲ, ἀκακὸς ἔστι, περισπωμένῃ δὲ, Θωμᾶς ἔστι,
προπερισπωμένῃ δὲ, φαῦλος ἔστιν. καὶ γὰρ ἐπαναγωγὴν τῶν
αὐτῶν πεποιήμεθα διὰ σαφεστέραν γινῶσιν. ἔαν δὲ μὴ οὕτως ἔχη
ἤρουν ὡς προτέτακται, τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τοῦ εἰ δέχεται, καὶ ἔαν
προκίηται αὐτοῦ ἢ τροχαῖος παροξύτονος, οἷον μάντις, πόγγος, ἢ
προ-

*) Conf. Arcad. p. 147.

προπερισσώμενος μέν, ἔχον δὲ τὴν τελευταίαν θέσει μικράν, ὡς ἔχει τὸ φοῖνιξ, κήρυξ, ἢ σπονδαῖος ὁμοίως παροξύτονος, ὡς περὶ τὸ ἦρωσ, εἰλωσ, ἢ ἄμβρος πάλιν παροξύτονος, ὡς τὸ ἔρωσ, γέλωσ, ἢ πυρόξυωσ, καθάπερ τὸ λόγος, πόνος. τηρικαῖα τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ἰ δέχεται, οἷον μάντις ἔστί, φοῖνιξ ἔστί, ἦρωσ ἔστί, γέλωσ ἔστί, λόγος ἔστί.

Ἰωάννου γραμματικῶ τοῦ Χάραϊος
περὶ ἐγκλινομένων.

Ἰστέον ὅτι τὰ ἐγκλιτικὰ οὐκ εἰσὶν ἐν τοῖς ὀκτώ μέρεσι τοῦ λόγου, ἀλλ' ἐν πέντε, ὀνόμασι, φήμασι, ἀντωνυμίαις, ἐπιφώημασι καὶ συνδέσμοις. καὶ οὐ πῦσα λέξεις ἐν τούτοις ἐγκλίονται, ἀλλ' ἐσαριθμητοί. εἰσὶ δὲ τινες ἐν ταῖς ἐγκλινομέναις διάφορον σημειώμενον ἀναφαίνουσαι ἐν τῷ ὀρθοτονεῖσθαι καὶ ἐγκλίνεσθαι.

Ὄρθοτονεῖσθαι μὲν σημαίνει, ὅτι τὸν ἀνάλογον καὶ κατὰ φύσιν τόνον φυλάττει, ἐγκλίνεσθαι δέ, ὅτι τὸν τόνον ἀνυβιβάζει τῇ πρὸ αὐτοῦ λέξει, ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐγκλινόντων ἐπὶ τὰ ὀπίσω τὰ σώματα αὐτῶν. καὶ ἰστέον ὅτι τὰ ἐνεκα διαφόρου σημειωμένου ἐγκλιτικὰ καλοῦσιν, οἷον ἐμοῦ ἦκουσας· ἀντιδιαζολή· ἦκουσάς μου· ἀπλότος σημασία. τὰ δὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν φυλάττοντα ἐγκλιτικὰ οἱ πολλοὶ καλοῦσι διὰ τὸ ἐγείρειν τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξείαν· καὶ μηδὲν ἄλλο δηλοῦν. ὁμως δὲ κοινῶς πάντα ἐγκλιτικὰ καλεῖται. ἔχει δὲ τὰ τοιαῦτα ὀξείαν ἢ περισσομένην· βαρύτερος γὰρ λέξις οὐκ ἐγκλίεται, εἰ μὴ κατὰ πάθος εἴη ἢ βαρεῖα, ὡς τὸ σφᾶς· καὶ ἕνα ἄλλα, περὶ ὧν διαληφόμεθα. Προηγείται δὲ τούτων τῶν ἐγκλινομένων, ὅτι ἐγκλίνονται, ἢ προπαροξύτονος λέξις, ὡς ἀνθρώπος μοι, ἀνθρώπος τις, ἢ ὀξύτονος, ὡς μεθητής μοι, σοφός τις, ἢ τροχαικῇ ἀπὸ κίνου, ὡς δοῦλός μοι, ἄλλός μοι, ἐνθά μοι. ἄλλων δὲ προηγουμένων οὐκ ἐγκλίνονται, οἷον ἀνθρώπου τινός, ἄλλου τινός, ἄλλω τινί. Καὶ δεῦ εἰπεῖν τὴν αἰτίαν. ἐν μὴ λέξει κατὰ συνέχειαν δύο ὀξείαις οἱ παλαιοὶ οὐκ ἐτίθουν· κικροφάνειν γὰρ ποιοῦσι. τὸ οἶν ἀνθρώπος τις οὐκ ἔστι κατὰ συνέχειαν, ἀλλὰ μεσολαβεῖ βαρεῖα ἢ ἐν τῇ θρω συλλαβῇ. σοφός τις· μία ἔστιν ὀξεία ἢ εἰς τὸ ος. ὅθεν μέμφονται οἱ ἀκριβεῖς τὸν θέσει τροχαικὸν ἔχοντα δύο ὀξείαις ἐφεξῆς, ἄλλός τις· καὶ εὐλόγως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ὀδυσσεύς ὁ Ἀγίσταρχος οὐκ ἐβουλήθη δοῦναι εἰς τὸ ἄρθρον μοι δύο ὀξείαις, ἀλλὰ μίαν εἰς τὸ ἄν, φάσκων „ἐν ἀρχῇ ποιή-

σεως παράλογον οὐ μὴ ποιήσω." ἄπλῶς οὖν προπαροξυτιότου τροχαϊκοῦ προηγουμένου αἱ ἐγκλίσεις γίνονται.

Καὶ πρὸς σαφήνειαν δὲ δεῖ εἰπεῖν ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα ἢ μονοχρονοῦσιν, οἷον ἔβρισέ με, ἢ διχρονοῦσιν, ἤκουσά τινας, ἢ τριχρονοῦσιν, ἤκουσά τιναν· καὶ τότε τῇ πρώτῃ λέξει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ὡς ἐλαφρὰ ὄντα. ὅτε δὲ τετραχρονοῦσι, τῇ πρώτῃ συλλαβῇ αὐτῶν, ἡμῶν ἡμῶν, ἡμῖν ἡμῖν, ἡμῖς ἡμῖς. ἰστέον δὲ ὡς ταῦτα τὰ τετραχρονα, καὶ εἰ συστέλλουσι τὸ τέλος καὶ γίνονται τριχρονα, οὐκ ἀναβιβάζουσι τῇ πρώτῃ λέξει, ἀλλὰ φυλάττουσι τὸν αὐτὸν τόνον, ὡς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς ἐγκλινόμενα. οἷον δέδωκεν ἡμῖν· συστέλλαν τὸ ῥ παρὰ τοῖς Ἰωσιν οὕτως ἔμεινεν ἐγκλινόμενον. ἔβρισεν ἡμῖς· οὐ συστέλλαν τὸ αῦ κατὰ διάλειπον ἐφύλαξεν ἐν αὐτῇ τῇ συλλαβῇ τὸν αὐτὸν τόνον. Δεῖ δὲ νοῆσαι ὅτι αἱ διουλλαβοὶ ἀναμφιβόλως καὶ ἀναβιβάζουσιν ἐγκλινόμενα καὶ φυλάττουσιν ὀρθοτονοῦμενα, οἷον ἤκουσά τινας, ἀπ' οὗ τις. αἱ δὲ μονοσυλλαβοὶ ἀναβιβάζουσι μὲν ἐγκλινόμενα τῶν προσηρημένων λέξεων προηγουμένων· ἄλλων δὲ λέξεων προηγουμένων τῶν μὴ δεχομένων τὴν ἐγκλιον τὴν ἐπιφερομένην ἄφατον σύγχυσιν ἐπιλείβουσι. οἷον ἀνθρώπου μου· ἔδει εἶναι ἀνθρώπου ἐμοῦ. μέλει μοι· ἔδει ὀρθοτοπεῖσθαι, μέλει ἐμοί. ὁμοῦ μονοσυλλαβούντα οὔτε ἀναβίβασαν οὔτε ἐφύλαξαν, ἀλλ' ὡς μίᾳ λέξεως οὔσης ὁ τόνος ἐπέθη, ἀνθρώπου μου. καὶ οὕτως ἡμεῖς δοξάζομεν. Ἄλλοι δὲ τινες συγχέουσιν, ὡς καὶ Ῥωμαῖοὶ λέγων, εἰ περισπωμένη προηγεῖται, οὐ παρέχουσι τὸν τόνον αὐτῇ, οἷον καλῶ μου· εἰ δὲ ἄλλιος τόνος εἴη, παρέχουσι τὸν τόνον, οἷον πόθεν τις, ὅθεν με. ψευδὲς δὲ λίαν ἐστίν· εἰς γὰρ ὁ τόνος ἐπὶ καὶ τίθεται, καὶ οὐ παρέχουσι τὸν τόνον, ὡς ἄπομεν, ταῖς προηγουμέναις, εἰ μὴ εἴη προπαροξυτιότος ἢ ὀξύτιος ἢ τροχαϊκή.

Ἰστέον δὲ ὅτι διαφέρει ἐγκλιτικὸν ἐγκλινόμενον, οὐκ ὡς λέγει ὁ Φιλόσοφος ἐν τῇ ἀντωνυμίᾳ, ὃν ἐλέγχομεν ἐκεῖ, ἀλλὰ τῷ καθόλου καὶ τῷ μερικῷ. πᾶν μὲν γὰρ ἐγκλιτικὸν καὶ ἐγκλινόμενον ἐστίν, οὐ πᾶν δὲ ἐγκλινόμενον καὶ ἐγκλιτικὸν ἐστίν. αἱ μὲν γὰρ λέξεις αἱ ὀξύτιοι ἐν τῇ συνεχείᾳ κοιμίζουσαι τοὺς τόνους ἐγκλινόμενα καλοῦνται, οἷον

εἰ μὴ μητρική περικαλλῆς Ἡερβόια.

ἰδοὺ αὐταὶ κοιμίζουσαι ἐν τῇ συνεχείᾳ τὸν τόνον ἐγκλινόμενα καλοῦνται καὶ οὐκ ἐγκλιτικά. ἀλλὰ πᾶν ἐγκλιτικὸν ἐγκλινόμενον. Διαλαμβάνοντες δὲ περὶ ἐκείνου μέρους δείξομεν ἄλλα ἐναντιού-

μενα τοῖς προσηγομένοις, περὶ ὧν ἐν εὐκλείῳ διδάσκωμεν. τῶν μὲν-
τοι διαλύσθωμεν περὶ τοῦ ὀνόματος.

Καθόλου ἐν τοῖς ὀνόμασι οὐδὲν ἐγκλίνεται, εἰ μὴ τὸ τις ἐν ὀλίγαις
ταῖς πτώσεσι καὶ τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τοῖς γένεσι. καὶ ἐν ταῖς εὐ-
θείαις ἀνωγυρίας μὴ ἐγκλινομένης, τὸ οὔτις παρταχού ἐγκλίνε-
ται, καὶ τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τῷ τινός καὶ τινί
ἐν μόνῃ γένεσιν καὶ δοτικῇ. ταῦτα δὲ καὶ τὸ τις πρὸς διάφορον
σημαινόμενον, καὶ τὰ κινήματα ταῦτα. πνευματικὰ γὰρ ὄντα βυ-
θύνονται ὀρθοτονοῦμενα, τίνος τίνι τίνα, τίς τίνοι, τίνας τίτων
τίσι τίνας, καὶ τὸ τις τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης ἔχει τὴν ὄξειαν,
ὅθεν οὐ κοιμίζεται ἐν τῇ συνεχείᾳ, τίς ἦλθε; καὶ τὸ τοῦ περι-
σπύται καὶ τὸ τῷ. ὅτε γὰρ πνευματικὰ ὄντα ὀρθοτονοῦνται, ἀό-
ριστα δὲ ἀποφαντικὰ ἐγκλίνονται, ἀνθρωπός τις, ἤκουσά τινος,
δέδωκά τινι, ὑβρισί τινος, ἤκουσά του λέγοντος, δέδωκά τῷ,
ὑβρισέ τινα, Λιαντέ τινα, ἀνθρωποί τινος, ἤκουσά τινων, δέδωκά
τισιν, ὑβρισέ τινος. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὀνόματος· ἐλθω-
μεν δὲ εἰς τὸ ῥῆμα.

Ἐν τοῖς ῥήμασι οὐδὲν ἐγκλίνεται εἰ μὴ δύο μόνα, τὸ εἰμί καὶ
φθίμι, καὶ δήλον ὅτι προσηγομένων τῶν προφήθειων λέξεων,
ἐπὶ τὸ ἀνθρώπου εἰμί οὐκ ἐγκλίνεται καὶ τὸ οὖν εἰμί. τοῦ δὲ
εἰμί ἐγκλίνεται καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον εἰς,

αἵματός εἰς ἀγαθοῖο.

καὶ ταῦτα οὐ πρὸς διάφορον σημαινόμενον ἐγκλίνεται, ἀλλὰ πρὸς
εὐπρεπῆ γένεσιν οὕτως ἀγέσαι τοῖς παλαιοῖς. τὸ δὲ εἰ οὐκ ἐγκλίνε-
ται, εἴτε ἀπὸ τοῦ εἰμί ἐσι διὰ τὸ πάθος εἴτε ἐτέρωθεν, ἀλλ' ὀρ-
θοτονοῖται καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπος εἶ. Τὸ δὲ ἔστι τρίτον πρόσωπον
καὶ αὐτὸ κατὰ τὸν λόγον ἐγκλίνεται, ἀνθρωπός ἐστιν. εἰς πολλὰ
δὲ αὐτὸ παρέβη τὴν ἀκολουθίαν. ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ ἄλλης λέξεως
μὴ ἐγκλινομένης ἐγκλίνεται τῇ ἰδίᾳ ἀρχῇ τὸν τόνον ἀναπέμπον,
ἐστὶ πόλις Ἐφύγη, καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως. κάτω δὲ ὑπάρχον,
προσηγομένων αὐτοῦ τινῶν λέξεων ὀξυνομιων, παρέβη τὴν ἐγκλι-
σιν. ἴδει γὰρ ἐπὶ πάντων ἀναβιβάζειν τὸν τόνον τῇ πρὸ αὐτοῦ
λέξει ὀξυτόνω οὔσῃ, ὡς ἐν τῷ ἐμός ἐσι, κελός ἐσιν. εἰς τὴν ἰδίαν
δὲ ἀρχὴν ἀναβιβάζει ἐπὶ τινῶν καὶ ἐπὶ τῆς οὔ,

οὐκ ἐσιν οὐδὲν δεινόν,

καὶ ἐπὶ τοῦ καί, καὶ ἐσι, καὶ ἐπὶ τοῦ ὡς, ὡς ἐσι ταυτάπερ τουτέστι.

Ἐγκλίνεται δὲ καὶ τὸ ἰστόν δεικόν, αἶ μοι φηίτατοί ἐσον. οὕτως

ἔχει καὶ ἡ ἀνάγκη, μὴ πισθεῖσαι τοῖς ἐναντιουμένοις, φημί δὲ Τηλέφῳ Πελοποννήσῳ. Ἐπι καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμοίως κατὰ τὸν λόγον ἐγκλίονται, ἄνθρωποι ἔομεν, ἄνθρωποι εἰσιν. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ εἰμί. τὸ δὲ φημί κατὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀκολουθεῖ τῷ λόγῳ, ἄνθρωπόν φημι. τινὲς δὲ ἔλεγον αὐτὸ μὴ ἐγκλίνεσθαι, ὡς ὁ προαιρημένος Τηλέφος, ᾧ οὐκ ἐπέεσθη ἢ χοῖσις. τὸ δὲ φῆς δευτέρον οὐκ ἐγκλίεται, μήποτε [διὰ] τὸ πλέονασμα τοῦ ἱ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀπ' αὐτοῦ γέγονός κατὰ ἀποβολὴν ἡμὶ ἐγκλίεται. τινὲς δὲ λέγουσι μηδὲ εἶναι αὐτὸ ἀπ' αὐτοῦ, διότι ἐνήλλαξε τὴν συζυγίαν (τὸ γὰρ φημί δευτέρας, τὸ δὲ ἡμὶ πρώτης), κακῶς λέγοντες· ἴδου γὰρ τὸ κενῶ κενῶς δευτέρας ὄν συζυγίας ἐν τῇ ἀποβολῇ τοῦ κάπτα ἐγένετο αὐτῶ αὐτῶς. τὸ δὲ φῆσι ἐγκλίεται, ἄνθρωπόν φησι. Ἐπι καὶ τὰ द्वικά. τὰ δὲ πληθυντικὰ οὐκ ἐξομάλιζαι, ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς πολλοῖς καὶ μάλιστα τοῖς ἀκριβέσις ἐγκλίεται, ἄνθρωπόν φημεν, ἄνθρωπόν φατε, ἄνθρωπόν φασι, παρὰ τισὶ δ' οὐ, οἷς ἡ ἀκριβῆς ἀνάγκη οὐκ ἐπέεσθη.

Αὕτη δὲ ἡ ἀντωνυμία πρὸς διάφορον σημαίνονμεν καθὰ τὸ ὄνομα πῆ μὲν ὀρθοτονεῖται, πῆ δὲ ἐγκλίεται. ἀλλ' οὔτε ἐκεῖ πάντα τὰ ὀνόματα, οὔτε ἐνταῦθα ὄλαι αἱ ἀντωνυμίας. ἀλλ' οὐδὲ τὴν αὐτὴν διαφόρον τοῦ σημαίνονμεν ἔχουσι τὰ τε ὀνόματα καὶ αἱ ἀντωνυμίας ὀρθοτονοῦμεναι καὶ ἐγκλιόμεναι. ἀλλ' ἐν τοῖς ὀνόμασι, ὡς εἴφημεν, πνευματικὰ τὰ ὀρθοτονοῦμενα, ἀορίστον δὲ σημασίαν ποιούσιν ἀποφατικὸν ἐγκλιόμενα. ἐν δὲ ταῖς ἀντωνυμίαις αἱ ἐγκλιόμεναι ἀπόλυτον σημασίαν ποιούσιν, αἱ δὲ ἐντιδιαζολὴν ὀρθοτονοῦνται. οὐ πάντως γὰρ ὀρθοτονοῦμεναι ἐντιδιαζολὴν ποιούσιν· εἰσὶ γὰρ πολλὰ αἱ ἀπόλυτον σημασίαν ἔχουσαι οὐ δύναται ἐγκλιθῆναι. ἀπλῶς οὖν οὐδεμία κτητικὴ ἐγκλίεται· καὶ εὐλόγως, ὅτι παράγονται καὶ προσλαμβάνουσι φωνὴν τινα ἐν παραγωγῇ, ἐμὲ ἐμός· οὐδεμία δὲ παρὰγωγὴ ἐγκλίεται. λοιπὸν περὶ πρωτοτύπων ὁ λόγος. αἱ πρωτότυποι δὲ ἐγκλίονται οὕτως. οὐδεμία εὐθεῖα ἀντωνυμίας ἐγκλίεται· τὰ γὰρ ὄνματα ἀναπληροῦσι τὴν χρεῖαν αὐτῶν, ὡς δέκνται ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμίας. ἀντωνυμία ἐν ἀρχῇ ἐγκλίεται οὐδεμία. βαρύντορος φύσει οὐκ ἐγκλίεται. εἶπομεν δὲ φύσει βαρύντορος, ὡς ὅτι εἰσὶ τινες κατὰ πάθος βαρύνονμεναι καὶ ἐγκλιόμεναι, ὡς τὸ ἡμέων κατὰ διαίτησιν· καὶ γὰρ ἐβαρύνθη οὐ φύσει. καὶ τὸ σὸ δὲ παρὰ τὸ σοῦ ἐνεκλίθη, ὡς ἐπὶ τοῦ Πάριδος.

ὡς σέο νῦν ἔραμαι.

ἐπὶ γὰρ τοῦ Διὸς ὁρθοτονεῖται· ἀντιδιαβολὴν γὰρ ἔχει πρὸς ἄλλης γενεάς, ἐπὶ δὲ τοῦ Πέριδος οὐκ ἔστι διαβολὴ πρὸς ἄλλην. Ἐν τοῖς δυνάεσι τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου αἰεὶ ὁρθοτονοῦνται, ὅτι αἰεὶ βαρύνονται, καὶ περισπῶσι, κῶϊν, σφῶϊν. ὡς περ τοῦναντίον εἴπομεν ἐπὶ τοῦ ἡμέων, ὅτι ἐγκλίνεται· οὐ γὰρ φύσει βαρύνεται. ἐγκλίνονται δὲ αἰεὶ αἱ τοῦ τρίτου δυνάει,

ἀλλ' εἰπ' εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ἀκείας ἵππους

καὶ

τίς τάσ σφωε Θεῶν ἔριδι.

Καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τοῦ τρίτου προσώπου σφίσι σφέας ἀναβιβάζεται ὁ τόνος τῇ πρώτῃ λέξει,

ἐπεὶ οὐ σφισι,

καὶ σφεας φωνήσας,

ἐπεὶ οὐ φύσει ἐβαρύνοντο, ἀλλὰ κατὰ πάθος, σφῖν σφίσι, σφῶς σφέας. Ἐφαμεν δὲ ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ προσώπῳ καὶ ουσταλῶσι καὶ γέρονται τριχρονοί, ἡμῖν ἡμῖν, ὑμῖν ὑμῖν, οὐκ ἀναβιβάζουσι τῇ πρώτῃ λέξει, ἀλλ' ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀρχῇ ἔχουσι ἐγκλιτικὴν, καὶ δέχεται ἢ ὑποστιγμὴν ἢ στιγμὴν, εἰ μὴ που φιλοσοφικαὶ εἴη ἢ φράσεις,

Πάτρουλέ μοι.

Φασὶ δὲ τὰς ἐχούσας χαρακτηριστὰ καταλήξεως μὴ ἐγκλίνεσθαι, ὡς ἡ ἐκείνος καὶ οὗτος, ἀλλὰ μόνον ἢ αὐτός κατὰ αἰτιατικὴν παρέστη, κόψε γὰρ αὐτόν.

οὐ καλὸς δέ τοι ὁ λόγος· ὡς γὰρ βαρύτεροι οὔσαι οὐκ ἐγκλίνονται, ἐκείνος ἐκεῖνου, οὗτος τούτου. τὸ αὐτὸν ὁξύνεται. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις φασὶν ὅτι ἢ αὐτοῦ αὐτῷ οὐκ ἐγκλίνονται, ἀλλ' ὡς τετράχρονοι εἰς τὴν ἰδίαν ἀρχὴν τὸν τόνον ἀναπέμπουσι. πρὸς οὓς φαμεν ὅτι διὰ τὸ μὴ συνεπέσειν τοῖς Διολεῦσαι βαρυτόνως λέγουσι αὐτόν καὶ αὐτῷ. ἢ δὲ αἰτιατικὴ οὐ συνεπέσειν· ἐγκλινομένη γὰρ εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς λέξιν τὸν τόνον ἀναπέμπει, κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα, τὸ δὲ Διολικὸν εἰς τὴν ἀρχὴν, αὐτόν. Πάλιν αἱ ἐχούσαι ἐπιφορὰν τὴν ἐπιταγματικὴν ὁρθοτονοῦνται, σὲ αὐτόν, σὲ δὲ αὐτὴν παντί, ἀλλὰ σὲ αὐτόν, εἰ μὴ που ποιητικῶς ἐγκλιθῶσιν,

ἀλλὰ σὲ αὐτῷ·

οὐκ ὄφειλεν ἢ οἱ ἐγκλιθῆναι· ἔχει γὰρ τὴν ἐπιταγματικὴν. τινὲς δὲ φασὶ καὶ ἵνα μὴ νομοθῆ ἄρθρον. ὡς περ φεudός· ἀπτονημια γὰρ οὔσαι περισπᾶται, ἄρθρον δὲ οὐκ ὁξύνεται. ὡς τε ποιητικῶς ἐνε-

κλίθη. Αἱ λοιπαί, ὡς περ προείπομεν, πρὸς διάφορον σημαιόμενοι πῆ μὲν ἐγκλίονται, πῆ δὲ ὀρθοτονοῦνται. ἐγκλιόμενα οὖν ἀπόλυτον σημασίαν σημαίνουσαι, ἀντιδιαστολὴν δὲ ὀρθοτονοῦμεναι, ἕν, ὡς περ προείπομεν, προηγῶνται αἰ παραφυλακαί. ὀλίγα δὲ παρέβησαν τὸν λόγον, ὅσον τὸ ἔσαν,

ἐνθ' ἔσαν οὐ πέπλοι.

καὶ πάλιν ἐνταῦθα, ἵνα μὴ νομισθῇ τὸ οἰ ἄρθρον, ὅπερ ἄκαιρον ὡς εἶπομεν γὰρ, ὁ τόπος διέστειλε. καὶ πάλιν

ἐνὰ σφισιν ἀγορή τε θέμις τε.

καὶ πάλιν

ὅτε σφεας εἰσαφίηται,

ἤρχε δ' ἄρά σφιν.

αὗται παραλόγως ἐνεκλίθησαν, μὴ προηγουμένων ἢ ὀξύτων ἢ τροχαϊκῶν. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ τόξου σφεῶν τις ἄριστα Κυθωνίου σπονδεῖος γὰρ βαρύντονος προηγῆται. παραλόγως οὖν ἐπὶ τούτων ἐπεκράτησεν ἡ ἐγκλισις. Ταῦτα περὶ ἀντωνυμιῶν ἐν συντόμῳ ἐν ἑτέροις γὰρ ἐν πλάτει.

Πολλοὶ δὲ τρόποι εἰσὶν ὀρθοτονοῦντες καὶ προηγουμένης τῆς ὀφειλομένης δέξασθαι τὴν ἐγκλισιν. οἷον αἰ προθέσεις ὀξύνονται, καὶ ὁμως αἰ μετὰ τούτων ἀντωνυμίαι ὀρθοτονοῦνται, περὶ ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ, σὺν ἐμοί, ὑπὲρ ἐμοῦ. ὅθεν παρὰ Μενάνδρῳ σημειοῦνται τὸ πρὸς με ἐγκλιθέν· οἱ δὲ ἐξηγηταὶ μετὰ τοῦ ἔ προφέρονται αὐτό, πρὸς ἐμέ. αἰ μετὰ τῶν συμπλεκτικῶν καὶ διαξεντικῶν ὀρθοτονοῦνται. τὸ γὰρ

ἢ μὲ ἀνάκειρε

τὸ ἔ συνεκράσθη μετὰ τοῦ ἦ, ἢ ἐμέ — ἦ μέ, καὶ τὴν ὀξείαν εἰς τὸ ἔ φύλάττομεν. τὸ δὲ

καὶ μοι ὑπόσθητω

ὑπέρβατόν ἐστι, καὶ ὑποσθητω μοι, ὡς δεικνύμεν ἐν τῇ ἀντωνυμίᾳ. καὶ εὐλόγως ὀρθοτονοῦνται, ἐπειδὴ ἀντιδιαστολὴν πάντως εἰσαφέρουσιν αὐταὶ αἰ συντάξεις. καὶ μετὰ τοῦ οὐνεκα καὶ ἕνεκα ὀρθοτονοῦνται, ἕνεκα σοῦ, οὐνεκα σοῦ, ἕνεκεν σοῦ· κακῶς γὰρ ἐγκλινοῦσιν.

Ὀλίγα δὲ καὶ ἐν τῷ ἐπιβήματι ἐγκλίονται καὶ ὀρθοτονοῦνται, ὡς περ εἰς τοῦ τις εἶπομεν καὶ τοῦ τίνος καὶ τῶν ἄλλων, ὅτι ὀρθοτονοῦμενα πνευματικά εἰσιν, ἐγκλιόμενα δὲ ἀποφαντικῶς ἀόριστα. οἷον πόθεν ἦλθε πύσμα, ἦλθέ ποθεν ἀόριστον· ποτε ἔγραψας; ἔγραψάς ποτε. ὁμοίως καὶ τὸ πόδι,

ἐπεὶ ποθι.

καὶ τὸ ποῦ ἀπῆλθεν; ἀπῆλθέ που,
αἶ κέ ποθι Ζεὺς.

καὶ ξὺ τὸ πῶς, πῶς ἦλθες; ἦλθές πως. καὶ τὸ πῶ, οὐ πῶ με γι-
γνώσκεις. καὶ τὸ πῆ ὁμοίως. ταῦτα δὲ τινες τὰ μονοσύλλαβα καὶ
τὸ πόθι ἔλεγον συνδέσμους κακῶς, καὶ Πρωδιανὸς μετὰ αὐτῶν·
Ἀπολλώνιος δὲ ἐν πλάτει καλῶς ἀνατρέπει αὐτά. ταῦτ' οὖν ἐν
ἐπιθόγημασιν.

Οἱ σύνδεσμοι ὁμοίως, ὁ τέ,

καὶ τε χαλιφρονέοντε·

ὁ γέ,

τοῦτό γέ μοι χάρισαι·

ὁ πέθ,

μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ζών·

ὁ τοί,

μή νύ τοι·

ὁ ῥά,

ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι·

ὁ νύ, οὐ νύ μοι· ὁ θῆν, καὶ θην· ὁ κέν,

ἦ κεν ἐλέγχιστος.

ὁ οὖν μετὰ μόνης τῆς οὐ παρατηρηματικὸς ὢν ἐγκλίνεται, οὐ-
κουν, συλλογιστικὸς δὲ ὢν ὀρθοτονεῖται, οὐκοῦν εἰσχρὸν τόδε. καὶ
τὸ νῦν ἐπιθόγημα ὄν περισπᾶται, σύνδεσμος δὲ ὢν καὶ συστέλλε-
ται καὶ ἐγκλίνεται,

πρῶτά νυν Ὀρφῆος μνησώμεθα.

καὶ οὗτοι μὲν, ὅτι ἔχουσι τὰς προειρημένας λέξεις τὰς δεχομένας
τοὺς τόνους τῶν ἐγκλινομένων, ἀναπέμπουσι τοὺς τόνους, τοῦτό γε,
Ὀμφρόν τε, ἀνδρά τε. εἰ δὲ μή, ὡς εἶπομεν περὶ μονοσύλλαβων. οὔτε
ἀναβιβάζουσι οὔτε φιλίστουσι, οἷον τούτου γε· οὔτε εἰς τὸ
του ἢ ὄψαια, οὔτε εἰς τὸ γέ, ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν, τού-
του γε. οὐ γὰρ πειστέον τοῖς λέγουσιν ὅτι ἐκάστη λέξι ἀναπέμ-
πουσι τὸν τόνον. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Περὶ ἐγκλινομένων.

Ἐγκλίνονται ἤγουν ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ὅτε καλεῖ ἀπὸ τῶν τοῦ
λόγου μερῶν πέντε, ὄνομα, ῥῆμα, ἄντωνυμία, ἐπιθόγημα καὶ
σύνδεσμος. Ὄνομα μὲν ὡς τὸ τίς καὶ αἱ τούτου πτώσεις καὶ
οἱ ἀριθμοί, καὶ οὐδέτερον τί, οἷον οἰκός τις, ἕμισθόν τις,

ἤλθόν τινες, ἤκουσά τινων, ἤμαθόν τι· καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τοῖτοις, τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ, ἤκουσά του, δέδωκά τῳ καὶ τὰ τοιαῦτα. Πρῶτα τὸ εἰμί φημί, ἁμαρτωλός εἰμι, ἐγὼ φημι. τὸ δεύτερον φῆς ἀνέγκλιτον. τὸ τρίτον φησὶν ἐγκλίνεται, αὐτός φησι, καὶ τὰ πληθυντικά, αὐτοὶ φάμεν, τί φατε, τί φάσιν. καὶ τὰ πληθυντικά τοῦ εἰμί, ἀνθρωποὶ ἔομεν, ἀνθρωποὶ ἔστε, ἀνθρωποὶ εἰσιν. Καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν ἐκείναι, ἔδωκάς μοι, ἔτυπάς με, ἤκουσά σου, παρῆχόν σοι, καὶ οἱ ἐπενχόμενοι, καὶ μιν φωνήσας. μετὰ δὲ τοῦ ἔνεκα τὸν οἰκτεῖον φυλάττουσι τόνον ταῦτα, ἔνεκα σοῦ, ἔνεκα ἐμοῦ. καὶ μετὰ προθέσεως, περὶ σοῦ, διὰ σέ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπιθῆγμα οἷον τὸ ποτέ, σύ ποτε, ἐγὼ ποτε, καὶ τὸ ποθέν, οἷον ἤλθέ ποθεν, καὶ τὸ πῶς πῆ ποῦ τὰ ὡς ἐπιθῆγματα, ἤλθέ πως, ἀπῆλθέ που, ἀνεχώρησέ πη. Σύνδεσμοι δὲ ἐγκλίνονται μὲν δὲ τέ γάρ, οἷον ἐγὼ μιν, σύ δε, αὐτός τε, ἄλλοι γάρ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐκείνο δὲ παραφυλακτέον, ὅτι ἂν σπορδεικῆ πρόκειται λέξις ἤρουν δισύλλαβος, τὸν ἴδιον φυλάττει τόνον, οἷον ἤδη φημέν, οὕτως ἐστίν, οὕτω ποτέ καὶ τὰ ὅμοια. καὶ λαμβική, Σόλων εἰμί.

Καὶ ἄλλως περὶ ἐγκλινομένων. *)

Αἱ ἀντωνυμίαι τοῦ πρώτου προσώπου ἐγκλίνονται καὶ τὸ καὶ ἀρχὴν ἔ ἀποβάλλουσι, ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, ἔβρισάς με. αἱ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου οὐδεμίαν στοιχείου ποιοῦνται ἀποβολήν, ἤκουσά σου, ἔδωκά σοι, ἐδίδαξά σε, ἔβρισά σε, καὶ οἱ ἐπενχόμενοι, φωρηῆσαι ἔ κέλευε, καὶ μιν φωνήσας. αἱ δυνικαὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου οὐκ ἐγκλίνονται διὰ τὴν βαρεῖαν τῶσιν, κῶϊ κῶϊν, σφῶϊ σφῶϊν· προπερισπῶνται γάρ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου ὀξυνομένηι ἐγκλίνονται, τίς τάρ σφωε θεῶν, καὶ σφωῖν δὸς ἄγειν. καὶ τὰ πληθυντικά ἐπεὶ ἐγκλίνονται, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξυνοῦσιν, ἤκουσας ἡμῶν λαλούντων, ἔδωκας ἡμῖν. καὶ αἱ τοῦ τρίτου πληθυντικαὶ ὀξυνοῦνται, σφῶν σφῶν σφῶς, καὶ σφων, καὶ σφας, καὶ σφιν. καὶ εὐλογον οἶμαι λέγειν ὅτι μετὰ τὴν ἐγκλίσειν τὸ πάθος ἐπηκολούθησεν.

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιθῆγμασι ἐγκλίνεται τὰ ὑποκείμενα, πῶς ποτέ ποθέν ποθεῖ. καὶ τὰ ὑποδείγματα δῆλα, πῶς ἤλθες; ἤλθές πως· πῆ ἤλθες; ἤλθές πη· ποθεν ἤλθες; ἤλθές ποθεν· ποθεῖ ἤλθες; ἤλθές

*) Praemittuntur quae verbis leviter immutatis Arcadius habet p. 139.

ποθι. ταῦτα πνευματικά ὄντα βαρύνεται, ἀόριστα δὲ ὀξύνονται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται.

Ἐν δὲ συνδέσμοις ἐγκλινόμενοι εἰσιν οἷδε, τέ πέρ τοι θῆν γέ, καὶ περ, καὶ τοι, καὶ γε, τοῦτό γε ἡμῖν, οὐ θην, αἶ νε, Σκῶλόν τε. διὸ σημειοῦνται τὸ ἐνθ' ἴσάν οἱ πέλοι πμπούλοιο· παρὰ λόγους γὰρ ἐπεκλήθη ἢ οἱ ἄντωνυμία, πύρριχλου προκειμένου. σημειοῦνται καὶ τὰς διὰ τοῦ σπ ἄντωνυμίας. καὶ αὐται πύρριχλου ὀριος ἐγκλί-
 ρονται, ἵνα σφ' ἄρορη τε θέμις τε, ὅτι σφεις εἰσαφικητε. εἰ μέντοι προπαροξύνοντο ἢ προκειμένη λέξις τῶν ἐγκλιτικῶν μόριον, ἐγείρει τὴν ἐν τῷ τελει αὐτῆς βαρεῖαν, ἄνθρωπός τις. κῶν παροξύνοντο προχαϊνὴ οὔσα, ἄλλός τις, ἴσσι τις, ἐνθά ποτε. ἔτι ὀξύνόμεναι λέξεις, βαρυνόμεναι δὲ διὰ τὴν συνέπειαν, ἐγκλιτικῶ ἐπιφερομένου τὴν βαρεῖαν ἐγείρουσιν, αὐτὸς αὐτός μοι. εἰ δὲ περισπᾶται ἢ λέξις, φύ-
 λάσκειται πύλιν ἢ περισπωμένη, πῶς ποτε, πῆ με φέρεις, καλῶς με βεβίακεν. Ἐάν οὖν πλείονα συμβῆ ἐφεξῆς ἐγκλιτικῶ εἶναι, πολλαὶ ἴσονται καὶ αἰ ὀξείαι, ἢ νῦ σέ που δῖος ἴσχει ἀκήριον· τρεῖς εἰσὶν ἐφεξῆς αἰ ὀξείαι. δυνατὸν δὲ καὶ πλείονας ἐπινοῆσαι, εἰ πέρ τις σέ μοι φησί ποτε· τὸ μὲν γὰρ εἰ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπι-
 φορὰν τοῦ ἐγκλιτικοῦ πέγ, τὸ δὲ πέρ διὰ τὸ τίς, τὸ δὲ τίς διὰ τὸ σέ, τὸ δὲ σέ διὰ τὸ μοι, τὸ δὲ μοι διὰ τὸ φησί, τὸ δὲ φησί διὰ τὸ ποτέ, ὥστε ἐφεξῆς ὀξείαι ἔξ, εἰ καὶ σπάνιον διὰ τὴν τοῦ πνεύματος συνέχειαν. Κικῆνο δὲ παραφυλακτέον, ὅτι τῶν ἐγκλι-
 νομένων ἢ σπονδειακῆ προηγείται λέξις ἢ πύρριχιακῆ. εἰ μὲν μὴ μοροσύλλαβον εἶη τὸ ἐπιφερόμενον μόριον, τότε τὸν ἴδιον δέχεται τόνον, οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἐγκλινόμενον, ἤδη φαιμέν· ὀξύνομεν γὰρ τὸ φαιμέν. φίλοι εἰσὶν ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἰσὶν ὀξύνομεν.

Α ἰ λ ἰ ο υ

περὶ ἐγκλινομένων λέξεων.

Πᾶν ἐγκλινόμενον ὑποτάσσεται πάντως ἐκείνῳ, ᾧ καὶ τὸν ἑαυτοῦ τό-
 νον ἐγκλίει, ἢ λθέ τις, ἔδωκάς μοι, ἦκουσά σου.

Ὅταν δὲ ὄντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν τέ, ἐν οἷς ἔστιν ἐγκλινόμενα, εἰδὸ πέντε, ὀνόματα, ὀρήματα, ἄντωνυμίας, ἐπιὸρήματα, σύνδεσμοί. τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν οὐδὲν ἐγκλίεται, οὔτε μετοχῆ οὔτε ἄρθρα οὔτε προθέσεις. Πύλιν τῶν ἐγκλινομένων τὰ μὲν κόσμου ἔνεκεν ἐγκλίονται μόνον, ὡς τὰ ὀρήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημα-
 σίας, ὡς τὰ λοιπὰ.

Ἐν μὲν οὖν ὀνόμασι τὸ τίς μόνον ἐγγίνεται καὶ αἱ τούτου πτώσεις καὶ ἀριθμοὶ καὶ τὸ οὐδέτερον αὐτῶ τὸ τέ, οἷον οἰκός τις, ἔμαθόν τις, ἔδωκέν τι, ἔδιδάξαν τι, ἔλαβόν τι. ταῦτα δὲ πάντα ἐγγιγνόμενα ἀόριστά ἐστι, τὸν κατὰ φύσιν δὲ τόνον ἔχοντα πεντοτικά γίνονται, τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίτος ἢ πόλις; τίτος ἐστὶ τὸ δῶ; καὶ τὰ τούτων πληθυντικά ὁμοίως.

Ἐν δὲ ῥήμασιν ἐγγίνεται τὸ φημί, πεζὸς δ' ἔνθεν φημι, τόσον ἐγὼ φημι πλείως ἔμμεται. τούτου τὸ δεύτερον ἀνέγγλιτόν ἐστι, λέγω δὲ τὸ φης. τὸ δὲ τρίτον φησίν ἐγγίνεται, τοῦτό φησιν. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὰ πληθυντικά ἐγγίνονται, ἐκείνῳ φαμεν ἢ φατε ἢ φασιν. Ἐπι καὶ τὸ εἰμί, καλός εἰμι, αἵματός εἰς ἀγαθοῦ, ἀνθρωπός ἐστι. τοῦτο δὲ τὸ ἐστίν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων βαρύνεται, ἐστὶ πόλις Ἐφύρη, καὶ μετὰ τῆς οὐκ ἀποφάσεως, οὐκ ἐστὶν οὐδὲν δεινὸν ᾧδ' εἰπῆν ἔπος, καὶ μετὰ τοῦ καὶ συνδέσμου; καὶ μετὰ τοῦ ὡς ἐπιρρήματος πάλιν παροξύνεται, καὶ ἐστὶν εἰπῆν, ὡς ἐστὶν εἰπῆν. καὶ τὸ δυϊκὸν δὲ ἐστὸν ἐγγίνεται, οἱ μοι συζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλιτατοὶ ἐσσι. καὶ τὰ πληθυντικά, ἀνθρωποὶ ἐσμεν, ἀνθρωποὶ ἐσσι, οὐτοὶ εἰσι. καὶ ἐσσι δεύτερον ἐγγίνεται, οὐχέλιός ἐσσι γεραίε. τὸ γὰρ εἰ, ἀνθρωπος εἰ, ἀγαθός εἰ, οὐκ ἐγγίνεται, καθότι οὐ τῶν εἰς μὲ ἐστί. Reliqua v. apud Arcadium p. 142.

705, 6. τῶν δὲ διαστολῶν αἱ μὲν εἰσι κατὰ γράμμα, αἱ δὲ κατὰ συλλαβὴν, αἱ δὲ κατὰ λέξιν, αἱ δὲ κατὰ διάνοιαν. κατὰ μὲν οὖν γράμμα

καὶ Χλωῶν εἶδον ἐπιγαλλέα, τὴν ποτε Νέστωρ
γῆμενον μετὰ κάλλος.

πρότερόν τόν μετὰ κάλλος ἢ νέον; κατὰ συλλαβὴν δὲ
ἐπεικεκάμω πολεμίζων

ἦτοι γὰρ ἐστὶ κεκάμω, ἢ ὁ κέ σύνδεσμός ἐστι. κατὰ λέξιν ὡς Ὀνομάκλυτος ὑφ' ἐν καὶ ὄνομα κλυτός ἐν διαστολῇ. κατὰ δὲ διάνοιαν ὡς ἐν τῶν

ἐν λιμένι Πείθῳ ΤΠΟΝΗΩΙ.

ὁ γὰρ Ἀπίων ὡς τοῦ ἐν Πάκιη λιμένος Τπονήσιου καλουμένου συνθέτως ἀπέγραψεν, ὁ δὲ Ἡλίοδωρος διαιρεῖ, ἕν ἢ ὑπὸ τῷ Νηῶ. Cod. Ottebon. 1-7.

21. Habet haec et Cod. Palat. 70 fol.

249. non integer. Item Ven. append. cl. 11. 4 et Barocc.

116.

704, 10. F. συγκληνόμενοι.

714, 25. Pertinent huc quae περί τόνου περισπωμένην ὀνόμα-
τον traduntur cod. Vatican. 1370 f. 132, Ottobon. 173 f.
155, Coislin. 176. f. 24, Hamburg. p. 15. Quorum exem-
plum apposui.

Κανὼν α. Πῶν ὄνομα μονοσύλλαβον οὐδέτερον μακροκατάληκτον
περισπᾶται, εἴτε ἀπαθὲς εἴη εἴτε πεπονθός. πρῶτον μὲν ὅλα τὰ μο-
νοσύλλαβα ὀνόματα τῶν στοιχείων, οἷον μῦ ξῦ πῖ ῥῶ καὶ ὕ φῖ
χῖ ψῖ ὦ, ἔπειτα κῆρ φῆρ σῆρ σαῖρ οὐς φῶρ πῶρ σῶρ πᾶν κῆρ.

β. τὰ εἰς ας κύρια ἰσοσυλλάβως κλιόμενα καὶ ἐπὶ τέλους ἔχοντα
τὸν τόνον περισπᾶται, ὁ Γρᾶς τοῦ Γρᾶ, ὁ Λῦς τοῦ Λῦ, καὶ ὅτε
τὸν ποταμὸν δηλοῖ. καὶ ὅτε τὴν πόλιν. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἄλλου δέ·
καὶ αὐτὸ γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, εἰ καὶ μὴ ἴσῃ κύριον· διουλ-
λάβως δὲ λέγεται ὁ λῦας. Μηνῦς Μηνᾶ, Ζητῦς Ζητᾶ, Κερκιδῦς
Κερκιδᾶ.

γ. τὰ εἰς ους ὀνόματα ἁπλᾶ περισπᾶται, βούς ρούς χρῶς χούς πλούς
φλούς θρούς ῥούς χαλκούς ἀργυρούς Σιμούς, σησημειωμένου τοῦ
πούς καὶ ὀδούς. ἁπλᾶ δὲ διὰ τὸ εὐνοῦς εὐπλοῦς.

δ. τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα περισπᾶται, μῦς σῦς δρυς. συναπτηρέχθη δὲ
αὐτοῖς τὸ ἔχθῦς ἄπρῦς Διονῦς ὄσφῦς ὄσφρῦς.

ε. πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς ι λήγουσα καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν
τόνον περισπᾶται, καλοῦ σοφοῦ Πηλεῦ Πηρωτεῦ καὶ γραιῦ ροοῦ
πιοῦ ἱμοῦ ἱμεῦ σοῦ σεῦ εῦ αῦ ἄγχου. σησημειώται τρία, ἰδοῦ
ιοῦ οῦ· τὸ ἰδοῦ δεικτικόν, τὸ ἰοῦ σχετλιστικόν καὶ τὸ οῦ ἀπαγο-
ρευτικόν.

ς. πᾶσα συναφθεῖς ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας περισπωμένην ποιᾷ, οἷον
Ἐρμῆας Ἐρμηῆς, Θαλέας Θαλῆς, τιμῆας τιμηῆς, Σιμόας Σιμοῦς,
Ξενοφῶων Ξενοφῶν, κρίας κρηῆς. τὸ μέντοι Σαπφῶα καὶ Αἰγιῶα, καίτοι συ-
ναιρωθέντα εἰς τὴν Σαπφῶα καὶ Αἰγιῶα, ὅμως οὐ περισπῶσθη, ἐπει-
δὴ πᾶσα πῶσις ὁμοφώνησασα τῇ εὐθείᾳ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς
ἔχει, οἷον ἡ Μοῦσα ὦ Μοῦσα· ἐπ' ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ
τόνος· τὸ ξύλον ὦ ξύλον. ἅπασι οὖν τῆς εὐθείας ὄξυνθελος συ-
νάξυνθη καὶ ἡ αἰτιατικὴ· πάντα γὰρ τὰ εἰς ὦ θηλυκὰ ὄξυνται.
ὁμοφώνησασα οὖν καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὸν τόνον αὐτῆς ἀπνήκασα.
ἄμειλι τὴν ἠῶα συναφούντες εἰς τὴν ἠῶα καὶ τὴν αἰδόα εἰς τὴν
αἰδῶα περισπῶμεν, ὅτι οὐχ ὁμοφώνησαν τῇ εὐθείᾳ· ἠῶας γὰρ καὶ
αἰδῶας ἦσαν αἰ εὐθεῖαι. εἰ δὲ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Δημοσθένεες

- Δημοσθένεις συναρθεῖν οὐ περισπᾶται, ἔροῦμεν ὅτι ἐκ ἧν ἡ συναρθεῖς ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, ἀλλ' ἐκ δύο βαρειῶν πάλιν βαρύνεται τὰ γὰρ συναρθεῖα ἐκ δύο βαρειῶν πάντα βαρύνονται, οἷον Πάνθοος Πάνθους, εὐγήραος εὐγήρους. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ χάλκεος συναρθεῖν τὰς δύο βαρείας περιεσπᾶσθαι ἐν τῷ χαλκοῦς καὶ χρύσεος χρυσοῦς, ἔροῦμεν ὅτι ταῦτα οὐ τῷ λόγῳ τῆς συναρθεῖσεως περιεσπᾶσθαι ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῶν εἰς οὐς ὑπλῶν, ὡς προείπομεν.
- ζ. πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τοῦ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται ὁμοίως ἐπὶ ἐνικῶν καὶ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τοῦ καλοῦ τοῖν καλοῖν τῶν καλῶν, τῆς καλῆς ταῖν καλαῖν τῶν καλῶν. αἱ μέντοι γενικαὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων, τοῦ γεῶ καὶ τοῦ λεῶ καὶ τῶν ὁμοίων, ὠξύνθησαν ἑτέρῳ λόγῳ· τὸ γὰρ πτωτικὸν ᾧ ἀπέσραπται τὴν περισπωμένην. πτωτικὸν δὲ λέγομεν τὸ ἐν τοῖς πτωτικοῖς ἐπὶ τέλους εὐρισκόμενον ἄνευ πάθους, οἷον πάντα τὰ εἰς ᾧ λήγοντα δυϊκά, πᾶσαι αἰ εἰς ᾧ λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἐνικαί· τὸ γὰρ Ποσειδῶ κυκῶ καὶ ἰδρῶ οὐ τελικὸν εἶχον τὸ ᾧ, ἀλλ' ἐξ ἀποκοπῆς τοῦ Ποσειδῶνα καὶ κυκῶνα καὶ ἰδρῶνα καὶ ἰδρῶτα. τὸ ἦῶ καὶ αἰδῶ οὐκ ἀπαθές εἶχον τὸ ᾧ, ἀλλ' ἐκ κράσεως. τὸ ῥῶ καὶ ᾧ ὀνόματα τῶν χειρῶν οὐ πτωτικὸν εἶχον τὸ ᾧ ἀλλ' ἄκλιτον. ὅθεν καὶ τὰς εἰς ᾧ δοτικὰς λέγομεν εἰς ἰ κατάληκται, ἐπεὶ εἰ εἶχον τελικὸν τὸ ᾧ οὐκ εἴν περιεσπᾶσθαι, φημὶ δὴ τῷ καλῷ τῷ σοφῷ. τὰ γοῦν εἰς οὐς ἐν πύσεσι ταῖς πύσεσι περισπώμενα ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν ὠξύνεται, διπλοῦς διπλοῦ διπλῷ διπλοῦν, διπλῷ δὲ στρατηγῷ ὠξύντορος. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Τυφῶς Τυφῶ καὶ ταῶς ταῶ περιεσπᾶσθαι κατὰ τὴν γενικὴν, ἔροῦμεν ὡς πᾶσα εὐθείᾳ ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν γενικὴν ποιούσα ὁμότονον αὐτὴν ἔχει, ὁ νοῦς τοῦ νοῦ, ὁ Μηνᾶς τοῦ Μηνᾶ.
- η. πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρῆς ἔχον τὸν τόνον περισπᾶται, ποιῶ νοῶ χροσῶ χροσοῦ τυποῦ, σεσημειωμένου τοῦ χοῦ.
- θ. πᾶν ἐπιρῥῆμα μονοσύλλαβον ἔχον δίχρονον ἐπιτεταμένον περισπᾶται, ἃ δειλὸν τί σφῶϊ, νῦν γοῦ μῦ· τὰ γὰρ ῥά ἐκ τοῦ ῥαδίως ἐστί, διὸ καὶ ὠξύνεται.
- ι. πᾶν ἐπιρῥῆμα μονοσύλλαβον πευσικὸν περισπᾶται, ποῦ ποῖ πῆ πῶς.
- ια. τὰ εἰς ὡς ἐπιρῥῆματα τῶν γενικῶν ὀνομάτων ἔχουσι τοὺς τόρους, καλῶν καλῶς, φίλων φίλως. τὸ δὲ ὡς ὠξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ὡς γέγονεν, ὡς καὶ τὸ οὕτως ἀπὸ τοῦ οὔτος.
- ιβ. πᾶσα λέξις εἰς οὐκ λήγουσα ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδέ-

ποτε δὲ ὀξύνεται. βαρύνεται μὲν εὐραὶν εὐχρονον εὐπλοῦν, περισπᾶται δὲ καρῶν ὀξοῦν. δικαίως οὖν καὶ ὁ οὖν σύνδεσμος περισπασθῆναι.

ιγ. πῶσα γῆσι μακρὰ ἀπὸ βραχέως ληκτικῆς ἐν ἐνὶ μέρει λόγου ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, μῆλον δῶρον οἶκος. κἄν εὐρεθῆ, δὲ ἐπὶ τέλους ἢ αἰ δίφθογγος καὶ ἢ οἰ, ἀντὶ βραχειῶν λογίζονται, Μοῦσαι Αἰνείαι λῶροι πῶλοι κοῦραι. ἐν μὲν τοῖς εὐκτικαῖς ἑήμασι ἢ ἐπιθήμασι τέλειαι λογίζονται μακρὰ ἢ αἰ δίφθογγος καὶ ἢ οἰ. τὸ γὰρ κοῦσαι εἰ μὲν εἴη ἀπαρέμφαιος, προπερισπᾶται, εἰ δὲ εὐκτικόν, παροξύνεται τὸ τε οἶκος εἰ μὲν εἴη ὄνομα, προπερισπᾶται, εἰ δὲ ἐπιθήημα, παροξύνεται. αἱ μὲντοι τῶν ἀπλοῦν ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξείαν εἰς περισπωμένην, εἰ εἴθε, καὶ καὶ καὶ.

ιδ. πῶσα αἰτιατικῆ μονοσύλλαβος εἰς ἄν λῆγουσα περισπᾶται, κλεῖν ἴν μῦν. περὶ τῶν γενικῶν ἐν τῷ περὶ τῶν πτώσεων προσέφηται. τέλος τοῦ περὶ τόνου περισπωμένου.

723, 13. ὁ τὴν τ. συγγρ. τὴν γραμματικὴν Ven. app. 11, 4. Voss. 76. 17. Cod. Voss. 76 fol. 78:

ἄξιος αἰνᾶσθαι Διονύσιος, ὃς τάδ' ἔγραψεν,
ἀνθρώποις ἑκατὴν δεικνύμενος σοφίην.

Conf. Peyron. p. 239.

724, 10. Vid. Bast. ep. crit. p. 148 et 281. 28. Cod. βούλομαι. Quare Meinek. (Cur. crit. in Com. fragm. p. 66.) δηῖσαι.

725, 4. κατὰρδουσα II cum Bastio. 28. εἴπας] om Ven. app. 11, 4, qui post χαῖρε inserit φαιρέ.

729, 22. Θεαγένους Cod. Ottobon. 147 p. 7. Idem mox Πραξιγένους.

730, 22. Γραμματικὴ λέγεται παρὰ τὸ τέλειον καὶ καθάριον τὰ γράμματα. ὥσπερ γὰρ ὁ χροῦδος τηχόμενος ὑπὸ τοῦ πυρός, τουτίστι χωρεόμενος, καθαρώτερος ἀναφαίνεται, οὕτω καὶ τὰ γράμματα, τηχόμενα καὶ χωρεόμενα ἤγον καθαρώμενα ὑπὸ τῆς γνώσεως (ἀναγνώσεως II) τῆς γραμματικῆς, λαμπρότερα καὶ φαινερότερα ἀναφαίνονται. H p. 298, Vat. 1356 *) et 1357 et

*) Cod. chart., f. quadr. foliorum 103. Initium: ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν ἰσοτημάτων Θεοδοπίου γραμματικῶν ἀλεξανδρείας. fol. 34, post orthographica quaedam, ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν συντάξεων πῶς δὲ ὀφείλειν συντάσσεν τὰς ἑλληνικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος

1729 *), Voss. 76, Barocc. 57, et qui Choeroboscus fertur cod. Paris. 2594 f. 105. Quem non esse Choeroboscum, vel ex illis patet quae adscribit §. 15 extr. καὶ ἐνταῦθα μὲν ἐν συντόμῳ διεξιμεν, καθόλου δὲ ἐν τῷ ῥηματικῷ Γεωργίου καὶ Ἀπολλωνίου, εἰ θεῶ φίλον, εἰσόμεθα. Et pleraque eadem habet Nephoni.

731, 32. ἀποδοῦναι Cod. Vat. 1766, chart., f. max., qui inde a f. 186 commentarios habet editis a me partim eosdem partim simillimos. Hunc posthac indicabit littera D.

732, 23. Porphyrio haec dantur Etyrn. Gud. p. 663.

733, 24. διομήδους σχολιαστικοῦ εἰς τὴν διονυσίου περὶ ἡ cum Ven. app. 11, 4. Vat. 1356 et 1751. Voss. 76: Ποιητὰ μὲν Ὀμηροῦς, Ἀριστοφάνους, Θεόκριτος, Ἀλκιμαῖος (sic), Πίνδαρος, Ἡσίοδος, Ἰσοκράτης, Λύριπιδης, Θεωνίδης, Φωνυλίδης καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ποιηταί· συγγραφεῖς δὲ οἱ τὰ τούτων ποιήματα συγγραψάμενοι. λέγωμεν δὲ τραγικότερον περὶ ποιητῶν τε καὶ συγγραφεῶν. ποιητῆς μὲν ὁ κείριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συγγραφεῖς δὲ Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

734, 14. Vid. Sturz. Empedocl. p. 26. n. 35. 19. Additum a me articulum habet D.

πρώτων. ἀρχὴ στοιχείου τοῦ α̅. ἀγορανομῶ γενικῇ· ἀγορανομῶν ὁμοίῳν ἐτελευτήσε δεξιος. ἀγωνίσονται γενικῇ· ἕως ἂν τῶν μαθ... ἀγωνίσονται. ἀγάλλομαι δοτικῇ· τῇ χαμενυῖα ἠγάλλετο ἀντὶ τοῦ ἐτέρευτο. ἀγαπῶ τὸ ἀρκῶ δοτικῇ· οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ. ἀγαπῶ τὸ φιλῶ αἰτιατικῇ· ἀγαπᾷς με πλέον τούτων. ἀγορεύω δοτικῇ· ὑπαγορεύων μνησφόροις. F. 55 φράσεις τρόπων ποιητικῶν. F. 62 ἔτεροι τρόποι ποιητικοὶ κ̅, δηλωτικοὶ συντεκμησιασμένης φράσεως, ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδείσεως. F. 72 διὰλεκτοὶ εἰσι πέντε. F. 80 περὶ ὁμοψόδιος (similia iis quae p. 765—8 leguntur). F. 88 περὶ ἐγγλινόμενων. ἴστέον δὲ οὐτὰ ἐγγλινόμενα ἐν ὀνόμασι καὶ ἐν ἀντωνυμίαις καὶ ἐν ῥήμασι καὶ ἐν ἐπιθέτημασι καὶ ἐν συνδέμασι. καὶ ἐν ὀνόμασι μὲν τὸ τις καὶ ἕξ πτώσεις. ἀνθρωπός τις, ἀνθρωποί τινες — ὁξύνομεν γὰρ τὸ φερὲν φίλοι εἰσὶν· ὁμοίως καὶ τὸ φησὶν ὁξύνομεν. F. 87 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ. F. 89 τοῦ περιτρίμου ἐν φιλοσόφοις κρυφῶ μίχαλῃ τοῦ ψελλοῦ σύντομος ἐξήγησις περὶ τῶν ὀκτώ μέρων τοῦ λόγου τοῦ μὴ βαρβαρῆζειν καὶ σολοικῆζειν ἐν ταῖς τοῦ λόγου συντάξεσιν. χρῆ οὖν γινώσκειν, ὡ προσφιλτατε, ὅτι, ὡς οἶδας, πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου ὀκτὼ εἰσιν κ. τ. λ.

*) Cod. chart., f. quadr., qui ab initio habet orationes aliquot Gregorii Nysseni et Symeonis τοῦ νέου θεολόγου, deinde rhetorica quaedam Trophonii Sophistae, inde a folio 98 Θεοδοσίου γραμμ. ἀλεξ. π. προσφιδίων.

- 735, 5. ποιήματα. ἢ τινα ἐστὶν ἐμμέτρων Ven. app. 11, 4.
- 736, 7. ἔχειν] om D: idem 8. ἀρξασθαι τὸν νέον ἀναγινώσκειν. 12. ἀναγνωστὴν D. 17. συνέργειν D. 19. καὶ τοῦ ἀναγν. καὶ τοῦ ἐξηγ. D. 25. ποιημάτων D, omissa altera γ. Conf. Valck. ad E. Hipp. 923. 26. Secundam ἢ om D.
- 738, 4. ἀλλὰ κατὰ γνώσιν μᾶλλον D. 10. Ποιητικοὶ τρόποι εἶσιν 25. ζήτει αὐτοὺς ἐν τῷ περὶ τρόπων Χοιροβοσκοῦ. δεῖ δὲ τὸν γραμματικὸν καὶ κυριολογίας καὶ τροπολογίας γινώσκειν. h. 21. ὑποκοῖ D: idem 22. ἐπιφέρει, 25. πολυπηδάκου, 29. ἀνεκεφαλαιωσώμεθα. 30. δεύτερον] habet D. 31. τροπούς καὶ] τρόπους τοὺς D. 33. δευτέρῳ] δύο D.
- 739, 1. ὡς τῇ εἰρωνείᾳ] ὅς τις εἰρωνεία καλεῖται D. 7. ταύτῃ οὖν τῇ D. 8. μὴ ἄρα προτ. D. 16. ἱστορία δὲ ἢ τῶν παλαιῶν χρησῖς. πολλάκις δὲ αὕτη ἐναντιοῦται διαλέκτῳ. τοῦ γὰρ χίλιοι πληθυντικῷ ὀνόματός ἀπαιτοῦντος τὴν τι διάφορον, καθὼς ἢ διάλεκτος, (χίλοι [αὐ χέλιοι?]; ἄρα φασὶν αἱ Αἰολεῖς) ἢ ἱστορία ἐναντιομένη διὰ μόνου τοῦ ἰ γράφει. Cod. Ottonob. 147 pag. 11. 29. ἢ καὶ πόλιν D. 30. χρήσις] ἀπόχρησις D.
- 740, 3. ἐτυμολογία ἐστὶν ἐτυμος ἐρημησία λέξεως, οἷον ὡς ὅταν ἐρωτησῶμεν τί ἐρημησιέται πατήρ, ἐπὶ μὲν θεοῦ ἐτοιμῶς ἀποκρισῶμεν ὅ τὰ πάντα τηρῶν, ἐπὶ ἀνθρώπου δὲ ὁ τοὺς ἰδίους παῖδας τηρῶν. h. Proclus in Cratylum (cod. Paris. 1832 fol. 109 — 125.) §. αἴ: Ὅτι τὸν ἐτυμολογήσειν μέλλοντα δεῖ τὰς τῶν διαλέκτων εἰδέναι διαφοράς· τοὺς γὰρ ὁδόντας ἰδόντας καλοῦσιν Αἰολεῖς. δεύτερον καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ποιητῶν· λέγει γὰρ τις αὐτῶν ἄχνας τοὺς πένητας, παρὰ τὴν στήρησιν τοῦ ἔχειν ἰδίως οὕτως καλέσας, τρίτον καὶ τὰ ἅλλα καὶ τὰ οὐδέτερα τῶν ὀνομάτων διακρίνειν, ἵνα μὴ τὸ μὲν διακρίνοιν οὐδέτερον εἶπῃ, τὸ δὲ φοβόων ἐπλοῦν. τέταρτον δὲ καὶ αὐτὸν οἰκείως τοῖς πράγμασι ποιεῖν τὰ ἀναπύξεις τῶν ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὸν Μελέαγγρον, ὡσπερ Εὐρηπίδης, καθὼς ἐτυμολογήσῃ διὰ τὴν μελέαν ἄρραν· οὐ γὰρ εἰκός τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπαισιον ὄνομα θεῖσθαι τῷ παιδί· ἀμείνον οὖν ᾧ μελεῖ τὰ τῆς ἄρρας. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ τοῦ Διονυσίου, οἷον μένανδρος ἢ παρθένος. πέμπτον καὶ τὴν παρατήρησιν τῆς διαφορῆς χρήσεως δεῖ ποιεῖσθαι, οὐ γὰρ ἰουμαρῖαν μὲν Ἀπτικοὶ φασὶ, ἰουμα-

νίαν δὲ Κρήτες. ἔτιον δὲ αὐτὸν εἰδέναι καὶ τὰ πάθη τῶν λέξεων.
 οἷον ἀποκοπᾶς, συγκοπᾶς, ἐλλείψεις, πλεονασμοὺς, συναλοιφάς,
 ἀφαιρέσεις, συνῆψεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔβδομον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς
 τῶν στοιχείων ιδιότητας εἰδέναι· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐσχάτων ἡ ὀρθό-
 τησ δεικνύται τῶν ὀνομάτων καὶ ἡ πρὸς τὰ πράγματα συγγένεια.
 ὄγδοον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ὁμοωνμίας διακρί-
 νειν· καταχώννυται γὰρ διὰ τούτων ἢ τῶν ὀνομάτων ἀλήθεια·
 μιλῆρον γὰρ λέγεται καὶ τὸ μαραιῶνον καὶ τὸ μαραινόμενον, ἐκ-
 μαρείον δ' ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμαῖσσον καλεῖ καὶ τὸ ἐκμασσομέ-
 νον τὸν ἄλλον τύπον. δὲ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς σχηματισμοὺς εἰδέ-
 ναι οὐκ αἰεὶ πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον γινόμενους· ἄλλως γὰρ καὶ ὁ
 καλαμοθήρας λέγεται ὁ καλάμφθηρων, καὶ ἄλλως ὁ φυγαδοθήρας ὁ
 φυγάδας θηρῶν. ἔτι καὶ τὰ ἑτεροζύγως λεγόμενα δὲ εἰδέναι, οἷον
 ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ ἀρεταῖος ἀλλὰ σπουδαῖος, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 καὶ τὰ βάρβαρα δ' οὐ δὲ ἀγνοεῖν, ἵνα μὴ βιαζώμεθα αὐτά, οἷον
 τὸν ἀκινάκην καὶ τὸν κίνδυν. τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογήσοντα τοιαύ-
 την δὲ ἔχειν τὴν κρητικὴν φθόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν ἐτυμολογου-
 μένων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μίμησιν, οἷον σίξειν· τὰ δὲ κατ' ἀνα-
 φωνίαν τὴν πρὸς ἕτερον, οἷον θαλλός παρὰ τὸ θεῖν ἄνω καὶ ἀθῶος
 ὁ ἀζήμιος· τὰ δὲ καταχρηστικῶς, οἷον κελόφρων, καίτοι τὸ φρο-
 νεῖν ἀγαθόν· τὰ δὲ ψευδωνύμως, τῆς ὕλης μεταπεσοῦσιν, οἷον
 πεξίς ἢ ἀργυρᾶ· τὰ δὲ κατὰ ἱστορίαν, οἷον ὄβολός καὶ δραχμὴ
 — οἱ γὰρ παλαιοὶ σιδήροις ὄξέσιν ἐχρῶντο οὓς ἐκάλουν ὄβολους·
 ἐν γοῦν τοῖς ὠνείσι οἱ ἔξ ὄβολου τὴν δράκην πληροῦντες δραχμὴ ἐκα-
 λοῦντο — τὰ δ' εἶσιν ἐπιδιατετακτότα, οἷον ζωγράφος ὁ καὶ τὰ
 φρετὰ γράφων· τὰ δὲ κατ' ὑπερβολήν, ὡς ἄφρωνος καὶ ἀκάρδιος·
 τὰ δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἡ χολὴ γλυκεῖα· τὰ δὲ κατ' ἀνυλογίαν,
 ὡς ἄφρονος κορυφή· τὰ δὲ κατ' ὁμοιότητα, οἷον ὁ λέγων πικρὸν
 τὸ ἦθος καὶ ὄμιον· τὰ δὲ κατὰ παρεγγλήσιν, ὡς ἡ κρημὶς καὶ τὸ
 κρήμιον· τὰ δὲ κατ' ἔλλειψιν, ὡς ἡ τράπεζα, τετράπεζα οὔσα· τὰ
 δ' ἀπὸ τῶν εὐφρόνων, ὡς ὁ οἶνος Διόνυσος· τὰ δ' ἀπὸ τῶν εὐ-
 ρημάτων, ὡς ὁ Ἡρακλῆος πῦρ· τὰ δὲ κατ' ὑπεροχήν, ὡς κέρα-
 μος ὁ πάθος καὶ χειρουργός ὁ ἰατρός· κέραμος γὰρ οὐδὲν ἦτιον
 καὶ ἡ χύτρα καὶ ἡ καλπίς, καὶ χειρουργός οὐδὲν ἦτιον καὶ ὁ ζω-
 γράφος καὶ ὁ τέκτων.

10. ἐτυμολογία οὖν ὡς D.

13. εὐρίσκειν τὰς αἰτίας τίνος ἔτεκεν τότε τοιῶσδε λέλεκται
 D omissis v. infer. illis τέτ. — εἶσιν. 18. καὶ βλέπε D.

22. φημι γινώσκειν ὅτι γνωστὰ ἐν τοῖς ἀκούουσι ποιᾷ τὰ ἐν τῷ
 τῷ D. 28. νῦν] τόνον D.

741, δὲ] οὖν D. 22. ὡς προείρηται ἄνω, τμηθὲν εἰς τρεῖς.
 ἔστι δὲ τρίτον — D. 24. Κρίσις ποιημάτων μὲν ἢ ἀκριβῆς
 γνώσις τῶν ποιημάτων λέγεται. ταύτῃ τῇ ἠκριβωμένη γνώσει χω-
 ρημένος ὁ γραμματικὸς δεῖ γινώσκειν τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας πάντα,
 τούτεστι τὴν παλαιὰν καὶ νέαν διαθήκην, ἵνα ὅταν ἀκούσῃ φω-
 νὴν ξένην καὶ σύγγραμμα ἢ ποίημα ψευδές, μὴ δέξηται αὐτὸ ὡς
 ἀληθινόν, ἐπεὶδὴ ἔστιν εὐαγγέλιον κατὰ Θωμᾶν λεγόμενον. δεῖ δὲ
 διαγινώσκειν τὸν γραμματικὸν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς φωνὰς τῶν
 εὐαγγελιστῶν, ἵνα μὴ ἀλλότριον καὶ ψευδὲς εὐαγγέλιον δέξηται.
 ἀλλὰ καὶ ὁμωνύμως ψευδῆ συγγράμματά εἰσιν, οἷον ἡ λεγομένη
 ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Παύλου. οὐ γὰρ ἔστι τοῦ ἁγίου Παύλου,
 ἀλλ' ἐτέρου, αἰρετικοῦ, τοῦ Σαμουηταίως, ὃθεν οἱ Παυλιανοὶ κα-
 τὰγονται. καὶ ἕτερα ἀποκάλυψις ἡ λεγομένη τοῦ Θεολόγου. οὐ λε-
 γομεν δὲ τὴν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ· μὴ γένοιτο· αὕτη γὰρ ἀλη-
 θεοτάτη ἔστιν· ἀλλὰ τὴν ψευδάνυμον καὶ ἀλλότριον. δεῖ δὲ τὸν
 γραμματικὸν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ βιβλία γινώσκειν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν
 αὐτοῖς ὁμωνύμως βιβλία ψευδῆ, οἷον ἡ ὑπὲρ Ἡσιόδου καὶ τὰ Θη-
 ριακὰ Νικάνδρου· ἐτέρων γὰρ εἰσι ποιητῶν, ἐχρήσαντο δὲ οἱ συγ-
 γραφεῖς τῇ ὁμωνυμίᾳ Ἡσιόδου καὶ Νικάνδρου, ἵνα ἄξια κριθῶ-
 σιν ἀναγνώσεως. Vat. 1356 f. 5. et h.

742, 3. ἰδίως] αἰτίας D. idem ἀποφαλεσθαι, ὃ δὴ κάλλιστόν ἐστι
 πάντων τῶν ἐν τῇ τέχνῃ. εἰ γὰρ — Et 5. δύναται· διὸ καὶ
 Διονύσιος προετίμησε τοῦτο τὸ μέρος τῶν ἄλλων. τινὲς δὲ φασιν
 ὅτι κριτὴς ὢν ὁ Διονύσιος τούτων ἐνεκεν τῶν ἄλλων μερῶν τοῦτο
 φησι κάλλιστον εἶναι.

743, 16. ἀναγνώσαι Schaefer. ad Corinth. p. 504. 25. ἄπαι-
 στος D. προφορὰν δὲ τὴν διὰ φωνῆς ἐκφορὰν τοῦ λόγου νόησον.
 ἔστι γὰρ λόγος προφορικὸς ὃ διὰ φωνῆς ἐκφερόμενος, καὶ ἔστι
 λόγος ἐνδιάθετος ὃ ἐν τῇ καρδίᾳ μελετώμενος, πρότερος δὲ ἔστιν
 ὃ ἐνδιάθετος τοῦ προφορικοῦ· πρότερον γὰρ μελετῶμεν ὃ θέ-
 λομεν εἰπεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἐνδιάθετως, καὶ οὕτω τότε προ-
 φορικῶς ἐκφέρομεν h.

744, 1. Rectius h: Ἐτόκρσις ἔστι φωνῆς καὶ σχήματος πιθανῆ
 διάθεσις, πρῆπουσα τῷ ὑποκειμένῳ προσώπῳ καὶ πράγματι.

13. τόνους] εἰρηναί, δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ κισθῶν νεν-

ρῶν τειρομένων· οὐ γὰρ τόνοι ἀπὸ πημάτων μουσικῆς εἰσὶν h.

26. Praepositionem om D.

745, 3. γραιδας ἢ δεδοικότης ἢ ὄργιζ. ἄνδρας D, qui 4. εἰς-
αγομένοις.

746, 1. h: τραγῳδίᾳ καθ' Ὀμηρον ἐπιγράμ' ἐστι φωνῆς. τὴν γὰρ
τῆς Ἰλίου πόλεως ἄλωσιν καὶ συμφορὰν ἐν ὑψηλῇ φωνῇ ἐτραγῳ-
δῆσας, τοιῶδε λέγων

ἄνδρες μὲν κτείρουσι, πόλιν δὲ πῦρ ἀμυλδύνει,
τέννοι δ' ἄλλοι ἄρουσι βαθυζῶνους τε γυναῖκας.

5. λογικοί D, et 6. παραλαμβάνοντες. 11. ἀμαρτή-

σαντες] ἀμαρτημάτων ἀδοῖς προῦπηγμένον D: idem 25. γεν-

κτέον. 30. Articulum om D. 32. τραγ.] στεφί-

747, 29. Articulum om D. Idem ἀθήναις, et 30. περὶ, omissa
quae κ. 31. est, περὶ. Mox idem ἀργυρίας ἐνθα ἔμενον οἱ
βλάπτοντες αὐτοὺς ἔλεγον.

748, 5. ἐπορείδιστον παῖν τὸν ἀδικούντα· τὸν δὲ ἐμφανῆ γε-
νόμενον τοῖς τῆς πόλεως αἰδεῖσθαι D. 9. ὄθεν — 16. ἀν-

δράσιν] om D. Idem 18. ἐμφέχου et 20. μνήμης. 21. Vid.

Pearson. Vindic. Ignat. 2. p. 11. Bentl. upon Phalaris (ed.
Lond. a. 1699). p. 202 et 504. Valcken. ad Theocrit. 1, 65
et de Aristóbulo p. 78. n (15). 22. λέξεως Ven. app.

11, 4. 22. τάδε λέγει Ven. app. 11, 4 et D.

23. φιλήνης μετὰ ὄθεν τρίποδος κίων D. γεγαρόθου τρίπο-
δίσκος Ven. app. 11, 4. 30. ἢ μὲν κωμῳδία τὸν βίον συνί-

στησιν, ἢ δὲ τραγῳδία διυλῆι. Theodosius.

749, 24. h: κωμῳδίαν δὲ οἱ ἀρχαῖοι φόγον καὶ περισυρμα ἔλε-
γον εἶναι. ἐγὼ δὲ λέγω ὅτι καὶ ἐπὶ ἐπάλιν καὶ ἐπὶ φόγου παρα-

λαμβάνεται. βιωτικῶς γὰρ εἶπεν ὁ τεχνικός, τοιούτοι κατὰ τὸν
ἐκείνου βίον. βίος γὰρ δίκαιος καὶ βίος ἀδικος. οἷον ὁ βίος τοῦ

ἄγλου Πέτρου καλός, ὁ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ κακός. ὅταν οὖν ἐκατέ-

ρου μνημονεύσαι θελωμεν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀποστόλου πρῶτον καὶ

ἰλαρὰν τὴν φωνὴν ἀφίεμεν, πρότερον τῷ βίῳ αὐτοῦ, ἤγον „ὁ

μακρυώτατος ἀπόστολος, τῶν προσκαλεθῶν ἀγαθῶν καταγορήσας,
ἤκολούθησε τῷ Χριστῷ” ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ τραχῆϊαν καὶ κα-

τάλικρον φωνὴν ἀφίεμεν, πρότερον τῷ βίῳ αὐτοῦ, οἷον „ὁ ἀθ-

λιώτατος Ἰουλιανὸς διὰ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν ἀπίστη ἀπὸ τοῦ
Χριστοῦ.”

- 750, 6. τῶν] μέτῳ D: idem 15. ὁξύτερα τινά παρουσιάζει.
- 751, 5. ἐκόλεσαν D. 7. ἱστορίας D. 19. h: λυρική ποιητής εἰσιν ἢ τὰ ἄσματικά, τοῦτοστι τὰ ψαλτικά, ποιήματα περικέχουσα. δεῖ δὲ τὸν ποιητὴν ἔμπειρον εἶναι τῆς μουσικῆς, ἵνα μελλῆ κελῶς τὰ ποιήματα· ὅσον ἐάν τις θείῃ ποιῆσαι κανόνα, πρῶτον δεῖ μελίσαι τὸν εἰρμόν, εἴτα ἐπαγαγεῖν τὰ τροπάρια ἰσοσυλλαβοῦντα καὶ ὁμοτονόοντα τῷ εἰρμῷ καὶ τὸν σκοπὸν ἀποσώζονται. 21. ἴσοποιται D: idem διπλάσιον, et 22. τό τε μέτρον, 25. γεγόνασι δὲ λυρικοί, 27. ἀλαμὴν ἀλκιῶς βακχ.
30. Theodosii haec sunt.
- 752, 19. αὐτὸν τὸν τεθνεῶτα. διδάσκει D.
- 753, 24. τοῦτο οὐ D. 26. ἐξετελέθει, ἀφανέθει D.
- 754, 1. ὅθεν δεῖ ἐκ. — παραφυλάττειν D.
- 756, 23. πλείστον D, et 24. δύο· ποτὲ δὲ συνεροχόμενων εἰς μίαν, καὶ, et 27. συλλαβῶν συνενομένων ἐξ.
- 758, 4. „In alio codice Στεφάνου περὶ στιχημῆς” margo H.
14. ὁπῶ δὲ εἰσι, καὶ οὐ πλείους, δι’ ἣν αἰτίαν ἐροῦμεν. τὸ τῆς φωνῆς διανάπαιμα ἢ ἀποκαταστατικὸν ὅλης ἐννοίας, καὶ καλεῖται ὑπερτελεία, ὡς τὸ ὁ καὶ ἄλλω τινὶ τῶν πρὸ ἡμῶν περὶ φιλοσοφῆται κέλυστά τε καὶ ὑψηλότατα· ἢ ἀποκαταστατικὸν μερικῆς ἐννοίας ἐντελοῦς κατὰ λέξιν, καὶ ποιεῖ τελείαν, ὡς τὸ Χριστὸς γεννᾶται· ἢ ἀποκαταστατικὸν μὲν μερικῆς ἐννοίας, οὐκ ἐντελοῦς δὲ κατὰ λέξιν, καὶ καλεῖται ὑπότελεία, ὡς τὸ Χριστὸς ἐκ παρθένου (προσπακοῦεται γὰρ ἄνωθεν τὸ γεννᾶται)· ἢ συμπληρωτικὸν μὲν μερικῆς ἐννοίας — — Cod. Barocc. 72 f. 204.
- 759, 12. οὐκέτι D. 21. ὅταν ἦθω D. 22. ἀνεγί. με ἐπαγ. D.
- 763, 11. διατύπωσιν τὴν περὶ D. 19. εἰπας D. 30. ἐν δὲ τούτῳ] ἔφη δὲ D.
- 764, 25. πλαγίου νυγμῆ νεύουσα D.
- 766, 7. ἕκαστον οὖν τοίτων D. 22. ὑγιὴ τέλειον ποιούντας D.
- 767, 20. ἢ δεύτερον ἠῦρισε D.
- 768, 1. ὁμοφρόνως D. 13. πεισίσο. ὡς σπουδ. D.
15. ἐξεκάλισσε D.

770, 22. ὁ Δημόκριτος καὶ ὁ Ἐπίκουρος καὶ οἱ Στωϊκοὶ σῶμα λέγουσι τὴν φωνήν, ὅτι πᾶν ὃ ἔχει ἐνέργειαν καὶ πάθος, ἤρουν δύναται θρασῆσαι καὶ παθεῖν, σῶμά ἐστι. Theodosius vel Theodorus Prodromus cod. Paris. 2555.

772, 29. Deleto καθὼς haec reponenda e D: ὡς καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν. εἰπὼν γὰρ „περὶ γραμματικῆς” ἐπιφέρει γραμματικῆ, ἐστι καὶ „περὶ ἀναγνώσεως” ἀναγνώσις.

775, 1. ἐπειδὴ δὲ τοῖς D. 3. ζητεῖν, θελεῖ ἡμῶς ἐπιστῆσαι ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι πρῶτον ἀναγῶναι τὸ τοῦ ζ: D

774, 5. τοῖς] δύο D. 22. στοιχείον ἐστιν ἀλλὰ γράμματι ἐστιν D. 31. τὸ πνεῦμα om D. Idem lacunam explet: ἐξετάσωμεν ποῖα αἱ ἐκφωνήσεις αὐτῶν εἰσίν. εὐρίσκομεν οὖν.

775, 33. ἢ ποτὲ μὲν ἐν δ. σ. ἐκφωνουμένη D.

776, 13. ἐπὶ δὲ τοῦ D. 20. ὁ οὐδέποτε φιλοῦται D.

777, 4. διαφορῶς. τὰ δ' ἀμετάβολα, φημι δὴ ἰ μ ν ρ, ἔχει ὀρθῶς διαφορῶς. ποτὲ μὲν μὴ γινεῖ — D. 11. τῶν συμφώνων] om D. 14. ὥστε πάσας D. 19. ἐστὶν παρ' αὐτοῖς ψιλὴν ἐκφώνησιν ἐχούσης οὐ διφθ D. 27. προστίθεται δὲ καὶ τὸ Γ παρ' Αἰολεῦσι καὶ Ἰωσι καὶ Δωριεῦσι καὶ Λάκωσι καὶ Βοιωτοῖς, οἷον ἀναξ γουάναξ, ἔλενα γουέλενα. ἄπαξ δὲ παρ' Ἀλκαίῳ τὸ ῥήξεις γούρηξις εἰρηται. Πάθη τῶν λέξεων cod. Paris. 2594 f. 142. v.

780, 22. ἀντί] ἐπὶ D. 24. ἀντί] ἐπὶ D. 25. ἦν δὲ] habet D. 26. διὸ ὅτε D. 31. ὅτι δὲ ποιητικοῦ τινὸς ἀνδρός καὶ μουσικοῦ ἢ τῶν στοιχείων εὐρεσις ἦν, σημεῖον τὸ πάλαι τοὺς αὐτοὺς εἶναι διδασκάλους καὶ μουσικῆς καὶ γραμματικῆς, ὡς ὁ Εὐπόλις εἰσάγει ἐν Αἰξὶ καὶ Ἰσοκράτης ὁμοίως ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. Theodos. Εὐρίσκει — ἐξευρίσκει τις τὸ ἐπινοεῖν πρὸς τι καὶ ἕτερόν τι, εἴτα τοῦτ' ἐκείνῳ προστίθῃ. καὶ ἐστὶ μὲν αὐθις καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ προστεθέντος ἐκείνῳ ὃ καὶ πρότερον ἦν· ἀλλ' οὖν τῇ ἐκείνου ἐφευρέσει τε καὶ προσθήκῃ χρησιμώτερον ἀποπέφναι. οἷον λέγεται τίς Θορᾶξ Διονύσιος ἐξευρεῖν τινὰ τῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς τῶν Φοινίκων γλώττης, ἣ προσεφευρέ τίς τινα τῶν διπλῶν, ψαλίδα εἰπὼν τὴν σπαλίδα, ἀντιστρόφως τὰ σύμφωνα θεῖς, Cod. Vatic. 1410. Ἐρώτημα. Πόθει

εὐρέθησαν τὰ γράμματα; Ἀπόκρισις. Κατὰ μὲν τὴν Ἑβραϊκὴν ἰσορροπία ἀπὸ τοῦ Σήθ τὰ υἱὸς τῆς Ἀδάμ, κατὰ δὲ τοὺς Ἕλληνας ἄκουσι. οἱ Ἕλληνες οὐ γράμματα εἶχον, ἀλλὰ διὰ φωνικῶν γραμμάτων ἔγραφον τὰ ἑαυτῶν Ἑλληνικά· πάντα γὰρ κατὰ μίμησιν τῶν Ἑβραϊκῶν τοῖς Φοίνιξιν εὐρέθη. Παλαμίδης δὲ ὕστερον ἔλθων ὁ δῆτ' ἔρε τὰ δεκαεξὶ γράμματα ταῦτα α - υ. ἔπειτα δὲ τις, Κάδμος ὀνόματι ὁ Μιλήσιος, προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία δασέα, καὶ πολλῶν χρόνῳ τὰ δεκαεννέα μόγα ταῦτα ἔχωντο οἱ Ἕλληνες, μὴ ἔχοντες δὲ τὸ ψ τὴν ψαλίδα σπαλίδα ἔλεγον. Σμωνίδης δὲ ὁ ἀπὸ τῆς Χίου, ἕτερα δύο ἐφάρξε γράμματα, τὸ η̄ καὶ τὸ ω̄. Ἐπιχαρμος δὲ ὁ Συρρακούσιος προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία διπλά, καὶ οὕτως ἐπληρώθη τὰ καὶ γράμματα. Cod. Vatican. 1751 f. 1 *).

781, 5. Τινὲς παραναγινώσκουσιν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ Ἰσωνία ὁ ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐρηπίδου. τὸ δὲ ἀληθέστερον κατὰ διάστασιν ἀναγινώσκειται, οἷον Ἰσωνία ὁ ἐκ τῶν σίγμα, καὶ ἐπιφέρεται τῶν

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 318. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς γραμματικῆς πρακτικῆς τε καὶ θεωρητικῆς, συνεθεῖσα ἐκ διαφορῶν, τοῦ τε Ἡρωδιανοῦ καὶ Θεοδοσίου. f. 17 Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ γραμματικῆς (p. 675, 31.) f. 54 Γρηγορίου μητροπολίτου Κορίνθου, τοῦ προκερον Πάφου ὀνομαζομένου, περὶ συντάξεως τοῦ λόγου. Ὄπῳ εἶσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου κ. τ. λ. f. 65 Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγγέλου τοῦ ἁποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθ' αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως. f. 105 τοῦ μακαρίτου ὑπερτίμου καὶ προέδρου τῶν φιλοσόφων κυρίου Μιχαήλου τοῦ Ψελλοῦ εἰς πολιτικὰ πρὸς τὸν βασιλεῖα κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον περὶ γραμματικῆς.

Μελέτω σοὶ γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας.

πρῶτος αὐτῆς θεμελίως καὶ βάσις μαθημάτων κ. τ. λ.

f. 110 μάθε καὶ χρῆσιν, δέσποτα (vid. Tittmann. Zonar. p. CXV). f. 115 περὶ πνευμάτων τοῦ σοφωτάτου Θεοδοσίου. f. 130 περὶ τῶν τοιζομένων λέξεων κατὰ στοιχεῖον. ἐξεβλήθησαν ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Χοιροβοσκοῦ Φιλοπόρου Τυρῆνος καὶ ἑτέρων πολλῶν. f. 145 κωνσταντίνος περὶ ἀνθυποτίμων καὶ ἀποτίμων. ὅν τὸ ἄγμα βραίνεται, ἢ μετοχὴ ὀξύνεται, τὸ ἀπαρέμμελον περιπαῖται, τούτων τὰ δευτέρα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἐπικῶν καὶ τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν ἀνθυποτίμακτά εἰσιν, οἷον δάκω δακῶν δακῆν δάκω δακῆ δάκωμεν. f. 147 κωνσταντίνος ὁ λέσκαρις ἀκωβὴ Σμύρῃ πρὸς μουλιεῖν μυστικῶν τοῦ ἀντιβασιλέως ἡσίου τῆς σικελίας εὐπράκτιον (mittit ei quae post Theodosium excerpit ἐκ τῆς Ἡρωδιανοῦ μεγάλης προσφάσεως). f. 156 τοῦ σοφωτάτου ἀρθοῦ Μελίμου τοῦ Πλανοῦδη περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὁρημάτων. τῶν ὁρημάτων τὰ μὲν οὐδαμῇ μεταβαίνου-

Εὐριπίδου, ἐναι εὐρεθῆ τὸ ἀρθρὸν ἐπιφερόμενον, λέγω δὲ τὸ τῶν.
 Choerob. ad Theodos. f. 179. Conf. Porson. ad Eur. Med.
 476) et Riemer. v. σφμα.

785, 15—34. Theodosii haec sunt.

786, 18. Paulo aliter Cod. Ottonob. 173 f. 168 v: Ἰουέον δι
 τῶν ἀρχαίων οἱ μὲν βοουτρογηδὸν ἐγραφοῦν τὰ γράμματα, οἱ δὲ
 κιονηδόν, οἱ δὲ πλιυθηδόν, οἱ δὲ σπειρηδόν. καὶ βοουτρογηδόν
 μὲν ὡς ἐπὶ τούτοις

α β γ δ ε ζ η θ
 π ο ξ υ μ λ κ ι
 ρ σ τ υ φ χ ψ ω

κιονηδόν δὲ ὡς ἐπὶ τούτοις

α ε ι ν ρ φ
 β ζ κ ξ σ χ
 γ η λ ο τ ψ
 δ θ μ π υ ω

σαν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει, διὸ καὶ
 ἀμετάβητα προσηγοῦνται, οἷον ἐστὶ τὸ ζῶ πλοῦτῳ ὑγιαίνῳ καὶ τὰ
 τοιαῦτα κ. τ. λ. f. 174 ἕτερον περὶ συντέξεως ὁμημάτων κατὰ ἀλ-
 φάβητον. ἀκούω γενιζῆ· τοιγαροῦν ἀκούσατε θείας φωνῆς. ἀντὶ δὲ
 τοῦ νοσηταί αἰτιαζῆ, ὡς τὸ ἀκούσατε πάντα τὰ ἴσθη καὶ τὰ πε-
 ρίχουρα τῆς οἰκουμένης. in fine: τοῦ τὸ δῶρον καὶ μνηονῆλ πό-
 νος. f. 22 περὶ τῶν ὁμημάτων τῶν μέχρι πικραταϊκοῦ κληρομέτων.
 f. 227 περὶ συνωνύμων ὁμημάτων κατὰ ἀλφάβητον. Ἀγαπῶ φιλῶ
 ἀπάζομαι στέγω ποθῶ ἐγῶ. ἀγρυπνῶ γερῶνῶ ἰαῶ. ἀγοράζω
 ἀρούμαι πρίμαι κ. τ. λ. f. 235 περὶ ἀνωμάτων ὁμημάτων κατὰ ἀλ-
 φάβητον. Ἀπὸ τοῦ ἀζομαι τὸ ξηραῖω ἀέσθην ἀόριστος πρῶτος
 παθητικῶς ἀντὶ τοῦ ἐξηρανθῆν. Ἀρῆμαι ὁ μέλλων ἀγίσσομαι, ὁ
 ἀόριστος ἠέσθην, ὁ μέσος ἀόριστος ἠεσάμην κ. τ. λ. f. 242 περὶ
 τῶν κανονισμάτων ὁμημάτων ἐκ τῶν τοῦ Ομηροῦ. Ὀλέοντο ἀπὸ τοῦ
 ὀλόλεμι ἐνεστώς ὀλέω, ὡς ἀπὸ τοῦ δέδοικα δεδοίκα. δέχθαι ἀντὶ
 τοῦ δεδέχθαι· ἐστὶ δὲ τῶν Ἰωνῶν κ. τ. λ. f. 265 Γρηγορίου μη-
 τροπολίτου Κορίνθου περὶ διαλεκτῶν. f. 285 Ἀτιμισσοί. Ἀντὶ τοῦ
 εἰπ-ἄν μνημονεύω τοῦ δεινός (Villois Anecd. 2. p. 79) — Ἀντὶ
 τοῦ εἰπ-ἄν ἀλαζονέεται ἀνάστῃ τὰς ὀφρῶς. f. 288 nonnulla πάθη
 λέξων, initio manca. f. 289 ἕτερα πάθη λέξων. f. 291 τοῦ ἀδ-
 τουῦ περὶ ἰσόπων παιητικῶν. f. 295 Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκῶ
 περὶ τῶν ποιητικῶν ἰσοτήτων. f. 299 Ἡρωδίου περὶ ἐγκλινομένων
 καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ συν-ἐγκλιτικῶν. f. 302 Ἰωάννου γοιμηματικοῦ Χά-
 ρακος περὶ τῶν ἐγκλινομένων. f. 307 Ἡρωδίου περὶ διχρότων.
 f. 316 τὰ κατ' ἐπέκτασιν ἐσημειωμένα.

πλειθῆδον οὕτως

α	β	γ	δ	ε	ζ
η					ω
θ					ψ
ι					χ
κ					φ
λ					υ
μ					τ
ν	ξ	ο	π	ρ	σ

σπειρηδόν οὕτως

α	θ	ι	π	ρ	ω
β	η	κ	ο	σ	ψ
γ	ζ	λ	ξ	τ	χ
δ	ε	μ	ν	υ	φ

ἃ δὲ νῦν ἡμεῖς λέγομεν, λέγονται δισχιδόν παρὰ τὸ διεσχίσθαι τοὺς στίχους· εἶδιν οὖν ταῦτα·

α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ
ν	ξ	ο	π	ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω

788, 21. Περὶ τοῦ $\bar{\alpha}$ πῶς προτέταται. Διὰ τί ἀπὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἄρχονται τὰ στοιχεῖα; φησὶν ὅτι ἐχρῆν τὰ στοιχεῖα οὐκ ἀπὸ συμφώνου ἀλλ' ἀπὸ φωνήεντος ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν ὡς τιμιωτέρου ὄντος. καὶ ἄλλως προτέταται τῶν στοιχείων διὰ τὸ μόνον ἄρχεσθαι [τε ἀφ' ἑαυτοῦ] καὶ εἰς ἑαυτὸ καταλήγειν. καὶ ἄλλως ἐπειδὴ εὐθέως τικόμενα τὰ παιδία ἐν τῷ κλαίει τῇ ἐκφωνήσει τὸ $\bar{\alpha}$ λέγει. Καὶ ἄλλως διὰ τί οὐκ ἤρξατο ἀπὸ τῶν βραχέων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν διχρόνων; λέγομεν, τὰ μὲν μακρὰ μεταγενέστερά εἰσι τοῦ $\bar{\alpha}$. ὕστερον γὰρ γέγονασιν· τὰ δὲ βραχέα μονόχρονά εἰσι. λοιπὸν ἐκ τῶν διχρόνων ἤρξατο· ταῦτα γὰρ καὶ τοῖς μακροῖς ἐπιτιμώμενα ἰσοδιναμοῦσι καὶ τοῖς βραχέσι ουσταλλόμενα. Διὰ τί μὴ ἀπὸ τοῦ $\bar{\iota}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ ἤρξατο; ἐπειδὴ ταῦτα ὑποτακτικὰ αὐτοῦ εἶδιν, οἷον $\bar{\alpha}\iota$, $\bar{\alpha}\nu$. Περὶ τοῦ $\bar{\beta}$. Διὰ τί τὸ $\bar{\beta}$ προτετάθη τοῦ $\bar{\gamma}$; λέγομεν ὅτι ἴδει τὸ $\bar{\gamma}$ προταγήναι, ἐπειδὴ πολλάκις τὸ $\bar{\beta}$ πέφυκεν ὑποτάσσασθαι τῷ $\bar{\gamma}$ κατὰ σύλληψιν, βλάβη· σημαίνει δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ βλακίς καταβαινόμενον. Περὶ τοῦ $\bar{\gamma}$. Διὰ τί et sic porro per totam litteraturam. Cod. Ottobon. 173 f. 166. r. 30. ἀποτελεῖ, καὶ μάλιστα D.

789, 26. ἐν ταυλοῦ] om D. habet autem id quod addidi hic et v. 27.

- 790, 6. προσθέσει τοῦ $\bar{\upsilon}$ καὶ D. 9. ὅτι καὶ πᾶν. ὡσπερ
 γὰρ τὸ τεῖχος D.
- 797, 19. 21. ἐμφανούστας D. 22. ἐπιμηκύνοντα τῶν φωνη-
 τικῶν ὀργάνων τὴν φυσικὴν ἐπιτηδειότητα D. 27. Artic-
 lum habet D.
798. 11. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τινές, ὧν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ Τρύφων,
 ἠθέλησαν φυσικῶ λόγῳ ἐξετάσαι καὶ εἰπεῖν ὅτι τὸ η καὶ τὸ ω ἐν
 τοῖς παραγρημένοις μελλόνά εἰσι τοῦ η καὶ τοῦ ω τῶν ἐν τῷ ἐνε-
 στῶτι. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο λέγει Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικός ὅτι, ὡς-
 περ τὰ σώματα τὸ ἴδιον μέγεθος ἀπολαμβάνοντα ἀνεπαύξιστα καθε-
 στήκασαι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ τέλεια μεγέθη τῶν μακρῶν οὐ
 δύνανται πλέον μεγεθύνεσθαι. Choerob. in Theodos. fol. 234.
 -. Conf. Jul. Caes. Scaliger. de causis L. L. 16. 25. λέ-
 γει εἶναι βραχύτερον D.
- 799, 5. ἐὰν δὲ ξέρον ἴδη, εἰ καὶ συμπράττει καὶ ἵπερασπίζεται,
 ἀλλ' οὐχ ὅλη τῇ ψυχῇ τοῦτο ποιεῖ, ὅθεν καὶ ἀδρανέστερον ἀμ-
 φοτέρων ἢ δύναμις ὀφθαίη πρὸς τοὺς ἐξ ἐναντίας D. 9. δύ-
 ναμιν ἐπὶ τοῦ δ ὡς D. 10. ἀνατρέψας D. 16. ὡς ἐπὶ
 τοῦ η καὶ ω , ξεροφῶν D. 18. μὲν] om D. 24. ὡσπερ
 οὖν καὶ D. 25. εἰς τι $\bar{\epsilon}$ τρέπει αὐτὸ, δηλοῦσι τὸ $\bar{\epsilon}$ βραχ. D.
 30 — 34. Theodosii sunt.
- 801, 6. τριχρονα, ὡς ποτὲ μὲν ἔχοντα δύο χρόνους, ὅτε μακρὰ ἐστι,
 ποτὲ δὲ ἓνα, ὅτε βραχέ' ἐστίν. ἀλλ' οὐ καλῶς οὗτοι ὠνόμασαν
 αὐτὰ τριχρονά· οὐ D. 8. ποτὲ D. 11. καὶ κοινά]
 om D. 19. ὑποτακτικῶν τοῦ $\bar{\iota}$ D.
- 802, 7. δὲ δεῖ] habet D. 13. ἐπαρκεῖν D. 16. ὡς om
 D. βαίτουλος καὶ] om D. 17. εἰ ἦν ἢ $\bar{\upsilon}$ συλλαβὴ κατ' ἰδίαν
 καὶ το $\bar{\iota}$ κατ' ἰδίαν συλλαβὴν τόπον ἔχον διηρ. D. τοῦ $\bar{\upsilon}$ καὶ τοῦ
 $\bar{\alpha}$ D. 19. ὡς καὶ ἐν ἄλλαις λέξεσιν κατ' ἰδίαν ἐν συλλαβῆς
 τόπῳ D. 21. βάλλομεν πρὸ τριῶν D. 23. τῆς ἄρπνια] τοῦ
 ἄρπνια D. 24. φαμεν D. 26. ἐλεγχούσης D.
- 803, 5. ξ ἀλλὰ δυοκαίδεκα D. 9. ὡς] ἄς D. 30. αὕτη
 ἢ εἰς D. 31. μὲν ἐστὶ τέσσαρα D. $\bar{\alpha}$] ὡς D.
 32. μένοντα D.
- 804, 28. Πάλιν τὸ οὐρῶ οὐρουν] om Ven. append. 11, 4.
- 805, 9. ἐγένετο τῆς φωνῆς D. 10. καὶ αὐτὰ] καθ' ἑαυτὰ D.
 15. καὶ ἐπὶ τῶν D.

806, 14. Ἄξιόν ἐστι ζητῆσθαι διὰ τὸ ἡμίφωνον λέγεται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐχ ὥσπερ ἡμικύκλιον λέγομεν, οὕτω καὶ ἡμίφωνον λέγομεν. καὶ γὰρ τὸ ἡμικύκλιον τέλειον κύκλον ποιῶν, καὶ δὲ ἡμίφωνα οὐχ οὕτως ἔχουσιν· οὐ γὰρ τὸ ἡμίφωνον λαμβάνον ἕτερον ἡμίφωνον φωνὴν ἀποτελεῖ τέλειον. ἀλλ' οὕτε ὥσπερ ἡμίλογος λέγεται, οὕτω καὶ ἡμίφωνα λέγεται. καὶ γὰρ ἡμίλογος ἐκ δύο διαφόρων συνίσταται, ἀπὸ ἕκτου καὶ ὄνου, ὅπερ τοῖς ἡμιφώνοις οὐ παρέχεται. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, ὥσπερ ἡμιζήρον χόρτον λέγομεν τὸν μὴ εἰς τέλειον ξηρασθέντι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμίφωνα λέγομεν τὰ μὴ τέλειαν φωνὴν ἔχοντα. Cod. Ottobon. 173.

17 . . .] τοσοῦτον D.

807, 19. εἰ γὰρ ἦν σύμφωνον, εἰς ἧ ὄφειλε ποιῆσαι τὸ θηλυκὸν καὶ οὐκ εἰς ᾧ. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἔχοντα τὸ θηλυκὰ τῷ ᾧ χαλρουνται, εἴτε μονογενῆ εἴτε μὴ μονογενῆ, οἷον φαρύγγα φαλίκαρα ποδάγρα χαράδρα σαπυά μικρά μαζυά ποτηρά. καὶ σημειοῦνται τινα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου μὴ ἐξεργασθέντα διὰ τοῦ ᾧ ἀλλὰ διὰ τοῦ ἦ· εἰσὶ δὲ ταῦτα, Ἄσκη πόλις Βοιωτίας, κόρη, Ὀθύρη (ἔστι δὲ σαπυάδες τι ἐψητόν, ὅπερ ἐν τῇ σινηθείᾳ ἄσφατα καλοῦσι), δέρη ὁ τρύχελος, Ἐφύρη ὄνομα πόλεως (ἢ νῦν λεγομένη Κόρινθος), Κύρη (ἔστι δὲ ὄνομα κρήνης, ἀφ' ἧς καὶ ἡ Κυρήνη πόλις), Τερψιχόρη (Ἀπτικοὶ δὲ διὰ τοῦ ᾧ φασὶ Τερψιχόρα), ἐπικόρη (σημαίνει δὲ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς· κόρη γὰρ ἡ κεφαλὴ, καὶ ἀπὸ τοῦ κόρη καὶ κόρη, ὡς ἔρη καὶ ἄρη), Ὀθύρη πόλις, Κάτρη καὶ αὐτὴ πόλις Κρητικὴ ἀπὸ Κάτρωος, Ἄγη πόλις Λυδίας, Ἄντικόρη πόλις· τινὲς δὲ τισαρη φασὶ. κρή· σημαίνει δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ ὀξύνεται· τὸ γὰρ κρή τὸ βαρυντοῦν οὐδέτερόν ἐστιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ κρήνον γενόμενον κατὰ ἀποκοπὴν ἐστιν. Ἰρη· ἔστιν ὄνομα πόλεως. ταῦτα δὲ Ἰωνικά φησιν εἶναι. Choerob. in Theodos. fol. 234.

808, 12. Articulum om D. 17. . . .] ἄρῶνός ἐστι, τουτέστι κικλόφανος· οὐ γὰρ ἐστι τραγωδός D. λέγεται ταῦτα τὰ ἐννέα γράμματα ὡς D. 19. εἰ μὴ] ἡμῖν D.

809, 15. μέσα. καὶ ψιλὰ D:

810, 11. τὸ π] habet D: idem 12. μηδ' ὄλλω πνέματι, 22. αὐτὸν τόνον ἐκίνοισ, 23. μὲν γὰρ ἦ, 24. 26. 29. ἐκφύσει.

811, 9. ὡς ἔν τις ἄλλοι, καὶ ἐφαπτομένης καὶ μὴ ἐφαπτομένης

οὕτως D. 11. τυχόντων] habet D: διακεκριμένα] κεκριμέ-
 τως D. 29. ἐκφωνεῖται τὸ φ ἄλλ' D. 30. τῆν]
 om D. 31. ἐλάσσονος] ὁ ἐλάσσων D. 32. ὡσαύτως δὲ
 καὶ D.

812, 14. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ τὴν πῆ μὲν τὰ φιλά τῶν δασέων προ-
 τίσσει, λέγων τὸ π τῷ φ, τὸ δὲ π τῷ χ, πῆ δὲ τὰ δασέα τῶν ψιλῶν,
 λέγων τὸ δὲ θ τῷ τ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ἵνα δείξῃ ὅτι οὐ μόνον δα-
 σέα ἀντὶ ψιλῶν παραλαμβάνεται, ὡς ἐπὶ τοῦ κατὰ ἡμῶν — καθ'
 ἡμῶν, ἐπὶ ἡμῶς — ἐφ' ἡμᾶς, ἀντίκα ὁ μὲν χλαῖναν — ἀντίχ' ὁ
 μὲν χλαῖναν, ἀλλὰ καὶ φιλά ἀντὶ δασέων, οἷον ἐπὶ τοῦ φιλῶ φι-
 λήσω πεφίληκα, χειροτονοῦ χειροτονήσω κειροτονήκα, θύω θύσω
 τέθνηκα. Cod. Ottobon. 173 fol. 164. r.

813, 19. Pro insertis a me lege cum D: ἤρξατο τῆς δευτέρας
 ὑποδιαγέσεως τῶν συμφώνων. Aliter Ven. app. 11, 4: δαῖγμα
 τοῦτο τῆς δευτέρας ὑποδιαγέσεως ἐστὶ τῶν συμφώνων. τὰ μὲν ἐστὶ
 μακρὰ ὡς φησὶ τῆς — 23. ἤγουν ὡς] ἄπερ D.

25. τὸ η̄ δύναμιν ἔχει δύο βραχέων, τοῦ ᾱ καὶ ὀ, οὕτως καὶ
 τὸ ξ̄ ξ̄ ψ̄ δύναμιν ἔχει τῶν δύο συμφώνων D: τὸ π̄ δύναμιν ἔχει
 δύο Ven. app. 11, 4. 29. διπλασίονα D: mox 30. ἡμιχρο-
 νίου αἰὲ ἔχει, τὰ δὲ τέσσαρα ἀμετάβολα ποτὲ μὲν ἀπὸ ἐνὸς χρο-
 νου, ποτὲ δὲ ἀπὸ ἡμιχρονίου (διὸ καὶ δίχρονα αὐτὰ ἔφαμεν), ποτὲ
 δὲ οὔτε ἀπὸ ἡμιχρονίου, ὡς σὺν θεῷ εἰσόμεθα. 32. Arti-
 culum habet D.

814, 2. ὑπολάβομεν D: idem plenius αὐτῶν ἐκ δύο συμφώνων
 σύγκεται ἢ ὅτι εἰς. 8. λεχθεῖη δὲ] καὶ λεχθεῖη D. 9. τῆ]
 habet D. 13. ταῦτα] πάντα D. 14. οἱ μὲν] εἰδέναι D.

15. Articulum om D, qui mox ἐκείναι αὐτὰ εἰσιν ἐπίκασιν.

815. Theodosii sunt, quae in ima pagina posui.

816, 11. τῆς] πάλιν τῆς D. 12. μένηται] παράπτεται D.

20. εὐφροσκαται D. 22. ἐν] τι D. 24. περὶ τῶν
 μεταβαλλόντων τὸ θ̄ εἰς τὸ τ̄ κατὰ τὴν γενεὴν φησιν Ἡρωδια-
 ρὸς ὅτι ὡς ἀπὸ τῆς σ̄ καταλήξεως γέγονεν ἡ κλίσις, οἷον τὸ ἡπαρ
 τοῦ ἡπατος ὡς ἀπὸ τοῦ ἡπάς φησιν εἶναι καὶ φθέαρ φθέατος ὡς
 ἀπὸ τοῦ φθέας. Cod. Ottobon. 173 fol. 164. v. καὶ τὸ μ̄ D.
 τινες ἠθέλησαν τὸ λ̄ πελικὸν λέγειν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων,
 ἕπειδὴ τὸ βραχὺ κλινόμενον εἰρέθη, ὡς παρὰ Καλλιμάχου· τέσσα
 οὐτ' μὲν βραχίαιες. Choerobosc. ad Theodos. f. 35.

817, 20. τὸν] habet D: idem καὶ ἐπὶ τῶν τῆς. 27 — 33. Theodosii haec sunt.

818, 5. τετάρτης μὲν ἐν D. 12. ὑποτάσσονται ὡς ἐν D.

14. περιέληθῃ D. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ τί τριῶν ὄντων διπλῶν, τῶν $\bar{\xi}$ $\bar{\psi}$ $\bar{\eta}$ $\bar{\mu}$ $\bar{\nu}$. τὸ μὲν $\bar{\xi}$ καὶ $\bar{\psi}$ τελειὰ τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰσὶ, τὸ δὲ $\bar{\xi}$ οὐδαμῶς. καὶ ἴσως εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο τὸ $\bar{\xi}$ οὐκ ἔστιν τελικὸν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, διότι ἐκ τοῦ $\bar{\sigma}$ καὶ $\bar{\delta}$ δοκεῖ συγχεῖσθαι, οὐδέποτε δὲ λέξις Ἑλληνικῇ εἰς ἄφρονον καταλήγει. Cod. Ottobon. 173 fol. 165. r.

819, 2]. ad p. 632, 17: τὸ γὰρ $\bar{\eta}$ οὐκ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀπὸ συναϊρέσεώς ἐστιν, οἷον τῷ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένει. Cod. Ottobon. 173 fol. eodem. Idem ad p. 632, 18:

ἀπαριθμεῖται τὸ $\bar{\eta}$ καὶ ἀπὸ συναϊρέσεως, οἷον τέλεια τέλχη, ἐπειδὴ ὡς πρὸς εἰσαγομένους διαλέγεται, οἱ δὲ εἰσαγόμενοι ἐπιτόξευότεροι μᾶλλον εἰσι πρὸς τὰ συνηρημένα ἢ πρὸς τὰ ἐντελῆ· τέλχη γὰρ μᾶλλον λέγουσι καὶ οὐ τέλεια. 24. ἢ ὡς] om D. 25. οὖν τὸ ἕλλ. D.

26. λεγομένη D. 29. ἀλεγόμενη D

820, 3. αἰτία D. 9. τοιαύτην τινα πειθ. D. 17. ὅτι] εἰ D. ἢ καὶ τοῖς D. 18. ἀριθμούς D. 19. οὐ δυνατὸν ἐκείνους ἀριθμούς εἶναι D.

822, 18. ἀναδ. ἀπ' ἐαυτοῦ ἤδη προέχοντα τὸν D. 19. ὅς] εἶποι D. 21. τὰ φωνήεντα D. 22. ἀντιδίδοσθαι D.

23. ἐκφ. τὴν διὰ et μήκ. τὴν διὰ D.

823, 3. αὐτοκ. καὶ ὡς D. 4. αὐτὰ δὲ καθ'. D.

6. Alterum τοῦ om D.

826, 15 Παρὰ τοῖς ποιηταῖς πόλλαις ἢ $\bar{\alpha}$ καὶ ἢ $\bar{\sigma}$ διὰ θογγοῖ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται, τῆς κοινῆς μὴ ἀπατόξουσας εἰς μέρος λόγου, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ. (11, 18)

ὑψηλᾶς ἐς πόρτον ὄρῶν ἄειδε τοιαῦτα

καὶ παρὰ Μενάνδρῳ

οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ

σοὺ βάλοσ' ὑποφῆται ἀπτόποδες χυμαιῆναι.

Choerobosc. in Theodos. fol. 91. v.

828, 21. διὰ τί δὲ δύο σύμφωνα ἢ δύο ἀμετάβολα οὐ ποιοῦσι ποιήν συλλαβήν, ἀλλὰ θέσει μαζῶν; φημὲν οὖν ὅτι πάντα τὰ ἴσα, ἐὰν ἐλάσσονα ἢ, τῶν ἁντίων ἴσαν εἶσιν ἰσχυρότερα, ὡς ἐπὶ

τοῦ ζεύγους ἡμιόνων καὶ ζεύγους ἡμιόνου καὶ βοός. Πῶς οὖν τὸ $\bar{\mu}$ καὶ τὸ $\bar{\nu}$ κοινήν ἐποίησαν συλλαβήν, ὡς ἐν τῷ

πῶς μὲν ὁ Μνησαρχεῖος ἔφω ξένος.

Φαμέν οὖν ὅτι ἄφωνα πρὸ ἀμεταβόλου εὐρίσκομεν κατὰ σύλληψιν, οὐδέποτε δὲ ἀμετάβολον πρὸ ἀμεταβόλου, εἰ μὴ μόνον τὸ $\bar{\mu}$ καὶ $\bar{\nu}$, ὅπερ τὸ $\bar{\mu}$, τῶν ἀφώνου ἐπέχον, ἠγεῖται, ἤγουν ἐστὶ πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$, καὶ ποιούσι κοινήν συλλαβήν. Πῶς οὖν πάλιν τὸ $\bar{\pi}$ κοινήν συλλαβήν ἐργάζονται, ὡς ἐν τῷ

Αἰγυπτίῃ τῇ πλεῖστα;

Φαμέν οὖν ὅτι ἐπειδὴ ἄμφω εἰδὼν ἄγαν ἀσθενῆ, καὶ οὐ μόνον ἄφωνα τυγχάνουσιν ἀλλὰ καὶ ψιλὰ, ἄπερ πάντων τῶν στοιχείων ὑπάρχουσιν ἀσθενέστερα. εὐρίσκονται γὰρ ἐν συμφώνοις, ἄπερ ἤτονά εἰσι τῶν φωνηέντων· συναριθμοῦνται καὶ ἄφωνα, ἄπερ ἀσθενέστερά εἰσι τῶν ἡμιφώνων· ὀρῶνται καὶ ψιλὰ, ἄπερ ἰσχυρότερα εἰσι τῶν δασέων καὶ μέσων. Πῶς οὖν πάλιν τὸ $\bar{\sigma}$ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ κοινήν εἰργάσαντο συλλαβήν, ὡς ἐν τῷ

οὐδὲ Σκάμανδρος ἔλκε;

Φαμέν οὖν ὅτι ἀνάγκη ἦν τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων καὶ τῶν τόπων καὶ τῶν ἄλλων πῶς ἐχόντων ἐντίθεοθαι τῇ ποιήσει, ἢ ἐντιθέμενα πάντως χωλὸν ποιούσι πολλάκις τὸν στίχον. καὶ διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς κατεφρόνησε τὸ χρεῖωδες τοῦ μέτρου διὰ τὴν ἀνάγκην αἷς ἐνοίας. Theodos. Πολλάκις εὐρίσκεται καὶ ἐν μέτρῳ τὸ $\bar{\mu}\bar{\nu}$ ἀποτελοῦν κοινήν συλλαβήν, οἷον ὡς παρὰ, Καλλιμάχῳ·

καὶ μὴν ὁ Μνησαρχὸς ἐφύλαξεν.

ὡς καὶ παρὰ Κρατίῳ Ἀλλοτριγενώμοσιν·

ἐπιλήσμουσιν (leg. ἐπιλήσμοσι) μνημονικοῖσιν.

Choerob. in Theodos. f. 247. r. Idem v.: πολλάκις εὐρίσκεται καὶ ἐν τοῖς μέτροις ἀποτελοῦντα τὴν κοινήν συλλαβήν τὸ $\bar{\pi}\bar{\tau}$ καὶ $\bar{\tau}\bar{\pi}$, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, οἷον

Αἰγυπτίῃ τῇ πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματι κείται.

τὸ δὲ $\bar{\pi}\bar{\tau}$ ὡς παρὰ Πίνδακον

Ἰππώνακτος τὸ μέτρον οὐδὲν μοι μέλει.

Conf. Schaefer. ad Corinth. p. 873.

857, 7. ἑλλειπές] λείπει D. 12. συλλ. ἢ τὸ γράμμα εἰς λέξιν· οὐδ' D.

859, 29.] τὴν λέξιν μέρος τοῦ λόγου φησὶν, ἔτι ἀγνοούτων ἡμῶν τί ἐστὶ λόγος D.

- 840, 6. et 9. τελείαν ἔνοιαν D. 26. Αἰ γινώσκειν ὅτι ὀκτώ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ. πρὸ τούτου δὲ διάφοροι δόξαι γέγονασιν· οἱ μὲν γὰρ δύο μόνον μέρη τοῦ λόγου εἶναι ἔλεγον, οἱ δὲ πέντε, οἱ δὲ ὀκτώ, οἱ δὲ ἑννέα, οἱ δὲ δέκα, οἱ δὲ ἔνδεκα. Choeroboscus Προλεγ. τῶν Θεοδοσίου ὀνομαστικῶν κανόνων cod. Coisl. 176 f. 30. v. Idem mox: Διὰ τοῦτο ὀκτώ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν, ἐπειδὴ καὶ τέσσαρα μέρη τῆς γραμματικῆς ἐστὶ καὶ τέσσαρα ὄργανα, μέρη μὲν ἀναγνωστικόν, ἐξηγητικόν, διορθωτικόν καὶ κριτικόν, ὄργανα δὲ γλωσσηματικόν, ιστορικόν, μετρικόν καὶ τεχνικόν. 31. λέξεων D.
- 841, 4. λόγον τὸν διὰ ῥήματος μόνου D. 9. γὰρ ἔστιν ὄνομα D. 13. τις ὅτι καθότι D. 14. λέξεων D. 15. Alterum τὸ habet D. 20. καὶ τὰς μονογεν. D. 22. καὶ τὴν μονάδα D. 31. σχοίη D.
844. §§. 14 — 23. om D.
- 845, 9. Τινές, ὧν ἐστὶν ὁ Φιλόπορος καὶ Ῥωμανὸς ὁ τούτου διδάσκαλος, ποιότητα λέγουσιν ἐν τῷ ὄρω ἀπὸ τοῦ οὐσίας, οἷον „ὄνομα ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικόν, ἐκαστοῦ τῶν ὑποκειμένων σωμάτων ἢ πραγμάτων κοινήν ἢ ἰδίαν ποιότητα ἀπονέμων.” Choeroboscus Προλεγ. τῶν Θεοδοσίου ὀνομαστικῶν καν. fol. 31. r. 11. h: σῶμά ἐστι πᾶν τὸ ἀφ᾽ ἡ κρητούμενον κατὰ γραμματικούς, πρᾶγμα δὲ τὸ μὴ τῆ ἀφ᾽ ἡ κρητούμενον ἀλλὰ τῷ ῥῷ.
- 846, 12. ὁ μὲν Διονύσιος τὰ γένη προέταξε τῶν εἰδῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀπολλώνιον καὶ Ἡρωδιανὸν καὶ Ῥωμανὸν τὰ εἶδη προτάττουσι τῶν γενῶν, ἐπειδὴ ὅπου μὲν γένος ἐκεί καὶ εἶδος ἐστὶ παρὰ τοῖς γραμματικοῖς, ὅπου δὲ εἶδος οὐ πάντως καὶ γένος ἐστὶ. Choerobosc. f. 32.
- 860, 25. τινές τὴν κλητικὴν πρώτην ἠθέλησαν τάξαι, λέγοντες ὅτι ἡ μὲν κλητικὴ δευτέρου προσώπου ἐστὶ σημαστική, τὰ δὲ δεύτερα πρόσωπα προτερεύουσι τῶν τρίτων. Choerobosc. ad Theodos. f. 34.
- 862, 4. Vid. I. C. Scaliger. de causis L. L. 80. Sanct. Minerv. 1. 6.
- 868, 12. Οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς συζητικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς εἶρεῖν τὴν αὐτὴν ἔστιν ἔχοντα σημασίαν τὰ διαφόρων φωνῆ λεγόμενα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄου ἕξιμος μάχαιρα φάσματος σπάθη. ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων διάφορος φωνὴ ὑπέρχει, ἐν δὲ τῷ σημασιωμένῳ ἐν. ἐν τούτῳ γὰρ καὶ ἐπαινετή ἐστὶν ἡ τῶν

Ἑλλήνων γλώττα ὡς πλατεῖα οὔσα καὶ ἐπὶ ἐνὸς σημειωμένου πολλῶν φωνῶν εὑπορούσα· ἢ γὰρ Ῥωμαϊκῇ κατὰ τοῦτο ψευτῇ ὡς μὴ πλατεῖα ἀλλὰ στεγῇ οὔσα. Choerobosc. in Theodos. fol. 266.

874, 20. . . .] Inscere haec: περιληπτικὸν ἔστιν, quorum ultimae certe syllabae (κόν ἔστιν) supersunt cod. Barocc. 116 fol. 10. . . . 22. . . .] ἀριθμῷ Barocc. . . . 28. . . .]

Leg. καθ' ἑαυτὸν τομῆς: quorum una superest in Barocc. syllaba postrema.

875, 21. . . .] του μενου Barocc. . . . 25. Eadem in Barocc. lacuna, margine sinistro deleto. Item v. 27.

27. ὁ δὲ δηλοῖ ἕνα Barocc.

877, 31.] Lege καὶ ὑσπῆδι: Barocc. certe καὶ ἄ. ←

880, 3. . . .] καὶ κριτὸς Barocc.

881, 4. προῖέναι τε καὶ Barocc.

884, 31. Οἱ φιλόσοφοι ἄλλας δύο ἐγγλίσεις μετὰ τὰς πέντε προστιθέασιν, φημί δὲ τὴν ὑποθετικὴν καὶ τὴν ἐρωτηματικὴν. καὶ τὴν μὲν ἐρωτηματικὴν οὐ διχόμεθα, ἐπειδὴ πᾶσα λέξις ἐρώτησιν δέχεται, ἄτοπον δὲ ἔστι τὴν ἐν παντὶ μέρει λόγου εὐρισκομένην εἰπεῖν ἐγγλίσειν εἶναι ἴσχυρος. — τὴν ὑποθετικὴν οὐ διχόμεθα, ἐπειδὴ πρῶτον μὲν ὑποθετικὰ σπάνιά εἰσι, δεῦτερον δὲ ὅτι τὰ ὑποθετικὰ πρῶτον μόνου προσώπου εἰσί, τρίτον δὲ ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἰδίαν φωνήν: αἱ γὰρ φωναὶ αὐτῶν ἵποτακτικαὶ εἰσιν. Choerobosc. in Theodos. Similia leguntur apud schol. Hermogen. cod. Paris. 1983 f. 30 et 35: τὸν δὲ λόγον διέλλον οἱ μὲν Περιπατητικοὶ εἰς ἑ, εἰς εὐκτικόν,

αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων

[πότνι Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δια θεῶν f. 35.]

προστακτικόν,

βῆσθ' ἴθι Ἴρι ταχεῖ,

ἐρωτηματικόν,

πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε

[οὐχ ὁ τρόφιμός σου πρὸς θεῶν ονησι με καὶ τὰ λοιπὰ f. 35.]

ἀποφαντικόν,

Πιόθεν με φέρων ἄνεμος Κιόνεσσι πέλασσε,

κλιτικόν,

δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα φίλον πέκος ἔξεν ἱμεῖο.

οἱ δὲ Στωϊκοὶ προστιθέασι ταυτοῖς [καὶ ἄλλους ἐξ f. 35.] πνευμα-
τικὸν καὶ ἐπαπορητικὸν, πνευματικὸν μὲν,

πῶς δευρὸν ἦλθε Ὀδυσσεῦ;

τίς δὲ σ' ἔχραε δαίμων;

καὶ λοιπὸν ἀρχεται διηγεῖσθαι τὰ συμβαίνοντα ἐπαπορητικὸν δὲ
δαῖος ποῦ ἦλθε τι ποῦ ἀγγέλλων ἄρα.

εἶτα θαναμαστικόν,

ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἐσθλῶν

[ὡς καλὸς ὁ παρθενῶν f. 35.] ἐπομοτικόν,

καὶ μὴ τὸδε σήμερον.

διασαφητικόν,

ἦομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δορυμὰ φαιδιμὸν Ὀδυσσεῦ,

καὶ τελευταῖον ἰποθετικόν

εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆές τε

[ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει· εἰ γὰρ ἡμῶς δεῖσαι ἢ μόνον ἡμέρας κ.

τ. λ. f. 35.]. τούτων δὲ οἱ Περιπατητικοὶ τὸν μὲν πνευματικὸν

καὶ τὸν ἐπαπορητικὸν ἐπὶ τὸν ἐρωτηματικὸν ἀνάγουσιν (οὐδὲν

γὰρ τὸ διάφορον πνευματικῷ τε καὶ ἐπαπορητικῷ πρὸς ἐρωτημα-

τικόν, εἰ μὴ ὅσον ὁ μὲν ἐρωτηματικὸς συντομώτερος τοῦ πνευμα-

τικῷ, ὁ δ' ἐπαπορητικὸς πρὸς αὐτὸν τὸν ἀποφαινοῦντα, οὐ πρὸς

ἕτερον ὡς ὁ ἐρωτηματικὸς), τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπὸ τὸν ἀποφαντι-

κὸν ἀνάγουσι, καθὼ ἐνδέχεται τούτων ἕκαστον καὶ ψευδῆ, καὶ ἀλη-

θῆ εἶναι, οὐδὲν δ' ἕτερον ἐστὶν ὁ ἀποφαντικὸς ἢ λόγος ἐνδεχό-

μενος καὶ ψευδῆς εἶναι καὶ ἀληθῆς.

890, 33. Cod. ζωρησίαν· Apollonius de conianct. p. ἄν τύπω
ἢ ὁ περιπληρωματικὸς κεχορηγημένος συνδεσμικῷ.

896, 18. Λέγει ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης [ὁ Χάφης] ὅτι, ὡςπερ
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τίκεται ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ τοῦ λέοντος λέων
καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλπου καὶ ὄρου ἕτερον τί ποτε τίκεται, λέγω δὲ ἡμί-
ονος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ μετοχὴ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τιτο-
μένη ἕτερον τί ποτε ἐστὶ παρὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ εἶμα, καὶ δη-
λον ὅτι ἰδίᾳ μέρος λόγου ἐστίν. Choerobosc. in Theodos.

899, 3. Nullum lacunae indicium in Ven. app. 11, 4.

912, 21. . . .] Nulla est in Barocc. lacuna.

919, 12. . . .] χωρίζομαι καὶ et sex septemve praeterea litte-
ras Barocc.

- 955, 10. λόγου εἶναι τὸ D. 16. αὐτὸ D. 17. γὰρ] habet D.
- 947, 7. ἀνάνευσιν ἦτοι μὴ συγκιτάθειςιν D. Et mox συμβουλίας ἀποτροπὴν. 15. ἀπόστροφον δέχεται D. 16. καὶ ὅταν μὲν διαοῖα D.
- 957, 28. ἐμνήσθη. τόνον δὲ ἔχει τὸν πρόποιντα λέξει μονοσυλλάβῳ βραχυκαταλήκτῳ, τουτέστιν ὄξυν μὲν καθ' ἑαυτὸν, ἐν δὲ τῇ συνεπέει βαρύνεται D.
- 958, 8. ἀρχῇ ἀλλὰ μετὰ τὴν πρώτην λέξιν τοῦ δ. D. 11. ἐπακολουθ. D. 17. τόνον δὲ ἔχει τὸν ὁμοιον τοῦ μὲν D. 31. τόνον δὲ ἔχει ὁμοίως τοῖς προειρημένοις συνδέσμοις. τέτακται γὰρ ἐν τοῖς ἐγκλιτικοῖς μορφοῖς τοῖς ἀπολύουσι τὸν τόνον προκειμένου ἐνὸς τῶν τριῶν παραφυλαγμάτων, ἢ ὄξυτόνον λέξεως ἢ προπερισπωμένης ἢ προπαροξυνομένης ἢ τροχαϊκῆς D. 32. δὲ τῷ τε κατὰ D.
- 959, 2. τόνον δὲ ἔχει ὁμοιον τοῦ μὲν. περὶ δὲ τόνου τί σοι καθ' ἓνα φημί; κοινῇ γὰρ πάντων συμπλεκτικῶν συνδέσμων ὄξυνομένων, σεσημειωμένων τοῦ ἦτοι D. 6. λόγου, προκειμένου τοῦ μὲν ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἢ μὴ προκειμένου. isod — D. 7. προείπομεν. ἔχει δὲ πνεῦμα ψιλόν D. 14. ὡς] habet D. λέξεων. φιλοῦται δέ D.
- 960, 14. ἀλόγου] βραχείας εἶναι D. 24. δευτέροις λόγοις τῆς D. 25. τῶν λέξεων. ὁ δὲ δεύτερος αὐτῶν οὐκ ἐν τοῖς ἐγκλιτικοῖς μορφοῖς D. 32. τόπον δὲ ἔχει καὶ τόνον ὁμοιον τῷ δέ D.
- 961, 25. ἐπιτεταμένον ἐμφαίνων D.
- 965, 9. ἢ τῷ χρόνῳ D. 12. μὴ] om D. Idem mox προεῖναι, et 13. ἐστὶ σύνδεσμος συναπτικός ὁ εἶ: τοὺς γὰρ ἄλλους ἐπεκτεινομένους ἐφίστησιν αὐτοῖς D. 20. περισπᾶται D.
- THEODOSII CANONES sumpsit e Vatic. 1370 et Coislin. 176,
975. κανὼν ἐστὶ λόγος ἐντεχίος ἀπευθύνων ὁμοιότητα πρὸς τὸ καθόλου τὸ διαστραμμένον τῆς λέξεως, τουτέστι λόγος μετὰ τέχνης διὰ τῶν ὁμοίων ἐπ' εὐθείας ἄγων ἢ ἐλέγχων πρὸς τὰ πλείονα τὸ διαστραμμένον καὶ ἡμερημένον τῆς λέξεως: τὰ γὰρ πλείονα τῶν ἐλαττόνων κανόνες. Προλεγόμε. τῶν Θεοδοσίου ὀνοματικῶν κανόνων ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου Χοιροβοσκῆου cod. Coislin. 176 f. 30.

975, 1. Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τῶν εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ μονοσυλλάβων οὐδὲν εἶπεν ὁ Θεοδώσιος ὡς πρὸς εἰσαγομένους τὸν λόγον ποιούμετος καὶ συντομίας φρονιῶν. ἔστι δὲ εἰπῆν περὶ αὐτῶν οὕτως. τὰ εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ μονοσύλλαβα εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιῶσι τὴν γενικὴν καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνονται, εἰ δὲ ὀξύνονται, περιττοσυλλάβως κλίνονται. τῶν μὲν περισπωμένων εἰσὶ παραδείγματα τοιαῦτα, οἷον ὁ Γῤῥᾶς τοῦ Γῤῥᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ (τοῦτο δὲ καὶ ποταμὸν καὶ πόλιν καὶ λίθον σημαίνει). γέγονε δὲ τοῦτο τοῦτον τὸν τρόπον, ἔστι δὴ λᾶς λᾶος, καὶ κῆσσει τῶν δύο $\bar{\alpha}\alpha$ εἰς $\bar{\epsilon}\nu$ $\bar{\alpha}$ μικρὸν γίνεται λᾶος, οἷον

λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς,

τουτέστιν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λίθου. αὕτη ἡ λᾶος γενικὴ μέταγεται εἰς εὐθεῖαν καὶ γίνεται ὁ λᾶος, ὡσπερ ὁ Τρῶς τοῦ Τρωῶς καὶ ὁ Τρῶος, ὁ δμῶς τοῦ δμῶος καὶ ὁ δμῶος,

δμῶος ἔχων μικέλλην

ἀντὶ τοῦ δούλος. καὶ λοιπὸν κατὰ κῆσιν Δωρικὴν τοῦ $\bar{\alpha}\bar{\sigma}$ εἰς $\bar{\alpha}$ μικρὸν γίνεται ὁ λᾶς, ὡσπερ Μενέλαος Μενέλας, Πτερολαος Πτερόλας. Αναδράμωμεν ἐπὶ τὰ λοιπὰ παραδείγματα τῶν εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ περισπωμένων μονοσυλλάβων, οἷον ὁ Θᾶς τοῦ Θᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Χῤῥᾶς τοῦ Χῤῥᾶ (οὕτω δὲ ἐλέγετο ὁ Ἀρχήνωρ, ὅθεν καὶ ἡ Φοινίκη ὀχνα λέγεται), ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο ποταμοῦ), ὁ Βᾶς τοῦ Βᾶ (ἰστορεῖται δὲ οὗτος βασιλεὺς Πόντου). τὸ δὲ πᾶς ὅτε μὲν ἔστι προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιῆ τὴν γενικὴν, οἷον τοῦ πᾶ, ὅτε δὲ ἐπίθετον ἔστι καὶ δηλοῖ τριγένειαν, οἷον ὁ πᾶς πᾶσα πᾶν, διὰ τοῦ $\bar{\nu}\tau$ κλίεται, οἷον πᾶς παντός· πρὸς γὰρ διάφορον σημαίνόμενον εἰκότως καὶ ἡ κλίσις διάφορος γέγονεν. Ἐνταῦθα μὲν περὶ τῶν περισπωμένων. τῶν δὲ ὀξυνόμενων εἰσὶ παραδείγματα ταῦτα, οἷον Ζᾶς Ζαντός (σημαίνει δὲ τὸν Δία), Πῤῥᾶς Πῤῥαντός (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως· τοῦτο δὲ κατὰ ἀκριβείαν ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\nu}\tau$ κλίεται· ἰστέον ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ὀνοματικῷ λέγει αὐτὸ περισπᾶσθαι καὶ διὰ τοῦ $\bar{\nu}\tau$ κλίνεσθαι, ἐν δὲ τῇ καθόλου ὀξύνεσθαι, ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ $\bar{\nu}\tau$ κλίνεσθαι), Φθᾶς Φθάντος· ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον. τοῦτο δὲ κατὰ τὴν γενικὴν βαρύνεται, τουτέστι παραξύνεται· μετοχικὸν γὰρ ὑπάρχει καὶ τὸν τόνον τῆς μετοχῆς ἀνεδίεξαι, φημὶ δὴ τῆς φθᾶτος τῆς σημαίνουσας τὸ προλαρόντος· ἡ δὲ μετοχὴ βαρύνεται κατὰ τὴν γενικὴν ὁμοίως τῇ σῆς

στάντος καὶ βίης βάντος, φθάς φθάντος· βίης δέ ἐστιν ὁ πορευθεὶς καὶ φθάς ὁ προλαβών. τὸ δὲ κράς, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλὴν, διὰ τοῦ τ̄ ἐκλήθη, οἷον

κράτος ἀπ' ἑθανάτοιο,

καὶ ἔχει ἀπολογία τοιαύτην, ὅτι τὰ εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ μονοσύλλαβα ὀξύτονα ἅπαντα κύρια εἰσιν, οἷον Πράς, Ζάς, Φθάς, τοῦτο δὲ μόνον, φημί δὴ τὸ κράς, προσηγορικὸν ἐστι· τὴν γὰρ κεφαλὴν σημαίνει. ἐπειδὴ οὖν διήλλαξε περὶ τὸ σημαϊνόμενον, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσειν, καὶ οὐκ ἐκλήθη ὁμοίως ἐκείνοις τοῖς διὰ τοῦ $\bar{\nu}\tau$, ἀλλὰ διὰ μόνου τοῦ τ̄. ἔχομεν δὲ τὴν χρῆσιν τῆς εὐθείας παρὰ Σιμωνίδῃ τῷ Ῥοδίῳ οὕτως χρυσοῦν φημέθοντι πολύλιτος φαίνεται κράς. πολύλιτος δὲ οἰονεὶ πολυλιτάρευτος. ταῦτα μὲν ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ μονοσυλλάβων. Choerob. schol. f. 36. r.

καθαρόν] καθαρά Coisl. Sed Choerob. f. 69: σκόπει δὲ ὅτι καθαρὸν εἶπε, καὶ οὐ καθαρά. τοῦτο γὰρ βούλεται σημαίνειν τὰ εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ καθαρὸν, ἧγουν τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ σύμφωνον. Idem ποικ: σεσημειῖται τὸ Λίαις. τοῦτο γὰρ ὅτε μὲν ἐστὶ κύριον, ἀντίκειται τῷ κανόνι· εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ γὰρ ἐστὶν ὄνομα διοσύλλαβον καθαρὸν βαρύτερον, μακρὸν ἔχον τὸ $\bar{\alpha}$, καὶ ὅμως οὐ κλίεται διὰ τοῦ $\bar{\nu}\tau$, ἀλλ' ἰσοσυλλάβως· κατ' ἀποβολὴν γὰρ τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιῆ τὴν γενικήν, οἷον ὁ Λίαις τοῦ Λία, Λία περὶ λίθων γλυφῆς· οὗτος γὰρ λιθογλύφος ἦν. ὅτε δὲ προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν λίθον, οὐκ ἀντίκειται τῷ κανόνι· συνεσταλμένον γὰρ ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$, οἷον

λίαις ἀναιδῆς,

καὶ λοιπὸν ὡς συστέλλον τὸ $\bar{\alpha}$ οὐκ ἠκολούθησε τῷ κανόνι τούτῳ.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον τὰ λίαις τὸ προσηγορικὸν καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον σημεϊούμεθα ἔχειν τὸ $\bar{\alpha}$ συνεσταλμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ Αἶαις τὸ παρ' Ἀλκιμᾶρι ἔχομεν οεσημειωμένον ὡς συστέλλον τὸ $\bar{\alpha}$. ἐκείνος γὰρ συνέστειλεν αὐτὸ εἰπὼν

δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμηνεν Αἶαις αἶμα τά τε μέμνων.

ἔστι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον, καὶ μετρεῖται οὕτως δουρὶ | δὲ ξυ| τῷ μέ | μνηεν | αἶαις | αἶμα | τά τε | μέμνων. ἐν τῇ πέμπτῃ γὰρ χώρῃ κεῖται, ἐν ἣ οὐ τίθεται σπονδαῖος ἐν τροχαϊκῷ μέτρῳ. εἰδὼ δὲ καὶ ἄλλα τινὰ Δωρικὰ συστέλλοντα τὸ $\bar{\alpha}$. παρ' Ἡοιδῶ

δήσας ἄλυκτοπέθρην πρόμηδέα

καὶ παρὰ τῷ Ἀριάνῳ λίθος μέγας (μέλας?) Id. f. 71. cf. Drac. p. XX.

2. Ἰστέον ὅτι μοναστήριον ἐστὶ παρὰ τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι καὶ

λέγεται τοῦ Παῖα ὡς ἀπὸ τοῦ Παῖας· καὶ ἰδοὺ τοῦτο πάντα ἔχει τοῦ κανόνος καὶ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ $\bar{\nu}$. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων χρήσει. Id. f. 42.

δέον προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „μὴ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου” διὰ τὸ Λίας τὸ κύριον καὶ τὸ Κλεύας καὶ τὸ Κέας· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ταῦτα γὰρ πάντα τοῦ κανόνος ἔχοντα οὐ κλίνονται διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ ἀλλ' ἰσοσυλλάβως, οἷον ὁ Λίας τοῦ Λία καὶ ὁ Κλεύας τοῦ Κλεύα. ἀλλὰ Δωρίδος εἰσὶ διαλέκτου. ὅτι γὰρ ταῦτα ἰσοσυλλάβως κλίνονται, δηλοῦσι τὰ πατρωνυμικά αὐτῶν τὸ Κλευάδης καὶ Καιιάδης, ὅντα ὡςπερ Αἰνειάδης. Id. f. 71.

δέον προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „μὴ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν ὄντα,” ἐπειδὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς πολλὰ εὐρύσκομεν τοιαῦτα, πάντα ἔχοντα τοῦ κανόνος καὶ ἰσοσυλλάβως κλιθέντα, οἷον ὁ Λίας τοῦ Λιαντος, ὁ Δρύας τοῦ Δρύαντος καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόαντος· καὶ λέγουσιν οἱ ποιηταὶ πολλάκις ὁ Λίας τοῦ Λία καὶ ὁ Δρύας τοῦ Δρύα καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡοσιόδω· ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν, καὶ παρ' Ἀλκιῶ· Λιαν τὸν ἄριστον. οἱ γὰρ ποιηταὶ μέτρη δουλεύοντες πολλάκις διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου παραβαλοῦσι τὸν κανόνα. Id.

Λεῖ δὲ γινώσκων ὅτι οἱ Αἰολεῖς τὸ τάλας τάλαις λέγουσι καὶ τὸ μέλας μέλαις καὶ τὸ Θόας Θόαις, προστιθέντες τὸ $\bar{\iota}$, τὸ δὲ Λίας Λιαῖς οὐ λέγουσι διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῆς $\bar{\alpha}$ διφθογγου. ἠτύλοκετο γὰρ ἀλλεπάλληλος ἢ $\bar{\alpha}$ δίφθογγος, καὶ ἐκ τούτου κινήφωνος ἐγένετο ἡ λέξις. Id. f. 72. Cf. Etym. M. v. μέλας.

13. τῶν μετοχῶν] οἷον γράψας γράψαντος καὶ ᾧ γράψας, ποιήσας ποιήσαντος καὶ ᾧ ποιήσας, ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

15. τῶν μετοχικῶν] ἰμάς γὰρ ἰμάντος καὶ ᾧ ἰμάς, ἀνδριάς ἀνδριάντος καὶ ᾧ ἀνδριάς, ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς τῶν Ἀττικῶν” οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς εἰώθασιν ποιεῖν ὀρθὰς καὶ κλητικὰς, οἷον ὁ Θόας ᾧ Θόας, ὁ Λίας ᾧ Λιας, οὗτος ᾧ οἴτος δευτέρον σε προσκαλῶ.

ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν εἰς $\bar{\alpha}$ ς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρυτόνων παρὰ τὸ δέμνω συντεθειμένων, οἷον Πολυδάμης Πολυδάμαντος ᾧ Πολυδάμα,

Πολυδάμα μὲν οὐκέτι ἔμοι φέλλαι καὶ ἄγορεύεις,

Λαοδάμης Λαοδάμαντος ᾧ Λαοδάμα. ταῦτα δὲ λέγομεν ποιητικά.

(Paulo post: ᾧ Εὐρυδάμαν παρὰ Ἀλκιῶ, καὶ παρὰ Πινδαρῶ)

ὑπεριμενές ἀκαμαντοχάρμεν Αἴαν. περι οὐ ἴστιν εἰπεῖν ὅτι ἡ κατά
 συνεκδρομὴν τοῦ Αἴαν ἐγένετο ἢ διὰ τὴν ἐπιλληλίαν τῶν φω-
 ρηέντων.)

Καὶ χωρὶς τῶν εἰς ᾧ μοιροσυλλάβων ὀξυτόνων. ἔστι γὰρ Ζᾶς
 Ζαντός καὶ Πράς Πραντός, καὶ ἰσοῦ ἰαῦτα οὐκ ἀποβολῇ τοῦ ὀ
 ποιοῦσι τὴν κλητικὴν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν ὦ Ζάν καὶ ὦ Πράν, ἀλλ'
 ὦ Ζᾶς ὦ Πράς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

17. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ὦ καὶ εἰς ᾧς Θη-
 λυκῶν (τῇ Αἰητοῦ τῇ αἰδοῦ — τὰ Αἰητώ, τὰ αἰδώ) καὶ τῶν πεπον-
 θύτων (μητόρ πάτρῃ — μητέρε πατέρε).

20. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἐπεκτεταμένων.“ ἔστι γὰρ
 τοιῶδε καὶ τοσῶδε ἢ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν, καὶ γίνεται ἢ γενικῇ
 καὶ δοτικῇ τοιοῦνδε καὶ τοσοῦνδε.

21. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην αἰτίαν, δι' ἣν ἐν τοῖς δυϊκοῖς
 συνημενεῖαι εἰσὶν αἱ πτώσεις. ἔχει δὲ οὕτως. τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ
 εἰσὶν· ὅθεν πολλάκις καὶ τοῖς πληθυντικοῖς κερρήμεθα ἀντὶ τῶν
 δυϊκῶν ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. ὅτι γὰρ ὑστερογενῆ εἰσὶ τὰ δυϊκὰ,
 δῆλον ἀφ' ὧν οὐ πᾶσαι αἱ διάλεκτοι ἔχουσι δυϊκὰ· ἰσοῦ γὰρ οἱ
 Αἰολεῖς οὐκ ἔχουσι δυϊκὰ, ὅθεν οὐδὲ οἱ Ῥωμαῖοι, ἀποικοὶ ὄντες
 τῶν Αἰολέων, κέρρηται τῷ δυϊκῷ ἄρ θμῷ. ἐπειδὴ οὖν τὰ δυϊκὰ
 ὑστερογενῆ εἰσὶ καὶ διὰ τῶν πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται, πολλάκις
 ἀναπληροῦνται παρὰ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, εἰκότως οὐκ ἔχουσι πλα-
 τείας φωνάς. f. 77. γανονίζομεν, τὰ δυϊκὰ ἐκ τῶν πληθυντικῶν,
 ὡς λέγει ὁ Φιλόξενος, ἐπειδὴ τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ εἰσὶν· ὑστερον
 γὰρ ἐπετοήθησαν τὰ δυϊκὰ. ὅθεν οὐδὲ πᾶσα διάλεκτος κέρρηται
 τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ. οἱ γὰρ Αἰολεῖς πεντελῶς δυϊκὰ οὐκ ἔχουσι,
 ὡς περ οἱ Ῥωμαῖοι ἀποικοὶ ὄντες τῶν Αἰολέων. f. 231.

976, 7. κοινῇ] χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον· Ἀτρειδῶν γὰρ καὶ νυμ-
 φῶν λέγουσιν οἱ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ Ἀτρειδῶν καὶ νυμφῶν.

11. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς ᾧς τῶν ἐχόντων τὸ ὕ ἐπιτε-
 ταμένον· ἐκείνα γὰρ προσλαμβάνουσι τὸ ἔ καὶ οὐ φυλάττουσι τὸ
 ὕ ἐπιτεταμένον, οἶον

ἰχθυῶς ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργεῖα δημόν

καὶ

ἰχθυοῖσι τοῖς ὄλγρῳσι.

καὶ πάλιν δρυῶς δρυός δρυσὶν ὁμοίως διὰ συνεσταλμένου τοῦ ὕ,

παρὰ δρυοῖ καὶ παρὰ πεύκαις.

ταῦτα δὲ καθόλου συστέλλει τὸ \bar{u} ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν. καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς χωρὶς τοῦ μῦς· μῦς· μουσί· τοῦτο γὰρ φυλάττει τὸ \bar{u} , φησὶν, ἐκτεταμένον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν. λαμβάνονται δὲ αὐτοῦ τινές, ὧν ἔστι καὶ Ἦρος ὁ γραμματικὸς, λέγοντες μηδαμῶς εὐρίσκοθαι τὸ μουσὶν ἔχον τὸ \bar{u} ἐκτεταμένον, ἀλλ' οὔτε δὲ φύσει συνεσταλμένον. εὐρίσκομεν δὲ αὐτό, φησὶ δὴ τὸ μουσὶν, ἔχον τὸ \bar{u} ἐκτεταμένον καὶ συνεσταλμένον ἐν τῇ μνοβατραχομαχίᾳ.

Ἐπὶ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τοῦ \bar{u} ἴδου παρ' Ἀθηναίους· — καὶ τοῦ δορομίσι παρὰ Καλλιμάχου· ἐκείνη γὰρ οὕτως ἐπέγραψεν, ὄφελον ζαιργράφαι δορομίῃσι — καὶ τοῦ [τάλασι καὶ μέλλουσι] — καὶ τοῦ κτεῖς κτενός, οὐδεὶς οὐδενός.

21 „ἀπλᾶ” δὲ πρόκειται διὰ τὸ λυκοθάας (infra λανοθάας) σύνθετον· τοῦτο γὰρ τὴν τοῦ ἀπλοῦ κλίσιν ἐφύλαξε, φησὶ δὴ τὴν Θάας Θόαντος.

πρόκειται „μὴ ὄντα ἔθνικὰ ἀπὸ τοῦ $\bar{\pi}$ ἄρχόμενά” διὰ τὸ Πικίας Πικιαντος καὶ Πενικτίας Πενικτιαντος· ταῦτα γὰρ ἔθνικὰ εἶναι ἀπὸ τοῦ $\bar{\pi}$ ἄρχόμενα καὶ περιττοσυλλάβως κλίνονται ἤγουν διὰ τοῦ $\bar{\pi}$. τὸ γὰρ Πικίας Πικίου ἀπὸ τοῦ $\bar{\pi}$ ἄρχεται, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἔθνικόν, τὸ δὲ Ἦπίας Ἦπίου ἔθνικόν μὲν ἔστιν, ἀλλ' οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ $\bar{\pi}$ ἀλλ' ἀπὸ τοῦ $\bar{\omega}$.

25. σημειοῦνται οἱ τεχνικοὶ τινα περιττοσυλλάβως κλινόμενα, ἤγουν διὰ τοῦ $\bar{\pi}$, καὶ ἔχοντι πάντα τὰ τοῦ κανόνος. εἰσὶ δὲ ταῦτα, οἷον Ἀφίας Ἀφίαντος παρ' Εὐφορίωνι (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), Φλεγίας Φλεγίαντος παρ' Εὐρηπίδῃ (ἔστι δὲ ἔθνικόν), Ἐλέας Ἐλεάντος παρὰ Φιλοστεφάνῳ (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), Σατύς Σατύαντος παρ' Ἠγησίππῳ (ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα κύριον). εὐρέθη δὲ καὶ τὸ Ἀρύας Ἀρύαντος περιττοσυλλάβως κλιθέν,

ἣ δὲ ὑπὲρ Ἀρύαντος ἐπὶ προχοαῖς ποταμίων, παρ' Ἐρατοσθένει· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. καὶ τὸ Παρίας Παρίαντος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον καὶ διὰ τοῦ $\bar{\pi}$ γράφεται. τὸ γὰρ σημαῖνον τὸν ὄφιν διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διηθόγγου, οἷον παρείας παρείου, καὶ ἔστιν ἡ χοήσις παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ,

ὄδαξ λαβόμην ὡς παρείας ὧν ὄφεις·

παρείας δὲ ἔστιν εἶδος ὄφεως, ἔχον τὰς παρείας ἐπιημίνας. ταῦτα δὲ ὅλα περιττοσυλλάβως κλίνονται. εὐρηγται δὲ καὶ ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, οἷον ὁ Φλεγύς τοῦ Φλεγίου καὶ οἱ Φλεγύαι τοῦ

Φλεγύας, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἢ μετὰ Φλεγύας μεγάλητος,

Τὰ εἰς $\bar{a}\bar{s}$ ἔχοντα πρὸ τοῦ \bar{a} ἐν τι τῶν διπλῶν ἰσοσυλλάβως κλίνονται — οἷον Ἀρῶνας Ἀρῶνα, Ἐλίνας Ἐλίνα, Ἄφρας Ἄφρα. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως κλίνονται, ἥντεκα εὔρεθῆ τὸ \bar{u} πρὸ τοῦ \bar{s} , οἷον Βύζας Βύζαντος, Γύζας Γύζαντος, Πύζας Πύζαντος. ἰστίον ὅτι Ἡρωδιανὸς οὕτω κινονίξει ταῦτα.

Τὰ εἰς $\bar{m}\bar{a}\bar{s}$ ὑπὲρ δύο συλλαβίας, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆν καταλήγουσαν, ἅπερ θέλουσι καὶ βραχεῖα παραλήγεσθαι, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον ἀδάμας ἀδάμαντος, Ὀδόμας Ὀδόμαντος (ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους), Γαδάμας Γαδάμαντος, Πολυδάμας Πολυδάμαντος, Θειοδάμας Θειοδάμαντος, Ἀκάμας Ἀκάμαντος, Εὐρυδάμας Εὐρυδάμαντος, Ἀλκιδάμας Ἀλκιδάμαντος. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν Περσικῶν ὀνομάτων.” ἐπεὶ γὰρ καὶ μακρὰ παραλήγεται καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Σαλάμας Σαλάμα, Σπιτάμας Σπιτάμα.

τὰ εἰς $\bar{a}\bar{s}$ περιστώμενα, εἰ μόνως κύρια ἢ ὑποκοριστικὰ ἢ ἐπισκώμματα ἢ ἀπὸ συμβεβηκότος, ἰσοσυλλάβως κλίνονται, κύρια μὲν οἷον Μηνᾶς Μηνᾶ, Ζηνᾶς Ζηνᾶ, Μητρῶς Μητρῶ, Κομητῶς Κομητᾶ, Φιδιτῶς Φιδιτᾶ, Θωμᾶς Θωμᾶ, Λουκῶς Λουκᾶ καὶ τὰ ὅμοια, ὑποκοριστικὰ δὲ οἷον ὄστρακῆς ὄστρακῆ, πινακιδᾶς πινακιδᾶ, λαχανῶς λαχανῶ, ἐπισκώμματα δὲ οἷον καταφύγῆς καταφυγᾶ, δακνῶς δακνῶ, ἀπὸ συμβεβηκότος δὲ οἷον τρέφῆς τρέφῆ ὁ δειλός. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχουσιν, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον πελεκῆς πελεκᾶντος, ἱλᾶς ἱλᾶντος (σημαίνει δὲ τὸν εἰμενῆ), ἀλλᾶς ἀλλᾶντος, χωρὶς τοῦ ἀτταγῆς ἀτταγᾶ. τοῦτο γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται. ἀτταγῆς δὲ ἐστὶ τὸ ἀτταγινάριον. σσημαίνεται ἐν τοῖς κυρίοις τὸ Γλιῶς Γλιᾶντος περιττοσυλλάβως κλιθέν. ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως.

27. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ μὲν γραμματικοὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκφώνησιν ἀποβλέποντες λέγουσι τὸ \bar{t} ἀνεκφώνητον εἶναι, ἥντεκα εὔρεθῆ ἢ μετὰ τοῦ \bar{a} μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\eta}$ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\omega}$, οἷον τῷ Χρῦση, τῷ σοφῷ, τῷ Λίνεια, οἱ δὲ μουσικοὶ τῆς ἀκριβείας φροντίζοντες λέγουσιν ὅτι ἐκφωνεῖται μὲν, οἷον ἐξακούεται δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῶν μακρῶν φωνηέντων· εἰ γὰρ φωνῆν ἐστὶ, φασί, πῶς δύναται ἀνεκφώνητον εἶναι; ἀλλ' ὡσπερ αὐλοῦ, φασί, καὶ ὀργάνου ἤχούτων ὁ αὐλὸς οὐκ ἐξακούεται διὰ τὸ μέγεθος ἤχου ἔχειν

τὸ ὄργανον καὶ καλύπτει τὸν τοῦ αὐλοῦ ἦχον ἀσθενέστερον ὅτι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ $\bar{\iota}$, ἀσθενέστερον ὑπόχρον πάντων τῶν φωνηέντων, ἤντιμα εὐρεθῆ μετὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\eta}$ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\omega}$ ἐν μιᾷ σίλλαβῃ, οὐκ ἔξακούεται διὰ τὸ μέγεθος τούτων. οὗτι δὲ τὸ $\bar{\iota}$ ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων, δήλον ἐντιϋθέν. τῶν φωνηέντων τὰ μὲν εἰσι προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά· καὶ προτακτικὰ μὲν εἰσι ταῦτα, $\bar{\alpha}$ $\bar{\epsilon}$ $\bar{\eta}$ $\bar{\omicron}$ $\bar{\omega}$, ὑποτακτικὰ δὲ δύο, $\bar{\iota}$ καὶ $\bar{\upsilon}$. καὶ τὸ $\bar{\upsilon}$ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις εὐρίσκειται τοῦ $\bar{\iota}$ προτακτικόν, ὡς ἐν τῷ *μηρία* καὶ *ἄρπυια* καὶ *νίος* καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις. εἰ ἄρα οὖν τὸ $\bar{\iota}$ καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ὑποτακτικόν ἐστι, δήλον ὅτι ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων.

δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον,” ἐπειδὴ οἱ Διολεῖς ταῖς εἰς $\bar{\omega}$ ληγουσῖαι δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ $\bar{\iota}$ (τῷ *Ομήρῳ* γὰρ φασὶ καὶ τῷ *σοφῶ* χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$); καὶ πάλιν οἱ Βοιωτοὶ ταῖς εἰς $\bar{\eta}$ ληγουσῖαι δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ $\bar{\iota}$ (τῇ *Ἑλένῃ* γὰρ φασὶ καὶ τῇ *Πηνελόπῃ* χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$). ἐτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν διὰ τὸ μέτρον.” ἐστι γὰρ ὁ *ξελῆς* τοῦ *ξελᾶ* τῷ *ξελᾶ* (οὗτω δὲ λέγεται κατὰ *Θυρῶνας* ὁ οἶνος), καὶ τοῦτου ἡ δοτικὴ εὐρίσκειται παρὰ *Εὐρυπιδῆ* χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$. συστειλαὶ γὰρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ οὐ προσέγραψε τὸ $\bar{\iota}$, οἷον

καὶ τὸν ποιῆ τὸ $\bar{\iota}$ ἄτικόν τῷ *ξελᾶ*. σὺν γὰρ κεραινοῖς.

ἐτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν πεπορθῶτων.” ἐστι γὰρ τῷ κνυνοχαίῳ καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμόν τῷ κνυνοχαίτῳ καὶ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ $\bar{\iota}$, οἷον ὡς παρὰ *Ἀντιμάχῳ*

κατὰ τε κνυνοχαίτῳ *Ποσειδάωνι* πεπορθῶς.

(Conf. Lobeck ad Phrynich. p. 658.)

977, 24. Μετὰ τὰ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ ὄφειλε διαλαβεῖν περὶ τῶν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\varsigma}$, ἐπειδὴ μετὰ τὸ $\bar{\alpha}$ φωνῆεν τὸ $\bar{\epsilon}$ ἐστίν. — ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν ἔχομεν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\varsigma}$ ἀσθενικὸν ἐπ' εὐθείας ἐπικῆς, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῆ ἀπὸ *Δωρίδος* διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον, τούτου χάριν διελαβε περὶ τούτων. πρόκειται „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῆ ἀπὸ *Δωρίδος* διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον,” ἐπειδὴ πολλάκις οἱ *Δωριεῖς* τῶν εἰς εἰς τῶν διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διαθόγγου ἀποράλλουσι τὸ $\bar{\iota}$, οἷον *χαρίεις* *χαριες*, *τιμήεις* *τιμηες*, *Μαλόεις* *Μαλόες*. τοιοῦτοι γάρ εἰσι καὶ παρὰ *Καλλιμάχῳ*.

ὁ δὲ *ἄελδων* *Μαλόες* ἦλθε χορός

ἄντι τοῦ *Μαλόεις*. *Μαλόεις* ἐστὶν ὁ *Λέσβιος*.

25. τὰ εἰς ἡς μονοσύλλαβα, ἂν μὲν περισπῶνται, ὑποβολῇ τοῦ σ ποιῶσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ Δρῆς τοῦ Δρῆ, ὁ Τρῆς τοῦ Τρῆ. ταῦτα δὲ παραλόγως ἔχουσι τὴν γενικὴν εἰς ἡ καταλήγουσαν· οὐδέποτε γὰρ εὐρίσκειται γενικὴ εἰς ἡ καταλήγουσα, εἰ μὴ ἐπὶ τούτων τῶν δύο· εἰδὲ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ἂν δὲ ὀξύνονται, διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον σῆς σῆτος (ἔστι δὲ εἶδος οξάληκος), Κρῆς Κρητός ὁ ἀπὸ Κρήτης, Θῆς Θητός (σημαίνει δὲ τὸν μύσθιον), γῆς γητός (γηῆτες δὲ λέγονται οἱ Ῥόδιοι καὶ Ἰγνητες ἢ γῆσιοι Ῥόδιοι, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ Κρῆς Κρητός Ἐγρηῆς Ἐγρητός).

28. Ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἀναλογίαν τὴν Ἑλληνικὴν οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τοῦ ἰ ἀλλὰ διὰ τοῦ ἡ· οὐδέποτε γὰρ γενικὴ διὰ τοῦ τος κλινομένη ἀρσενικοῦ ἔχει ἐν τῇ παραλήγουσῃ τὸ ἰ, οἷον Λάχητος, λέβητος, Δάχητος, πένητος, τίπητος. πρόκειται „ἀρσενικοῦ” διὰ τὰ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι θηλυκά· τὸ γὰρ Θέμις Θέμιδος Θέμιτος λέγονοιν οἱ Δωριεῖς — καὶ τὸ Ἄρτεμις Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος καὶ χάρις χάριδος χάριτος· τοῦτο δὲ παρ’ ἡμῶν οὕτως ἐπεκράτησε λέγεσθαι. ὥστε οὖν τὸ κόμης κλινόμενον διὰ τοῦ τος, οἷον κόμητος, καὶ ἀρσενικὸν ὄν καὶ μὴ ἀπὸ Δωριδος διαλέκτου δυνάμενον εἶναι ὥσπερ τὰ θηλυκά (οὐδὲ γὰρ ἔστι θηλυκόν), οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τοῦ ἰ. τὸ δὲ κύριον ὄνομα τὸ Κόμης διχῶς εὐρέθη κλινόμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. εὐρίσκειται γὰρ Κόμου ἢ γενικὴ, Ἰωνικῶς δὲ καὶ Κόμew· εὐρίσκειται δὲ καὶ διὰ τοῦ τος κλινόμενον τῷ λόγῳ τῶν ἰαμβικῶν, οἷον Κόμητος, ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ δημηχθεῖα χελλῶνα κικλόννημόν τε Κόμητα. μετρεῖται δὲ κατὰ συνέχρησιν, τουτέστι τὸ εἰ καὶ αἰ εἰς μίαν συλλαβὴν, οἷον δημε, χθει χε. λωνα. Conf. Etym. M. p. 527.

978, 9. πρόκειται „βαρύνου” διὰ τὰ περισπώμενα, διὰ τὸ Σωκλῆς Σωκλοῦς, Προκλῆς Προκλοῦς· ταῦτα γὰρ εἰς ους ἔχουσι τὴν γενικὴν· καὶ διὰ τὸ τιμῆς τιμηῆτος καὶ φθογγῆς φθογγῆτος. f. 49 et 50; f. 89 δαφνῆς δαφνήτος, f. 92 ᾧ τιμῆν, 116 φωνῆς φῆτος.

σημαίνεται ἐν τῷ κανόνι τούτῳ τὸ μάθης μάθητος διὰ τοῦ τος κλινόμενον (σημαίνει δὲ τὸν μεμαλαγμένον ἰώφου) καὶ τὸ Μίλης Μίλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. δύο δὲ εἰσι ποταμοί· ὁ μὲν εἰς Μέλης ἀνοίει, ὁ δὲ ἄλλος Μίλης), καὶ τὸ Μόργης Μόργητος

(ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνος· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ τρυγῶς τῆς ἑλλάδας ἐκείνου γὰρ ὁμόςῃς λέγεται), Ναίης Ναίητος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), καὶ τὸ κούρης κούρητος (σημαίνει δὲ τὸν νεώτερον) καὶ τὰ Ὀπίης Ὀπιήτος καὶ τὸ Πίγρης Πίγρητος (εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια).

21. τὸ γὰρ κύριον ὄνομα τὸ Πέρσης εἰς ἧ ἔχει τὴν κλητικὴν, οἷον ᾧ Πέρση, ὡς παρ' Ἡοιόδῳ

ᾧ Πέρση σὺ δὲ ταῦτα τῶν ἐγκάθετο θυμῷ.

σημειούμεθα παρ' Ἡρακλείδῃ ἐν τοῖς περὶ χορησιῶν ὅτι περὶ καὶ λέγουσιν τινες πεπλανημένα εἶναι τὸ ᾧ Πέρση ποικιλόδοφρε, ἢ ἀπὸ χῆρας ἔχσθαι. ἔστι γὰρ ἐνταῦθα ἔθνη καὶ εἰς ἧ καταλήγει ἡ κλητικὴ.

σημειούμεθα τὸ λάγνης λάγνου ᾧ λάγνα παρ' Εὐβούλῳ ἐν Κορυβαλλῷ· ἔχει δὲ οὕτως ἔθνη διῦρο ἀφελῶς λάγνου ταχυπέδιλα. (Pervertit haec Sturz. ad E. M. p. 607, 19.) καὶ τὸ πυραΐχης πυραΐχου ᾧ πυραΐχμα καὶ τὸ μενέγνης μενεγμου ᾧ μενέγμα.

παρὰ τῷ ποιητῇ ᾧ φιλοθεροσίτῃ φιλοζέροτομε, καί τοίγε τοῦ ἀπλοῦ διὰ τοῦ ᾧ ἐξενεχθέντος παρ' αὐτῷ, οἷον Θεροῦ ἀκριτόμυθε.

30. δεῖ νοεῖν ἵνα κατὰ τὸ τέλος ἔχῃσι τὸ οὐδέτερον· τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὸ Κλειφόντης Κλειφόντου· τοῦτο γὰρ παρ' οὐδέτερον, φημὶ δὴ τὸ κλέος, ἔστι συντεθειμένον, καὶ ὁμως οὐκ ἔχει εἰς οὐς τὴν γενικὴν.

31. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς εἰ μὴ χωρικῆς κωλύσει,” διὰ τὸ Ἀμέλης Ἀμέλητος καὶ ἀμένης ἀμένητος· ταῦτα γὰρ παρ' οὐδέτερον εἰσι συντεθειμένα, φημὶ δὴ τὸ μέλος καὶ μένος (cod. τέλος), καὶ ὁμως οὐκ ἔχουσιν εἰς οὐς τὴν γενικὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦτος κλίεται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπέπεσον χωρικῆρι τοιοῦτο. εἰσὶ τινὰ εἰς ἧς ἔχοντα παρὰ τοῦ ἧ ἀμετάβολον καὶ παρὰ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μὴ τὸ ἱ μήτε τὸ ὀ μήτε τὸ ᾠ μήτε τὸ φ, ἢ τινὰ διὰ τοῦτος κλίεται, οἷον Ἐπίαλης Ἐπιάλητος, Ἰπίρης Ἰπέρητος (εἰσὶ δὲ ὀνόματα κύρια), Ἀκέλης Ἀκέλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Ὑψικέρης Ὑψικέρητος (σημαίνει δὲ τὸν ἐν ὕψει κειτῆμενον τὰ κέρατα), Καβίρης Καβίρητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Κεφάλης Κεφάλητος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον). οὕτως οὖν καὶ Ἀμέλης Ἀμέλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ) καὶ ἀμένης ἀμένητος (σημαίνει δὲ τὸ παιδλον διὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος).

32. οὐ καλῶς ἐσημειώσατο αὐτό· τὸ γὰρ ἀγκυλοχέλης οὐκ

ἔστι σύνθετος ἀλλὰ παρασύνθετος. ὡς γὰρ παρὰ τὸ ὄϊγος γίνεται δύσριγος καὶ παρὰ τὸ θάρσος, ὅπερ ἔστιν Αἰολικῶς θέρσος, ἔξ οὗ ἔστι καὶ Θερούτις, Ἀλίθερος, καὶ παρὰ τὸ ξίφος ἄξιφος σύνθετος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ χεῖλος ἄγκυλόχειλος σύνθετος, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἄγκυλόχειλος συνθέτου γίνεται παρασύνθετος ἄγκυλοχείλης ἄγκυλοχείλου, καὶ ἔγραψε τὸ \bar{o} εἰς τὸ $\bar{\eta}$, φυλάξαν τὴν αὐτὴν κλίαιν. τούτου χάριν οὐκ ὀξύνομεν αὐτὰ ἀλλὰ βαρύνομεν.

979. 6. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν κυρίων τῶν εἰς $\bar{\eta}$, εἰς οὓς ἔχοντων τὴν γενικήν, εἰς $\bar{\nu}$ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν καὶ εἰς $\bar{\eta}$ τὴν κλητικήν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τὸν Δημοσθένην ὦ Δημοσθένη, ὁ Διομήδης τοῦ Διομήδους τὸν Διομήδην ὦ Διομήδη, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τὸν Ἀριστοφάνην ὦ Ἀριστοφάνη.

δεῖ παραφυλάσασθαι τοῦτο ὅτι οἱ ἔθως ἔχοντες Ἀττικοὶ ποιεῖν τὰς αὐτὰς ὀρθὰς καὶ κλητικάς, οἷον ὁ Ἄϊας καὶ ὦ Ἄϊας, ὁ Θόας ὦ Θόας, ὁ κοχλίας ὦ κοχλίας, ἐπὶ τῶν εἰς η , εἰς οὓς ἔχοντων τὴν γενικήν, κυρίων οὐχ εὐρίσκονται ποιοῦντες ὁμόφωνον τὴν γενικήν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ λέγουσιν ὦ Ἀριστοφάνης καὶ ὦ Δημοσθένης, ἀλλ' ὦ Ἀριστοφάνη καὶ ὦ Διομήδη καὶ ὦ Δημοσθένη. δεῖ δὲ προσθῆναι ὅτι ἐν τοῖς εἰς η , εἰς οὓς ἔχουσι τὴν γενικήν, οὓσι παρὰ τὸ κλέος, ποιοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν αὐτὴν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ Νικοιλῆς ὦ Νικοιλῆς, ὁ Περικιλῆς ὦ Περικιλῆς, ὁ Σοφοιλῆς ὦ Σοφοιλῆς, ὁ Ἡρακιλῆς ὦ Ἡρακιλῆς. πρόσκειται ἀνωτέρω „ἐπὶ τῶν κυρίων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν λιπθέτων παρ' αὐτοῖς ὁμόφωνός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ δυστυχής ὦ δυστυχῆς, ὡς παρὰ Μενάνδρου.

ὦ δυστυχῆς, τί οὐ καθεύδεις;

8. δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐν μὲν τοῖς δυϊκοῖς τὰ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\eta}$ κινῶνται, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένη, Διομήδης Διομήδη, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγον, οἷον Δημοσθένεις Δημοσθένεις, Διομήδεις Διομήδεις. σπανίως δὲ καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς εὐρίσκονται τὰ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγον κινώμενα, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ τούτω τὸ πόλει (λέγει δὲ περὶ Ἀθηνῶν καὶ Λακεδαιμονίων), καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἰς $\bar{\eta}$, οἷον ἱππέες ἱππῆς· καὶ βασιλεῖς βασιλῆς· ταῦτα δὲ Ἀττικά εἶσι, καὶ ἐπὶ μόνων τῶν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\upsilon}\bar{\varsigma}$ τοῦτο ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

18. μηδεὶς αἰεσθῶ ὅτι τὸ Δημοσθένης ἀπὸ τοῦ Δημοσθέ-

νεις ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους γέγονε κατὰ κρῆσιν τοῦ ε̄ καὶ ὤ εἰς τὴν ε̄ διφθογγον· τὸ γὰρ ε̄ καὶ ὤ εἰς ἠ κινῶνται, οἷον τείχεα τείχη, βέβηα βέβη. ἄλλὰ δεῖ λέγειν ὅτι ὁμοφωνία ἐστὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν πρὸς τὴν εὐθεϊάν τῶν πληθυντικῶν. πᾶσαι εὐθεῖαι πληθυντικῶν εἰς σ λήγουσα, καὶ συναϊρουμένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν, τὴν αἰτιατικὴν ἔχει ὁμόφωνον, αὐτῇ δηλονότι, καὶ τὴν κλητικὴν, οἷον οἱ βότρυς τοὺς βότρυς ὃ βότρυς, οἱ βοῦς τοὺς βοῦς ὃ βοῦς, οἱ ἰχθύς τοὺς ἰχθύς ὃ ἰχθύς, οἱ ἡδαῖς τοὺς ἡδαῖς ὃ ἡδαῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς ὃ εὐγενεῖς, οἱ εὐφρεῖς τοὺς εὐφρεῖς ὃ εὐφρεῖς. οὕτως οὖν καὶ οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις ὃ Δημοσθένεις. — — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ Ἀττικοὶ τούτῳ τῷ λόγῳ οὐκ ἀκολουθοῦσιν. ἐκείνοι γὰρ ἐπὶ τῶν εἰς εὐς συναϊροῦντες τὰ δύο ε̄ε εἰς τὸ ἠ ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἱππέες ἱππῆς καὶ βασιλεῖς βασιλῆς, οὐ ποιοῦσιν ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ ἠ.

δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν εἰς ης, εἰς ους ἔχοντων τὴν γενικὴν, καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἔτος διὰ τοῦ ὠ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τοὺς Δημοσθένας, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τοὺς Ἀριστοφάνεις, ὁ δωδεκαέτης τοῦ δωδεκαέτους τοὺς δωδεκαέτας, ὁ ἐπταέτης τοῦ ἐπταέτους τοὺς ἐπταέτας. τὴν δὲ εὐθεϊάν τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς ε̄ε διφθογγου ποιοῦσιν ἐπὶ τούτων, οἷον οἱ Δημοσθέται, οἱ Ἀριστοφάνται, οἱ δωδεκαέται, οἱ ἐπταέται.

24. ὅμοια αὐτῷ] δηλονότι κύρια. — τὰ γὰρ ἐπίθετα μίαν ἔχουσιν εὐθεϊάν τὴν ἐπιτελῆ μόνην· συνηρημένην γὰρ οὐκ ἔχουσιν, οἷον ἀκλεῖς, δυσκλεῖς, ἀγακλεῖς.

πᾶν ὄνομα μοносύλλαβον ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβράζει τὸν τόνον, οἷον χθών ἀδιόχθων, πᾶς εὐπαις, Θράξ Σαμόθραξ, δαίς ὁμόδαις, κλεις κατάκλεις, πούς δέπους, χωρίς τοῦ πινῶς πολυπινῶς, πολυπινῶ κές τε Μέλαιναί. τὸ δὲ Μέλαιναι τόπος ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς. Conf. Etym. M. 639, 19,

980, 1. Ἡρακλέους] καὶ Ἡρακλῆος ποιητικῶς, οἷον
τῆχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θελοῖο.

2. Ἡρακλείη καὶ Ἡρακλήϊ ποιητικῶς. Ἡρακλέα καὶ Ἡρακλήη, καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλήην, καὶ Ἡρακλήη ποιητικῶς.

3. Ἡρακλῆς καὶ Ἀττικῶς ὦ Ἡρακλή· 6. Ἡρακλείων καὶ Ἡρακλήων.
 8. Ἡρακλέεις καὶ Ἡρακλήεις. 9. Ἡρακλεῶν καὶ Ἡρακλήων.
 10. Ἡρακλέας] Ἡρακλῆς κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴν ἰδέαν τοῦ εἰ καὶ ᾱ εἰς ᾱ μικρόν. 11. Ἡρακλέεις καὶ Ἡρακλήεις.
 14. Ἡρακλή·] καὶ Ἀττικῶς ὦ Ἡρακλή, ὡς περὶ καὶ Ἀθηνοσθένη.
 18. Ἡρακλεῖς καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλαῖ.
 19. Ἡρακλεῖς καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλῆς.

22. τὰ εἰς εἰς ὀνόματα Αἰγύπτια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ καθαρῶν τοῦ ὄσος κλίονται, οἷον Ζόις Ζήσις, Ἀθλίβις Ἀθλίβειος, Σόις Σόσιος, Θυόις Θυόσιος, Ταμιθις Ταμιθίσιος [Ζόις, Σόις, Θυόις, Ταμιθίσιος f. 109.]· ἔστι δὲ ταῦτα ὀνόματα πύλων Αἰγυπτίων. πρόσκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τὸ Μέμφις· ὅτε μὲν ἔστι Μέμφιος σεσημειώται, ὅτε δὲ ἐν τῇ χρήσει Μέμφιδος· ἔστι γὰρ Αἰγύπτιον ὄνομα. σεσημειώται τὸ Βουσίρις Βουσίριδος καὶ Ὀσίρις Ὀσίριδος· καὶ ταῦτα γὰρ Αἰγυπτίων εἰσὶ καὶ ὅμως διὰ τοῦ ὄσος κλίονται. Id. f. 54.

Τὰ παρὰ τὸ πόλις σύνθετα ἂν μὲν θηλυκοῦ μόνου γένους γίνονται, τὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ φιλίατος κλίσει, τούτῳ δὲ καθαρῶν τοῦ ὄσος κλίονται, οἷον πόλις πόλιος ἀκροπόλιος, Καλλιπόλις Καλλιπόλιος, Ἀμφίπολις Ἀμφιπόλιος· ἂν δὲ ἀρσενικοῦ μόνου γένους γίνονται ἢ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, διὰ τοῦ ὄσος κλίονται, ἀρσενικοῦ μὲν μόνου γένους, οἷον ὁ Σώπολις τοῦ Σωπόλιδος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον κομμικῶν), ὁ Ἀγρησίπολις τοῦ Ἀγρησιπόλιδος (ἔστι δὲ ὄνομα στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο δὲ καὶ Ἀγρησιπόλιος εὐρεῖται περιλόγως), ἀρσενικοῦ δὲ καὶ θηλυκοῦ οἷον ὁ φιλόπολις καὶ ἡ φιλόπολις—τοῦ φιλοπόλιδος τῆς φιλοπόλιδος, ὁ ἀπόλις καὶ ἡ ἀπόλις—τοῦ ἀπόλιδος καὶ τῆς ἀπόλιδος. Id. f. 55.

24. μενδῖς μενδίδος μενδίδι μενδῖν μολῖς μολίδος μολίδι μολῖν, ἀταρτίδος ἀταρτίδι ἀταρτίν. ταῦτα δὲ εἰσὶν ὀνόματα δαιμόνων τιμωμένων παρὰ Θραξίν.

25. τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα] εἰσὶ δὲ ταῦτα, Χάρυβδις Χαρύβδιος, Σάρδις Σάρδιος. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐκλήθησαν διὰ τοῦ ὄσος διὰ τὴν κακοφωνίαν· εὐρίσκειτο γὰρ ἀλλεπάλληλον τὸ δ, ὅπερ ἔστι κακόφωνον. τούτοις ἠκολούθησε κατὰ τὴν κλίσειν καὶ τὸ Τράλλις Τράλλιος· ἔστι δὲ ὄνομα πόλιος Ἰωνικῆς. ἔτι σεσημειώται καὶ τὸ Σάρις Σάριος καὶ τὸ Ἐπισκήπις Ἐπισκήπιος·

ὀνόματα δὲ εἰσι ταῦτα πόλεων Τρωϊκῶν· καὶ τὸ Λάχεσις Λαχέσιος καὶ τὸ Νέμεσις Νεμέσιος καὶ τὸ Ἐπικτήσις Ἐπικτήσιος· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κῆρια.

σημειοῦται ὁ Ὄρος καὶ ὁ Ἀρκιδίος τινα εἰς ἰς κῆρια ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κληρόμενα· εἰσὶ δὲ ταῦτα Ζήρις Ζήριος, Ὅφις Ὅφιος, Σέντις Σέντιος, Πόλις Πόλιος, Ἀνόχαρις Ἀναχάριος, Σίβρις Σιβήριος, Τράλλις Τράλλις, Τέξις Τάξιος, Ἄρις Ἄριος καὶ Ἄριδος, Θέμιρις Θεμήριος καὶ Θεμήριδος, Ἀρησιόλις Ἀρησιόλιος καὶ Ἀρησιόλιδος, Γαόξις Γαόξιος· εἰρήθη δὲ καὶ τοῦ Βουσίριος ἢ δοτικῇ τῷ Βουσίρι ὡς ἀπὸ τοῦ Βουσίριος Βουσίρι καὶ κατὰ κῆρσιν τῶν δύο ἢ εἰς ἐν ἰ, δηλονότι μακρόν, Βουσίρι, — καὶ τοῦ Κλέοβις Κλεόβιος Κλεόβι Κλεόβι.

981, 8. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ τέσσαρά τινα, ἵνα εἰρηθῇ ὑγιῆς ὁ κανὼν, „ὑπὲρ μιαν συλλαβὴν” διὰ τὸ τίς τινός, „μὴ ὄντα δικαυάληκτα” διὰ τὸ δελφίς δελφίνος, „ἄρσενιόν” διὰ τὸ ἄσπις ἄσπιδος, μῆρις μήριδος, „ἄπλι” διὰ τὸ λεύκωσις λευκάσπιδος.

τὸ πόληος διὰ τοῦ ἦ καὶ ὀ, οἷον ἄγροῦ νόσφι πόληος, οὐκ ἔστιν Ἰωνικόν, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ πόλιος διὰ τοῦ ἰ γέγονε κατ’ Αἰολικὴν τροπὴν τοῦ ἰ εἰς τὸ ἦ, ὡς ἐπὶ τοῦ ψιμμύθιον ψημμύθιον καὶ ἀκτίρες ἀκτῆρες.

9. προσκείται „μὴ ὄντα παρῶνυμα μακροπαράληκτα” διὰ τὸ γύννις γύννιδος καὶ λίτρις λίτριδος καὶ εὔνις εὔνιδος.

τὰ παρὰ τὸ μάντις σύνθετα διὰ τοῦ ὄος κληρόνται, οἷον κοσκινόμαντις κοσκινόμαντιδος, ἄλευρόμαντις ἄλευρομάντιδος, πρόμαντις προμάντιδος.

20. ὄφις καὶ ὄφεε καὶ κατὰ κῆρσιν ὄφη. ὄφιοις καὶ ὄφείρις καὶ ὄφειον. ὄφις καὶ ὦ ὄφεε καὶ ὦ ὄφη. 21. ὄφιος καὶ ὄφεις καὶ κατὰ κῆρσιν ὄφεις. ὄφρων καὶ ὄφρων.

27. οὐ μόνον διχῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ τριχῶς· λέγεται γὰρ καὶ ὦ χαρίεις ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ Ἀττικῶς.

28. δεῖ προσθεῖναι „κοινολεκτούμενα” διὰ τὰ Αἰολικά· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ τάλας τάλαις λέγουσι καὶ τὸ Θόαις Θόαις —, καὶ ὅμως — οὐ λέγουσιν ὦ τάλαι καὶ ὦ Θόαι, ἀλλ’ ὦ τάλαν καὶ ὦ Θόαν.

982, 7. ποῖον δὲ ἀναλογώτερόν ἐστιν, εἴτε τὸ χαρίεσιν εἴτε τὸ χαρίεσιν, ἐν τῷ ὀνοματικῷ τοῦ Ἡρωδιανοῦ, εἰ θεῶ φίλον, μαθησόμεθα. ἰστέον δὲ ὅτι λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ τοῦ

ἡδὺ ὕδωρ μονοβίβλιω, ὡς οὐ δεῖ διὰ τῶν δύο σσ τὰς τοιαύτας δοτικῶς προφέρεσθαι ἀλλὰ δι' ἐνός, οἷον χαρίεσι τιμήσει ὡς περ Πλάτωνι Πάρεσι Δημοσθένει.

12. τὰ εἰς εὖς πέντε κλίσεις ἐπιδέχονται. κλίνονται γὰρ διὰ τοῦ ε̄ καὶ ὀ κοινῶς, οἷον Ἀχιλλέος, βασιλέος· καὶ διὰ τοῦ ε̄ καὶ ὠ Ἀττικῶς, οἷον Ἀχιλλέως, βασιλέως· καὶ διὰ τοῦ ἦ καὶ ὀ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰωσιν, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλῆος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰολεῦσιν, ἀλλ' οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσι, Ἀχιλλῆος καὶ βασιλῆος· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις Ἰωσι διὰ τῆς εἰ διαφορῆγον καὶ ὀ, οἷον Ἀχιλλεῖος καὶ βασιλεῖος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις Αἰολεῦσιν, ἀλλὰ πάλιν οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσι, Ἀχιλλεῖος καὶ βασιλεῖος λέγοντες· παρὰ δὲ τοῖς Βοιωτοῖς διὰ τοῦ ῑ καὶ ὀ, οἷον Ἀχιλλίος, βασιλῆος. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Ζεὺς Βοιωτικῶς γινόμενον κατὰ τὴν γενικὴν Διός διὰ τοῦ ῑ καὶ ὀ. τὸ γὰρ ε̄ εἰς τὸ δ̄ τρέπεται Βοιωτικῶς, οἷον Ζῆθος Δῆθος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον) καὶ τὸ ζυγός δυγός. οὕτω καὶ τὸ Ζεὺς Δεὺς. καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ Δεὺς ἐγένετο ἡ γενικὴ ἀκολουθῶς διὰ τοῦ ῑ Βοιωτικῶς Διός. *Infra* f. 107: τινες δὲ καὶ τὴν Διός γενικὴν ἀπὸ τῆς Δίς εὐθείας θέλουσι λέγειν τῆς εὐρημένης παρὰ τῷ Ἐριθῶνι. — εἰ δ' ἦν ἀπὸ τῆς Δίς εὐθείας, ὀφείλε μακρὸν ἔχειν τὸ ῑ, ὡς περ κίς κίος κίς κίος· εἰ γὰρ καὶ εὐρηται τὸ κίς συνεστῆμνον ἔχον τὸ ῑ, ὡς ἐπὶ τοῦ ὥστε κίς ἠϋγένειος ποιητικῶς ὡς παρ' Ἐμφροσίω ἐν μοιροποιίᾳ ὡς ἐπὶ τοῦ οἱ ἐπιθύουσι βῶν κίες, καὶ πάλιν κάπροι τε κίες τε, ἀλλ' οὖν καὶ ἐκτεταμένον ἔχει αὐτό, ὡς ἐπὶ τοῦ κίς μέντοι κίεσσιν. ἡ δὲ Διός γενικὴ οὐδέποτε ἔχει αὐτὸ ἐκτεταμένον. *Et* f. 119: ἐκεῖνος γὰρ ἐπαλάσσειο τὴν Δίς εὐθεῖαν πρὸς τὴν Διός γενικὴν, ἵνα νομισθῇ ἀκόλουθος εἶναι ἡ γενικὴ.

16. ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν τῶν γινομένων κατὰ συναλοιφὴν ἐν τῇ γενικῇ τοῦ ε̄ καὶ ὠ εἰς τὸ ὠ, οἷον τοῦ Ἐρετριῶς τοῦ Ἐρετριῶς, τοῦ Στειριῶς τοῦ Στειριῶς, οἱ Ἀθηναῖοι τὰς αἰτιατικὰς συναλείφοντες εἰς ἃ μόνον ποιοῦσιν αὐτάς, οἷον τὸν Ἐρετριᾶ τὸν Ἐρετριᾶ, τὸν Στειριᾶ τὸν Στειριᾶ, καὶ οὐκέτι καὶ εἰς ἦ.

19. τὰ Πηλέε τὸ Πηλῆ. ἡ γενικὴ τῶν δυνικῶν οὐ συναίρεται ἐνταῦθα, ἐπειδὴ οὔτε ἡ γενικὴ τῶν ἐρικῶν συναίρεται.

ὦ Πηλέε ὦ Πηλῆ. εἴρηται.

20. οἱ Πηλέες καὶ οἱ Πηλεῖς. ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς εὖς κω-

ρίων ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τα δύο εἰς τὴν εἰ διφθόγγον συναλείφει μόνως, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ὄντων κυρίων εἰς τὴν εἰ διφθόγγον συναλείφει τὰ δύο εἰ καὶ εἰς τὸ ἦ Ἀττικῶς, βασιλεῖς βασιλεῖς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ βασιλῆς Ἀττικῶς διὰ τοῦ ἦ. ἡ δὲ τούτων αἰτιατικὴ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου μόνως λέγεται, οὐκ εἶ δὲ καὶ διὰ τοῦ ἦ. — σημειοῦται δὲ ὁ Πρωδιανὸς πορὰ τῷ Σοφοκλεῖ τοὺς βασιλῆς διὰ τοῦ ἦ γραφομένους κατὰ τὴν αἰτιατικὴν, οἷον

τούς τε διστάρχας ὤλεσας βασιλῆς.

ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι τοὺς νομῆς διὰ τοῦ ἦ.

23. δεῖ παραφυλάσσεται τὸ νῆσι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὥφριλε γὰρ εἶναι νηῦσιν· νηῦς γάρ ἐστιν ἡ εὐθεῖα. ἔχει δὲ ἀπολογία τοιαύτην. ἐπειδὴ πάντων τῶν εἰς εἰς κατὰ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ γινόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τοῦτο μόνον οὐκ ἐγένετο διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ κατὰ τὴν γενικὴν παρ' αὐτοῖς, εἰκότως παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν.

24. τοὺς Πηλέας καὶ Πηλεῖς.

33. ἰστίον ὅτι οὐ συναίρεται ἐνταῦθα ἡ εὐθεῖα τῶν δυτικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τὸ ἡδέε τῷ ἡδῆ, ὡς περὶ τὸ Δημσοθέειε τὸ Δημοσθένη. — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ τραχὺς μόνον εἰρήσκειται συναίρουμένον κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυτικῶν εἰς τὴν εἰ διφθόγγον παρὰ Ἰωνι τῷ τραγικῷ, οἷον τὸ τραχέε τὸ τραχεῖ.

983. 5. τὰ εἰς ὑς ἔπερ μίαν συλλαβὴν περισπώμενα, εἰ μὲν ὅσιν ὑποκοριστικά, ἀποβολὴ τοῦ σ ποιούσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ Καμῆς τοῦ Καμῆ, ὁ Λαρθῆς τοῦ Λαρθῆ, ὁ Κλωνῆς τοῦ Κλωνῆ, ὁ Καρδῆς τοῦ Καρδῆ, ὁ Λιονῆς τοῦ Λιονῆ.

ἰστίον ὅτι πάντα τὰ εἰς ὑς περισπώμενα ἔπερ μίαν συλλαβὴν ὄντα ὑποκοριστικά εἰσιν, οἷον ὁ Καμῆς, ὁ Κλωνῆς, ὁ Λιονῆς, ὁ Λαρθῆς, χωρὶς τῶν τριῶν τούτων, φημὶ δὲ τοῦ ὁμοῦς ὁμοῦς ἰχθύς. τὸ γὰρ ἰθύς, εἰ καὶ παρατίθεται ὁ Πρωδιανὸς ἐν τῷ ὀνοματικῷ ὡς περισπώμενον, ἀλλ' οὐκ οἱ περισπᾶται ἀλλ' ὀξύνεται, ὡς φησιν ἐν τῇ καθόλου.

ταῦτα δὲ τὰ εἰς ὑς ὑποκοριστικά εἰς τὰ ἐνικὰ κλίνεται μόνον.

ταῦτα δὲ τὰ ὑποκοριστικά οὐκ ἔχουσι τὸ τ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν ἐνικῶν· τῷ Καμῆ γὰρ καὶ τῷ Κλωνῆ καὶ τῷ Λιονῆ καὶ τῷ Λαρθῆ χωρὶς τοῦ τ, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἐν τέλει λέξεως ἡ εἰ διφθόγγος εὐρίσκειται.

16. ἰστέον δὲ ὅτι εὐρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοῦς ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰγνύχῳ καὶ παρὰ τῷ Δισχύλῳ.

17. ἰστέον ὅτι πάντα τὰ εἰς οὐς ἀπλᾶ περισπῶνται χωρὶς τῶν δύο τούτων, τοῦ πούς καὶ ὀδούς· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται. ὅθεν διὰ τὸ ὀξύνεσθαι αὐτὰ καὶ τὴν κίλσιν ἠλλάξαν — ὅπου γὰρ εἰς ἔν ἡμάρτηται τι, ὁμοίως ἡμάρτηται καὶ εἰς ἄλλο.

19. σπανιωτέρα ἔστιν ἡ εἰς $\bar{\alpha}$, οἷον τὸν βόα· εὐρέθη δὲ σπανίως παρὰ Φερεκύδει τῷ Ἀθηναίῳ. — ἐπὶ δὲ τοῦ χοῦς καὶ χοῦς τὸ ἐναντίον ἡ μὲν εἰς $\bar{\alpha}$ ἔστιν ἐν πλάτει, οἷον χοῦα καὶ χόα, μήτις χοῦα χαλκῷ ἐπαύρη,

ἡ δὲ εἰς $\bar{\eta}$ σπανιωτέρα, οἷον χοῦῶν καὶ χοῦῶν.

21. σπανία ἔστιν ἡ χοῦσις τῆς βοῦς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, μᾶλλον δὲ οἱ βόες εὐρηται. ἐπὶ δὲ τῆς ὁμοφωνοῦσης αὐτῇ αἰτιατικῆς, λέγω δὲ τῆς τὰς βοῦς, πλατεῖα ἔστιν ἡ χοῦσις, ὡς ἐν Κόλαξιν Εὐπόλιδος

θῆς νῦν ἀγροῦς καὶ πρόβατα καὶ βοῦς
καὶ παρὰ τῷ Ἡρακλειδῇ ἐν τῇ ἐρχῇ τῆς λέσχης.

22. $\bar{\omega}$ βόες καὶ $\bar{\omega}$ βοῦς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

24. ὁ νόος τοῦ νόου κλίνεται κατὰ τὸν λόγον συναίρεσεως, οἷον ὁ νόος τοῦ νόου ὁ νοῦς τοῦ νοῦ. εὐρίσκειται δὲ ἐν τοῖς χορημοῖς τῷ νοῖ ἡ δοτικῆ, ὡς ἀπὸ τῆς νοός γενικῆς. καὶ τὸ εὐ-
νοὺς τὸ σύνθετον ἰσοσυλλάβως κλίνεται ὁμοίως, οἷον ὁ εὐνοὺς τοῦ εὐνοῦ. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οἱ εὐνοὶ ἔστιν· οἱ γὰρ χορησάμενοι καὶ εἰπόντες οἱ εὐνοὺς κακῶς ἐχρήσαντο.

κακῶς καὶ παρὰ τὴν ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι χοῦνται λέγον-
τες τὸν νόα τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν, καὶ οἱ νόες τὴν εὐθεῖαν
τῶν πληθυντικῶν, καὶ τοὺς νόες τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντι-
κῶν. σεσημειῶται παρὰ Φιλῆμονι τῷ κωμικῷ οἱ εὐνοὺς. τοῦτο
γὰρ ὡς ἀπὸ τοῦ παρὰ φιλοσόφοις· εὐνοες γὰρ γέγονε κατὰ κωμῶν.

28. ἀρσενικῶ] ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ.

984, 10. Τὰ εἰς $\bar{\omega}$ μονοσύλλαβα, εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ
τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ σῶς τοῦ σῶ (ἀντὶ τοῦ ὁ ὕγι-
ής), ὁ Κρῶς τοῦ Κρῶ, ὁ Γρῶς τοῦ Γρῶ, ὁ Κῶς τοῦ Κῶ (ταῦτα
δὲ ὀνόματι εἰσιν ἡρώων ἀρσενικὰ κύρια, ὁμοφωνοῦντα ταῖς πό-
λεσιν) — εἰ δὲ ὀξύνονται, — περιτοσυλλάβως κλίνονται χωρὶς
τοῦ ζῶς· τοῦτο γὰρ ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιεῖ τὴν γενικὴν, οἷον ὁ ζῶς
τοῦ ζῶ (σημαίνει δὲ τὸν ζῶντα).

12. Ἰστέον ὅτι εὐφροσεται ἢ δοτικῇ τοῦ ἰδρώος κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ $\bar{\iota}$ ἰδρῶ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

κιμιάτω δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμὸς αἰεὶ,
καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως τὴν ἰδρῶ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ $\bar{\iota}\alpha$, οἷον ἰδρῶ ἀπεψύχοντο.

18. Ἀθηναῖοι ἐπὶ τούτων πάντων ἰσοσύλλαβον ποιοῦνται κλισίαν· τοῦ γέλω γὰρ καὶ τοῦ Μίνω καὶ τοῦ ἥρω λέγουσιν.

24. φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἡ οἱ ἥρωες εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν εὐρηται κατὰ κρῆσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισίῳ, οἷον οἱ γὰρ ἥρωες ἑγγύς εἰσιν ἀντὶ τοῦ οἱ ἥρωες.

τὰ εἰς ὡς σύνθετα, εἰ μὲν κοινὰ εἰσι, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττουσι κλισίαν, οἷον ἰδρώος λυσίδρωος λυσίδρωτος, ξῆρος χροσέρωος χροσέρωτος, γέλωος φιλόγελωος φιλογέλωτος· εἰ δὲ Ἀττικὰ εἰσιν, ἀποβολῇ τοῦ \bar{o} ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ δυσέρωος τοῦ δύσερω.

27. σεσημειῶται τὸ ὄρφωος καὶ λαγῶος περισπώμενα. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐψύλαξαν τὸν τόνον τῶν κοιτῶν. τοῦ μὲν γὰρ ὄρφωος τὸ κοινὸν ὄρφος βαρυτόνωος, τοῦ δὲ λαγῶος λαγῶος ὀξύτόνωος.

τὰ πολλὰ εὐφροσονται παρὰ Ἀθηναίους εἰς ὡς μὴ ἔχοντα προῦποκείμενον κοινόν, οἷον κορώνεος, φιβάλεωος, δαμεγρίππεωος, χελιδώνεωος, ἰέρεωος. ἔστι δὲ τὸ μὲν κορώνεωος καὶ φιβάλεωος καὶ δαμαγρίππεωος καὶ χελιδώνεωος εἶδη φυτῶν, τὸ δὲ ἰέρεωος τὸν ἱερέα σημαίνει· ἰέρεωος γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς. εἰδὸ δὲ καὶ Μεσσηνικὰ ὀνόματα καὶ Αἰγυπτια εἰς ὡς λήγοντα, ἅτινα τὴν αὐτὴν κλισίαν ἐπιδέχονται τοῖς εἰς ὡς Ἀττικοῖς· εἰ μέντοι προπαροξύνονται κατὰ τὴν εὐθείαν, ὡσπερ οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. ἔστι γὰρ Ἰναρῶος ὄνομα βασιλέωος, Σπαρταμιζῶος ὄνομα εὐνούχου, Σαβακῶος, Καπεῶος. ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰσι κύρια. καὶ ἰστέον ὅτι τινὲς μὲν ὀξύνοουσιν αὐτιά, τινὲς δὲ περισπῶσιν. τὸ δὲ Σαβακῶος Ῥωμαῖος βαρύνει, Σαβάκωος λέγων.

985, 30. δασύνεται μὲν ἡ εὐθεῖα κατόνῳ τοιοῦτῳ. τὸ $\bar{\alpha}$ τὸ ἀθροιστικόν (ἤρουν ὁ σημαίνει τὴν ἀθροισίαν) δασύνεσθαι θέλει, οἷον ἡμαξα, ἀθρόον, ἅμα, ἅπασ. οὕτως οὖν ἄλς, εἴτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὅπου πάντα τὰ ὕδατα ἀλλέγονται καὶ ἀθροίζονται, εἴτε ἐπὶ τούτου τοῦ ἄλμυροῦ, εἴτε ὃ ἡ συνήθεια λέγει ἄλς οὐδενίφωος, σπανίως εἰρημένον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· καὶ αὐτὸ γὰρ ἀθροισίαν

τινα σημαίνει. εἰ δὲ ἐγένετο ἡ γενική ἄλτος, ἐμίλλε ψιλῶσθαι. ἐπειδὴ τὸ $\bar{\alpha}$ λήγον εἰς $\bar{\lambda}$ ἐπιφερομένου συμφώνου τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τουτέστι τοῦ δ ἢ τοῦ θ ἢ τοῦ τ , ψιλῶσθαι θέλει, οἷον ἀλθαία, Ἄλις (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ἀλδισκάνειν (σημαίνει δὲ τὸ ἄλλεσθαι). *

986, 11. τὰ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\nu}$ λήγοντα εἰ μὲν ὦσιν ἄλᾶ, ὀξύνονται, οἷον Ἀικμᾶν, Παιᾶν, Τιτᾶν, εἰ δὲ ὦσι σύνθετα, βαρύνονται (τουτέστι παροξύνονται), οἷον Ἐρμόπαν, Ἀντίπαν, Τιμυρόπαν. μόνον δὲ τὸ καρβᾶν (σημαίνει δὲ τὸν βάρβαρον) οὔτε ἀπλοῦν ἐστίν οὔτε σύνθετον, ἀλλὰ παροσύνθετον, καὶ ὀξύνεται. ἔστι γὰρ παρὰ τοῦ Κάρι Καρός Καρὶ καὶ τοῦ βοῆ καριβοῦς σύνθετον, καὶ παροσύνθετον Καριβοῦν, καὶ ἐν συζοπῇ καρβᾶν, οἷον ὁ ἔχων φωνὴν Καρός τουτέστι βάρβαρον. Conf. Etym. M. p. 490, 57.

23. τὰ εἰς $\bar{\eta}\bar{\nu}$ λήγοντα μοιουσύλλαβα, μὴ ὄντα μόνως θηλυκῆ, ἀλλ' ἢ μόνως ἄρσενικῆ ἢ καὶ ἄρσενικῆ καὶ θηλυκῆ, προσθέσει τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ τὸ $\bar{\eta}$ φιλᾶττουσι, δηλονότι ἐν τῇ γενικῇ, οἷον σπῆν σπιηρός, σφῆν σφηρός, μήν μηνός, Ζῆν Ζηρός, ὤην ὄηρός (σημαίνει δὲ τὸ πρόβατον, οἷον ὡς παρὰ Νικάνδρω

αὐτὰρ ὄτου καὶ ὤηνα καὶ ἠνεμόεντα λαγῶν),

χῆν χηρός. τοῦτο δὲ καὶ ἄρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται· ὁ χῆν γὰρ καὶ ἡ χῆν. οὗτο δὲ καὶ θηλυκῶς λέγεται, ἐδήλωσεν ὁ ποιητὴς εἰπὼν

αἰετὸς ἄργῆν χῆνα φέρον ὀνύχεσσι πέλωρον.

27. ἀψαλήν] ὁ γὰρ τραχηλὸς ἀψαληγὸς καὶ κατάξηρός ἐστι περὶ τοῦ γὰρ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν

ἀπαλήν ὑπὸ δειρήν

λέγομεν ὅτι κατὰ ἀντίφρασιν εἶπε, τουτέστι μὴ οὔσαν ἀπαλήν.

987, 3. τῷ πρώτῳ κανόνι ἀντίκειναι τὸ εἶρην· τοῦτο γὰρ ὁ Καλλιμάχος διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ἐκκλίνειν, εἶρητος, εἰπὼν ἀλλ' ἄντι βρεφῶν πολλῶν εἶρηνα μέσσων, καὶ ταῦτα μὴ ἔχοντος αὐτοῦ οὐδενίεθρου παρασηματισμόν. καὶ ἴσως διὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἐποίησεν.

16. οὐ καταλήγονσι γύσει εἰς $\bar{\sigma}$ ἀλλ' εἰς $\bar{\nu}$, τροπή δὲ ἐγένετο τοῦ $\bar{\nu}$ εἰς $\bar{\sigma}$ κατὰ Δωρικὴν διάλεκτον, ὡς περὶ ἦν ἦς, ἦρομεν ἦρομετες, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ ἦς χρόνος ἀντὶ τοῦ ἦν χρόνος, καὶ παρὰ Εὐκρίτῳ ἦρομετες ἐκ πόλιος ἀντὶ τοῦ ἦρομεν ἐκ πόλιως.

27. πάντα τὰ εἰς $\bar{\nu}\bar{\nu}$ βαρύνονται, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν εὐρύνονται.

οἱ τεχνικοὶ διαφόρου δόξης ἔχονται περὶ τούτων. ποτὲ μὲν γὰρ δοξάζουσιν ὅτι τὰ εἰς υν λήγοντα ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ σιγίλλουσι τὸ υ, ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἐκτείνουσιν αὐτό, οἷον Φόρκυν Φόρκυος, Γόρτυν Γόρτυος (ἴσθι δὲ ὄνομα πόλεως Κρήτης)· ποτὲ δὲ δοξάζουσιν ὅτι καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐκτείνουσι τὸ υ καὶ ἐν τῇ γενικῇ.

29. ἡ αἰτιατικὴ ἢ Φόρκυν θ' Ἰπποθόαν τε ἀπὸ ἀλλῆς εὐθείας εἶναι, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ Φόρκυς τοῦ Φόρκυος, ὡς περὶ βότρυς βότρυος.

988, 6. Αἰὶ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ αἰθων αἰθωνος” (σημαίνει δὲ τὴν διάπυρον) καὶ „χωρὶς τοῦ εἶρων εἶρωνος.”

8. Καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου δὲ ὀνόματος παρ' ἡμῶν ἐφύλαξαν τὴν αὐτὴν κλίσην, οἷον Δράκοντος τοῦ Σιραγονικέως. πρόσκειται „παρ' ἡμῶν,” ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς Δράκονος εἰρήγασι τὴν γενικὴν ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος.

9. Αἰὶ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ Αἰώνων Αἰώνος.” ἴσθι δὲ ἔθνηκόν. τοῦτο γὰρ ἔχον θηλυκὸν διὰ τοῦ αἶνα, οἷον Αἰώναινα, οὗ κλίνεται διὰ τοῦ ντ. τὸ γὰρ τέκτων τέκτορος καὶ γέλιων γέλιονος, μὴ ἔχοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ αἶνα καὶ μὴ κλινόμενα διὰ τοῦ ντ, οὐκ ἀντίκειται ἡμῶν, ἐπειδὴ ταῦτα κοινὰ εἰσι τῷ γένει, οἷον ὁ τέκτων καὶ ἡ τέκτων, ὁ γέλιων καὶ ἡ γέλιων. ἀλλ' οἱ ποιηταὶ παρωνύμως ποιοῦσι ταῦτα διὰ τοῦ αἶνα, οἷον γέλιαινα καὶ τέκταινα, ὡς περὶ καὶ θεὸς λέγονοι καὶ θείαινα· γίναιό μοι τέκταινα βίον δαμάτειρά τε λιμοῖο.

10. σισημελιώται τὸ Ἀπολλῶν καὶ Ποσειδάων, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδάων ἐπάμνον,

ταῦτα γὰρ φυλάζοντα τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ οὐκ ἐφύλαξαν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ αὐτό.

990, 2. πρόσκειται „ἀπλῶ” διὰ τὰ σύνθετα, οἷον διὰ τὸ ἀπόσφας ἀπόσφατος, νεκροβάσταξ νεκροβάστατος. σύνθετα δὲ δεῦ νοεῖν οὐχὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἀξ ἀπλῶν σύνθετα, ἀλλὰ τὰ ἐπ' ἄλλων τινῶν συντεθέντα. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ἀξ ἀπλῶν σύνθετα τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττουσι κλίσην, οἷον φύλαξ φύλακος χαρτοφύλαξ χαρτοφύλακος, θώραξ θώρακος λινοθώραξ λινοθώρακος, Φυλαξ Φυλακος φιλοφάλαξ φιλοφάλακος, ἄρπας ἄρπατος φιλόρπας φιλόρπατος.

991, 17. τὸ βαῖτυξ βαίτυτος (σημαίνει δὲ τὴν βδέλλαν, ὡς Ἦρος ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ φησὶ) καὶ τὸ ἡλυξ ἡλυτος (σημαίνει δὲ τὴν οἰκίαν)

διὰ τοῦ γ κλιθέντα οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ μόνως θηλυκὰ εἶσι.

24. βῶξ βωκός· ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, ὃς τις ἱστορεῖται ἔχον βοήν. γέγονε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ βοή, βούξ, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ $\bar{\omega}$ καὶ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\omega}$ βῶξ.

26. εὐρίσκομεν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ λεγόμενον ῥῶξ ῥωγός παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

992, 14. τοῦ ἀπλοῦ] λέγω δὴ τοῦ θῆρ θηρός.

ἰστέον ὅτι τὰ εἰς εἰρ λέγοντα μονοσύλλαβα τρία μόνα εἶσιν, ἐν μὲν θηλυκόν, τὸ χεῖρ, δύο δὲ ἀρσενικά, τὸ Λῆρ καὶ τὸ φθειρ. ἔστι δὲ Εἰρ ὄνομα ποταμοῦ. τὸ γὰρ Φθῆρ τὸ κύριον ὄνομα, λέγω δὴ τὸ ἐπὶ τοῦ νηοῦ τοῦ Ἐνδυμῖωνος, διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ λέγεται.

ἰστέον ὅτι τὸ χεῖρ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις καὶ χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$ λέγεται καὶ μετὰ τοῦ $\bar{\iota}$, οἷον χειρός καὶ χερός, χειρὶ καὶ χερσὶ, χεῖρα καὶ χεῖρα, χεῖρες καὶ χεῖρες· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$ χερσὶ μόνως λέγεται.

21. Δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς εἰ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἑξουσίαν φυλάξωσι τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ μῆστορ.” τοῦτο γὰρ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἐπὶ μὲν τοῦ κυρίου τρέπει τὸ $\bar{\omega}$ εἰς τὸ $\bar{\alpha}$ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον

Μῆστορά τ' ἀντίθεον,

ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιθέτου αἰεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ φυλάσσει τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον μῆστορας αἰεῖς, μῆστορε φόβοιο, ἀντὶ τοῦ ἐμπέρους καὶ ἐπιστήμορας. τοιαῦτα δὲ εὐρίσκομεν καὶ ἄλλα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις φυλάττοντα τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ἠλέκτωρ ἠλέκτωρος, ταλάωρ ταλάωρος. ἠλέκτωρ μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἥλιος, ταλάωρ δὲ τόξον. προπάτωρ προπάτωρος. ταῦτα δὲ ποιητικὰ εἶσιν, ἐπεὶ ἡμῖς διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ δεῖ γράφειν αὐτά.

32. Κίνυρ Κίνυρος· ἔστι δὲ ποταμὸς Λιβύης. (κατῆλιψ κατῆλιρος· σημαίνει δὲ τὴν μέσην στέγην ἐπὶ τοῦ πηλοῦ ἢ τινος τοιοῦτου, ἐφ' ᾧ τὰ καταστρώματα τίθενται, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς τροπέως τοῦ ἰστοῦ, ᾧ προσδέεται ὁ ἰστός. καὶ Σίριων Σίριφος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον παρὰ τοῖς κωμικοῖς εὐρισκόμενον.)

993, 11. Μηδείας] τὸ γὰρ Μηδείης ἔπ' ἔρωτι Ἰωνικόν ἐστι.

Ἰητοδοσί τινες περὶ τοῦ Θέκλα, ὅτι Θέκλις ἔστιν ἄρα ἢ γενικῇ ἢ Θέκλις. — καὶ τινὲς μὲν λέγουσιν ὅτι Ἰταλικῶς ἔτραψε τὸ η εἰς α · οἱ δὲ Ἰταλοὶ ἀποικοὶ εἶσι τῶν Αἰολέων, οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ η

εἰς ᾧ βραχὺ τρέπονται, οἷον Ἀφροδίτη Ἀφροδίτη, κύμα κύμα, ὡς παρὰ τῆ ποιητῆ

κύμα φλή.

οὐκοῦν συνεσταλμένον ἔχει τὸ ᾧ ἢ Θέλια, καὶ δῆλον ὅτι ὀφείλει τρέψαι αὐτὸ εἰς τὸ ἢ ἐν τῇ γενικῇ, ὡς περ Μούσα Μούσης. οἱ δὲ ἀκριβεστέρων δοξάζοντες λέγουσιν εἶναι τροπὴν Δωρικὴν τοῦ ἢ εἰς ᾧ μακρόν· καὶ δῆλον ὡς ἔχον τὸ ᾧ μέτρον φυλάττει αὐτὸ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Θέλια. Θέλιας, ὡς περ Ἀθηναῖ Ἀθηναῖς. ταύτης τῆς δόξης ἐστὶ Στέφανος ὁ τὰ ἔθνη καὶ γράμματα, καὶ πάντων περὶ γερονότος ἔπραξεν ἐν τῇ τούτου τοῦ ὀνόματος τεχνολογίᾳ.

994, 19. Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπὸ συναίρεσως λέγει τὴν γενικὴν τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν ὀνομάτων, οἷον Σαπφώ Σαπφῶς Σαπφῶς· τινὲς δέ, ὧν ἐστὶ Ῥωμαῖος ὁ τοῦ Φιλοπόπου διδάσκαλος, λέγουσιν ὅτι ἰσοουλλάβος ἐγένετο ἢ κλίσις ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν, τοῦτ' ἐστὶ προσθήσει τοῦ ᾧ, οἷον ἢ Σαπφῶ τῆς Σαπφῶς. τὰ γὰρ εἰς φωνῆν λήγοντα, φασὶ θηλυκὰ μακροκατάληκτα προσθήσει τοῦ σ ποιούσαι τὴν γενικὴν, οἷον Ἀθηναῖ - Ἀθηναῖς, μῦθ - μῦθς, Διοτίμα - Διοτίμας, Ἑλένη - Ἑλένης, τιμὴ - τιμῆς, οὕτως οὖν καὶ Αἰτωῖ - Αἰτωῖς καὶ Σαπφῶ - Σαπφῶς, καὶ λοιπὸν τροπὴ τοῦ ᾧ εἰς τὴν οὐ διαφθόγγον γίνεται Αἰτωῖς καὶ Σαπφῶς. ὡς περ καὶ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ μαῖα ἢ ζητητικὴ τοῦ βράχους, γίνεται μῶσα μουσα κατὰ τροπὴν τοῦ ᾧ εἰς τὴν οὐ διαφθόγγον, οἷον ἢ ζητητικὴ τῶν λόγων. ἢ οὖν οὕτω φασὶ γέγονεν ἢ γενικὴ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν, ἢ ἐκ τοῦ ἐνακτίου ἀπὸ τοῦ Αἰτωῖς καὶ Σαπφῶς κατὰ συστολήν τοῦ ᾧ εἰς τὸ σ. καὶ ἐγένετο Αἰτωῖς καὶ Σαπφῶς, διὰ τοῦ σ, καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ ἰσοουλλάβος κλινομένη μακροκαταληκτικὴν θέλει, οἷον μουσαῖ μουσῆς, Μήδειαι Μηδείας, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ὀμηρος Ὀμήρου, ἄνθρωπος ἀνθρώπου, Αἰνείας Αἰνείου, ἐξ ἀνάγκης ἐμεγεθύνθη τὸ σ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ σ, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Αἰτωῖς ὡς περ Ὀλυμπος Οὐλύμπος, νόσος νοῦσος, ὄρεα οὔρεα. καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ εἰς οὐς λήγουσα ἔχει ἄλλην γενικὴν ὡς περ ἐντελῆ, οἷον Αἰμοσθένους Αἰμοσθένους, Διομήδους Διομήδους, ταύτου οὖν χάριν διήλυσαι ἐγένετο τῆς οὐ διαφθόγγου εἰς δύο οὐ, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Αἰτωῖς ἢ ἐντελής γενικὴ, ἢ δὲ Σαπφῶς καὶ Αἰτωῖς κατὰ συναίρεσιν.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῇ μὲν διὰ τοῦ σος γενικῇ κέχρηται οἱ Ἰωνεῖς, οἷον τῆς Σαπφῶς, τῆς Αἰτωῖς· τῇ δὲ εἰς οὐς οἱ Αἰτικοὶ καὶ ἢ κοινῇ διάλεκτος, οἷον τῆς Αἰτωῖς, τῆς Σαπφῶς.

Ἰστίον δὲ ὅτι ἡ δοτικὴ ἔστι τῆς Σαπφῶ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σαπφῶ τῆς Σαπφῶς τῆς Σαπφῶ. ὥσπερ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῆς τιμῆς. καὶ λοιπὸν οἰστολήν ἀναδεξαμένη τοῦ ᾠ εἰς ὀ, ἐξεφώνησε τὸ ἰ, καὶ ἐγένετο τῆς Σαπφῶ. τινὲς δέ, ὥσπερ καὶ ὁ Θεοδόσιος, νομίζουσιν ὅτι ἀπὸ τῆς Σαπφῶος γενικῆς γέγονεν ἡ δοτικὴ Σαπφῶι, τροπῇ τοῦ ὄς εἰς ἰ, καὶ κατὰ συναλλαγὴν τοῦ ὄ καὶ ἰ εἰς τὴν οἰ δίφθογγον γίνεται Σαπφῶι. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι οὐδέποτε εὐφροσκομεν ἐν χοῳσι ταύτην τὴν δοτικὴν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὄ καὶ ἰ. οἱ δὲ γὰρ εὐφροσκομεν ἐν χοῳσι ἡ τρισύλλαβος δοτικὴ ἐπὶ τούτων, φημι δὲ ἡ Ἀητοῖ καὶ Σαπφῶι, ἀλλ' ἡ δυσύλλαβος, οἷον ἡ Ἀητοῖ καὶ Σαπφῶι. ἔστι δ' εἰπεῖν ὅτι ἀναφ' ἑρσὶ τινες τῶν τεχνικῶν μίαν χοῳν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὄ καὶ ἰ, παρὰ Πινδαρῶ· ἐκεῖνος γὰρ εἶπε τῆς Πυθῶι.

Τὴν Σαπφῶα τὴν Σαπφῶ] Ἰστίον ὅτι ἔστιν ἡ αἰτιατικὴ τὴν Σαπφῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σαπφῶ τῆς Σαπφῶς τῆς Σαπφῶ τὴν Σαπφῶν, ὥσπερ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῆς τιμῆς τὴν τιμῆν. καὶ λοιπὸν κατὰ διάλυσιν τοῦ ᾠ εἰς τὸ ὄ καὶ ᾠ γέγονε Σαπφῶα τοῦ ᾠ ἀποβληθέντος, ἐπειδὴ τὸ ᾠ ὑποβλητικόν ἔστι τοῦ ᾠ, οἷον Σέξην Σέξεια, Πολυδεύκην Πολυδεύκεια, ἦν ἔα, ἡ κεν ζῶος ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν. τὸ γὰρ μουσα μοῦσαν ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ᾠ καὶ οὐκ ἔστι κατὰ πάθος, ὥσπερ τὰ ἄλλα. ἔστιν οὖν Σαπφῶν Σαπφῶα, διάλυσως, ὡς εἴρηται, γενομένης τοῦ ᾠ εἰς ὄ καὶ εἰς ᾠ· καὶ λοιπὸν κατὰ κράσιν τοῦ ὄ καὶ ᾠ εἰς ᾠ γέγονε Σαπφῶ, ὥσπερ κρείττονα κρείττω καὶ κρείττω, βελτίονα βελτίου βελτίω. ὁ Θεοδόσιος δὲ δοξάζει ὅτι ἀπὸ τῆς Σαπφῶι δοτικῆς γέγονεν ἡ Σαπφῶα αἰτιατικὴ τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ᾠ, καὶ κατὰ κράσιν τοῦ ὄ καὶ ᾠ εἰς ᾠ Σαπφῶ. καὶ λέγει ὅτι ἡ αἰτιατικὴ συναρθεῖσα οὐκ εἴασε τὰς ἄλλας πτώσεις τῶ λόγῳ τῆς συναρθεῖσως κλιθῆναι, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν πάσας ἔκλινεν, ἤγουν πρὸς ἀναλογίαν ἑαυτῆς, πλὴν τῆς κλητικῆς τῶν ἐπιπλῶν· αὕτη γὰρ εἰς τὴν οἰ δίφθογγον λήγει. πρὸς ἀναλογίαν δὲ αὐτῆς εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυνάμεων ὁμοίως αὐτῇ εἰς ᾠ λήγει, οἷον τὰ Σαπφῶ, καὶ λοιπὸν ἀκολουθῶς αὐτῇ καὶ λοιπαὶ πτώσεις κλίνονται. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἰστίον δὲ ἔτι εὐφροσκομεν καὶ ἄλλη αἰτιατικὴ εἰς οἰν, οἷον τὴν Ἀητοῖν καὶ τὴν Σαπφῶν, ἣτις Ἰωνικὴ ἔστι. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι ἔστι τὴν Σαπφῶν καὶ τὴν Ἀητῶν ἡ αἰτιατικὴ, καὶ κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ ᾠ εἰς τὴν οἰ δίφθογγον γίνεται τὴν Σαπφῶν καὶ

τὴν Αἰητοῖν. Ἰστίον δὲ ὅτι οἱ Αἰολεῖς καὶ διὰ τοῦ ὦ λέγουσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν καὶ βυρύνουσι, οἷον τὴν Αἰτώ, τὴν Σαπφώ. πᾶσα γὰρ λέξις ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, παρ' ἡμῖν ὀξυνομένη, παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι βυρύνεται, οἷον Ἀτρεῖς Ἀτρεως, σοφός σοφος, χωρὶς τῶν προθέσεων καὶ τῶν συνδέσμων· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον ἀνά, καί, διά, μετά, ἀνά, ἐνά, πρός. „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν“ διὰ τὰ μονοσύλλαβα· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον κῦξ, σῦξ. πῶς γὰρ δύναται τὰ μονοσύλλαβα βυρύνεσθαι;

Ἄξιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βυρεία εἰς περιπομένην οὐνέχονται, οἷον παῖς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, Πηλεῖ Πηλεῖ, Πηλεῖ Πηλεῖ, Πηλεῖ Πηλεῖ, Πηλεῖ Πηλεῖ, διὰ τί ἐπὶ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν αἰ αἰτιατικῇ ἀπὸ ὀξεῖας καὶ βυρείας οὐναιρεθεῖσαι οὐ περισπῶνται ἀλλ' ὀξύνονται, οἷον Αἰητόα Αἰητώ, Σαπφία Σαπφώ, Καλυψία Καλυψώ. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. πᾶσα πῶσις, ὁμοφωνοῦσα ἑτέρᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, πάντως καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται, οἷον ἡ μουσα ὦ μουσα· ἐπ' ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἰς τόνος. ἡ Μήδεια — ὦ Μήδεια. τὸ ξύλον — ὦ ξύλον. οὕτως οὖν τῇ Αἰητοῖ — ὦ Αἰητοῖ, ὁμοίως τῇ Σαπφοῖ καὶ ὦ Σαπφοῖ. ἐπειδὴ οὖν ἐπὶ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν ἡ αἰτιατικὴ ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ (ἡ Αἰητώ γὰρ καὶ τὴν Αἰητώ, καὶ ἡ Σαπφώ καὶ τὴν Σαπφώ), τοῦτου χάριν καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἐνεδέξατο, καὶ ὀξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ. ἡ δὲ εὐθεῖα ὀξύνεται διὰ τὸν χαρᾶκτῆρα· πάντα γὰρ τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ ὀξύνονται, οἷον Κλειώ, Ἐρατώ, Καλυψώ, Αἰητώ, Σαπφώ. ὅτι γὰρ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ περισπᾶσθαι ἢ ὁμοφωνία τῆς εὐθείας, δηλοῖ ἡ αἰδῶ αἰτιατικὴ περισπασθεῖσα καὶ ἡ ἡῶ· αὗται γὰρ μὴ ὁμοφωνήουσαι τῇ ἰδίᾳ (αἰδῶς γὰρ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα καὶ ἡῶς) περισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς συναρτίσεως τῆς γενομένης ἐξ ὀξεῖας καὶ βυρείας, οἷον ἡῶα ἡῶ, αἰδῶα αἰδῶ. Πηρόσκειται ἄνωτρον κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν διὰ τὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ἀγορᾶς. ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ γενικῇ τῶν ἐρικῶν, καὶ οὐχ ὁμοιοτεῖ αὐτῇ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ τῶν ἐρικῶν περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται. Δεῖ προσθεῖναι τῷ κενόνι τούτῳ, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα πῶσις ὁμοφωνοῦσα ἑτέρᾳ πῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πάντως καὶ τὸν αὐτὸν ἀναδέχεται τόνον, χωρὶς τῶν εἰς εὐς γενικῶν τῶν γενομέ-

των Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς. οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωρικοὶ τὴν Ὀδυσσειῶς καὶ Ἰδομενέως γενικὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς λέγουσιν, ὅσον Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ, ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς τὴν χεῖρα ἐφίλησε· καὶ πάλιν Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως οὐ λῆγεν ἢ δύναμις. καὶ ἰδοὺ ὁμοφώνησεν ἢ γενικὴ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, καὶ ὅμως οὐκ ἐδέξατο τὸν αὐτὸν τόπον· ἢ μὲν γὰρ εὐθεῖα ὀξύνεται, ἢ δὲ γενικὴ περισπᾶται τῷ λόγῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας.

Ὡ. Σαπφοῦ] Λέγει ὁ τεχνικὸς ὅτι ἡ κλητικὴ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν εἰς τὴν οἰ δίφθογγον λήγει, τῆς χρήσεως οὕτως ἐχούσης, ἢ Σαπφῶ ὦ Σαπφοῦ, ἢ Αἰτωῖ ὦ Αἰτωῖ. Αἰτωῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι εἰρήσεται ἐπὶ τούτων ἡ κλητικὴ καὶ ὁμογώνως τῇ εὐθείᾳ, ὡς παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· εἰ δ' ἄγε πῦν, Ἐρατώ, παρὰ θ' ἴστασο καὶ μοι ἔνισπε. ὁ μέντοι ποιητῆς καὶ ἄλλοι εἰς τὴν οἰ δίφθογγον ποιοῦσι τὴν κλητικὴν, οἷον Αἰτωῖ ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι, καὶ γέλη πειθοῖ. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ κλητικὴ οὐδέποτε πλείονα φωνήεντα ἔχει τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον μοῦσα ὦ μῦσα, τιμή ὦ τιμή, βῆμα ὦ βῆμα, ἄστν ὦ ἄστν, βοῦς ὦ βοῦ, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπὶ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν ἡ κλητικὴ πλείονα φωνήεντα ἔχει τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον Καλυψῶ ὦ Καλυψοῦ. καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ταύτην τὴν ἀπολογία, ὅτι τὰ ἄρχαῖα τῶν ἀντιγράφων ἐν ταῖς εἰς ὦ ληγούσαις εὐθείαις εἶχον τὸ ἰ προσγεγραμμένον, οἷον ἡ Αἰτωῖ, ἢ Σαπφῶ συσταλὲν. οὖν τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ ἐν τῇ κλητικῇ, ἐξεφωνήθη τὸ ἰ· τούτου χάριν ἡ κλητικὴ ἔδοξε πλείονα φωνήεντα ἔχειν τῆς εὐθείας. οὗτος δὲ ὁ λόγος οὐκ ἔστι καταναγκαστικός. ἐὰν γὰρ δῶμεν τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ ἔχειν τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν εὐθεῖαν, εὐρεθήσεται τὸ ἰ τελικὸν τῶν θηλυκῶν καὶ οὐ τὸ ὦ· ὅπερ ἔστιν ἄτοπον. τὸ γὰρ ἰ οὐκ ἔστι τελικὸν τῶν θηλυκῶν, ἀλλὰ τῶν οὐδετέρων, οἷον τὸ μέλι, τὸ σίγητι. ὁ δὲ ἡμέτερος διδάσκαλος λέγει ταύτην τὴν ἀπολογία. τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ ἐπειδὴ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ ἔτρεψαν τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ, οἷον ἡ Σαπφῶ τῆς Σαπφοῦς τῇ Σαπφοῖ, τούτου χάριν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ ἔτρεψαν τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ. καὶ ἐπειδὴ αἱ κλητικαὶ καὶ αὐταὶ ἡμέτερον ὀξύνεσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, τὰ δὲ εἰς ὀ λήγοντα ὑπερὸ μίαν σελλαβὴν ἀποστρέφονται τὴν ὀξείαν τᾶσιν, οἷον ἐκῆνο, ἄλλο, τεῦτο, δεῦρο, χωρὶς τῆς αὐτῶ ἀντωνυμίας

καὶ χωρὶς τῆς ἀπὸ καὶ ὑπὸ προθέσεως, τούτου χάριν, ἵνα μὴ ὀξυθῶσιν αὐταὶ αἱ κλητικαὶ εἰς τὸ ὀ καταλήγονσαι, προσέλαβον τὸ ἰ, καὶ τούτου χάριν ἔχουσι πλείονα φωνήεντα τῶν ἰδίων εὐθεϊῶν αἰ εἰς τὴν οἰ δίφθογγον λήγουσαι κλητικαί. καὶ περισπῶνται ὁμοίως τῇ δοτικῇ, οἷον τῇ Αἰητοῖ ὦ Αἰητοῖ, τῇ Σαπρωῖ ὦ Σαπρωῖ· ὁμοφωνήσουσι γὰρ ταῖς δοτικαῖς ἠμεγέσθησαν καὶ ὁμοτονεῖν αὐταῖς. καὶ τὴν αἰτίαν ἔχομεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς αἰτιατικῆς. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἄξιον δ' ἐπιζητῆσαι διὰ τί τὸ ἰ προσῆλθε, καὶ οὐκ ἄλλο φωνῆεν. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ ὄντων τῶν φωνηέντων, ἄ ἔ ἦ ἰ ὀ ὕ ὦ, οὐκ ἠδύνατο οὔτε τὸ ἄ οὔτε τὸ ἦ οὔτε τὸ ὀ οὔτε τὸ ὦ πλεονάσαι, ἐπειδὴ ταῦτα οὐκ εἰσὶν ὑποτακτικὰ ἀλλὰ προτακτικὰ. τὸ δὲ ὀ πλεονάσαι οὐκ ἠδύνατο, ἵνα μὴ παρεχοίμεθα ἔμφασιν ὅτι εἰς οὗς ἔχει τὴν εὐθεϊαν, οἷον ὁ βοῦς ὦ βοῦ, ὁ πλοῦς - ὦ πλοῦ, ὁ Σιμούς - ὦ Σιμού, ὁ πλακοῦς - ὦ πλακοῦ. ἔξ ἀναιρέσεως οὖν τῶν ἄλλων φωνηέντων τὸ ἰ ἐπλεονάσεν.

Τὰ Σαπρωῖ] Ἄγει ὁ τεχνικός ὅτι αὕτη ἡ εὐθεΐα τῶν δυϊκῶν ὁμοφωνήσε τῇ εὐθειᾷ καὶ αἰτιατικῇ τῶν ἐρικῶν, ἔξ ὧν καὶ οὐπίστηκεν ὄρθῃς καὶ αἰτιατικῆς. ἡ δὲ ὄρθῃ καὶ αἰτιατικῇ τῶν ἐρικῶν ἡ Σαπρωῖ καὶ τὴν Σαπρωῖ ἔστιν ὁμοφώνως. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα πᾶσα δοτικὴ ἐρικῶν εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσαι τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ἔ ποιῆ τὴν εὐθεΐαν τῶν δυϊκῶν, οἷον Αἰαντι Αἰαντε, Θόαντι Θόαντε, λέβητι λέβητε, διὰ τί ἐπὶ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν οὐ γίνεται ἡ εὐθεΐα τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἐρικῶν τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ἰ, οἷον Αἰητοῖ Αἰητόε, Σαπρωῖ Σαπρωέ, ἀλλὰ τὰ Αἰητῶ καὶ τὰ Σαπρωῖ ὁμοφώνως τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐρικῶν· καὶ γὰρ ἡ αἰτιατικῇ τῶν ἐρικῶν τὴν Αἰητῶ ἔστι καὶ τὴν Σαπρωῖ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. καθὼν γὰρ ἔστιν ὁ λέγων ὅτι, ὅταν ἡ γενικὴ τῶν ἐρικῶν συναρῶται, τότε καὶ ἡ εὐθεΐα τῶν δυϊκῶν ὁμοίως συναρῶται, οἷον Δημοσθένους Δημοσθένης Δημοσθένη, τείχεος τείχους τείχει τείχη, εὐγενέος εὐγενοῦς εὐγενέε εὐγενῆ, οὐκ ἀντιτρέφοιτος τοῦ καθόνος. οὐ γὰρ ἠνίκα μὴ συναρῶται ἡ γενικὴ τῶν ἐρικῶν, κωλύεται πάντως συναρῶθῆναι ἡ εὐθεΐα τῶν δυϊκῶν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε συναρῶται, οἷον βασιλέος βασιλέως βασιλέε βασιλεῖ, πόλιος πόλιως πόλιε πόλη, ὡς παρ' Ἀισχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ τούτω τὸ πόλη· λέγει δὲ περὶ Ἀθηναίων καὶ Αικαδαιμονίων. εἰ ἄρα οὖν ἐν

τοῖς εἰς $\bar{\omega}$ Θηλυκοῖς συναρῶται ἡ γενική τῶν ἑνικῶν κατὰ Θεο-
 δόσιον, Αἰητός Αἰητοῖς, Σαπφός Σαπφούς καὶ Ἐρατοῦς Ἐρατοῦς,
 δηλονότι καὶ ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν ἀναγκάζεται συναρῶσιν ἐπι-
 δέξασθαι. ἂν οὖν γένηται ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν ἡ εὐθεία
 τῶν δυϊκῶν τροπῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\epsilon}$, οἷον Αἰητοῖ Αἰητοῖς καὶ Σαπφῶ
 Σαπφῶς, μέλλει ἐν τῇ συναρῶσει εἰς τὴν $\bar{\omega}$ δόξασθαι καταλή-
 γειν· τὸ γὰρ $\bar{\sigma}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\omega}$ δόξασθαι κινῶνται, οἷον τὸ ἐμόν
 - τοῦμόν, τὸ ἔργον - τοῦργον, προέβη - προῦβη. εἰς τὴν $\bar{\omega}$ δόξασθαι
 γὰρ δὲ καταλήγειν αὐτὴν ἀδύνατόν ἐστιν· οὐδέποτε γὰρ ἡ εὐθεία
 τῶν δυϊκῶν εἰς τὴν $\bar{\omega}$ δόξασθαι καταλήγει· τὸ γὰρ $\bar{\upsilon}$ οὐκ ἔστι
 τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν. τούτου οὖν χάριν οὐκ ἐγένετο
 ἐν τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν, ἀλλ' ὁμοφώνησε
 τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἑνικῶν τῇ ἐξούσῃ καταλήξιν ἁρμόζουσαν τῇ εὐ-
 θείᾳ τῶν δυϊκῶν· λήγει γὰρ εἰς $\bar{\omega}$ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν, ὅπερ
 ἐστὶ τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, οἷον τὸ φίλω, τὸ ἀνθρώ-
 πω. ἐστὶ δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἐν τοῖς
 δυϊκοῖς συναρῶσιν ἐστὶν ἡ ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ. ἐπειδὴ οὖν ἐν
 τοῖς εἰς $\bar{\omega}$ Θηλυκοῖς ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν ὁμοφώνει τῇ ἰδίᾳ
 εὐθείᾳ, οἷον τὴν Αἰητῶ καὶ ἡ Αἰητῶ, τὴν Σαπφῶ καὶ ἡ Σαπφῶ,
 τούτου χάριν ἐν τοῖς δυϊκοῖς ὁμοῦ συναρῶσιν αὐτὴν φωνὴν
 ἐφύλαξαν. ὡς γὰρ ἐν τοῖς ἑνικοῖς μὴ παραλλάξασαι κατὰ τὴν
 φωνήν, οἷον ἡ Σαπφῶ καὶ τὴν Σαπφῶ, εἰκότως οὐδ' ἐν τοῖς
 δυϊκοῖς παραλλάξουσιν κατὰ τὴν φωνήν, οἷον τὰ Σαπφῶ, δηλονότι
 ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ Ῥωμανὸν καὶ τοὺς
 δοξάζοντες ἰσοσύλλαβον ἄλλοις ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\omega}$ Θηλυκῶν καλῶς
 ἐγένετο ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν εἰς $\bar{\omega}$, ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν
 κατ' αὐτοὺς τῇ Σαπφῶ, καὶ λοιπὸν ἀκολούθως γίνεται ἡ εὐθεία
 τῶν δυϊκῶν τὴν Σαπφῶ.

Τῶν Σαπφῶν] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς $\bar{\omega}$ ἢ εἰς
 $\bar{\epsilon}$ λήγουσα εἰς οἷον ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, οἷον
 Αἰαντε Αἰάντων, φίλω φίλων. οὕτως οὖν καὶ Σαπφῶ Σαπφῶν.

Ἡ Σαπφῶ] εἰρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς
 ἡ ὀρθή, οὕτως καὶ ἡ αἰτιατικὴ.

Αἱ Σαπφῶ] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσα
 εἰς τὴν $\bar{\omega}$ δόξασθαι ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, χωρὶς
 τῶν οὐδετέρων.

Τῶν Σαπφῶν] εἰρηται ὅτι πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς $\bar{\omega}$
 λήγει ἐπὶ παντός γένους.

Ταῖς Σαπφοῖς] εἶρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἰ
λήγουσα προσθέσει τοῦ ὦ ποιᾷ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν.

Τὰς Σαπφούς] εἶρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς τὴν
οὐ διφθογγον λήγουσα εἰς οὐς ποιᾷ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πλη-
θυντικῶν.

Ἡ Σαπφοῖς] εἶρηται. Conf. Hort. Adon. f. 267. b.

995, 16. τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς ἐν Περσίδι καὶ τὴν κίλιον
καὶ τὸν τόπον τοῦ ἀροσεικοῦ ἐφύλαξεν, οἷον ἡ Κιχισιῶν τῆς Κιχ-
σιῶντος.

σημειούμεθα δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ πόλεων τὸ Ὀλοσσίων Ὀλοσσόνοσ
καὶ Ἀνθηδῶν Ἀνθηδόνοσ. δὲ προσθεῖναι καὶ εἶχειν ὅτι καὶ ὅσα
εἰσὶν ἐπὶ πόλεων εἰς δῶν τῷ ἢ παραληγόμενα, τρέποισι τὸ ὦ εἰς
τὸ ὄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ἰσηδῶν Ἰσηδόνοσ, Ἀσπληδῶν Ἀσπληδόνοσ,
Στεγηδῶν Στεγηδόνοσ, Καρχηδῶν Καρχηδόνοσ ἢ ἐν τῇ Αἰβίῃ, Καλ-
χηδῶν Καλχηδόνοσ ἢ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ἤτις καὶ Χαλκηδῶν κα-
λεῖται· ἐνθίσκομεν γὰρ διαφορομένην τὴν χηῆσιν. ἔτι δὲ προσ-
θεῖναι καὶ χωρὶς τοῦ Ἐρμιῶν Ἐρμιόνοσ καὶ τοῦ Ἡϊῶν Ἡϊόνοσ
καὶ τοῦ Βιῶν Βιόνοσ. ἐν δὲ τοῖς ὀξύτονοις τοῖς μὴ σημαίνουσι
πέπλιν δεῖ σημειώσασθαι τὸ μελεδῶν μελεδῶνοσ καὶ τὸ τυφεδῶν
τυφεδῶνοσ· περὶ ὧν ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ταῦτα ποιητικὰ εἰσι καὶ διὰ
τὸ μέτρον ποιητικῶσ διὰ τοῦ ὦ γέγοντο. ἔστι δὲ τυφεδῶν μὲν ἢ
καῦσις, μελεδῶν δὲ ἢ φροντίς.

996, 8. ὡσ παρὰ Καλλιμάχῳ· ὁ δὲ κρέα λυγρὸσ ἔταμνε.

πολλὴ ἔστιν ἢ χηῆσις τῆς χερὸσ γενικῆσ οὐ μόνον παρὰ ποιη-
ταῖσ ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖσ καὶ παρὰ ἑμβρογραφοῖσ. ἢ δὲ γε-
νικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυτικῶν τοῖν χερῶν λέγεται ὡσ ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον χωρὶς τοῦ ἰ, σπανίωσ δὲ διὰ τῆσ εἰ διφθογγου χηῆσι.

997, 22. σεσημειμένον τοῦ ἀγλῆσ ἀγλιθοσ.

26. τὰ εἰς ἰσ ὀξύτονα εἰς ἄ μόνωσ ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν,
οἷον κρηπίδα, ὑσπίδα. — παρὰ δὲ τοῖσ Διολεῦσι γίνονται εἰς ἰ
κατὰ τὴν αἰτιατικὴν μετὰ βαρέασ ἰσέτωσ· κτήμιν γὰρ λέγουσι
καὶ σφράγιν καὶ ἄφιν, ὡσ παρὰ Ἡσιόδῳ

τρισπίδαμον δ' ἄφιν τάμνειν

ἀντὶ τοῦ ὑσπίδα.

λέγει ὁ Πρωδιανὸσ μὴ εἶναι τὴν χηῆσιν τοῦ μήνιδᾳ.

998, 7. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „πλήν τοῦ κόρυς κόρυθοσ

καὶ κόμυς κόμυθος." καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ κόρυς κόρυθος
καὶ συστέλλει τὸ $\bar{\nu}$ ἐν τῇ γενικῇ,

δατέ οἱ ἐκ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
ἔχει δὲ τὴν αἰτιατικὴν διαφορομένην, οἷον κόρυθα καὶ κόρυν. τὸ
δὲ κόμυς κόμυθος καὶ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς,
ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ

καὶ μαλικῶν χόρτοιο καλὸν κόμυθα δίδωμι,
καὶ εἰς $\bar{\alpha}$ μότως ἔχει τὴν αἰτιατικὴν.

δεῖ σημειώσασθαι ἐν τῷ κανόνι τὸ ἀγνύς ἀγνῦθος. ἀγνῦθες
δὲ λέγονται οἱ λίθοι οἱ περιφερεῖς καὶ τετραγώνιοι, οἱ κρημύμενοι
ἐν τοῖς ἵστροῖς.

23. τὴν $\bar{\epsilon}\omega$ φασὶ χωρὶς τοῦ $\bar{\nu}$, καὶ οὐ τὴν $\bar{\epsilon}\omega\nu$ σὺν τῷ $\bar{\nu}$.

999, 27. ἰστέον δὲ ὅτι μοιῆρές ἐστι τὸ μέλι διὰ τοῦ $\bar{\tau}\omega\varsigma$ κληρό-
μενον· οὐκ ἐστι γὰρ εἰς $\bar{\iota}$ λήγον οὐδέτερον διὰ τοῦ $\bar{\tau}\omega\varsigma$ κληρό-
μενον, εἰ μὴ τοῦτο μόνον καὶ τὰ παρ' αὐτό, δηλονότι συντιθέοντα,
οἷον ἀπόμελι ἀπομέλιτος, ὄξομελι ὄξομέλιτος, εὐκρατόμελι εὐ-
κρατομέλιτος, οἰνόμελι οἰνομέλιτος.

28. τὸ οἰνήπι καὶ τὸ κίμι (εἶδος δὲ ἐστι παρ' Αἰγυπτίοις
ἐλαίου) καὶ τὸ κόμμι (κόμμι δὲ ἐστι τὸ κομίδιον) καὶ τὸ κιννά-
βαρι (ἐστι δὲ εἶδος βέμματος πυρήσου, ἐξ οὗ γράφει ὁ βασιλεὺς)
καὶ τὸ στίμι, ὅπερ σημαίνει εἶδος πυρήσου καὶ αὐτό, καὶ τὸ στίμι,
ὅπερ αἱ γυναῖκες κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς χροῖονται, ὅπερ ἐν τῇ
συντηθεία λεγῶς καλεῖται, οὐκ εἰδὸν Ἑλληνικῶς, κληνοῦται δὲ διὰ
καθαρῶν τοῦ $\bar{\sigma}\varsigma$. — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τοῦ κόμμι εἰρέθη παρὰ
Κρηθόλῳ ἢ δοτικῇ κόμμιδι, ὡς παρὰ τῆς κόμμιδος γενικῆς· ἔχει
δὲ οὕτως „τὸν πλαζοῦντα κόμμιδι, οὐ μέλιτι διεκόσμη." καὶ τοῦ
πέπερι δὲ ἡ γενικὴ εἰρέθη διὰ τοῦ $\bar{\delta}\omega\varsigma$, πεπέριδος. τὸ δὲ κιννά-
βαρι καὶ ἀρσενικῶς εἰρέθη, ὁ κιννάβαρις· εἰρηται γὰρ παρὰ Ἀλε-
ξανδρῶν ἢ αἰτιατικῇ τὸν κιννάβαριν. εἰρέθη δὲ καὶ τὸ στίμι
Θηλυκῶς λεγόμενον, οἷον ἡ στίμις τῆς στίμιδος. Ἴων Ὀμφάλῃ
καὶ τὴν μέλαιναν στίμιν ὀμματογράφον.

1001, 9. καὶ ἐστὶν ἑτεροκλίτον. ἡ γὰρ κλίσις αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τῆς εἰς
 $\bar{\alpha}\varsigma$ κατελήξεως ἐστὶν, οἷον ὡς ἀπὸ τῆς ὕδης ὕδατος, ὡσπερ κρέας
κρέατος, γῆρας γῆρατος. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ σκόρ, ὃ σημαίνει
τὸ ἀρόδερμα· τούτου γὰρ ἡ γενικὴ σκατός ἐστὶν ἑτεροκλίτως,
ὡς ἀπὸ τῆς σκός εἰθέλας.

Ἐπίστανται δὲ καὶ εἰς $\bar{\sigma}\varsigma$ εἰθέλα. ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ γῆρας καὶ

ἀπὸ τοῦ δέου δέου, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ὕδατος εὐθείας, ἐξ ἧς ἡ γενικὴ ὕδατος, γίνεται ὕδος, ὡς παρὰ Καλλιμάχου

ἔστιν ὕδος καὶ γαῖα καὶ ὀπτῆρα κάμινος.

ἔχομεν δὲ καὶ δοτικὴν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς παρ' Ἡσιόδου γαῖαν ὕδει φύρειν.

16. ἰστίον ὅτι τινὲς θέλουσιν ὀξύνειν τὴν Ἀττικὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν, οἷον τοῦ κρεῶς, τοῦ γηρώς, τοῦ κερῶς, λέγοντες ὅτι ἀπὸ τοῦ κρεάτος καὶ γήρατος καὶ κεράτος ἐγένοντο κατὰ συγκοπήν τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\tau}$ κρεός καὶ γηρός καὶ κερός διὰ τοῦ \bar{o} ὀξύτονως, τῷ λόγῳ τῶν εἰς ὅς δισυλλάβων γενικῶν, οἷον ὡσπερ πατρός, μητρός, φωτός, μηνός, καὶ λοιπὸν Ἀθηναῖοι ἐπιτείνοντες τὸ \bar{o} εἰς $\bar{\omega}$ ἐφύλαξαν τὴν ὀξείαν τάσιν. τῷ δὲ Ἡρωδιανῷ οὐ δοκεῖ τοῦτο, ἀλλὰ ταῦτα βαρυτόνως δοξάζει λέγεσθαι.

1002, 3. ἰστίον ὅτι παρ' Ὀμήρῳ οὐδέποτε εὐρίσκειται ἡ γενικὴ τούτων τῶν εἰς ὅς οὐδετέρων εἰς οὐς καταλήγουσα, ἀλλ' ἢ εἰς εὐς, οἷον Ἐρέβους, Θάρσευς,

τοίου μὲν Θάρσευς πλησεν φρένυς ἀμφιμελαίνας,

ἢ ἐντελῶς ἦγον διὰ τοῦ εὐς, οἷον βέλεος,

βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή.

δύο δὲ μόνας γενικὰς ἐποίησεν εἰς οὐς, ἐπὶ τῶν εἰς ὅς δηλοῦσι οὐδετέρων, τὸ

γλωροὶ ὑπὸ δέους

(ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ δέους) καὶ

ἢ ἦα κατὰ σπελους κέχεται

(ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ σπέους). τοῦτο δὲ οὐκ ἐποίησε διὰ τὸ μέτρον (καὶ εἰ εἰς εὐς γὰρ ἐποίησε ταύτας τὰς γενικὰς, ἢ αὐτὴ μακρὰ εὐρίσκετο), ἀλλὰ διὰ τὴν κακοφωνίαν τῆς ἐπαλληλίας τοῦ $\bar{\epsilon}$.

24. Choerobosci in hoc caput commentarius, quem totum appono, et in Coisliniano est et seorsim in cod. Reg. 2426 et Monac. 310.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΤΩΣΕΣΙ ΤΟΝΩΝ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Διαλεμβάνει ὁ τεχνικός περὶ τῶν ἐν ταῖς πτώσεσι τόνων, καὶ λαμβάνει πρῶτον ὁμολογούμενον τὸν τῆς εὐθείας τόνον, καὶ οὕτως κατασκευάζει τὸν τόνον τῆς γενικῆς. ζητούμεν δὲ ὅτι οἱ κύριοι τόνοι τῶν λέξεων δύο εἶδόν, ἢ τε ὀξύ φημι καὶ ἡ περισπω-

μένη. περί γὰρ τῆς βαρείας ἐμάθομεν ὅτι συλλαβικὸς τόνος ἐστὶ·
 πᾶσα γὰρ συλλαβὴ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἐχούσης τὸν κύριον
 τόνον τῆς λέξεως, λέγω δὲ τὴν ὀξεῖαν ἢ τὴν περισπωμένην, βα-
 ρεῖαν δέχεται, οἷον φίλος, ἄνθρωπος, δῆμος. καιροῦται οὖν ὁ τεχ-
 νικὸς τὸν τόνον τῆς γενικῆς λέγων ὅτι „πᾶσα γενικὴ ὀνόματος
 κοινῆ ἀπαθῆς ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν
 καὶ ἡ εὐθεῖα, χωρὶς εἰ μὴ που ἕτερος λόγος κωλύσῃ. ὑπεξαίρει-
 σθωσαν δὲ αἱ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί.” πρόκειται ἐν τῷ κα-
 ρόνι „κοινῆ” διὰ τὸ ἕα ἕως καὶ μία μιᾶς, Ἰωνικῶς ἐν τῇ γενικῇ
 περισπωθέντων, ὡς δειχθήσεται. πρόκειται „ἀπαθῆς” διὰ τὸ
 πατήρ πατέρος πατρός, ἀνὴρ ἀνέρος ἀνδρός· ταῦτα γὰρ συγχο-
 πῆν πεπονθότα οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον.
 πρόκειται „εἰ μὴ ἕτερος λόγος κωλύσῃ” διὰ τὸ Ἀδωνίς Ἀδώντι-
 δος καὶ Ὀμηρός Ὀμήρου· ταῦτα γὰρ, ὡς δειχθήσεται, δι' ἕτερον
 λόγον κατεβίβωσαν τὸν τόνον. πρόκειται „ὑπεξαίρεισθωσαν δὲ αἱ
 εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί” διὰ τὸ πᾶς παιδός καὶ φῶς φωτός καὶ
 Τρώς Τρωός· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν
 τόνον, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆς δισύλλαβιως ὠξύνθησαν, ὡς μαθησόμεθα.
 Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος
 ταῦτα. τὸ Δίας ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ
 ἡ γενικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, Διαντιος· ὁμοίως
 δὲ λέρης λέρητος, Λάχης Λάχητος, πένης πένητος, Δάρης Δάρη-
 τος, Πάρις Πάριδος. πάλιν τὸ ταχύς καὶ ἔξυς ἐπὶ τῆς δευτέρας
 ἀπ' ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ ταχέος καὶ
 ὀξέος γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς δευτέρας συλλαβῆς ἀπ' ἀρχῆς ἔχει
 τὸν τόνον. πάλιν τὸ Ἀχιλλεύς καὶ εὐγενής ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ' ἀρ-
 χῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀχιλλέως καὶ εὐγενέος
 γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ' ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον.
 πάλιν φίλος φίλου, ξένος ξένου· ἴδου ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ
 τὸν τόνον ἐφύλαξαν. πάλιν καλός καλοῦ, σοφός σοφοῦ, ἀγαθός
 ἀγαθοῦ· ἴδου ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, εἰ
 καὶ μὴ τὸν αὐτόν· ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περι-
 σπᾶται. περισπᾶται δὲ ἡ γενικὴ τῷ λόγῳ τῷ λεγομένῳ ἐν τῇ περι
 τοῦ ἕως καὶ μιᾶς διδασκαλίᾳ. πάλιν ἐστὶ δοῦλος δούλου, καὶ ἐν
 τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτόν· ἡ
 μὲν γὰρ εὐθεῖα προπερισπᾶται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ
 μιᾶς βαρείας, ἡ δὲ γενικὴ παραξύνεται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν

αὴν ἐπὶ τέλους συλλαβῆν. τὸ μέντοι Ἰδωνος Ἀδώνιδος καὶ γίλημα φιλήματος, ἐπειδὴ προπαροξύνεται ἢ εὐθεῖα καὶ περιττοσυλλαβῶς κλίνεται ἢ γενική, διὰ τοῦτο οὐ δύναται φυλάξαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, ἀλλὰ καταβιβάζει αὐτὸν μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ γενικῇ· τετάρτη γὰρ ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πίπτει ἡ ὄξεϊα, τουτέστι πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐδέποτε τόπος εὐρίσκειται τιθέμετος.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐ τίθεται τόπος. καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. οὐδέποτε ἀπλῆ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὴν τρισυλλαβίαν· τούτου χάριν οὐδὲ τόπος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβὰς. πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι „ἀπλῆ” διὰ τὰς συνθέτους, οἷον διὰ τὸ φιλόσοφος, Ἀγρίοταρχος· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουν τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἐπλαῖ. πρόσκειται „πρωτότυπος” διὰ τὰς παραγωγούς, οἷον διὰ τὸ σοφώτερος, ταχύτερος· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουν τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ πρωτότυποι. „ἀκίνητος” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ κέρω καὶ ποιῶ· γίνεται γὰρ τούτων ὁ ὑπερουντέλιχος ἐκένωμην καὶ λεπούμην, καὶ ἰδοῦ ὑπερέβησαν ταῦτα τὴν τρισυλλαβίαν, καὶ αἰτίον ἐστὶ τοῦ ὑπερβαίνειν τὴν τρισυλλαβίαν τὸ κινήθηναι αὐτά· διὰ ταῦτα οὖν πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι ὅτι οὐδέποτε ἀπλῆ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβὰς. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν, δι' ἣν οὐδέποτε ὑπερβαίνει τόπος τὴν τρισυλλαβίαν· ἔχει δὲ οὕτως. πρῶται τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τριούλλαβοι· ἔχουσι γὰρ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος. ἐπειδὴ οὖν πρῶται τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τριούλλαβοι, εὐκότως μέχρι αὐτῆς ἔστησαν οἱ τόνοι καὶ οὐχ ὑπερβαίνοσι τὴν τρισυλλαβίαν.

Ἰοίεον δὲ ὅτι καὶ τὸ Ὅμηρος Ὀμήρου καὶ τὸ ἄνθρωπος ἀνθρώπου ἀναγκάτως κατεβίβασαν τὸν τόνον, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἢ εὐθεῖα προπαροξύνεται· καὶ λοιπὸν ἢ γενική οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι, πρῶτον μὲν ὅτι οὐδέποτε πρὸ τεσσάρων χρόνων τόπος πίπτει. ἐὰν οὖν προπαροξυνθῶσιν ἐπὶ τούτων αἱ γενικαί, εὐρεθήσεται πρὸ τεσσάρων χρόνων ὁ τόπος· ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον. δεύτερον δὲ ὅτι κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων ὡς γίσει μακρῶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὄξεϊα, ἦσαν οὐ προπαροξύνεται ἢ λέξεις, οἷον Πασίδων, βημάτων, Λαχίτων. οὕτως οὖν καὶ ἀνθρώπου καὶ Ὀμήρου παροξύνεται. ἀμέλει

ἐν τῇ αἰτιατικῇ, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, οὐ κωλύεται προπαροξυνθῆναι, οἷον Ὀμηρον, ἄνθρωπον.

Τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὡς φύσει μακρῶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς τρίτη ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πίπτει ἡ ὄξεϊα „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ $\bar{\epsilon}$,” τούτέστιν ὅταν τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ $\bar{\epsilon}$ εὐρεθῇ, τρίτη ἀπὸ τέλους τότε πίπτει ἡ ὄξεϊα, ὡς ἐπὶ τοῦ πόλεως, μάντεως, πρῶξεως, πόλεων, μάντεων, πρῶξεων, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν παρὰ ταῖς διαλέτοις, οἷον Ἀτρείδεω, Πηλείδεω. Ἰστέον ὅτι ταῦτα προπαροξυνόμενα οὐ θέλουσιν ἔχειν μεταξὺ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ τοῦ $\bar{\omega}$ σύμφωνον, ὡς ἐπὶ τῶν προλεγεθέντων παραδειγμάτων· ἐὰν δὲ ἄρα καὶ ἔχωσι, πάντως εὐρίσκειται ἢ τὸ $\bar{\lambda}$ ἢ τὸ $\bar{\rho}$, ὡς ἐπὶ τοῦ χρυσοκέρω, φιλόγελως. Δεῖ δὲ γινώσκων ὅτι ἐπὶ τοῦ πόλεως καὶ μάντεως ὑπολογούμενος ὁ τεχνικός, διότι μακρῶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς προπαροξύνεται, λέγει ὅτι ταῦτα ἀπὸ τοῦ πόλιος καὶ μάντιος γεγονότα τὴν τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τάσιν.

Ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῆς $\bar{\omega}$ διφθόγγου καὶ τῆς αἰ διφθόγγου” τούτων γὰρ ἐπὶ τέλους οὐσῶν πολλάκις προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Ὀμηροί, ἄνθρωποι, Ἀρίσταρχοι, τράπεζαι, ἄμαζαι, ἄελλαι, ἐπειδὴ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς ἕνα ἡμισὺν χρόνον ἔχουσιν. Ἄλλ' ἔλθωμεν καὶ μάθωμεν πότε ἢ οἰ καὶ αἰ δίφθογγος ἐν τοῖς τονικοῖς παραγγέλμασιν ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται. Ἰστέον ὅτι ἢ οἰ καὶ ἢ αἰ δίφθογγος ἐπὶ τῶν εὐθειῶν, τῶν πληθυντικῶν δηλονότι, καὶ τῶν κλητικῶν τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται ἢ γουν ἀντὶ βραχείας, οἷον Ὀμήροι $\bar{\omega}$ Ὀμηροί, ἄνθρωποι $\bar{\omega}$ ἄνθρωποι, Ἀρίσταρχοι $\bar{\omega}$ Ἀρίσταρχοι, αἰ ἄμαζαι $\bar{\omega}$ ἄμαζαι, αἰ τράπεζαι $\bar{\omega}$ τράπεζαι, αἰ ἄελλαι $\bar{\omega}$ ἄελλαι. πρόκειται „ἐπὶ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν καὶ τῶν κλητικῶν” διὰ τὰς δοτικὰς· ἐπὶ τούτων γὰρ οὐ παραλαμβάνονται ἢ αἰ καὶ ἢ οἰ δίφθογγοι ἀντὶ κοινῆς ἀλλ' ἀντὶ φύσει μακρῶς, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ καταβιβάζεσθαι τὸν τόνον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἢ νῆκα προπαροξύνεται ἢ εὐθεῖα, οἷον ἄνθρωποι ἄνθρώποις, Ὀμηροί Ὀμήροις, Ἀρίσταρχοι Ἀριστάρχοις, ἄμαζαι ἄμαζαις, ἄελλαι ἄελλαις, τράπεζαι τραπέζαις. τούτου δὲ αἰτιὸν ἔστι τὸ σύμφωνον τὸ ἐπιφερόμενον, ἐπειδὴ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν σύμφωνον ἐπιφέρεται τῇ οἰ δίφθογγῳ καὶ τῇ αἰ· τούτου χάριν

ριν οὐ παραλαμβάνονται ἀντὶ κοινῆς. τὸ γὰρ σύμφωνον τὸ ἐπιφε-
 ρόμενον ἕτερον ἡμιχρόνιον χωρίζεται αὐταῖς καὶ ἀποτελεῖ αὐτὰς
 φῆσαι μακρῶς· τὰ γὰρ σύμφωνα, δηλοῦσι τὰ ἀπλά, ἡμιχρόνιον
 ἔχουσι. πρόσκειται „δηλοῦσι ἀπλά,“ ἐπειδὴ τὰ διπλά, ὡς δύο
 συμφώνων ἔχοντα δύναμιν, πρὸς ἓνα χρόνον ἔχουσι. ἐν δὲ τοῖς
 ἀπτότοις καὶ τοῖς εὐκτικοῖς ἡμίμασιν οὐδέποτε ἢ οἱ δίφθογγοι
 τῶ τοικῶ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται ἦρουν
 ἀντὶ βραχείας, ἀλλ’ ἀντὶ φύσει μακρῶς, οἷον ὦμοι, ποιή-
 σοι. οἱ γὰρ ἐπὶ τούτων ἀντὶ φῆσαι μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ
 οἱ δίφθογγοι, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ προπερισπᾶσθαι αὐτὰ ἀλλὰ πα-
 ροξύνεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ΟΙΚΟΙ ἦνίκα μὲν ἔστιν ἐπ’ ἦρῳ καὶ
 σημαίνει τὸ ἐν οἴῳ, παροξύνεται, ὡς τῆς οἱ δίφθογγου ἀντὶ
 φύσει μακρῶς παραλαμβανομένης, οἷον οἴκοι· ὅτε δὲ ἔστιν εὐθεῖα
 τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἴκοι, προπερισπᾶται, ὡς τῆς οἱ δίφθόγ-
 γου ἀντὶ κοινῆς παραλαμβανομένης ἦρουν ἀντὶ βραχείας, ὡς περ
 δῆμοι, κῆποι. ἢ δὲ αἱ δίφθογγοι, ὡς εἴρηται, ἐν τῇ εἰθεῖα τῶν
 πληθυντικῶν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ τῶ τοικῶ παραγγέλματι ἀντὶ
 κοινῆς παραλαμβάνεται ἦρουν ἀντὶ βραχείας, καὶ ἓνα ἡμίον χρό-
 νον ἔχει, οἷον αἰ ἄμαξαι ὦ ἄμαξαι, αἰ τράπεζαι ὦ τράπεζαι, αἰ
 ἄελλαι ὦ ἄελλαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἡμίμασιν ἀντὶ κοινῆς
 παραλαμβάνεται, καὶ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς, ὡς ἐπὶ τοῦ τύπτονται,
 πεποῖηται, καὶ ἐν τοῖς ἀπαρσιμῶσι, οἷον τύπτεσθαι, λέγεσθαι,
 καὶ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, οἷον ἄσπασαι, καταδεξαι, περιποιήσαι,
 ριμήσαι, καὶ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς, οἷον ἰὼν λέγωμαι, ἰὼν τύπτω-
 μαι. ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ
 αἱ δίφθογγοι καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς, οἷον ποιήσαιμι ποιήσαις
 ποιήσαι. ὅτι γὰρ ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ αἱ δίφ-
 θογγοὶ καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς ἐν τοῖς εὐκτικοῖς, δῆλον ἐκ τοῦ
 τὸ ποιήσαι εὐκτικὸν μὴ προπερισπᾶσθαι ἀλλὰ προπαροξύνεσθαι.
 ὅθεν τὸ ΠΟΙΗΣΑΙ ἦνίκα μὲν ἔστιν εὐκτικόν, ποιήσαιμι ποιή-
 σαις ποιήσαι, παροξύνεται, ὡς τῆς αἱ δίφθογγου ἀντὶ φύσει μα-
 κρῶς παραλαμβανομένης· ὅτε δὲ ἔστιν ἀπαρσιμῶσι, οἷον ποιήσαι
 θέλω, προπερισπᾶται, ὡς τῆς αἱ δίφθογγου ἀντὶ κοινῆς παρα-
 λαμβανομένης ἦρουν ἀντὶ βραχείας. καὶ δια τὴν ἢ αἱ δίφθογγοι
 ἐν τοῖς ὀριστικοῖς καὶ ἀπαρσιμῶσι καὶ προστακτικοῖς καὶ ὑπο-
 τακτικοῖς ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται, ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντὶ
 φύσει μακρῶς, ἐν τοῖς προστακτικοῖς, εἰ θεῶ φίλον, μαθησόμεθα

ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ πρώτου μέσου ἁριστοῦ. ἐν δὲ τοῖς ἐπιθ-
ρήμασιν ἀντὶ φύσει μικρῶς παραλαμβάνεται ἢ αἰ δίφθογγος τῷ
τονικῷ παραγγέλματι, οἷον βάρβαί, παπαί, χαμαί, χωρὶς τοῦ πα-
λαι καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ, οἷον ἐκταλαί, πρόπαλαι· ταῦτα δὲ τῷ
τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς ἔχουσι παραλαμβανομένην τὴν
αἰ δίφθογγον, ὅθεν καὶ προπαροξύνονται. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δ' ἔστι ζητῆσαι τί δὴ ποτε ἢ οἰ καὶ ἢ αἰ δίφθογγοι
μόνου ἐκ τῶν διφθόγγων τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς
παραλαμβάνονται, οἷον ἄνθρωποι, Ὀμηροί, Ἀριστάρχοι, ἄμαξαι,
τροπέζαι, ἄλλαι. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογία. Ἰστέον
ὅτι ἔνδεκα δίφθογγοι εἰσὶν· ἔστι γὰρ ἢ εἰ δίφθογγος καὶ ἢ οἰ
καὶ ἢ αἰ καὶ ἢ αῦ καὶ ἢ εὔ καὶ ἢ οὔ καὶ ἢ ἦ καὶ ἢ ῶ, ἢ διὰ τοῦ
ἦ καὶ ῶ καὶ ἢ διὰ τοῦ ῶ καὶ ῶ, καὶ ἢ ἦν καὶ ἢ ῶν, ἢ διὰ τοῦ
ἦ καὶ ῦ καὶ ἢ διὰ τοῦ ῶ καὶ ῦ, οἷον οὐτός ἀπὸ τοῦ ὀ
αὐτός, καὶ ἢ οἰ ἢ διὰ τοῦ ὀ καὶ ῶ. αὗται τοίνυν αἰ ἔνδεκα δίφ-
θογγοὶ ἀνεμερίσαντο ἐαντιῶς καὶ ἐγένοντο κατὰ τρόπους τρεῖς·
αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ κατ' ἐπικράτειαν, αἱ δὲ κατὰ διεξοδον, αἱ
δὲ κατὰ κρῆσιν. καὶ κατὰ μὲν ἐπικράτειαν εἰσιν ὡς ἐπὶ τῆς ἦ
διφθόγγου τῆς διὰ τοῦ ἦ καὶ ῶ καὶ τῆς ῶ καὶ τῆς αἰ τῆς ἐχού-
σης τὸ ῶ ἀνεκφώνητον· ἐπὶ τοῦτων γὰρ ὁ φθόγγος τοῦ ἐνὸς
φωνήεντος ἐπικρατεῖ καὶ αὐτὸς ἐξακούεται, οἷον τῆ Ἑλένη, τῷ κα-
λῷ, τῆ Μηδεία. κατὰ κρῆσιν δὲ εἰσιν ὡς ἐπὶ τῆς οὔ διφθόγγου
καὶ τῆς αῦ καὶ τῆς εὔ· ἐπὶ τούτων γὰρ συγκρισθῶσιν ἐναντὶ τὰ
δύο φωνήεντα καὶ ἀποτελοῦσι μίαν φωνὴν ἀρμόζουσαν τοῖς δύο
φωνήεσιν, οἷον αὐλός, εὔχομαι, οὗτος. κατὰ διεξοδον δὲ εἰσιν
ὡς ἐπὶ τῆς ἦν διφθόγγου τῆς διὰ τοῦ ἦ καὶ ῦ καὶ τῆς ῶν τῆς
διὰ τοῦ ῶ καὶ ῦ καὶ τῆς ῶν τῆς διὰ τοῦ ῦ καὶ ῶ· ἐπὶ τούτων
γὰρ χωρὶς ἀκούεται ὁ φθόγγος τοῦ ἐνὸς φωνήεντος, τοῦτ' ἔστι
τοῦ ῶ, καὶ χωρὶς τοῦ ἑτέρου φωνήεντος, οἷον νηροῖν, υἷός, οὐτός,

εὔτε μιν αὐτὸς ἀνήσσει.

ἀντὶ τοῦ ὀ αὐτός· ἐπειδὴ οὖν ἢ αἰ δίφθογγος ἢ ἐκφωνοῦσα τὸ
ῶ καὶ ἢ οἰ δίφθογγος οὔτε κατ' ἐπικράτειαν εἰσιν οὔτε κατὰ διεξοδον
οὔτε κατὰ κρῆσιν, εἰκότως, ὥσπερ ἐστερήθησαν τοῦ ἰδιώματος τῶν
διφθόγγων, ἐστερήθησαν καὶ τοῦ χρόνου τοῦ παρεπομένου ταῖς
διφθόγγοις, καὶ τούτου χάριν αὗται μόνου ἐκ τῶν διφθόγγων
τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς
ἕνα ἤμισον χρόνον ἔχουσι. πρόσκειναι „ἢ ἐκφωνοῦσα τὸ ῶ.“

οἶον „ἡ αἰ δίφθογγος ἢ ἐκφωνοῦσα τὸ ἰ,“ ἐπειδὴ ἡ αἰ δίφθογγος ἢ ἀνεκφώνητον ἔχουσα τὸ ἰ, ὡς εἶρηται, κατ' ἐπιγρατέϊαν ἔστι· καὶ γὰρ ἐν ταύταις ὁ φθόγγος τοῦ αἰ ἐπιγρατέϊ, ὅσον τῆ Μηδεῖα. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἐτι δὲ πρὸςθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι φύσει μακρῶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεῖα ἤγουν οὐ προπαροξύνεται „καὶ χωρὶς τοῦ ἦ τοῦ γινομένου ἀπὸ τροπῆς τῆς αἰ δίφθογγου παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς.“ τούτου γὰρ ἐπὶ τέλους ὄντος πολλάκις τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεῖα· τὸ γὰρ τύπτομαι οἱ Βοιωτοὶ τρέποντες τὴν αἰ δίφθογγον εἰς τὸ ἦ προπαροξύνουσι καὶ λέγουσι τύπτομη. Ἐτι δὲ πρὸςθεῖναι „καὶ χωρὶς τοῦ ὕ τοῦ μακροῦ τοῦ γινομένου ἀπὸ τροπῆς τῆς οἰ δίφθογγου παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς.“ τούτου γὰρ ἐπὶ τέλους ὄντος πολλάκις τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεῖα· τὸ γὰρ Ὅμηροι τρέποντες τὴν οἰ δίφθογγον οἱ Βοιωτοὶ εἰς τὸ ὕ μακρὸν προπαροξύνουσι καὶ λέγουσιν Ὅμηρον, καὶ ἰδοὺ εὐρίσκειται τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα ἔχουσα μικρὰν φύσει τὴν τελευταίαν συλλαβὴν.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ εἰπεῖν τὸν τεχνικὸν ὅτι φύσει μακρῶς οὔσης τῆς τελευταίας οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεῖα ἤγουν οὐ προπαροξύνεται ἢ λέξις.

Τούτων οὕτως ἐχόντων σημειοῦται ὁ τεχνικὸς τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος, ὅτι οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα. τὸ γὰρ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξύτουσα ὄντια ὄφειλον ἐν τῇ γενικῇ προπαροξύνεσθαι καὶ γίνεσθαι μήτερος καὶ θυγάτερος, ὡς περὶ Δημήτηρ Δημήτερος, ἵνα φυλάξωσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφ' ἧς συλλαβῆς τὸν τόνον ἔχει καὶ ἡ εὐθεῖα· ἀλλ' ἠκολούθησαν τοῖς ἰδίῳις συγγενικοῖς κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς, λέγω δὲ τῷ πατέρος, ἀνέρος, δαέρος (δαῆρ δὲ ἔστιν ὁ ἀνδράδελφος), καὶ παρωξύνθησαν ὁμοίως αὐτοῖς, οἶον μητέρος, θυγατέρος.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἡμάρτηται δέ, φησί, τὸ γυναικίος καὶ θυγατρός. καὶ γὰρ παρὰ λόγος ἔστιν ἡ γενικὴ ὀξυνομένη ἐπὶ τοῦ γυναικίος καὶ θυγατρός· πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβῶν ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἶον Αἰάντος, Θόαντος, Λίβητος, Λίχητος, Ξενοφῶντος, Ἀγλαοφῶντος, Σιδῶνος, Μακεδότος, Βολίδος, Ἰοπίδος, Ἐνλίδος. παρὰ λόγος ἄρα ἡ γυναικίος καὶ θυγατρός γενικαὶ ὀξύνονται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι συναπηνέχθησαν αὐταί

τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς κατὰ τὸν τόνον, φημὶ δὲ τῇ πατρὸς γενικῇ καὶ τῇ ἀνδρός καὶ τῇ μητρός, καὶ ὀξύνονται ὁμοίως ταῦται ταῖς γενικαῖς.

Ἐπειδὴ δὲ εἰρήκαμεν ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβάς ἀπέουραται τὴν ὀξείαν τῶσιν, δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβάς (ὑπεσταλιμένης δηλονότι τῆς γενναϊκῆς καὶ θυγατρὸς γενικῆς ὀξυνομένης παραλόγως) ἢ παροξύνεται ἢ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται. προπαροξύνονται μὲν οὖν αἱ εἰς ὅς λήγουσαι γενικαί, ὑπὲρ δύο συλλαβάς δηλονότι οὖσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ παροξυνομένων εὐθειῶν, οἷον *Ἄιας Ἄϊαντος, Θόας Θόαιτος, Πένης Πένητος, Δάφης Δάφητος, Πάρης Πάρητος, Θέτις Θέτιδος, Δημήτηρ Δημήτηρος, εὐνάτηρ εὐνάτης* (σημῖαινε δὲ τὴν σύνυμφον, καὶ εὐνάτηρ εὐνάτης καὶ εὐνάτων εὐπέλων). ἀπὸ τῆς πατρὸς γενικῆς ἔχρησιν οὖν καὶ παρὰ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξύτονον μήτερος καὶ θυγάτηρος εἶμι κατὰ τὴν γενικὴν προπαροξυτότως· ἀλλ' ὡς εἴρηται, παροξύνθησαν ὁμοίως τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς, οἷον μητρός καὶ θυγατρὸς, ὡςπερ πατέρος, ἀνδρός καὶ δαέρος, ἀπὸ προπαροξυνομένων δέ, οἷον *Ἄδωνις Ἀδώνιδος, φίλημα φιλήματος, νόημα νοήματος, Ἀρτεμις Ἀρτέμιδος, Ἀθηνῆς Ἀθήνιδος, Θεόγνις Θεόγνιδος, ἀπὸ προπερισπωμένων δέ, οἷον μνήμη μνήματος, βῆμα βήματος, αἷμα αἵματος, κύμα κύματος, σῶμα σώματος, νεάρις νεάριδος. Θούρις Θούριδος, οἷον Θούριδος ἀληθῆς. παροξύνονται δὲ αἱ εἰς ὅς λήγουσαι γενικαί, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβάς ὑπάρχουσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ ὀξυνομένων εὐθειῶν καὶ βραχεῖε παραλήγονται, οἷον ταχύς ταχέος, βραδύς βραδέος, ἡδὺς ἡδέος, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέος, Πηλεὺς Πηλέος, Ἐσθήρ Ἐστέρος, αἰθέρη αἰθέρος, ἄηρ ἄερος, ἄσπις ἄσπίδος, εὐσεβής εὐσεβέος, εὐγενής εὐγενέος, ποιμὴν ποιμένος, ὀδοὺς ὀδόντος· θέσει γὰρ μικρὰ ἢ παραλήγουσα καὶ οὐ φύσει, καὶ λοιπὸν βραχεῖαν μιμεῖται. προπερισπῶνται δὲ ὅσαι φύσει μικρὰ παραλήγονται, οὖσαι ἀπὸ ὀξυτόνων εὐθειῶν ἢ περισπωμένων, ἀπὸ μὲν ὀξυτόνων· οἷον χειμών χειμῶνος, αἰὼν αἰώνος, ἄγῶν ἀγῶνος, σωλήν σωλήνος, δοθιῆν δοθιήνος, στατήρ στατήρος, καματήρ καμπιτήρος, ἡμιθνής ἡμιθνήτος, νεομῆς νεομῆτος, ψηφίς ψηφίδος, κρηπίς κρηπίδος, ἰχώρ ἰχώρος· ἀπὸ περισπωμένων δὲ οἷον Ξεροφῶν Ξεροφῶντος, Ἄγλαοφῶν Ἄγλαοφῶντος, Ἰπποκῶν Ἰπποκῶντος, Δημοφῶν Δημοφῶντος, Ποσειδῶν*

Ποσειδῶνος, Σιμόν Σιμόντος, πλακοῦς πλακοῦντος, τιμῆς τιμῆντος, οἶον χρυσόν τιμῆντα καὶ ἄργυρον.

Ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ὅς ληρασοῦν γενικῶν τῶν ἐπὶ δύο συλλάβας. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἴα καὶ μίας οὐκ ἐφύλαξαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· ἡ γὰρ εὐθεία ἔστιν ἴα καὶ μία παροξυστότως, καὶ ὤφειλεν ἡ γενικὴ παροξύνεσθαι οἶον ἴας καὶ μίας, ἵνα φυλάξῃ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· οὐκ ἐγένετο δὲ οὕτως ἀλλ' ἴας καὶ μίας περιωπυμένως, καὶ λέγει ὁ τεχνικός οἱ ταῦτα Ἰωνικὴν ἔχουσι τόσιν, καὶ οὐκ ἰσαφήρουν ἡμῖν τὸ λεγόμενον. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιαύτην ἔχον τὴν ἐξήγησιν. ἐπὶ τῶν εἰς ἃ βραχυκαταλήκτων εὐθείων οἱ Ἴωνες βαρυντοῦν τὰς λέξεις ὡς καὶ ἡμεῖς, οἶον ἄργια, ἄργπια, Πλάταια· ὅταν δὲ γένηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, Ἰωνικῶ ἔθει καταβιβάζεται ὁ τόνος, οἶον ἄργιας, ἄργπιας, Θεσπιάς, Πλαταιάς· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἐπιδέχονται τὸν τόνον. ἐπειδὴ οὖν τὸ ἴα καὶ μία ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ μακροκαταλήκτουσιν, τοῦτου χάριν Ἰωνικῶ ἔθει κατεβίβασαν τὸν τόνον καὶ περιεσπίασθησαν, οἶον ἴας καὶ μίας, ἴα καὶ μιᾶ. τοῦτο οὖν τῷ τεχνικῷ εἰρημένον ἐστὶ, τὸ γὰρ ἴας καὶ μίας Ἰωνικὴν ἔχει τόσιν, τοιούτων ὅτι τῆς εἰθείας βαρυντοῦμένης καὶ βραχυκαταλήκτουσιν ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ μακροκαταλήκτουσιν Ἰωνικῶ ἔθει κατεβίβασαν τὸν τόνον, οἶον ἴας καὶ μίας, ἴα καὶ μιᾶ. ὅθεν ἡ αἰτιατικὴ, ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο μακροκαταλήκτος, οὐ κατεβίβασε τὸν τόνον ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἶον ἴαν καὶ μίαν.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν ἡ ἴας καὶ μίας γενικὴ καὶ ἡ ἴα καὶ μιᾶ δοτικὴ μακροκαταλήκτουσιν, καὶ ἔστιν αἰτιᾶν τρεῖς. διὰ τοῦτο ἡ ἴας καὶ μίας γενικὴ μακροκαταλήκτι, ἐπειδὴ κανὼν ἔστιν ὁ λέγει οἱ πάντα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μακροκαταλήκτιν θ·λει, οἶον ἀνθρώπος ἀνθρώπου, Ὀμηρος Ὀμήρου, δάψα δάψης, Ἀντιόχεια Ἀντιόχειας, Ἀλεξάνδρεια Ἀλεξανδρίας, Πάριος Παριείας. οὕτως οὖν καὶ ἴα ἴας καὶ μία μίας διὰ μακροῦ τοῦ ἃ κατὰ τὴν γενικὴν πρόσκειται, ἰσοσυλλάβως κληρομενῆ διὰ τὸ Ἄψ· Πάρτος καὶ Ἀάχης Ἀάχιος· ταῦτα γὰρ οὐ μακροκαταλήκτουσιν κατὰ τὴν γενικὴν, ἀλλ' οὐ κληρονομεῖται ἰσοσυλλάβως. ἡ πατρὶς καὶ μητρὶς γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ, ἡμῖν δὲ τῇ πατρὶς καὶ μητρὶς καὶ

μή μακροκαταληκτοῦσαι οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐ κλινο-
ται ἰσοσυλλάβως· πατήρ γὰρ πατέρος ἦν καὶ μήτηρ μητέρος, καὶ
κατὰ συγκοπὴν γέγονασι πατρός καὶ μητρός, καὶ λοιπὸν ἡ συ-
ναίρεσις αἰτία γέγονε τῆς ἰσοσυλλαβίας. πρόσκειται „κλινομένη”
διὰ τὸ ἄλφα τοῦ ἄλφα, τὸ βῆτα τοῦ βῆτα· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ
γενικὴ οὐ μακροκαταληκτῆ ἰσοσυλλάβως κλινομένη, ἀλλ’ οὐκ ἀν-
τίκειται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ μονόπτωτά εἰσι καὶ τὴν αὐτὴν φω-
νὴν πανταχοῦ φυλάττουσιν.

Ἐχομεν οὖν δι’ ἣν αἰτίαν ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆ μακροκατα-
ληκτῆ. ἡ δὲ ἰᾶ καὶ μιᾶ δοτικῆ διὰ τοῦτο μακροκαταληκτῆ, πρῶ-
τον μὲν ὅτι, ὡς εἴρηται, καὶ ἡ γενικὴ τούτων μακροκαταληκτῆ,
οἷον ἰᾶς καὶ μιᾶς· πᾶσα δὲ δοτικὴ ἐρικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ
γενικῇ ἰσοχρονεῖν αὐτῇ θέλει, οἷον Ὀμήρου Ὀμήρῳ, ἀνθρώπου
ἀνθρώπῳ, δίφης δίφῃ, Αἰάντος Αἰάντι, Λάχηςτος Λάχῃτι, πένη-
τος πένητι. εἰ οὖν ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆ, ὡς εἴρηται, μακροκα-
ταληκτῆ, δηλονότι εὐλόγως ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶ δοτικῆ μακροκαταληκτῆ.
πρόσκειται „ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ γενικῇ” διὰ τὸ ταχέος ταχῆ,
βραδέος βραδεῖ· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτῆ τῆς
γενικῆς βραχυκαταληκτοῦσας, ἀλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ
ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἰᾶ
καὶ μιᾶ δοτικῇ μακρόν ἐστι τὸ $\bar{\alpha}$, ἐπειδὴ τὸ $\bar{\iota}$ ἀνεκφώνητόν ἐστιν.
ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὸ $\bar{\iota}$ τότε εὐρίσκεται ἀνεκφώνητον, ἤνῃκα εὐ-
ρεθῆ ἢ μετὰ τοῦ η ἢ μετὰ τοῦ ω ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ μακροῦ ἐν μιᾷ
συλλαβῇ, οἷον τῇ σοφῇ, τῷ καλῷ, τῇ Μηδείᾳ.

Ἐχομεν οὖν τὴν αἰτίαν δι’ ἣν ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆ καὶ ἡ ἰᾶ
καὶ μιᾶ δοτικῆ μακρόν ἔχουσι τὸ $\bar{\alpha}$. ἄξιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι διὰ τί
ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆ καὶ ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶ δοτικῆ ἐπὶ τέλους ἔχουσι
αὐτὸν τόνον καὶ περιοπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται. ἔστιν οὖν εἰπεῖν
τὴν αἰτίαν ταύτην. οὐκ ἠδύνατο αἱ γενικαὶ αὐταὶ καὶ δοτικαὶ
ὀξύνεσθαι, ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα γενικὴ καὶ δο-
τικὴ μακροκαταληκτοῦσα ἐπ’ ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλ-
λαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περιοπωμένην δέχεται, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ
ὀξυτομένης εὐθέως γένηται ἡ γενικὴ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ $\bar{\sigma}$. ἔστω-
σαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, σοφοῦ σοφῷ σοφοῖν
σοφῶν σοφοῖς, καλοῦ καλῷ καλοῖν καλῶν καλοῖς, τιμῆς τιμῇ τι-
μαῖν τιμῶν τιμαῖς, φοβεροῦ φοβερῷ φοβεροῖν φοβερῶν φοβεροῖς,
Συμφοῦς Συμφοῖ Συμφοῖν Συμφῶν Συμφοῖς, πτεροῦ πτεροῖ πτε-

ἡσὼν πτερόων πτεροῦς. οὕτως οὖν καὶ ἡ ἰῶς καὶ μιᾶς γενικῆ καὶ ἡ
 εἰς καὶ μιᾶς δοτικῆ καὶ περισπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται. πρόσκει-
 ται ἐν τῷ κανόνι „μακροκατάληκτοῦσα” διὰ τὸ μηρὸς μηρί, χη-
 ρὸς χηρί, φωτὸς φωτί· ταῦτα γὰρ οὐκ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἀν-
 τίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ μακροκατάληκτα ἀλλὰ βραχυκατά-
 ληκτα. πρόσκειται „ἐπ’ ὀνομάτων” διὰ τὴν ἐμοὶ καὶ σοὶ ἀντωνυ-
 μίαν· αἵται γὰρ οὐκ περισπῶνται ἀλλ’ ὀξύνονται. πρόσκειται „ἐπὶ
 τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον” διὰ τὸ Ὀμήρου Ὀμή-
 ρου, ἀνθρώπου ἀνθρώπου· ταῦτα γὰρ μακροκατάληκτά εἰσι καὶ
 ὅμως οὐκ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχου-
 σιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὸν τόνον. πρόσκειται ἐν τῷ κα-
 νόνι „χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ ὀξυτονομηνης εὐθείας γένηται ἢ γενικῆ
 κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ,” ἐπειδὴ ἐὰν ἀπὸ ὀξυτονομηνης εὐθείας γέ-
 νηται ἢ γενικῆ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, τότε καὶ ἡ γενικῆ καὶ ἡ
 δοτικῆ ὀξύνονται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ. οἷον ὁ κέως τοῦ κέω τῷ κέω,
 ὁ λέως τοῦ λέω τῷ λέω, ὁ ζῶς τοῦ ζῶ τῷ ζῶ.

Ταῦτα μὲν ἐν τοίοις:

Ἴστέον ὅτι αἱ εἰς ὁσὶ γενικαὶ δισύλλαβοι ἐπ’ ὀνομάτων ὀξύ-
 κεσθαι θέλουσιν, οἷον μηρὸς, χηρὸς, γερὸς, φωτὸς, ποδὸς, φρε-
 ρὸς, σὺός, δρυός, σφηρὸς, σπληρὸς, Κρητὸς, κτερός, χθοιός, ἐτός,
 βοός, χρῶός, δμῶός, σαρκός, Σφιγγός, πατρὸς, ἀνδρός, μητρὸς,
 χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναίρεσιως εὐθεῆς ἢ γενικῆ ἢ πρὸς ἀντιδια-
 στολήν ἐντροῦ σημασινομένου ἢ χαρακτηρη ἀκολουθήσει, ἀπὸ συ-
 ναίρεσιως μὲν διὰ τὸ λῶος· ἀπὸ γὰρ τρισυλλάβου γενικῆς τοῦ
 λῶος γίνεται λῶος, συναίρεσιως παρακολουθησάσης ἤγουν κη-
 σεως τῶν δύο αῶ εἰς ἐν ᾧ, μακρὸν δηλοῦντι, διὸ καὶ προπερισπῶ-
 νται, οἷον

λῶος ὑπὸ ῥιπῆς, κησεως ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λῶου. καὶ πάλιν ἔστι κέω κέωρος,
 ζῶ ζῶρος, καὶ γίνονται κατὰ συναίρεσιν ἤγουν κατὰ κησίν τοῦ
 εἰ καὶ αῶ εἰς ἡ κῆρος καὶ ἦρος προπερισπωμένως, καὶ πάλιν ἔστιν
 ἡ εὐθεῖα ὕς ὡς ὄφης, καὶ γίνεται ἡ γενικῆ ὕος ὡς ὄφιος προ-
 παροξιστότως, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ υἱ καὶ ιᾶ εἰς τὴν υἱ δίφ-
 θογγον υἱος προπερισπωμένως, ὡς παρ’ Ὀμήρου

Τρώων ἵπποδάμων ζῆς Ἄλλου υἱος ἀποινα

ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν οὕτω τοῦτο σχηματίζων φη-
 σιν, ὅτι ἔστιν υἱὸς διὰ τῆς υἱ κατὰ τὴν παραλήγουσαν· τούτου ἢ

γενική υἱός καὶ κατὰ κράτος τῶν δύο $\bar{\upsilon}$ εἰς $\bar{\epsilon}\nu$, δηλονότι μακρόν,
 υἱός, ὡς περ. Θέτι. Θέτι, $\bar{\upsilon}$ εἰς $\bar{\epsilon}\nu$, δηλονότι μακρόν,
 Θέτι καλλιπλοκάμῳ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν
 τὸ $\bar{\upsilon}$ εἰς $\bar{\upsilon}$ κατὰ μὲν τὴν γενικὴν ἐπαθε συναίρεσιν τοῦ $\bar{\upsilon}$ καὶ $\bar{\epsilon}$
 εἰς τὴν $\bar{\upsilon}$ δίφθογγον, κατὰ δὲ τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναίρεσιν
 τοῦ $\bar{\upsilon}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\upsilon}$ δίφθογγον. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ
 τοῦτο τὸ $\bar{\upsilon}$ εἰς κατὰ τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναίρεσιν τοῦ $\bar{\upsilon}$ καὶ $\bar{\epsilon}$
 εἰς τὴν $\bar{\upsilon}$ δίφθογγον, ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ τὴν $\bar{\upsilon}$ δίφθογγον
 σύμφωνον εὐθόκεται ἐπιφερόμενον, οἷον ἄρπυια, μαῖα, υἱός· εἰ
 ἐπαθεν οὖν τὸ $\bar{\upsilon}$ εἰς κατὰ τὴν εὐθείαν συναίρεσιν τοῦ $\bar{\upsilon}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ εἰς
 τὴν $\bar{\upsilon}$ δίφθογγον, ἤμελλε μετὰ τὴν $\bar{\upsilon}$ δίφθογγόν σύμφωνον
 ἐπιφερόσθαι τὸ $\bar{\sigma}$, ὅπερ ἐστὶν ἕτοπός.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἄξιόν δὲ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα διὰ
 τοῦτο ἡ λῶος γενική καὶ ἡ κῆρος καὶ ἡ ἥρος βαρύνονται, ἐπειδὴ ἀπὸ
 τρισύλλαβου γενικῆς γέγονεσι τῆς λῶος καὶ κέρος καὶ ἥρος,
 διὰ ποίαν αἰτίαν καὶ ἡ πατρός καὶ μητρός καὶ ἀνδρός γενικαὶ
 οὐ βαρύνονται, οἷον πάρος καὶ μήτρος καὶ ἀνδρός, ἐπειδὴ καὶ
 αὐταὶ ἀπὸ τρισύλλαβου γενικῆς γέγονεσι τῆς πατρός καὶ μητέ-
 ρος καὶ ἀνδρός. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ μὲν πατρός καὶ μητρός
 καὶ ἀνδρός γενικαὶ συγκοπὴν πεπόνθασι τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ τελείως ἀπο-
 βάλλουσι τὴν μίαν σύλλαβον, καὶ λοιπὸν ὡς κενῶς διασύλλαβου
 ὠξύνθησαν, ἡ δὲ λῶος καὶ κῆρος καὶ ἥρος γενικαὶ κενῶσι πεπόν-
 θασι καὶ διτῶσι τρισύλλαβον εἶναι· οὐδὲ γὰρ ἐποίησαντο ἀπο-
 βολὴν σύλλαβης ἀλλὰ κενῶσι τῶν δύο φωνηέντων, καὶ λοιπὸν ὡς
 δυνάμει τρισύλλαβου εὐλόγως βαρύνονται.

Πρὸς ταῦτα ἀπογοῦσί τινες λέγοντες, εἰ ἄρα τὸ λῶος καὶ κῆ-
 ρος καὶ ἥρος ὡς δυνάμει τρισύλλαβου ἐβαρύνθησαν, διὰ ποίαν
 αἰτίαν τὸ οἷος οἷος, γέγονεσι κατὰ συναίρεσιν οἷος οἷος, μὴ ἐβα-
 ρύνθη, καὶ τοῦτο γὰρ διτῶσι τρισύλλαβον ἐστίν. ἔστιν οὖν εἰ-
 πεῖν ὅτι τὸ μὲν λῶος καὶ κῆρος καὶ ἥρος οὐ μόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ
 συναίρουσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον λῶος λῶος λῶος λῶος,
 κέρος κῆρος κῆρος, ἥρος ἥρος ἥρος, καὶ τοῦτου χάριν ὡς
 δυνάμει τρισύλλαβου ὄντι ἐν τῇ γενικῇ ἐβαρύνθησαν· τὸ δὲ οἷος
 οἷος οὐκ ἐπαθεν ἐν τῇ γενικῇ συναίρεσιν ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ μό-
 νον, οἷον οἷος οἷος, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τῆς συγκοπῆς εὐθείας ἐκλή-
 θη οἷος ἡ γενική, καὶ τοῦτου χάριν ὡς μὴ οὕσα ἡ γενική τρι-

σίλλαβος δυνάμει ἄλλῃ κυρίως δισύλλαβος ὄξύνθη. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων εὐθίσσεται, φημὶ δὲ τὸ ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνον γίνεσθαι συναίρεσιν καὶ λοιπὸν ἐν τῆς συνηρημένης εὐθείας κλίεσθαι τῇ γενικῇ, ὡς ἐπὶ τοῦ φῶς φωτός καὶ ὦς ὠτός. ἔστι γὰρ φῶς φῶτος καὶ ὄας ὄατος, καὶ λοιπὸν κῶσις παρακλουθεὶ τῇ εὐθείᾳ καὶ γίνεται φῶς καὶ ὦς, κῶσις κλίεται φωτός καὶ ὠτός ἢ γενική. οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα τὴν φωτός καὶ ὠτός γενικῇ ὑπὸ τῆς φῶτος καὶ ὄατος λέγειν κατὰ κῶσις, ἐπεὶ φῶτος καὶ ὠτος ὀφείλει εἶναι βαρυτόως, ὡς ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γενόμενα· ἀλλ' ὡς εἴρηται, ἐν τῇ εὐθείᾳ γέμετο ἢ κῶσις κῶσις ἢ κλίσις. σισσημέωται τὸ φητός ὄξύνόμενον· ἀπὸ γὰρ τρισυλλάβου γενικῆς τῆς φητός γενόμενον κατὰ κῶσις φητός ὀφείλει βαρύνεσθαι. οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα λέγειν ὅτι κατὰ τοῦτον ἐν τῇ εὐθείᾳ γέμετο ἢ κῶσις κῶσις ἢ κλίσις· οὐδὲ γὰρ εἴρηται ἢ φητός εὐθείᾳ τῇ χητός. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἢ φητός γενική συνδραμε κατὰ τὴν ἰαίον τῆς Κρητός γενικῆς καὶ σητός καὶ θητός· οἷς δὲ ἔστιν ὁ σκώληξ καὶ θῆς ὁ μισθωτός.

Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις. ἰστίον δὲ ὅτι περὶ τοῦ Θῶτος παρακοιτις λέγει ὁ τεχνικός [ὅτι] ἢ ἀπὸ τῆς Θῶτις εὐθείας γέμετο Θῶνιδος καὶ Θῶτιος Ἰωνικῶς, ὡς περὶ Πάγιδος Πάγιος, καὶ κατὰ συγκοπὴν Θῶτος, ἢ ἀπὸ τῆς Θῶων Θῶωνος καὶ κατὰ κῶσις τοῦ ὄ καὶ ὦ εἰς τὸ ὦ Θῶνος. οὐχ ἔγιως [ὅτι] λέγει. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πρῶτον λόγον ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, εἰ γέμετο κατὰ συγκοπὴν, ὀφείλει ὄξύνεσθαι ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ συγκοπὴν, λέγω δὲ τὸ πατέρος πατρός, μητέρος μητρός, ἀνέρος ἀνδρός· καὶ εὐταί γὰρ αἱ γενικαὶ συγκοπὴν παθοῦσαι καὶ δισύλλαβήσασαι ὄξύνθησαν πρὸς τὸν χαρικιῆρα τῶν εἰς ὅς δισύλλαβον γενικῶν, οἷον ὡς περὶ παιδός, μηρός, χηρός, ρηρός, φωτός, παντός. πρὸς δὲ τὸν δεῦτερον λόγον ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐδαμοῦ ἢ Θῶων εὐθείᾳ, ἐξ ἧς λέγει γεγενῆσθαι τὴν Θῶωνος καὶ Θῶνος γενικῇ, εὐρηται σημαίνουσα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα, ὅτινα σημαίνει ἢ Θῶτος γενική, ἀλλ' ἕτερον ἄνδρα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ Θῶανά τε ἀρεκτα. τί οὖν ἔχομεν εἰπεῖν; ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι κατὰ συγκοπὴν γέμετο ἢ Θῶνος γενική ἀπὸ τῆς Θῶνις γενικῆς. εἰ δὲ τις εἴποι διὰ τί οὐκ ὄξύνεται, λέγομεν τὴν αἰτίαν κατέτην. αἱ συγκοπόμενα γενικαὶ ὄξύνονται μιμουμένη εὐθείας, οἷον ἢ ἀνδρός γενική μιμεῖται τὴν χονδρός εὐθείαν, καὶ πάλιν ἢ μητρός καὶ πατρός καὶ θυγατρός.

γενικαὶ μιμοῦνται αὐτὴν ἀπὸ τοῦ εὐθεΐαν. ἐπειδὴ οὖν ἡ Θῶνος γενικὴ εἰ ὠξύνετο οὐκ ἤμελλε μιμεῖσθαι εὐθεΐαν (οὐκ ἔχομεν γὰρ εὐθεΐαν εἰς τὸς καθαρὸν δισύλλαβον, τῷ $\bar{\omega}$ παραληγομένην καὶ ὠξυνομένην, βαρυνομένην δὲ ἔχομεν, ὡς ἐπὶ τοῦ κῶνος· σημαίνει δὲ τὸ στροβιλοειδὲς ἦγον τὸ εἰς ὄξυ λῆγον· ὠνος, σημαίνει δὲ δὲ τὴν τιμήν), τούτου χάριν οὐκ ὠξύνθη ἀλλ' ἐβαρύνθη. πρόκειται „δισύλλαβον,” ἐπειδὴ ὑπὲρ δύο συλλαβίας ἔχομεν εὐθεΐαν ὠξυνομένην, οἷον κῶνωτος, οἰνωτος, Τιθωνός. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόκειται δὲ ἀνωτέρω „ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημανομένου,” ἐπειδὴ τὸ τίνος βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τίτος ὠξυνομένου· τὸ γὰρ πενστικὸν ἦγον τὸ ἐρωτηματικὸν βαρύνεται, οἷον τίνος ἔστιν υἱός; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἦγον ἄοριστον ὠξύνεται, οἷον τίμος. οὕτω γὰρ λέγομεν αὐτὸ ἀντεπιφέροντες. Καὶ πάλιν ἔστιν

Εὐρύκλεια Ἦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαι,

καὶ βαρύνεται ἐνταῦθα ἡ γενικὴ, λέγω δὲ ἡ Ἦπος, ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὠπὸς προσηγορικοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Πρόκειται δὲ „ἢ χαρακτηῖρι ἀκολουθήσει,” ἐπειδὴ ἔστι Φθάς Φθάντος ὄνομα κύριον, καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτηῖρα τῶν μετοχῶν, ὡς περὶ στάντος, βάντος, φθάντος (σημαίνει δὲ τὸν προλαβόντα). καὶ πάλιν ἔστι Θῶν ὄνομα κύριον περισπωμένον, καὶ τούτου ἡ γενικὴ λέγεται Θῶντος προπερισπωμένως πρὸς τὸν χαρακτηῖρα τῶν εἰς ὦν περισπωμένων ὀνομάτων· τὰ γὰρ εἰς ὦν περισπωμένα ὀνόματα προπερισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν, οἷον Ξενοφῶν Ξενοφῶντος, Κτησιφῶν Κτησιφῶντος, Ἄγλαοφῶν Ἄγλαοφῶντος, Δημοφῶν Δημοφῶντος. οὕτως οὖν καὶ Θῶν Θῶντος προπερισπωμένως. ἢ πρὸς τὸν χαρακτηῖρα τῆς κλῶν κλῶντος μετοχῆς καὶ ζῶν ζῶντος καὶ σμῶν σμῶντος καὶ δρῶν δρῶντος λέγομεν Θῶν Θῶντος προπερισπωμένως. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόκειται ἀνωτέρω ἐν τῷ κανόνι „ἐπὶ ὀνομάτων,” οἷον „εἰ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαὶ ἐπὶ ὀνομάτων ὠξύνεσθαι θέλουσι,” διὰ τὰς μετοχάς· αὗται γὰρ βαρύνονται, οἷον στάντος, βάντος.

Τούτων οὕτως ἔχόντων δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσι εὐθεΐα εἰς σ λῆγουσα καὶ ἀποβολῆ τοῦ $\bar{\sigma}$ τὴν γενικὴν ἀποτελοῦσα τὸν αὐτὸν πόνον τηρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷον Φιλητῆς Φιλητῆι, Μητῆς Μητῆι, Μητροῦς Μητροῦ, χρυσοῦς χρυσοῦ, ἀργυροῦς ἀργυροῦ, πλα-

κοῦς πλακοῦ, λαγῶς λαγῶ, ὄρφῶς ὄρφῶ, λείως λείῳ, νεῶς νεῶ, εὐ-
 τούς εὐτού, ἀκλίνοῦς ἀκλίνοῦ, Μενέλεως, Μενέλεω, Πηνέλεως
 Πηνέλεω.

Τὰ ἐκτείνοντα τὸ ὄ εἰς τὸ ὠ κατὰ τὴν γενικὴν Ἀττικῶς τὸν
 αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν ὃν τινα εἶχον καὶ πρὸ τῆς ἐκτίσεως τοῦ
 ὄ εἰς τὸ ὠ, οἷον πόλιος πάλεως, μάντιος μάντιως, ὄφις ὄφεις,
 λέξις λέξεως, βασιλῆος βασιλέως, Ἀχιλλέος Ἀχιλλέως, Ἀτρείος Ἀτρείως,
 Πηλέος Πηλέως, ἱερέος ἱερέως.

Αἱ συνηρημένα γενικαί, εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἐντε-
 λείᾳ, παροξύνονται ἐν τῇ συναϊρέσει, οἷον Δημοσθένης Δημοσθέ-
 νους, Διομήδης Διομήδους, Σωκράτης Σωκράτους, ἱεῖβος ἱε-
 βους, θάροςος θάροςος, τείχοςο τείχοςο, βέλοςο βέλοςο, κρέοςο
 κρέωςο, γήροςο γήροςο· εἰ δὲ παροξύνονται ἐν τῇ ἐντελείᾳ, περι-
 σπῶνται ἐν τῇ συναϊρέσει, οἷον εὐσεβέος εὐσεβοῦς, εὐγενέος εὐγε-
 νοῦς, Λητόςο Λητούςο, Σαπφόςο Σαπφοῦςο, Ἐρετριέοςο Ἐρετριῶςο,
 Πειραιέοςο Πειραιῶςο, Στειριέοςο Στειριῶςο.

Αἱ διὰ τοῦ οἴο Θετταλικαὶ γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ περισπωμένων
 κοινῶν γενικῶν ὡσι, προπερισπῶνται, οἷον κελοῦ κελοῖο, σοφοῦ
 σοφοῖο, σεμνοῦ σεμνοῖο, ποταμοῦ ποταμοῖο, ὠκεανοῦ ὠκεανοῖο,
 εἰ δὲ ἀπὸ βαρυνομένων, προπαροξύνονται, οἷον φίλου φίλοιο, κού-
 φρου κούφροιο, Πριάμου Πριάμοιο.

Τὰ ἀπὸ Ἀττικῶν γενικῶν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ὄ γινόμενα,
 εἰ μὲν ἀπὸ ὀξυτόνων γενικῶν Ἀττικῶν ὡσι, προπερισπῶνται, οἷον
 Πετιῶο Πετιῶο,

Πετιῶο υἱόςο Πετιῶο Μενεσθείςο,

ὦ υἱέο Πετιῶο Διοτρεφέοςο βασιλῆαςο.

Ταλαῶο Ταλαῶο, ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ· εἰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνων γε-
 νικῶν Ἀττικῶν ὡσι, προπαροξύνονται, οἷον τοῦ Μίνωο τοῦ Μίνωο,
 τοῦ Ἀνδρογέωο τοῦ Ἀνδρογέωο. τοῦ δὲ ὄ προσελθόντος κατεπι-
 βάσθη μιαν συλλαβὴν ὁ τόνος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τετάρτην
 ἀπὸ τέλους εἶναι τὴν ὀξείαν.

Αἱ διὰ τοῦ εῷ γενικαὶ Ἰωνικαί, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυτόνων κοινῶν
 γενικῶν ὡσι, προπαροξύνονται, οἷον Ἀτρείδουο Ἀτρείδωο, Ὀρέστουο
 Ὀρέστωο, Αἰνείουο Αἰνείωο, ἀπαθεῖς δηλονότι οἶσαι. ἐν γὰρ
 πάθωσι, πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους ἔχουσι τὴν εὐθεϊαν, οἷον Ἐρμείωο
 Ἐρμείωο καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ εῷ Ἐρμείωο παροξυτόνας,

Ἡρῆςο Ἐρμείωο τε.

εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων κοιῶν γενικῶν ὄσι, παροξύνονται, οἷον αὐλητοῦ αὐλητέω, Κασῆς Κασοῦ (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον) τοῦ Κασέω. αἱ δὲ διὰ τοῦ ᾠ Βοιωτικῶν γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυτόνων κοιῶν γενικῶν ὄσι, προπαροξύνονται, οἷον Ἀργείδου Ἀργεῖδου, Ὀρέστου Ὀρέστου, εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων κοιῶν γενικῶν ὄσι, προπερισπῶνται, οἷον ἀργεστής ἀργεστοῦ ἀργεστῆος, ἀργεστῆος νότοιο (τοῦ λευκοῦ ἢ τοῦ ταχυτάτου).

Τοιαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τόνου τῆς γενικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Κανὼν εἶ τὸν τόνον τῆς δοτικῆς, καὶ λέγει ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, οἷον κάλου κάλω, σοφοῦ σοφῶ, Ομήρου Ομήρῳ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ, φωτός φωτί, μητρός μητρὶ, γυναικός γυναικί, πατρός πατρὶ, θυγατρὸς θυγατρὶ, τινός τινί, κῆρος κῆρι, ἥρος ἥρι, λαός λαῖ, εὐσεβέος εὐσεβεῖ, ταχέος ταχεῖ, Ξενοφῶντος Ξενοφῶντι, ἀβλήτος ἀβλήτι, ἴας ἴῃ, μιᾶς μιᾷ, βελτίονος βελτίονι, χειρίονος χειρίονι (ἥτις δοτικὴ παθιδου συγκοπὴν τοῦ ὀ καὶ ὕ ἀνεδέξατο τροπήν τῆς εἰ διεφθάρη εἰς τὸ ἦ καὶ γέγονε χέρῃ).

καί τισιν γὰρ βασιλεύς, ὅτε χάσεται ἀνθὶ χέρῃ).

Αἰαντος Αἰαντι, ἀσπίδος ἀσπίδι, κνημίδος κνημίδι. διὰ τοῦτο τὸ ὄτι ἀναγνωστότερον προπαροξύνονται, οἷον ὡς τὸ

ἀντὶ τοῦ ὀ τινί, ἐπειδὴ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ τῇ ὄτιως, ὄτιως ἔχρη ἀντὶ τοῦ τίτος, καὶ λοιπὸν ἀναγκάζεται ὁμοιοποιεῖν αὐτῇ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἀνακόλουθοι εἰσι, καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτων αἱ δοτικαὶ οὐκ ἀκόλουθοί σι τὰς γενικὰς κατὰ τὸν τόνον, ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου (ἐμοῦ μὲν γὰρ καὶ σοῦ περισπωμένως, ἐμοί δὲ καὶ σοί ὀξύντως), ποτὲ δὲ ἀκόλουθοισιν, ὡς ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου· οὐ γὰρ περισπωμένως καὶ οἱ ὁμοίως περισπωμένως.

Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ διὰ τὸ ταχέος ταχεῖ. ἢ μὲν γὰρ γενικὴ ἐνταυθα παροξύνεται, ἢ δὲ δοτικὴ περισπᾶται. ἀλλ' οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἢ δοτικὴ τῇ γενικῇ· συναιθεῖσιν γὰρ ὑπομένεωσα ἐνδεῖ μίαν συλλαβὴν· ἐὰν δὲ λάβωμεν τὴν ἐντέλειαν αὐτῆς, ἢ ἀκόλουθος τῆς γενικῆς γίνεται, οἷον ταχέος

καυλί τεχεῖ, εἰσεβίος εἰσεβεῖ εἰσεβεῖ, εἰγενίος εἰγενεῖ εἰγενεῖ. Ἰδοὺ πρὸς μὲν τῆς συναίρεσιως ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται, ἐπειδὴ καὶ ἡ ποσότης τῶν συλλαβῶν ἐφυλίχθη, μετὰ δὲ τὴν συναίρεσιν οὐ φυλάττεται ὁ αὐτὸς τόνος, ἐπειδὴ τότε οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ.

Ἰοιέον δὲ οὐ κἀλλίον ἔστι παραθεῖσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἢ ἡμεῖς παρεθέμεθα, ἤπερ ἂν παρεθετο ὁ τεχνικός· αὐτὸς γὰρ παρεθετο τὸ μάντι καὶ πόλι, ὅτι ὑπὸ τοῦ μάντιος καὶ πόλιος γέγονοσι μάντιεῖ καὶ πόλει καὶ κατὰ συναίρεσιν μάντιε καὶ πόλει καὶ οὐκ ἰσοσυλλαβοῦσι τῇ γενικῇ. Ἐγὼ δὲ τις πρὸς αὐτὸν οὔτι, εἰ καὶ μὴ ἰσοσυλλαβοῦσιν, ἀλλ' οὖν τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐν ἣ ἴστιν ἐν τῇ γενικῇ ἢ ὄξεια τύσις καὶ ἐν τῇ δοτικῇ, οἷον μάντιος μάντιε, πόλιος πόλει. διὰ τοῦτο οὖν εἰρήκαμεν βελύονα εἶναι τὰ παραδείγματα ἢ ἡμεῖς παρεθέμεθα· ἐκεῖνα γὰρ μὴ ἰσοσυλλαβήσαντα τῇ γενικῇ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον· τὸ γὰρ τεχεῖος καὶ εἰσεβίος παραξύνονται, τὸ δε τεχεῖ καὶ εἰσεβεῖ περισπῶνται. κἀλλίον οὖν, ὡς εἰρηται, παραθεῖσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἤπερ τὸ μάντιε καὶ πόλει· ταῦτα γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξαν τὴν ὄξειαν τύσιν καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ καὶ πρὸς τῆς συναίρεσιως καὶ μετὰ τὴν συναίρεσιν, οἷον μάντιος μάντιε μάντιε, πόλιος πόλει πόλει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄτι παραφυλάσσασθαι ἐν τῷ κανόνι, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, τὸ αὐτὸ ἴδιον ὁ μὲν πάντες ἴψ' ἐν ἡμέατι· Ἄιδος εἰσώ· καὶ γὰρ τὸ ἴψ' περιπαῖται δοτικῆς ὑπαρχούσης τῆς γενικῆς βαρυτονουμένης· ἴον γὰρ ἔστιν ἡ εἰθεῖα ἀντι τοῦ μόρον, καὶ ἡ γενικὴ ἴου παροξυτόνως, ἡ δὲ δοτικὴ ἴψ' περισπωμένως. σημαίνει δὲ τὸ ἴψ' ἡμέατι ἀντὶ τοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων προστίθῃον ὁ τεχνικός ὅτι τῆς Τυνδάρεως εὐθείας τῆς διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ ἢ γενικῇ Τυνδάρεου ἔστι παροξυτόνως, διὰ τὴν μακρὰν τοῦ τόνου καταβιβασθέντος· ἀλλὰ καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως τῇ γενικῇ Τυνδάρεω ἔστι παροξυτόνως, καὶ πρὸς μίαν ἔχει τὸν τόνον. ὅταν δὲ γένηται Ἀιτικῶς ἢ εὐθεῖα διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ, Τυνδάρεως ὡς Μενελεως, τότε παροξυτύνεται ἡ γενικὴ, καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως, οἷον τοῦ Τυνδάρεω τῆ Τυνδάρεω, ὡσπερ τοῦ Μενελεω τῶ Μενελεω. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικός ὅτι αἱ μεταπλασμέναι δοτικαὶ εἰς εἰ λέ-

γουσαι προπαροξύνεσθαι θέλουσι. (δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὔσαι· τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ εἰρημένον αὐτῷ „εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύση), οἷον ὁ πολυπάταγος τοῦ πολυπατάγου τῷ πολυπατάγῳ παροξυτόνως· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ πολυπάταγι προπαροξυτόνως. καὶ πάλιν ἔστιν ἡ διχόμημος τῆς διχομήνου τῇ διχομήνῳ παροξυτόνως, καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν διχόμημι καὶ προπαροξύνεται. αὕτη δὲ ἡ δοτικὴ δύναται καὶ ἀπὸ τῆς διχόμημις προπαροξυτονομένης, διὰ τοῦ δος κλινομένης, εἶναι εὐθείας· ἔστι γὰρ ἰδιόμημις διχομήνιδος διχομήνιδι, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ δ καὶ τοῦ ι διχόμημι, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται τῷ λόγῳ τῆς συγκοπῆς· αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους, οἷον ὀπίσωθεν ὀπισθεν, ἔξαιρετος ἔξαιτος, ἄρμόσαντες ἄρσαντες, ἡμόπατρος ὄπατρος· τὸ γὰρ πατέρος πατρός καὶ μητέρος μητρός καὶ ἀέρος ἀνδρός συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χωρακτῆρα τῶν εἰς ὅς δισυλλάβων γενικῶν ὀνομάτων ὀξύνονται, οἷον ὥσπερ φωτός, χηρός, γραός, παιδός. καὶ πάλιν ἔστι τὸ μελικράτον καὶ τὸ χαλκόκρατον, τοῦ μελικράτου καὶ τοῦ χαλκοκράτου, τῷ μελικράτῳ καὶ τῷ χαλκοκράτῳ· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ μελικράτι καὶ τῷ χαλκόκρατι, καὶ προπαροξύνονται· ἐν δὲ εὐρεθῶσι προπερισπωμένως αἱ δοτικαὶ αὐται, τῷ μελικράτι καὶ τῷ χαλκοκράτι, γινώθι ὅτι ἀπὸ τοῦ ὀ μελικράς καὶ ὀ χαλκοκράς γίνονται, καὶ οὐ κατὰ μεταπλασμὸν γέγονασιν ἀλλὰ κατὰ ἀπόλουθον κλίσει, οἷον μελικράς μελικράτος μελικράτι, χαλκοκράς χαλκοκράτος χαλκοκράτι.

Πρόκειται ἐν τῷ κινόνι „ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὔσαι” ἡγουν εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύση, ἐπειδὴ ἔστιν ὁ κλάδος τοῦ κλάδου τῷ κλάδῳ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τῷ κλαδί, καὶ ὀξύνεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν. καὶ πάλιν τὸ λιτόν τοῦ λιτοῦ τῷ λιτῷ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τῷ λιτί, οἷον λιτόν λιτοῦ λιτῷ λιτῷ.

ἐν λεχέσσι δὲ θέντες ξανῷ λιτὶ κάλυψαν, καὶ ὀξύνεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν. αἱ γὰρ εἰς ι ἐκφωνούμενον λήγουσαι δισυλλαβαὶ δοτικαὶ ἐπ’ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον μητρί, παιδί, χηρί, μηρί, πατρί, Τρωί, σπληνί, φρενί, χθονί, σφί, θρωί. δεῖ προσθεῖναι „χωρίς εἰ μὴ ἀπὸ συναϊρέσεως εὐρεθῆ ἢ δοτικῆ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαυνομένου, ἢ χωρακτῆρι ἀκολουθήσει.” πρόκειται „χωρίς εἰ μὴ ἀπὸ συναϊρέσεως εὐρεθῆ ἢ δοτικῆ” διὰ τὸ κέρι κῆρι, ξερι ῆρι, λάκι λάι, Θέτι Θέτι,

τὸ δὲ πάντα Θέτι καλλιλοκάμῳ, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἑξῆς 1. 16. 17.

μάστι μᾶστι,

μάστι δὲ ἐνέλαυνε, ἡ δὲ ἐνέλαυνε μᾶστι.

μήτι μήτι,

μήτι τε ἠνίοχος περιγίνεται ἠνίοχοιο.

Ἰδοὺ γὰρ αἱ δοτικαὶ αὐταὶ δισύλλαβοι οὐσαὶ οὐκ ὀξύνονται, ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἀπὸ συναρρέσεως εἰσι καὶ τοῦτου χάριν δισύλλαβοῦσιν, ἐπειδὴ δυνάμει ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς εἰσι, καὶ ἡ σπῆ δὲ δοτικῆ, οἷον

εὔρε δ' ἐν σπῆι,

προπερισπωμένη καὶ μὴ ὀξυνομένη οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς ἐστὶ δυνάμει, ἀλλ' ἡ συναρρέσις αἰτία γέρονε τῆς δισύλλαβίας· ἐστὶ γὰρ σπῆος σπέος σπέει, καὶ κατὰ κῶσιν τῶν δύο εἰ εἰς ἡ σπῆι, ὡς περ Ἡρακλείους Ἡρακλήος.

τεῦχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλήος θείοιο.

Πρόσκειται „ἡ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαυνομένου,” ἐπειδὴ τὸ τίμη βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τινὲ ὀξυνομένου· τὸ μὲν γὰρ πενοτικὸν βαρύνεται, οἷον τίμη δέδωκας; τὸ δὲ ἀπταποδοτικὸν ἤγρον ἄοριστον ὀξύνεται, οἷον τινί· οὕτω γὰρ λέγομεν ἀντεπιφύροντες. Πρόσκειται „ἡ χαρακτῆρι ἀκολουθήσει,” ἐπειδὴ ἐστὶ φθάντι κύριον καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν μεταχῶν, ὡς περ φθάντι, βάντι, θέντι, δόντι. Πρόσκειται „ἐπ' ὀνομάτων,” οἷον „αἱ εἰς τ' ἐκφωνούμενον λήγουσαι δισύλλαβοι δοτικαὶ καὶ ἐπ' ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν,” διὰ τὰς μεταχᾶς· αὐταὶ γὰρ βαρύνονται, οἷον βάντι, στάντι, θέντι, δόντι, φθάντι. „Δισύλλαβοι” πρόσκειται διὰ τὸ Αἰαντι, Θούαντι, Λάχητι, λέβητι, πένητι, Πάριδι, ὄφει, πόλει, ἠρωϊ, Μίνωϊ, γέλωτι, ξρωτι, Κτησιφῶντι, Ξενοφῶντι, Σιδῶνι, ἄσπίδι, ἠαντίδι, βαλίδι, κημῖδι, κηπῖδι. αἱ γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς εἰς τ' ἐκφωνούμενου λήγουσαι δοτικαὶ ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖω τᾶσιν, οἷον Αἰαντι, Θούαντι, Λάχητι, λέβητι, ὑπεσταλμένης τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς δοτικῆς· καὶ αὐταὶ γὰρ παραλόγως ὀξύνονται, ὡς περ καὶ ἡ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς γενικῆ παραλόγως ὀξύνεται, ὡς ἐν τῇ περὶ γενικῆς ἀπεδείξαμεν. Πρόσκειται „εἰς τ' ἐκφωνούμενον” διὰ τὸ τῇ σοφῆι, τῇ καλῆι· αὐταὶ αἱ δοτικαὶ εἰς τ' λήγουσαι περισπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἔχουσιν ἐκφωνούμενον τὸ τ'. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῦ πρόσθεναι ἐν τῷ κανόνι τῶν μεταπεπλασμένων δοτικῶν, τῷ λέγοντι ὅτι αἱ μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ αἱ εἰς τ' λήγουσαι

προπαροξύνεσθαι θέλουσι; δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβίας οὔσαι,
 „χωρίς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἡ θηλυκῶν φύσει μακρᾷ παραλήγομένων.”
 ἔστι γὰρ ἡ ὑσμίνη τῆς ὑσμίνης τῇ ὑσμίνῃ καὶ ἡ Δωδώνη τῆς Δω-
 δώνης τῇ Δωδώνῃ, καὶ ἐπειδὴ εἰς ἡ ἔστιν ἡ εὐθεία τούτων καὶ
 φύσει μακρᾷ παραλήγεται, τούτου χάριν, γινόμεναι κατὰ μετα-
 πλάσμον ἐν τῇ δοτικῇ εἰς ἡ, προπερισπῶνται καὶ οὐ παροξύνον-

ται, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι

καὶ παρὰ Καλλιμάχου

μῆ με τὸν ἐν Δωδωνί λέγοι μόνον οὔνεκε χαλκόν.

Ἰστέον δὲ ὅτι μεταπλάσμος ἐστὶν ὅταν τριατῇ ἢ τελευταία συλ-
 λαβὴ τῆς λέξεως εἰς ἄλλην συλλαβὴν, ὡς ἐπὶ τῶν προλεχθέντων
 παραδειγμάτων.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τοῦ τόνου τῆς αἰτιατικῆς διαλαμβάνει, καὶ
 λέγει ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν
 τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενική, πλὴν τῶν εἰς ἡ διασυλλάβων. ἔτσι-
 σαν δὲ παραδείγματα τοῦ καινίου ταῦτα, ἀβλήτος ἀβλήτα· τὰ
 δύο προπερισπῶνται. ἰδρωτός ἰδρωτα, ὁμοίως. λιμένος λιμένα,
 ἄσπιδος ἄσπιδα· τὰ δύο παροξύνονται. Δημήτερος Δημήτερα·
 τὰ δύο προπαροξύνονται. Διομήδεος Διομήδεια, ὁμοίως. καλοῦ
 καλόν, σοφοῦ σοφόν· ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἐφύλα-
 ξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ καλοῦ καὶ σοφοῦ
 περισπᾶται, τὸ δὲ καλόν καὶ σοφόν ὀξύνεται, ἐπειδὴ βραχυκατα-
 ληκτοῦσι, περισπωμένη δὲ ἐπάνω βραχείας οὐ τίθεται ἀλλ' ἐπάνω
 μακρᾷς φύσει, οἷον Ἐρμῆς, Ἡρακλῆς, βοῦν, ροῦν. ἐπὶ μέντοι τοῦ
 Ὀμήρου Ὀμηρον καὶ ἀνθρώπου ἀνθρωπον ἐμάθομεν ὅτι ἡ μα-
 κρὰ κατερίβασεν ἐξ ἀνάγκης τὸν τόνον ἐν τῇ γενικῇ, ἐπειδὴ καὶ
 αὕτη ὄφειλε προπαροξύνεσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, ὡς ἐν τῇ περὶ
 γενικῆς μεμαθήκαμεν. ἡ δὲ αἰτιατικὴ μὴ ἔχουσα μακρὴν τὴν τε-
 λευταίαν συλλαβὴν ἠκολούθησε τῷ τόνῳ τῆς εὐθείας καὶ προπα-
 ροξύνθη, οἷον Ὀμηρος Ὀμηρον, ἀνθρωπος ἀνθρωπον. ἡ Ἀδώνιδας
 αἰτιατικὴ τῇ Ἀδώνιδος γενικῇ συντονοῦται· ὅταν δὲ φύγῃ τὴν
 τετρασυλλαβίαν, τότε τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ συντονοῦται, οἷον Ἀδωνίς
 Ἀδωνί, ἐπειδὴ τότε ἐξ αὐτῆς κανονίζεται, τὸ ἴαν καὶ μίαν ὁμοίως

ταῖς

ταῖς ἰδίαις εὐθείαις βαρύνεται, φησὶ δὲ τῇ ἑα καὶ μία* ἑμάθο-
μεν γὰρ ὅτι αἱ γενικαὶ Ἰωνικῶ ἔδει κατεβίβασαν τὸν τόνον, οἷον
τὸ ἰς καὶ μιᾶς, ἐπεὶ καὶ αὐταὶ ὁμοίως ταῖς ἰδίαις εὐθείαις ὠρι-
λον βαρύνεσθαι.

Τούτων οὕτως ἔχόντων σεσημειώται τὸ γυναικὸς γυναικία καὶ
θύγατρός θύγατρα, ὅτι ἡ μὲν γενικὴ τούτων ὀξύνεται, ἡ δὲ αἰ-
τιατικὴ βαρύνεται· οὐ δύναται γὰρ ἡ αἰτιατικὴ ἐνταῦθα φυλά-
ξαι τὴν ὀξείαν τάσιν τῆς γενικῆς, ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν
εἰς \bar{a} λήγουσα ἀποστρέφεται τὴν ὀξείαν τάσιν, οἷον *Μάρτα, Θόρατα,*
πένητα, μῆνα, χῆνα, παῖδα, Κρησιφῶντα, Ξενοφῶντα, Προσιδῶνα,
ἄσπινδα, ῥανίδα, κρηπίδα. ὅθεν τὸ ἠφάδα γινόμενον κατὰ συγκο-
πὴν ἠφαι ἀνεβίβασε τὸν τόνον, οἷον

ἄλειόμενοι ἠφαι λευκῆν,

ὡς μὴ δυνάμενον ὀξύνεσθαι διὰ τὸν κανόνα τὸν προλεχθέντα.
καὶ πάλιν ἡ φηγὴν αἰτιατικὴ γινομένη κατὰ μεταπλασμόν φύγα
ἐβαρύνθη, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

φύγαδ' ἔκρατε μώνυχας ἵππους

ἀντὶ τοῦ εἰς φηγὴν, ὡς μὴ δυνάμενον ὀξυνθῆναι διὰ τὸν προ-
λεχθέντα κανόνα. τὸ τίνα καὶ τινά πρὸς διάφορον σημασίαν
διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν βαρύνεται,
οἷον τίνα ἔτυπας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγρουν ὑόριστον ὀξύνεται,
οἷον τινά. τὸ Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιῦ καὶ Στειριῦ οὐκ ὀξύνονται
ἀλλὰ περισπῶνται· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιῶ καὶ Στει-
ριᾶ γέγονασι κατὰ κρῆσιν τοῦ \bar{e} καὶ \bar{a} εἰς \bar{a} μακρόν· ἡ γὰρ
ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέχονται, οἷον *Πῆλει Πηλεῖ,*
Ἡρακλῆϊς Ἡρακλήϊς, εὐσεβέος εὐσεβοῦς. τούτου
χάριν τῆς γυναικὸς καὶ θύγατρός γενικῆς ὀξυνομένης ἡ γυναικία
καὶ θύγατρα αἰτιατικὴ οὐκ ὀξύνεται ἀλλὰ βαρύνεται. Καὶ ἀξίον
ἔστι ζητῆσαι διὰ τί ἡ μὲν θύγατρα αἰτιατικὴ προπαροξύνε-
ται, οἷον

λυσομένος τε θύγατρα,

ἡ δὲ γυναικία αἰτιατικὴ προπερισπῆται, ὡς τὸ

γυναικία τε θήσαιο μαζόν.

καὶ παρὰ μὲν τῆς θύγατρα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο
προπαροξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ θύγατρα γέγονε κατὰ συγκοπὴν
θύγατρα, ὡς παρὰ τοῦ *Δημήτερι Δημητρα,* αἱ δὲ συγκοπαὶ ἀνα-
βιβάζουσι τοὺς τόνους, οἷον ὀπίσσωθεν ὀπίσσωθεν, ἐξίμμετος ἐξίμμετος,

δμόπατρος ὄπατρος, ἀρμόσαντες ἀρσάντες,

ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται.

τὸ γὰρ πατέρας πατρός καὶ μητέρας μητρός καὶ ἀνέρος ἀνδρός συγκοπέντα καὶ μὴ ἀνεπιβίοντα τὸν τόνον οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ὅς διουλλάβων γενικῶν ἠκολούθησαν, καὶ ὀξύνονται ὡς περ φωτός, χηρός, γραός, παιδός, μηνός, Τρωός, φρενός, χθονός. ἄλλως τε δὲ διὰ τοῦτο προπαροξύνεται ἡ θυγάτρα αἰτιατικῇ, ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικῇ ἐνικῶν εἰς ἄ λήγουσα, ἔχουσα παροξυνομένην τὴν εὐθεῖαν, προπαροξύνεται, οἷον Αἴας Αἴαντα, λέβης λέβητα, πένης πένητα, Πέλοψ Πέλοπα, χαρῆς χαρῆντα, Ἐκτωρ Ἐκτορα, Δημήτηρ Δημήτερα, εἰνάτη εἰνάτητα. εἰ ἄρα οὖν ἡ θυγάτηρ εὐθεῖα παροξύνεται, δήλον ὅτι εὐλόγως ἡ θυγάτρα αἰτιατικῇ προπαροξύνεται, εἰ καὶ ἡ ἀπαθὴς θυγάτηρ αἰτιατικῇ παραλόγως παροξύνεται. ἔτι δὲ καὶ ἡ μητέρα μητήρ γὰρ ἡ εὐθεῖα παροξυτόνως καὶ θυγάτηρ, ὡς τε ἐν τῇ θυγατέρος γενικῇ καὶ μητέρος, ὡς ἐμάθομεν ἐν τῷ περὶ γενικῆς λόγῳ, παραλόγως παροξύνονται ταῦτα, ἡνίκα ἐλέγομεν ὅτι ἠκολούθησαν κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς ταῦτα τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς, φημὶ δὲ τῷ πατέρος, ἀνέρος, δαίρος (δαῖρ δὲ ἔστιν ὁ ἀνδράδελφος).

Περὶ τῆς γυναικῆς αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο προπερισπᾶται, ὅτι πᾶσα αἰτιατικῇ ἐνικῶν εἰς ἄ λήγουσα, διφθόγγῳ παραληγομένη, προπερισπᾶται, οἷον γλαῦκα, καῦκα, προῖκα, αἶγα, πῖαιδα, δαῖτα· οὕτως οὖν καὶ γυναικῆς προπερισπωμένως, τῇ παραλήξει τῆς διφθόγγου ἀκολουθησάσης τῆς αἰτιατικῆς, εἰ καὶ ἐκεῖνα μὲν δυσύλλαβά εἰσι, τοῦτο δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβῶν. ἀλλ' οὖν ὡς εἴρηται, διὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ παραληγοῦσῃ δίφθογγον προπερισπᾶσθη ὁμοίως ἐκείνοις. Ταῦτα μὲν ἐν τοῖτοις.

Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ „πλὴν τῶν εἰς ἄ διουλλάβων,” οἷον „πᾶσα αἰτιατικῇ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικῇ, πλὴν τῶν εἰς ἄ διουλλάβων,” ἐπειδὴ, ὡς φησὶν ὁ τεχνικός, αἱ εἰς ἄ λήγουσαι αἰτιατικαὶ διουλλάβοι μόνως βυζύνονται. ἰδοὺ γὰρ ἔστι φωτός, μηνός, χηρός, παντός ὀξυτόνως, τὸ δὲ φῶτα, μήνα, χῆνα, πάντα βυζύνονται· εἰρήκαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα αἰτιατικῇ ἐνικῶν εἰς ἄ λήγουσα ἀπεστραπτὰ τὴν ὀξεῖαν τάσιν. τὸ γὰρ τινα καὶ τινά, ὡς εἴρηται, πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον. αἱ μέντοι

εἰς $\bar{\nu}$ λήγουσαι αιτιατικαὶ μονοσύλλαβοι, δηλονότι μακροκατάληκτοι, περισπῶνται, οἷον μῦν, σῦν, δρῦν, λῖν (σχημαίνει δὲ τὸν λέοντα,

ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων),

γρᾱῦν, ζῶν (ἀντὶ τοῦ ζῶντα), θεῦν,

τὴν θεῖν Ἄρτεμιν οἷ' ἔπαθεν

ἀντὶ τοῦ τὴν θεόν. γέγονε κατὰ κρᾱσιν Δωρικὴν ἢ Ἰωνικὴν τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ \bar{o} εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\nu}$ διάθογγον, ὡς περ' Ἐρέβους Ἐρέβους, καὶ ὤφει-
 λιν ὀξύνεσθαι, ἐπειδὴ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεία εἰς ὀξείαν συναιροῦν-
 ται, οἷον ζῶός ζῶός, ἐστᾶώς ἐστῶός, Νηρήης Νηρήης· ἀλλὰ τῷ κινόντι
 τῷ λεχθέντι περισπᾶσθη. πάλιν ἔστι κλείν περισπωμένως· τοῦτο
 δὲ ἀπὸ τοῦ κλείς κλειδός κλειδί κλειδα γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τῆς
 $\bar{\delta}\alpha$ συλλαβῆς, καὶ ὤφειλεν εἶναι χωρὶς τοῦ $\bar{\nu}$. τῆς γὰρ $\bar{\delta}\alpha$ συλλα-
 βῆς ἀποκοπίσης κλεῖ εἰρήσκειται χωρὶς τοῦ $\bar{\nu}$. ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα
 αιτιατικὴ ἐνικῶν μονοσύλλαβος ἄρσενική ἢ θηλυκὴ αὐτὴ καθ' ἑαν-
 τὴν οὔσα εἰς $\bar{\nu}$ θέλει λήγειν, οἷον μῦν, σῦν, γῆν, δρῦν, καῦν,
 γρᾱῦν, ζῶν (ἀντὶ τοῦ ζῶντα), τούτου χάριν προσέλαβε τὸ $\bar{\nu}$ καὶ
 ἐγένετο κλείν. Πρόσκειται „ἄρσενική ἢ θηλυκὴ” διὰ τὸ τί· τοῦτο
 γὰρ οὐ λήγει εἰς $\bar{\nu}$, λέγω δὲ τὸ τί, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ
 οὐκ ἔστιν οὔτε ἄρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν ἀλλ' οὐδέτερον. Πρόσ-
 κείται „αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὔσα” διὰ τὸ νῆ Δία· αὐτὴ γὰρ ἡ
 αιτιατικὴ γίνεται καθ' ἀποκοπὴν νῆ Δί, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ ἄρσενικῶν
 ὀνομάτων εὐρίσκειται αιτιατικὴ μονοσύλλαβος μὴ λήγουσα εἰς $\bar{\nu}$,
 λέγω δὲ τὸ νῆ Δί· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εὐρίσκε-
 ται αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀλλ' ἐν συντάξει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόσκειται ἄνωτέρω „δηλονότι μακροκατάληκτοι,” οἷον „αἰ
 εἰς $\bar{\nu}$ λήγουσαι αιτιατικαὶ μονοσύλλαβοι, δηλονότι μακροκατα-
 ληκτοι, περισπῶνται,” διὰ τὸ ἐν, οἷον ἐν βιβλίον· τοῦτο γὰρ ὀξύ-
 νεται, ἀλλ' οὐκ ἔστι μακροκατάληκτον ἀλλὰ βραχυκατάληκτον. πε-
 ρισπωμένη δὲ οὔτε ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θέσει μακρᾶς τί-
 θεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς, οἷον Ἐρηῆς, παῖς, βοῦς, κοῦς,
 Ἡρακλῆς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἡ περισπωμένη οὔτε
 ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θέσει μακρᾶς τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω
 φύσει μακρᾶς. καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν ἀπολογίαν ταύτην. ἡ περισπω-
 μένη διπλοῦς τόπος ἔστιν· ἀπὸ γὰρ ὀξείας καὶ βαρεῖας οὐγκείται.
 εἰκότως οὖν ἐπάνω μακρᾶς τίθεται, ὡς δῆθεν τῆς μακρᾶς οὔσης
 διπλῆς κατὰ τὸν χρόνον· ἀπὸ γὰρ δύο χρόνων σύγκειται, ἡ δὲ
 βραχεῖα ἀπὸ ἐνὸς χρόνου. τούτου οὖν χάριν ἐπάνω βραχείας οὐ

τίθεται περισπωμένη· διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲ ἐπάνω θέσει μακρῶς ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρῶς τίθεται, ἐπειδὴ φύσει ἐκ δύο τόνων σύγκριται, τουτέστιν ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας, ἢ περισπωμένη· ἐπειδὴ οὖν, ὡς εἶρηται, ἐκ δύο τόνων φύσει σύγκριται ἢ περισπωμένη, εἰκότως καὶ ἐπάνω φύσει μακρῶς ἤγουν δύο χρόνους ἔχουσης συλλαβῆς τίθεται. τούτου οὖν χάριν ἐπάνω φύσει μακρῶς τίθεται καὶ οὐκ ἐπάνω θέσει μακρῶς.

Τούτων οὕτως ἔχόντων δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ᾗ λήγουσα, φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας, πάντως καὶ τὸν τόνον αὐτῆς φυλάττει, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, καλὸς καλόν, σοφὸς σοφόν, σεμνὸς σεμνόν, βραχὺς βραχύν, ὄξυς ὄξύν, ποιητὴς ποιητήν, ἀθλητὴς ἀθλητήν, ἄθλητής ἀθλητήν, πληθὺς πληθύν, οἷζυς οἷζύν, Ἔρινος Ἐρινύν, φίλος φίλον, κοῦφος κοῦφον, μάντις μάντιν, ὄρνις ὄρνιν, βότρυς βότρυν, ἡμέρα ἡμέραν, διφθέρα διφθέραν, Ἑλένη Ἑλένην, Ἀφροδίτη Ἀφροδίτην, Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδην, Ὀρέστης Ὀρέστην, μία μίαν, μέγας μέγαν, Λιχῆς Λιχῆν, χρυσοῦς χρυσοῦν, χαλκοῦς χαλκοῦν, ἀργυροῦς ἀργυροῦν, σιδηροῦς σιδηροῦν, βοῦς βοῦν. Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι „φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας” διὰ τὸ ἰχθὺς ἰχθύν, ἰχθύν παιδοφύγα·

αὕτη γὰρ συστέλλει τὸ ᾗ καὶ οὐκ ὁμοιοῦται τῇ περισπωμένῃ εὐθείᾳ. Πρόσκειται „ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν” διὰ τὸ κλεῖς κλεῖν, κίς ἰῶν, κίς κῖν (σημαίνει δὲ τὴν σκώληκα). ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἢ μὲν εὐθεῖα ὀξύνεται, ἢ δ' αἰτιατικὴ περισπᾶται· περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν, ὃν τινα εἰρήκαμεν ἄνωτέρω.

Αἰ εἰς ᾗ ἢ εἰς ἣ λήγουσαι αἰτιατικαὶ συνηρομέναι, εἰ μὲν ἀπὸ ἐντελῶν εἰς ἀπροπαροξυνομένων, παροξύνονται ἐν τῇ συναϊρέσει, οἷον Διομήδεα Διομήδη, Ἀριστοφάνεα Ἀριστοφάνη, Δημοσθένεα Δημοσθένη, Σωκράτεα Σωκράτη, εἰ δὲ ἀπὸ ἐντελῶν εἰς ἀπροξυνομένων, περισπῶνται ἐν τῇ συναϊρέσει, οἷον εὐσεβέα εὐσεβῆ, ἄσθενέα ἄσθενῆ, εὐτυχέα εὐτυχῆ, Ἐρετριέα Ἐρετριᾶ, Πειραιεύ Πειραιῆ, Στειριέα Στειριᾶ.

Αἰ εἰς ᾧ λήγουσαι αἰτιατικαὶ κατὰ συγκοπὴν μὲν οὔσαι τὸν τόνον τῆς ἀπαθοῦς λέξεως φυλάττουσιν, οἷον Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω,

ἦρωα ἦρω, Μίνωα Μίνω, Ποσειδῶνα Ποσειδῶ, κυκεῶνα κυκεῶ,
ιδρωῶτα ιδρωῶ,

ιδρωῶ ἀπεψύχοντο,

ἰχῶρα ἰχῶ,

καὶ ἀπὸ ἰχῶ χειρὸς ὁμόορον.

(ἰχώρ δέ ἐστι τὸ μεταβεβλημένον αἷμα)· εἰ δὲ μὴ εἶδὲ κατὰ ἀπο-
κοπήν, ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν οὔσαι ὀξύνονται, οἷον ἡ Σα-
πφῶ τὴν Σαπφῶ, ἡ Ἐρατώ τὴν Ἐρατώ, ἡ Καλυψῶ τὴν Καλυψῶ,
ἡ Κλειῶ τὴν Κλειῶ, ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ὦς θηλυκῶν οὔσαι περισπῶν-
ται, οἷον ἡ αἰδώς τὴν αἰδῶ,

καὶ αἰδῶ θεόθαι ἐν θυμῷ,

ἡ ἠώς τὴν ἠῶ,

καὶ ἠῶ διαν ἔμιμνεν.

ἄφαιλον δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν περισπῶσθαι κατὰ
τὴν αἰτιατικὴν τῷ λόγῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ὀξείας καὶ βαθείας,
ὡς ἐν τοῖς εἰς ὦ θηλυκοῖς μεμαθήκαμεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς
Σαπφῶ αἰτιατικῆς· ἀλλὰ διὰ τὴν ὁμοφωνίαν τὴν πρὸς τὴν εὐ-
θεϊαν ὠξύνθησά, ὡς ἔκεισε μεμαθήκαμεν.

Αἰ εἰς ἦν λέγουσαι αἰτιατικαὶ ἀπὸ γενικῶν εἰς ὦς λέγουσῶν
οὔσαι, εἰ μὲν βαρύνεται ἡ εὐθεΐα, βαρύνονται, οἷον Σωκράτης
Σωκράτους Σωκράτην, Δημοσθένης Δημοσθένους Δημοσθένην, εἰ
δὲ περισπῶται ἡ εὐθεΐα, περισπῶνται, οἷον Ἡρακλῆς Ἡρακλοῦς
Ἡρακλῆν, Περικλῆς Περικλοῦς Περικλῆν· εἰ δὲ ὀξύνεται ἡ εὐθεΐα,
βαρύνονται διὰ τὸ τοὺς Αἰολεῖς κροῖσθαι ταύταις ταῖς αἰτιατι-
καῖς· δυσμενῆν γὰρ λέγουσι καὶ κυκλοτέρην καὶ εὐρυνέφην τῶν
εὐθειῶν ὀξυνομένων, οἷον ὁ δυσμενής, ὁ κυκλοτερός, ὁ εὐρυνεφής·
οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρυντικοὶ εἶσι· τὸ γὰρ Ἄργεός Ἄργεος λέγουσι
καὶ τὸ Πηλέος Πήλεος καὶ τὸ Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεύς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΗΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Διαλαμβάνει περὶ τοῦ τόπου τῆς κλητικῆς, λέγων ὅτι πᾶσα
κλητικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ
εὐθεΐα, οἷον τὸ Αἴας εἰς τὸ αἶ ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ Αἴαν
ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξε τὸν τόνον· ἀλλὰ δεῖ γινῶναι ἡμᾶς
ὅτι ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ ὀξεία τίθεται εἰς τὸ αἶ (τὸ γὰρ Αἴας πα-
ροξύνεται), ἐν δὲ τῇ κλητικῇ περισπωμένη (τὸ γὰρ ὦ Αἴαν προ-
περισπῶται, οἷον·

ὦ Αἴαν ἀμαρτοειπὲς βουγάει).

ἡ δὲ αἰτία ἐστὶν αὕτη. ἡ εὐθεία οὐκ ἠδύνατο προπερισπᾶσθαι, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἐστὶν ἡ τελευταία συλλαβὴ (τὸ γὰρ Αἶας φύσει μακρὸν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$), οὐδέποτε δὲ πρὸ φύσει μακροῦς τίθεται περισπωμένη, οἷον Ὀμήρου, ἀνθρώπου, μήλου, κήπου, δῶρου, τείχους, ἡθους· τὸ γὰρ Μοῦσαι καὶ κῆποι προπερισπώμενα οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἡ $\bar{\alpha}$ καὶ ἡ $\bar{\omega}$ διφθογγος ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται ἤγουν ἀντὶ βραχείας. ἐπειδὴ οὖν τὸ Αἶας τὸ $\bar{\alpha}$ ἔχει φύσει μακρὸν, (καὶ ἔχομεν ἐν τοῖς προλαβοῦσι τὴν αἰτίαν· ἔχομεν γὰρ ὅτι τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ ἀρσενικὰ βαρύνονται μακρὸν ἔχουσι τὸ $\bar{\alpha}$, οἷον Δρύας, Θόας, γίγας, Κάλχας, Αἰνείας, κοχλίας, χωρὶς τοῦ μέγας τοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ λῦας τοῦ προσηγορικοῦ καὶ τοῦ Αἶας παρὰ τῷ Ἀλκιμῶνι), τούτου χάριν οὐ περισπᾶσθη ἀλλὰ παραξύνθη. ὡς γὰρ εἴρηται, οὐδέποτε πρὸ φύσει μακροῦς τίθεται περισπωμένη. Καὶ ἀξιὸν ἐπιζητῆσαι διὰ τί οὐδέποτε πρὸ φύσει μακροῦς τίθεται περισπωμένη. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογία. ἡ περισπωμένη δυνάμει παραξύντόνος ἐστὶν· ἀπὸ γὰρ ὀξεύας καὶ βαρείας σύγκειται, οἷον πᾶς, βούς, νοῦς, Ἑρμῆς· ἡ δὲ προπερισπωμένη δυνάμει προπαραξύντόνος ἐστὶν· ἀπὸ γὰρ ὀξεύας καὶ δύο βαρειῶν σύγκειται, οἷον τείχος, μήλον, κῆπος, δῶρον, ἡθος. εἰ ἐτίθετο οὖν περισπωμένη πρὸ φύσει μακροῦς, εἰρήσκειτο φύσει μακροῦς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς δυνάμει τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεύα, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ἐμάθομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι φύσει μακροῦς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτῃ ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεύα ἤγουν οὐ προπαραξύνεται ἡ λέξις. τούτου οὖν χάριν πρὸ φύσει μακροῦς οὐ τίθεται περισπωμένη. πρὸ δὲ μὴ οὔσης φύσει μακροῦς τίθεται περισπωμένη, οἷον φοῖνιξ, κῆρυξ, Μοῦσαι, δῆμοι, ἐπειδὴ καὶ μὴ οὔσης φύσει μακροῦς τῆς τελευταίας συλλαβῆς πολλάνκις τρίτῃ ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεύα ἤγουν προπαραξύνεται ἡ λέξις, οἷον Ὀμηροί, ἀνθρώποι, ἄμαξι, τράπεζαι. ἡ γὰρ $\bar{\alpha}$ καὶ ἡ $\bar{\omega}$ διφθογγος ἐνταῦθα ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται ἤγουν ἀντὶ βραχείας. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. τὸ δὲ $\bar{\omega}$ Αἶαν, λέγω δὲ ἡ κλητικὴ, ἐπειδὴ συνεσταλμένον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$, διὰ τοῦτο προπερισπᾶται. διὰ τί δὲ ἡ κλητικὴ ἡ $\bar{\omega}$ Αἶαν συνεσταλμένον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$; ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς Αἶαντος γενικῆς ἐγένετο κατὰ ἀποβολὴν τῆς $\bar{\tau\omicron\varsigma}$ συλλαβῆς, ἡ δὲ Αἶαντος γενικὴ συνεσταλμένον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ ἤγουν θέσει μακρὸν, ἐπειδὴ αἱ διὰ τοῦ $\bar{\eta\tau}$ κλινόμεναι γενικαὶ ἀπὸ μὲν τῶν εἰς $\bar{\alpha\varsigma}$ βαρυντόνων οὔσαι συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ $\bar{\alpha}$ ἤγουν θέσει μακρὸν κατὰ τὴν παρακλήγουσαν, οἷον Θόαν-

τος, Βλαντος, Δρύαντος· οὕτως οὖν καὶ Αἰαντος. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς αὖ περισπωμένων ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν οἷσι ἐκτεταμένον ἔχουσα τὸ $\bar{\alpha}$, τοῦτέστι φύσει μακρόν, οἷαν ἄλῆς ἄλῆντος, πέλεκυς πέλεκυτος, Γλιῶς Γλιῶντος (ἔστι δὲ ὄνομα πόλιως). πρόσκειται „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν” διὰ τὸ πᾶς παντός· τοῦτο γὰρ θέσει μακρόν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ κατὰ τὴν γενικὴν. ἐπειδὴ οὖν $\bar{\omega}$ Αἰαν ἢ κλητικῇ συσταλμένον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$, διὰ τοῦτο προπερισπᾶται· πᾶσα γὰρ φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς βραχείας, ἐφ’ ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, ἐν ἐνὶ μέρει λόγου, κοιτολεκτομένη, μὴ ἐπικτεινομένη διὰ τοῦ χ καὶ τοῦ ι ἢ η διὰ τοῦ θ καὶ ϵ ἢ η διὰ τοῦ δ καὶ ϵ ἐν τοῖς δυνάμοις, περισπωμένην δέχεται, οἷον παῖδες, Πᾶνες, Ἀλκίμηνες, Τεταῖνες, Δελφῖνες, Ἀκτῖνες, φῶτες, Τρωῆες, μῆνες, χῆνες, μῆλον, δῶρον, κῆπος, δῆμος, βῆμα, Μοῦσα, αἶμα, ἦθος, εἶδος, τεῖχος, ἦπαρ, γυναῖκες. πρόσκειται „φύσει μακρὰ” διὰ τὰς θέσει μακράς, οἷον ἄλλος, ἔργον, ἐνθα, πέμπτος, ἔκτος· περισπωμένη γὰρ οὐ τίθεται εἰ μὴ ἐπάνω φύσει μακροῦς, οἷον Μοῦσα, Ἐργῆς, Ἡρακλῆς. καὶ διὰ τὴν ἐπάνω θέσει μακροῦς οὐ τίθεται, ἐμάθομεν ἄνωτέρω. „πρὸ μιᾶς” δὲ „βραχείας” πρόσκειται διὰ τὸ μὴ εὐρεθῆναι δύο βραχείας ἐπιφερομένας· πρὸ δύο γὰρ συλλαβῶν οὐ τίθεται περισπωμένη, οἷον βῆματος, ποιήματος, νοήματος, σοφώτερος, λογιώτερος. καὶ ἀξίον ἔστι ζητῆσαι διὰ τί οὐδέποτε περισπωμένη πρὸ δύο συλλαβῶν τίθεται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. ἡ περισπωμένη δυνάμει παροξύνονός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ ὄξεως καὶ βραχείας σίγνεται, οἷον παῖς, βοῦς, Ἐργῆς· ἡ δὲ προπερισπωμένη δυνάμει προπαροξύνονός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ ὄξεως καὶ βραχειῶν δύο σύγνεται, οἷον κῆπος, μῆλον, δῶρον, τεῖχος, ἦθος. ἐν οὖν τεθῆ ἢ περισπωμένη πρὸ δύο συλλαβῶν, εὐλόγεται ἡ ὄξεω δυνάμει αὐτάτη ἀπὸ τέλους, τοῦτέστιν ὑπερβαίνουσα τὴν τρισυλλαβίαν, ὅπερ ἔστιν ἄτοπον· οὐ θέλει γὰρ τόνος ὑπερβαίνειν τὰς τρεῖς συλλαβὰς, ὡς ἄνωτέρω μεμαθήκαμεν. τοῦτον οὖν χάριν οὐ τίθεται περισπωμένη πρὸ δύο συλλαβῶν. „ἐφ’ ἑαυτῆς” δὲ „ἔχουσα τὸν τόνον” πρόσκειται διὰ τὸ Ὀμηρος καὶ ἄνθρωπος· ἐκταῦθα γὰρ φύσει μακρὰ ἐστὶ πρὸ μιᾶς βραχείας, καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἐπάνω τῆς φύσει μακροῦς τόνος, οὐ περισπῶνται ταῦτα ἀλλὰ παροξύνονται. πρόσκειται „ἐν ἐνὶ μέρει λόγου” διὰ τὸ Ζεὺς γε· ἐκταῦθα γὰρ εἰς τὸ Ζεὺς περιχόμεν ὄξεϊαν καὶ ἔστι φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς βραχείας, καὶ οὐ προπερισπᾶται, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἐν

μέρος λόγου ἀλλὰ δι' ο. πρόσκειται δὲ „κοινολεκτούμενη,” ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς ἔδεικνυον παρέχουσι ἐπὶ τῶν τοιούτων, οἷον πᾶδες, αἰγες, γυνάικες· ταῦτα γὰρ ἡμεῖς μὲν περισπῶμεν, οἱ δὲ Δωριεῖς παροξύνουσι, ὀφείλοντες καὶ αὐτοὶ προπερισπῶναι. διὰ τοῦτο οὖν πρόσκειται κοινολεκτούμενη. πρόσκειται δὲ „μὴ ἐπεκτεινομένη διὰ τοῦ χ̄ καὶ ῑ ἢ διὰ τοῦ θ̄ καὶ ε̄” διὰ τὸ ναίχι καὶ εἶθε. ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐχὶ προπερισπῶνται. καὶ ἔστι φύσει μικρὰ πρὸ μιᾶς βραχέως· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐπεκτεινόμενα εἶσι διὰ τοῦ χ̄ καὶ ῑ καὶ διὰ τοῦ θ̄ καὶ ε̄, καὶ τὸν τόνον οὐ εἶχον πρὸ τῆς ἐκτίσεως, ἐφύλαξαν· καὶ γὰρ ἦν καὶ εἰ ὀξύτωνος, καὶ κατ' ἐπέκτασιν γινόμενα ναίχι καὶ εἶθε τὴν ὀξεῖαν τάσιν ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. πρόσκειται δὲ „μὴ ἐπεκτεινομένη διὰ τοῦ θ̄ καὶ ε̄ ἐν τοῖς δυνίκοις” διὰ τὸ τοιάδε καὶ τωσάδε δυνίκα· ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐ προπερισπῶνται διὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν δυνίκων· τὸ γὰρ ω̄ ἐν τοῖς δυνίκοις ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον τῷ σοφῷ, τῷ καλῷ, τῷ ἀγαθῷ. ἐπεὶ οὖν τὸ τοιάδε καὶ τωσάδε ἐπέκτασιν ἔχουσι τῆς δε συλλαβῆς, τούτου χάριν, ὡς σχεδὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχοντα τὸ ω̄, ἀποστρέφονται τὴν περισπωμένην τάσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Παρατίθεται δὲ ὁ τεχνικὸς ἕτερος παραδειγματα, οἷον Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ· καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπιδέχονται· τὸ μὲν γὰρ Ἀχιλλεύς ὀξύνεται, τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται. καὶ ἡ μὲν εὐθεῖα ὀξύνεται, ἐπειδὴ καθόλου τὰ εἰς εὐς ἰχθοντα ἄρσενικά ἐπ' εὐθείας πτώσεως κοινολεκτούμενα ὀξύνεσθαι θελοῦσιν, οἷον Πηλεὺς, Ἀτρεΐδης, βασιλεὺς, Ἐρετριεὺς, ἄλιεὺς, Οἰνεὺς, Τυδεὺς, Θεσέυς· οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεύς. πρόσκειται „ἄρσενικά” διὰ τὸ νεὺς καὶ γρεὺς· ταῦτα γὰρ περισπῶνται, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἄρσενικά ἀλλὰ θηλυκά· νεὺς δὲ ἔστιν ἡ ναῦς καὶ γρεὺς ἡ γρᾶνς. πρόσκειται „ἐπ' εὐθείας πτώσεως,” ἐπειδὴ ἡ διογενέος γενική γίνεται παρὰ τοῖς Δωριεῦσι διογενεὺς κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε̄ καὶ ο̄ εἰς τὴν εὔ ἀφθογγον, καὶ περισπᾶται. καὶ πάλιν τοῦ Ὀδυσσεὸς τοῦ Ὀδυσσεὺς περισπᾶται,

Ἐπὶ τούτοις Ὀδυσσεὺς δὲ λαβῶν κῆσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεὸς τὴν χεῖρα ἐγίγησε. καὶ πάλιν τοῦ Ἰδομενέος
τοῦ Ἰδομενεὺς περισπωμένως,

Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα

ἀντὶ τοῦ Ἰδομενείος οὐκ ἔληγεν ἢ δύναμις. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶ κοινολιετούμενα. πρόσκειται κοινολιετούμενα, ἐπειδὴ οἱ Διολεῖς βαρυϊόνως λέγουσιν, οἷον Ἀχιλλεύς καὶ Ἀτρεὺς καὶ Πηλεὺς. καὶ τὸ Ἄρης δὲ γετόμενον εἰς εὖς Διολικῶς ἐγένετο, καὶ διὰ τοῦτο βαρύνεται, οἷον Ἀρεὺς, καὶ ἐφύλαξε τὸν αὐτὸν τόνον καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσιν, οἷον Ἀρεος Ἀρεῖ Ἀρεα. τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται, ἐπειδὴ πᾶσα λέξις εἰς τὸ \bar{u} καταλήγουσα ἐν διφθόγγῳ, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περιοπωμένην δέχεται, οἷον σοφοῦ, καλοῦ, ἀγαθοῦ, σεμιοῦ, γραμματικοῦ, λαοιοῦ, ἐνειοῦ, ἰσπερνοῦ, παντοχοῦ, ἀλλεχοῦ, οὐδαμοῦ, Πηλεῦ, Ἀτρεῖ. οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεῦ περιοπωμένως. πρόσκειται „εἰς τὸ \bar{u} καταλήγουσα” διὰ τὸ Πηλεῦς, Ἀτρεῦς· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται, ἀλλ’ οὐ καταλήγουσιν εἰς τὸ \bar{u} ἀλλ’ εἰς τὸ \bar{o} . „ἐν διφθόγγῳ” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ ταχύ καὶ βραχύ· ταῦτα γὰρ εἰς τὸ \bar{u} καταλήγοντα ὀξύνονται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσι τὸ \bar{u} ἐν διφθόγγῳ. πρόσκειται δὲ „ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον” διὰ τὸ Ὀμήρου καὶ ἀνθρώπου· ταῦτα εἰς τὸ \bar{u} καταλήγουσιν ἐν διφθόγγῳ καὶ ὅμως οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὸν τόνον ἀλλὰ πρὸ μιᾶς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σημειούμεθα τρία τινὰ εἰς τὸ \bar{u} καταλήγοντα ἐν διφθόγγῳ καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχοντα τὸν τόνον, καὶ ὅμως μὴ περιοπώμενα ἀλλ’ ὀξυνόμενα· ἔστι δὲ ταῦτα τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν καὶ τὸ ἰοῦ σχετικιστικὸν καὶ τὸ οὔ ἀρνησεως δηλωτικόν. ταῦτα γὰρ, ὡς εἴρηται, ὀξύνονται καὶ οὐ περισπῶνται. καὶ ἔχουσι διαφοροῦς ἀπολογίας. λέγουσι γὰρ τινες ὅτι τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ δεικνύοντες τῷ δακτύλῳ τὸν τύπον τῆς ὀξείας ἀποτελοῦμεν· τὸ δὲ ἰοῦ διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ σχετικιστικὸν ἔστιν, οἱ δὲ σχετικιάζοντες ὀξεῖα κέχρηται φωνῇ· τὸ δὲ οὔ ἀρνητικὸν διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀρνησεως ἔστι δηλωτικόν, ἀρνούμενοι δὲ ἀναπένομεν καὶ ἀποτελοῦμεν τὸν τύπον τῆς ὀξείας. ἐτέρα δὲ ἀπολογία ἔστω τοιαύτη, ἢ τις καὶ καταναγκαστική ἔστι. τὰ ἐπιφώνηματα τὰ εἰς τὴν $\bar{o}\bar{u}$ διφθόγγον κληθέντα ἢ τοπικά εἶον ἢ παρηχημένα διὰ τοῦ χ ἀπὸ λέξεως ποσάητα δηλοῦσης, καὶ πάντα περισπῶνται, τοπικά μὲν οἷον ἄγχου, ἄγχου δ’ ἰσταμένη,

ὑψου,

ὑψου δ’ ἐπὶ ψαμύθοισι,

τηλοῦ, παρταχοῦ, ἀλλαχοῦ, οὐδαμοῦ, ἐκασταχοῦ (τουτέστιν ἐν ἐκάστω τόπῳ, ὡς παρὰ Δημοσθένει „καὶ ἔτι τὰς ἐκασταχοῦ βραδυτήτας”), αὐτοῦ πρὸς τε ποδῶν ἀντι τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ παρηγημένα διὰ τοῦ χου ἀπὸ λέξεως ποσότητα δηλοῦσης, οἷον δὲς διχοῦ, τρεῖς τριχοῦ, τετράκις τετραχοῦ, πεντάκις πενταχοῦ· τὸ γὰρ δὲς τρεῖς τετράκις καὶ πεντάκις ποσότητα δηλοῦσι. τὸ ὅπου τοπικὸν ὄν καὶ μὴ περισπώμενον ἀλλὰ βαρυνόμενον οὐκ ἀντικεῖται ἡμῖν, ἐπειδὴ, ὡς φησὶν Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ ἐπιρῶνιμων, τὰ μονοσύλλαβα πεντακτικὰ περισπώμενα ὄντα, προσλαμβάνοντα τὸ ὀ καὶ γινόμενα ἀναφορικά, βαρύνονται, οἷον πῶς ὅπως, πῆ ὅπη· οὕτως οὖν καὶ ποῦ ὅπου. ἐπειδὴ οὖν τὰ τρία μόνα ταῦτα, λέγω δὲ τὸ ἰδοῦ καὶ ἰοῦ καὶ οὔ, εὐρέθησαν εἰς τὴν ὀῦ δίφθογγον λήγοντα καὶ μὴ ὄντα μήτε τοπικὰ μήτε διὰ τοῦ χου παρηγημένα ἀπὸ λέξεως ποσότητα δηλοῦσης (τὸ μὲν γὰρ ἰδοῦ δεικτικὸν ἔστι, τὸ δὲ ἰοῦ σχετικιστικόν, τὸ δὲ οὔ ἀρνήσεως δηλωτικόν), εἰκότως ὡς παραλλάξαντα κατὰ τὸ σημαυνόμενον διήλλαξε καὶ περὶ τὴν τάσιν καὶ οὐ περισπῶνται.

Πάλιν παρατίθεται ὁ τεχνικὸς τὸ καλὸς καλέ καὶ εὐγενής εὐγενές· καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόσον ἔχουσι καὶ τὸν αὐτὸν ἐφύλαξαν. πάλιν εὐσεβής εὐσεβές, εὐτυχής εὐτυχές, ἄσθενης ἄσθενές, ποιητής ποιητά, ἀληθής ἀληθιά, ἀθλητής ἀθλητά, εὐρετής εὐρετά, εὐνέτης εὐνέτα, θύτης θύτα· ἰδοῦ καὶ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξαν. πάλιν ἀλήτης ἀλητα, ποικιλομήτης ποικιλομήτα, σκέλιε, ποικιλομήτα,

καὶ δολομήτης δολομήτα· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσι, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐφύλαξαν· ἢ γὰρ κλητικὴ ἐπὶ τούτων προπερισπᾶται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας. πάλιν Λειῶδης Λειῶδες· ἰδοῦ καὶ τοῦτο μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχει, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ Λειῶδης παροξύνεται (παροξύνεται δέ, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἔστιν ἢ τελευταία συλλαβή, οὐδέποτε δέ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, πρὸ φύσει μακροῦ τίθεται περισπωμένη, οἷον Ὀμήρου, ἀνθρώπου, κήπου, τείχους), τὸ δὲ Λειῶδες προπερισπᾶται, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ἔστί· τὸν δὲ κανόνα εἰρημάμεν ἀνωτέρω.

Ἰστέον ὅτι τὰ διὰ τοῦ ὠδης προπερισπῶνται, οἷον δυσῶδης δυσῶδῃ, εὐῶδης εὐῶδες, πυρῶδης πυρῶδες, γεῶδης γεῶδες. οὐ-

τως οὖν καὶ Λειῶδες Λειῶδες περισπωμένως κατὰ τὴν κλητικὴν,
Λειῶδες ποῖόν σε ἵπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σησημείωται τὸ δέσποτα ἐν τῷ κανόνι, ἀκίνητα, εὐρύσπα, μηρία, καὶ τὸ ἄνεγ, πάτερ, σῶτερ, δῆε, ὅτι οὐκ ἐφύλαξαν κατὰ τὴν κλητικὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεΐα· ἀνὴρ γὰρ καὶ πατήρ καὶ σωτήρ καὶ δαίη ἔστιν ἡ εὐθεΐα, καὶ δεσπότης καὶ ἀκίνητος καὶ μητίετης καὶ εὐρύσπης. καὶ περὶ μὲν τοῦ ἄνεγ, πάτερ, δῆε ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἠκολούθησαν τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς κατὰ τὴν κλητικὴν, φημὶ δὲ τῇ μητερ, θυγάτερ. ὡσπερ γὰρ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ὁφείλοντα ἐν τῇ γενικῇ προπαρωξύνθηται διὰ τὸ φυλάξαι τὸν τόνον τῆς εὐθείας ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον μήτηρ μήτερος, θυγάτηρ θυγάτερος, ὡσπερ Δημήτηρ Δημήτερος καὶ εἰνάτηρ εἰνάτερος (σημαίνει δὲ τὴν σύννημφον), οὐ προπαρωξύνθησαν ἀλλὰ παρωξύνθησαν, οἷον μητέρος, θυγατέρος — ἠκολούθησαν γὰρ τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς αὐτῶν, φημὶ δὲ τῷ πατέρος, ἀνέρος, δαέρος (σημαίνει δὲ τὸν ἀνδράδελφον), — τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ἀρσενικά τοῖς θηλυκοῖς ἠκολούθησαν κατὰ τὴν κλητικὴν, καὶ ὡσπερ μήτερ καὶ θυγάτερ διὰ τοῦ εἰ βαρυντόνως, οὕτω καὶ ἄνεγ, πάτερ, δῆεγ διὰ τοῦ εἰ βαρυντόνως. καὶ λοιπὸν ἀμοιβαῖα ἐγένετο τὰ τοῦ τόνου· τὰ μὲν γὰρ ἀρσενικά τοῖς θηλυκοῖς ἠκολούθησαν κατὰ τὴν κλητικὴν, τὰ δὲ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς κατὰ τὴν γενικὴν. τὸ δὲ ὡσπερ ψευδαιολικόν ἔστι, καὶ τούτου χάριν συνέστηκε τὸ ἡ εἰς τὸ εἰ ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἐβαρύνθη· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἔθος ἔχουσι πολλὰκις συστέλλειν τὸ ἡ εἰς τὸ εἰ ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἀναβιβάζειν τὸν τόνον, οἷον ὁ τριβόλετης ἢ τριβόλετες (ἔστι δὲ εἶδος ἀκάνθης). διὰ τοῦτο δὲ εἴρηται ψευδαιολικόν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κυρίως Αἰολικόν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τότε συστέλλουσι τὸ ἡ εἰς τὸ εἰ ἐν τῇ κλητικῇ, ἤντινα μὴ μακροῦ παραλήγεται, οἷον ὁ τριβόλετης ἢ τριβόλετες· ἤντινα δὲ μακροῦ παραλήγεται, οὐ συστέλλουσι τὸ ἡ ἐν τῇ κλητικῇ εἰς τὸ εἰ, οἷον ὁ χρησιῆρ· τοῦτο γὰρ μακροῦ παραληγόμενον οὐ συστέλλει τὸ ἡ εἰς τὸ εἰ ἐν τῇ κλητικῇ· χρησιῆρ δὲ ἔστιν ὁ παρέχων τοὺς χρησμούς. τὸ οὖν ὡσπερ μακρὸν ἔχον τὴν παραλήγουσαν οὐ δύναται συσταλῆναι παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι. διὰ τοῦτο οὖν εἰρηκάμεν ὅτι ψευδαιολικόν ἔστι καὶ οὐ κυρίως Αἰολικόν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ, συστέλλαντα τὸ ἦ εἰς τὸ εἶ ἐν τῇ κλητικῇ, εὐλόγως ἐβαρύνθησαν· τὰ γὰρ εἰς ῥ λήγοντα βραχυκατάληκτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστρέφονται τὴν ὄξειαν τάσιν, χωρὶς τῆς ὑπὲρ προθέσεως καὶ τοῦ αὐτῶς καὶ αἰῶς συνδέσμου. ἴστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ καινότητος ταῦτα, μέκιωρ, ἦθαρ, ἦπαρ, ἔαρ, φρέαρ, κέαρ, δέλεαρ, ὄνειαρ, ἄτερ. οὕτως οὖν καὶ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ βαρυντότως. πρόκειται „βραχυκατάληκτα“ διὰ τὸ πατήρ καὶ ἀνὴρ ὄξυνόμενα. πρόκειται „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν“ διὰ τὸν γὰρ σύνδεσμον ὄξυνόμενον.

Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ. τὸ δε δέσποτα, ἀκκήκτα, μητίετα, εὐρύοπα ἐσημειώσαμεθα, ἕπειδὴ ταῦτα κλητικὰ ὄντα προπαροξύνονται τῆς εὐθείας παροξυνομένης· ὁ ἀκκήκτης γὰρ (ὁ μὴ ἔχων κελίαν) καὶ ὁ μητίετης καὶ ὁ εὐρύοπης ἔστιν ἡ εὐθεΐα. καὶ περὶ μὲν τοῦ εὐρύοπα καὶ ἀκκήκτα ἔχομεν εἶπεῖν ἀπολογίαν τοιαύτην. ἔστιν εὐθεΐα εὐρύοψ ὡςπερ Αἰθίοψ, καὶ κλίνεται εὐρύοπος εὐρύοπι εὐρύοπα, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἢ αἰτιατικῇ ὡςπερ Αἰθίοπος Αἰθίοπι Αἰθίοπα. καὶ πάλιν ἔστιν ἀκκήκτος ἀκκήκτι ἀκκήκτα, σημαίνει δὲ τὸν μὴ ἔχοντα κελίαν· καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἢ αἰτιατικῇ ὡςπερ Λάχης Λάχηςτος Λάχητι Λάχητα. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι εὐθεΐαι οἷον ὁ εὐρύοπης καὶ ὁ ἀκκήκτης, αἱ τινες γινόμεναι κατὰ μεταπλάσμον εὐρύοπα καὶ ἀκκήκτα ὁμοφώνησάν τῃ αἰτιατικῇ τῇ εὐρύοπα καὶ ἀκκήκτα τῇ γενομένη ἀπὸ τοῦ εὐρύοψ καὶ ἀκκήκς. καὶ ἕπειδὴ ὁμοφώνησάν αὐταὶ αἰ εὐθεΐαι αἰ κατὰ μεταπλάσμον ταῖς αἰτιατικαῖς, ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονῆσαι αὐταῖς καὶ προπαροξυνθῆναι ὁμοίως αὐταῖς. καινὸν γὰρ ἔστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφώνησασα ἐτρέψε πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον, οἷον Μοῦσα ὦ Μοῦσα· ἐπ' ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· ἡ Μήδαια ὦ Μήδαια, τὸ ξύλον ὦ ξύλον, ἡ τιμή ὦ τιμή, τῇ Αἰητοῖ ὦ Αἰητοῖ, ἡ Αἰτώ τὴν Αἰτώ· ὁμοίως μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς εὐς γενικῶν τῶν γινόμενων Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωρικεῖς τὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενέος γενικὴν Ὀδυσσεῦς καὶ Ἰδομενεῦς λέγουσι, κρᾶσιν ποιούμενοι τοῦ εἶ καὶ ὦ εἰς τὴν εὔ δίφθόγγον, οἷον

Ὀδυσσεῦς δὲ λαβῶν κῦσε χεῖρ' ἐπὶ κερπῶ
ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεὸς τὴν χεῖρα ἐπέλησε· καὶ πάλιν

²Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα

ἀντὶ τοῦ Ἰδομενέος δ' οὐκ ἔληγεν ἡ δυνάμις, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τούτων ὁμοφωνεῖ ἡ γενικὴ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν (καὶ γὰρ Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς ἔστιν ἡ εὐθεία), καὶ ὁμοῦς ἐκ ἐπιδέχονται τὸν αὐτὸν τόνον· ἡ μὲν γὰρ εὐθεία ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται. πρόκειται „κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν” διὰ τὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ἀγορᾶς. ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν καὶ σὺχ ὁμοτονεῖ αὐτῇ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ τῶν ἐνικῶν περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται· ἀλλ' οὐκ εἰσὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν. ἐπειδὴ οὐκ τὸ εὐρύοπις καὶ ἀκάκητις, αἱ κλητικαὶ αὐτῶν εἰς $\bar{\alpha}$ ἐγένοντο, οἷον $\bar{\omega}$ εὐρύοπα καὶ $\bar{\omega}$ ἀκάκητα, τοῦ μὲν ὡς ἔχοντος τὸ $\bar{\tau}$, τοῦ δὲ ὡς ὄντος εἰς $\bar{\eta}$, καὶ ὁμοφωνήσασαί ταις εὐθείαις ταις γινόμεναις κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ εὐρύοπις καὶ ἀκάκητις, λέγω δὴ τοῦ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα, τούτου οὐκ χάριν καὶ ὁμοτόνησαν αὐταῖς καὶ προπαροξύνθησαν ὁμοίως αὐταῖς κατὰ τὸν προλεξάντα κανόνα, τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφωνήσασα ἐτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον. διὰ τοῦτο οὐκ προπαροξύνονται αὐταὶ αἱ κλητικαί, λέγω δὴ ἡ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ μητίετα ἔστιν εἰπεῖν ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἔστι μητιέτις ἡ εὐθεία. τοῦτο ἔχει τὴν αἰτιατικὴν τὸν μητιέτην, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν γίνεται μητίετα. καὶ ἐπειδὴ αἱ γινόμεναι κατὰ μεταπλασμὸν εἰς $\bar{\alpha}$ αἰτιατικαί, μὴ ἀπὸ προηγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς μεταπλασθελοῦς εἰς $\bar{\alpha}$ ὑπὲρ δύο σύλλαβας οὔσαι, προπαροξύνεσθαι θελοῦσιν, οἷον ἀλίτροχον ἀλίτροχα, πηροκέρατον πηροκέρατα, διθύραμβον διθύραμβα, εὐλόγως οὐκ ἢ μητίετα αἰτιατικὴ ἀπὸ τοῦ μητιέτην κατὰ μεταπλασμὸν γινόμενη προπαροξύνεται. οὐδὲ γὰρ ἔχει γενικὴν ἢ δοτικὴν προμεταπλασθεῖσαν ἐν πλάτει εἰς $\bar{\alpha}$, εἰ καὶ σπανίως τις θελεῖ εἰπεῖν ἐπὶ τούτων γενικὴν ἢ δοτικὴν μεταπλασθεμένην. τῆς οὐκ αἰτιατικῆς πρώτου μεταπλασθελοῦς καὶ ἡ εὐθεία ἢ ἀπὸ τοῦ μητιέτις γινόμενη κατὰ μεταπλασμὸν εἰς $\bar{\alpha}$, οἷον μητίετα Ζεὺς, ὕγιως προπαροξύνεται κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφωνοῦσα πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον. ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ κλητικὴ τοῦ μητιέτις γινόμενη εἰς $\bar{\alpha}$, ὡς ἔχουσα τὸ $\bar{\tau}$, οἷον $\bar{\omega}$ μητίετα, καὶ ὁμοφωνήσασα τῇ μητίετα εὐθείᾳ τῇ γε-

νομένη ἀπὸ τοῦ μητιέτης κατὰ μεταπλασμόν, ὕγιως προπαροξύνεται τῷ προλεχθέντι κανόνι τῷ λέγοντι πᾶσα πῶσις ὁμοφωνοῦσα πῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον. πρόκειται ἑνωτέρω „μὴ ἀπὸ προηγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς μεταπλασθείσης εἰς $\bar{\alpha}$,” ἐπειδὴ ἔστι τὸν ἰπτότην καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμόν τὸν ἰπτότην, καὶ οὐ προπαροξύνεται, ἐπειδὴ ἔχει προηγουμένην γενικὴν καὶ δοτικὴν μεταπεπλασμένην· ἔστι γὰρ τοῦ ἰπτότου καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμόν τῷ ἰπτότι. πρόκειται „ὑπὲρ δύο συλλαβῶν οὐσαι” διὰ τὸ λιτόν τοῦ λιτοῦ τῷ λιτῷ τὸ λιτόν· τοῦτο γὰρ γίνεται κατὰ μεταπλασμόν λιτα, κατὰ λιτα πετάσας, οἷονεὶ καταπετάσας καὶ ἀπλώσας λιτὸν ἱμάτιον, καὶ οὐ προπαροξύνεται, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ δέσποτα ἄξιόσιν τινες λέγειν ὅτι ἔστι δεσπότης καὶ ἐν συνθέσει γίνεται ἀδέσποτος· ἔχομεν γὰρ τὸν ἀδέσποτον καὶ οἱ ἀδέσποτοι. αὕτη οὖν ἢ ἀδέσποτος εὐθεῖα ἔχει κλητικὴν τὴν ἀδέσποτε, ἣτις γίνεται κατὰ μεταπλασμόν εἰς $\bar{\alpha}$, ὦ ἀδέσποτα, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται· ὁμοιογενῆ γὰρ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῇ ἀδέσποτος, μεῖω οὖν τὸν μεταπλασμόν γίνεται ἀπὸ τοῦ συνθέτου ἢ ἀπλῆ λέξις, οἷον δέσποτα, καὶ μένει προπαροξύτενος ἢ λέξις. τὸ μὲν ἀπὸ συνθέτου γίνεσθαι ἀπλοῦν οὐκ ἔστι ξένον· ἔχομεν γὰρ τοῦτο καὶ ἐπὶ φυσικῶν πραγμάτων, ὥσπερ ἀπὸ δένδρου ξάντις ἀποσπάσῃ κλάδον, γίνεται ἀπλοῦν ἀπὸ συνθέτου, καὶ εἰν ἀπὸ ζώου ἀποσπάσῃ τις χεῖρα ἢ πόδα, γίνεται ὁμοίως ἀπὸ συνθέτου ἀπλοῦν. καὶ ἐπὶ λέξεων δὲ τὸ αὐτὸ εὐλόγομεν σχῆμα· ἀπὸ γὰρ τοῦ εὐστάδα λίμνην ἔχομεν ἀπλοῦν τὸ στάδα λίμνην, καὶ ἰδοῦ ἀπὸ συνθέτου λέξεως ἐγένετο ἀπλῆ λέξις (σημαίνει δὲ τὴν καλῶς ἰσταμένην). καὶ τὸ εἰρησαν ἠροσῆ ἀπὸ τοῦ εὐηροσῆ γεγονός, καὶ τὸ δόμοις ἐν ποιητοῖσιν ἀπὸ τοῦ εὐποιήτοισι γεγονός· τὸ γὰρ καλῶς πεποιημένον δηλοῦ. καὶ ἰδοῦ ἀπὸ συνθέτων λέξεων ἐγένοντο ἀπλῆ λέξεις. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ δέσποτα ἀπλῆ ἐγένετο ἢ λέξις ἀπὸ συνθέτου. Τασαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν.

Ἰστέον ὅτι προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν τὰ εἰς $\bar{\eta}$ ς κνῶρι· οὐκ ἔστι, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς $\bar{\epsilon}$ ς, δηλοῦσι βαρυντοῦμενα κατὰ τὴν εὐθεῖαν, οἷον Ἀριστοφάνης Ἀριστόφανες, Δημοσθένης Δημοσθένες, Διομήδης Διομήδες, Πολυδεύκης Πολύδευκες, Διοπέδης Διοπέδες, Ἡρακλῆς Ἡράκλεις καὶ κατὰ κρῶσιν τῶν

δυο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ διάφθορον Ἰσάκλις. περὶ δὲ τοῦ Λειώδης, ὅτι προπερισπᾶται κατὰ τὴν κλητικὴν, διὰ τὸν χαρακτῆρα ὃν ἐμάθομεν ἀνωτέρω, προπερισπᾶται. ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ω δης προπερισπῶνται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον δυσώδης δυσ-
 ω δες, εὐώδης εὐώδες· οὕτως οὖν καὶ Λειώδης Λειώδες προπερι-
 σπωμένως κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον

Λειώδες ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

τοῦτο δὲ οὐ σύνθετόν ἐστι· περὶ τῶν εἰς $\eta\varsigma$ συνθέτων ἐστὶν ὁ λόγος. ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς θέλουσι λέγειν τὸ Λειώδης εἶναι σύν-
 θετον παρὰ τὸ εἶναι τῷ $\lambda\omega\omega$, τουτέστιν ἀρέσειν τῷ ὄχλῳ· εἰμῶσι
 γὰρ τὴν μέγην, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λόγον

ἀττισθαλλαι δέ αἰ οἶψ

ἦσαν ἐχθραῖ.

οὔτοι οὐ καλῶς λέγουσιν, ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι τὸ Λειώδης ἀπλοῦν
 ἦν· παρὰ γὰρ τὸ λεῖον (τὸ ὀμαλόν) ἐγένετο Λειώδης κατὰ παρα-
 γωγὴν· λέγει γὰρ ὁ ποιητὴς

ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἀνέλκων

ἀτροπίτους ἀπαλάς.

παρὰ τὸ λεῖον οὖν ἐστὶ Λειώδης παράγωγος. οὐδὲ γὰρ δύναται
 εἶναι σύνθετον, ἐπειδὴ καθόλου τὰ διὰ τοῦ ω δης ἔπαντα ἢ ἀπλᾶ
 εἶδιν ἢ παρασύνθετα, οὐδέποτε δὲ σύνθετα. ἢ γὰρ ἀπὸ ἀπλῶν
 παράγονται καὶ εἶδιν ἀπλᾶ, οἷον πετρῶν πετρώδης, λίθων λιθώ-
 δης, γεῶν γεώδης, ἢ ἀπὸ συνθέτων παράγονται καὶ εἶδιν παρα-
 σύνθετα, ὡς ἐπὶ τοῦ δυσώδης καὶ εὐώδης· ἀπὸ γὰρ συνθέτων τῶν
 δυσῶν καὶ εὐῶν γέρονται δυσώδης καὶ εὐαώδης, καὶ κατὰ κρᾶ-
 σιν τοῦ α καὶ ω εἰς ω δυσώδης καὶ εὐώδης. εἰ οὖν τὸ Λειώδης
 οὐκ ἐστὶ παρασύνθετον (οὐδὲ γὰρ παρήχθη ἀπὸ συνθέτου, ἀλλ'
 ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ λεῖου), δηλονότι ἀπλοῦν ἐστὶ. πάντα δὲ τὰ διὰ
 τοῦ ω δης, ὡς εἴρηται, προπερισπῶνται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον
 ω λιθῶδες, ω πετρῶδες, ω Λειῶδες, ω δυσῶδες, ω εὐῶδες. Καὶ
 τὰ διὰ τοῦ ω λης δὲ καὶ τὰ διὰ τοῦ η ρης καὶ τὰ διὰ τοῦ ω ρης,
 παραξυνώμενα κατὰ τὴν εἰθεῖαν, ἐν τῇ κλητικῇ προπερισπῶνται,
 οἷον ἐξώλης ἐξῶλεις, πανώλης πανῶλεις, ξιφήρης ξιφήρες, χαλιῆρης
 χαλιῆρες, Διώρης Διωῆρες (ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον), ὑλώρης ὑλώρες.
 Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς $\eta\varsigma$ ἐπίθετα βαρύτερα σύνθετα ἀπὸ οὐδε-
 τέρων, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς $\epsilon\bar{\epsilon}$, προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλη-

τικῆν, οἶον εὐμήκης εἰμήκης, ἐπιμήκης ἐπίμηκης, κακοήθης κακοή-
θεις, σιγήθης σὺγήθης, παμμεγέθης παμμέγεθες. τούτοις ἠκολού-
θησαν καὶ τὸ φιλαλήθης φιλάληθες καὶ μισιλήθης μισιάληθες.
Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἕτος παρ' ἡμῶν μὲν,
ὀξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθεΐαν, καὶ κατὰ τὴν κλητικὴν ὀξύνονται,
οἶον ὁ τριετής ὦ τριετές, ὁ πενταετής ὦ πενταετές, ὁ ἑξαετής ὦ
ἑξαετές, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις παροξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθεΐαν
ἐν τῇ κλητικῇ προπαροξύνονται, οἶον ὁ πενταετής ὦ πενταίετες, ὁ
ἑξαετής ὦ ἑξάετες.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἀντῶ καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀρκῶ
καὶ τὰ παρὰ τὸ ἄδειν (ὃ σημαίνει τὸ ἀρέσκειν) καὶ τὰ παρὰ τὸ
ἀκῆ (ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα τοῦ σιδήρου), βαρυντούμενα κατὰ
τὴν εὐθεΐαν, ἔχουσι τὴν κλητικὴν προπαροξύνουσαν, οἶον κατάντης
κάταντες, προσάντης πρόσαντες, αὐτάρκης αὐταρκες, ὀλιγάρκης ὀλί-
γαρκες, αὐθάδης αὐθαδες, τανυήκης τανυήκες, ἀμφήκης ἀμφήκες.
οὕτω γὰρ κάλλιον ἐστὶ λέγειν ὅτι χαρακτηρεῖ ταῦτα ὑποπίπτουσι,
καὶ μὴ σημειοῦσθαι, ὡς ἐποίησεν ὁ πυρῶν τεχνικός.

Καὶ τὰ εἰς ἠρ δὲ παροξύτουνα, ὅταν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ερ,
προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλα-
βας ὄντα, οἶον θυγάτηρ θύγατες, Δημήτηρ Δημήτες, εἰνάτης εἰ-
νάτες. πρόσκειται „ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα” διὰ τὸ μήτηρ μή-
τηρ· τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ' οὐκ
ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς.

Ἰστέον δὲ ὅτι πταίουσιν οἱ λέγοντες ὦ παντοκράτωρ κατὰ τὴν
κλητικὴν προπαροξυντόως· δέον γὰρ ὁμοτόως τῇ εὐθείᾳ λέγειν
παροξυντόως, οἶον ὦ παντοκράτωρ. οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦτο εἰς ἠρ, ἵνα
ἀναβιβάσῃ τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ προπαροξυνθῇ.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι αἱ εἰς ὀρ περατούμεναι κλητικαὶ ἐν ταύτῃ
τῇ συλλαβῇ φιλάττουσι τὸν τόνον ἐν ἡ συλλαβῇ ἔχει αὐτὸν καὶ
ἡ εὐθεΐα. καὶ εἰ μὲν παραλήγονται φύσει μακρᾶ, προπερισπῶνται,
οἶον ὁ Πολυμήτωρ ὦ Πολυμήτορ, ὁ Ἀδμήτωρ ὦ Ἀδμήτορ, ὁ
οἰκῆτωρ ὦ οἰκῆτορ· εἰ δὲ μὴ παραλήγονται φύσει μακρᾶ, παρο-
ξύνονται, οἶον ὁ Νέστωρ ὦ Νέστορ, ὁ Ἐπιτωρ ὦ Ἐπιτορ. οὕτως
οὖν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὦ παντοκράτωρ ὁμοτόως τῇ εὐθείᾳ.
Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὠν σύνθετι διὰ τοῦ ὠ, δηλονότι ὅταν
ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ὠν διὰ τοῦ ὠ, προπαροξύνονται κατὰ τὴν

κλιτικῆν ἔπερ δύο συλλαβὰς ὄντα, οἷον Ἀγαμέμνων ᾧ Ἀγάμεμνον, ὀλβιοδαίμων ᾧ ὀλβιόδαιμον, κυλλοπόδιον ᾧ κυλλοπόδιον, χαμαιλίον ᾧ χαμαίλιον, ἐνοσίχθων ᾧ ἐνοσίχθον. πρόσκειται „ὅταν ἔχῃσι τὴν κλιτικὴν εἰς ὄν διὰ τοῦ ὄ” διὰ τὸ ᾧ χαλκοχίτων, ᾧ φιλοπλάτων· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται ἐν τῇ κλιτικῇ, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶ διὰ τοῦ ὄ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ᾧ. πρόσκειται „ἔπερ δύο συλλαβὰς” διὰ τὸ ἄκμων ἄκμος ᾧ ἄκμων· τοῦτο γὰρ σύνθετον ἔστι παρὰ τὸ ᾧ ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ κίμων, ἀκίμων καὶ κατὰ συζοπὴν ἄκμων, οἷον ἐὶ ὁ πᾶν κίμων, καὶ διὰ τοῦ ὄ ἔχει τὴν κλιτικὴν, καὶ ὅμως οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλιτικὴν, ἐπειδὴ δισύλλαβον ἔστι. πρόσκειται „σύνθετα” διὰ τὸ ᾧ Ἰετιῶν καὶ ᾧ Ἀρεῶν καὶ ᾧ Μαχῶν· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλιτικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶται ἔπερ δύο συλλαβὰς ὄντα καὶ εἰς ὄν διὰ τοῦ ὄ, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶ σύνθετα ἀλλ’ ἀπλά.

Σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικὸς καὶ λέγει χωρὶς τῶν παρὰ τὸ φρήν· ταῦτα δὲ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον ἐν τῇ κλιτικῇ καὶ οὐ προπαροξύνονται, οἷον ᾧ δαίφρον, ᾧ περίφρον, ᾧ κριτερόφρον, ᾧ Λυκόφρον παροξυτόνος. καὶ τὸ ᾧ Λακεδαίμων· οὐδὲ γὰρ προπαροξύνεται τοῦτο κατὰ τὴν κλιτικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶται. ἔστι δὲ σύνθετον· οὕτω γὰρ φασὶ λέγεσθαι τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ πρῶτον οἱ θεοὶ ἔλαχον καὶ ἐκκληρώσαντο τὰς πόλεις, οἷον ἐὶ Λακεδαίμων τις οὔσα. σημειοῦμεθα δὲ καὶ τὸ ᾧ Παλαῖμων προπερισπόμενον κατὰ τὴν κλιτικὴν καὶ οὐ προπαροξυνόμενον· ἔστι δὲ σύνθετον παρὰ τὴν πόλιν καὶ τὸ αἴμων, ὃ σημαίνει τὸν ἐπιστήμονα. θέλουσι δὲ καὶ τὸ ΕΡΛΑΙΜΟΝ τὸ κύριον μὴ προπαροξύνειν κατὰ τὴν κλιτικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶν, οἷον ᾧ εὔδαιμον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου· ἐκείνο γὰρ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλιτικὴν, οἷον ᾧ εὔδαιμον, ὡς περ τὸ κακόδαιμον καὶ ὀλβιόδαιμον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὄν συγκριτικὰ ἔπερ δύο συλλαβὰς ὄντα προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλιτικὴν, οἷον ὁ βέλτιον ᾧ βέλτιον καὶ τὸ βέλτιον, καὶ ὁ ἄμεινον ᾧ ἄμεινον καὶ τὸ ἄμεινον, ὁ γλυκίον ᾧ γλυκίον· καὶ τὸ γλυκίον,

ὡς οὐδὲν γλυκίον οὐ πατρὶδος ἠδὲ τοκῆων,

ὁ διπλασίον ᾧ διπλάσιον καὶ τὸ διπλάσιον, ὁ ἄρειον ᾧ ἄρειον καὶ τὸ ἄρειον,

παυρότερον λαὸν ἀγαγόντες ὑπὸ τείχος ἄρειον.

πρόκειται „ἐπὲρ δύο συλλαβᾶς” διὰ τὸ κρείττον ὢ κρείττον· τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ’ οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς. Καὶ ἀξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς ὦν ἐπιπλῶ οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον τῆς εὐθείας κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ Φιλῆμων ὢ Φιλῆμων, ὁ Νοῆμων ὢ Νοῆμων, ὁ Μαχῶσι ὢ Μαχῶσι, ὁ Ἰκετιων ὢ Ἰκετιῶσι, ποίω λόγῳ τὰ εἰς ὦν συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς ὅτι προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ βελτίων ὢ βέλτιον, ὁ γλυκίων ὢ γλύκιον· ὅτι γὰρ ταῦτα προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλοῦσι τὰ οὐδέτερα τούτων προπαροξυνόμενα, οἷον τὸ βέλτιον, τὸ γλύκιον. ἔστιν οὖν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην, ἣν φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ κατηναγκασμένων τόνων, ὅτι τὰ συγκριτικὰ προπαροξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον ὀξύτερος, τεχύτερος, σοφώτερος, λογιώτερος· ἐπειδὴ οὖν ταῦτα τὰ εἰς ὦν συγκριτικὰ, φημι δὲ τὸ βελτίων καὶ ἀμείνων, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους μακρὰν οὐκ ἠδύναντο προπαροξυνθῆναι κατὰ τὴν εὐθείαν (ἔχομεν γὰρ ὅτι φύσει μακρᾶς οὐσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε ὑψίτη ἀπὸ τέλους ἀίπει ἢ ὀξύει ἤγουν ὀὐ προπαροξύνεται ἢ ἐξῆς, οἷον Ὀμήρου, Ἀριστάρχου, Πυροδόου), τοῦτου οὖν χάριν ἐν τῇ κλητικῇ τῆς μακρᾶς συσταλείης, ἤγουν τοῦ ὦ εἰς τὸ ὀ, ἢ κεχρωσθημένη τάως ἐν τῇ εὐθείᾳ προσῆλθεν ἐν τῇ κλητικῇ, φημι δὲ ἢ προπαροξύνεται, καὶ λοιπὸν εὐλόγως προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν ἢ τούτων ἀπολοῦσθαι.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ γινώσκαι ὅτι τὰ εἰς ὦ θηλυκά, ἔαν μὲν ἔχωσι τὴ κλητικὴν εἰς ὦ, ὀξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ἢ Ἐρατιῶ ὢ Ἐρατιῶ,

εἰ δ’ ἄγε νῦν Ἐρατιῶ,

ἔαν δὲ εἰς τὴν ὀε δίφθογγον ἔχωσι τὴν κλητικὴν, περισπῶνται κατὰ τὴν κλητικὴν ὁμοίως τῇ δοτικῇ, οἷον τῇ Ἀητοῖ ὢ Ἀητοῖ,

Ἀητοῖ ἐγὼ δέ τι οὔτι μαχέσομαι·

ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφωνήσασα εἴτρα πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τόνου τῆς κλητικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΤΩΝ.

Ἰστέον ὅτι αἱ εἰς ε̄ λήγουσαι εὐθείαι τῶν δευτέρων ὁμοίανως ἔχωσι τῇ εἰς ᾠ ληγοῦσιν αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον ἀβλήτα ἀβλήτε,

λιμένα λιμένα, γυναῖκα γυναῖκα, θυγατέρα θυγατέρε, χῆρα χῆρα, ἄλιντα ἄλιντε, λέβητα λέβητε, Ζενοφῶντι Ζενοφῶντε, Ποσειδῶνα Ποσειδῶνε, Ὀδυσσεύα Ὀδυσσεύε. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν παροξυνομένη μὲν ἐν τῇ ἐντελείᾳ καὶ συναρρομένη περισπαῖται, οἷον εὐγενέε εὐγενῆ, εὐσεβέε εὐσεβῆ· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι ἡ ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον πάϊς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, ποιῶ ποιῶ· προπαροξυνομένη δὲ ἐν τῇ ἐντελείᾳ καὶ συναρρομένη παροξύνεται, οἷον Δημοσθένεε Δημοσθένῃ, Διομήδεε Διομήδῃ· ἔχομεν γὰρ ὅτι ἡ ὀξεία καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξείαν καὶ βαρεῖαν συνέρχονται ἤγουν συναρροῦνται, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, τείχει τείχη (τὸ γὰρ ἴσος ἴσος καὶ κῆρος κῆρος διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας προπεριεσπιάσθησαν). Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν τὸ πρόσβη παρὰ τοῖς ῥήτορι βαρυτόνως ἀναγινώσκεται, ὡς ὑπὸ τοῦ πρόσβυς πρέσβιος πρέσβεε πρόσβη, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει περισπωμένως ἤκειον πρεσβῆ δύο.

ὡς ὑπὸ εὐθείας ὀξυτόνου, οἷον ὡς ὑπὸ τοῦ ὀ πρεσβεύς τοῦ πρεσβείος τὸ πρεσβέε τὸ πρεσβῆ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Προσέθηκε δὲ ὁ τέχνηκος λέγων ὅτι εἰ δὲ ἄλειτος εὐρεθῆ (τοῦτέστιν εἰ μὴ λέγεται) εἰς ἂ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν, ὁμότονος γίνεται ἡ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν ἢ γενικῆ τῶν ἐνικῶν, οἷον πόλεως πόλεε, μάντιος μάντιε, βέλεος βέλεε, τείχεος τείχει· οἷδδὲ γὰρ ἔστιν ἐπὶ τούτων εἰς ἂ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν· δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν εἰς ὄς ὀξυτόνων γενικῶν.“ ἐπὶ τούτων γὰρ οὐχ ὁμότονε ἡ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν ἢ γενικῆ τῶν ἐνικῶν, οἷον μύδος μύδε, σῦδος σῦδε, δρυός δρυέ, κίος κίε (σημαίνει δὲ τὸν σῶληκα), λῖος λῖε (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα)· αὐδέποτε γὰρ ἡ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν ὀξύνεται, ὡς δηλοῦσι τὰ προλεχθέντα παραδείγματα. τὸ γὰρ τίνε καὶ τινέ πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πειστικὸν βαρύνεται, οἷον τίνε, τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ἄοριστον ὀξύνεται, οἷον τινέ.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς ἔ ληγούσης εὐθείας τῶν δυνικῶν.

Ἡ δὲ εἰς ὦ λήγουσα καὶ εἰς ἂ εὐθεία τῶν δυνικῶν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν ἧ καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, οἷον Ὀμήρου Ὀμήρω, ἀνθρώπου ἀνθρώπω, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχω, ἄλλης

ἀέλλα, τραπέλης τραπέξα, ἀμάξης ἀμάξα, καλοῦ καλώ, σοφοῦ σοφώ. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχουσι τὸν τόνον, οὗ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπιδέξαντο· τὸ μὲν γὰρ καλοῦ καὶ σοφοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ καλώ καὶ σοφώ ὀξύνεται. τὸ γὰρ $\bar{\omega}$ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον σεμνῷ, ἀγαθῷ, καλώ, σοφώ, πτωχῷ, δειλῷ. ὅτι γὰρ τὸ $\bar{\omega}$ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, δῆλον, εἴγε τὸ μὲν οἶ καὶ τὸ τούς ὀξυνόμενα καὶ προσλαμβάνοντα τὴν τῆς $\bar{\omega}$ συλλαβῆς ἔκτασιν προπερισπᾶνται, οἷον οἶδε, τοῖςδε, τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς βραχείας ἐφ' ἐαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, ἢ δὲ εὐθεία τῶν δυϊκῶν γενομένη κατ' ἐπέκτασιν, οἷον τῷδε οἱ ἄνθρωποι, οὗ προπερισπᾶται ἀλλὰ παραξύνεται διὰ τὸ [τὸ] $\bar{\omega}$ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον καλώ, σοφώ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἰστέον δὲ ὅτι ἢ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα εὐθεία τῶν δυϊκῶν αἰεὶ μακρὸν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ ἢ παραξύνεται ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται· οὐδέποτε γὰρ προπαραξύνεται ἢ προπερισπᾶται διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν. ὡς γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθομεν, οὔτε πρὸ φύσει μακροῦς τίθεται περισπωμένη, οὔτε φύσει μακροῦς τῆς ἐπὶ τέλους οὔσης προπαραξύνεται ἢ λέξις. καὶ ἰστέον ὅτι εἰ μὲν παραξύνεται ἢ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα εὐθεία τῶν δυϊκῶν, τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦνται, οἷον Ἀτρείδον Ἀτρείδα, Ὀρίστου Ὀρίστα, Θυέλλης Θυέλλα, ἀμάξης ἀμάξα· εἰ δὲ ἐπὶ τέλους ἔχει τὸν τόνον ἢ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα εὐθεία τῶν δυϊκῶν, οὐκέτι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦνται ἀλλὰ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν· καὶ εἰ μὲν ἢ εὐθεία τῶν ἐνικῶν ὀξύνεται, καὶ ἢ εὐθεία τῶν δυϊκῶν ὀξύνεται, οἷον κριτῆς κριτά, ποιητῆς ποιητά, ἀγλιτῆς ἀγλιτά, εὐρετῆς εὐρετά, ληστῆς ληστά· εἰ δὲ περισπᾶται ἢ εὐθεία τῶν ἐνικῶν, καὶ ἢ εὐθεία τῶν δυϊκῶν περισπᾶται, οἷον Μηνῶς Μηνῷ, Ἐρμῆς Ἐρμῷ, Φιλητῆς Φιλητῷ, χρυσῆ χρυσῷ, χαλκῆ χαλκῷ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικός ὅτι τὸ ἄμφω καὶ δύο θεματικά εἰσι, τουτέστιν οὐκ ἐγένοντο ἀπὸ ἐνικῶν· τὸ γὰρ σημανόμενον καλῶει· πῶς γὰρ ὁ δύο ἀριθμὸς δύναται ἐνικῶ ἀριθμῷ θεωρεῖσθαι; Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν ἄμφω αἰεὶ διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ γράφεται καὶ χωρὶς ἄρθρου λέγεται, τὸ δὲ δύο καὶ διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ γράφεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\omega}$, καὶ κοιῶς μὲν διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ γράφεται, Ἀτικῶς δὲ διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ καὶ ἀγαλόγως τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ· τὸ γὰρ $\bar{\omega}$ κελικόν ἐστι τῆς εὐθείας

τῶν δυνάων, οἷον Ὀμήρω, ἀνθρώπω. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν μέτρῳ εὐ-
ρηται διὰ τοῦ ὀ καὶ διὰ τοῦ ὠ, οἷον

παρόχηκε δὲ πλεονίξ . . .

τῶν δύο μοιράων

διὰ τοῦ ὀ, καὶ

δύω δὲ δυοῖν ἀντιφρέσθαι

διὰ τοῦ ὠ. ἴσται δὲ καὶ δοιῶ ἢ εὐθεία τῶν δυνάων κατὰ διάλεκτον
ὀξυτότως διὰ τῆς ὀι διφθόγγου, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν

καὶ πάλιν

δοιῶ μὲν Μεγέλαρ ἀρηγόρες εἰσὶ θεῶων

καὶ πάλιν

δοιοὶ γάρ τε πίθου κατακείσεται ἐν Διὸς οὔδει·

καὶ ἴσται ἀπὸ τοῦ ὀ δοιοῦ, τοῦ δοιοῦ, τοῦ σημάζοντος τὸ ὀ διπλῶς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕἰΣ Ἀἰν Λήγουσα Γενικῆς τῶν Δυνάων.

Ἰστέον ὅτι ἡ εἰς Ἀἰν λήγουσα γενικὴ τῶν δυνάων ἀκολουθεῖ
τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τουτέστιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν
ἡ καὶ ἡ εὐθεία τῶν δυνάων, οἷον Πέσσα Πέσσαι, Αἰετα Αἰεταί,
Παπία Παπία, κοχλία κοχλία, τοξότα τοξόται, οὐ πάντως δὲ
τὸν αὐτόν· πρόσκειται „οὐ πάντως δὲ τὸν αὐτόν” διὰ τὸ ποιητῆ
ποιητῶν, καλὰ καλαῖν· τὸ μὲν γὰρ ποιητῆ καὶ καλὰ ὀξύνονται
πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν ἐνικῶν τὴν ποιητῆς καὶ καλή, τὸ δὲ ποιη-
ταῖν καὶ καλαῖν περισπᾶται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πῶσα γε-
νικὴ καὶ δοικὴ μακροκατάληκτος ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας
συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται. τὸν δὲ κανόνα
τοῦτον εἰρήκαμεν ἐν τῇ περὶ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν διδασκαλίᾳ,
ἦντα περὶ τῆς ἰᾶς καὶ μιᾶς διελάβομεν. ὅμως δὲ ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐφυλάχθη ὁ τόνος. τὸ δὲ Πέσσα Πέσσαι ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐφυλάχθη ὁ τόνος καὶ ὁ αὐτός.

Ἔστι δὲ καὶ οὕτω λέγειν πρὸ τῆς εἰς Ἀἰν λήγουσας γενικῆς τῶν
δυνάων. αἱ εἰς Ἀἰν λήγουσαι γενικαὶ τῶν δυνάων ἀπὸ μὲν βαρυνόμε-
των εὐθειῶν δυνάων οὔσαι συμβαίνονται αὐταῖς, οἷον Ἀτρείδα
Ἀτρείδαι, Ὀρέσται Ὀρέσται, σκυφάντα σκυφάνται, τοξότα τοξό-
ται, πολίτα πολίται, τέχνα τέχναι, κόρη κόραι· ἀπὸ δὲ ὀξυνομέ-
των ἢ περισπωμένων εὐθειῶν δυνάων οὔσαι περισπᾶνται, ἀπὸ μὲν

ὄξυνομένων οἶον κηδεστά κηδεοταῖν, ποιητή ποιηταῖν, αὐλητά αὐληταῖν, εὐρετά εὐρεταῖν, λησιτά λησιταῖν, κριτά κριταῖν, ὑβριστά ὑβρισταῖν, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἶον Ἑρμῶ Ἑρμιαῖν, Ἀπελλῶ Ἀπελλαιῖν, Φιλητῶ Φιληταιῖν, χαλκῶ χαλκισῖν, χρυσῶ χρυσαῖν.

Καὶ ἀποροῦσά τινες λέγοντες διὰ τί ἡ Ἀτρεΐδαιν γενική τῶν θυϊκῶν οὐ περισπᾶται ὁμοίως τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντικῶν; καὶ ἐπιλύεται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, λέγων ὅτι ἡ Ἀτρεΐδαιν γενική τῶν θυϊκῶν μᾶλλον τῇ Ἀτρεΐδαις δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀκολουθεῖ ἢ τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντικῶν· κατὰ γὰρ τὴν φωνὴν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν πλησιάζει· τὴν αὐτὴν γὰρ διάφορον ἔχει. ἄλλως τε δὲ πᾶσαι αἱ πτώσεις βαρύνονται, οἶον Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδου Ἀτρεΐδῃ Ἀτρεΐδην, θυϊκῶν Ἀτρεΐδῶν Ἀτρεΐδων, πληθυντικὰ Ἀτρεΐδαις Ἀτρεΐδαις· οὕτως οὖν καὶ Ἀτρεΐδαιν βαρυντότως. μόνη δὲ ἡ Ἀτρεΐδων γενική τῶν πληθυντικῶν περιεσπᾶσθη, ἐπειδὴ καὶ μόνη διηρησθη, οἶον Ἀτρεΐδων. ἔαν βούλωνται οὖν περισπᾶν τὴν Ἀτρεΐδαιν γενικὴν τῶν θυϊκῶν ὁμοίως τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ μὴ βαρύνειν ὁμοίως ταῖς ἄλλαις πτώσει, δότωσαν ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐξαίρετον ὅπερ ἔσχεν ἡ γενική τῶν πληθυντικῶν, ταυτέστι τὴν διαίρεσιν· εἰ δὲ οὐ διαίρεται, ἄρα οὐδὲ τὸν τόνον ἔξει τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν. Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς αὐτὴν ληγουσῆς γενικῆς τῶν θυϊκῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ Εἰς ΟἶΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ
ΔΤΙΚΩΝ.

Ἡ δὲ εἰς οἶν λήγουσα γενική τῶν θυϊκῶν ἀπὸ μὲν εὐθείας τῆς εἰς ᾧ ληγουσῆς οὐσα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον ἐν ἡ καὶ ἡ εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεῖα τῶν θυϊκῶν, οἶον καλλίστω καλλίστοι, ἐρήμω ἐρήμοι, ἀνθρώπῳ ἀνθρώποι, ᾧμω ᾧμοι, ἡμίονω ἡμίονοι καὶ ποιητικῶς ἡμίονοι ἀπὸ τοῦ ὄνω ὄνοι, καλῶ καλοῖν, σοφῶ σοφοῖν. ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ καλῶ καὶ σοφῶ ὀξύνεται πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ᾧ θυϊκῶν, τὸ δὲ καλοῖν καὶ σοφοῖν περισπᾶται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα γενική καὶ δοτικὴ μακροκατέληκτος ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται. δεῖ προσθεῖναι τῷ ἀνωτέρῳ κανόνι „πλὴν τοῦ ἄμφω ἀμφοῖν καὶ δύο δυοῖν.“ ταῦτα

γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόπον ἐν τῇ αὐτῇ σύλλαβῃ· ἡ μὲν γὰρ εὐθεία τῶν δυϊκῶν βαρύνεται, ἡ δὲ γενική· περισπᾶται. τὸ δὲ δυοῖν γίνεταί καὶ δυεῖν κατὰ ἰσοπλήν τοῦ ο̅ εἰς τὸ ἔσθ'· δυτάμεθα δὲ ταῦτα θεματικά λέγειν, φημι δὲ τὸ ἄμφω καὶ δυοῖν, ὡς περὶ καὶ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν θεματικὴν λέγομεν, φημι δὲ τὸ ἄμφω καὶ δύο.

Ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν περὶ τῆς εἰς οἶν ληρούσης γενικῆς τῶν δυϊκῶν. αἱ εἰς οἶν λήρουσαι γενικαὶ τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῶν εἰς ὦ λήρουσῶν δυϊκῶν εὐθειῶν πεπτοκινῶν ἀπὸ μὲν βαριτόνων συμβαρύνονται, οἶον φηγίτω φηγίτων, δακτύλω δακτύλων, ὁμωπύμω ὁμωπυμοῖν, ἡμιόνω ἡμιόμοῖν, ἀνθρώπω ἀνθρώποιν, Ὀμήρω Ὀμήροιν, Ἀριστάρχω Ἀριστάρχοιν (περὶ γὰρ τοῦ ἄμφω ἄμφω καὶ δύο δυοῖν εἰρήκαμεν), ἀπὸ δὲ οξυτομέων περισπῶνται, οἶον κελώ κελῶν, σοφῷ σοφοῖν, στανῷ στανῶν, ἀγαθῷ ἀγαθοῖν, χαλεπῷ χαλεποῖν, γεωργῷ γεωργοῖν. εἰ δὲ ἔστιν εἰς οἶν λήρουσαι ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς εἰς ἔ ληρούσης εὐθείας τῶν δυϊκῶν, ὁμοιοτερεῖ τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ εἰ μὲν περισπᾶται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, περισπᾶται καὶ ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν, οἶον ἀνδρῶν ἀνδροῖν, φωτῶν φωτοῖν (ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν), βοῶν βοοῖν, χειρῶν χειροῖν, μηνῶν μηνῶν, χηρῶν χηροῖν, ἄρνων ἀρνοῖν, συῶν συοῖν, φρενῶν φρενοῖν, χθονῶν χθανοῖν, γυναικῶν γυναικοῖν, θυγατρῶν θυγατροῖν, τινῶν τينوῖν, Δημοσθενῶν Δημοσθενοῖν, τειχῶν τειχοῖν, βελῶν βελοῖν, Διομηδῶν Διομηδοῖν, Ἀριστοφανῶν Ἀριστοφανοῖν, εἰ δὲ βαρύνεται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, συμβαρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν, οἶον παιδῶν παιδοῖν, πάντων πάντοιν, Αἰάντων Αἰάντοιν, Λαχίτων Λαχίτοιν, λεβήτων λεβήτοιν, πενήτων πενήτοιν, Παρίδων Παρίδοιν, Δημοσθενῶν Δημοσθενοῖν, βελῶν βελοῖν, τειχῶν τειχοῖν, καὶ κατὰ κρῶσιν Δημοσθενῶν Δημοσθεοῖν, βελῶν βελοῖν, τειχῶν τειχοῖν περισπωμένως· ἡ γὰρ ὀξεύει καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περιπωμένην ουνέχονται ἤχρον συναρῶνται, οἶον πάτ' παῖς, Πηλεῖ Πηλεῖ, Ἡρακλέης Ἡρακλήης, Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δὲ τινες λέγοντες πῶς τὴν γενικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανονίξει, μήπω τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανονισθείσης; ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν σαφεστερα ἐστὶ τῆς γενικῆς τῶν δυϊκῶν· μάλλον γὰρ πᾶσι δῆλον ἔστι τὸ πάντων καὶ Αἰάντων ἢ περὶ τὸ πάντοιν καὶ

Αλιάντων· εικότως οὖν ἐκ τοῦ πᾶσι δήλου καὶ σαφεστέρου τὸ ἄσαφές ἐκατόμισεν.

Τούτων οὕτως ἔχόντων τὰ Ἀττικὰ τὸν τόνον τῆς εὐθείας τῶν δυνῶν φυλάττουσι καὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον τὰ Μενέλω τοῖν Μενέλων, τὸ εὔγω τοῖν εὔγων, τὸ κιά τοῖν κέων, τὸ λεῶ τοῖν λεῶν.

Ταῦτα μὲν λέγομεν περὶ τῆς γενικῆς τῶν δυνῶν. περὶ δὲ τῆς κλητικῆς τῶν δυνῶν ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἡ αὐτὴ ἔστι τῇ εὐθείᾳ τῶν δυνῶν, ὡσπερ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ αὐτὴ ἔστι τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ· τῶν γὰρ δυνῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ἀόρισθῆ, οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Δεῖ γινώσκαι ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἑξ ἡγήνοσα βαρύνεσθαι θέλει, οἷον μῆρες, χῆρες, πάντες, πᾶδες, Τρῶες, χθόνες, Αλιάντες, Αλιήτες, Ξεγοφῶντες, Ποσειδῶνες. τὸ γὰρ τίνας καὶ τινές πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πειστικῶν βαρύνεται, οἷον τίνες εἰοῖ; τὸ δὲ ἔνταυτοδοτικῶν ἤρουν ἀόριστον ὀξύνεται, οἷον τινές. ἰστέον δὲ ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἑξ ἡγήνοσα ὁμότονός ἐστι τῇ εὐθείᾳ τῶν δυνῶν, οἷον μῆρε μῆρες, χῆρε χῆρες, πάντε πάντες, πᾶδε πᾶδες, Τρῶε Τρῶες, χεῖρε χεῖρες, χθόνε χθόνες, τίτε τίνες, Ἐκτορε Ἐκτορες, Αλιαντε Αλιαντες, λέβητε λέβητες, Πάριδε Πάριδες, γυνῆτε γυνῆτες, μητῆρε μητῆρες, θυγατέρε θυγατέρες. τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων τὰ ἔχοντα οὐμφορον πρὸ τοῦ ἑ οὐ συναγοῦνται διὰ τὸ κωλύειν αὐτὰ τὸ σύμφωνον συναγοῖσθαι, οἷον Ἐκτορες, Πάριδες, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ὧν συγκρητικῶν· ἐπὶ τούτων γὰρ κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ἔνδεια γίνεται τοῦ ἑ καὶ κρῆσις τῶν φωνηέντων, οἷον μέλλων μέλλονος μέλλονες μέλλοες μέλλους, βελτίων βελτίονος βελτίονες βελτίοες βελτίοες, κρείσσων κρείσσοπος κρείσσοτες κρείσσοες κρείσσοους, ἄρειων ἄρειονος ἄρειοτες ἄρειοες ἄρειοους. τὰ μέντοι καθαρῶν οὐ κρῆσιν ἀναδέχονται, καὶ εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἔντελειᾳ, ἐν τῇ συναίρεσει παροξύνονται, οἷον Δημοσθένες Δημοσθένεις, Διομήδεες Διομήδεις, εὐμήγεες εὐμήγεις παροξυτότως· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν συνέρχονται, ὡς εἰρήναι, οἷον τείχεος τείχους, βέλεος βέλους, ἦθεα ἦθη. εἰ δὲ

παροξύνονται ἐν τῇ ἐντελείᾳ, ἐν τῇ συναιρέσει περισπῶνται, οἷον
 εὐγενεῖς εὐγενεῖς, εὐσεβεῖς εὐσεβεῖς, εὐτυχεῖς εὐτυχεῖς περισπωμέ-
 νως· ἢ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἢ βαρεῖα, ὡς εἴρηται, εἰς περισπωμένην
 συνέχονται, οἷον πάς πάς, Πηλεῖ Πηλεῖ, νοῦ νοῦ. καὶ πάλιν
 ἔστιν ἐπιτηδέες καὶ κατὰ κρῶσιν ἐπιτηδεῖς, καὶ βιοπλανεῖς καὶ
 κατὰ κρῶσιν βιοπλανεῖς, καὶ λοιπὸν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἰ γίνεται
 ἐπιτηδές καὶ βιοπλανές, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ

οὔτε βιοπλανὲς ἀγρὸν ἀπ' ἀγροῦ

φοιτῶσιν

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ

ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγέρομεν.

ἔστι δὲ αὕτη ἡ χρῆσις αἰτιατικῆ, ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεῖς καὶ κατὰ
 ἀποβολὴν τοῦ ἰ ἐπιτηδές.

Αἰ μέντοι εἰς τὴν οἰ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυν-
 τικῶν ὁμότονοί εἰσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλ-
 λαβῇ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν, οἷον Ὅμηρος Ὅμηροι, ἀν-
 θρωπος ἄνθρωποι, λίθινος λίθινοι, Ἀρίσταρχος Ἀρίσταρχοι, φι-
 λόσοφος φιλόσοφοι, φήγιμος φήγιμοι, δρυῖνος δρυῖνοι, πίονος πί-
 σσυνοι, ἀγκύλος ἀγκύλοι, ποικίλος ποικίλοι, ἐναντίος ἐναντίοι (ὅθεν
 καὶ εἰ μεγάλοι, δηλονότι καὶ ἡ σπειρημένη εὐθεῖα ὁ μέγας), φί-
 λος φίλοι, ξένος ξένοι, καλός καλοί, οἶκος οἶκοι, δῆμος δῆμοι,
 κῆπος κῆποι, δοῦλος δοῦλοι, σοφός σοφοί, σεμνός σεμνοί, ἀγαθός
 ἀγαθοί, ἄριστος ἄριστοι, χειμερινός χειμερινοί, Σαρπώ Σαρποί,
 Καλυψώ Καλυψοί, Αἰτώ Αἰτοί, ἄγνος ἄγνοί, σιδηροῦς σιδηροί,
 ἀργυροῦς ἀργυροί, πορφυροῦς πορφυροί, ὅθεν τὸ ΧΑΛΚΟΙ καὶ
 ΧΡΥΣΟΙ διαφόρως τοποῦνται· ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ χαλκός καὶ χρυ-
 σός ὀξύνονται, οἷον χρυσοί χαλκοί, ἀπὸ δὲ τοῦ χρυσοῦς καὶ χαλ-
 κοῦς περισπῶνται, οἷον χρῦσοι χαλκοί. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δὲ τινες λέγοντες διὰ τί τὸ μὲν οἶκοι καὶ δῆμοι
 προπερισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς, τὸ δὲ χαλκοί καὶ χρυσοί πε-
 ρισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς μακρῆς; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ βαρυ-
 τόνων ἢ οἰ καὶ ἢ αἰ δίφθογγος ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν
 ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται. καὶ δῆλον, εἰ γε τούτων ἐπὶ τέ-
 λους οὐσῶν πολλάκις τρίτη ὑπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα, οἷον Ὀμη-
 ροί, ἀμάξαι. οὕτως οὖν καὶ τὸ δῆμοι καὶ οἶκοι τῷ λόγῳ τῆς κοι-
 νῆς προπερισπῶνται. τὸ χαλκοί καὶ χρυσοί περισπῶνται ὁμοίως
 τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν τῇ χρυσοῦς καὶ χαλκοῦς.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς οἷ δίφθογγον λήγουσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν.

Αἱ δὲ εἰς αἶ δίφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν μονογενεῖς μὲν οὔσαι ἠμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, ὁπότε μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὰ ἐπὶ βαρυτόνων. Ἰστοῦσαν δὲ παρὰδειγμάτα τοῦ κανόνος ταῦτα, οἷον κοχλίας κοχλίας, Βορέας Βορέαι, ταξό ης τοξόται, νίσσα νίσσαι, ἄελλα ἄελλαι, δόξα δόξαι, τράπεζα τράπεζαι, ἄμαξα ἄμαξαι, εὐνέτης εὐνέται, φυλέτης φυλέται, δεσπότης δεσπότηαι, γαμέτης γαμέται, ἡδονή ἡδοναί, ποιητής ποιηταί, ἀθλητής ἀθληταί, ἄγνυιά ἄγνυιαί,

σλώωντό τε πῦσαι ἄγνυιαί,

ἡμέρα ἡμέραι. Πρόσκειται „ὁπότε μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὰ ἐπὶ βαρυτόνων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ ὄξεϊα εἰς περιοπωμένην μεθίσταται κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ἀτρείδης Ἀτρεΐδαι, Αἰνείας Αἰνεΐαι, πλανήτης πλανῆται, Θῆβη Θῆβαι. Ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ μὲν εὐθεία τῶν ἐνικῶν παροξύνεται, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἐστὶν ἡ τελευταία συλλαβή, οὐδέποτε δέ, ὡς εἴρηται, πρὸ φύσει μακρῆς τίθεται περιοπωμένη, οἷον ἀνθρώπου, Ὀμήρου, κήπου, τέλους, ἡ δὲ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν προπερισπᾶται, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἐστὶ πρὸ μιᾶς βραχείας· ἡ γὰρ αἶ δίφθογγος ἐνταῦθα ἀντὶ κοικῆς παραλαμβάνεται. προεσημασμένα δὲ ἄρσενικοῖς οὔσαι αἶ εἰς τὴν αἶ δίφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ἠμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις ἄρσενικοῖς, τουτέστιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττουσι τὸν τόνον ἐν ἡ καὶ ἡ εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ἄρσενικῶν ἔχει αὐτόν, οἷον τύπτοντες τύπτονσαι, χαρτέντες χαρτέσαι, βοῶντες βοῶσαι, ποιῶντες ποιῶσαι, ταχέες ταχέαι, βραδέες βραδεΐαι. ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ ταχέες βραδέες παροξύνονται, τὸ δὲ ταχέαι καὶ βραδεΐαι προπερισπῶνται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας. σοφοί σοφαί, καλοὶ καλαί, σερμοὶ σερμαί, ἐναντιοὶ ἐνανταί, λίθινοὶ λίθιναι, δρυῖνοι δρυῖναι, Βυζάντιοι Βυζάνταί, Κνίδιοι Κνίδαι, Ῥόδιοι Ῥόδιαί, εἰμίοι τίμιαι, ὄσιοι ὄσαι, δειλοὶ δειλαί, λόγοι λόγαι, πεντακόσιοι πεντακόσαι, διακόσιοι διακόσαι, ἡμεροὶ ἡμεραί τὸ τριγενές, τουτέστιν οἱ μὴ ὄντες ἄρσιοι· ἐπὶ γὰρ τοῦ μονογενοῦς ἡμέρα ἡμέραι παροξυτόνως. οἱ μέγθοι Ἀθηναῖοι ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως, καὶ μάλιστα οἱ νεώτεροι, προπαροξύνουσι· πέντε γὰρ ἡμεραί καὶ δεκα

ἡμερᾶ φασι προπαροξυτόνως, ὡς ἀπαγγέλλουσιν οἱ περὶ Ἀστυγῆς
 συνηθείας γραφάντες. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως τοῦτο
 ποιοῦσιν, λέγω δὲ προπαροξυτόνως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ ἡ-
 γομένων τῷ ἰ, οἷον ἐπράξιαι, τιμῶμαι, αἰτιαί, τραγῳδίαί, ἡμί-
 λιαί, κωμῆδίαί· οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν μονογενῶν προπαροξυτόνως
 λέγουσιν οἱ Ἰθρηναῖοι. πάλιν ἔστιν ἡ Ῥοδία ὄνομα κύριον καὶ
 ἡ Ῥοδία ἐθνηζόν, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου τὴν εὐ-
 θεϊαν τῶν πληθυντικῶν αἱ Ῥοδίαί φασιν παροξυτόνως, ὡς πρὸς
 τὴν εὐθεϊαν τῶν ἐθνηζῶν, ἐπειδὴ μονογενές ἐστιν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐθνη-
 ζοῦ αἱ Ῥοδίαί φασιν προπαροξυτόνως, ὡς πρὸς τὴν εὐθεϊαν τῶν
 πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ τὴν οἱ Ῥοδίοι. καὶ πάλιν ὑπάτη
 καὶ ὑπάται παροξυτόνως ἐπὶ τῆς χορδῆς· μονογενές γὰρ ἐστιν·
 αἱ ὑπάτοι δὲ καὶ αἱ ὑπάται ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ προπαροξυτόνως· πα-
 ρεσχηματίζεται γὰρ ἄρσενικῶ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἰθρηδιανὸς ἐν τῇ καθόλου οὕτω κανονίζει
 τὰς εἰς τὴν αἰ δίφθογγον ληρούσας εὐθεΐας τῶν πληθυντικῶν πα-
 ρεσχηματισμένας ἄρσενικοῖς. φησὶ γὰρ ὅτι αἱ εἰς τὴν αἰ δίφθογγον
 λήρουσαι εὐθεΐαι τῶν πληθυντικῶν παρεσχηματισμέναι ἄρσε-
 निकοῖς, ἐὰν μὲν ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ὄς, τῷ τότε τοῦ ἄρσενικοῦ ἀκο-
 λουθοῦσι, τουτέστι τῆς εὐθεΐας τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρ-
 σενικοῦ, οἷον ποικίλοι ποικίλαι, ἐναντίοι ἐναντίαί, σοφοί σο-
 φαί, καλοὶ καλαί, λίθινοι λίθιναι, δρυῖνοι δρυῖναι, ἄγριοι ἄγριαί,
 τίμιοι τίμιαί, ὅσιοι ὅσιαί, Ἄνκιοι Ἄνκια τὸ τριγενές· Ἄνκια δὲ
 τὸ μονογενές πρὸς τὸ Ἄνκία. ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ὄς,
 τοῖς ἐθνηζῶν ἐναντιῶν ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸν τότε, οἷον Θῆρῃσαι
 Θῆρῃσαι, θῆρῃσαι θῆρῃσαι (ἢ μισθῶ δουλεύουσα), τύπτουσαι τύ-
 πτουσαι, χαρίεσαι χαρίεσαι, τετραγῶναι τετραγῶναι, ταχῆαι ταχῆαι,
 βραδεῖαι βραδεῖαι, μέλαινα μέλαινα. τὸ δὲ Τρωαί καὶ δμωαί ὀξυ-
 νόμηναι ὁμολογοῦσι πεπτωκέναι ἀπὸ ὀξυτόνου ἐθνηζοῦ Τρωαί καὶ δμωαί.

Τούτων οὕτως ἔχόντων τὰ Ἀστυγῆα εἰς ᾧ καὶ εἰς ἰ λήρουσαι κατὰ
 τὴν εὐθεϊαν τῶν πληθυντικῶν καὶ ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθεΐᾳ τῶν ἐθνη-
 ζῶν, οἷον ὁ Εὐνεως οἱ Εὐνεω, ὁ Μενέλεως οἱ Μενέλεω, ὁ γεῶς
 οἱ γεῶ, ὁ λεῶς οἱ λεῶ.

Αἱ μὲντοι εἰς αἰ λήρουσαι εὐθεΐαι πληθυντικαὶ τῶν οὐδετέρων
 τριγενεῖς μὲν οὐσαι (τουτέστι παρεσχηματισμέναι ἄρσενικοῖς) ὁμο-
 τονοῦσι τοῖς ἄρσενικοῖς ἤρουν τῇ εὐθεΐᾳ τῶν πληθυντικῶν τοῦ
 ἄρσενικοῦ, οἷον σεμνοὶ σεμνά, ἐναντίοι ἐναντία, δειλοὶ δειλά, λό-

γιοι λόγια, ἄξιοι ἄξια, τίπτοντες τίπτοτα, βοῶντες βοῶντα, κοῦφοι κοῦφα, σοφοί σοφά, φοβεροί φοβερά, χάλκεοι χάλκεα, χρύσειοι χρύσεια, ἀργύριοι ἀργύρεα, οιδήσοι οιδήσει. μορογενεῖς δὲ οὔσαι, εἰ μὲν ἀπὸ ἰσοσυλλάβου γενικῆς ὡσι, συντοποῦνται τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, οἷον ξύλον ξύλα, δένδρον δένδρα, ξηρόν ξηρά, κάρειον κάρεια, κανοῦν κανά, ὀστέον ὀστέα, ὀστοῦν ὀστοῦ, σφυρόν σφυρά, πλευρόν πλευρά, πυρόν πυρά. καὶ δῆλον ὅτι παρὰ τὸ πυρόν ἐστι τὰ πυρά, οἷον

χίλια ἄρα ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο.

ἔν δὲ ἀπὸ περιτοσυλλάβου γενικῆς ὡσιν αἱ εἰς ἁ λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ τῶν οὐδετέρων, αἰεὶ βαρύνονται, οἷον φιλήμα φιλήματα, βῆμα βήματος βήματα, ὡς ὠτός ὠτα. καὶ παρὰ τὴν πυρός οὖν γενικὴν ἔν γένηται εὐθεία πληθυντικῶν, πύρα γίνεται καὶ βαρυτότως ἀπαγινώσκειται. κρέας κρέατος κρέατα, τείχος τείχεος τείχει καὶ κατὰ κρᾶσιν τείχη, βέλος βέλεος βέλεα καὶ κατὰ κρᾶσιν βέλη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Κανονίζει τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦτον τὸν τρόπον. πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἑς λήγουσα δισύλλαβος ἐπ' ὀνομάτων περισπᾷ τὴν ἰδίαν γενικὴν, οἷον μῆνες μηνῶν, χῆνες χηνῶν, φῶτες φωτῶν, ἀνδρες ἀνδρῶν, χεῖρες χειρῶν, βόες βοῶν, σύες συῶν, μῦες μῦῶν. Πρόσκειται „δισύλλαβος” διὰ τὸ Αἰάντες Αἰάντων, Θόαντες Θόάντων, Λέχητες Λεχῆτων, λέβητες λεβῆτων· ταῦτα γὰρ οὐδ' περισπᾶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' οὐκ εἰοὶ δισύλλαβα. Πρόσκειται „ἐπ' ὀνομάτων” διὰ τὰς μετοχάς· αὐταὶ γὰρ βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον δόντες δόντων, θέντες θέντων, φθάντες φθάντων, σιάντες σιάντων,

σιάντων μὲν Μενέλαος ὑπέλεχεν εὐρέας ὤμους.

Σημειούμεθα ἐν τῷ κανόνι ἐννεῖα τιὰ ὡς μὴ περισπασθέντα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν· εἰοὶ δὲ ταῦτα Τρῶες Τρώων, τίτες τίτων, πάντες πάντων, δμῶες δμῶων, παῖδες παίδων, θῶες θῶων (ἴσθι δὲ θηρίου εἶδος· οἱ γὰρ ταχεῖς θοοὶ λέγονται), κρᾶτες κρᾶτων (αἱ κεφαλαί), δῶδες δῶδων, λᾶες λᾶων. ταῦτα δὲ τὰ σεσημειωμένα δοκοῦσι τινες ὑπὸ ἀνελογίαν ἄγειν. λέγουσι γὰρ ὅτι τὸ Τρῶες Τρώων καὶ δμῶες δμῶων καὶ θῶες θῶων καὶ παῖδες παίδων ἐβαρύνθησαν πρὸς ἀντιδικτολήν τοῦ αἰ Τρῶαι (ση-

μιλται δὲ τὰς Τρωϊκὰς γενεάς) καὶ αἱ δμῶναι (σημαίνει δὲ τὰς
 δοίλιας) καὶ αἱ Θωαὶ ἐπὶ τῆς Ἰημείας καὶ αἱ πέδαι ἐπὶ τῶν δεσμῶν
 ταῦτα γὰρ περισπῶνι τὰς γενεὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον Τρωῶν,
 δμῶν, πέδων, Θωῶν. πρὸς οἷς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι κακῶς λέγετε· εἰ
 γὰρ καὶ τῷ ἰόνῳ συνέπιπτον, ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ γραφῇ διατέλλοντο. ἡ
 γὰρ γραφὴ οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ· τὸ μὲν γὰρ Τρωαί καὶ δμῶαί καὶ
 Θωαί ἔχουσι τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν, τὸ
 δὲ Τρωῆς δμῶες Θωῆς οὐκ ἔχουσι τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν
 παραλήγουσαν· καὶ πάλιν τὸ παιδες κατὰ τὴν παραλήγουσαν διὰ
 τῆς αἰ διαθήρου γράφεται, τὸ δὲ πέδαι διὰ τοῦ ἔ ψιλοῦ. τὸ δὲ
 τίνες τίνων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τινῶν λέγουσι βαρύνεσθαι·
 δεῖ γὰρ γινώσκειν ὅτι τοῦτο πευστικὸν μὲν ὄν βαρύνεται, ἀντα-
 ποδῆτικὸν δὲ ἤρουν ἀόριστον περισπᾶται, οἷον τίνων ἤκουσας;
 τινῶν. καὶ τὸ λῆες δὲ λῶων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ λαοὶ τῶν
 λῶων λέγουσι βαρύνεσθαι· τοῦτο δὲ καλῶς ἔχει. καὶ τὸ κρῆτες
 δὲ κρῆτων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τὰ κρῆτη τῶν κρῆτων λέγουσι
 βαρύνεσθαι. τὸ δὲ δῶδες δῶδων οὐκ ἔστι γύσει διουλλέρον· ἀπὸ
 γὰρ τοῦ δαῖδων κατὰ συναιρέσειν ἐγένετο δῶδων, καὶ ἐμίλαζε τὴν
 αὐτὴν τάσιν. μηδεὶς δὲ οἰέσθω τὴν δαδός γενικὴν τῶν ἐνικῶν
 ἀπὸ ἐντελοῦς τῆς δαδός γενέσθαι κατὰ συναιρέσειν, ἐπεὶ εἶχε καὶ
 αὐτὴ βαρύνεσθαι· ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ συναιρέσις, οἷον
 διάξ, δῶξ, κῆκῆθεν ἢ κλίσις. τὸ δὲ πάντων λέγουσιν ὅτι ἐπὶ τοῦ
 ἅπαντες ἅπαντων ἐγένετο κατ' ἀφαιρέσειν, καὶ ἐμίλαζε τὴν βαρύνειν
 τάσιν· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι καταναγκαστικόν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ
 ἅπας ἅπαντος ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν ἢ παντός, γραμμένη κατὰ ἀφαί-
 ρεσιν τοῦ αἰ, οὐκ ἐμίλαζε τὴν βαρύνειν τάσιν ἀλλ' ἐγένετο ἐν ἄξείᾳ
 τάσει, παντός, πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ὅς διουλλέρων γενικῶν
 ὀνομάτων, οἷον ὡςπερ μῆρός, χηρός, γραός, παιδός, φωτός, ρθός,
 φρενός, χθονός. ἔνεργα δὲ λέγουσιν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν πλη-
 θυντικῶν ἢ πᾶσι βαρύνεται, τοῦτου χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πλη-
 θυντικῶν ἢ πάντων βαρύνεται. οὐδ' οὗτοι δὲ ἀκριβῶς λέγουσιν·
 ἰδοὺ γὰρ καὶ ἡ Τρωαί καὶ πᾶσι δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀξίνε-
 ται, καὶ ὁμοίως ἡ Τρωῶν καὶ παιδῶν γενικὴ τῶν πληθυντικῶν βα-
 ρύνεται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι μὴ μόνον ταῦτα τὰ ἐννέα σεσημειωμένα, ἀλλὰ
 καὶ τὸ σῆς οἶων ἐπὶ τῶν σκωλήρων, ὡς παρὰ Διοσκορίδην

ἐπὶ τῶν οἶων καταπονούμενον

καὶ τὸ φῶδων, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει

πλήν φῶδων ἐκ βαλαρέλου.

σημαίνει δὲ τὰ καίματα τῶν χειρῶν. ἔστι δὲ καὶ τὸ οὐδένας οὐ-
 δένων· καὶ τοῦτον γὰρ βαρυτόνως ἐπεκράτησεν ἀναγινώσκεσθαι.
 καὶ τοῦ Φθᾶς Φθάτος κυρίου ὀνόματος ἐὰν κλίνομεν τὰ πλη-
 θυντικά, βαρυτόνως λέγομεν τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον
 Φθάτων, τῷ λόγῳ τῶν μετοχῶν, ὡς περὶ σιάντες σιάντων, βάντες
 βάντων, δόντες δόντων· μετοχικὸν γὰρ ἔστι, καὶ λοιπὸν τὸν τό-
 νον τῆς φθᾶτος φθάτων μετοχῆς ἀνεδέξαστο, φημί δὲ τῆς ση-
 μαινοῦσης τὸ προλαβόντων. Ἔστιν οὖν ἀπολογίασθαι περὶ ὅλων
 τῶν σεσημειωμένων οὕτως. τὰ εἰς ὃ λήγοντα μονοσύλλαβα περι-
 τοσυλλάβως κλινόμενα ταύτην ἔχουσι τὴν διαίρεσιν. τὰ μὲν ὄξύ-
 τονα ἐὰν μὲν διὰ συμφώνου κλινοῦνται, περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν
 πληθυντικῶν, οἷον σῆς σῆτος σῆτες σῆτων, Κρηῆς Κρητός Κρητες
 Κρητῶν, θῆς θητός θῆτες θητῶν (σημαίνει δὲ τὸν μισθωτόν),
 γῆς γητός γῆτες γητῶν· ἐὰν δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλιθῶσι,
 βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Τρωῆς Τρωός
 Τρωῆς Τρωῶν, δμῶς δμωός δμῶες δμῶων, θῶς θῶός θῶες θῶων
 (ἔστι δὲ εἶδος θηρίου), σεῦς οἶος σέες σέων (σημαίνει δὲ τοῖς
 σκώληκας)· τοῦτω γὰρ τῷ κανόνι βαρύνονται. τὸ δὲ τίτων καὶ
 κρᾶτων πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχουσι καὶ τὸν τόνον·
 τὸ γὰρ τίτων πειστικὸν μὲν ὑπάρχον βαρύνεται, ἀνταποδοτικὸν
 δὲ ἦρουν ἀόριστον περισπᾶται, οἷον τίτων ἦκουσας; τίτων. καὶ
 τὸ κρᾶτων δὲ ἀπὸ τοῦ κρᾶτες (ὃ σημαίνει τὴν κεφαλὴν) ὑπάρχον
 βαρύνεται, ἀπὸ δὲ τοῦ τὰ κρᾶτη ὑπάρχον περισπᾶται, οἷον τὰ
 κρᾶτη τῶν κρατῶν. τὸ δὲ φῶδων καὶ δᾶδων ἀπὸ τοῦ φῶδων καὶ
 δᾶδων γινόμενα κατὰ συναίρεσιν τὴν βαρεῖαν τάσιν ἐπέλαξαν.
 Ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὄξυνομένων. τὰ δὲ περισπώμενα ἐκ τοῦ
 ἐναντίου γίνονται· ἐὰν μὲν γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλινοῦνται,
 περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον μῦς μύος μύες
 μῶων, βοῦς βοός βόες βοῶν, σῦς συός οὔες συῶν, δοῦς δουός
 δοῦες δοῦων, ἐὰν δὲ διὰ συμφώνου κλινοῦνται, βαρύνονται ἐν τῇ
 γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, οἷον παῖς παιδός παιδες παιδων, πᾶς
 παντός πάντες πάντων. τὰ δὲ λάων ἐβαρύνθη πρὸς ἀντιδιαστο-
 λὴν τοῦ οἰ λαοὶ τῶν λαῶν. ἄλλως τε δὲ οὔτε ἔστι τοῦτο ἀπὸ μο-
 νοσυλλάβου εὐθείας τῆς λᾶς, ἀλλ' ἀπὸ διοσυλλάβου τῆς λᾶας· ἀπὸ
 γὰρ τοῦ λᾶας γέγονεν ἡ γενικὴ λᾶας, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο

αἰ εἰς ἐν. α̅, δηλονότι μακρόν, λάος, οἶσα

λίος ὑπό ῥήπης:

καὶ λοιπὸν ἢ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν λάας λῆες καὶ ἡ γενικὴ
λαάων λῆων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δοκεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς λαμβάνεσθαι τούτου τοῦ κανόνος, καὶ
λέγει ὅτι κακῶς λαμβάνει τὸν κανόνα. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἀπο
τῶν σεσημειωμένων ἀλέει τὸν κανόνα, δεύτερον δὲ ὅτι ἀντίκειται
πρὸς τοὺς τὸ κλς κίος καὶ λς λῆος· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται κατὰ τὴν
εὐθείαν τῶν ἐνικῶν καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλίονται, καὶ ὅμως
οὐ βραδύνονται ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ περιοπῶνται·
κιῶν γὰρ καὶ λιῶν περιοπωμένως. Ἔστι δὲ εἰκὴν πρὸς αὐτὸν
ὅτι κακῶς κατεργάζεται τὸν κανόνα. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι, εἰ καὶ,
ὡς λέγεις, ἐπὶ τῶν σεσημειωμένων πέπλεται ὁ κανὼν, οὐκ ἔτι-
πον καὶ ἀπὸ τριῶν καὶ ἀπὸ τεσσάρων πλέκειν κανόνα· καὶ σὺ γὰρ
κέρησαι διαφόροις καὶ οἰοῦντο· πλέκει γὰρ κανόνα καὶ ἀπὸ
δύο παραδειγμάτων. πολλῶ οὖν μᾶλλον ἀπὸ πλείονων πλεζόμενος
ὁ κανὼν οὐδεμίαν μέμψιν ἑαυτῷ προσφέρει. δεύτερον δὲ οὐχ ὡς
λέγεις αὐτός, ἐπὶ τῶν σεσημειωμένων πέπλεται ὁ κανὼν, ἀλλὰ
καθόλου πάντα τὰ εἰς ὀ λήγοντα μονοσύλλαβα περιττοσυλλάβους
κλιόμενα περιλαμβάνει ὁ κανὼν, εἴτε ὀξύνοντά εἰσιν εἴτε περιοπώ-
μενα, ὡς ἐπὶ τοῦ Κρής Κοητός, σῆς σητός, δεῦς δευός, μῦς
μυός, βοῦς βούος· ταῦτα δὲ οὐκ εἶσιν ἐκ τῶν σεσημειωμένων.
περὶ μέντοι τοῦ κλς κίος καὶ λς λῆος, ὅτι λέγει ταῦτα ἀντικειῖσθαι
τῷ κανόνι, αὐτὸς ἐν ἑτέροις ἐσημείωσατο λέγων ἡμαρτημένα εἴ-
ναι εἴτε κατὰ τόνον εἴτε κατὰ κλίον· ἢ γὰρ, φησὶν, ὀξύνονται ὄντα
ἄγγελον διὰ συμφῶτου κλίεσθαι, εἴτε διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλι-
όμενα οὐκ ὄφειλον ὀξυτονεῖσθαι κατὰ τὴν εὐθείαν· τὰ γὰρ εἰς
εἰς ὀξύνοντα οὐδέποτε διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλίονται, ἄσπίς ἄσπί-
δος, βολίς βολίδος, κρηπίς κρηπίδος, κημῖς κημίδος, βασιλῖς
βασιλίδος. καὶ κέρηται τοιοῦτω παραδείγματι, ὅτι ὡσπερ Πάρις
Παρίδος καὶ Θέτις Θέτιδος καὶ μήρις μήριδος, ἐπειδὴ βραγυτονία
εἰσι κατὰ τὴν εὐθείαν, γίνονται παρὰ τοῖς Ἴωσι διὰ καθαροῦ
τοῦ ὄς κατὰ τὴν γενικὴν οἷον Πάριος, Θέτιος, μήριος (ἴδιον γὰρ
ἔστι τῶν εἰς εἰς βραγυτόνων τὸ διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλίεσθαι, οἷον
ὄφις ὄφιος, μάντις μάντιος, πόλις πόλιος, τὰ μέντοι εἰς εἰς ὀξύν-
ονται, οἷον κρηπίς κρηπίδος, ἄσπίς ἄσπίδος. φανίς φανίδος, οὐ γί-
νονται παρὰ τοῖς Ἴωσι διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς (τούτω γὰρ ἄλλο-

τριόν ἐστι τῶν εἰς ἰς ὄξυτόνων, λέγει δὲ τὸ ἔχειν γενικὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς ἐκφερομένην), οὕτω καὶ τὸ κίς καὶ τὸ λίς ὄξυνόμενα καὶ εἰς ἰς λήγοντα οὐκ ὄφειλον ἔχειν τὴν γενικὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς, ἢ ἔχοντα τὴν γενικὴν διὰ καθαροῦ τῷ ὄς ἐκ ὄφειλον ὄξυνεσθαι κατὰ τὴν εὐθεΐαν ἀλλὰ δηλονότι περισπᾶσθαι. εἰ ἄρα ἔν αὐτὸς παρέθετο τὸ κίς καὶ τὸ λίς παρόμοια ἢ κατὰ τόνον ἢ κατὰ κλίσην, πῶς λέγει ταῦτα ἐναντιοῦσθαι τῷ κανόνι τούτῳ, φημι δὲ τῷ περὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, ὥστε ἔν ἐξ ὑγιῶς τέθεικε ταῦτα τὰ παραδείγματα ἐναντιόμενα τῷ κανόνι τούτῳ. Ταῦτα μὲν ἔν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ εἰς τὴν αἰ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεΐα τῶν πληθυντικῶν ἄρσενικαὶ μὲν οὔσαι περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ὀρέσται Ὀρεσιῶν, τοξόται τοξοτῶν, Ἀτρεΐδαι Ἀτρειδῶν, Αἰνεῖαι Αἰνειῶν, πολῖται πολιτῶν, χρυσαὶ χρυσῶν, Πέρσαι Περσῶν, Σκύθαι Σκυθῶν, ναῦται ναυτῶν, δημόται δημοτῶν, χωρῖς τοῦ χλοῦναι χλοῦνων καὶ χρῆσται χρῆστων καὶ ἐτησίαι ἐτησίων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ βαρύνονται. Θέλουσι δὲ τινες ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων οὕτως, ὅτι ἀπὸ τοῦ χλοεῦναι χλοεύων ἐγένετο χλοῦναι χλοῦνων, καὶ ἐφύλαξε τὴν βαρεΐαν τάσιν· χλοῦναι δὲ εἰσιν οἱ σύαργοι οἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐναζόμενοι καὶ διατρέβοιτες. τὸ δὲ χρῆσται χρῆστων λέγουσι πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ οἱ χρηστοί τῶν χρηστῶν ἐπὶ τῶν καλῶν· χρῆσται δὲ εἰσιν οἱ δανεῖζοντες καὶ οἱ δανεζόμενοι. τὸ δὲ ἐτησίαι ἐτησίων λέγουσιν ὅτι συνέδραμε κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἐτήσιοι ἐτησίων· ἐτησίαι δὲ εἰσιν οἱ ἄνθρωποι οἱ κατ' ἔτος πνεόντες. Θηλυκαὶ δὲ οὔσαι αἱ εἰς τὴν αἰ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεΐα τῶν πληθυντικῶν, εἰ μὲν εἰσι μονογενεῖς, περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Μοῦσαι Μουσῶν, ἄελλαι ἀελλῶν, ἄμαξαι ἄμαξῶν, τραπέζαι τραπέζων, ἄκανθαί ἄκανθῶν, εὐθύναι εὐθυνῶν, ἔρσαι ἐρσῶν, κλίται κλινῶν, Ἀφροδίται Ἀφροδιτῶν, χωρῖς τοῦ ἀφύμει ἀφύμων· τοῦτο γὰρ πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ οἱ ἀφύμεις τῶν ἀφύμων ἐβαρύνθη· ἀφύμει δὲ εἰσιν εἶδος ἰχθύος μικροῦ. εἰ δὲ εἰσι παρεσχηματισμένοι ἄρσενικοῖς, ἔάν μὲν ὁμοφωνῶσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ ὁμοτονοῦσιν αὐτῇ, οἷον οἱ Ῥόδιοι τῶν Ῥοδίων καὶ αἱ Ῥόδιαι τῶν Ῥοδίων· μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· οἱ Βυζάντιοι τῶν Βυζαντίων καὶ αἱ Βυζάντιαι τῶν Βυζαντίων, οἱ ἄγριοι τῶν ἄγρων καὶ αἱ ἄγριαί τῶν ἄγρων, οἱ δίκαιοι τῶν δικαίων καὶ αἱ δίκαιαι

καίαι τῶν δικαίων, οἱ φίλοι τῶν φίλων καὶ αἱ φίλαι τῶν φίλων, οἱ δούλοι τῶν δούλων καὶ αἱ δούλαι τῶν δούλων, οἱ καλοί τῶν καλῶν καὶ αἱ καλάι τῶν καλῶν, οἱ σοφοί τῶν σοφῶν καὶ αἱ σοφαί τῶν σοφῶν, οἱ Λύκιοι τῶν Λυκίων καὶ αἱ Λύκισαι τῶν Λυκίων. περὶ δὲ τῆς χώρας αἱ Λυκίαι τῶν Λυκίων περισπωμένως· μονογενὲς γὰρ. οἱ ὑπάτοι καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπάτων,

κοῦραι πετρώων ἐξ ὑπάτων,
ἐπὶ δὲ τῆς χορηγίας ἢ ὑπάτη τῆς ὑπάτης καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπάτων περισπωμένως· μονογενὲς γὰρ. ἐὰν δὲ παραλλάξωσι κατὰ τὴν φωνὴν πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παραλλάξουσιν καὶ περισπῶνται αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ μέλανες τῶν μελάνων καὶ αἱ μελαιναί τῶν μελαινῶν, οἱ μάκιστες τῶν μακίστων καὶ αἱ μάκισσαι τῶν μακιστῶν, οἱ πύργες τῶν πύργων καὶ αἱ πύργισαι τῶν πύργων, οἱ γραφόντες τῶν γραφόντων καὶ αἱ γραφούσαι τῶν γραφουσῶν, οἱ χαριέντες τῶν χαριέντων καὶ αἱ χαριέσαι τῶν χαριέσων, οἱ ὄξειες τῶν ὄξεων καὶ αἱ ὄξειαι τῶν ὄξειῶν, οἱ ποιρῦντες τῶν ποιρῦντων καὶ αἱ ποιρῦσαι τῶν ποιρῦσων. ἰδοὺ αὐταὶ αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, παραλλάξωσι τῇ φωνῇ πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παραλλάξωσι καὶ περισπῶσθαι. ἀμελεῖ ἐὰν μὲν, ὡς εἴρηται, ὁμοφωνοῦσιν αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν ταῖς πληθυντικαῖς γενικαῖς τῶν ἄρσενικῶν, παρ' ἡμῶν δηλονότι, καὶ ὁμότονοι γίνονται· ἐὰν δὲ παρὰ ταῖς διαλεκτοῖς τρέψωσι τὸ ᾠ εἰς τὸ ᾠ αἱ Θηλυκαὶ γενικαί, οὐκ ἐνὶ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν τάσιν ἀλλὰ περισπῶνται, οἷον κυάνεοι κυανέων καὶ κυάνεαι κυανέων, ἀμφοτέρω ἀμφοτέρων καὶ ἀμφοτέρω ἀμφοτέρων. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα ὁμοτονοῦσιν, ἕπειδ' αὖ καὶ ὁμοφωνοῦσιν. ὅταν δὲ γίνωνται κατὰ τὴν Ἰωρικὴν τοῦ ᾠ εἰς τὸ ᾠ, τότε καὶ περισπῶνται, οἷον κυανεῶν καὶ ἀμφοτέρων ἀντὶ τοῦ κυανέων καὶ ἀμφοτέρων. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁ αὐτὸς λόγος. Λέγει δὲ ὁ ἰωνικός, ὅτι δοκεῖ ἀντικεῖσθαι τὸ πόρνοι πόρνων καὶ πόρναι πορνῶν, καὶ τὸ βάρχοι βάρχων καὶ βάρχαι βάρχων, καὶ τὸ ὄχθοι ὄχθων καὶ ὄχθαι ὄχθων, καὶ τὸ πέτροι πέτρων καὶ πέτραι πετρῶν, καὶ τὸ χῆροι χήρων καὶ χῆραι χηρῶν, καὶ τὸ κοῦροι κοῦρων καὶ κοῦραι κουρῶν· ἐπὶ τούτων γὰρ μία φωνὴ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἄρσενικοῦ καὶ Θηλυκοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ὁ τόνος· τὰ γὰρ Θηλυκὰ περισπῶν-

ται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. καὶ ἐπιφέρει ἀπολογία, λέγων ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τούτων τὰ θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τὰ θηλυκὰ μονογενῆ εἰσὶ καὶ ὡς μονογενῆ περιεσπίσθησαν, τὰ δὲ ἀρσενικὰ τὸν ἀντικτὸν παρωνύμως ἐγένοντο ἀπὸ τῶν θηλυκῶν· ἢ γὰρ σημασία τούτων μᾶλλον τοῖς θηλυκοῖς ἁρμόζει. τοιοῦτον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ παιδίσκη· ὡσαύτω γὰρ ἀπὸ τοῦ λεκάνη γίνεται λεκανίσκη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ παῖς κοινοῦ ὄντος τῷ γένει (ὁ παῖς γὰρ καὶ ἡ παῖς) γίνεται ὁ παιδίσκος καὶ οἱ παιδίσκοι τῶν παιδίσκων βαρυτόνως, ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ παῖς γίνεται ἡ παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παιδίσκων περισπωμένως ὡς μονογενές,

τῶν παιδίσκων τινὲ δούς.

παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἡρωί. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Λέγουσι δὲ τινες ὅτι δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν εἰς ἔς θηλυκῶν” ἐστὶ γὰρ οἱ Δαναῖδες τῶν Δαναϊδῶν καὶ οἱ Πριαιμίαι τῶν Πριαιμίδων περισπωμένως, αἱ Δαναΐδες δὲ τῶν Δαναίδων καὶ αἱ Πριαιμίδες τῶν Πριαιμίδων βαρυτόνως, καὶ ἰδοὺ ὁμοφωτοῦσι ταῦτα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν καὶ οὐκ ὁμοτοτοῦσιν. οὗτοι δὲ οὐκ ἐσκέψαντο τὸν κανόνα· ὁ γὰρ κανὼν περὶ τῶν εἰς αἰ θηλυκῶν λέγει τῶν παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς, οὐ μὴν περὶ εἰσοδησάσθαι θηλυκοῦ παρεσχηματισμένου ἀρσενικοῖς. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶν εἰς τὴν αἰ δίφθογγον λήγοντα ἀλλ’ εἰς ἔς, καὶ λοιπὸν τῷ λόγῳ τῶν εἰς ἔς θηλυκῶν πληθυντικῶν τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῆς ὑπάγεται, περὶ ὧν εὐθέως ἐροῦμεν. αἱ μέντοι εἰς ἔς λήγουσαι εὐθέως τῶν πληθυντικῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῆς οὐσαι βαρύνονται τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἀσπίδες ἀσπίδων, βολίδες βολίδων, ἡνιχίδες ἡνιχίδων, Ξενοφῶντες Ξενοφόντων, Ποσειδῶνες Ποσειδόνων, Αἰάντες Αἰάντων, Θόωντες Θόόντων, Λύχτες Λύχτων, πένητες πενήτων, Κίλικες Κιλίκων, Αἰθίοπες Αἰθίοπων, Πίχες Πιχέων, Πελέες Πελεκέων, τοῦ τόπου καταβιβασθέντος ἐπὶ τούτων μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλος φύσιν μακράν. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ γυναικῆς γυναικῶν καὶ θυγατρῆς θυγατρῶν,”

Λαοδικὴν ἐπάγουσαν θυγατρῶν εἶδος ἀρσενικῆν.

ταῦτα γὰρ οὐ μόνον κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν εἰσὶ παράλογα ὡς περισπωθέντα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν ὡς ὀξυτόμενα, φημὶ δὴ τὴν γυναικῆς καὶ θυγατρῆς, ὡς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ μεμαθήκαμεν. Λέγουσι δὲ τινες τῶν

τεχνικῶν προστιθέει „χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς μεταγενεστέροις.“ ἔστι γὰρ χιλιάδες καὶ μυριάδες, καὶ παρ' ἡμῖν μὲν χιλιάδων καὶ μυριάδων λέγεται βαρυτόνως ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις χιλιάδων καὶ μυριάδων περισπωμένως. Ἴστίον δὲ ὅτι κἄν εὐθεθῶσιν ὁμοφωνοῦσαι αἱ ἀπὸ τῶν εἰς ἕξ πληθυντικῶν εὐθειῶν γενικαὶ θηλυκαὶ ταῖς ἄρσινικαῖς ταῖς ἀπὸ τῶν εἰς αἰ εὐθειῶν περισπωμέναις, οὐκ ἀναγκάζονται συνιουθεῖσθαι αὐταῖς, οἷον οἱ Ἰλιάδαι τῶν Ἰλιάδων περισπωμένως καὶ οἱ Δαναΐδαι τῶν Δαναΐδων καὶ οἱ Πριαιμίδαι τῶν Πριαιμίδων. τὰ μέντοι θηλυκὰ βαρυτόνως ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον αἱ Ἰλιάδες τῶν Ἰλιάδων καὶ αἱ Δαναΐδες τῶν Δαναΐδων καὶ αἱ Πριαιμίδες τῶν Πριαιμίδων, καὶ ὅσα τοιαῦτα τῷ προλεχθέντι κανόνι τῶν εἰς ἕξ ὑπὲρ δύο σύλλαβας ἀκολουθοῦσιν.

Αἱ μέντοι εἰς εἰς διὰ τῆς εἰ διαφθόγγου εὐθεῖαι πληθυντικαί, δηλονότι ἀπὸ συναϊρέσεως γενόμεναι, ἔχουσαι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν συναϊρουμένην περισπῶσιν αὐτήν, οἷον Δημοσθένεις Δημοσθένεις Δημοσθενέων Δημοσθενῶν, Διομήδεις Διομήδεις Διομηδέων Διομηδῶν, εὐμήκεις εὐμήκεις εὐμηκίων εὐμηκῶν, εὐσεβείες εὐσεβεῖς εὐσεβίων εὐσεβῶν. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς ὅτι τὸ δυνασῶδων Ἀρίσταρχος ἀλόγως βράβυνεν· ἴδαι γὰρ διςωδῶν περισπωμένως, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ δὲςωδῶν γέγορε κατὰ κρῖσιν, ὡς περ' ἀπὸ τοῦ Δημοσθενέων Δημοσθενῶν. τὸ τριήρων περισπωμένως οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἀκολουθίαν ἀναγινώσκουσι· τιτὲς δὲ καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς βαρυτόνως ἀναγινώσκουσιν, οἷον τῶν τριήρων. καὶ τὸ αὐταγῶν δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται κατὰ τὴν ἀκλήθειαν, οἷον αὐτάγκων· καὶ τὸ ἐπιθήματα δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ γινόμενον αὐτάγκως βαρυτόνως ἀναγινώσκεται· καὶ λέγουσι τινες τῶν τεχνικῶν περισπωμένως αὐτὸ ἀναγινώσκειν. καὶ τὸ συνήθων δὲ καὶ κακῆθων βαρυτόνως ἐπικράτησιν ἀναγινώσκεισθαι· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐπιθήματα τὰ ἐξ αὐτῶν γινόμενα βαρυτόνως ἐπικράτησιν ἀναγινώσκεισθαι, οἷον συνήθως καὶ κακῆθως· πρόσκειται „ἔχουσαι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν συναϊρουμένην“ διὰ τὸ ὅτι τάχῃς τῶν τάχων καὶ οἱ βραδεῖς τῶν βραδέων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὔτε συναϊροῦνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Αἱ μέντοι ὑπολείπόμεναι γενικαὶ πληθυντικαί, τουτέστιν αἱ μὴ ὑποπίπτουσαι τοῖς προλεχθεῖσι κινήσειν, ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τῶν δυνάμειν, οἷον φίλω φίλων φίλοι φίλων, ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων. Ἔστι δὲ καὶ οὕτως κατορίασι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τὴν οὖσαν ἀπὸ εὐθείας πληθυντικῆς εἰς τὴν οἰ δίφθογγον λήγουσας. αἱ εἰς τὴν οἰ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαί, εἰ μὲν βαρύνονται, βαρύνουσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον λίθοι λίθων, δοῦλοι δούλων, κοῦφοι κούφων, ἐναντίοι ἐναντίων, τυμφοὶ τυμφῶν, πλοῦσιοι πλουσίων, Ὀμηροὶ Ὀμηρῶν, ἀνθρώποισι ἀνθρώπων, τίμιοι τιμίων, Βυζάντιοι Βυζαντίων, τοῦ τόνου καταβιβασθέντος μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φῦσει μακράν· ὡς γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμίσημεν, φῦσει μακρᾶς οὖσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεῖα ἤγουν οὐ θέλει προπαροξύνεσθαι ἢ λέξις, οἷον Ὀμηρῶν, ἀνθρώπων, Ἀριστάρχων, Διομηδέων. εἰ δὲ ὀξύνοται ἢ περισπῶνται αἱ εἰς τὴν οἰ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον σοφοὶ σοφῶν, καλοὶ καλῶν, ἐχθροὶ ἐχθρῶν, σεμνοὶ σεμνῶν, χαλκοὶ χαλκῶν, χροσοὶ χροσῶν, σιδηροὶ σιδηρῶν, ἀργυροὶ ἀργυρῶν, πορφυροὶ πορφυρῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων φησὶν ὁ τεχνικός ὅτι τὸ πόλεων καὶ πράξεων καὶ ὄψεων καὶ μάντεων καὶ τὰ τοιαῦτα λέγει ὁ Ἀμμώνιος ἀναγινώσκεσθαι προπαροξυτόνως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, τοῦ λόγου, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ἀπαιτοῦντος πρὸ μιᾶς ἔχειν τὴν τάσιν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φῦσει μακράν, ὡς περὶ Δημοσθενέων καὶ Διομηδέων. καὶ θέλοντο λέγειν ὅτι πρὸς τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν προπαροξύνονται· ἐπειδὴ γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ ἔστι καὶ προπαροξύνεται, οἷον πόλεως, πράξεως, ὄψεως, μάντεως, τούτου χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν προπαροξύνεται, οἷον πόλεων, πράξεων, ὄψεων, μάντεων. εἰ δέ τις εἴποι διὰ τί γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν οὕσα διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ προπαροξύνεται; λέγομεν ὅπερ λέγει ὁ τεχνικός ἐν τῇ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν διδασκαλίᾳ, ὅτι τὸ πόλεως, πράξεως, ὄψεως, μάντεως Ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ πόλιος, πράξιος, ὄψιος, μάντιος γεγονότα τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τὸν τόνον.

Τὰ μέντοι εἰς αἰ οὐδέτερον, δηλονότι εὐθείας πληθυντικῆς ὄντα, εἰ μὲν εἰσι τριμενῆ, ὁμοίονον ἔχουσι τῆς ἰδίας γενικῆς τῶν πλη-

θυρτικῶν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον οἱ φί-
λοι τῶν φίλων τὰ φίλα τῶν φίλων, οἱ κούφοι τῶν κούφων τὰ
κούφα τῶν κούφων, οἱ ἐναντίοι τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία τῶν
ἐναντίων, οἱ πλούσιοι τῶν πλουσίων τὰ πλούσια τῶν πλουσίων, οἱ
σοφοὶ τῶν σοφῶν τὰ σοφά τῶν σοφῶν, οἱ σεμνοὶ τῶν σεμνῶν τὰ
σεμνά τῶν σεμνῶν, οἱ χαλκοὶ τῶν χαλκῶν τὰ χαλκὰ τῶν χαλκῶν,
οἱ ἀργυροὶ τῶν ἀργυρῶν τὰ ἀργυρὰ τῶν ἀργυρῶν. εἰ δὲ μονο-
γένῃ εὐρεθῶσιν, εἰ μὲν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ τὰ εἰς ᾧ πλη-
θυντικὰ οὐδέτερα ἔχουσι τὸν τόνον, τούτέστιν εἰ ὀξύνονται ἢ πε-
ρισπῶνται, καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ
συλλαβῇ ἔστιν ὁ τόνος καὶ περισπᾶται ἢ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν,
οἷον τὰ ξυρά τῶν ξυρῶν, τὰ πτερά τῶν πτερῶν, τὰ σφυρά τῶν
σφυρῶν, τὰ πλευρά τῶν πλευρῶν, τὰ ὄστᾶ τῶν ὄστων, τὰ κινᾶ
τῶν κινῶν. εἰ δὲ βαρύνονται τὰ εἰς ᾧ πληθυντικὰ οὐδέτερα, βα-
ρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὰ ξύλα τῶν ξύλων,
τὰ δένδρα τῶν δένδρων, τὰ ὄστᾶ τῶν ὄστέων, τὰ γούνα τῶν γού-
νων, τὰ δούρα τῶν δούρων, τὰ ὄτα τῶν ὄτων, τὰ φῶτα τῶν φώ-
των βαρυντότως· ἰδοὺ ταῦτα πάντα, βαρυντοῦμενας τὸς εὐθείας
τῶν πληθυντικῶν ἔχοντα, καὶ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν βα-
ρυντοῦμένην ἔχουσι. πάλιν τὰ φιλήματα τῶν φιλημάτων, τὰ νοή-
ματα τῶν νοημάτων, δηλονότι διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν
καταβιβασμένης τῆς ὀξείας· τῆς γὰρ εὐθείας προπαροξυνομένης
ἢ γενικῇ παροξύνεται, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν τοῦ τό-
νου, ὡς εἴρηται, καταβιβασθέντος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τέλεια καὶ
βέβηλα, προπαροξυτοῦμενα κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν,
ἐν τῇ γενικῇ διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν κατεβίβασε τὸν τό-
νον καὶ ἐγένετο τειχῶν καὶ βελῶν παροξυτότως· ἕτινα συναίρε-
σιν ἀναδεξιμένα περισπῶνται, οἷον τειχῶν καὶ βελῶν· ἢ γὰρ ὀξεῖα
καὶ ἢ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον ποιῶ ποιῶ, Δη-
μοσθενῶν Δημοσθενῶν, πάϊς πάϊς, Πρακλῆς Πρακλῆς.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἔστι φηέτα καὶ γίνεται κατὰ χρᾶσιν
φρηέτα, τοῦ ἔ καὶ ᾧ εἰς ἡ κρηθέντος. καὶ τούτου βαρυνομένου
κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ὤφειλε καὶ ἡ γενικὴ τῶν πλη-
θυντικῶν βαρύνεσθαι καὶ εἶναι φρηέτων βαρυντότως, ὥσπερ τὰ ὄτα
τῶν ὄτων, τὰ φῶτα τῶν φώτων. ὅμως δέ, ὡς φησιν ὁ Ἱερωδια-
νὸς ἐν τῇ καθόλου, περισπῶσιν αὐτό, οἷον φρηέτων, ὁμοτότως τῇ
Κρηέτων καὶ σπηῶν καὶ θηῶν γενικῇ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Λέγει ὁ τεχνικὸς οὐ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐκ ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν, οἷον καλῶ καλοῖς, σοφῶ σοφοῖς, Μεγέλω Μεγέλωις, Ὀμήρω Ὀμήρωις, ἀνθρώπῳ ἀνθρώποις, Ὀρέσῃ Ὀρέσταις, παιδί παιοί, μηρί μηροί, φρενί φρεσίν, Αἰάντι Αἰασι, Θόαντι Θόασι, Πέλοπι Πέλοπι, Κίλικι Κίλικι. λέγει ὁ τεχνικὸς „χώρις τοῦ παντὶ πᾶσι,” ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν ὀξύνεται, οἷον παντί, ἡ δὲ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται, οἷον πᾶσι προπεριοπωμένως, καὶ ταῦτα κενότος λέγοντος ὅτι πᾶσα δοτικὴ πληθυντικῶν διούλλαβος ἀνεπέκτατος, εἰς ἰ. λήγουσα, ἐπὶ μὲν μετοχῶν βαρύνεσθαι θέλει, οἷον βᾶσι, σῆσι, δοῦσι, θεῖσιν, ἐπὶ δὲ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι, οἷον βουσί, Τρωσί, πιασί, μησί, χησί, φρεσί, χερσί, χωρίς τοῦ πᾶσι δηλονότι καὶ σπέσει, ἐν σπέσει γλαφυροῖσιν, ὅπερ ἀπὸ τρισυλλάβου τοῦ σπέεσι γέγονε κατὰ συγκοπὴν. τὸ γὰρ τίσι καὶ τισί πρὸς διάφορον σημαζόμενον διάφορον καὶ τὸν τόνον ἔσχον· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν βαρύνεται, οἷον τίσι δέδωκας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ἄοριστον ὀξύνεται, οἷον τισί. καὶ τοῦ Φθᾶς δὲ Φθάτος κυρίου ὀνόματος ἐν φέλωμεν τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν σχηματῖσαι, δηλονότι βαρύνεται τῷ λόγῳ τῶν μετοχῶν, οἷον Φθᾶσιν ὡσπερ σῆσι, βᾶσι· μετοχικὸν γὰρ ἔστι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀπορεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ α' τῆς Ὀδυσσειακῆς ἑραφωδίας, λέγων οὕτως ὅτι, ὡσπερ τὸ ἀνδρός καὶ πατρός καὶ μητρός ὠξύνθησαν πρὸς τὸν χαρακτῆρα, φημί δὲ ὁμοίως τοῦ μῆρός, χηρός, γηρός, διὰ τί μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὠξύνθη τὸ σπέσιν, ἀπὸ τοῦ σπέεσι γερόμενον κατὰ συγκοπὴν, πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ μησί, Τρωσί, βουσί; καὶ ἐπιλύεται λέγων ὅτι ὁ διπλασιασμὸς τοῦ σ ἰδίος ἔστι τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν δοτικῶν πληθυντικῶν, αἵ τινες καὶ μόνως βαρύνονται, οἷον κῦρεσι, θήρεσιν. οὕτως οὖν καὶ σπέεσι. τοῦτο τοίνυν συγκοπὴν καὶ γερόμενον σπέσει διὰ μὲν τὴν διουλλαβίαν ὀφείλειν ὀξύνεσθαι, διὰ δὲ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ σ, ὅς τις ἀεὶ ἐν βαρυνόμεναις δοτικαῖς θεωρεῖται, κατὰ τοῦτο ἐβαρύνθη. τὸ ποσοδὲ δὲ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήματο ἔχει διπλασιασμὸν τοῦ σ καὶ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' οὐ παραλήγοντος τοῦ ε, ὡσπερ ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων, οἷον τοῦ κῦρεσι, θήρεσι καὶ τῶν τοιοῦτων.

Ἐτούτων οὕτως ἐχόντων δὲ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ „καὶ χωρὶς τοῦ οὐδενὶ οὐδέοι καὶ μηδενὶ μηδέσιν.“ ἐπὶ τούτων γὰρ τῆς δοτικῆς τῶν ἐτικῶν ὀξυτονουμένης ἢ δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται· οὐδέοι γὰρ καὶ μηδέοι βαρυντότως ἐπεκράτησαν ἀναγινώσκουσαι.

Αἱ μέντοι, φησί, πλειοῦσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ τῷ $\bar{\alpha}$ παροξύνονται, οἷον πατρὶ πατρῶσι, θυγατρὶ θυγατρῶσιν, ἀνδρὶ ἀνδράσιν, νῦν νιάσιν. ἔστι γὰρ ὅτις ὅτις νῦν, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ $\bar{\nu}$ καὶ $\bar{\iota}$ εἰς τὴν $\bar{\nu}$ ἄφθογγον νῦν· καὶ ἐπειδὴ τοῦ $\bar{\sigma}$ προσηχομένου ἀουταξία ἤμελλε γίνεσθαι (οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν $\bar{\nu}$ ἀφθογγον ἀμφωρον εἰσάγεται ἐπιφερόμενον, οἷον μῦα, ἄρπυια, υἴος), τούτου χάριν ἐπλέονασε τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ γέγονεν νιάσιν. αἱ μέντοι μειωσπλασμέναι δοτικαὶ πληθυντικαὶ προπαροξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον προβάτοις πρόβαθιν, ἐγκέτοις ἐγκασιν, ἄοιροις ἄοτρασιν, ὑπεσταυμένου τοῦ ἀρῶσιν, ὡς περὶ παρὰ Σοφοκλῆ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασιτύς

ὁ δὲ ἐνθ' ὀπλοῖς ἀρῶσιν Ἡρακλέους τεχνίτου·

τοῦτο γὰρ κατὰ μειωσπλασμόν ἀπὸ τοῦ ἀρῶσιν γινόμενον, τοῦ $\bar{\eta}$ τραπέντος εἰς τὸ $\bar{\omega}$, προπερισπᾶται καὶ οὐ προπαροξύνεται.

Αἱ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυντόνων εὐθειῶν οὐσαι βαρύνονται ἢ γων παροξύνονται, οἷον Ἀτρεΐδαι Ἀτρεΐδαις, καὶταὶ καὶταῖς, τραπέζαι τραπέζαις, ἄμαξαι ἄμαξαις, ἄκωνται ἄκωνταις, ἄελλαι ἄελλαις, Μοῦσαι Μούσαις, ἀπὸ δὲ ὀξυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περυσπῶνται, οἷον ἀθληταὶ ἀθληταῖς, κηδεσταὶ κηδεσταῖς, καλαὶ καλαῖς, σερμαὶ σερμαῖς, ἡδοται ἡδοταῖς· ἰδοὺ ταῦτα ἀπὸ ὀξυτόνων εὐθειῶν πέριεσπᾶσθαι. ἀπὸ δὲ περισπωμένων, οἷον χαλκαὶ χαλκαῖς, χρυσοὶ χρυσαῖς, σιδηραὶ σιδηραῖς, ἀργυραὶ ἀργυραῖς, λεονταὶ λεονταῖς, Ἐρμαὶ Ἐρμαῖς.

Αἱ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυντόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι παροξύνονται, οἷον δῆμοι δῆμοις, ὄχλοι ὄχλοις, ἐναντίοι ἐναντίοις, πλησίοι πλησίοις. Ὀμηροὶ Ὀμηροῖς, Ἀριστάρχοι Ἀριστάρχοις, ἀνθρώποι ἀνθρώποισι, λίθωοι λίθωοις, δρυῖται δρυῖταις, ἀπὸ δὲ ὀξυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περυσπῶνται, ἀπὸ ὀξυτόνων μὲν οἷον σοφοὶ σοφοῖς, ἀρεταὶ ἀρεταῖς, ξυρινοὶ ξυρινοῖς, σερμοὶ σερμοῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἷον χαλκοὶ χαλκοῖς, ἀργυροὶ ἀργυροῖς, σιδηροὶ σιδηροῖς, πορφυροὶ πορφυροῖς.

Τὰ εἰς οὐκ οὐδέτερον μονογενῆ ἀπὸ μὲν βρωτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν ὅταν παροξύνονται, οἷον τέκνα τέκνοις, δένδρα δένδροις, ξύλα ξύλοις, μέτρα μέτροις, ἀπὸ δὲ ὀξύτων ἢ περιωπυμένων περιωπύονται, ἀπὸ μὲν ὀξύτων οἷον σφιγρὰ σφιγροῖς, πλεωρὰ πλεωροῖς, πτερά πτεροῖς, ἀπὸ δὲ περιωπυμένων οἷον κανά κανοῖς, ὄστῳ ὄστοις, χαλκῷ χαλκοῖς.

Τὴ Ἀστικῇ ὁμοιοτοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ Μενέλεω τοῖς Μενέλεωσ, οἱ Νικόλεω τοῖς Νικόλεωσ, οἱ νεῶ τοῖς νεῶσ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, οἷον Αἴαντος Αἴαντας, λέβητος λέβητας, κοχλίου κοχλίαις, Ὀμήρου Ὀμήρους, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχους, ἀνθρώπου ἀνθρώπους, καλοῦ καλοῦς, σοφοῦ σοφοῦς. ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ καὶ ταῦτα ἐφύλαξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ περιωπύεται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ ὀξύνεται πρὸς τὴν καλοῦ καὶ σοφοῦ εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν. πάλιν χαλκοῦ χάλκοις, χρυσοῦ χρυσοῖς· ταῦτα καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν καὶ τὸν αὐτὸν. πάλιν ἀθλητοῦ ἀθληταῖς· τοῦτο δὲ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ ἀθλητοῦ περιωπύεται, τὸ δὲ ἀθληταῖς ὀξύνεται πρὸς τὴν εὐθειῶν ἀθληταῖς τῶν πληθυντικῶν. Δεῦ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς εἰ μὴ ὁμοφωνήσωσι αἰ αἰτιατικαὶ σὺνηρημέναις εὐθείαις,” οἷον τοῦ ταχέος τοὺς ταχεῖς καὶ τοῦ βραδέος τοὺς βραδεῖς. ἰδοὺ γὰρ ἐπιπέθα οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον αἰ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἐφ' ἧς καὶ αἰ γενικαὶ τῶν ἐνικῶν· αἰ μὲν γὰρ γενικαὶ βρωύονται τῶν ἐνικῶν, αἰ δὲ αἰτιατικαὶ τῶν πληθυντικῶν περιωπύονται. ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ ὁμοφωνήσαν αἰ αἰτιατικαὶ σὺνηρημέναις εὐθείαις πληθυντικαῖς καὶ λοιπὸν ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοιοτοῦσαι αὐταῖς, οἷον οἱ ταχεῖς οἱ ταχεῖς καὶ τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδεῖς οἱ βραδεῖς καὶ τοὺς βραδεῖς. Ἐπι δεῦ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „καὶ χωρὶς τῶν εἰς ὄξυτοποιούμενων γενικῶν,” ὅτι οὐχ ὁμοιοτοῦσιν αἰ αἰτιατικαὶ ταῖς γενικαῖς καὶ ὀξύνονται ἀλλὰ βρωύονται, οἷον γυναικὸς γυναικας, φωτός φωτιας, ἀδούξ ἐσθρας, παιδός παιδίας, μνός μνίας, φός

θάλας, δμωός δμωας, μῆγός μῆγας, χηγός χηγας. οὐδὲ γὰρ δύναιται αἰ αἰτιατικὰ πληθυντικὰ αὐτὰ ὄξυνονταῖσθαι, ἐπειδὴ αἰ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσαι αἰτιατικὰ πληθυντικὰ συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$ βαρύνονται, οἷον *Αἰαντίας, Θόαντας, Πάριδας, Λύχριτας, Ξενοφώντας, Ποσειδῶνας, Ἰσπίδας, λαμπάδας*. πρόξινται, συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$ διὰ τὸ καλὰς καὶ σοφάς· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων αἰ αἰτιατικὰ πληθυντικὰ εἰς $\bar{\alpha}$, λήγουσαι ὄξυνονται· ἀλλ' οὐκ ἔχουσαι συνεσταλμένον τὸ $\bar{\alpha}$ ἀλλ' ἐκτεταμένον· ταῦτα γὰρ τὸ $\bar{\alpha}$ ἐκτεταμένον ἔχουσι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἴστιον δὲ ὅτι αἰ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσαι μαζοκατάληκτοι εὐθειῖαι, ἔχουσαι ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν, καὶ ὁμότονον αὐτὴν ἔχουσαι, οἷον οἱ ταχεῖς τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδεῖς τοὺς βραδεῖς, οἱ ἱππεῖς τοὺς ἱππεῖς, οἱ εὐσεβεῖς τοὺς εὐσεβεῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς, οἱ ἰχθύς τοὺς ἰχθύς, οἱ βότρυς τοὺς βότρυς, οἱ στάχυς τοὺς στάχυς, οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις, οἱ κακοίθεις τὸς κακοίθεις.

Αἰ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσαι αἰτιατικὰ, συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$, πῦσαι βαρύνονται καὶ ἔχουσι τὸν τόνον τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν, οἷον *Αἰαντες Αἰαντας, λέβητες λέβητας, Ξενοφῶντες Ξενοφῶντας, σωλήνες σωλήνας, γυναικες γυναῖκας, Ἀρκιάδες Ἀρκιάδας, ἰσπίδες ἰσπίδας, λαμπάδες λαμπάδας*.

Αἰ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσαι αἰτιατικὰ, ἐκτεταμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$, ἀπὸ μὲν βαρυντόρων εὐθειῶν πληθυντικῶν ὄσαι παροξύνονται, οἷον καὶταίταις, τοξόται τοξότας, Ἑλέναι Ἑλένας, παρόται παρότας, ἡμέραι ἡμέρας, αἰλλαι αἰλλας, τραπέζαι τραπέζας, ἄμαξαι ἄμαξας, ἄκανθαι ἄκάνθας, ἀπὸ δὲ ὄξυνομένων ὄξυνονται, οἷον ἀλληταὶ ἀλλητάς, ἀθληταὶ ἀθλητάς, ποιηταὶ ποιητάς, ἡδοναὶ ἡδονάς, πλησμοναὶ πλησμονάς, κυλάαι κυλάς, σοφαὶ σοφάς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον Ἐγμαῖ Ἐγμαῖς, ἄπλαῖ ἄπλαῖς, λιονταὶ λιοντάς, χαλκαὶ χαλκάς, χρυσαὶ χρυσάς, ἄγορῃ αἰ ἀγορῆς, σιδηραὶ σιδηράς, σκυαὶ σκυάς.

Αἰ εἰς ους λήγουσαι αἰτιατικὰ πληθυντικὰ ἀπὸ μὲν βαρυντόρων εὐθειῶν πληθυντικῶν ὄσαι παροξύνονται, οἷον *ἄνθρωποι ἄνθρωποις, πηλοῖοι πηλοῖοις, ἐκαστοὶ ἐκαστοῖς, Ὀμηροὶ Ὀμηροῖς, Ἀριστάρχοι Ἀριστάρχοις, ἀνθρώποιοι ἀνθρώποιοις, φάρινοι φάρινοις, δούλοιοι δούλοιοις, ξύλινοι ξυλίνοις, λίθιοι λιθίοις*, ἀπὸ δὲ ὄξυνομένων ὄξυνονται, οἷον *καλοὶ καλοῖς, σοφοὶ σοφοῖς, λαμπροὶ λαμπροῖς, ἄγαθοὶ ἄγαθοῖς*, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον *χαλκοὶ*

χαλκοῦς, χρυσοῦ χρυσοῦς, ἀργυροῦ ἀργυροῦς, σιδηροῦ σιδηροῦς, πορφυροῦ πορφυροῦς.

Τὰ Ἀττικά ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ εὐγεῶ τοὺς εὐγεῶς, οἱ Μενέλεω τοὺς Μενέλεως, οἱ νεῶ τοὺς νεῶς, οἱ λέῶ τοὺς λέῶς.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἡ δὲ κλητική τῶν πληθυντικῶν ὁμοτονεῖν θέλει τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ· ἔχομεν γὰρ ὅτι τῶν δυνίκων καὶ τῶν πληθυντικῶν, ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν ταῖς πτώσει τόνων.

1008. ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΘΕΩΡΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥΣ
ΚΑΝΟΝΑΣ ΑΠΟ ΦΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ
ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ *).

Ἐπειδὴ ἐν συντόμῳ παραδίδωμι ἡμῖν ὁ Θεοδόσιος τοὺς προκειμένους κανόνας, φημι δὲ τὴν τῶν ἡμετέρων διδασκαλίαν, μάθωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν συντόμῳ τὰ προλεγόμενα τοῦ παρόντος συγγραμματος. σκοπὸν ἔχει ὁ τεχνικὸς περὶ κλίσεως ἡμετέρων διαλαβεῖν. τὸ δὲ εἰδέναι τὴν κλίσει τῶν ἡμετέρων χρήσιμον εἰς τὸ μῆτε βαρβαρίζειν μῆτε σολοικίζειν, οἷον ἵνα μὴ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τέτυκας εἰπωμεν τέτυγες καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐτύψαμεν ἐτύψατε εἰπωμεν ἐτύψομεν ἐτύψετε, καὶ ἵνα μὴ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἤλθαμεν ἤλθετε καὶ ἐλάβομεν ἐλάβετε καὶ ἐράγομεν ἐράγετε καὶ ἐδράμομεν ἐδράματε εἰπωμεν διὰ τοῦ α, ὡς τινες λέγουσιν ἐν τῇ συνηθείᾳ, οἷον ἐράγαμεν ἐράγατε καὶ ἤλθαμεν ἤλθατε καὶ ἐδράμαμεν ἐδράματε καὶ ἐλάβαμεν ἐλάβατε. Ἰστίον δὲ ὅτι ἄλλο βαρβαρισμὸς καὶ ἄλλο σολοικισμὸς. βαρβαρισμὸς μὲν ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν εἴτε περὶ τόνον, ὡς ἐάν τις ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἄνθρωπος προπαροξυτόνως εἴπῃ ἄνθρωπός ὄξυτόνως, εἴτε περὶ κλίσει, ὡς ἐάν τις ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Δημοσθένης Δημοσθένης εἴπῃ Δημοσθένης Δημοσθέγου, εἴτε περὶ γραφῆν, ὡς ἐάν τις τὸ γράφω ἢ λέγω καὶ τὰ ὅμοια γράφῃ διὰ τοῦ ο, εἴτε περὶ πνεῦμα, ὡς ἐάν τις τὴν ὑπὸ πρόθεσιν ψιλώσῃ ὀφείλοσαν δασυνθῆται, εἴτε περὶ γρόνον, ὡς ἐάν τις τοῦ θόου τὸ ας ουστείλῃ. σολοικισμὸς δὲ ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν περὶ

*) Habet haec etiam Cod. Vat. 1355 (membr. rescriptus, f. quade., fol. 116) qui est ex libris Fulvii Ursini. Ei talem indicem addidit manus recentior: Θεοδοσίῳ γραμματικῷ περὶ διδασκαλίας ἡμετέρων καὶ περὶ κλίσεως αὐτῶν ἐν συντόμῳ.

τὴν σύνταξιν καὶ τὴν φράσιν, τοῦτ' ἔστιν ὡς ὅταν ἐκείνη λέξις καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς ἔχη, ἐν δὲ τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει ἀτάκτως καὶ ἀνακολουθῶς παραλαμβάνηται, οἷον ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοιχὸς ἔπαισεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐμοῦ περιπατοῦντος ὁ τοιχὸς ἔπαισεν· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα ἐκείνη λέξις καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς ἔχει, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει ἀτάκτως καὶ ἀνακολουθῶς παραλαμβάνονται. ὅθεν καὶ σολοικισμὸς λέγεται οἰοῦμαι σῶου λόγου αἰκισμὸς, τοῦτ' ἔστιν ὕβρις τοῦ ὀλοκλήρου λόγου. Καὶ κατ' ἄλλο δὲ χρήσιμον τὸ εἰδέναι τὴν κλίσιν τῶν ῥημάτων, ἐπειδὴ οὐδέποτε τέλειος λόγος γίνεται χωρὶς ἐνὸς τῶν τριῶν ῥημάτων τούτων, τοῦτ' ἔστιν ὀριστικοῦ, προστακτικοῦ, εὐκτικοῦ, ἢ λεγομένου ἢ ρουμένου, λεγομένου μὲν ὀριστικοῦ ὡς ἐπὶ τοῦ

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς·

ἔχει γὰρ τὸ προσέφη ὀριστικόν· προστακτικῶν δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ
ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον·

ἔχει γὰρ τὸ ἔννεπε προστακτικόν, καὶ πάλιν
μῆριν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·

ἔχει δὲ τὸ ἄειδε προστακτικόν· εὐκτικῶν δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ
τίσειαν Δαναοὶ ἱμὲ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι·

ἔχει γὰρ τὸ τίσειαν εὐκτικόν· ρουμένου δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ
εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνασθαι περὶ πάτρησ·

νοεῖται γὰρ τὸ ἔστιν, καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη·

νοεῖται γὰρ τὸ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀγαθὸν ἔστι πολυκοιρανίη.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἐμάθομεν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι δικτῶ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπιρῥημα, σύνδεσμος, καὶ ὅτι προτέτακται τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος, καθὸ τὸ μὲν ὄνομα οὐσίας σηματοτικόν, τὸ δὲ ῥῆμα συμβεβηκότος· καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης προτερεῖ τοῦ γράφειν αὐτὸν καὶ τύπτειν. εἰκότως οὖν τὸ ὄνομα ὡς σηματοτικὸν ὄν οὐσίας προτερεῖ τοῦ ῥήματος σηματοτικῶ ὄντος τῶν συμβεβηκότων. κατὰ δεύτερον δὲ λόγον προτερεῖ τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος, ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συναναίρει, τὸ δὲ ῥῆμα συναναίρεται· καὶ γὰρ ἀναρουμενοῦ Σωκράτους συναναίρεται καὶ τὸ γράφειν αὐτὸν καὶ τὸ τύπτειν. τὰ δὲ συναναίρουντα προτερεύουσι τῶν συναναρουμενων, οἷον τὸ καθόλου φυτὸν προτερεῖ τῆς ἐλαίας, ἐπειδὴ ἀναρουμενοῦ τοῦ φυτοῦ συναναίρεται καὶ ἡ ἐλαία (μὴ ὄντος γὰρ κα-

θόλου φυτοῦ οὐδὲ ἡ ἑλαιά ἐστι), τῆς δὲ ἑλαίας ἀναιρουμένης οὐκ ἀναιρεῖται τὸ καθόλου φυτόν· οὐ γὰρ μόνον ἡ ἑλαιά φυτόν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκῆ καὶ τὰ λοιπὰ. οὕτως οὖν καὶ τῆς οὐσίας ἀναιρουμένης συναναιρεῖται καὶ τὰ συμβεβηκότα· καὶ γὰρ ἀναιρούμενου Σωκράτους συναναιρεῖται καὶ τὸ τύπτειν αὐτόν καὶ τὸ γράφειν. τῶν δὲ συμβεβηκότων ἀναιρουμένων οὐ συναναιρεῖται ἡ οὐσία· δύναται γὰρ Σωκράτης ἠρεμεῖν καὶ μῆτε τύπτειν μῆτε γράφειν. κατὰ τρίτον δὲ λόγον προτερεῖται τὸ ὄνομα τοῦ ὄντος ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συνεισφέρεται, τὸ δὲ ὄνμα συνεισφέρει. καὶ γὰρ ἐάν τις εἴπῃ τύπτει ἢ γράφει, πάντως συνεισφέρει καὶ τὴν οὐσίαν ἢ γον τὸν τύπτοντα καὶ τὸν γράφοντα. τὰ δὲ συνεισφερόμενα προτερεῖσσι τῶν συνεισφερόντων, οἷον τὸ καθόλου φυτόν προτερεῖται τῆς ἑλαίας, ἐπειδὴ συνεισφέρεται. καὶ γὰρ ἐάν τις εἴπῃ ἑλαίαν, πάντως συνεισφέρει καὶ τὸ φυτόν· ἢ γὰρ ἑλαία φυτόν· ἐάν δέ τις εἴπῃ φυτόν, οὐ πάντως συνεισφέρει καὶ τὴν ἑλαίαν· οὐ γὰρ μόνον ἡ ἑλαία φυτόν, ἀλλὰ καὶ ἄμπελος καὶ συκῆ καὶ ἄλλα τινά. τὸ δὲ συνεισφέρεται δεῖ νοεῖν ἀντὶ τοῦ συννοεῖται. περὶ δὲ τῆς τάξεως πάντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς αἰτίας τῆς ὀνομασίας αὐτῶν, τοῦτ' ἐστὶ διὰ τί οὕτως ὀνομάσθησαν, οἷον διὰ τί τὸ ὄνομα λέγεται ὄνομα ἢ τὸ ὄνμα ὄνμα καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, ἐν τοῖς προλεγομένοις τοῦ ὀνομαστικῶν Ἡρωδιανοῦ μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις:

Ἐπειδὴ δὲ πᾶσαι διδασκαλίαι ἐξ ὄρου καὶ παρεπομένων θέλει παραλαμβάνεσθαι, διαλεχτέον πρῶτον περὶ τοῦ ὄρου τοῦ ὄνματος. ὄνμα τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου ἄπρωτον ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους ἢ οὐδετέρου τούτων, προσώπου σηματικὸν ὅτε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ. „μέρος λόγου” πρόσκειται, ἐπειδὴ ἔχομεν ὅτι ὀντω μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ, τὸ δὲ ὄνμα ἐν ἐστὶν ἐν τῶν ὀντω μερῶν τοῦ λόγου. „ἄπρωτον” δὲ πρόσκειται πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν μετοχῶν· αἱ μὲν γὰρ μετοχαὶ πτωτικά εἰσὶ, τὰ δὲ ὄνματα ἄπρωτα. „ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν” πρόσκειται διὰ τὰ χρονικά τῶν ἐπιθέσμων, οἷον τὸ χθές, σήμερον, αὔριον· ἰδοὺ γὰρ καὶ ταῦτα χρόνου σηματικά εἰσὶ καὶ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, ἀλλ' ἐν ἄλλοτρίαις φωναῖς, οὐκ ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς· οὐδὲν γὰρ μετέχει κατὰ φωνὴν τὸ χθές τοῦ σήμερον καὶ τοῦ αὔριον, ἀλλὰ τελεία μεταλλαγὴ τῆς φωνῆς

ἐγένετο. τὰ μέντοι ῥήματα ἐν ἰδίαις φωναῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦσι. καὶ γὰρ τύπτω ὁ ἐνεστώς, ὁ παφατατικός ἐτύπτον, τέτυφα ὁ παρακείμενος, ἐτετύφειν ὁ ὑπερσυντέλικος, ἔτυψα ὁ ἀόριστος, ὁ μέλλων τύψω· καὶ ἰδοὺ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, οὐκ ἐν ἄλλοτρίαις δὲ φωναῖς ἀλλ' ἐν ἰδίαις μεταλλαγαῖς τῶν λέξεων· μετέχει γὰρ ἐκείστη λέξις τούτων τῆς ἄλλης λέξεως καὶ οὐ τελείως παρετρέπησαν. „μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους” πρόκειται, ἐπειδὴ τῶς ῥημάτων τὰ μὲν ἐνεργειῶν τὰ δὲ πάθους δηλοῦσι καὶ περιστώσιν, οἷον τύπτω τύπτομαι. τὸ δὲ „οὐδετέρον” πρόκειται διὰ τὴν ἀκριβείαν, ἐπειδὴ εἰσὶ τινὰ ῥήματα ἃ οὔτε ἐνεργειῶν οὔτε πάθους δηλοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ, πλουτῶ, ὑπόρχω· ταῦτα γὰρ οὔτε ἐνεργειῶν οὔτε πάθους δηλοῦσι. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα κακία ὄρου τὸ ἐλλείπειν καὶ πλεονάζειν, τί δήποτε τριῶν διαθέσεων οὐσῶν, ἐνεργείας φημι καὶ πάθους καὶ μεσότητος, ἐν τῷ ὄρω τῆς ἐνεργείας μόνης ἐμνημόνευσε καὶ τοῦ πάθους ὁ τὸν ὄρον ὀρισθήμενός, καὶ οὐκ ἐπὶ τῆς μεσότητος. καὶ λέγομεν ὅτι μνημονεύσας τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ πάθους καὶ τὴν μεσότητα συμπεριέλαβε· καὶ γὰρ καὶ ἡ μεσότης ἢ ἐνεργειῶν σημαίνει ἢ πάθους, ἕτερον δὲ οὐδὲν σημαίνει, ἐνεργειῶν μὲν οὖν οἷον τέτυπα καὶ ἔγραψάμην ἀντὶ τοῦ τέτυφα καὶ ἔγραψα, πάθους δὲ οἷον τέτηκα καὶ ἐλουσάμην ἀντὶ τοῦ ἐτάκην καὶ ἐλούσθην. „προσώπων” δὲ „σηματικόν” πρόκειται, ἐπειδὴ τὰ ῥήματα πρόσωπα σημαίνουσι. πρόκειται δὲ „ὅτε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ,” ἐπειδὴ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἔχουσι πρόσωπα, ὡς τὰ ὀριστικά, προστακτικά, ἐντικτικά, ὑποτακτικά, ἅτινα καὶ διάθεσιν ψυχῆς ἔχουσι, τοῦτ' ἔστι προαίρεσιν, τὰ δὲ οὐκ, ὡς περὶ τὰ ἀπαρέμματα, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι διάθεσιν ψυχῆς, τοῦτ' ἔστιν προαίρεσιν, οὔτε πρόσωπα ἔχουσιν. κάλλιον δὲ πρόκειται τῷ προσώπων σηματικὰ τὰ ῥήματα τὸ ὅτε καὶ ψυχῆς προαίρεσιν ἔχουσιν· ὅτε γὰρ μὴ ἔχουσι θέλημα ψυχῆς, οὔτε πρόσωπα ἔχουσι. Τοσαῦτα περὶ τοῦ ὄρου τοῦ ῥήματος ἐν συντόμῳ ἔχομεν εἰπεῖν.

Παράκειται δὲ τῷ ῥήματι ὀκτώ, ἐγκλίσεις, διαθέσεις, εἶδη, σχήματα, ἀριθμοί, πρόσωπα, χρόνοι καὶ συζυγία. Ἐγκλίσεις μὲν οὖν εἰσὶ πέντε, ὀριστική, ἀπαρέμματος, ἐντικτική, προστακτική, ὑποτακτική· οὕτω γὰρ δακτεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν διαλαβεῖν. ἐγκλίσεις δὲ πέντε οὐ κενῶς ἀλλὰ καταχρηστικῶς· ὡς γὰρ ἡ εὐθεῖα οὐ κενῶς καλεῖται πτωσίς ἀλλὰ καταχρηστικῶς,

οὕτω καὶ ἡ ἀπαρρέμφατος οὐ κυρίως καλεῖται ἔγκλισις ἀλλὰ καταχρηστικῶς· οὐ γὰρ ἔχει διάθεσιν ψυχῆς, τοῦτ' ἔστι προαίρεσιν, ὅπερ ἴδιον ἐγκλίσεως· ἔγκλισις γὰρ ἡ ψυχικὴ προαίρεσις, τοῦτ' ἔστι καθ' ἣν ἐγκλίνεται ἡ ψυχὴ ἢ εἰς ὃ ὄρεται ἢ ψυχῆ· ἐγκλίνει γὰρ καὶ ὄρεται εἰς τὸ ὀρῆσαι ἢ εἰς τὸ προστάζειν ἢ εἰς τὸ εὐχασθαι ἢ διστάσαι. ἰστέον δὲ ὅτι τὰς ἐγκλίσεις καὶ τὰς διαθέσεις οἱ παλαιοὶ κοινῶς διαθέσεις ἐκάλεον, καὶ λοιπὸν ὑστερον διμερίσθαι, καὶ τὰς μὲν ψυχικὰς ἐκάλεσαν ἐγκλίσεις, τὰς δὲ σωματικὰς διαθέσεις, οἷον τὸ μὲν ἐνθυμηθῆναι τύψαι ἐγκλίνειν καλοῦσιν, εἰς ὃ ὄρεται ἡ ψυχὴ, τὸ δὲ ἐνεργῆσαι τύψαι διάθεσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον ὅτι πρώτη ἡ ἑριστικὴ, καὶ τοι ὀφειλοῦσης τῆς ἀπαρρέμφατου πρώτῃν ἔχειν τάξιν, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς γίνονται πῦσαι αἱ ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ὡσπερ γὰρ ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων τὰ ἡμέτερα σώματα συνίστανται καὶ εἰς αὐτὰ πάλιν ἀναλύονται, οὕτω καὶ ἐκ τῆς ἀπαρρέμφατου συνίστανται αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ἐκ γὰρ τοῦ τύπτειν μεταλαμβάνω καὶ λέγω τύπτω καὶ τύπτε καὶ τύπτοιμι καὶ ἐὰν τύπτω· καὶ ἰδοὺ ἐξ αὐτῆς συνίστανται. ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται· ἐὰν γὰρ λέγω τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί ὀμοίωσιν, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ πάλιν ἐὰν εἴπω τύπτε καὶ ἐρωτηθῶ τί προσέταξα, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ ἐὰν εἴπω τύπτοιμι καὶ ἐρωτηθῶ τί ἠϋξάμην, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ ἐὰν εἴπω ἐὰν τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί ἰδούσασα, λέγω τὸ τύπτειν. ὡς εἴπομεν οὖν, ἐκ τῶν ἀπαρρέμφατων γίνονται αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν πάλιν ἀναλύονται, ὡς εἰδόμενοι, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων σωμάτων. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων γίνονται, ἀέρος, ἕρως, ὕδατος καὶ γῆς, καὶ εἰς αὐτὰ ἀναλύονται, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν εἰπὼν

ὕδωρ καὶ γαῖα γένοιθε.

ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἀπαρρέμφατα ἀμφιβάλλονται εἰ ἄρα εἰσὶ σήματα ἢ οὐκ, οὐ δεῖ δὲ τὰς ἀρχὰς ποιῆσθαι ἀπὸ τῶν ἀμφιβόλων, τούτου χάριν οὐ προσετήρησαν τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων. πῶς δὲ ἀμφιβάλλονται, μετ' ὀλίγον εἰσομέθεα. Προτέτακται δὲ ἡ ὀριστικὴ κατὰ τρόπους τοιούτους, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει συνεκχυμένους τοὺς χρόνους ἀλλὰ πάντας διακεχωρισμένους, τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων μὴ ἔχουσῶν διακεχωρισμένους πάντας τοὺς χρόνους. ἔχομεν δὲ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς ἐνεστιῶτα ἰδίως οἷον τύπτω, καὶ παρατάτικόν ἰδίως οἷον ἔτυπτον, καὶ τοὺς λοιποὺς ὁμοίως· αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις συ-

νευγμένους ἔχουσι τοὺς χρόνους, καὶ εἰ μὴ πάντα, τινὲς ἐξ αὐτῶν. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀπαρξίματοις καὶ τοῖς εἰπτικοῖς ἐνεστώτα καὶ παρατατικὸν ὁμοῦ φερμέν, ὅσον τύπτειν τύπτομι, καὶ παρακείμενον καὶ ὑπερουντέλικον, ὅσον τιτυφέτω καὶ τεύφομι, ἄοριστον δὲ ἰδίως καὶ μέλλοντα, ὅσον τίψαι τύψειν, τύψαμι τύψομι· Ἐν δὲ τοῖς προστακτικοῖς καὶ τοῖς ὑποτακτικοῖς πάντες οἱ χρόνοι συνημμένοι εἰσὶν· ἐνεστώτα γὰρ καὶ παρατατικὸν ὁμοῦ φερμέν, ὅσον τύπτε - ἔαν τύπτω, καὶ παρακείμενον καὶ ὑπερουντέλικον ὁμοῦ, ὅσον τέτυφε - ἔαν τετύφω, καὶ ἄοριστον καὶ μέλλοντα, ὅσον τύψον - ἔαν τύψω. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν, ὡς ἔχουσα ἢ ὀριστικὴ πάντα τοὺς χρόνους διακχωρησμένους, προτίεται τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων. κατὰ δεύτερον δὲ λόγον, ὅτι πᾶσα παραγωγὴ καὶ πᾶσα σύνθεσις ἀπὸ ἡήματος γινόμενη ἐκ τῶν ὀριστικῶν γίνεται καὶ οὐκ ἐκ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, ὅσον πατρύπτης ἀπὸ τοῦ τύπτω, Ἀριστοφάνης ἀπὸ τοῦ φιλῶ, Διοπέθης ἀπὸ τοῦ πέθω, Διομήθης ἀπὸ τοῦ μήθω, ὃ σημαίνει τὸ βουλεύομαι, γράμμα ἀπὸ τοῦ γέγραμμαι, ψάλης ἀπὸ τοῦ ἴψαλται, δότης ἀπὸ τοῦ δέδοται, θύτης ἀπὸ τοῦ τέθυται. κατὰ τρίτον δὲ λόγον, ὅτι καὶ εἰ ἄλλαι ἐγκλίσεις σκοπὸν ἔχουσι προκοῖσαι εἰς τὴν ὀριστικὴν καὶ ἴσασι προῦπάροχουσαν αὐτήν. ὃ γὰρ λέγων τινὲς τύπτε γράφε διὰ τοῦτο λέγει, ἵνα εἴπῃ ἐκείνος γράφω ἢ ἔγραψα καὶ τύπτω ἢ ἔτυψα· καὶ ὃ λέγων ὑγιαίνομι διὰ τοῦτο εἴχεται, ἵνα ἴδῃ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ εἴπῃ ὑγίαινα ὑγιαίνω· καὶ ὃ λέγων ἔαν ὑγιάω διὰ τοῦτο διοτάξει, ἵνα ἴδῃ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ εἴπῃ ὑγιαίνω ὑγίαινα. εἰκότως οὖν προτίεται ἡ ὀριστικὴ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων.

Δευτέρα δὲ ἡ ἀπαρξίματος, καὶ τοῦτο ἐυλόγως, εἴ γε, ὡς εἴρηται, ὠφέλιε καὶ πρώτη εἶναι, ἀλλ' ἐπειδὴ, ὡς εἶπομεν, ἀμφιβάλλεται εἰτέ ἡήμά ἐστιν ἢ οὐ, οὐ δὲ δὲ τὰς ἀρχὰς ἐκ τῶν ἀμφιβαλλομένων ποιῆσθαι, διὰ τοῦτο οὐ προτίεται. Ἐλθωμεν καὶ εἰπόμεν πῶς ἀμφιβάλλεται ἡ ἀπαρξίματος εἰ ἡήμά ἐστιν ἢ οὐχί· καὶ δεῦ γινώσκων ὅτι πᾶν ἡήμα θέλει ἔχειν πρόσωπα, θέλει ἔχειν θέλημα ψυχῆς, θέλει ἔχειν ἀριθμούς. τὰ δὲ ἀπαρξίματα οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχουσι· οὔτε γὰρ πρόσωπα ἔχουσιν οὔτε θέλημα ψυχῆς οὔτε ἀριθμούς. ἐτεῦθεν οὐκ ἄρα ἡήματά εἰσι. ἄλλως τε δὲ οὐδέποτε δύο ἡήματα ἀνεῦ συνδέσμου παραλαμβάνόμενα τελειον λόγον ἀποτελοῦσιν· οὐδεὶς γὰρ λέγει τύπτω ἀνάγνωθι ἢ τύπτω

ἀναγινώσκω, ἀλλὰ μετὰ συνδέσμων, οἷον τύπτω καὶ ἀνάγνωθι, καὶ
τύπτω καὶ ἀναγινώσκω. τὰ μὲντοι ἀπαρέμματα παραλαμβάνονται
ἄνευ συνδέσμου μετὰ ῥήματος καὶ ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, ὡς
ἐπὶ τοῦ μέλλω γράφειν, ἐπιθυμῶ φιλοσοφεῖν, προθυμοῦμαι περι-
ποιτεῖν. οὐκ ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμματα. καὶ γὰρ τὰ ῥή-
ματα ἔχουσιν ἐνέργειαν, πάθος, μεσότητα, οἷον τύπτω τύπτομαι
τέτυπα, ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς ἢ
ἐν ἰδίαις ἐναλλαγαῖς τῶν λέξεων, οἷον τύπτω ἔτυπτον τέτυπα τέ-
τυπα ἔτετύφην ἔτετυπην ἔτυψα ἔτυπον ἔτυψο τυπῶ. ὁμοίως δὲ
καὶ τὰ ἀπαρέμματα ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίῳ μετασχη-
ματισμοῖς, οἷον τύπτειν τετυφέμει τετυπῆται τυψαί τυπῆν τυψέω
τυπῆν τυπέσθαι. ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμματα. Περὶ δὲ τοῦ
μὴ ἔχειν τὰ ἀπαρέμματα μητε πρόσωπα μητε ἄριθμούς μήτε θέ-
λημα ψυχῆς λεγόμεν ὅτι τὰ ἀπαρέμματα ὀνόματά εἰσι τῶν πραγ-
μάτων· ἀπὲρ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ὁ περίεργος λέγω τὸ περιπατεῖν καὶ
ἀπὲρ τοῦ εἰπεῖν ἢ φιλοσοφία λέγω τὸ φιλοσοφεῖν. τὸ δὲ πρᾶγμα
αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ νοούμενον οὐ θεωρεῖται ἐν τινι, ὥσπερ ἡ χρῶμα
ἢ λευκότης· ἐν τινι θεωρεῖται δὲ μὴ ἐν τινι θεωρεῖται χρῶμα, ὡς
ἐν εἴῃ οὐ συμβεβηκὸς θεωρηθήσεται ἀλλ' αὐθυπόστατον· αὕτη
γὰρ αὕτη καθ' ἑαυτὴν οὐσα οὐ θεωρεῖται ἐν τινι. τὸν αὐτὸν οὖν
τρόπον καὶ τὰ ἀπαρέμματα ὡς ὀνόματα ὅτι τῶν πραγμάτων
αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὄντα οὐκ ἐγένοντο ἐν τινι, μὴ γινόμενα δὲ ἐν
τινι εἰκότως οὐδὲ πρόσωπα ἔχουσι. τούτου χάριν οὐκ ἔχουσι τὰ
ἀπαρέμματα πρόσωπα. μὴ ὄντων δὲ προσώπων εἰκότως οὐδὲ
θέλημα ψυχῆς δύναται εἶναι· πῶς γὰρ δύναται εἶναι θέλημα
ψυχῆς ἄνευ προσώπων; τὸ γὰρ μὴ ὂν πῶς ἔχει θέλημα; εἰκότως
οὖν οὔτε θέλημα ψυχῆς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμματα. ἀλλ' οὔτε δὲ
ἄριθμὸς δύναται εἶναι προσώπων μὴ ὄντων· ἐκ γὰρ τῶν διαφο-
ρων προσώπων τίττεται καὶ ὁ διάφορος ἀριθμὸς, οἷον ἐκ τοῦ
ἐνὸς προσώπου γίνεται ὁ ἐνικός ἀριθμὸς καὶ ἐκ τῶν δύο γίνεται
ὁ δυϊκὸς καὶ ἐκ τῶν πλείονων γίνεται ὁ πληθυντικός. τούτου
χάριν οὔτε ἀριθμούς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμματα. εἰκότως οὖν οὔτε
πρόσωπα οὔτε ἀριθμούς οὔτε θέλημα ψυχῆς. Περὶ δὲ τῆς συν-
τάξεως, ὅτι ἄνευ συνδέσμου παραλαμβάνόμενα τὰ ἀπαρέμματα
μετὰ ῥημάτων ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, οἷον θέλω γράφειν,
βούλομαι ἀναγινώσκειν, ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐ μετὰ πάντων τῶν
ῥημάτων συντασσόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν (οὐ γὰρ λεγο-
μεν

μιν τύπτω ἀναγινώσκειν ἢ περιπατῶ διαλέγεσθαι) ἀλλὰ μετὰ
 μόρων τῶν προαιρετικῶν, φημι δὲ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ
 προαιροῦμαι, καὶ τῶν ἱετικῶν (ἱετικά δι λέγονται τὰ ἐπιθυμίας
 δηλωτικά· ἱεσις γὰρ τὸ ἐπιθυμῆν) οἷον θέλω γράφειν, ἐπιθυμῶ
 φιλοσοφεῖν, προθυμοῦμαι περιπατεῖν, εἶχοναι ὑγιάνειν, θέλω
 ἀναγινώσκειν, βούλομαι φιλοσοφεῖν, προαιροῦμαι ἐξηγεῖσθαι, καὶ
 ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ τῶν σημαίνοντων ἕλλησιν πρᾶγματος, ὡς ἐπὶ
 τοῦ δεῖ γράφειν, χρῆ διαλέγεσθαι, χρεῖστω παιδεύειν, ὀφέλλω
 εὐεργετεῖν. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο μετὰ τούτων τὰ ἀπαρέμματα
 συνταττόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν, ἐπειδὴ ταῦτα, λέγω δὴ
 τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιροῦμαι καὶ τὰ ὅμοια, ἔχουσι
 θέλημα ψυχῆς, ἔχουσι πρόσωπα, ἔχουσιν ἀριθμούς, πρᾶγματι δὲ
 μόνη ἕλλησιν (ὁ γὰρ βουλόμενος ἢ θέλων τι ποιῆσαι, ὡς λέγ-
 ον τὸ πρᾶγμα, θέλει ποιῆσαι αὐτό), τὰ δὲ ἀπαρέμματα ἐκ τοῦ
 ἐναντίου· πρᾶγματι γὰρ μόρον δηλωτικά εἰσι, μὴ ἔχοντα μήτε
 πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέλημα ψυχῆς. εἴ τι οὖν λείπει
 τοῖς ἀπαρεμμάτοις, ἀναπληροῦται διὰ τούτων, καὶ εἴ τι λείπει
 τούτοις, ἀναπληροῦται διὰ τῶν ἀπαρεμμάτων, καὶ ὡς ἔστιν εἰπεῖν,
 ἐκίτερον δὲ ἐκίτερον ἀναπληροῦται. τούτου οὖν τὰ ἀπαρέμματα
 χεῖρον μετὰ τούτων συνταττόμενα ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον. Ἐχο-
 μεν τὰ περὶ τῆς ἀπαρεμμάτου.

Τρίτη δὲ ἡ εὐκτική κατὰ Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ τέλειος ἔχει
 φωνῆς ὡς πρὸς τὴν προστακτικὴν· ἔχει γὰρ καὶ πρῶτον καὶ δεύ-
 τερον καὶ τρίτον πρόσωπον, τῆς προστακτικῆς δεύτερον καὶ τρί-
 τον πρόσωπον μόρον ἔχουσης. τὰ γὰρ προστακτικά πρῶτα πρός-
 ωπα οὐκ ἔχουσιν, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐαυτῷ προστάτων ἐστίν· οὐ γὰρ
 λέγομεν ἐγὼ τύπτε. πρόσκειται „κατὰ Ἀπολλώνιον,” ἐπεὶ ὁ
 Διονύσιος καὶ ὁ Θεοδόσιος τὴν προστακτικὴν προτάσσουσι τῆς
 εὐκτικῆς, ὡς εἰ θεῶ φλλον ἐκείσε γινόμενοι μαθησόμεθα.

Ἡ δὲ προστακτικὴ προτέταται τῆς ὑποτακτικῆς, ἐπειδὴ ἡ
 προστακτικὴ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον, ἡ δὲ ὑποτακτικὴ οὐκ ἀποτε-
 λεῖ τέλειον λόγον· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι οὐδέποτε
 τέλειος λόγος γίνεται χωρὶς ἐνὸς τῶν τριῶν ὀχημάτων τούτων, του-
 τέστιν ὀριστικοῦ προστακτικοῦ εὐκτικοῦ, ἢ λεγομένου ἢ νοουμένου.
 Τσαῦτα περὶ τῶν ἐγκλίσεων ἔχομεν εἰπεῖν.

Διαθέσεις δὲ εἰσι τρεῖς, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης, ἐνέργεια
 μὲν οὖν οἷον τύπτω, πάθος δὲ οἷον τύπτομαι, μεσότης δὲ ἡ ποτὲ

μὲν ἐνέργειαν δηλοῦσα, ποτὲ δὲ πάθος παριστάσα, ὡς ἐπὶ τοῦ τέττακα καὶ τέτυπα· τὸ μὲν γὰρ τέτυπα ἐνέργειαν δηλοῦ ἀντὶ τοῦ ζιουσα, τὸ δὲ τέττακα πάθος· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐτάκη. καὶ πάλιν ἔγραψάμην ἔλουσάμην· τὸ μὲν γὰρ ἔγραψάμην ἐνέργειαν δηλοῦ· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἔγραψα· τὸ δὲ ἔλουσάμην πάθος παρίστηται· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐλούσθην. Καὶ ἄπορουσὶ τινες λέγοντες διὰ ποίων αἰτίων [φησὶ δὴ] τὰ λεγόμενα μέσα μὴ ἐκ τοῦ σημαυνομένου ἐκλήθησαν, ἵνα ὅταν μὲν σημαίνωσιν ἐνέργειαν λέγονται ἐνεργητικῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ τέτυπα καὶ ἔγραψάμην, ὅταν δὲ σημαίνωσι πάθος, λέγονται παθητικῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ τέττακα καὶ ἔλουσάμην. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ὁ χαρακτῆρ ἦρουν ὁ τύπος τῆς φωτῆς ἐπεκράτησεν ἐπὶ τούτων. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς ὀνόμασι πολλάκις τοῦ σημαυνομένου ἐπικρατεῖ ὁ χαρακτῆρ, (ἰδοὺ γὰρ τὸ παιδίον εἰ καὶ ἄφρον καὶ θῆλυ δηλοῦ, ὅμως οὔτε ἄρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν καλεῖται, ἀλλ' οὐδέτερον πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῆς φωτῆς, ἐπειδὴ οὔτε ἄρσενικὸν χαρακτῆρα ἔχει οὔτε θηλυκόν), τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς μέσης διαθέσεως ὁ χαρακτῆρ τῆς φωτῆς ἐπεκράτησε τοῦ σημαυνομένου. Διὰ τί δὲ καλεῖται διάθεσις, προϊόντες, εἰ θεῶ φίλον, μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Εἶδη δὲ εἶσι δύο, πρωτότυπον καὶ παράγωγον, καὶ πρωτότυπον μὲν οἷον ἄρδω, παράγωγον δὲ οἷον ἄρδεύω. τινὲς δὲ ἐθέλησαν λέγειν μὴ ἔχειν τὰ ὄγματα εἶδη, λεγόντες ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἐναλλαγὴν τοῦ σημαυνομένου· τὸ αὐτὸ γὰρ σημαίνει καὶ τὸ ἰστῶ καὶ τὸ ἴστημι, ὁμοίως καὶ τὸ τιθῶ καὶ τίθημι καὶ τὸ διδῶ καὶ δίδωμι· ἐν δὲ ταῖς εἰδεσι τῶν ὀνομάτων ἐναλλαγὴ γίνεται σημαυνομένου, οἷον πατρωνυμικοῖς, κτητικοῖς, συγκριτικοῖς, ὑπερθετικοῖς, ὑποκοριστικοῖς, παρωνύμοις, ὄηματικοῖς. ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι, εἰ καὶ μὴ γίνεται ἐναλλαγὴ σημαυνομένων, ἀλλ' οὖν ἐναλλαγὴ φωτῆς γίνεται, ὡς ἐν τῷ ἄρχω ἄρχεύω, ἄρδω ἄρδεύω, τιθῶ τίθημι, ἰστῶ ἴστημι. ἄλλως τε δὲ πολλάκις καὶ ἐναλλαγὴ σημαυνομένων γίνεται. καὶ ἀπὸ ὀνομάτων γίνονται παράγωγα ὄγματα καὶ ἐναλλάσσουναι τὸ σημαυνομένον, οἷον πόλεμος πολεμίζω, Ἀντίγονος ἀντιγονίζω, Φίλιππος φιλιππίζω, Μῆδος μηδίζω. ἰδοὺ ταῦτα ἀπὸ ὀνομάτων παραχθέντα ἐναλλαγὴν ἐποιήσαντο τοῦ σημαυνομένου· τὸ μὲν γὰρ πόλεμος σημαίνει τὸν πόλεμον, τὸ δὲ πολεμίζω τὰ τοῦ πολέμου φρονῶ, καὶ πάλιν τὸ μὲν Ἀντίγονος τὸν Ἀντίγονον σημαίνει, τὸ δὲ ἀντιγονίζω τὰ τοῦ Ἀντιγόου φρονῶ,

καὶ πάλιν τὸ μὲν Φίλιππος τὸν Φίλιππον σημαίνει, τὸ δὲ φιλιπ-
πῆσω τὰ τοῦ Φιλίππου φρονῶ. καὶ ἀπὸ ῥημάτων δὲ γίνονται
ὁμοίως παραγωγα ῥήματα καὶ ἐναλλάσσουσι τὸ σημαίνόμενον, οἷον
βρώσω βρωσεῖω· τὸ μὲν γὰρ βρώσω τὸ μέλλω φαγεῖν σημαίνει,
τὸ δὲ βρωσεῖω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τῆς βρώσεως. καὶ πάλιν πολε-
μήσω πολεμησεῖω· τὸ μὲν γὰρ πολεμήσω τὸ μέλλω πολεμήσαι
δηλοῖ, τὸ δὲ πολεμησεῖω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ πολεμοῦ. καὶ πάλιν
ὄψω ὄψειω· τὸ μὲν γὰρ ὄψω τὸ μέλλω θεωρῆσαι δηλοῖ, τὸ
δὲ ὄψειω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ θεωρῆσαι. καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ
μελλόντων παραγόμενα ἐνεστώτους χρόνου γίνονται.

Σχήματα δὲ εἶσι τρία, ἕκδοῦν, σύνθετον, παρασύνθετον,
ἕκδοῦν μὲν οἷον φρονῶ, σύνθετον δὲ οἷον καιροφρονῶ, παρασύν-
θετον δὲ οἷον καιροφρονῶ, παρασύνθετον δὲ τὸ ἀπὸ συνθέτου γι-
νόμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀντίοιοῦ συνθέτου γίνεται τὸ ἀντιγονίζω
παρασύνθετον.

Ἀριθμοὶ δὲ εἶσι τρεῖς, ἐπικός, δυϊκός, πληθυντικός, ἐπικός μὲν
οἷον τύπτω, δυϊκός δὲ οἷον τύπτειτον, πληθυντικός δὲ οἷον τύπτομεν.

Πρόσωπα δὲ εἶσι τρία, πρῶτον, δεύτερον, τρίτον. καὶ λέγει ὁ
Διονύσιος ὅτι πρῶτον μὲν ἔστιν ἄφ' οὗ ὁ λόγος, οἷον τύπτω, δεύ-
τερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος, οἷον τύπτεις, τρίτον δὲ περὶ οὗ ὁ λό-
γος, οἷον τύπτει. λαμβάνεται δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τοῦ προκειμένου
λόγου, λέγων ὅτι δεῖον ἔστι καὶ προσθεῖναι τινα καὶ εἰπεῖν οὕτως,
ὅτι πρῶτον μὲν ἔστι πρόσωπον ἄφ' οὗ ὁ λόγος καὶ περὶ ἐμοῦ τοῦ
προσφωνοῦντος, δεύτερον δὲ πρόσωπον πρὸς ὃν ὁ λόγος καὶ περὶ
αὐτοῦ τοῦ προσφωνουμένου, τρίτον δὲ ἔστι πρόσωπον περὶ οὗ ὁ
λόγος μήτε προσφωνοῦντος μήτε προσφωνουμένου. δύναται δὲ κατὰ
τὴν ἀκριβείαν τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον καλῶς ἔχειν
ὡς καὶ ὁ Διονύσιος εἶπεν ὅτι πρῶτον μὲν ἔστιν πρόσωπον ἄφ' οὗ
ὁ λόγος· ἀλλὰ γὰρ ἀπὸ πρῶτου ἔστιν ὁ λόγος καὶ οὐδέποτε ἀπὸ
δευτέρου οὔτε ἀπὸ τρίτου, δεύτερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος· ἀλλὰ γὰρ
πρὸς δεύτερον πρόσωπόν ἔστιν ὁ λόγος, καὶ οὐδέποτε οὔτε πρὸς
πρῶτον οὔτε πρὸς τρίτον· τὸ δὲ τρίτον πρόσωπον οὐκ ἔχει κα-
λῶς, λέγω δὲ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, ὡς ὁ Διονύσιος ἐδόξασε. δύνα-
ται δὲ καὶ περὶ πρῶτου εἶναι ὁ λόγος καὶ περὶ δευτέρου· ἔστι γὰρ
εἶπω τύπτω, περὶ τινός ἔστιν ὁ λόγος, τοῦτ' ἔστι περὶ ἐμοῦ, καὶ
πάλιν ἔστιν εἶπω τύπτεις, περὶ τινός ἔστιν ὁ λόγος, τοῦτ' ἔστι περὶ
σοῦ. τούτου οὖν χάριν δεῖον ἔστι προσθεῖναι ἐν τῷ τρίτῳ προσ-

ὡπρ προσδιορισμὸν τινι; καὶ εἰπεῖν ὅτι τρίτον. ἔστι πρόσωπον· περὶ οὗ ὁ λόγος μῆτε προσφωνοῦντος μῆτε προσφωνουμένου· δια μὲν γὰρ τοῦ εἰπεῖν μῆτε προσφωνοῦντος χωρίζομεν τὸ πρῶτον πρόσωπον, διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν μῆτε προσφωνουμένου χωρίζομεν τὸ δεύτερον πρόσωπον. χάριν δὲ σαφηλείας οὐκ ἀποτόν ἐστι προσθεῖναι καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ διορισμούς τινας, καὶ εἰπεῖν ὅτι πρῶτον μὲν ἔστι πρόσωπον ἀπ' οὗ ὁ λόγος καὶ περ ἑαυτοῦ τοῦ προσφωνοῦντος, δεύτερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ προσφωνουμένου, τρίτον δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος μῆτε προσφωνοῦντος μῆτε προσφωνουμένου. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἰστέον δὲ ὅτι ὡσπερ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τὰ ἀπὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα πληθυντικὰ γίνονται, οὕτω καὶ ἐν τοῖς προσώποις τὰ ἀπὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα τρίτα λέγονται. Διὰ τί δὲ ἐν ταῖς ἀντωνυμίαις διάφορα τρίτα εὐρίσκονται, οἷον ἑκείνος οὗτος, αὐτός, ὁδε;

ἀλλ' ὁδ' ἀνήρ ἐθέλει,

ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμιῶν, εἰ θεῶν φίλον, μαθησόμεθα.

Χρόνοι καθολικοὶ εἰσι τρεῖς, ἐνεστώς, παρεληλυθώς, μέλλον. ἐν τούτων ὁ ἐνεστώς οὐκ ἐπιδέχεται διαίρεσιν, ἐπειδὴ κινδυνεύει καὶ εἶναι χρόνος. λέγουσι γὰρ τινες οἱ, εἰ ἄρα ὁ χρόνος αἰεὶ κινεῖται, οὐκ ἄρα δύναται ἵστασθαι· εἰ δὲ μὴ ἵσταται, οὐκ ἄρα ἔστιν ὁ ἐνεστώς χρόνος. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι οἱ χρόνοι εἰ μὴ ἐνεστήθασιν, οὐδὲ παρήχοντο· πῶς γὰρ δύναται παρελθεῖν τὸ μὴ σταθεῖν; καὶ γὰρ ἡ χθεσινή ἡμέρα, εἰ μὴ πρότερον ἐνέστη, οὐδὲ παρήχοντο· καὶ πάλιν ἂν τις βρῆξῃ τὸν δάκτυλον αὐτοῦ ἕως κρουόν ἢ ἰστέον ἢ τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς ποιμαῖον αἰεὶ ἰστέον, δῆλον ὅτι οὔτε ἐν τῷ παρελθόντι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι δύναται βρῆξαι αὐτόν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ. καὶ ἡ διαχώρισις ἡ γινομένη ἐκ τοῦ τροχοῦ δῆλον ὅτι ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ γίνεται καὶ οὔτε ἐν τῷ παρελθόντι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. καὶ πάντα δὲ τὰ γινόμενα καὶ πάντα τὰ λεγόμενα ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ καὶ γίνονται καὶ λέγονται. ἔστι δὲ ὁ ἐνεστώς ἀκαριαῖος, τοῦτ' ἔστιν ἅμμι τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι. εἰκότως οὖν οὐκ ἐπιδέχεται τινε διαίρεσιν. (ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ μὲν τοῖς γραμματικαῖς πλατικὸς ἔστιν ὁ ἐνεστώς, τοῦτ' ἔστιν ἐν πλάτει, ὡς ὅταν ἄπωμεν ὅτι ὁ ἐνεστώς ἐναντὸς τοιούδε ἔστι, παρὰ δὲ τοῖς φιλοσόφοις ἀκαριαῖός ἐστι, τοῦτ' ἔστιν ἅμμι τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι.) ὁ δὲ παρεληλυθώς, κλάτος ἔχων ἐπιδέχεται διαφό-

ρους διαιρέσεις. τὰ γὰρ παρελθόντα ἢ ἐν μέρει παρελήθον καὶ οὐπὼ ἐπληρώθησαν, καὶ ἀποτελοῦσι τὸν λεγόμενον παρατατικόν, οἷον ἔτυπον ἔτρωγον, καὶ οὐπὼ ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀλλ' ἐν μέρει παρελήθον· ὅθεν καὶ παρατατικός λέγεται παρὰ τὴν τεταμένην καὶ ἐπληρωτοῦν ἔχειν τὴν σημασίαν. εἰ δὲ νεωστὶ παρελήθον τὰ παρελθόντα καὶ νεωστὶ ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον παρακειμένον, οἷον τέτυπα πεποήκα, ὅς τις καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται παρακείμενος, ἕτειδὴ παρῴκεται αὐτῷ ἢ πλήρωσις, τοῦ ἔστι νεωστὶ ἐπληρώθη. ἢ πρὸ πολλοῦ παρελήθον τὰ παρελθόντα, καὶ ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον ὑπερσυντέλικόν, οἷον ἔτετύφην, ὅς τις καὶ διὰ τοῦτο ὑπερσυντέλικός λέγεται παρὰ τὸ πρὸ πολλοῦ πληρωθῆναι· συντέλικός γὰρ ὁ πεπληρωμένος. ἰστίον δὲ οὐ· ὁ μὲν παρακείμενος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ ἄρτι· τὸ γὰρ τέτυπα τὸ ἄρτι πληρωθῆν δηλοῦ· ὁ δὲ ὑπερσυντέλικός ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ πάλαι· τὸ γὰρ ἔτετύφην τὸ πάλαι πληρωθῆν δηλοῦ. ἔαν δὲ τὰ παρελθόντα ἀθλιὰ ὦσι τότε παρελήθον, ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον ἀόριστον, οἷον ἔτυπα· ἀθλιον γὰρ εἴτε νεωστὶ εἴτε πρὸ πολλοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἀόριστος λέγεται. ἰστίον δὲ οὐ· ὁ ἀόριστος, ἔαν μὲν προσλάβῃ τὸ ἄρτι, ἰσοδυναμεῖ τῷ παρακειμένῳ· τὸ γὰρ ἔτυπα ἄρτι ἐν ἴσῳ ἔστι τῷ τέτυπα· ἔαν δὲ προσλάβῃ τὸ πάλαι, ἰσοδυναμεῖ τῷ ὑπερσυντέλικῳ· τὸ γὰρ ἔτυπα πάλαι ἐν ἴσῳ ἔστι τῷ ἔτετύφην. ὁ δὲ μέλλον καὶ αὐτὸς ἔχων πλάτος ὀφείλει ἐπιδέξασθαι διαίρεσιν· τὰ γὰρ μέλλοντα ἢ μετ' ὀλίγον μέλλουσι γενέσθαι ἢ μετὰ πολὺ. ἀλλ' ἕτειδὴ τὰ μέλλοντα ἄγνωστά εἰσι, τὰ δὲ ἄγνωστα οὐ δύνανται ἄτε δὴ ἀγνοούμενα διαίρεσιν ἐπιδέξασθαι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιδέχεται διαίρεσιν ὁ μέλλον. ὅμως δὲ αὐτὸν διεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι εἰς μέλλοντα καὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντα. εὐρίσονται οὖν ἕξ χρόνοι, ὁ ἐνεστὸς καὶ ὁ μέλλον καὶ εἰ τέσσαρες διαιρέσεις τοῦ παρωχημένου χρόνου κ. τ. λ.

5. εἰσὶ τὰ ὀξύτονα ἔχει λβ. καὶ μὴ νομισώμεν ταῦτα τὰ λβ πολλὰ εἶναι πρὸς ὃ χιλιάδας ἢ ὃ μυριάδας μὴ ὀξύτονον μένων. εἰσὶ δὲ τὰ ὀξύτονον μένω ταῦτα, δός, θές, σχές, σπές, φηές, ἕς — χρή — ἐλθέ, εὐθέ, εἰπέ, — εἰμί, φημί, ἤμι. τὰ δὲ λοιπὰ ὀξύτονον ἀπὸ κλισίως εἶσι τούτων τῶν δύο, λέγω δὴ τοῦ φημί καὶ τοῦ εἰμί. — τὸ δὲ λαβέ καὶ ἰδέ παρ' ἡμῶν βάρυνονται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀστικοῖς ὀξύτονται. τὰ δὲ καὶ διὰλεκτὸν οὐ θέλωμεν συνηριθμεῖν, ἕτειδὴ πολλὰ εὐρίσκαμεν, καὶ μέγιστον παρὰ τοῖς Ἰω-

ριεύσει, κατὰ πάθος ὀξυνόμενα. τὸ γὰρ δασμηφορεῖν ἀποβάλλει
τὸ τ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ γίνεται ἐν ὀξείᾳ τύπει, δασμηφορεῖν.

7. οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς τρέπουσι τὴν $\epsilon\bar{\iota}$ διάθογγον εἰς
 η , οἷον λέγῃς· οἱ δὲ Δωριεῖς ἴσθ' ὅτε τὸ τ ἀποβάλλουσι ἐκ τῆς
 $\epsilon\bar{\iota}$ διάθογγου, οἷον σφρίζεις σφρίσδες, ὡς παρὰ Θεοκράτῃ
ἀδὺ δὲ καὶ οὐ

σφρίσδες.

11. παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εἰς η κινῶνται τὸ α καὶ ϵ , οἷον τὰ
ξιά τῆμά. Ἐμοίως οὖν καὶ ἐν τῷ ὀξείᾳ ποιούσι τὰ α καὶ ϵ εἰς η
κατὰ κρῆσιν καὶ λέγουσιν ὄρῃς· καὶ πάλιν διψᾷεις διψῆς, πει-
νάεις πειῆς, καὶ μένει τὸ τ πρόσγεγραμμένον. κέχρηται δὲ
τούτοις ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, φημὶ δὴ τῷ
πειῆς καὶ διψῆς καὶ ὄρῃς. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῇ κοινῇ
διαλέκτῳ ἐπικρατήσαν, λέγω δὲ τὸ ζῆς.

22. ζητοῦμεν κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσ-
ωπον τῶν δυϊκῶν ἐνταῦθα· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι
κατὰ τέσσαρας τρόπους ἐπιλιμπάνουσιν αἱ φωναί· ἢ γὰρ διὰ ση-
μασίαν ἢ δι' ἀσυνταξίαν ἢ κατὰ τὸ φορτικὸν ἢ κατὰ τύχην. καὶ
ὅτι δὲ οὐ διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν
δυϊκῶν, ὡς περ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὰ ἐνικὰ
καὶ τὰ πληθυντικὰ ἔχειν πρῶτον πρόσωπον. εἰ γὰρ διὰ σημασίαν
ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον, καὶ ἐν τοῖς ἐνικαῖς καὶ ἐν τοῖς
πληθυντικοῖς ἔμελλεν ἐπιλιμπάνειν τὸ πρῶτον πρόσωπον. ἰδὲ γὰρ ἐν
τοῖς προστακτικοῖς διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον,
ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐαντῷ προστάσσει, καὶ πανταχοῦ ἐπιλιμπάνει, τουτέστιν
ἐνικαῖς καὶ δυϊκοῖς καὶ πληθυντικοῖς. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι διὰ τὴν
ἀσυνταξίαν ἐπιλιμπάνει ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν.
ἀσυνταξίαν γὰρ λέγομεν τὸ μὴ ἔχειν χαρακτηριστὴρα Ἑλληνικόν. ἔστι
γὰρ κωνὸν τοιοῦτος. πᾶν δυϊκὸν ἥημα θελεῖ χαρακτηροῦσθαι ἢ
διὰ τοῦ τ ἢ διὰ τοῦ θ , οἷον τέπτετον τυπτόμεθον. ἔστι δὲ καὶ
ἄλλος κωνὸν λόγων ὅτι πᾶν μέρος λόγου ἐπιδικώμενον ἀριθμοῦς
θελεῖ χαρακτηροῦσθαι δι' ἐκείνου τοῦ στοιχείου ἐν τοῖς δυϊκοῖς,
δι' οὗ καὶ τὸ πληθυντικὸν χαρακτηροῦσθαι, χωρὶς τῶν πρωτοτύ-
πων ἀπὸ τῶν ἡμῶν· αὐτὰ γὰρ θεματικά εἰσι καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀπο-
λοθῆναι πρὸς ἀλλήλας· ἔστι γὰρ ἡμεῖς τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ
 μ , καὶ τὸ δυϊκὸν ρῶϊ, καὶ οὐκ ἔχει τὸ μ . ἴστωσαν δὲ παραδείγ-
ματὰ τοῦ κωνόου ταῦτα. τὸ Ἄβαντες ἔχει τὸ ν καὶ τὸ τ , ἀλλὰ
καὶ τὸ Ἄβαντες ἔχει τὸ τ . τὸ Πᾶντες ἔχει τὸ δ , ἀλλὰ καὶ τὸ Πά-

ριδε ἔχει τὸ $\bar{\delta}$. πάλιν ἐν τῷ γυναικίᾳ καὶ ἐν τῷ γυναικίᾳ ἐφυλάχθη
 τὸ $\bar{\mu}$, καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ $\bar{\lambda}$. ἀλλὰ καὶ τὸ
 ὕδατι καὶ τὸ ὕδατι τὸ αὐτὸ $\bar{\tau}$ ἐφυλάξαν. διὰ τοῦτο οἱ Λαοεῖς
 ἄναλογώτεροι εἰσι τὰ πληθυντικὰ ἄρθρα λέγοντες μετὰ τοῦ $\bar{\tau}$,
 οἷον τοὶ ποιμένες καὶ ταὶ Μοῦσαι, ἕνα τὸ αὐτὸ φυλάχθη καὶ ἐν
 τοῖς πληθυντικοῖς καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς· τὰ γὰρ δυϊκὰ τῷ καὶ τῷ,
 οἷον τῷ Αἴαντι τὰ Μοῦσα. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι τυπτό-
 μεθά ἔστι τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ $\bar{\theta}$, καὶ τυπτόμεθον τὸ δυϊ-
 κὸν διὰ τοῦ $\bar{\theta}$. ἔχομεν οὖν τοὺς δύο κανόνας· ἔχομεν γὰρ ὅτι
 τὸ δυϊκὸν ῥῆμι ἢ διὰ τοῦ $\bar{\tau}$ χαρακτηρίζεται ἢ διὰ τοῦ $\bar{\theta}$, καὶ ὅτι
 τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνον φυλάττεσθαι θελεῖ καὶ ἐν τοῖς
 δυϊκοῖς, οἷον τύπτομεν τὸ πληθυντικόν, καὶ ἔχει τὸ $\bar{\mu}$ ἐν τῇ τε-
 λευταίᾳ συλλαβῇ· ἀναγκάζεται δὲ τοῦτο τὸ $\bar{\mu}$ φυλάχθῃναι καὶ ἐν
 τοῖς δυϊκοῖς, ἔχον οὖν γενέσθαι τύπτομον τὸ πρῶτον τῶν δυϊκῶν
 τροπῇ τῆς $\bar{\mu}\epsilon\bar{\nu}$ εἰς $\bar{\mu}\omicron\bar{\nu}$, ὡς περὶ καὶ ἀπὸ τοῦ τυπτόμεθα γίνεται
 τυπτόμεθον τροπῇ τῆς $\bar{\theta}\alpha$ εἰς $\bar{\theta}\omicron\bar{\nu}$. ἔλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ χε-
 ρακτηριστικὸν τῶν δυϊκῶν ῥημάτων, λέγω δὲ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$, οὐκ
 ἠδύνατο γενέσθαι τύπτομον. ἀλλ' οὔτε δὲ τύπτοθον ἢ τύπτοτον,
 ἐπειδὴ οὐ φυλάσσει τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνον, λέγω δὲ
 τὸ $\bar{\mu}$. ἀναγκάζομενον οὖν ἢ τὸ $\bar{\tau}$ φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν
 τοῦ πληθυντικοῦ τὸ $\bar{\mu}$ οὐκ ἠδύνατο ἐξελεχθῆναι οὔτε διὰ τοῦ $\bar{\theta}$
 οὔτε διὰ τοῦ $\bar{\tau}$. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, καὶ τοῦ μὲν
 ἐνὸς ἀπειτῶντος τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$ χαρακτηριστικὸν τῶν δυϊκῶν ῥη-
 μάτων, τοῦ δὲ ἐτέρου ἀπειτῶντος τὸ $\bar{\mu}$ τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς,
 ἐξ ἀνάγκης ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ἥνικα
 τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ $\bar{\mu}$ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ
 συλλαβῇ. ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλώνιος.

Τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡρωδιανοῦ λεγόμενα ταῦτα, ὅτι τὸ πρῶτον
 πρόσωπον τῶν δυϊκῶν ἐνταῦθα ἀναγκάζεται ἔχειν τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$ τὸ
 χαρακτηριστικὸν τοῦ δυϊκοῦ ῥήματος καὶ τὸ $\bar{\mu}$ τοῦ πληθυντικοῦ,
 καὶ λοιπὸν ἀναγκάζεται γενέσθαι τύπτοθμον ἢ τυπτόμετον. ἀδύ-
 νατον δὲ τὸ $\bar{\mu}$ πρὸ τοῦ $\bar{\tau}$ · οὐ συνίσταται γὰρ οὔτε κατὰ σύλλη-
 ψιν οὔτε κατὰ διάστασιν, κατὰ σύλληψιν μὲν ὅτι τὰ ὑποτιθεσά-
 μενά τινα ἐν συλλήψει, εἰς ἀντιπροσηγόρευτον, ἐν διαστάσει ἀντι-
 προσηγοῦνται, οἷον ἐν τῷ πρῶτος τὸ $\bar{\theta}$ ὑποτίεταται τοῦ $\bar{\pi}$ κατὰ
 σύλληψιν· εἰς ἀντιπροσηγόρευτον τὸ $\bar{\theta}$ τοῦ $\bar{\pi}$, κατὰ διάστασιν
 αὐτοῦ προηγείται, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔργου. καὶ πάλιν ἐν τῷ κλέος τὸ

$\bar{\lambda}$ υποτίθεται τοῦ $\bar{\kappa}$ κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροηγούμενον δὲ τὸ $\bar{\iota}$ τοῦ $\bar{\kappa}$ ἐν τῷ ἀκτῆ κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγείται. πάλιν ἐν τῷ θνήσκω τὸ $\bar{\nu}$ υποτίθεται τοῦ $\bar{\theta}$ κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροηγούμενον δὲ τοῦ $\bar{\theta}$ ἐν τῷ ἄνθος κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγέστο. ἐπειδὴ οὖν τοῦ $\bar{\mu}$ προτίθεται τὸ $\bar{\theta}$ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ κατὰ σύλληψιν, ὡς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμοσίς (σημαίνει δὲ δῆμον Ἀιτικόν), δῆλον ὅτι ἐν ἀντιπροηγέσθῃ τὸ $\bar{\tau}$ τοῦ $\bar{\mu}$ οὐ δύναται αὐτῶν ἀντιπροηγέσθαι κατὰ σύλληψιν ἀλλὰ κατὰ διάστασιν. ἀλλ' οὔτε δὲ πάλιν κατὰ διάστασιν δύναται ἀντιπροηγέσθαι τὸ $\bar{\mu}$ τούτων, φημι δὲ τοῦ $\bar{\tau}$ καὶ τοῦ $\bar{\theta}$, ἐπειδὴ πᾶσα συλλαβὴ κατὰ σύλληψιν εἰς τὸ $\bar{\mu}$ θέλει ἔχειν τὴν ἐξῆς συλλαβὴν ἀροχομένην ἀπὸ τοῦ $\bar{\beta}$ ἢ ἀπὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἢ ἀπὸ τοῦ $\bar{\phi}$ ἢ ἀπὸ τοῦ $\bar{\psi}$ ἢ ἀπὸ τοῦ $\bar{\mu}$, οἷον συμβουλή, σύμπορος, σύμφωνος, σύμφηφος, συμμετόχος. ἐπειδὴ οὖν οὔτε κατὰ σύλληψιν οὔτε κατὰ διάστασιν ἡδύνατο τὸ $\bar{\mu}$ πρὸ τοῦ $\bar{\theta}$ ἢ τοῦ $\bar{\tau}$, ἐξ ἀνάγκης ἐπιλαμβάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ἤτις τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ $\bar{\mu}$ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ.

Τινὲς δὲ πρὸς ταύτην τὴν ἀπολογία ἀντιλέγοντες ὡς δῆθεν κακῶς εἰπόντος τοῦ Ἡρωδικοῦ κέχρηται τοιοῦτο λόγῳ ὅτι, εἰ θέλεις ἔχειν ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν τὸ $\bar{\mu}$ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$ τοῦ δυϊκοῦ, μὴ εἰπόμενον ἢ τυπτόμενον, ἵνα μὴ γένηται ἀσυντάξια, ἀλλ' ὑπερβιβάζωμεν τὰ σύμφωνα καὶ γενέσθαι τυπτοθμον ἢ τυπτοτμον· καὶ ἔχει λοιπὸν ἢ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$ τοῦ δυϊκοῦ καὶ τὸ $\bar{\mu}$ τοῦ πληθυντικοῦ, καὶ οὕτως ἔστιν ἀσυντάξια· εὐρίσκομεν γὰρ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ καὶ τὸ $\bar{\theta}$ πρὸ τοῦ $\bar{\mu}$, ὡς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμοσίς. Ἡμεῖς δὲ ἀντιλέγομεν πρὸς αὐτοὺς κακῶς λέγοντας, καὶ ἀπολογούμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἡρωδικοῦ καλῶς εἰρηκότος ὅτι, ὅν τρόπον ἔχομεν γινῶναι ἐν τῷ παρακειμένῳ ὡς τὸ κέρω γενόμενον κέρωρα ἐφύλαξε καὶ τὸ ἀμετάβολον καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν $\bar{\kappa}$ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρον ἐπέχει τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, τὸ δὲ $\bar{\sigma}$ πρῶτον, τούτων τὸν τρόπον καὶ τὸ τυπτοθμον ἢ τυπτοτμον οὐκ ἡδύνατο συστήναι, ἐπειδὴ τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔχει τὴν δευτέραν τάξιν ἐνταῦθα, τουτέστιν ἢ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$, ἀλλὰ τὸ $\bar{\mu}$ τὸ ἔχον τὴν δευτέραν τάξιν, καὶ λοιπὸν ἐνομιλετο τοῦτο τὸ $\bar{\mu}$ χαρακτηριστικὸν εἶναι τοῦ δυϊκοῦ ἤμματος καὶ οὐκέτι τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$. ὥστε οὖν οὐ δύναται ὑπερβιβασθῆναι τὰ σύμφωνα ἐπὶ τούτων καὶ γενέσθαι

τύπτοθμον ἢ τύπτοθμον; ἀλλ' ὅπως ἀναγκάζομεθα φυλάττειν τὰ δύο, τοιούτοι καὶ τὸ $\bar{\mu}$ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$ τοῦ διῆκου ἀναγκάζομεθα φυλάττειν τὸ χαρακτηρηστικὸν τοῦ διῆκου, δευτέραν ἐπέχον τὰς $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$, τὸ δὲ $\bar{\mu}$ πρώτην.

Τοσαῦτα περὶ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν διῆκων ἔχομεν εἰπεῖν.

1010, 16. χωρὶς τῶν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένων ἀηδίζομαι ἀηδιζόμεν.

23. τὸ δυσωρεστῶ καὶ δυσωρεστῶ καὶ εὐορκῶ καὶ εὐωρεστῶ σημειούμεθα, ὅτι μὴ ἀρχόμενα ἀπὸ προσθέσεως ἀλλ' ἀπὸ ἐπιθέσεως ἔσωθεν ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον δυσωρεστῶν καὶ δυσωρεστῶν καὶ εὐωρεστῶν καὶ εὐορκῶν. ἴσθι δὲ καὶ τὸ εὐαγγελίζομαι εὐαγγελιζόμεν ἔσωθεν κλιόμενον καὶ εὐαρχίζω εὐαρχισα ἐν τῇ συνηθείᾳ.

Cod. Coislin. 345 f. 271. r: Πῶς δὲ κλίβην εἰς τοὺς παρατατικούς τὰ ὑποταγμένα ἄσματα. Ἐμπεῖρῶ ἡμπεῖρουν καὶ ἐνπεῖρουν. διακοῦῶ ἐδιακόουν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ δεδιακόνηκα· οἱ δὲ κοινολεκτοῦντες διηκόουν. διοικῶ ἐδιώκουν καὶ δεδιώκηται καὶ διώκουν. ἀνέχομαι ἀνειχόμεν καὶ ἡρειχόμεν καὶ ἡνεσχόμεν. ἐμπολῶ ἡμπόλουν ἡμπόλημαι ἡμπολήθην. ἐμπορέομαι ἡμπορευόμεν. ἐμπέχομαι ἡμπειχόμεν καὶ ἡμπεσχόμεν. ἐναπτιοῦμαι ἡναπτιοίμεν. παροινῶ πεπαρόνηκα καὶ ἐπαρόουν. ἐνοχλῶ ἡνώχλουν καὶ ἐνώχλουν. ἐπιορκῶ ἐπιώρκουν. κατεγγυῶ κατηγγύησα καὶ ἐγγυήμαι καὶ ἐγγύων. ἀμφιέντημαι ἡμφιεντήμεν. ἀμφισβητῶ ἡμφισβήτητον καὶ ἀμφισβήτητον. προφασίζομαι προεφασίζόμεν καὶ ἐπροεφασίζόμεν. προαγωγεύω ἐπροαγώγευον.

1012, 11. σεσημειῖται τὸ κρινῶ κρινῶ κέκρικα, κλίω κλινῶ κέκλικα, πλύνω πλυνῶ πέπλυκα, τείνω τεινῶ τέτεκα· ταῦτα γὰρ ἀπέβηλον τελείως τὸ ἀμετάβολον εἰς τὸν παρακείμενον. καὶ τὸ κερδαῖν δὲ εὐρίσκειται καὶ χωρὶς τοῦ ἀμεταβόλου κατὰ τὸν παρακείμενον, οἷον κερκέδακα κερκέδαγκα. θέλουσι δὲ τινες λέγειν ὅτι ὑπάγονται τῷ κανόνι ταῦτα τῷ λέγοντι ὅτι τὰ εἰς τῷ διούλλαβα ἐνὶ φωνήεντι παραληγόμενα ἀποβάλλουσι τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρακείμενον, οἷον πλυνῶ πέπλυκα, κρινῶ κέκρικα, κλιῶ κέκλικα, τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον τριπτόμενον εἰς τὸ $\bar{\gamma}$, οἷον φανῶ πέφυκα, χαῖῶ κέχαγκα, φανῶ κέφαγκα. καὶ λέγει ὁ τεχνικός Ἀπολλώνιος ὅτι κακῶς λέγουσι, πρῶτον μὲν ὅτι αἰτιὰ τὰ σεσημειωμένα ἐμάκρυσαν, δεύτερον ὅτι

ἀντίκειται αὐτοῖς τὸ τεῖνω δύο φωνῆσι παραληγόμενον καὶ μὴ φυλάττον τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρακειμένον, οἷον τέτακα· καὶ λέγουσι μήποτε τὸ τέτακα ὡς ἀπὸ τοῦ τάζω ἔστι, τάω τέτακα, ὡς φράζω φράσω πέφρακα. πρὸς οὓς πάλιν ὑπαντῶ ὁ τεχνικὸς Ἀπολλώνιος λέγων ὅτι, εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ τάζω, ἤμελλεν εἶναι ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμένος τέτακα διὰ τοῦ ζ καὶ ὁ μέσος παρακειμένος τέταγα διὰ τοῦ γ· τάζω γάρ ἐστιν ὁ μέλλων, ἐξ οὗ καὶ τὸ τόξον οἰοῦναι τὸ τεινόμενον. ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ κράζω κράζω γίνεται κέρρακα ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμένος καὶ ὁ μέσος κέρραγα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ τάζω τέτακα ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμένος καὶ τέταγα ὁ μέσος παρακειμένος. ὅτι γὰρ ὁ μέσος παρακειμένος τέταγά ἐστι, δηλοῦ ὁ δευτέρος ἀόριστος εὐρισκόμενος τέταγον, οἷον

ῥῆψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ Θεοπεσιόιο·

καὶ γὰρ ὁ δευτέρος ἀόριστος διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ ὄντος πρὸ τοῦ ᾱ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ χαρακτηρίζεται, οἷον λέλω λελόιπα καὶ ἔλιπον, ῥύσω ῥένυγα ἔνυγον. κάλλιον οὖν ἐστὶ δοῦναι αὐτὰ σεσημειωμένα, φημι δὴ τὸ πέπλυκα κέρρακα κέλρακα τέτακα, καὶ μὴ κλινόμενα κατὰ κανόνα. ἔλέγχονται γὰρ ὅτι ὤφειλον ἔχειν τὸ ἀμετάβολον ἐκ τῶν ποιητικῶν χρήσεων· εὐρισκονται γὰρ ἐν ταῖς χρήσεσι κλινηθῆναι καὶ κρινθῆναι,

διακρίθητε τέχιστα.

13. δεῖ σημειώσασθαι τὸ τέθικα καὶ λέλυκα, ὅτι ταῦτα, ἐν τῷ θύσω καὶ λύσω μέλλοντι φύσει μακρὸν ἔχοντα δίχρονον, ἐν τῷ παρακειμένῳ συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχουσι.

20. λέγει ὁ Φιλόπονος ὅτι ἐν μὲν τῷ παρακειμένῳ τὰ ἔχοντα ἄφωρον πρὸ ἀμεταβόλου τῷ λόγῳ τῆς κοιῆς ἤχουν τῆς βραχείας παραλαμβάνονται καὶ διπλασιάζουσι τὸν παρακειμένον, ὡς δέδεικται ἐν τοῖς εἰς ὅς συγκριτικοῖς τὰ ἔχοντα ἄφωρον πρὸ ἀμεταβόλου [ὅτι] οὐ παραλαμβάνονται τῷ λόγῳ τῆς βραχείας ἀλλὰ τῷ τῆς μακρῆς. οἷον τί ἐστὶ τὸ λεγόμενον; κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων ὅτι τὰ εἰς ὅς ποιοῦντα συγκριτικὰ ἢ ὑπερθετικὰ, ἐὰν μὲν βραχεία λήγωνται, τρέπουσι τὸ ὀ εἰς ὠ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, οἷον σοφός σοφώτερος σοφώτατος, κακός κακώτερος κακώτατος, λόγιος λογιώτερος λογιώτατος, τίμιος τιμιώτερος τιμιώτατος, ὀσιος ὀσιώτερος ὀσιώτατος, χωρὶς τοῦ κενός κενώτερος καὶ στενός στενώτερος· ταῦτα γὰρ βραχεία παραληγόμενα [οὗ] τρέπουσι τὸ ὀ εἰς ὠ.

(καὶ ἀπολογουῦνται τινες περὶ αὐτῶν, λέγοντες ὅτι μακροπυράληκτα ἦσαν τὰ πρωτότυπα, στενός καὶ κεινός, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, εἰς οὗ τὸ

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ,
καὶ ἀποβολῇ τοῦ εἰ γέγονε κειός καὶ στενός διὰ τοῦ εἰ βραχυπα-
ράληκτα, καὶ ἕμειναν τὰ συγκριτικὰ ὡς ἀπὸ μακροπαραλήκτων
πρωτοτύπων διὰ τοῦ οἰ γραφόμενα). εἰ δὲ μακρῶ παραλήγονται,
φυλάττουσι τὸ οἰ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ἐπερθετικοῖς, οἷον
ἀναγκιός ἀναγκιότερος ἀναγκιότατος, φαιδρός φαιδρότερος φαι-
δρότατος, ἀνδρεῖος ἀνδρεϊότερος ἀνδρεϊότατος, ἐπιμῖος ἐπιμιότε-
ρος ἐπιμιότατος, ἐνδοξός ἐνδοξότερος ἐνδοξότατος, λεπτός λεπτό-
τερος λεπτότατος, χοιρδός χοιρδότερος χοιρδότατος. εἰ δὲ ἔχουσιν
ἄφωρον ὁμοίως πρὸ ἀμεταβόλου, ὁμοίως τοῖς μακρῶ παραληγο-
μένοις φυλάττουσι τὸ οἰ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπερ-
θετικοῖς, οἷον λαγνός λαγνότερος λαγνότατος, ἄκρος ἀκρότερος
ἀκρότατος, ἐρυθρός ἐρυθρότερος ἐρυθρότατος, ἐλαφρός ἐλαφρότε-
ρος ἐλαφρότατος. ἰστέον δὲ ὅτι αὐτὰ, φημι δὴ τὸ ἐρυθρότερος
καὶ ἐλαφρότερος καὶ εὐτεκνός εὐτεκνότερος καὶ δεσποτικός δεσ-
ποτιότατος, παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ διὰ τοῦ ω, ὡς παρὰ τῶ
Εὐριπίδῃ ἐν Ἑκάβῃ (557. Hermann.)

παιδός θαιούσης εὐτεκνωτάτην δέ σε
πασῶν γυναικῶν δεστυχεστάτην θ' ὄρω.

δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐπὶ τῶν μακρῶ παραληγομένων οἰ ποιηταὶ
πολλὰκις τρέπουσι τὸ οἰ εἰς τὸ ω ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ἐπερ-
θετικοῖς, οἷον οἰζυρός οἰζυρότερος, φιλόξενος φιλοξενιώτερος.

25. σημειούμεθα παρὰ τῶ ποιητῆ τὸ

τά μοι ἔρουπωμένα κῆται,

καὶ τὸ ἔρειφθαι ἔπος παρὰ τῶ Πινδάρῳ, καὶ τὸ ἔρουπισμένα γῶ
παρὰ τῶ Ἀνακρέοντι.

1015, 13. λέγει δ' Ἡρωδιανός ὅτι εὐρίσκειται χρῆσις τῆς διὰ τοῦ
εἰ γραφῆς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισίῳ ἢ

ὑμεῖς δὲ πρῆσβένετε καὶ κεχῆνετε

ἀπὸ τοῦ κηχῆνατε.

1015, 7. τὸ ἦδειν οἱ Ἴωνες λέγουσιν ἦδεα κατὰ διάλυσιν, ὡς παρὰ
Καλλιμάχῳ

ἦδεα μᾶλλον ἔγωγε.

ἤδη ἐγώ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἴππολύτῳ

τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε δυσκλέει.

τὸ ἤδη ἐγώ τῆς παλαιᾶς Ἀθίδος ἐστίν, τὸ δὲ ἤδη ἐκεῖνος τῆς νέας Ἀθίδος ἐστίν, ὥστε οἷν οὐκ ἔστι κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ ἤδη ἐγώ καὶ ἤδη ἐκεῖνος. ἐπειδὴ δὲ εὐρίσκωμεν παρὰ τῷ ποιητῇ χρήσεις τοῦ τρίτου προσώπου, λέγω δὲ ἤδη ἐκεῖνος, οἷον

ὅς ἤδη τὰ τ' ἔοντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἔοντα
καὶ πάλι

νήπιος οὐδὲ τὰ ἤδη ἄρα Ζεὺς.

ὄντος δὲ τοῦ ποιητοῦ τῆς παλαιᾶς Ἀθίδος λέγομεν ὅτι Ἀριστάρχου ἐστὶ τὸ ἀμάρτημα. ὁ γὰρ Ἀριστάρχος εἶδος τοῦτο τὸ ἰδίωμα τῆς νέας Ἀθίδος ὑπέρχον, λέγω δὲ τὸ τρίτον πρόσωπον, οὐκ ὄφειλεν ἔσθαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ ὅτι τῆς παλαιᾶς Ἀθίδος.

- 1017, 8. λέγει ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ἦρος ὅτι ἐφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ $\bar{\iota}$ ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐπὶ τούτων ὁ μέλλων πλεονάζει τῷ $\bar{\upsilon}$. οἷον ἐπὶ τοῦ παλαιῶ καὶ τοῦ πταῖω καὶ πείω οὐκ ὑποβάλλουσι οἱ Ἀθηναῖοι τὸ $\bar{\iota}$ κατὰ τὸν ἐνεστώτα (οὐδὲ γὰρ λέγουσι παλάω καὶ πάω καὶ πτιάω). τούτου χάριν ὁ μέλλων οὐ πλεονάζει τῷ $\bar{\upsilon}$. παλαιῶ γὰρ καὶ πταῖω καὶ πείω. ταῦτα μὲν ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ἦρος. ὁ δὲ γραμματικὸς Σέργιος ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπορεῖ, λέγων διὰ τὴν γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ $\bar{\iota}$ κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐφ' ὧν τὸ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\upsilon}$ τρέπεται κατὰ τὸν μέλλοντα, οἷον κλαῖω κλαύσω κλάω, καίω καύσω κάω; οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα λέγειν ὅτι ὁ κλάω ἐστὶν ἐνεστώτως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπλεόνασε τὸ $\bar{\upsilon}$. τότε γὰρ πλεονάζει τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐν τῷ μέλλοντι, ἥντινα βραχεῖά ἐστιν ἡ συλλαβή, οἷον ῥέω, ῥεύσω, πνέω πνεύσω, χέω χεύσω. τὸ δὲ $\bar{\alpha}$ τοῦ κλαῖω καὶ κάω ἐπιτεταμένον ἐστίν. καὶ δῆλον ὅτι οὐ δύναται πλεονάσαι τῷ $\bar{\upsilon}$ ὁ μέλλων, ἀλλ' ὡς εἴρηται, τροπὴ ἐγένετο τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς τὸ $\bar{\upsilon}$. ἐπιλύεται οὖν λέγων ὅτι διὰ τοῦτο ἀποβάλλουσι οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν ἐνεστώτα τὸ $\bar{\iota}$ τῆς $\bar{\alpha}$ διεφθόγγου ἐφ' ὧν τρέπεται τὸ $\bar{\iota}$ εἰς τὸ $\bar{\upsilon}$ κατὰ τὸν μέλλοντα, ἵνα μὴ εὐρεθῇ διάφορος διεφθόγγος ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. ἤμελλε γὰρ εἶναι ὁ ἐκείνως διὰ τῆς $\bar{\alpha}$ διεφθόγγου, τοῦ μέλλοντος ὄντος διὰ τῆς $\bar{\alpha}\bar{\upsilon}$ διεφθόγγου. ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. οὐδέποτε γὰρ διάφορος διεφθόγγος εὐρίσκειται ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί τὰ δι' ἑνὸς $\bar{\lambda}$ ἐκφερόμενα περιττο-
συλλάβους ἔχουσι τοὺς μέλλοντας, οἷον θέλω θελήσω, μέλω μελήσω
(τὸ ἐν φωνηθῆ εἶναι), ὄφειλω ὄφειλήσω· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι ἀπὸ
βαρυτόνων θεμάτων ὑπόχων ὁ μέλων ἰσοσυλλαβῆ τῇ ἐνεστώτι,
οἷον τύπτω τύψω, λέγω λέξω. καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην
τὴν αἰτίαν, ὅτι πολλὰ εἰσὶ ὄρηματα καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ
ἀπὸ περισπωμένων ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον τύπτω τύψω καὶ
τυπτῶ τυπτήσω.

(οὐ γὰρ με τυπτήσεις στέφρονον ἔχοντά γε,
Ἀριστοφάνης ἐν Πλουτῷ), εἶδω εἶσω, ἔξ οὐ καὶ τὸ
εἶσομαι αἶ, κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
καὶ εἶδῶ εἶδήσω, ἔξ οὐ τὸ
εἶδῆς δὲ καὶ αὐτός,

ῥίπτω ῥήπττον καὶ ῥίπτῶ ῥήπττον, ὥσπερ παρὰ τῷ ποιητῇ
ἀνεῖθῥίπττον· κύω κύνον καὶ κύνῶ κύνουν,

ἢ δ' ἐκύνει φίλον νόον·

γράφω γράψω καὶ γραφῶ γραφήσω, ἔξ οὐ ὁ γραφάριμα παρακί-
μενος· οὕτως οὖν καὶ τὰ ἔχοντα ἐν $\bar{\lambda}$ ἕως μὲν τοῦ παρατατικοῦ
ὡς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον θέλω θελήσω, τε-
θέληκα ἐθέληκα, μέλω μελήσω μεμέληκα ἐμέληκα, ὄφειλῶ ὄφειλήσω
ᾠφέλληκα ᾠφέλησα, ὥσπερ τοῦ νόησω νερόηκα ἐνόησα. ταῦτα μὲν
ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ δὲ Πρωδιανὸς ἀνατρέχει αὐτὰ λέγων ὅτι κακῶς
λέγεις· τὰ γὰρ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμένων
ποιοῦμενα τὴν κλίσιν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμέ-
νων καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον τύπτω
τύψω τυπτῶ τυπτήσω, ῥίπτω ῥήπττον καὶ ῥίπτῶ ῥήπττον· τὰ
δὲ ἔχοντα ἐν $\bar{\lambda}$ οὐ ποιοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ὡς ἀπὸ
βαρυτόνων θεμάτων ποιοῦνται τὴν κλίσιν οὐδέποτε ὡς ἀπὸ
περισπωμένων· κρεῖττον οὖν ἐστὶν εἰπεῖν, φησί, τὴν ἀπολογία
ταύτην. ἐν τοῖς ὄρημασι τὸ σ καὶ τὸ $\bar{\lambda}$ περὶ κασι διπλασιάζονται,
οἷον πλήσσω, τινύσσω, πάλλω, τίλλω· καὶ τὰ μὲν ἔχοντα δύο $\sigma\sigma$
ἢ δύο $\lambda\lambda$ χαίρουσι τῇ βαρελί τάσει, οἷον νύσσω, πλήσσω, τινύσσω,
ἐφύσσω, τίλλω, ποιτίλλω, στέλλω, οφάλλω, χωρὶς εἰ μὴ ἔχωσιν
ὀνόματα προῦποκείμενα· ἐκῆται γὰρ περισπῶνται, οἷον κύκλος
κυκλῶ, ἔμιλλα ἐμιλλῶ, ἔξ οὐ τὸ ἐμιλλῶμαι, λύσσα λίσσω. τὸ
γὰρ νύσσω οὐκ ἀπὸ τοῦ νύσσα ἐστίν, ἐπεὶ εἶχε περισπῶσθαι, ἀλλὰ
τοῖνατιόν· νύσσα γὰρ λέγεται ὁ κενὸς παρὰ τὸ νύσσοσθαι τοῖς.
τὰ δὲ εἰς ἐν σ ἢ ἐν $\bar{\lambda}$ χαίρουσι τῇ περισπωμένῃ τάσει, οἷον φίλῶ,

χρουσῶ, γελῶ, λαλῶ, ἔλω (σημαίνει δὲ τὸ ελαύνω), ὄφειλῶ, πωλῶ, ἀμειλῶ. ταῦτα οὖν τὰ ἔχοντα ἐν λ̄ καὶ μὴ περισπαιοθέντα, λέγω δὴ τὸ μέλω καὶ θέλω καὶ ὄφελω, ἀνεμερτίσθησαν τὴν κλίσειν, καὶ ἕως μὲν τοῦ παρατατικοῦ, ὡς εἴρηται, ἀπὸ βαρυτόνων κλίνονται, μετὰ δὲ τὸν παρατατικὸν ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις ὡς ἀπὸ τῶν περισπωμένων ποιοῦνται τὴν κλίσειν.

26. λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ὡς οὐδέποτε εὐρίσκειται δευτέρως μελλων ἐνεργητικὸς ὀριστικὸς ἐν χρήσει· ὡς γὰρ, φησί, παρέθετο χρήσεις ὁ Ἀπολλώνιος, ἢ πεπλασμέναι αὐτῷ εἰσὴν, ὡς τὸ φηγῶν, δραμῶν, τυπῶν (οὐ δευτέροι γὰρ μέλλοντες· οὐδεὶς γὰρ τῶν παλαιῶν, φησί, τούτοις ἐχρήσατο), ἢ ἐνεστώτες εἶναι ἀντὶ μελλόντων, ὡς τὸ

κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι

καὶ ὡς τὸ

πάντα ἤδη τοι τελέω.

ἐνταῦθα γὰρ ἐνεστώτες εἰσιν ἀντὶ μελλόντων· ἀντὶ γὰρ τοῦ γαμέω καὶ τελέω, ὡς περ' καὶ ἐν τῷ

ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπύρειον.

... . σημαίνεται δὲ τὸ ἐκχεῖν δευτέρου μέλλοντος, οἷον καὶ τὸ κατακλιεῖς παρ' Εὐπόλιδι ἐν χρουσῶ γένει, οἷον

εἰ μὴ τις αὐτὴν κατακλιεῖ.

1018, 10. οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπὶ τῶν βαρυτόνων καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστώτος δευτέρον ποιοῦσι παθητικόν, οἷον τύπτω τύπτεις τύπτει τύπτομαι τύπτει Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ̄ διφθόγγου· καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τοῦ βούλω βούλεις βούλει γίνεται βούλομαι βούλει Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ̄ διφθόγγου, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ

βούλει Κνήμων εἰπέ μοι·

καὶ πάλιν ποιῶ ποιεῖς ποιᾷ ποιοῦμαι ποιᾷ Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ̄ διφθόγγου. πάντως δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτο ποιοῦσιν. ἀλλὰ ἀκολουθοῦσι καὶ οἱ πεζολόγοι, ἐπεὶ οἱ τραγικοὶ τοῦτο οὐ ποιοῦσιν ἀλλ' ἀκολουθοῦσι τοῖς κοίνοις.

1027, 32. λέγουσι τινες ὡς εἰς θι εἰσὶ τὰ προστακτικὰ τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντέλικου. πᾶσα γὰρ μετοχὴ εἰς σ λήγουσα μετ' ὀξείας τάσεως εἰς θι ἔχει τὸ προστακτικόν, οἷον τυπέεις τυπήθι, τυγέεις τυγήθι, δαρέεις δαρήθι. εἰ οὖν τετυφῶς ἢ μετοχὴ εἰς σ μετ' ὀξείας τάσεως, δῆλον ὅτι καὶ τέτυφθι τὸ προστακτικόν εἰς θι. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ βούλεται τοῦτο, ἀλλὰ λέγει ὅτι εἰς

ἔ λέγει τὸ προστακτικὸν τοῦ παρακειμένου καὶ ἰπεροντιλέου, ὁμοίως τῷ τῷ τῷ προσώπῳ τῶν ἐνικῶν τοῦ ὀριστικοῦ· τότε γὰρ, φησὶν, εἰς $\theta\bar{i}$ ἔπιδ τὸ προστακτικὸν, ἤντικα οὐ μόνον εἰς $\sigma\bar{}$ ὀξύντος ἢ μετοχῇ ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ $\nu\tau$ κλινομένη. — ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλώνιος, ἢ δὲ χρήσις διαφορεῖται· καὶ εἰς $\theta\bar{i}$ γὰρ εὐρίσκεται καὶ εἰς \bar{e} , οἷον κέλιθι νῦν ἔμμαιε καὶ ἀνωχθι καὶ δαίδιθι καὶ εὐρηκε σύ. καὶ λέγει Πρωδιανὸς ὅτι ταῦτα τὰ εἰς \bar{e} προστακτικὰ οὐκ εἰσὶ παρακειμένου ἀλλ' ἐνεστώτος, τοῦ παρακειμένου εἰς ἐνεστώτα μετανεχθέντος, οἷον ἀπὸ τοῦ εὐρηκα γίνεται ὁ ἐνεστῶς εὐρήκω καὶ ἐκ τούτου ὁ παρατατικὸς εὐρήκων εὐρήκεις εὐρήκει, καὶ λοιπὸν τὸ προστακτικὸν εὐρηκε σύ.

- 1028, 12. ἀποροῦσί τινες λέγοντες, εἰ τὰ προστακτικὰ τοῦ πρώτου ἀορίστου καὶ μέλλοντος εἰς $\sigma\bar{}$ εἰσὶν, οἷον τίψον, γράψον, πῶς ὁ ποιητὴς εἰς \bar{t} εἶπε τὸ οἶσε προστακτικόν, καὶ οὐκ εἰς $\sigma\bar{}$, οἷον οἶσε θεῖον γρη῏

ἀντὶ τοῦ νόμισον θεῖον, ὃ ἐστὶ θεῖσιον. καὶ ἐπιλύεται ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης λέγων ὅτι, ἐπειδὴ τούτου ὁ ἀόριστος οἷχ' εὐρηται ἐν χρήσει ἀλλὰ μόνος ὁ μέλλον (οἷσω γὰρ φαιμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ οἷω ἐνεστώτος, οὐ μὴν ὡς ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ ἀορίστου), τοῦτον χάριν τοῦ ὀριστικοῦ ἀορίστου μὴ εὐρισκομένου ἐν χρήσει, ἐξ οὗ ὤφειλε κλονισθῆναι τὸ προστακτικόν, ὡς ἔτυχε καὶ οὐ κατὰ ἀκολουθίαν προηγήθη. ὁ δὲ Πρωδιανὸς οὐ δοξάζει τὸ οἶσε προστακτικὸν ἀορίστου καὶ μέλλοντος ἀλλὰ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ. λέγει γὰρ ὅτι ὁ οἷσω μέλλον μεταρτεται κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν εἰς ἐνεστώτα καὶ κλίνεται λοιπὸν εἰς παρατατικόν, οἷον οἷσον οἷσεις οἷσε, καὶ λοιπὸν ἐστὶ τὸ προστακτικὸν οἷσε σύ.

- 1029, 28. φασὶ τινες ὡς οὐκ ὤφειλε τραπῆναι τὸ $\theta\bar{}$ εἰς τὸ \bar{t} ἐν τῷ τῷ φθῆτι· οὐ γὰρ πάντα τρέπεται, ὅτε ἀλλεπαλληλία τῶν δασέων ἐστίν. ἰδοὺ γὰρ ἐστίν

ἀπέφθιθον ἰσθλοὶ ἑταῖροι,

καὶ ὁμοίως οὐκ ἐτρέπη τὸ $\theta\bar{}$ εἰς \bar{t} διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων. ἐστὶν οὖν εἰπεῖν ὅτι, ὡς περὶ κακόν ἐστίν ἢ κλοπὴ καὶ ὁμοίως οἱ μὴ φεύγουσιν αὐτήν, οἱ δὲ οὐ, οὕτω κακὸφωνον μὲν ποιῶ τὴν λέξιν ἢ ἀλλεπαλληλία τῶν δασέων, καὶ ὁμοίως τινὰ μὲν φεύγοντα αὐτήν τρέπουσι τὸ $\theta\bar{}$ εἰς τὸ \bar{t} , τινὰ δὲ μὴ φεύγοντα αὐτήν οὐ τρέπουσι τὸ $\theta\bar{}$ εἰς τὸ \bar{t} , ὡς τὸ ἀπόφθιθον.

- 1032, 5. ὁ λέγων γραφειὺς εὐχεταί ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ γρά-

ψαι, καὶ ὁ λέγων ποιήσεως εἴχεται ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ ποιή-
σαι. ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν τιτὸν ζήσεως, ἐπειδὴ εὐρίσκη εἰχόμενος
ἵνα εἰς τὸ πέρας ἔλθῃ τῆς ζῶης ἤγουν ἵνα ἀποθάνῃ, καὶ λοιπὸν
εὐρίσκη κατωφόμενος αὐτῷ. Cf. Apollon. de Syntaxi p. 252, 15.

1055, 29. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν
εἰς $\bar{\mu}$ · ταῦτα γὰρ οὐ παραλήγονοι διφθόγγῳ· ζευγνύην γὰρ καὶ
δμυνήην χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$ · καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τὴν ἀπο-
λογίαν, ὅτι τὸ ζευγνύην καὶ τὸ πηγνύην καὶ τὸ δμυνήην προσθέσει
τοῦ $\bar{\mu}$ · παθητικὸς γίνεταί, οἷον ζευγνύμενην, πηγνύμενην, δμυνύμενην.
εἰ εἶχον οὖν τὸ $\bar{\iota}$ κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἤμελλον ἀποβάλλειν
αὐτὸ ἐν τοῖς παθητικοῖς, ἐπειδὴ μετὰ τὴν $\bar{\iota}$ διφθόγγον σύμφω-
νον οὐχ εὐρίσκειται ἐπιφερόμενον, οἷον ἄρπυια, μῦα, εἰός. ὁ οὖν
εἶχον ἀποβάλλειν ἐν τοῖς παθητικοῖς, προεπέβαλον ἐν τοῖς ἐνεργη-
τικοῖς.

1040, 5. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι Ἴωνες τὸ τετυφῖα καὶ τὰ ὅμοια
λέγουσι διὰ τῆς $\bar{\sigma}$ διφθόγγου καὶ οὐ διὰ τῆς $\bar{\sigma}$.

1041, 3. ἀξιὸν ἐστὶ ζητῆσαι διὰ τί ἐν ταῖς μετοχαῖς ὁ μὲν ἐνε-
σοτὸς καὶ ὁ παρατατικὸς συνέζευγμένοι εἰσὶ, καὶ ὁ παρακείμενος
καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ὁμοίως, ὁ δὲ ἀόριστος ἰδίᾳ ἐστίν. καὶ λέ-
γει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τὴν ἀπόλογίαν, ὅτι συγγένειαν ἔχουσιν
αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμματα· ὥσπερ γὰρ τὰ ἀπαρέμματα,
οὐκ ἔχουσιν οὔτε πρόσωπα οὔτε θέλημα ψυχῆς. ἄλλως τε δέ, ὥσπερ
ἡ μετοχὴ πτωτικὴ ἐστίν, οὕτως καὶ τὰ ἀπαρέμματα δυνάμει πτω-
τικά εἰσιν· λέγομεν γὰρ τὸ περιπατεῖν ὠφείμιόν ἐστι, τοῦ περιπα-
τεῖν ὠφείμιον ὄντιος, τῷ περιπατεῖν ὠφείμιον ὄντι. ἐπειδὴ οὖν
συγγένειαν ἔχουσιν αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμματα, εἰκότως τὴν
τάξιν τῶν ἀπαρεμμάτων φυλάττουσι κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ὥσπερ
ἐν τοῖς ἀπαρεμμάτοις συνέζευγμένοι εἰσὶν ὁ ἐνεσοτὸς καὶ ὁ παρα-
τατικὸς καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, ὁ δὲ ἀόριστος
καὶ ὁ μέλλον διακεχωρισμένοι εἰσὶ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν ταῖς
μετοχαῖς.

1046, 12. ὁ Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι τὸ ἐδίδων ἢ παρὰδοσις διὰ
τῆς $\bar{\sigma}$ διφθόγγου οἶδεν, οἷον ἐδίδουν, ὡς ἀπὸ τοῦ διδῶ διδοῖς,
ὥσπερ χρυσῶ χρυσοῖς· τὸ δὲ ἐτίθην καὶ ἔην διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθόγγου,
οἷον ἐτίθειν καὶ ἔειν, ἐξ οὗ τὸ ἐτίθει καὶ ἔει, ὡς παρὰ τῷ
ποιητῇ

ἀλλὰ κινῶς ἀφίει.

26. παραφυλαττόμεθα τὸ ἦν τρεῖς κεφαλαί, ὃν ἀντὶ τοῦ ἦσαν. ἔστι γὰρ ἦμεν ἤτε ἦσαν, καὶ γίνεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἦν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἰδοὺ ἐλλείπει μὴ συλλαβῆ τοῦ ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ, καὶ οὐ γέγονε πρὸς τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς. ἔστι γὰρ εἰς ἔντος ἡ μετοχή, καὶ ὀφείλει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν γενέσθαι ἐν διὰ τοῦ ἔ· ἀλλ' ἐπειδὴ μονοσύλλαβός ἐστιν ἡ λέξις καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει ἄρχουσαν καὶ λήγουσαν καὶ παραλήγουσαν, τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης ἐφυλάχθη τὸ ἦ καὶ οὐκ ἐγένετο. τῷ λόγῳ τῆς παραληγούσης διὰ τοῦ ἔ. ἔστι καὶ ἄλλως τοιαύτη ἀπολογία, ἣν λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ μονοβιβλίῳ, ὅτι ἦν εὐρίσκειται πρώτου πρόσωπου ἐνικοῦ, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ

δίκαιος ὦν ἀνήρ

κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν

ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. εὐρίσκειται καὶ τρίτου προσώπου ἐνικοῦ, ἦν ἐκείνος. εὐρέθη δὲ καὶ πρώτου προσώπου πληθυντικοῦ, οἷον ἦν ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ ἦμεν. εἰκότως οὖν καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἐνήλλαξεν πρὸς τὸ ἰδίον πρόσωπον, ἀλλ' ἐγένετο καὶ αὐτὸ ἦν διὰ τοῦ ἦ,

τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί

ἀντὶ τοῦ ἦσαν, ἕνα ὡς περ ἐν τοῖς ἐνικοῖς τὸ πρῶτον καὶ τρίτον ὁμοφωνοῦσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς ἀπὸ πρῶτον καὶ τρίτον ὁμοφωνῶσιν. πάλιν δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου εὐρίσκομεν παρῳχημένον τιῶν τρίτα πρόσωπα πληθυντικὰ ἰσοσυλλαβῶν τε καὶ ἰδίῳις πρώτοις πληθυντικοῖς, τῆς μετοχῆς αὐτῶν μὴ οὐσίας εἰς ὃ μὲν ὀξείας τάσεως, οἷον ἔστιν ὁ πλήρῳν τοῦ πληροῦτος ἡ μετοχή, καὶ δεῖον ἔστιν εἰπεῖν τὰ πληθυντικὰ ἐπληροῦμεν ἐπληροῦτε καὶ τὸ τρίτον ἐπλήρουν, ἐνδεόν μίαν συλλαβὴν τοῦ ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ καὶ λήγον εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς· καὶ ὁμοῦς εὐρίσκειται παρὰ τῷ Λίβριπίδῃ ἐν τῇ Ἐκείβῃ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰσοσύλλαβον τῷ ἰδίῳ πρώτῳ προσώπῳ πληθυντικῷ, οἷον ἐπληροῦσαν, ἐνθα φησὶν

οἱ δ' ἐπληροῦσαν πυράν

κορμούς φέροντες πευκίνους.

καὶ πάλιν ἔστιν ὁ σχάζων τοῦ σχάζοντος ἡ μετοχή, καὶ πάλιν δεῖον ἔστιν εἶναι τὰ πληθυντικὰ ἰσοζῶμεν ἰσοζῶετε ἰσοζῶον, καὶ ὁμοῦς εὐρίσκειται παρὰ Ἀνρόφρονι τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν

ἰσοκύβητον τῷ ἰδίῳ πρώτῳ πληθυντικῷ, ἰσχύζουσαν, ἐνθα φησὶν
ἀπὸ γῆς ἰσχύζουσαν

ἀντὶ τοῦ ἀπέλθον. ταῦτα Καλχηδονέων ἰδιώματά εἰσιν.

1047, 13. οὐδέποτε μέσος παρακειμένος δικύβητος ἐρροσκοτεται
ἐν χηρίσει χωρὶς τοῦ οἶδα καὶ τοῦ ἦκα, ὁ σημαίνει τὸ ὁμοίω,

εἴκας μὲν ὠραίῳ λίνῳ

ἀντὶ τοῦ ὁμοίωσαι, καὶ χωρὶς τοῦ ἦκα, ὁ σημαίνει τὸ πορεύομαι,
ὁ κατὰ διάλυσιν γίνεται ἦκα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἦκα πολλὰ θεοὺς γουνοόμενος·

ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμενον· ἐξ οὗ ὁ ὑπερσυντέλικος ἦειν διὰ τοῦ ἦ καὶ
ἱ κατὰ τὴν ἀρχουσαν, καὶ ἐν συνθέσει παρήειν καὶ ἐξῆειν, ὡς
παρὰ Μενάνδρῳ

ἀπήειν τῶν τόκων ἔχων τόκους.

τούτου οὖν χάριν ἐν τοῖς εἰς μὴ οὐκ ἔστι μέσος παρακειμένος.

Ζητοῦσι δέ τινες καὶ περὶ τοῦ οἶδα πόθεν γέγονε. καὶ ἔστιν
εἰπεῖν εἶδω ὁ ἐνεστώς. τούτου ὁ μέσος παρακειμένος ὄφειλεν εἶναι
τῆς εἰ διφθόγγου φυλαττομένης κατὰ τὴν ἀρχουσαν ὡςπερ ἐπὶ τοῦ
εἰκονίζω εἰκόνα, εἰκάζω εἰκασίαν. ἀλλ' ἐτηγάπη τὸ εἰ εἰς τὸ οἰ Αἰο-
λικῶς καὶ γέγονεν οἶδα διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, ὡςπερ ὄνειρος ὄνοιρος.
καὶ λέγουσι τινες διὰ τὴν γὰρ μὴ λέγομεν ὅτι λόγῳ παραληγοῦσης
ἐτηγάπη τὸ εἰ εἰς τὸ οἰ ἐν τῷ οἶδα μέσῳ παρακειμένῳ, οἷον λέγω
λέξω λέλοχα, κείρω κερῶ κέκορα, πείθω πέπειθα —; ἔστιν
οὖν εἰπεῖν ὅτι οὐ δύναμεθα λέγειν ὅτι λόγῳ παραληγοῦσης ἐτηγάπη
τὸ εἰ εἰς τὸ οἰ ἐν τῷ οἶδα, ἐπεὶ τὰ λόγῳ παραληγοῦσης τρέπονται
τὸ εἰ εἰς τὸ οἰ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ φυλάττουσιν ἀδιὸ καὶ ἐν τῷ
ὑπερσυντέλικῳ καὶ ἐν τῇ μετοχῇ, οἷον πείθω πέπειθα ἐπιποθεῖν
πεποιθώς —. ἀλλὰ μὴν οὔτε ἐν τῷ ὑπερσυντέλικῳ ἐφυλάχθη οὔτε
ἐν τῇ μετοχῇ· εἰδώς γὰρ ἔστιν ἡ μειοχῆ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου,
καὶ εἶδεν ὁ ὑπερσυντέλικος καὶ κατ' ἔκτασιν Ἀττικῆν τοῦ εἰ εἰς ἡ
ἦδειν διὰ τοῦ ἦ καὶ ἱ, ὡςπερ εἰκάζω ἦκαλον —; ἀλλ' ὡς εἴρηται,
κρεῖττον λέγειν ὅτι ψευδαιολικῶς ἐτηγάπη τὸ εἰ εἰς τὸ οἰ. ὅτι γὰρ
Αἰολικὸς ἔστιν τοῦ οἶδα, δῆλον, εἴγε ἐν τῷ σύνοιδα ἀνεβίβασε
τὸν τόνον· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἀναβιβαστικοὶ τῶν τόνων εἰσίν. — εἰ
μὴ γὰρ Αἰολικῶς, οὐκ ἀνεβίβασε τὸν τόνον ἐν συνθέσει· κατὰ
γὰρ ἔστιν ὁ λέγων ὅτι πῶς παρωχημένος ὀριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχόμενος καὶ ἀπὸ φύσει μακροῦ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει ἐν

ἢ συνθέσει, χωρὶς τοῦ ὑπόειξεν, οἷον ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ὀδυσσεύῳ

τῷ δ' ἴδους ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς,

καὶ τοῦ εἶκον ὑπόεικον,

τηῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.

Ἰατώσαν δὲ παραδείγματα τοῦ καινότητος ταῦτα, εἶχον καταῖχον, εἶκον προσεῖπον, ἤλθον συνῆλθον, εὔρον ξεφύρον, ἤψα συνῆψα, εἶδον συνεῖδον, ἴγμαι ἀφίγμαι, εἶκον ὑπέικον, εἶξεν ὑπέειξεν, οὕτως οὖν καὶ οἶδα συνοῖδα ὠφείλεν εἶναι, ἀλλ' ὡς εἴρηται Αἰολικῶς ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ γέγονε συνοῖδα προπαροξυτότως, πρόσκειται ἐν τῷ καινῷ „ὀριστικός” διὰ τὸ εἶπε ξεῖπε, εὔρε ξεφυρε· ταῦτα γὰρ ἀνεβίβασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ὀριστικὰ ἀλλὰ προστακτικὰ. πρόσκειται δὲ „ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος” διὰ τὸ κεῖτο κατέκειτο, χεῦεν ἐπέχευεν· ταῦτα γὰρ ἀνεβίβασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἀρχοῦνται ἀπὸ φωνήεντος ἀλλ' ἀπὸ συμφώνου. „ἀπὸ φύσει” δὲ „μικρῶς” πρόσκειται διὰ τὸ ἔξε ἔφιξε,

Νεστώρ αὐθις ἔφιξε·

τοῦτο δὲ τὸ ἔφιξε κοινῶς μὲν φύσει μικρὸν ἔχει τὸ ἔ, ἔξ οὐ τὸ ἐφίξε προπερισπωμένως, Ἰωνικῶς δὲ ἢ ποιητικῶς συστέλλει αὐτό, τοιούτοι θεοὶ μικρὸν αὐτὸ ἔχει, ἔξ οὐ τὸ ἔφιξε προπαροξυτότως. „παροχημένος” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ ἦται τὸ σημαῖνον τὸ κάθηται· τοῦτο γὰρ καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται καὶ ἀπὸ φύσει μικρῶς, καὶ ὁμως ἀνεβίβασε τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἔστι παροχημένον χρόνον ἀλλ' ἐνεστώτος. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις· ἰστίον δὲ ὅτι φησὶν ὁ Ἡρωδιανὸς — — *) οὐκ ἔστιν ἢ οἱ δὲ φθογγος Αἰολική, ἀλλὰ ψευδαιολικόν ἐστι τὸ συνοῖδα. τούτων οὕτως ἐχάντων δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ οἶδα κατὰ ἀναλογίαν, γκαὶ δὴ τὸ οἶδας, κεκάλυται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὸ οἶσθα κέχρηται· οὐ γὰρ πω σάφα οἶος μόος Ἀτρείδαο οἶσθα·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι·

εὔρηται δὲ καὶ μετὰ τοῦ σ, οἶσθας, ὡς παρὰ Κρατίνῳ ἐν Μυλ. Θυκοῖς.

*) Omitto quae apposui Apollon. Dysc. de construct. orat. p. 350. Ubi dele, quod per incuriam irrepsit, ε̄.

1055, 14. τὰ προστακτικά τῶν εἰς $\bar{\mu}$ τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατα-
 τικοῦ διχῶς κανονίζονται. κανονίζονται γὰρ ἐκ τοῦ παρατατικοῦ τῷ
 κοινῷ λόγῳ, τουτέστιν ὡσπερ τὰ εἰς $\bar{\omega}$, τοῦ τρίτου προσώπου τὴν
 ἐν ἀρχαῖς κλιτικῇν ἔκτασιν ἀποβάλλοντα, οἷον ἐτίθει - τίθει σύ,
 ἴστη - ἴστη σύ, ἐπίμπλη - πίμπλη σύ· γίνονται δὲ καὶ τῷ λόγῳ
 τῆς μεταχῆς εἰς $\bar{\theta}$.

1058, 19. τὰ εἰς $\bar{\mu}$ κατὰ τὸν ἐνεστώτα τῶν ὑποτακτικῶν παθη-
 τικῶν προπερισπῶνται, οἷον ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν διδῶμαι, χωρὶς εἰ
 μὴ εὐρεθῇ τὸ ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει. ἐὰν γὰρ μὴ εὐρεθῇ τὸ ἐνε-
 ργητικὸν ἐν χρήσει, τότε τὸ παθητικὸν προπροξύνεται, οἷον ἐὰν
 δύνωμαι, ἐὰν κρέμωμαι· οὐκ ἔστι γὰρ τὸ δύνημι καὶ τὸ κρέμημι
 ἐν χρήσει.

I N D I C E S.

1848

1.

- ā quid significet 808, 9. 809, 4.
 cur prima sit littera 1176.
 ǣ Ion. mutatum in ἤ 494, 14.
 500, 16. 545, 6.
 ǣ i. q. ἄβαλε 522, 18. 567, 31.
 ǣ i. q. ὡς 558, 26. 566, 18. 568, 1.
 ἀάααι 321, 5.
 ἀάασθαι 321, 3.
 ἀάατον 321, 1 et 4.
 ἄασάμην 321, 8.
 ἄατος 321, 9.
 ἄβακέως 323, 3.
 ἄβακήμων 323, 5.
 ἄβακηνοὺς 323, 4.
 ἄβακῆσαι 323, 6.
 ἄβακητόν 323, 7.
 ἄβάκιον 323, 8.
 ἄβακτον 323, 10.
 ἀβάλε 321, 10. 522, 15. 568, 9.
 946, 9.
 ἄβαλεν 321, 11.
 ἄβαξ 17, 18.
 ἄβαπιος 321, 12.
 Ἄβαπις 323, 1.
 ἄβασάνιστος 321, 14.
 ἄβασανίστως 321, 17.
 ἄβατον 321, 13.
 ἄβατος ὁδός 22, 26. 323, 12.
 ἀβδελυκτα 321, 19.
 ἀβέβηλα 323, 13. 223, 24.
 ἀβέβηλιος 321, 23. 323, 13.
 ἀβελτερία 321, 4.
 ἀβελτεροκόκκις 27, 24.
 ἀβελτερος 198, 22. 321, 25.
 ἄβωι 199, 26.
 ἄβιος 323, 17.
 ἀβλωτον 323, 24.
 ἀβλαβί Choerob. cod. Barocc. 50.
 ἀβλεπτήματι 321, 26.
 ἀβληχοῖν 322, 1.
 ἀβολήσας 322, 8.
 ἀβολητύς 322, 9.
 Ἄβόλλας Ἀβόλλα ὄνομα ποταμοῦ.
 Choerobosc. in Theodos. f. 45.
 ἄβωλον ἵππον 83, 22.
 ἄβωλον κτηνός 20, 20.
 ἄβωλος 322, 2.
 ἄβόλως 322, 7.
 ἄβου 322, 10.
 ἄβουλιᾶν 322, 6.
 ἀβούλητα 209, 7.
 ἀβούλητον κικόν 322, 3. 323, 25.
 ἄβουλιτα 322, 4.
 ἄβουλος στάσις 18, 3.
 ἄβούλως 322, 5.
 ἄβρα 209, 8. 322, 12.
 ἄβρα βαινών 322, 11.
 ἄβραι 322, 13.

- ἀβραμιῶς 322, 16.
 ἀβροδιαίτη 322, 17.
 ἀβροδλαιτος 322, 18.
 Ἀβροκόμης 322, 22.
 ἀβρόν 4, 3.
 ἄβρός 322, 20.
 ἄβρός λειμών 322, 19.
 ἀβροσύνη 322, 21.
 ἀβροτήμων 322, 23.
 ἀβρότητι 322, 24.
 ἄβροτον 322, 25.
 ἀβρότων 204, 23.
 ἀβροχέτων 322, 26.
 ἄβρουνα 224, 19.
 ἀβρύνεται 209, 9. 322, 27.
 ἄβρωτος 322, 2.
 ἀβυδοκόμης 215, 6. 322, 31.
 Ἀβυδος 215, 5. 322, 30.
 ἄβυκτον 323, 10.
 ἀβύρβηλον 322, 28.
 ἀβυρτάκη 323, 26.
 ἄγάεις 336, 6.
 ἀγάω 121, 30.
 ἀγαθά 324, 3.
 ἀγαθᾶγγελος Theognostus f. 59.
 Ἀγάθασχος 324, 1.
 ἀγαθῆ τύχη 209, 11.
 ἀγαθινά 324, 7.
 ἀγαθοεργοί 209, 4. 333, 30.
 ἀγαθοί 209, 12.
 ἀγαθὸν δαίμονα 327, 6.
 ἀγαθὸν ἐτι τοῦτ' ἀπολείπεται, εἰ
 καὶ τοῦτ' ἄγα 5, 30.
 ἀγαθὸς φαρῖν 334, 3.
 ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα 209, 14.
 ἀγαθοῦ πόματος 334, 4.
 ἀγαθοουρίαν 78, 14.
 ἀγαθῶν ἀγαθίδες 9, 31.
 ἀγαθῶν πάντων ἐπιπένηται ἡ τρά-
 πεζα 13, 24.
 ἀγαθῶς 327, 22.
 ἀγαί 336, 10.
 ἄγαμιον 334, 7.
 ἀγακλεές 209, 17.
 ἀγαλακτία vel ἀγαλαξία 336, 26.
 ἀγάλλει 324, 8.
 ἀγάλλεται 209, 18.
 ἀγάλλιος 334, 17.
 ἀγάλλων 324, 9.
 ἄγαλμα 82, 9. 324, 4. 334, 18.
 ἄγαλμα Ἐκάντης 336, 31.
 ἀγάλματα Ἐκάντης 327, 13.
 ἀγαλματοουργία 335, 3.
 ἀγαλματοποιία 335, 3.
 ἀγαλματοποιός 335, 4.
 ἀγαλματοφορούμενος 324, 10.
 ἀγαλμός 334, 16.
 ἄγαμαι 209, 20.
 ἀγάμετος 336, 7.
 ἄγαμιος βίος 344, 31.
 ἄγαν 209, 22. 1095.
 ἄγαν ἐγκέσθαι τῷδε 334, 32.
 ἄγαν τείνειν 336, 1.
 ἀγανάζτησις 334, 30.
 ἀγανακτικεῖον 334, 28.
 ἀγανακτικόν 334, 28.
 ἀγανακτιῶν 334, 22.
 ἀγανακτιῶ σοῦ 334, 24.
 ἀγαντιφον 324, 12.
 ἄγανον 335, 10.
 ἀγανόν 335, 12.
 ἀγανοφροσύνη 324, 13.
 ἀγανόπιδος 324, 14.
 ἀγαπᾶν 324, 23.

- ἀγάπησιν 324, 27.
 ἀγαπησμός 324, 27.
 ἀγαπητὰ ἦθη 324, 21.
 ἀγαπητόν 209, 23. 324, 22. 336,
 13.
 ἀγαπητός 336, 12.
 ἀγαπῶ 129, 23.
 ἀγαπῶν ἄν 325, 1.
 ἀγάσασθαι 324, 25.
 ἀγασθαι 326, 18.
 ἀγασθεὶς 209, 10.
 ἀγασθῶ τινί 324, 32.
 Ἀγασικλῆς 329, 6.
 ἀγάσμετα 325, 22.
 ἀγάσσει 336, 8.
 ἀγαστά 336, 4.
 ἀγάστονος 324, 31.
 ἀγαστοῦ 324, 26.
 ἀγαστῶς 336, 4.
 ἀγαυρίαῦα 325, 8.
 ἀγγραεία 209, 24.
 ἀγγραεῖσθαι 325, 6.
 ἀγγραοὶ 325, 13.
 ἀγγραφος 325, 2.
 ἀγγρόν 212, 3.
 ἀγγραφοφορεῖν 325, 10.
 ἀγγεῖον 792, 29.
 Ἀγγελῆ 335, 20.
 ἀγγελιαφόρος 325, 9.
 ἀγγελικὴ ὁῆσις 26, 6.
 ἄγε δῆτα 325, 18.
 ἄγειν 79, 16. 335, 22.
 ἄγειν καὶ φέρειν 206, 14. 325, 19.
 ἀγέρει 325, 25,
 ἀγελαιοκομική 326, 28.
 ἀγελαιῖος 325, 27.
 ἀγελαιῶν 325, 26 et 27.
 ἀγέλας πόρων 336, 29.
 ἀγέλαστα πρόσωπα 336, 30.
 ἀγέλαστος 337, 6.
 ἀγέλαστος βίος 344, 30.
 ἀγενὲς καὶ στενὸν φθῆγμα 336, 19.
 ἀγενής 328, 2.
 ἀγεννῶς 326, 6.
 ἀγέραςτος 326, 7.
 ἀγερμός 326, 21.
 ἀγεροσικύβητιν 336, 15.
 ἀγερωχία 326, 8.
 ἀγέρωχος 209, 25. 326, 9.
 ἀγέρωχος ταῦθος 336, 21.
 ἀγεται 326, 10.
 ἄγευστος θοίνης 12, 9.
 ἀγεύστου θοίνης 326, 11.
 ἄγευτοι 326, 12.
 ἀγεωργίου διμάζεσθαι 20, 26.
 336, 22.
 ἀγή 326, 14.
 ἀγήλαι 328, 9.
 ἀγηλατεῖν 328, 32.
 ἀγηλατῶν 337, 11.
 ἀγημα 327, 26.
 ἀγήνωρ 327, 29.
 ἀγηροχός 325, 24.
 ἀγήρω 327, 32.
 ἀγής 337, 13.
 Ἀγησίλαος 329, 9.
 Ἀγησίπολις Ἀγησιπόλιος et Ἀγη-
 σιπόλιδος 1193.
 ἀγητός 326, 13.
 ἀγιάσαι 328, 1.
 ἀγιάσατε 328, 3.
 ἀγιασθέντων 328, 5.
 ἀγίλιν 327, 12.
 ἄγιος 387, 16.

- Ἄγρις Ἄγιος et Ἄγριδος 1193.
 ἄγρις 327, 21.
 ἄγρισαι 329, 12.
 ἄγρισεύς 328, 4.
 ἄγριστεύειν 328, 5.
 ἄγριστεύσαντες 328, 7.
 ἄγριτης 338, 19.
 ἄγκασθεν 337, 25.
 ἄγκαλίδα 328, 8.
 ἄγκαλιδαγωγοί 337, 19.
 ἄγκαλίδας ἕλκειν 327, 8.
 ἄγκαλίδες ξύλων 13, 10.
 ἄγκαλιδοπαῖλαι 337, 23.
 ἄγκαλιδοφόροι 337, 20.
 ἄγκαλίζει 327, 14.
 ἄγκιστροεῖε 329, 1.
 ἄγκιστρον 335, 21.
 ἄγκρατος εὐαύνοτα 329, 15.
 ἄγκρατος εὐαύνω 337, 27.
 ἄγκύλη 327, 19. 337, 30.
 Ἀγκύλη καὶ Ἀραφήν 338, 13.
 ἄγκυλία 329, 2.
 ἄγκυλομηταί 329, 3.
 ἄγκυλον 329, 4.
 ἄγκυλοχείλης 978. 1189.
 ἄγκυλόχειλος 329, 5.
 ἄγκυραι 338, 15.
 ἄγκυρῆσαι 81, 4.
 ἄγκυρῆσας 327, 10.
 ἄγκωλιόδειν 327, 5.
 ἄγκώνη - ἄγκωνή Boeot. 782, 34.
 ἄγκραι 338, 14.
 ἄγκραια 329, 17.
 ἄγκραίζει 209, 33.
 ἄγκραῖσαι 328, 31.
 ἄγκραόκοιτος 329, 18.
 ἄγκραός 1096.
 ἄγκραότιμον 329, 19.
 ἄγκραυρος 329, 24.
 ἄγκραυρὸς 329, 20.
 ἄγκραυρῆστέρον 329, 21.
 ἄγκραυρῆς 327, 4.
 ἄγκραῖδες 327, 15.
 ἄγκραττα 329, 22.
 ἄγκρα 324, 19.
 ἄγκρασι 329, 23.
 ἄγκραπτος 338, 27.
 ἄγκραῖα 329, 27.
 ἄγκρανεῖν 209, 30.
 ἄγκρανεῖται τὴν πόλιν 338, 17.
 ἄγκρας 329, 26.
 ἄγκρασαι 339, 8.
 ἄγκραδικῆς 338, 22.
 ἄγκραδικος 338, 21.
 ἄγκραεῖν 338, 23.
 ἄγκραια 324, 16.
 ἄγκραλη 338, 23.
 ἄγκραν 324, 15.
 ἄγκραπολεῖσθαι 338, 25.
 ἄγκραούσιος 329, 13.
 ἄγκρας ἄγκραθος 1208.
 ἄγκραται 329, 29.
 ἄγκραμονές 334, 8.
 ἄγκραμότως 329, 30.
 ἄγκραῖτα 324, 17.
 ἄγκραῖτας 329, 28.
 ἄγκραι 329, 32.
 ἄγκραμένων τῶν ἡμετέρων 330, 5.
 ἄγκραμφιος αἰών 339, 15.
 ἄγκραον 212, 20.
 ἄγκραόντων 212, 22.
 ἄγκραῖα 210, 8. 327, 23.
 ἄγκραῖα Ἀργείων 212, 23.
 ἄγκραῖα καὶ ἰφοῖα 204, 6.

ἄγοράζει 330, 7.
 ἄγοράζειν 20, 6.
 ἄγοράϊαν 330, 9.
 ἄγοράϊοι 330, 15.
 ἄγοράϊος Ἐρμῆς 327, 9. 339, 1.
 ἄγοράϊος Ζεὺς 327, 9. 338, 32.
 ἄγοράϊος τοῦς 339, 10.
 ἄγοράϊν 327, 25.
 ἄγορανομίαις 330, 17.
 ἄγορανόμοι 199, 24. 330, 13.
 ἄγορανόμος 212, 25.
 ἄγοράς 330, 10.
 ἄγοράσαι 78, 8.
 ἄγοράσειω 339, 4.
 ἄγόρασιν 326, 19.
 ἄγοράσματα 331, 28. 339, 3.
 ἄγοραστήν 339, 13.
 ἄγοράσω 326, 22. 331, 24.
 ἄγοράς ὄρα 330, 19.
 ἄγορεύει 1095
 ἄγορήν 330, 16.
 ἄγορηταί 330, 24.
 ἄγορητάς 212, 26.
 ἄγοροί 339, 5.
 ἄγορος 339, 5.
 ἄγος 212, 31. 324, 20. 330, 26.
 ἄγός 212, 27. 330, 25. 338, 26.
 ἄγοσταί 213, 4.
 ἄγοστήσις 213, 4.
 ἄγοστούς 212, 29.
 ἄγοσιν ἰορήν οἱ κλέπτει 331,
 11.
 ἄγοι 326, 24. 334, 11.
 ἄγρανδῖς] τὰ εἰς δις ἐπιθῆμα-
 τα, ἔχοντα πρὸ τοῦ δ τὴν ἀν-
 συλλαβὴν, διὰ τοῦ ἰ γράφεται
 καὶ Δωριά ἴστιν, οἶον χαμάν-

δις, ἄγρανδῖς, Ὀλυμπιάδῖς. Ge.
 Choerobosc. cod. Barocc. 50.
 f. 106.
 ἄγραυλοι 213, 1. 331, 3.
 ἄγραυλος 326, 17.
 ἄγραφα 331, 5.
 ἄγραφλου 184, 23. 199, 28. 331,
 21.
 ἄγράφου μειάλλου 184, 27.
 ἄγρεύματα 340, 8.
 ἄγρευτικὴ στολή 339, 32.
 Ἀγριῦδαι 348, 24
 ἄγριόθνημος 213, 2.
 ἄγριοι 200, 21. 339, 23.
 ἄγροῖς κατακαῦσαι ξύλοις 10,
 26.
 ἄγριον ὑποβλέπει με 331, 17.
 ἄγριος ἔλαιος 339, 28.
 ἄγρους 332, 26.
 ἄγρωθεῖς 15, 16.
 ἄγρωθούς ἀνήρ 17, 1. 339, 30.
 ἄγρωκίη 340, 18.
 ἄγρωκος 43, 3. 331, 4 et 6.
 ἄγρωκος ὄπωρα 340, 8.
 ἄγρωκων 340, 18.
 ἄγρόμενοι 331, 8.
 ἄγρονόμοι 331, 19.
 ἄγρότας 331, 20.
 ἄγροντα καὶ ἄλεκτα πέπονθα 339,
 33.
 Ἀγρὺλῆθεν 332, 30
 ἄγρωῶται 213, 6. 332, 8.
 ἄγρωαί 332, 13.
 ἄγρωῖς 331, 30.
 ἄγρωιάτιδες 340, 20.
 ἄγρωῖς 327, 17.
 ἄγρωταί] ἢ γίνταιξ εἰθῆτα ἐπι-

- ἄλλοιπεν. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἐπει-
 δή γίνεται ἀρσενικῶ γένους, ἀνα-
 δέχεται τὴν εἰς αἰς κατάληξιν,
 οἶον ὡς ὦν ἄπεις τε καὶ γύναις
 κἀνίστιος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀδά-
 μαντι. Choerob. in Theodos.
 ἄγνον 326, 23.
 ἄγνομα 327, 24.
 ἄγνομός 331, 10.
 Ἄγροῦσιος 331, 29.
 ἀγροῦτης 213, 9. 331, 14.
 ἀγροῦτινά 213, 10. 332, 11.
 ἀγροῦτώδη 213, 11. 332, 12.
 ἄγχαζε 340, 22.
 ἄγχασιε 340, 21.
 ἀγγέμαχοι 555, 4. 606, 7.
 ἀγγέμαχος 213, 12.
 ἄγγι 332, 23.
 ἄγγιθύρος 213, 13. 332, 24.
 ἀγγίμαχος 332, 22.
 ἀγγίμολον 332, 32.
 ἀγγίμιολος 213, 14.
 ἄγγιμος 340, 24.
 ἄγγίνοια 210, 7. 332, 33.
 ἄγγίνοιος 333, 1.
 ἀγγισποροὶ 332, 25.
 ἄγγιστα 333, 2.
 ἄγγιστεία 213, 15. 333, 3.
 ἄγγιστεῖς 213, 15. 333, 3.
 ἀγγιστένω 126, 8.
 ἀγγιστιλίδην 333, 8.
 ἀγγιστροφοὶ 333, 10.
 ἀγγιτέρωμον 333, 15.
 ἀγγόσε 607, 33.
 ἄγγου 333, 11.
 ἀγγωμάλου 333, 12.
 ἄγωγι 333, 17.
 ἀγωγίος 22, 20. 340, 26.
 ἀγωγή 333, 20.
 ἀγωγήμος 333, 16.
 ἀγωγήμον 333, 22.
 ἀγωγήιον 333, 13.
 ἀγωγήον 333, 23.
 ἀγωγούς 333, 24.
 ἀγών 198, 8. 326, 20.
 ἀγωνία 333, 19.
 ἀγωνιῶν 324, 18. 333, 26.
 ἀγωνίσις 438, 1.
 ἀγωνίσονται 123, 23.
 ἀγωνισῶ 333, 25.
 ἀγωνισῶντες 333, 27.
 ἀγνωροθέτης 333, 28.
 ἄδαγμός 342, 22.
 ἄδαήμερες 340, 32.
 ἄδαμάντιος 340, 33.
 ἄδαξιῆσαι 340, 28.
 ἄδισμος 342, 24.
 ἄδαχεῖν 340, 29.
 ἄδδις 342, 26.
 ἄδέητος 183, 11. 341, 3.
 ἄδείμαντα 341, 1.
 ἄδειν ἀλεκτροφόρος 21, 24.
 ἄδειν ὁμοιον 3, 8.
 ἄδειμίστος 213, 21. 341, 4.
 ἄδεικατεύτους 342, 27.
 ἀδελφά 341, 2.
 ἀδελφίζειν 83, 25. 341, 23.
 ἄδηλος γνώμη 17, 12.
 ἀδημονεῖν 208, 21.
 ἀδημονούσης 341, 25.
 ἀδημοσύνη 80, 6.
 ἀδημονῶν 341, 5.
 ἄδην 341, 15. 612, 8.
 ἄδην γ. Λαμῆν.

- ἀδηνέως 341, 21.
 ἀδήριτος 341, 8.
 ἀδηράγοι 210, 13.
 ἀδηράγοι τριήρεις 343, 27.
 ἀδηράγους τριήρεις 203, 19.
 ἀδήριτον 341, 7.
 ἀδιάβατος 343, 24.
 ἀδιάγλυπτον 344, 17.
 ἀδιαίτητος 341, 13.
 ἀδιάκριτος 213, 22. 341, 11.
 ἀδιάλεκτος βίος 344, 30.
 ἀδιάλλεκτον ἔχθρον 344, 4.
 ἀδιάλυτον 344, 19.
 ἀδιαλώβητον 341, 14.
 ἀδιαντον 341, 1.
 ἀδιάπανστον ἔχθρον 344, 4.
 ἀδιόρθωτον 341, 17.
 ἀδιάστατον 341, 27.
 ἀδίανλος τόπος 343, 31.
 ἀδιάφθορον 343, 3.
 ἀδιαφθόρως 343, 9.
 ἀδιαφορία 341, 18.
 ἀδίδακτος 344, 21.
 ἀδιεξιλητόν 341, 20.
 ἀδιηῆσαι 79, 9.
 ἀδικλον 199, 32. 341, 29.
 ἀδικομάχος ἵππους 344, 6.
 ἀδικομήχανος 343, 21.
 ἀδικοπήμονας 343, 12.
 ἀδικος 343, 14.
 ἀδικότροπος 343, 10.
 ἀδινόχειρας 343, 11.
 ἀδικοχηρίματος 343, 10.
 ἀδικοχηρίματος 210, 19.
 ἀδικῶ 121, 22.
 ἀδινόιο γόιο 344, 23.
 ἀδλοπον 344, 8.
 ἀδιούριος ταῦρος 344, 10.
 ἀδοκίμαστος 341, 32.
 ἀδολεσχεῖν 21, 30. 344, 13.
 ἀδολεσχής 21, 30.
 ἀδολεσχία 341, 19.
 ἀδόλως 34, 1.
 ἀδότητον 341, 26.
 ἄδοξα 344, 27.
 ἄδοξαστον 344, 28.
 ἄδοξον 344, 25.
 ἄδοξοῦντα 345, 5.
 ἄδορον 345, 4.
 ἄδορπος 345, 3.
 ἀδούλευτος 218, 8.
 ἄδουλος βίος 25, 14. 344, 29.
 ἄδρανές 342, 2.
 ἄδραστεία 342, 6.
 ἄδρατα 7, 6.
 ἄδράφαξος 345, 10.
 ἄδρηστία 346, 5.
 Ἄδριανὰ γυναῖκες 346, 10.
 Ἄδριας 346, 6.
 ἄδρον 342, 4.
 ἄδρότης 342, 4.
 ἄδρῶναι 21, 2.
 ἄδρῶναιτο 342, 3.
 Ἄδρυξ Ἄδρηνκος, πόλις Συριακου-
 σίων, ἄρσενικῶς λεγομένη. ἔφυ-
 γον εἰς τὸν Ἄδρυκα, Φίλιππος
 ὁ ἱστορικός φησιν. Choerob. in
 Theodos. f. 66.
 ἄδρῶφαιτον 345, 14.
 ἄδυναμια 345, 26.
 ἄδυνασία 345, 26.
 ἀδύνατα εἶναι 342, 19.
 ἄδυνατῆα 345, 27.
 ἀδύνατοι 200, 3. 345, 15.

- ἄδυσώπητον 345, 23.
 ἄδυτον 345, 25.
 Ἄδωνια 345, 29.
 Ἄδωνιος 346, 1.
 ἄδωρητος 346, 11.
 ἄδωροδόμητος 346, 17.
 ἄδωροδοκίτης 213, 20.
 ἄδωρος 346, 16.
 ἄδωρος χάρις 26, 11. 346, 19.
 ἄεθλευον 347, 1.
 ἀεθλεύων 347, 2.
 ἀεθλοφόρους 347, 3.
 ἄελ 346, 21.
 ἀείζων 22, 16. 347, 16.
 ἀείζων πένθος 347, 30.
 ἀειθαλής 346, 29.
 ἄειλα 347, 32.
 ἀειλογεῖν 21, 18.
 ἀειλογία 21, 18. 346, 31.
 ἀείνων 22, 16. 348, 1.
 ἀείτως 347, 7.
 ἄελ ποτε 77, 11.
 ἀείταν 348, 2.
 ἀειτηγία 346, 30.
 ἄελλα 346, 33. ὡ ἄελλα 1005, 2.
 ἀελλάδες ἵπποι 346, 20.
 ἀελλησιθύμοις 348, 7.
 ἀελλόπους 346, 32.
 ἄερκτον 347, 4.
 ἀεροβατεῖν 347, 6.
 ἄεσαι 348, 8.
 ἄετός 348, 3.
 ἄετός προπύλαιος 202, 20.
 ἄζα 348, 14.
 ἄζαλιον 348, 16.
 ἄζειν 348, 17 et 18.
 ἄζην 348, 21. Cf. v. Δαμῆν.
- Ἄζημιεύς 348, 12.
 Ἄζηνία 348, 23.
 ἄζησία 348, 26.
 ἄζητητον 348, 11.
 ἄζυμον 348, 29.
 ἄζυμον κράσεως 348, 28.
 ἄζυξ 12, 13. 58, 10. 348, 10.
 ἄζωια Olympiodorus in Platonis Gorgiam.
 Ἄζων Ἄζωνος ποταμὸς Λυκίας καὶ ὄνομα ἀνδρός. Choeroboscus in Theodos. f. 63.
 ἀηδές 349, 1.
 ἀηδόνα 349, 3.
 ἀηδόνειος Θρηῆνος 349, 6.
 ἀηδόνειος πλαγγή 349, 10.
 ἀηδόνειος ἕπρος 349, 8.
 ἄησιν 349, 2.
 ἀήσυρον 349, 12.
 ἀῆται 1096.
 ἀθαμβής 349, 13.
 ἄθαπτος 353, 3.
 ἀθάρα 351, 12.
 ἀθάραη 10, 12. 351, 12.
 ἀθάραμοι 352, 32.
 ἀθανάσιως 353, 4.
 ἀθέλβεται 353, 2.
 ἀθελδεται 350, 14.
 ἀθέμιστα 349, 14.
 ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρῶν 353, 5.
 ἀθέμιστος 349, 15.
 ἀθεμιστότερον 353, 6.
 ἀθέμιτοι μοῦσαι 353, 6.
 ἀθέρα 351, 12.
 ἀθεραπεισία 78, 17.
 ἀθερῆζει 353, 1.
 ἀθερῆζειν 21, 17.

ἄθεσταν 350, 20.
 ἄθεσμος βλάβη 350, 16.
 ἄθετεῖν 79, 31. 350, 19.
 ἄθετος 350, 21.
 ἄθετος Ἐρινός 353, 8.
 ἄθεώρητος 349, 28.
 ἄθεώς διέφθαρται 13, 32.
 ἄθηλον 350, 22.
 ἄθηλον παιδίον 350, 23.
 ἄθλήντων 349, 16.
 Ἄθηνᾶ ἱππία 350, 25.
 Ἄθηνυζε 352, 23.
 Ἄθηναίαν 77, 5.
 Ἄθηναῖον 40, 24.
 Ἄθηνόδωρος 349, 29.
 ἄθηρ 21, 15. 353, 15.
 ἄθήρα 351, 12.
 ἄθήρη 350, 32.
 ἄθηρηλοῖγόν 21, 17.
 ἄθήρης 353, 9.
 ἄθηρος ἡμέρα 351, 4.
 ἄθησαύριστον 349, 17.
 ἄθικτος 82, 8.
 Ἄθλιβις Ἄθλιβεως 1192.
 ἄθλεύων 349, 25.
 ἄθλοθετία 21, 21.
 ἄθλον 349, 18 et 19.
 ἄθλος 210, 14. 349, 21.
 Ἄθμονεύς 349, 30.
 ἄθρακτος 352, 16.
 ἄθράνευτον 352, 15.
 ἄθρανστον 349, 26.
 ἄθρει 349, 27.
 ἄθρεῖν 350, 1.
 ἄθρεῖς 352, 22.
 ἄθροῖζει 350, 5.
 ἄθρους 350, 3

ἄθυμειν 352, 18.
 ἄθυμία 210, 11. 352, 20.
 ἄθυμος 350, 12.
 ἄθυσμα 350, 6.
 ἄθυρόγλωσσος 79, 19. 352, 5.
 ἄθύρων 350, 11.
 ἄθύρωτος 352, 11.
 Ἄθων 352, 13.
 ἄθως 352, 14.
 ἄθώπεντον 352, 12.
 ἄ aniceps 1175
 αἰ 353, 18.
 αἰα 362, 3. 1096.
 αἰάζειν 353, 24.
 αἰ αἰ 360, 6.
 αἰαί 360, 10.
 Αἰάκιον 212, 15.
 Αἰακός 211, 6.
 Αἴας, Αἴα 1183. Αἴας 1182.
 αἰβοῖ 360, 11.
 αἰγάλεως 360, 13.
 αἰγίρ 353, 25.
 Αἰγεῖσαι 354, 10.
 αἰγεῖον 354, 8.
 αἰγεῖρον θεά 354, 25.
 αἰγες 361, 31.
 αἰγιαῖεν 353, 26.
 αἰγίβοτος 353, 29.
 αἰγίλειν 357, 29.
 αἰγίθαλλος 360, 14.
 Αἰγίτιον σάφος 361, 29.
 Αἰγίτηθεν 361, 29.
 αἰγίπυρος 360, 19.
 αἰγίς 354, 4.
 αἰγλή 354, 15.
 αἰγλήεντος 354, 14.
 αἰγλής χύριτες 355, 11.

- αἰγυπῖον 354, 28.
 αἰγύπτῃς 361, 28.
 αἰγυπτιάζειν 354, 13.
 Αἰγύπτιον 361, 24.
 Αἰγύπτιον γῆρας 361, 19.
 Αἴγυπτος 361, 26.
 αἰδέσσομαι 354, 33.
 αἰδέσεως 80, 4. 361, 32.
 αἰδέσιμον 353, 30.
 αἰδήμων 354, 29.
 αἰδοῦ εἰκων 354, 30.
 αἰδοσύνη 354, 31.
 αἰδώς 363, 9.
 αἰδύρα 363, 10.
 αἰδῶ 355, 14.
 αἰεῖ 361, 6.
 αἰεγετεῶν 361, 4.
 αἰεῖ νέον ἰεροχωρῶν 361, 15.
 αἰετοί 361, 17.
 Αἰθαλείδης 355, 6.
 αἰθαλή 355, 3.
 αἰθαλόεν 355, 4.
 αἰθαλώδης 355, 5.
 αἰθερώδη Olympiodorus in Platonis Philechum.
 αἰθεσιν 355, 17.
 αἰθεται 1095.
 αἰθήρ 355, 18.
 Αἰθιοπίον 355, 32.
 αἰθοί 362, 6.
 αἰθόμενος 355, 20.
 αἰθ' ὄφελον 355, 8.
 αἰθρεῖ 358, 27.
 αἰθρία 355, 21.
 αἰθρια στέφη 355, 29.
 αἰθριος 355, 22.
 αἰθρυμα 360, 20.
 αἰθύσειν 360, 21.
 αἰκάλλει 358, 26.
 αἰκάλλοντες 21, 25.
 αἰκία 355, 23. 360, 23.
 αἰκίαις 356, 1.
 αἰκίζει 355, 27.
 αἰκῶς 360, 26.
 αἰλινον 358, 29.
 αἶμα 356, 17.
 αἶμα νῆμα 360, 28.
 αἶμασι 203, 32. 356, 6.
 αἶμασιολογεῖν 362, 29.
 αἶμασιώδεις 362, 26.
 αἶματι κλαίειν 355, 13.
 αἶματόεντα 355, 28.
 αἶματόφρατοι Θυσίαι Choerob. cod. Barocc. 50.
 αἶματοδόφρον 362, 21.
 αἶματος ἕσαι Ἄρηα 358, 31.
 αἶματοσταγή 362, 9.
 αἶματος 362, 12.
 αἶματωπόν 362, 7.
 αἶματώσαι 360, 18.
 αἶμαχῆναι 363, 15.
 αἶμηπότης 602, 25.
 αἶμηρόν 356, 16.
 Αἶμον 362, 24.
 αἶμορτα 183, 5.
 αἶμορρυχτα 362, 15.
 αἶμορόφνης 16, 23.
 αἶμούς 360, 30.
 αἶμυλλοισι 362, 31.
 αἶμυλλοπλόος 363, 4.
 αἶμυλος 356, 22. 393, 1.
 αἶμυλόφρων 363, 3.
 αἶμωδεῖν 10, 6.

- αἰμωδιῶν 10, 6.
 ἀναστέτη; 356, 23.
 αἰνεῖν 360, 32.
 αἰνήματα 358, 25.
 αἰνήματα συμβάλλειν 16, 19.
 αἰνίζομαι μαζῶ 359, 16.
 αἰνίττεται 356, 26.
 Αἰνίου; 358, 20.
 αἶνος 356, 11.
 αἰνοτάλας ν. τάλας.
 αἰνώ 358, 28.
 αἰξωνεύεσθαι 353, 31.
 Αἰξωνῆσιν 358, 23.
 αἰόλη 361, 1.
 αἰόλη γύξ 359, 3.
 Αἰολίδας 361, 3.
 αἰολίζειν 361, 2.
 αἰόλλει 360, 5.
 αἰόλος; 356, 21.
 αἰοῶν 363, 16.
 αἰπόλια 356, 27.
 αἰπολῶ 129, 15.
 αἶρα 359, 19.
 αἶρε 358, 4.
 αἶρε δάκτυλον 357, 30.
 αἶρεθέν 356, 28.
 αἶρεθζειν 363, 14.
 αἶρεῖ 357, 2.
 αἶρειν 359, 20 et 21 et 23.
 αἶρεῖς 359, 22.
 αἶρεῖσθαι 119, 11. 358, 11.
 αἶρε μισχάλην 356, 31.
 αἶρεσθαι τιμαῖς 9, 12.
 αἶρεσις 197, 17.
 αἶρεται πόλεμον 3, 8.
 αἶρετιῦ με 356, 32.
 αἶρετίζειν 77, 23.
 αἶρετόν 356, 29.
 αἶρετός 197, 21.
 αἶρησαμέτων 356, 30.
 αἶρησεν 357, 1.
 αἶρησεσθαι 357, 3.
 αἶρησομαι 357, 5.
 αἶρόμενος 357, 4.
 αἶρόπινον 22, 11. 359, 25.
 αἶρούμενος 358, 19.
 αἶσα 1095.
 αἶσανος 359, 26.
 αἰσθάνεσθαι 183, 9. 216, 8. 359, 6.
 αἰσθεσθαι 183, 9. 216, 7. 359, 6.
 αἰσθημα 27, 29.
 αἰσθομαι 122, 23.
 αἰσθων 359, 28.
 αἶσιμα 357, 7. 359, 29.
 αἶσιον 359, 32.
 αἶσιος 357, 8.
 αἶστωθειή 363, 13.
 αἶστωρ 363, 12.
 αἶσσητηρη 357, 9.
 αἶσημνηταῖ 359, 33.
 αἶσχιον 363, 5.
 αἶσχιω 357, 10.
 αἶσχος 357, 11.
 αἶσχροεπείν 26, 15. 363, 6.
 αἶσχροκερδής; 78, 21.
 αἶσχροποτός 21, 22.
 αἶσχύνει 360, 3.
 αἶσχύνομαι 119, 15.
 αἶσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμ-
 φοράν 3, 22. 359, 4.
 αἶσχηνηλός εἶ 77, 13.
 τὸ Αἶσων κύριον ὃν διχῶς κλινε-
 ται. καὶ γὰρ διὰ τοῦ ᾠ, οἶον
 Αἶσωνος υἱός, Κρηθείως ἄφ' αἶ-

- ματος, καὶ διὰ τοῦ ὁ ποιητικῶς
διὰ τὸ μέτρον, οἷος ὡς παρὰ τῷ
ποιητῇ Ἀβσονά τ' ἤδη Φέρητα.
Choerob. ad Theodos. f. 63.
αἰτεῖν καὶ αἰτεῖσθαι 81, 17.
αἰτήσασθαι 360, 4.
αἰτιαζομένους 363, 7.
αἰτίλαμα 78, 25.
αἴτιον γενέσθαι 363, 8.
αἴτιος γέγονεν 123, 20.
αἰτιῶμαι 119, 27.
αἰτιώτατος 854, 21.
Αἰτναῖον πῶρ 357, 13.
Αἰτνη ἄνθρωπος 22, 33.
αἰνέζοριος 357, 14.
αἰτούμενος 359, 14.
αἰτῶ 122, 6.
Αἰτώλιος ἰ. q. Αἰτώλιός 597, 12.
αἰφνήδης] τὰ εἰς δις ὑπὲρ τρεῖς
συλλυγὰς φ' ὅτι μακροῦ παραλη-
γόμενα καὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τῶ
τ' γράφεται, ὅσον λαθρηδός, κλω-
πηδός, αἰφρηδός, ἀντηδός, σπι-
χηδός, ἀμοιβαδός (λέγεται καὶ
ἀμοιβηδόν), ἀμφιαυδός, ἐπιου-
δός, ἀκροπουδός. Cod. Barocc.
50. f. 106.
αἰχμάσσουσι 357, 12.
αἰμῆ 357, 15. 1095.
αἰχμητής 357, 16.
αἴψα 1095.
αἰ ψελλίζουσαι 357, 17.
αἰῶ 363, 17.
αἰών 357, 18.
αἰωνίζει 357, 19.
αἰώρα 357, 20.
αἰωρήσει 357, 21.
αἰωροῦνται 357, 22.
Αἰοδημία 212, 18. 363, 18.
ἀκίθετος 357, 23.
ἀκαιοσύνη 357, 24.
ἀκίνα 357, 25.
ἀκίνητα 1239.
ἀκικία 370, 17.
ἀκικίαν 80, 11.
ἀκικος 370, 14.
ἀκίλανθος 370, 29.
ἀκλήρη 370, 18.
ἀκίλλειν 370, 30.
Ἀκιμαντής 363, 29.
ἀκιμαντοχάραξ 1184.
ἀκιματί Choerob. cod. Barocc.
50.
ἀκίμπιον 370, 31.
ἀκίμπιος δρόμος 363, 21.
ἀκινθα 363, 22. ἀκινθα ΑΙ-
γυπία λευκή 1096.
ἀκίνοι 370, 32.
ἀκίπλευτον 357, 28.
ἀκίος 363, 31.
ἀκίρης 363, 23.
ἀκίριον 203, 25. 363, 28.
ἀκίστα 371, 1.
ἀκαταλήπτως 363, 32.
ἀκαταλήτως 363, 33.
ἀκαταπικί Choerob. cod. Ba-
rocc. 50.
ἀκατενυστος 364, 2.
ἀκάτια 19, 10. 371, 4.
ἀκάτιον 364, 1.
ἀκατος 371, 5.
ἀκέννοι 371, 7.
ἀκειόμενοι 371, 14.
ἀκειροκόμη 364, 4.

- ἀέσθαι 27, 26. 364, 7.
 Ἀέτης Ἀέτης 1189.
 ἀεραῖον 364, 5.
 ἀερώδης χάρις 364, 3.
 ἀέσαι 364, 8.
 ἀέσασθαι 364, 8.
 ἀέσις 371, 19.
 ἀεσόν 364, 10.
 ἀεσπρον 364, 11.
 ἀέσιστα 364, 12.
 ἀεσμὸν 364, 13.
 ἀεσταί 364, 15.
 ἀεστύς 364, 14.
 ἀεστῶ 202, 18.
 ἀεστωρ 364, 14.
 ἀεφαλον 371, 20.
 ἀεών 353, 16.
 Ἄκη 364, 17.
 ἀκή 364, 20.
 ἀκήδειοι 364, 22.
 ἀκήδης 364, 21.
 ἀκηλιδωτον 364, 24.
 ἀκήματα 364, 25.
 ἀκηράσιον 364, 26.
 ἀκήρυτος 364, 27.
 ἀκλβδηλον 206, 19. 364, 28.
 ἀκβδηλος ἀκβ 371, 22.
 ἀκίδας 364, 29.
 ἀκιδνότερον 371, 9.
 ἀκιδωτός 371, 24.
 ἀκινος 371, 10.
 ἀκινάκης 205, 23. 364, 30.
 ἀκλονες 371, 13.
 ἀκκζόμενος 364, 32.
 ἀκκιστός 364, 31.
 Ἄκκω 211, 28.
 ἀκκρηϊ 365, 3.
 ἀκκρηϊ 367, 15.
 ἀκκρηϊν 77, 25.
 ἀκκρηϊοι 367, 14.
 ἀκκρηϊος 77, 24.
 ἀκκρηϊω 371, 16.
 ἀκκρηϊτί 365, 4.
 ἀκκρηϊώς 365, 6.
 ἀκκρηϊστα 551, 18 et 24. 552, 1.
 ἀκκρηϊστον 365, 5.
 ἀκκρηϊστον 371, 18.
 ἀκκρηϊζει 365, 7.
 ἀκκρηϊζεις 365, 9.
 ἀκκρηϊστος 365, 8.
 ἀκκρηϊμή 365, 10.
 ἀκκρηϊ κακῆ 365, 15.
 ἀκκρηϊν 77, 27.
 ἀκκρηϊτες 365, 16.
 ἀκκρηϊτί 365, 17.
 ἀκκρηϊστέω 367, 11.
 Ἄκκρηϊδης 367, 12.
 ἀκκρηϊστος οἶκος 368, 29.
 ἀκκρηϊν 369, 1.
 ἀκκρηϊτις 365, 19.
 ἀκκρηϊσσία 365, 20. 367, 24.
 ἀκκρηϊσταίνειν 80, 31.
 ἀκκρηϊσταμίματα 367, 21.
 ἀκκρηϊστικῆτε 368, 26.
 ἀκκρηϊστον 365, 21.
 ἀκκρηϊστον καὶ ὑβριστικὸν πρῶ-
 γμα 365, 23. 368, 12.
 ἀκκρηϊστον σωμῆ 367, 20.
 ἀκκρηϊστος ὄχλος 367, 20.
 ἀκκρηϊστικότητα 367, 25.
 ἀκκρηϊστοτέρα 367, 25.
 ἀκκρηϊλουθα 367, 31.
 ἀκκρηϊλουθαὶν μετ' αὐτοῦ 82, 21.
 368, 3.

- ἀκολουθία 367, 32.
 ἀκόλουθον θηλυκῶς 367, 29.
 ἀκόλουθον οὐδετέρως 367, 29.
 ἀκόλουθος 367, 27.
 ἀκολουθοῦντε 367, 33.
 ἀκόμπιαστος λόγος 369, 18.
 ἀκομψον 213, 27, 365, 22.
 ἀκομψον καὶ φαῦλον 6, 19, 368, 31.
 ἀκονιτὶ 213, 24, 365, 25.
 ἀκονῶν 369, 11.
 ἄκοος 368, 33.
 ἄκοπος ἀνήρ 365, 30.
 ἀκόρεστα 369, 20.
 ἀκορεστότερον 369, 20.
 ἀκήρητος 365, 28.
 ἀκόρου ὄλζα 1096.
 ἄκος 365, 32.
 ἄκοσμα 365, 33.
 ἀκοσμεῖν 18, 22, 369, 5.
 ἀκοσμήτως 369, 2.
 ἀκοσμία 369, 7.
 ἄκος περιπτον 16, 29, 369, 10.
 ἄκουε 369, 15.
 ἀκούει καλῶς 77, 21, 366, 1.
 ἀκούειν 77, 19.
 ἀκούεις ἂ λέγει 372, 31.
 ἄκουε σίγα 372, 10.
 ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς 372, 8.
 ἀκούμενος 373, 12.
 ἀκούοντά ἄριστα 372, 6.
 ἀκούσαι ὄργῳ 7, 3.
 ἀκούσας ἤκειν 373, 10.
 ἀκουσίων 369, 13.
 ἀκούσισθαι 372, 14.
 ἀκουσέτην 372, 14.
 ἀκουσιὰ 373, 13.
 ἀκουσίμη 373, 1.
 ἄκουσμα 372, 16.
 ἀκουστά 373, 5.
 ἀκουτίσαι 366, 3.
 ἀκούω 122, 12.
 ἄκριγγες 369, 17.
 ἀκριδάντων 366, 4.
 ἀκριφνεῖν Olympiodorus in Phaedonem.
 ἀκριφρὲς ὕδωρ 23, 4, 81, 24.
 ἀκριφρῆς 366, 8.
 ἀκριφροῦς 366, 10.
 ἄκρα κόρυμβα 366, 6.
 ἀκρασίως 366, 12.
 ἀκριτῆ γίνεσθαι τοῦδε 369, 27.
 ἀκριτῆς γίμος 28, 24.
 ἀκριτῆς γύμων 369, 22.
 ἀκριτῆς χειρὸς 369, 25.
 ἀκριτῆς χειρῶν 28, 31.
 ἀκριτία 21, 21.
 ἀκριτίσσοθαι 23, 15, 371, 26.
 ἀκρίτισμα 366, 13.
 ἀκριτοκόφθωνες 205, 19.
 ἄκριτος 371, 25.
 ἀκράχολος 77, 9.
 ἀκρέμονες 366, 5.
 ἀκριβοῦν 366, 14.
 ἄκρις] v. κλορης.
 ἄκριτα 366, 17.
 ἀκριτὶ 366, 15.
 ἀκριτόμυθος 366, 18.
 ἄκριτος 366, 16.
 ἀκριτόφυλλον 366, 20.
 ἀκροῦσαι σύ 77, 22.
 ἀκροῦσθαι 22, 27, 366, 28.
 ἀκροβελίδας 371, 28.
 ἀκροβολίζεται 366, 22.

ἀκροβολισμός 366, 25.
 ἀκροβόλοι 366, 26.
 ἀκρόθρυα 22, 7. 366, 27.
 ἀκροθίνια 218. 16. 366, 30.
 ἀκροθίνιον 203, 12.
 ἀκρόχομοι 367, 9.
 ἀκροκόλια 371, 32.
 ἀκρομαυής 372, 4.
 ἀκρον δρυῶν 372, 5.
 ἀκρόνυξ, 372, 1.
 ἀκρον φροσίν 372, 5.
 ἀκρόπολις 212, 10.
 ἀκροπόλιαι 369, 29.
 ἀκροσιόλιον τρίτηρος 202, 24.
 ἀκροσφαλεῖς 367, 17.
 ἀκροσφαλής 20, 4. 367, 16.
 ἀκροτελεύτιον ἔπος 369, 31.
 ἀκρότης καὶ ἀπορος ἀνθρω-
 πος 3, 16.
 ἀκρότομος 369, 30.
 ἀκροφύδιον 373, 15.
 ἀκροχειρίζεσθαι 370, 5.
 ἀκρόχολον καὶ δύσκολον φθίγ-
 γεται 3, 18.
 ἀκροχόρδων 373, 16.
 ἀκρόπτης 8, 33.
 ἀκρωνία 372, 2.
 ἀκρόρεια 370, 1.
 ἀκρωτηριάζομαι 125, 26.
 ἀκταίνειν 370, 12.
 ἀκταίνω 23, 12.
 ἀκταινώσαι 23, 7. 373, 18.
 τὸ Ἀκταίων ἀναλογώτερον ἔστι
 φυλάττον τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον
 ὄφης τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μό-
 ρον· τῆτο γὰρ παρώνυμόν ἐστι,
 καὶ ἐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν συνθέτων

εἰς ὅς· ἀπὸ γὰρ τῆ ἀκτὴ γέγονεν
 ἀκταῖος καὶ ἀκταίων, οἷον δὲ γέ-
 ηται διὰ τῆ ὦ, οἷον Ἀκταίωνος
 τε μητέρ' Αὐτοτόνην λέγω, γινώσκω
 ὅτι διὰ τὸ μέτρον συνεσιτάλη τὸ
 ὦ εἰς τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ. Choer-
 rob. ad Theodos. f. 148.
 ἀκτὴ 370, 8. Cod. Vat. 1410:
 ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσης ἀκτὴ,
 ὃ κρημνώδης δηλαδὴ τόπος, τῆ-
 το ἐπὶ ποταμοῦ ἔχθη· ὅπερ δὲ
 ἐπὶ θαλάσσης ἀγυιολός, ὃ ἐπιπε-
 δος δηλαδὴ καὶ ὀμιλός, τοῦτο
 ἐπὶ τῶν ποταμῶν πλαταμῶν.
 ἀκτῆρες Aeol. 1193.
 Ἄκτια 373, 30.
 ἀκτύλιος 373, 21.
 ἄκυλος 22, 6. 373, 25.
 ἀκύνματος 6, 4.
 ἀκύνμονα 365, 18.
 ἀκύνμων 373, 22.
 ἀκύνμων θάλασσα 6, 1.
 τὸ Ἀκύνφας (ἔστι δὲ ὄνομα πό-
 λεως) Δωρικῶς ἀπὸ ἀρσενικῶν
 λέγεται, οἷον ὃ Ἀκύνφας, ἰσοσυλ-
 λάβως. Choerob. ad Theodos.
 f. 47.
 ἀκωδώνιστον 29, 1. 374, 3.
 ἀκώπητον 373, 32.
 ἄλα 374, 5. 381, 6.
 ἄλαβουστοθήγας 206, 1. 375, 13.
 ἄλαβουστρον 374, 6.
 ἄλαζόνα 381, 20.
 ἄλαζονεία 243, 20.
 ἄλαζονεύεσθαι 197, 19. 381, 20.
 ἄλαζών 374, 18 et 20.
 Ἄλαιεύς 375, 17.

ἄλαλαγμός 374, 9.
 ἄλαλητέ Choerob. cod. Barocc.
 50.
 ἄλαλητόν 374, 10.
 ἄλάλυγι 374, 11.
 ἄλαός 1095.
 ἀλαπάξαι 374, 12.
 τὸ ἄλας, τὸ οὐδετέρως λεγόμενον
 ἐν τῇ συνηθείᾳ, σπανίως εὔρη-
 ται ἐν χορηαίᾳ· εὔρηται δὲ παρὰ
 Λυκίῳ ἐν τῷ τραάδι, οἷον τὸ
 ἄλας εὐσώδες ἢ δυσώδες ὀρύσσε-
 ται, καὶ πάλιν ἄλατος μέδιμον.
 Choerob. ad Theodos.
 ἀλάστορα προσβαλεῖν 382, 31.
 ἀλάστορον 382, 29.
 ἀλάστορ 184, 6. 206, 9. 211, 18.
 374, 22.
 ἀλάστορ θηλυκῶς 382, 27.
 ἀλάται 374, 33.
 ἀλγα 375, 1.
 ἄλγος 1095.
 ἀλγύνσεις Olympiodorus in
 Gorgiam.
 ἀλδαλῶν 382, 16.
 ἀλδισκάνειν 1198.
 ἀλέα 375, 2.
 ἀλεάλνειν 381, 24.
 ἀλεάλνομι 14, 24.
 ἀλέας 375, 18.
 ἀλεεινός 375, 4.
 ἀλεία 376, 12.
 ἀλεῖται 375, 5.
 ἀλείτης 375, 6.
 ἀλείφατι 375, 7.
 ἀλειφοίβιον 382, 17.
 ἀλείψας 375, 8.

Ἀλέξανδρος 375, 19.
 ἀλέξειν 375, 9.
 ἀλεξήσοντα 375, 11.
 ἀλεξητήρα 375, 10.
 ἀλεξίτικον 375, 12.
 ἀλεξίλογα 382, 19.
 ἀλεξιφάρμακῶν 375, 31.
 ἀλείομι 376, 1.
 ἀλεσοῦριον 382, 21.
 ἀλετρόβανον 79, 15.
 ἀλετρόβανος 579, 24.
 Ἀλευάδαι 375, 29.
 ἀλευράττις 383, 3.
 ἀλευρόμαντις 382, 22: gen. ἀλευ-
 ρομάντιδος 1193.
 ἀλευρόττις 382, 24.
 ἀλεύσω 383, 4.
 ἀληθεία] πολλάκις οἱ Ἀθηναῖοι
 ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ εἰᾶ προπα-
 ροξυτόνων μακρὸν ποιοῦσι τὸ
 εἶ, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τό-
 νον, καὶ φυλάττουσι τὴν εἶ
 δίφθογγον, οἷον ἀληθεῖα κοι-
 νῶς καὶ ἀληθεῖα Ἀττικῶς, ἱε-
 ρεῖα κοινῶς καὶ ἱερεῖα Ἀττι-
 κῶς, εὐκλεία κοινῶς καὶ εὐκλεία
 Ἀττικῶς. Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 ἀληθείας 376, 4.
 ἀλήθειν 78, 32.
 ἀληθες 376, 7.
 ἀληθεστέρως 78, 23.
 ἀληθῆ 376, 4.
 ἀλλημιμένον 20, 1. 383, 6.
 ἀλήπτως 375, 33.
 ἀλητεύω 375, 3.
 ἀλιάδης 376, 13.

- ἄλιική 376, 3.
 ἄλιαιστον 383, 8.
 ἄλιβας 376, 21. ἄλιβας ἄλιβαν-
 τος, ὃ οἰαταίη τὸ ὄξος. Choer-
 rob. ad Theodos. f. 47.
 ἄλιεύεσθαι 381, 23.
 ἄλιεύόμενος 383, 10.
 ἄλιμενία 78, 18.
 ἄλιμον 376, 23.
 ἄλιμοῦσιος 376, 25.
 ἄλινοῦρα 4, 32.
 ἄλιουσιον 383, 11.
 ἄλιουτερον 78, 28.
 ἄλιπαστα 26, 21. 383, 12.
 ἄλιπεδον 208, 17. 376, 14.
 ἄλιπλοα 376, 24.
 ἄλιφύθιον 376, 26.
 ἄλιφύθιος 377, 22.
 ἄλις 376, 27. 1095.
 ἄλισαι 383, 15.
 ἄλισηθεν 376, 33.
 ἄλισηθῆ 377, 4.
 ἄλισημάτων 377, 1.
 ἄλισηται 377, 3.
 ἄλισκείται 377, 5.
 ἄλισπαρτον 383, 27.
 ἄλις τοῦδε 11, 16. 383, 24.
 ἄλιτήμων 377, 7.
 ἄλιτήμοι 377, 11.
 ἄλιτήμιος 184, 6. 211, 20.
 ἄλιτρία 377, 6.
 ἄλιτρός 184, 8.
 ἄλιῶς 383, 30.
 ἄλικάθειν 383, 31.
 ἄλικάθω 383, 31.
 ἄλικαία 384, 24.
 ἄλικίαις 378, 18.
 ἄλικιβιάδης 378, 20.
 ἄλικίμαχος 378, 23.
 ἄλικμυῶν 376, 28.
 ἄλικμυωνίδαι 378, 11.
 ἄλικωνίδες ἡμέραι 377, 26.
 ἄλικωνών 376, 29.
 ἄλικά 376, 32.
 ἄλικῆ 586, 33.
 ἄλικὰ αὖ 384, 10.
 ἄλικὰ γὰρ 377, 8. ἄλικὰ μὲν 518,
 13.
 ἄλικάγδην Cod. Barocc. 50. f.
 105.
 ἄλικαντοπόλις 379, 10.
 ἄλικάθητε 376, 31.
 ἄλικαχόθι 378, 28.
 ἄλικαχοῦ 378, 27.
 ἄλικαχόσιε 378, 27.
 ἄλικαχοῦ 378, 27.
 ἄλικὰ χεῖρ 376, 30. 378, 26.
 ἄλικ ἢ 376, 8.
 ἄλικη 377, 25.
 ἄλικηγορία 377, 23.
 ἄλικηγια 202, 17.
 ἄλικηλέγγνον 376, 2.
 ἄλικηλίζειν 383, 5.
 ἄλικήλων 378, 13.
 ἄλικογροεῖν 13, 3. 385, 5.
 ἄλικοδαπά 376, 16.
 ἄλικο ἔτερον 379, 31.
 ἄλικοθεν 605, 16.
 ἄλικεθρόους 376, 17.
 ἄλικουα 606, 31.
 ἄλικόκοτον 14, 28. 378, 31.
 ἄλικοκότως 379, 1.
 ἄλικοκοτώτερον 379, 1.
 ἄλικοπρόσαιλος 378, 29. 291, 30.

ἄλλος 83, 1. 379, 11.
 ἄλλος ἄλλον 379, 9.
 ἄλλος ἄλλον πυρεζάλει 81, 8.
 ἄλλοι 606, 28.
 ἄλλοτριόγνωμος 385, 7.
 ἄλλοτριονομοῦντες 379, 7.
 ἄλλοτριοπράξιμος 81, 2.
 ἄλλοτριοπράξιμων 81, 2.
 ἄλλοτριουμαι 124, 4.
 ἄλλοτριως 379, 3.
 ἄλλοφάσειν 386, 9 et 10.
 ἄλλοφασος 386, 8.
 ἄλλοφάτοις 386, 11.
 ἄλλυδις 385, 12.
 ἄλλυς] τὰ εἰς ὤς ἐπιθρήματα
 ὁξύτονα διὰ βραχέος τοῦ ὄ γρά-
 φεται ἄπλῃ ὄντι. τὸ ἄλλυς με-
 κρὸν ἔχον τὸ ὄ περισπᾶται. Cod.
 Barocc. 50. f. 107.
 ἄλλως 379, 4.
 ἄλλως 581, 23.
 ἄλλως τε 379, 5.
 ἄλλ' ὦ τύν 197, 2.
 ἄλμα 379, 6.
 ἄλμάδες 379, 15.
 ἄλματι 82, 23.
 ἄλματιν 22, 28.
 ἄλμυρίδες 383, 16.
 ἄλμυρόν 383, 20.
 ἄλοῦν 384, 6.
 ἄλοῦσιν 379, 28.
 ἄλογα 385, 16.
 ἄλογῆσαι 379, 16.
 ἄλογοι 380, 4.
 ἄλογοι 203, 1.
 ἄλογοι ἑρασισταί 380, 6.
 ἄλοια 384, 8.

ἄλοισιν 379, 17.
 ἄλοισι 211, 12.
 ἄλοιμός 385, 9.
 ἄλοιμή 379, 18.
 ἄλοιψέειν 385, 10.
 ἄλόντες 379, 19.
 ἄλοπή 380, 10.
 ἄλοπον 379, 20.
 ἄλος ἄχνη 379, 21.
 ἄλος θείοιο 384, 13.
 ἄλοστατεῖ 381, 22.
 ἄλοσούδνης 384, 1.
 ἄλουργά 379, 23.
 ἄλουργαῖον 380, 14.
 ἄλουργικά 379, 27.
 ἄλουργίς 379, 22.
 ἄλουργόν 81, 28.
 ἄλουργοπολική 379, 25.
 ἄλοῦσι 380, 12.
 ἄλόχευτος 380, 13.
 ἄλοχος 1095.
 ἄλοῦν 384, 3.
 ἄλς] φασί τινες ὅτι οὐχ εἴρηται
 τὸ ἄλς τὸ ἀρσενικὸν αὐτὸ καθ'
 αὐτό, ἀλλὰ πάντως μετὰ τοῦ
 χόνδρος, χόνδρος ἄλς, χόνδρου
 ἄλός, χόνδροι ἄλς, τινὲς (ψευ-
 δες?) δὲ τοῦτο, ὡς μαρτυρεῖ ὁ
 Ἀριστοφάνης εἰπὼν ἄλοι δια-
 μιχθεῖς ὄνοιο ἄν οὔτοσι. ἰδοὺ
 γὰρ οὐκ εἶπε χόνδροις. καὶ πά-
 λιν ὁ Μένανδρος· οὐκ ἔχω οὔτε
 ἄλς οὔτε ὄξος οὔτ' ὄργανον, καὶ
 οὐκ εἶπε χόνδρους ἄλς. περὶ δὲ
 τοῦ χόνδρος ἄλς, εἶτε ὁμοιοπτώ-
 τως δεῖ συντάττειν εἶτε ἄνο-
 μοιοπτώτως, ἐν τῷ ὀνοματικῷ

Ἡρωδιανοῦ, εἰ θεῶ φίλον, μαθη-
σόμεθα. Choerob. ad Theodos.

ἄλση 380, 18.

ἄλσὶ διαπεπασθαι 385, 11.

Ἄλβας 380, 9. τὸ Ἄλβας μα-
κρὸν ἔχει τὸ δίχροτον τὸ ἐν τῇ
παράληγούσῃ, καὶ ὅμως περι-
τοσυλλάβως κλίνεται διὰ τοῦ ντ,
οἷον Ἄλβαντος. ἔστι δὲ ἕθνος.
Choerob. in Theodos. f. 44.

ἄλυν 380, 20.

ἄλυνκόν 80, 14. 383, 20.

ἄλυνκτεῖν 385, 13.

ἄλύξαι 380, 19.

ἄλυπον ἄνθος ἀνίας 385, 18.

ἄλυπος 385, 14.

ἄλυθαίνειν 385, 31.

ἄλύσιον 380, 30.

ἄλυσις 716, 18.

ἄλυσιτελής 381, 3.

ἄλφα 381, 27.

ἄλφαίνει 382, 6.

ἄλφαίνειν 382, 4.

ἄλφάνει 382, 8.

ἄλφηστῆσιν 386, 17.

ἄλφι 381, 1.

ἄλφίνια 386, 18.

ἄλφιστεῖς 381, 7.

ἄλφιστῶν στοά 385, 32.

ἄλφικα 202, 19.

ἄλφιτόμοιροι 386, 1.

ἄλφιτεῖον 261, 13.

ἄλφιτόμαντις 52, 32.

ἄλφιτόχρωτος κεφάλῃς 386, 6.

ἄλφος 386, 13.

ἄλφους 381, 4.

ἄλῳ 123, 11.

ἄλωά 208, 22. 381, 14. 384, 31.

ἄλωαί 381, 8.

ἄλώβητον 381, 9.

ἄλώμενος 381, 10.

ἄλῶναι 381, 12.

ἄλώνητος 380, 16.

ἄλωπεκίως 386, 16.

Ἄλωπεκῆθεν 381, 17.

ἄλωπεκῆσαι 10, 15.

Ἄλωπεκόννησος 381, 19.

ἄλώπηξ δωροδοκεῖται 218, 29.

ἄλωπόχρους 381, 11.

ἄλώσιμι 381, 13.

ἄμα 183, 7. 216, 4.

ἄμάθιος 78, 2.

ἄμάδις] τὰ διὰ τοῦ αδὶς ἐπιβ-
ρήματα τρισύλλαβα διὰ τοῦ ι
γράφεται καὶ παροξύνεται, οἷον
χαμάδις, οὐκλάδις, φρυγάδις, ἰχά-
δις, πτακάδις, μιγάδις, κρηφά-
δις, ἄμάδις. τὸ οὐκαδὶς σεση-
μειώται προπαροξυνόμενον καὶ
τὸ ἄμαδὶς ὀξυνόμενον. Cod.
Barocc. 50. f. 106.

ἄμαθος 386, 19.

ἄμαῖν 386, 20.

Ἄμαζάντεια 348, 23.

ἄμαξιαῖα χρήματα 24, 33.

ἄμαξιτόν 386, 21.

ἄμαξιτὸς ὁδὸς 28, 6.

ἄμαξος ἄμάξυος· σημαίνει δὲ
ἄμπελον ἀναδενδράδα. τὸ γὰρ
παρὰ Σαπφοῦ ἄμάξυος παρά-
λογόν ἐστιν. Choerob. ad Theo-
dos.

ἄμαρτεῖν 79, 9. 125, 3.

ἄμαρτία 79, 7.

- ἐμιαυτολλά 79, 10.
 ἐμαυγός 386, 23.
 ἐμαυγή 386, 22.
 ἐμάουγμα 386, 24.
 ἐμάουγξ ἐμάουγγος ἐπὶ ἀκτῖνος
 καὶ λιμπηδόρος καὶ ὄφεις.
 Choerob. ad Theodos. f. 66.
 ἐμαυρά 386, 26.
 ἐμαυρον 386, 27.
 ἐμαυρον πικόν 14, 9.
 ἐμβλάσκουσιν 386, 29.
 ἐμβλῦς 386, 30.
 ἐμβλυνώτει 386, 31.
 ἐμβλωθροῖδι 386, 32.
 ἐμβροσταν λίπους 282, 23.
 ἐμβροσίον 386, 32.
 ἐμβροτα 387, 1.
 ἐμβρωνες 12, 4.
 ἐμέθεκτος Damascius περὶ πρώ-
 των ἀρχῶν et Olympiodorus
 in Philebum.
 ἐμελθεσθαι 183, 15. 217, 15.
 ἐμείβων 387, 3.
 ἐμειδές 387, 4.
 ἐμείλικτον 387, 6.
 ἐμείλικτος 387, 5.
 ἐμείλιχος 387, 7.
 ἐμεινόνως 78, 24.
 ἐμέλει 214, 22. 387, 8 et 11.
 Ἀμελῆς Ἀμέλτος 1189.
 ἐμελετησία 78, 12.
 ἐμελητέα 129, 26.
 ἐμελῶ 123, 15.
 ἐμελήτι 387, 12.
 ἐμένης ἐμέντος 1189.
 ἐμεσημερεῖ τὰ διὰ τοῦ ᾠ καὶ ᾠ
 καὶ ᾠ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
 γράφονται, οἷον ἀμεσημερεῖ, δι-
 χα τοῦ αὐτοχειροῖ, ἵσως ὅτι ἐστι
 δοτική· λέγεται δὲ καὶ αὐτο-
 χειροῖ. παμψηφί· ποῦνο γὰρ
 Ἀρκάδιος διὰ τοῦ ᾠ γράφει.
 Cod. Barocc. 50. f. 197.
 ἐμεταποίητον 387, 13.
 ἐμετύστροπέτι 387, 15.
 ἐμετυζελῆστα 23, 27.
 ἐμετρίων 387, 14.
 ἄμη 206, 18.
 ἄμηγέπη 387, 16.
 ἄμηρυτος, ἐμήρυτος Theogno-
 stus f. 55.
 ἄμηρυτοῦ λόγοι 20, 30.
 ἄμηρυτον 387, 18.
 ἄμησαντες 387, 20.
 ἄμητῆρες 387, 21.
 ἄμητος 387, 22.
 ἄμηχαντα 387, 25.
 ἄμηχανον 387, 26.
 ἄμιδης 387, 27.
 ἄμιλλια 387, 28.
 ἄμιππος 205, 5.
 ἄμισθος 14, 20.
 ἄμιστύλλειτος Damascius.
 ἄμματα 386, 25.
 ἄμνημονῶ 119, 23.
 ἄμνήν 205, 17.
 ἄμνηστος 13, 12.
 ἄμνηστων 13, 12.
 ἄμνητι Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἄμνίδης 217, 28.
 ἄμνόν 205, 17.
 ἄμογητι 387, 29.
 ἄμόθεν 387, 17.

ἄμοιβυδόν 387, 30.
 ἄμοιβυῖα 387, 32.
 ἄμοιβή 387, 31.
 ἄμοιγεῖται 204, 14.
 ἄμοιρησῆσαι 387, 33.
 ἄμοιρῆσιον Damascius.
 ἄμοργίνα 204, 9.
 ἄμοργίς 210, 29.
 ἄμουσα 388, 1.
 ἄμπελονοργεῖ 29, 17.
 ἄμπεχόμενος 388, 2.
 ἄμπεχόνη 388, 3.
 ἄμπεχόνιον 388, 4.
 ἄμπισχος 16, 17.
 ἄμπισχον 16, 18.
 ἄμπλακίαις 388, 5.
 ἄμπυκες 388, 6.
 ἄμπυξ 388, 7.
 ἄμπωτις 215, 9. 388, 8.
 ἄμυγδαλι 82, 19.
 ἄμυδρά 388, 9.
 ἄμύητος 388, 11.
 Ἄμύκλας 388, 10.
 ἄμύμων 388, 12.
 ἄμυνα 210, 12.
 ἄμύνει τοὺς πολεμίους 79, 28.
 ἄμύνεσθαι 217, 12.
 ἄμνητι 571, 9.
 ἄμύνομαι 125, 17.
 ἄμύνωρ 388, 13.
 ἄμύνω 125, 16.
 ἄμυξίς 388, 14.
 ἄμύσσει 388, 15.
 ἄμυχαί 21, 11.
 ἄμυχή 388, 16.
 ἄμφαξονεῖν 23, 30.
 ἄμφαρίστερος 3, 20.

ἄμφ' αὐτούς 388, 17.
 ἄμφηκες 388, 18.
 ἄμφήμερος πυρετός 24, 31.
 ἄμφηρεφές 388, 19.
 ἄμφήριστον 388, 20.
 ἄμφι 388, 21.
 ἄμφιβιον 388, 22.
 ἄμφιβόλον 388, 24.
 ἄμφιγροεῖν 183, 23.
 ἄμφιγύοισι 388, 27.
 ἄμφιδεές 388, 30.
 ἄμφιδέθηα 202, 26. 388, 29.
 ἄμφιδρόμια 206, 13.
 Ἀμφιετίδης 211, 29.
 ἄμφιθαλής 388, 31.
 ἄμφιθέσιος 388, 32.
 ἄμφιθυρος οἰκία 204, 15.
 ἄμφικελεμένης] τὰ εἰς τὴν ὑπὲρ δύο
 συλλαβῶν, ὑπεσταλμένων τῶν
 διὰ τοῦ δις, ἢ ἀκίς, εἴτε ὀξύ-
 τονα εἴτε βαρύντονα, διὰ τοῦ τ
 γράφεται, ἐγκοιτίς, ὀξύτοτως,
 σολικίς, λιχρίτις, ἄμφικελε-
 μένης, παμπηδονίς (λέγεται δὲ καὶ
 πάμπυκα καὶ παμπήδην καὶ παμ-
 πηδόν), αὐτονηχίς (λέγεται δὲ
 καὶ αὐτόνηχίδις καὶ αὐτονηχί),
 κραταίς, τὸ μέντοι πέρυτις προ-
 παροξυνόμενον ἄωριόν ἐστιν,
 ἐκ τοῦ πέρυσι μεταποιηθέν, καὶ
 οὐ μάχεται. Cod. Barocc. 50.
 f. 106.
 ἄμφιζορήμων 389, 2.
 ἄμφιζορήμωνος 389, 1.
 ἄμφιλάφεια 389, 4.
 ἄμφιλαφές 389, 3.
 ἄμφιλαφές δένδρον 26, 18.

- ἀμφιλαφής 389, 6.
 ἀμφιλεξάντων 28, 1.
 ἀμφιλόγια 28, 2.
 ἀμφιμάτορας 389, 8.
 ἀμφιματώσαι 389, 9.
 ἀμφιμήτωρ 6, 24.
 ἀμφιον 389, 10.
 ἀμφιορκία 184, 9. 311, 23.
 ἀμφίπολος 389, 11.
 ἀμφιρύτη 389, 12.
 ἐμφισβητεῖν 197, 11. 389, 13.
 ἐμφισβήτησις 28, 2.
 ἐμφισβητῶ 120, 12.
 ἀμφιστεφείς 389, 16.
 ἀμφιτάπητα 83, 15.
 ἀμφίτιποι 389, 15.
 ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δεσπυγῶν
 27, 32.
 ἀμφὶ τὸ λυκόφως 389, 18.
 ἐμφιτροχῆ 389, 19.
 ἀμφιφορεῖα 389, 20.
 ἀμφιφορεῖσι 389, 21.
 ἀμφίχυτον 389, 22.
 ἀμφοδον 205, 14. 389, 23.
 ἀμφορεαφόρους 389, 24.
 ἀμφορεύς 210, 2.
 ἀμφοτεροῦν 1261.
 ἀμφοτερόπλου 202, 31.
 ἀμφοτέρωθεν 601, 18. 605, 22.
 ἄμφω 1096.
 ἄμφω τὰ χεῖρε 389, 26.
 ἄμωμενοι 389, 27.
 ἄμως γέπως 387, 17. 389, 28.
 566, 3.
 ἄμῳσι 389, 30.
 ἄν 126, 11.
 ἀνάβα 81, 12.
 ἀναβάλλειν 208, 8.
 ἀναβῆναι 81, 15.
 ἀναβῆναι τὸν ἔπρον 80, 27.
 ἀναβῆναι 22, 10.
 ἀναβιβῆται 28, 26.
 ἀναβιώξεσθαι 389, 31.
 ἀναβοθρεύουσαι 389, 33.
 ἀναβολάς 395, 6.
 ἀναβολὴν ὁδῆς 80, 1.
 ἀναβρασθῆναι τοὺς πνεύμονας
 ὑπὸ γελωτος 66, 27.
 ἀνάγειν 214, 14.
 ἀνάγειν εἰς πρῶτην 214, 16.
 ἀναγιώσκειν 215, 27. 193, 32.
 ἀναγκαιή i. η. ἀνάγκη 570, 8.
 597, 9. 598, 15.
 ἀναγκαστὸν 202, 15.
 ἀναγκόδακρυς 20, 13.
 ἀναγκῶσαι 79, 11.
 ἀνάγκωσις 389, 22.
 ἀνάγκραπτον 390, 1.
 Ἀναγκυράσις 210, 3.
 ἀναγωγή 10, 10. 207, 23.
 ἀναγωγή οἰκέτου 214, 9.
 ἀνάγωγος 390, 3.
 ἀναγωγότροπον 390, 4.
 ἀναγῶγω 390, 5.
 ἀναδάσασθαι 390, 6.
 ἀναδεῖ 390, 8.
 ἀναδενδράδες 203, 28.
 ἀναδενδράς 82, 4. τὸ ἀναδενδράς
 ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς ὑπολαμβάνει
 μόνως συστέλλειν τὸ ἄ καὶ ὀξύ-
 νεσθαι ὁ δὲ Λούπερκὸς ἐν τῇ
 περὶ γενῶν πολλοῖς ἀποδείκνυσιν
 ὅτι ἐκτείνει τὸ ἄ καὶ περισ-
 πῆται καὶ ὁμως διὰ τοῦ ὄσος

- ἔχει τὴν κίλιν. Choerob. ad
 Theodos.
 ἀνάδειξαι 82, 29.
 ἀναδύσασθαι 390, 7.
 ἀναδύσασθαι 213, 28. 390, 10.
 ἀναδύσονται 213, 28. 390, 10.
 ἀναδιδάξαι 390, 12.
 ἀνάδικος δίκη 23, 33, 216, 20.
 ἀναδοίμενος 390, 9.
 ἀναδύεσθαι 210, 1.
 ἀναδύναι 390, 14.
 ἀναδύμενος 390, 15.
 ἀναΐσαι 15, 14.
 ἀναΐξασον 15, 14.
 ἀναΐξασαι 390, 16.
 ἀναΐξωπυρῆσαι 390, 17.
 ἀνάθαλψιν Olympiodorus in
 Phaedonem.
 ἀναθεμαίνειν 28, 22.
 ἀναθηλήσει 390, 18.
 ἀναθροῦσθαι 12, 23.
 ἀναθροόμενα 390, 19.
 ἀναθῆναι 214, 25. 390, 20.
 ἀναιδίξασθαι 80, 30.
 ἀναισχύς 207, 21.
 ἀναισχυντήσαι 26, 30.
 ἀναίμοσι 390, 21.
 ἀναίνομα 390, 22.
 ἀναίρειν 390, 23.
 ἀνακάθουσι 390, 29.
 Ἀνακία 348, 23.
 ἀνακαλλύνειν 14, 11.
 ἀνακαλυπτήρια 200, 6. 390, 26.
 ἀνακάμψαι 81, 10.
 ἀνάκειον 212, 12.
 ἀνακῆσθαι 26, 23.
 ἀνακεφαλαιώδεται 390, 30.
 ἀνακεχυμένη 390, 32.
 ἀνάκλητος 27, 22.
 ἀνακλῖναι 390, 33.
 ἀνακομιδή 391, 1.
 ἀνακομῆσαι 5, 18. 396, 29.
 ἀνακομῆσαι 29, 14.
 ἀνακομῆσαι 391, 30.
 ἀνακρίνειν 429, 32.
 ἀνακτῆ τόνδε 18, 9.
 ἀνακτῆσαι 390, 31.
 ἀνακτόριον 391, 4.
 ἀνακτόριον 202, 33.
 ἀνακτόριον 391, 6.
 ἀνακτοῦσαι 391, 5.
 ἀνακῆσαι ἐκ νόσου 26, 20.
 ἀνακῆσαι 391, 7.
 ἀνακῆσαι ἔχειν 391, 7.
 ἀνακομῆσαι 391, 9.
 ἀνακομῆσαι 391, 2.
 ἀνακομῆσαι 391, 11.
 ἀνακτοῦσαι 391, 15.
 ἀνακτοῦσαι 391, 14.
 ἀνακτοῦσαι 83, 20.
 ἀνακτοῦσαι 124, 14.
 ἀνακτοῦσαι 391, 16.
 ἀνακτοῦσαι 391, 18.
 ἀνακτοῦσαι 83, 16.
 ἀνακτοῦσαι 83, 18.
 ἀνακτοῦσαι 391, 17.
 ἀνακτοῦσαι 26, 9.
 ἀνακτοῦσαι 391, 19.
 ἀνακτοῦσαι 391, 20.
 ἀνακτοῦσαι 80, 23.
 ἀνακτοῦσαι 80, 24.
 ἀνακτοῦσαι 391, 21.
 ἀνακτοῦσαι 391, 22.
 ἀνακτοῦσαι 391, 23.

- ἀνανήσω 121, 12.
 ἀναμίειν 391, 24.
 ἀνανδρος γυνή 19, 7.
 ἀναντα 391, 25.
 ἀναντες 391, 26.
 ἀναξυρίδες 391, 27.
 ἀνά οὐλαμὸν 391, 29.
 ἀναπάλλει 391, 32.
 ἀνάπαυλαν 391, 33.
 ἀναπεμπάζομενοι 392, 1.
 ἀναπεποιημένης 392, 2.
 ἀναπεπιταμένα χορία 392, 3.
 ἀναπεπτωκότες 215, 11.
 ἀναπηδῶν ἐν δήμῳ 7, 9.
 ἀναπηρία 9, 22.
 ἀναπηρίαν 78, 11.
 ἀνάπηρος 9, 23. 183, 13. 216, 15.
 ἀναπίμπλαται 392, 4.
 ἀνάπλασμα 392, 5.
 ἀναπλησας 392, 6.
 ἀναποδίξαν 210, 31.
 ἀναποδίξων 83, 2.
 ἀναπόδραστον 392, 9.
 ἀναποδράστους 392, 9.
 ἀνάποινος 392, 7.
 ἀναπολεῖ 392, 8.
 ἀναπόνηπτον 392, 11.
 ἀναπόσπαστον Damascius.
 ἀνάπτειν 392, 13.
 ἀναπτέρωσαι 79, 33.
 ἀναπτῆνω 392, 12.
 ἀνάπτωξες 392, 14.
 ἀνάπτωστα 392, 15.
 Ἄναρ Ἄναρος· Γαλατίας δὲ οὐ-
 τος ποτιμὸς. Choeroboscus
 in Theodós. f. 67.
 ἀνάρασθαι 183, 22.
 ἀνάραγρος 216, 9.
 ἀναρεπιτομένη 401, 27.
 ἀναρθρα 392, 17.
 ἀναριθμητος 78, 33.
 ἀναρίζασθαι 19, 27.
 ἀναρίθθῆναι 214, 26. 392, 20.
 ἀνάρογμα 23, 6. 392, 22.
 ἀνάροθεις 392, 21.
 ἀναρόθπτειν 392, 23.
 ἀναρόθπτειν 392, 16.
 ἀναρόθψαι κίθνον 18, 1.
 ἀναρόθωδεν 392, 24.
 ἀνάροτθρον 392, 25.
 ἀνασειράζει 392, 26.
 ἀνασειρισμένη 215, 12.
 ἀνασηκῶσαι 19, 29.
 ἀνασεκλεύον 392, 27.
 ἀνασεκουασάμενοι 392, 29.
 ἀνασούζων 12, 15.
 ἀνασπῶν βούλευμα 27, 13.
 ἀνασπῶν γνομίδιον 6, 5. 27, 13.
 ἀνασσα 392, 28.
 ἀνασταδόν 392, 30.
 ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσας
 211, 9.
 ἀνάστατος 183, 19. 211, 10.
 392, 31.
 ἀναστάτως 393, 3.
 ἀναστήσεις 392, 32.
 ἀναστοιχοῖ 393, 1.
 ἀνασύνταξις 184, 32.
 ἀνασφήλας 393, 5.
 ἀνασχινδαλευθῆναι 27, 14.
 ἀνασχοῦσα 393, 4.
 ἀνασχών 393, 7.
 ἀνατάζασθαι 393, 8.
 ἀνατεῖλαι 393, 9.

- ἀνατί 392, 33.
 ἀνατιθένα 218, 13.
 ἀνατιλάντες 393, 10.
 ἀνάκλημα 393, 12.
 ἀνακληται 393, 12.
 ἀνατύπωσις 393, 11.
 ἀναυδος 393, 13.
 ἀναυραχίου 217, 21.
 ἀναφάνεις 393, 14.
 ἀναφαιρέτους 393, 15.
 ἀναφάσις 10, 31.
 ἀναφάνει 393, 16.
 ἀναφάνει 393, 17.
 ἀναφοιτήσαι 393, 18.
 ἀναφορεῖς 393, 19.
 ἀνάφορον 10, 23.
 ἀναφορίζειν 26, 17.
 ἀναφορόδιον 18, 19.
 ἀναφορῶν Damascius.
 ἀναχαιτίζει 393, 20.
 ἀναχαιτίαια 19, 30.
 Ἀναχαισις Ἀναχάρσιος 1193.
 ἀνάχθονα 393, 21.
 ἀνάχυσαι 393, 22.
 ἀναχωρεῖν ἐπὶ σκέλος 14, 6.
 ἀναχώρησις 29, 4.
 ἀνδάνει 393, 23.
 ἀνδειράδες 394, 16.
 ἀνδικε 394, 17.
 Ἀνδοκίδου Ἐργῆς 212, 14.
 ἀνδρα 394, 6.
 ἀνδράργια 393, 24.
 ἀνδραργχος 393, 25.
 ἀνδρακῆς 394, 8.
 ἀνδραποδισμός 393, 26.
 ἀνδραποδιστής 219, 2. 394, 11.
 ἀνδραποδοκάπηλος 393, 27.
 ἀνδραποδώδεις 393, 28.
 ἀνδραποδώδεις ἡδοναί 29, 11.
 ἀνδραπόλητοι 394, 14.
 ἀνδραρμισαίειν 394, 15.
 ἀνδραρξισθεῖ Olympidorus in
 Phaedonem.
 ἀνδραγύστια γυνή 21, 12.
 ἀνδραῖντα 82, 13. 210, 15. 211,
 14. 394, 29.
 ἀνδροβούλιος γυνή 19, 23.
 ἀνδρογένισαν ἄθυρα 11, 29.
 ἀνδρογέντων 393, 29.
 Ἀνδροκοιωνοζλής 394, 21.
 ἀνδροκόνοι 394, 20.
 ἀνδροκυσίαων 393, 30.
 ἀνδροκληψία 213, 30. 393, 33.
 ἀνδροκλήψιον 213, 30.
 ἀνδρομανής 394, 25.
 ἀνδρομεου 393, 31.
 ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πεισθεῖς 25, 27.
 ἀνδρὸς εἶναι μοῖραν 19, 18.
 ἀνδρσοαθής 394, 27.
 ἀνδρσοάνθων 394, 5.
 ἀνδρότητα 394, 26.
 ἀνδρωθεῖσα 394, 28.
 Ἄνδρων 394, 4.
 ἀνδρῶν 81, 7.
 ἀνδρῶνα 393, 32.
 ἀνεβάλλεν 395, 11.
 ἀνεβάλλετο 395, 6 et 9.
 ἀνεβάλλοντο 395, 10.
 ἀνεβάλοντο 400, 32.
 ἀνέβησεν 395, 16.
 ἀνεβίω 395, 12.
 ἀνεβιωσάμην 395, 19.
 ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον 4, 20.
 400, 33.

- ἀνεγείρει καὶ ὀπίξει τὸν ὄχλον
 400, 5.
 ἀνεγλήτι 400, 28.
 ἀνεγλήτων 400, 25.
 ἀνεγλήτως 400, 29.
 ἀνεγνάμφθη 395, 15.
 ἀνέγρετον 395, 17.
 ἀνεδείματο 395, 18.
 ἀνέθην 400, 15.
 ἀνέθραμεν 395, 21.
 ἀνέξεσεν αἷμα 27, 21.
 ἀνέξωπυρήθη 395, 22.
 ἀνέθει 395, 23.
 ἀνεκίασασθε 396, 24.
 ἀνέϊλεν 214, 27. 395, 33.
 ἀνειλήθουσαν 396, 12.
 ἀνελλίξιν 400, 2.
 ἀνελλεσθαι 395, 29.
 ἀνελλεται 395, 31.
 ἀνειλόμην 396, 10.
 ἀνειλόσπω 395, 32.
 ἀνειμέναι 396, 13.
 ἀνειμόνες 396, 14.
 ἐνεῖναι 396, 15.
 ἀνεῖναι κύβον 396, 16.
 ἀνεῖπεν 396, 17.
 ἀνεῖργεν 396, 18. V. ἀπείργον.
 ἀνείρειν 396, 21.
 ἀνεῖσθαι 396, 19.
 ἀνεῖσιν 396, 20.
 ἀνεῖται 396, 21.
 ἀνέκαθεν 18, 26, 395, 24, 396, 28.
 ἀνεκαλίεσται 396, 27.
 ἀνεκίς 19, 33. 395, 24. Attice
 ἀνεκίς 570, 26.
 ἀνεκράγευεν 396, 29.
 ἀνεκρούετο 396, 31.
 ἀνεκρυμβαλλίζον 396, 33.
 ἀνεώχουον 396, 32.
 ἀνελεήμων 400, 30.
 ἀνελευθερία 78, 10.
 ἀνελεύθερος 397, 1.
 ἀνελήμων 400, 30.
 ἀνέλειεν τὰς ὀφρῦς 401, 4.
 ἀνελεταῖς ὀφρῦσι σεμνόν 3, 25.
 ἀνέλον imperat. 1028, 16.
 ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον 397, 3.
 ἀνεπίστονον βίον 397, 15.
 ἀνεπίστως 80, 16. 397, 18.
 ἀνεμεστῶθη 5, 16.
 ἀνεμεστῶσεν 5, 16.
 ἀνέμητα 397, 13.
 ἀνεμιαῖα 401, 14.
 ἀνεμιαῖον ὠόν 81, 32.
 ἄνεμος καὶ ὄλεθος ἄνθρωπος
 13, 31. 401, 8.
 ἀνεμοστρεφῆς 397, 19.
 ἀνεμοφόρητος 24, 26.
 Ἀνεμύτας 397, 33.
 ἀνενεχθείσας 397, 23.
 ἀνέντατος 401, 16.
 ἀνέντες 397, 14.
 ἀνεξέλεγκτος 397, 25.
 ἀνεξέρητος 398, 1.
 ἀνεξίτητον 397, 24.
 ἀνεπάγγελτος 398, 5.
 ἀνεπάγγελτος δειπνεῖ 6, 10.
 ἀνεπάγη] ἐὰν εὐρεθῶσι δύο δι-
 χρονα, τὸ δεύτερον ἀποβάλλεται
 ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ καὶ τὸ
 πρῶτον φυλάττεται, οἶον καὶ
 ἔκαον, ἐξ οὗ τὸ ἐκάην, χαίρω
 ἔχαρον, ἐξ οὗ τὸ ἐχάρην, παύω
 ἔπαον, ἐξ οὗ τὸ ἐπάην καὶ ἀνε-
 πάην

- πᾶν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Choerob.
 in Theodos.
 ἀνέπαλο 397, 26.
 ἀνεπάτητος 397, 27.
 ἀνέπιφα 203, 26.
 ἀνέπαρον 397, 30.
 ἀνεπαφρόδιτος 397, 31.
 ἀνέπεισεν 77, 10.
 ἀνεπίδικα 183, 26. 380, 2.
 ἀνεπίκλητος 400, 23.
 ἀνεπιλήτως 400, 23.
 ἀνεπλήκτον 397, 28.
 ἀνεπλήκτος 398, 7.
 ἀνεπιστάτητον 397, 29.
 ἀνεπίτροπος 9, 14.
 ἀνεπτόπτενον 398, 11.
 ἀνεπτέρῳσθαι 398, 6.
 ἀνεπτέρῳσθαι τὴν ψυχὴν 10, 20.
 ἀνεψ 1004, 16. 1239.
 ἀνεργήσει 398, 10.
 ἀνεργεψόμενοι 401, 27.
 ἀνέριστα 397, 32.
 ἀνεριμάτιστον 398, 9.
 ἀνεριμάτιστος ναῦς 401, 30.
 ἀνερόλιπεν 398, 18.
 ἀνερόλιπται κύβος 398, 26.
 ἀνερόλιπτον 398, 19.
 ἀνερόλιχῶντο 398, 20.
 ἀνερόλιψαν 398, 22.
 ἀνέροσει 401, 29.
 ἀνερούσατο 398, 8.
 ἀνέσαιμι 401, 33.
 ἀνέσαντες 398, 24. 402, 1.
 ἀνέσαν 395, 27. 402, 3.
 ἀνέσιμου 398, 25.
 ἀνεσκευάσαντο 398, 32.
 ἀνεσκιασμένοις 398, 29.
 ἀνεσηρημένοις 16, 20.
 ἀνεσηλοπισμένον 398, 30.
 ἀνέσπικεν 399, 3.
 ἀνεστάλη 399, 1.
 ἀνέστιος 399, 7.
 ἀνεστομώθησαν 399, 2.
 ἀνέσφηλεν 399, 9.
 ἀνέσχεν 400, 13.
 ἀνέσχετο 399, 10.
 ἀνετόν 399, 12.
 ἀνευθεν 603, 22. 1095.
 ἀνευθέτου 399, 11.
 ἀνευφήμησεν 399, 14.
 ἀνεφικτον 399, 13.
 ἀνέφν 399, 16.
 ἀνεφρωῶντο 399, 15.
 ἀνεχαίτισεν 399, 19.
 ἀνεχε 399, 20.
 ἀνέχει 399, 21.
 ἀνέχειν 400, 4.
 ἀνέχομαι 121, 18.
 ἀνεχρήσαντο 124, 29. 399, 17.
 ἀνεψιαδῆ 15, 18.
 ἀνεψιαδοῖ 401, 18.
 ἀνεψυζα 80, 29.
 ἀνεψύχησεν 402, 17.
 ἀνεψ 554, 26. 577, 12. 618, 25.
 1095.
 ἀνέωγεν 399, 24.
 ἀνέωγον 400, 1.
 ἀνηβητηρίαν 402, 4.
 ἀνηβος 402, 5.
 ἀνηβῶν 402, 7.
 ἀνηγάγοντο 402, 8.
 ἀνηγμένος 402, 24.
 ἀνήγγετο εἰς ὕπνου 17, 19.
 ἀνήδομαι 25, 19.

- ἀνῆκει 403, 5.
 ἀνῆκεν 402, 15.
 ἀνῆκεστον 402, 18.
 ἀνηκίδωτοι 402, 25.
 ἀνηκούστησεν 402, 16.
 ἀνηλέμων 400, 30.
 ἀνηλής 26, 16.
 ἀνηλέητος 26, 16.
 ἀνήλειπτος 396, 25.
 ἀνημέμενος 402, 19.
 ἀνηνέθη 402, 13.
 ἀνήνυτος 402, 20.
 ἀνήνυτος πόνος 13, 26.
 ἀνήρειο 402, 21.
 ἀνήρηκεν 27, 16. 402, 23.
 ἀνήροτον 402, 22.
 ἀνήρῳησεν 402, 28.
 ἀνήρστησαν 402, 31.
 ἀνηρώτιζεν 403, 4.
 ἀησις 402, 32. 453, 32.
 ἀνήχθημεν 402, 26.
 ἀῆψεν 402, 27.
 Ἄνθει 403, 27.
 ἀνθέμιον 403, 9.
 ἀνθεμόεντα 403, 10.
 Ἄνθεμόκριτος 403, 29.
 Ἄνθεμοῦς 403, 20.
 ἀνθέσεται 402, 11.
 ἀνθεριῶν 403, 12.
 ἀνθεριῶνα 215, 14.
 ἀνθερίκις 403, 13.
 ἀνθερίκων 403, 14.
 ἀνθερίσκοζ 403, 15.
 ἀνθεστηριῶδες 215, 16.
 ἀνθεστηριῶν 208, 28. 403, 32.
 ἀνθέν 83, 12. 404, 28.
 ἄνθη 12, 30.
- ἄνθηλιος 403, 28.
 ἀνθηρημένος 403, 16.
 ἄνθης 403, 22.
 ἀνθησοῶ 126, 1.
 ἄνθινον 403, 17.
 ἀνθιπυσία 404, 3.
 ἀνθίσασθαι μουσικῆς 404, 7.
 ἀρθίσταμαι 121, 9.
 ἄνθος 404, 24.
 ἀνθοσμίας 413, 18.
 ἀνθοσμυς οἶνος 22, 9.
 ἀνθ' ὅτου 403, 19.
 ἀνθράκιον 404, 9.
 ἀνθηρον 403, 21.
 ἀνθηρῆται 21, 5.
 ἀνθηρήνη 404, 4.
 ἀνθηριον 21, 5.
 ἀνθηρισκα 404, 22.
 ἀνθηροπίζεται 82, 15.
 ἀνθηρωπὶ ὡς μῦθος 21, 14.
 ἀνθηρωπινώτερον 78, 26.
 ἀνθηροπίσκος φαῦλος 14, 14.
 ἀνθηρωποιεῖς θηρίον 5, 21.
 ἀνθρωπος ἀποφράς 5, 8.
 ἀνθρωπος ἐξ ὁδοῦ 5, 23.
 ἀνθρωπος Λυρίπας 404, 14.
 ἀνθρωπος λυπηρίλογος 9, 29.
 404, 12.
 ἀνθρωπος πρόδοξος 6, 28. 404,
 10.
 ἀνθρωπος τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.
 ἀνθρωπος γιλοπραγματίας 3, 13.
 ἀνθυπουργῆσαι 404, 19.
 ἀνθυπώμοσα 404, 17.
 ἀνιαθεῖς 405, 1.
 ἀνιακῆς 405, 7.
 ἀνιαρόν 405, 2.

- ἀνιάτρων (τῶν) Olympiodorus
 in Gorgiam.
 ἀνίδρωτο 405, 5.
 ἀνίδρωτοι 405, 3.
 ἀνιείς 405, 4.
 ἀνιεμένη 405, 8.
 ἀνιέντα 405, 9.
 ἀνιέρειος 405, 20.
 ἀνιερὸς τύχη 13, 29.
 ἀνιερώσαντες 405, 10.
 ἀνίησιν 405, 21.
 ἀνικιόμενα 405, 26.
 ἀνίλλειν βιβλίον 19, 14.
 ἀνίλλομένη 405, 13.
 ἀνιμῶσθαι 405, 11.
 ἀνιμῆσαι 266, 22.
 ἀνιππος 205, 5.
 ἀνιπτοὶς πόσιν 405, 16.
 ἀνιπιόποδες 405, 18.
 ἀνισιάζειν 19, 28.
 ἀνισοφνές 405, 22.
 ἀνιστάμεναι 405, 23.
 ἀνιστῆ 405, 12.
 ἀνίστω 405, 15.
 ἀνίσχουσαι 405, 24.
 ἀνίσχων 405, 25.
 ἀνισῶσαι 19, 28. 80, 9.
 ἀννηττον 403, 3.
 ἀνόδοντον 406, 1.
 ἀνοησίαν 406, 16.
 ἀνοητὰ γ' εἰ τοῦτ' ἤλθεις ἐπιτά-
 ξων ἐμοί 4, 4.
 ἀνοητεὶ Choerob. orthogr.
 ἀνοητία 21, 20.
 ἀνόθευτον 405, 31.
 ἀνολγει 406, 3.
 ἀνοιγέυς Damascius:
 ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν 406, 5.
 ἀνοικτιζομένων 20, 15.
 ἀνοιξις 438, 2.
 ἀνοις 406, 9.
 ἀνοίσω 28, 3.
 ἀνόκιον 405, 32.
 ἀνοκωχήν 406, 19.
 ἀνομβροῦσαι 406, 7.
 ἀν' ὄμιλον 406, 8.
 ἀνομολόγητα 184, 22. 211; 22.
 ἀνομοταγῆ Damascius.
 ἀνοντος 406, 10.
 ἀνοπαῖα 406, 4.
 ἀνοργίαι 406, 12.
 ἀνοργιάστοις 406, 13.
 ἀνοργοὶ 3, 24. 406, 11.
 ἀνοσταλλῆσαι 406, 17.
 ἀνοσφρηγμένον 405, 28.
 ἀνόσιον 406, 15.
 ἀνοπλία 406, 14.
 ἀνταίρειν 26, 8.
 ἀνταίρω 123, 32.
 ἀντάκκιος 410, 29.
 ἀντάλλαγον 407, 18.
 ἀνταλλάος 410, 30.
 ἀνταλλάττομαι 122, 9.
 ἀνταμύνασθαι 78, 1.
 ἀνταναγνώσκειν 27, 10. 410, 31.
 ἀντανάκλασιν 406, 21.
 ἀνταπεινήσκειν 78, 1. 407, 13.
 ἀνταποδοῦναι 78, 1. 407, 14.
 ἀνταπολαμβάνειν 78, 3. 407, 14.
 ἀνταποπαίξειν 25, 29.
 ἀντάρης 407, 12.
 ἀντεγράψω 410, 32.
 ἀντεσοδιάζω 883, 11.
 ἀντεξάγειν 406, 32.

- ἀντεπεξελθεῖν 124, 7.
 ἀντεπιτίθηον 406, 30.
 ἀντερεῖ 407, 1.
 ἀντερείδει 406, 31.
 ἀντετόρησεν 407, 2.
 ἀντεύφρασμα 407, 5.
 ἀντεφέροντο 407, 3.
 ἀντεφιλοτιμοῦντο 407, 6.
 ἀντίχει 407, 32.
 ἀντεχόμενος 408, 5.
 ἀντέχω 125, 30.
 ἀντήλιον 16, 10.
 ἀντήλιος 411, 1.
 ἀντηρέτης 411, 6.
 ἀντιάξει 408, 6.
 ἀντιάνειραι 407, 27.
 Ἀντιάτας 409, 30.
 ἀντιβαλνεν ἀντισπῆν καὶ ἀντι-
 τελνεν ταυτὸν τῷ παρὰ τοῖς κοι-
 νοῖς ἀντιπατεῖν Cod. Vat. 1410.
 ἀντιβληθέντας 409, 32.
 ἀντιβολῆσαι 407, 24.
 ἀντιβόλησις 427, 28.
 ἀντιβολία 23, 28, 78, 16.
 ἀντιβολῶ 126, 4, 407, 26.
 ἀντιγραφαί 410, 32.
 ἀντιγραφεύς 82, 20, 197, 24,
 185, 16.
 ἀντιγραφή 200, 9, 410, 8.
 ἀντιγράφασθαι 408, 3.
 ἀντιδιαπλέκειν 198, 7, 406, 25.
 ἀντιδιασιφλεται 408, 8.
 ἀντιδικῶ 129, 18.
 ἀντίδοσις 184, 16, 197, 3.
 ἀντίθεσις 410, 17.
 ἀντίθετα 204, 10.
 ἀντίθετον 410, 13 et 20.
 ἀντικάθηται 408, 7.
 ἀντίκρισις 408, 9.
 ἀντικρῦ 198, 17, 408, 27, 614, 8,
 1096. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀντικρῦς
 προπαροξυτόνε γεγεννημένοσμά
 τῇ ἀποβολῇ τοῦ σ ἐξέειπε τὸ υ,
 καὶ τὴν ὄξειαν τσίον ἐφύλαξε.
 Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἀντικρῦς 198, 19, 408, 29.
 Ἀντίκυρα 410, 27.
 ἀντιλαμβάνομαι 119, 1.
 ἀντιλαχεῖν 184, 29, 199, 12.
 ἀντιλέγειν 408, 10.
 ἀντιληψις 408, 11.
 ἀντιλογῆσαι 78, 5, 407, 22.
 ἀντιλογιῶν 407, 22.
 ἀντιμαχῆσαι 184, 13.
 ἀντιμετάληψις 613, 9.
 Ἀντιοχίς 409, 9.
 ἀντίποις 407, 16.
 ἀντίπαιον 408, 22.
 ἀντίπαλος 208, 13.
 Ἀντίπαν 1198.
 ἀντιπαρεξέγειν 408, 20.
 ἀντιπατεῖν v. ἀντιβαλνεν.
 ἀντιπεπορθότος 408, 21.
 ἀντιποιοῦμαι 120, 9.
 ἀντιπολεμῶ 124, 26.
 ἀντιπροκλήσεις 408, 24.
 ἀντιρόσπον 408, 12.
 ἀντισίωπῆν 19, 9.
 Ἀντισσου 410, 28.
 ἀντισπεύθειν 28, 21.
 ἀντιστρόφος 408, 25.
 ἀντιυαλάντωσις Olympiodorus
 in Phaedonem.
 ἀντιτορήσας 408, 26.

- ἀντιτυπῆσαι 408, 19.
 ἀντιτυπία 418, 18.
 ἀντιτίπους 418, 13.
 ἀντιτριβῆσαι 411, 7.
 ἀντιφρονεῖται 408, 33.
 ἀντιφῆς 409, 3.
 ἀντιφιλομιᾷ 409, 1.
 ἀντιχορδός 409, 10.
 ἀντιλήρη 411, 8.
 ἀπλλα 203, 9. 411, 9 et 20.
 ἀππλανητήρης 411, 12.
 ἀππλόν 411, 19.
 ἀππλος 407, 4.
 ἀππόμενοι 409, 2.
 ἀππτομύνη 200, 16.
 ἀππτρα ρύχια 409, 4.
 ἀππτριάδες ρύμφαι 17, 5.
 ἀππτρώδη 409, 5.
 ἀππτρώνες 409, 11.
 ἀππτυγες 409, 6.
 ἀππτωμοσία 186, 16. 200, 16.
 409, 12 et 18 et 32.
 ἀππτωπεί 409, 7.
 ἀππτωπός 409, 8.
 ἀππυδρεύσασθαι 411, 32.
 ἀππύειν 14, 17. 411, 28.
 ἀππυπάτιος 411, 21.
 ἀππυπήλιφος ναῦς 21, 7.
 ἀππυπόβλητον 411, 22.
 ἀππυπόδετος 82, 16.
 ἀππυποδήματος 82, 17.
 ἀππυπόδητος 412, 13. 17, 13.
 ἀππυποίητον 411, 23.
 ἀππυπόστατον 411, 25.
 ἀππυπόστακτα ὄχηματα 1087.
 ἀππύσαι 411, 24.
 ἀππυσίμως 411, 26.
 Ἄνυτος 211, 31.
 ἀνύτουσι 411, 26.
 ἀνύττειν 411, 28.
 ἄνω βάλε ἡμῖν 80, 1.
 ἄνω καὶ κάτω 412, 4.
 ἀνωμαλία 211, 6.
 ἀνωμοσί 20, 33.
 ἀνώμωξεν 412, 5.
 ἀνώμητον 412, 6.
 ἀνωρθογιάζον 412, 7.
 ἄνω τὴ ὄχημα ἐξαλερεῖν 12, 21.
 ἀνώτερον 80, 18.
 ἀνωφέλῆτος ἄνθρωπος 4, 24.
 ἀνωφρονασμένος ἄνθρωπος 25, 5.
 ἄξια 77, 17.
 ἄξιόγαστος 412, 24.
 ἄξιαπρηγῆτότατον 413, 12.
 ἄξιόγαστον 412, 25.
 ἄξιοῖ 412, 28.
 ἄξιον 77, 15. 215, 22. 412, 23.
 ἄξιον τρυγός 10, 7.
 ἄξιοπειθής 21, 10.
 ἄξιοπίστος 413, 3.
 ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός 412, 9.
 ἄξιος οὐδὲ μόνου 413, 8.
 ἄξιόμιμος 80, 21.
 Ἄξιολογος 413, 6.
 ἄξιόχρεων 412, 30.
 ἄξιόχρεως 209, 32. 412, 29.
 ἄξίωμα 80, 21.
 ἄξιων 412, 26.
 ἄξιοτες 204, 3. 413, 15.
 ἄξύλω 413, 11.
 ἄξυμβλητον 413, 13.
 ἄξυρεσία 413, 10.
 ἄξω 413, 1.
 ἄξως 413, 31.

- αοιδή 413, 23.
 αοιδιμος 215, 18. 413, 24.
 αοιδός 413, 25.
 αοινος 413, 29.
 αόλλει 413, 26.
 αόλλισσα 413, 27.
 αοπτα 414, 6.
 αορ 1095.
 αορι 413, 28.
 αορνος λίμνη 413, 32.
 αορτήν 414, 4.
 ἀπάγγελσις 438, 1.
 ἀπαγε 414, 12 et 13.
 ἀπάγειν 414, 8.
 ἀπαγε ξένων ἐν χειμῶνι 218, 27.
 ἀπαγορεύει 414, 16.
 ἀπαγορεύειν 414, 18.
 ἀπαγορεύω 123, 29. 130, 1.
 ἀπάγου 414, 15.
 ἀπαγωγάς 414, 17.
 ἀπαγωγή 27, 5. 200, 25. 414, 19 et 23.
 ἀπᾶδον 414, 27.
 ἀπαθῆ 414, 28.
 ἀπ' αἰγίρου 419, 15.
 ἀπαιδάγωγος 18, 18.
 ἀπαιδευτέω 501, 18.
 ἀπαιδευτοὶ 419, 8.
 ἀπαιδία 419, 10.
 ἀπαιδοτρίβητοι 419, 9.
 ἀπαιθριάζειν 26, 24.
 ἀπαιόλη 419, 12.
 ἀπαιόλημα 419, 13.
 ἀπαιρεῖν 6, 16.
 ἀπαιτῶ 119, 4.
 ἀπαιωρούμενον 421, 25.
 ἐπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύειν 415, 29.
 ἀπάλαμνον 418, 6.
 ἀπάλαμνος 414, 30.
 ἀπαλάμνος 418, 7.
 ἀπαλεξῆσαι 415, 3.
 ἀπαλεξόντες 415, 4.
 ἀπαλλάξας 415, 1.
 ἀπαλλάξωμεν 414, 31.
 ἀπάλλεις 414, 29.
 ἀπαλοῦν 16, 1,
 ἀπαλοὶ θερμολουσίαις, ἄβροῦ
 μιλθακεννίαις 4, 1. 415, 27.
 ἀπαλὸς εἰς πλους λιμένος 13, 5.
 ἀπαλόχρος 18, 28.
 ἀπαμβλύνει 415, 6.
 ἀπαμβρύκου 418, 8.
 ἀπαμνεῖ 415, 5.
 ἀπαμφιεῖ 415, 8.
 ἀπαμφιεύαντες 415, 7.
 ἀπαμφισκων 415, 11.
 ἀπαν 416, 11. 569, 9.
 ἀπανύστασις 415, 12.
 ἀπανθλους 7, 8.
 ἀπανθ' ὁμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ
 καλή 416, 7.
 ἀπαντῶν 416, 9.
 ἀπαντῶ 130, 13.
 ἀπαξάπαντα 415, 15.
 ἀπαξάπαντες 18, 6.
 ἀπαξάπλως 415, 13.
 ἀπᾶξω 413, 1. 415, 14.
 ἀπαράβλητος 415, 17.
 ἀπαραπόδιστα 415, 8.
 ἀπαραποίητον 415, 19.
 ἀπαρασκευάστον 79, 1. ἀπαρά-
 σκευον καὶ ἀπαρασκευάστον δια-
 φερεῖν φασίν· ὁ μὲν γὰρ δι' αὐ-
 τοῦ τὴν χορηγίαν ἔχων ἀπα-
 ράσκευος εἶν λέγοιτο, ὁ δὲ δι'

ἔτερον ἀπαρισκεύστος. ὁ μὲν
ἄρχων ὁ μονομήχων δοῦναι θέ-
λων ἀπαρίσκειος λέγεται, ὁ
δὲ μονομήχος ἀπαρισκεύστος.
Cod. Paris. 2630.

ἄπαιρέτρια ἱμάτια 29, 18.

ἄπύργματα 418, 10.

ἢ ἀπυρέμιματος πότερον ῥῆμί-
ῆστιν ἢ οὐχί 1275.

ἀπαρθένειος 418, 11.

ἀπαριθμῶν 418, 3.

ἀπαρχίαν 445, 16.

ἀπαρχίαις 19, 22.

ἄπαρχος 8, 26.

ἀπάρσιμον 415, 20.

ἀπαρτιῶν 10, 16. 211, 13.

ἀπάρτι 79, 30. 210, 23.

ἀπαρτιῶν 415, 22.

ἀπαρτιλογία 416, 15 et 20.

ἀπάρχεσθαι 416, 22.

ἀπάρχου 415, 23.

ἄπασαν τὴν οὐσαν ἠμφίλασται
418, 1.

ἀπασκαρῶζειν 418, 5.

ἀπαστία 415, 21.

ἄπαστος 415, 24.

ἀπατηλός 415, 25

ἀπατήσει 415, 26.

ἀπάτητος ἀρχή 29, 2.

ἀπατούρια 205, 27. 416, 24.
417, 22.

ἀπατώ 122, 4.

ἀπαυδῶ 419, 3.

ἀπαυθαδιάζοντας 419, 4.

ἀπαυτοματισθεῖσα 419, 5.

ἀπαυτομολῆσαι 419, 2.

ἀπαυχεύειν 419, 6.

ἀπαυθῆναι 419, 1.

ἀπεβίω 419, 7.

ἀπεγένετο 82, 33.

ἀπεγλαψάμην 420, 22.

ἀπεγνωκώς 419, 23.

ἀπεγνωῶν 119, 19.

ἀπέγνωσαν 419, 24.

ἀπέγραψε τὸν καιρὸν 420, 21.

ἀπίδειξεν 419, 21.

ἀπεδημηκότες 419, 26.

ἀπεδημηκότος 79, 26.

ἄπεδον 419, 27.

ἀπέδοξεν 419, 20.

ἀπέδοσθε 419, 25.

ἀπέδοτο 419, 22.

ἀπέδρα 419, 31.

ἀπέδραν 11, 1. 419, 31. 1066.

ἀπεθέμισεν 420, 3.

ἄπει 420, 6.

ἀπειθαρχία 78, 20.

ἀπεικός 420, 5.

ἀπειλήματα 25, 32.

ἀπειλοῦμαι 82, 25.

ἀπειλῶ 120, 29. ἀπειλῶ καὶ ἀπειλή

διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἱ γὰρ

Αἰολεῖς διὰ τοῦ εἰ ἐκφέρουσιν

αὐτά, οἷον ἀπέλλω, ἀπέλλη.

Choerob. cod. Barocc. 50.

ἀπειλῶν 420, 7.

ἀπέπασθαι 80, 25.

ἀπέπε 130, 10.

ἀπειπεῖν 216, 27. 420, 40.

ἀπειργάσθαι 420, 8.

ἀπειργῶν 420, 9. ἀπειργοὶ τινὰ

βουλόμενον ἐνεργεῖν τι, ἀνεργῶ

δὲ τὸν ἀρξόμενον καὶ δοῶν τῷ

ἔργου ἐνύσαντά Cod. Vat. 1410.

- ἀπειρέσιαι 420, 10.
 ἀπειρήθεν 602, 18.
 ἀπείρηκα 420, 11.
 ἀπειρήκει 420, 12.
 ἀπειροδύναμον Olympiod. in
 Phaed.
 ἀπειροειδής idem.
 ἀπέρονα δακτύλιον 420, 18.
 ἀπέρων 570, 8. 597, 13. 598, 17.
 ἄπεισαν 420, 16.
 ἀπέσομαι 420, 17.
 ἀπέσιζαν 420, 25.
 ἀπελεκτικόν Olympiodorus in
 Phaed.
 ἀπειρομισθη 420, 4.
 ἀπειρόλησαν 420, 29.
 ἀπερρίθη 420, 26.
 ἀπέκτητον 420, 28.
 ἀπεκτόνουσιν 429, 27.
 ἀπελαμπρύνθη 6, 12.
 ἀπελαύνω 121, 15.
 ἀπέλεθρον 420, 31.
 ἀπελεύθερος 421, 3.
 ἀπέληθη 421, 1.
 ἀπέλιπεν 421, 6.
 ἀπέλλητοι 421, 5.
 ἀπέλυμαίοντο 420, 32.
 ἀπεμόρξατο 421, 9.
 ἀπεμπολή 421, 10.
 ἀπεμπολήσας 421, 13.
 ἀπεμυθήσω 421, 14.
 ἀπεμύλλαινον 421, 8.
 ἀπεμφαίνει 421, 12.
 ἀπενεγγόμενος 421, 15.
 ἀπενεγγεῖν γραφήν 421, 17.
 ἀπενήσω 421, 16.
 ἀπεριαντίσαι 206, 24. 421, 18.
 ἀπενιαντισμός 421, 20.
 ἀπεξεσμένον 421, 23.
 ἀπειοικός 421, 24.
 ἀπεπτόμη 9, 25.
 ἄπεπτος 1096.
 ἀπέραντον 22, 14. 421, 26.
 ἀπέρατον 22, 14.
 ἀπεργασόμενος 421, 30.
 ἀπεργάσασθαι 421, 28.
 ἀπεριβλέπτον 421, 32.
 ἀπεριγράφτοι 422, 1.
 ἀπεριγραπτον 421, 33.
 ἀπεριγράφως Damascius.
 ἀπερισάλπιγχοι 422, 2.
 ἀπερρύπισεν 421, 27.
 ἀπερῆς 422, 7.
 ἀπερῆσεις 422, 9.
 ἀπερῆσγεν 422, 4.
 ἀπερῆσώγotes 422, 3.
 ἀπέρωπος 8, 8.
 ἀπέσβη 422, 15.
 ἀπέσβηκεν 422, 16.
 ἀπέσβησε πῦρ 16, 27.
 ἀπεσεύσατο 422, 18.
 ἀπεισιγάλωσεν 422, 32.
 ἀπεσεκέδασε 422, 19.
 ἀπέσιγη 422, 33.
 ἀπεσιληγώς 422, 20.
 ἀπεσικόλυπε 423, 1.
 ἀπεσσία 422, 21.
 ἀπεσταλμένην 423, 5.
 ἀπέσιγη 422, 22.
 ἀπεστολεγγόμενον 423, 3.
 ἀπεστομιάτιον 422, 23.
 ἀπεσφακίσειν 422, 25.
 ἀπέσφηλεν 422, 24.
 ἀπέσχαζεν 422, 29.

- ἀπεσχεδιάζετο 422, 28.
 ἀπεσχοίνισεν 422, 30.
 ἀπεσχοινισμένον 422, 31.
 ἀπέτελιζον 423, 7.
 ἀπετζιγωρηγένοι v. σεσηγένοι.
 ἀπετίμησεν 200, 29. 423, 12.
 ἀπετιννυον 423, 8.
 ἀπέτιστα 423, 10.
 ἀπετύλουν 423, 11.
 ἀπευήκασιν 423, 21.
 ἀπευθύνει 423, 20.
 ἀπευκτόν 423, 19.
 ἀπέφρησεν 423, 9.
 ἀπεφθον χρυσίον 423, 23.
 ἀπέφρησεν 423, 20.
 ἀπιφθούρησαν 423, 24.
 ἀπεχειροτόνησαν 122, 30.
 ἀπέχθει 423, 29.
 ἀπέχθεισθαι 423, 25.
 ἀπεχθής 424, 2.
 ἀπεχοιρίασιν 424, 3.
 ἀπεχοῦτο 423, 26.
 ἀπεχρήσαντο 124, 29. 423, 32.
 ἀπεχρήσατο 423, 30.
 ἀπέχρησεν 423, 31.
 ἀπέχω 123, 9.
 ἀπέψηφισμένοι 216, 17.
 ἀπέωσατο 424, 5.
 ἀπεωσμένον 424, 6.
 ἀπέωστο 424, 7.
 ἀπηδέσθη 424, 24.
 ἀπηληγνότες 424, 8.
 ἀπηλιώτης 16, 11. 549, 31. 562, 29.
 ἀπηλλάγησαν 424, 9.
 ἀπηλοημένος 424, 27.
 ἀπήμαντον 424, 10.
 ἀπημελέρθη 424, 11.
 ἀπήμονα 424, 12.
 ἀπηνέμους 424, 13.
 ἀπηνέστερον 424, 14.
 ἀπηνήσαντο 424, 15.
 ἀπηνθίσθαι 7, 7.
 ἀπήξεν 424, 22.
 ἀπηρημένως 424, 16.
 ἀπήρησε 10, 16.
 ἀπηρτισμένως 418, 12.
 ἀπηρωτῆ Theognostus f. 104.
 ἀπηῦρα 423, 18.
 ἀπήχει 424, 23.
 ἀπηγής 16, 10. 424, 17.
 ἀπηγῆ 207, 19.
 ἀπηγία 16, 15.
 ἀπηγθάνοντο 423, 28.
 ἀπήχθετο 424, 18.
 ἀπηχθημένον 424, 20.
 ἀπηχθισμένον 424, 21.
 ἀπίθανον 424, 29.
 ἀπιθι 424, 30.
 ἀπιστεῖν 24, 7. 424, 32.
 ἀπιστιάν 424, 32.
 ἀπιστιαν βλέπει 5, 13.
 ἀπιστον με τιθεῖς 25, 4.
 ἀπιστος 424, 31.
 ἀπιστῶ 121, 24. 123, 25.
 ἀπίχθους 425, 3.
 ἀπιῶν ὄχρεο 425, 5.
 ἐπιῶ 25, 11. 425, 22.
 ἀπλάκητον 425, 17.
 ἐπλάς 205, 30. 425, 12.
 ἀπλαστος 425, 6.
 ἀπλευστεί Cod. Baroc. 50.
 ἀπλετον 425, 7.
 ἐπλήγιος 425, 18.
 ἐπλήγης 425, 20.

- ἐπιλήθοντος Olympiod. in Phaed.
 ἄπλοιδας 425, 11.
 ἄπλοῖς 425, 11.
 ἄπλοοι 425, 14.
 ἄπλοῖστατος 19, 18.
 ἄπλυτον πάγωνα 4, 14. 425, 15.
 ἄπλωτον 425, 16.
 ἄπο 425, 25.
 ἀποβαδίζειν 425, 27.
 ἀποβάθρα 12, 31. 426, 18.
 ἀποβαίνειν 425, 33.
 ἀποβάτης 425, 33.
 ἀποβατικοὶ τροχοὶ 425, 33.
 ἀποβατικός ἡνίοχος 198, 15.
 ἀποβατῶ 198, 11.
 ἀποβατῶν ἀγῶν 426, 30.
 ἀποβλεπόμενοι 425, 28.
 ἀπόβλεπτον 6, 23. 425, 26.
 ἀποβλῆσαι 426, 16.
 ἀποβλύζων 426, 15.
 ἀποβουκολήους 426, 17.
 ἀποβροχθίσαι 427, 3.
 ἀποβύσαντες 426, 21.
 ἀπογενέσθαι 426, 14.
 ἀπογενομένους 210, 21.
 ἀπογινώσκειν 183, 24. 198, 29.
 ἀπογινώσκω 124, 9.
 ἀπὸ γλώσσης 22, 4.
 ἀπὸ γλώττης 436, 9.
 ἀπογνοῖς 426, 23.
 ἀπογνώναι 211, 5; 425, 29.
 ἀπὸ γραμμῆς 426, 19.
 ἀπογράφειν οὐσίαν 184, 30. 199,
 4. 425, 31.
 ἀπογραφὴ 198, 31. 426, 5.
 ἀπογράψαι 198, 31.
 ἀποδικρῦσαι 427, 20.
 ἀποδαρθεῖν 426, 27.
 ἀποδύσομαι 426, 22.
 ἀποδεδύσθαι 218, 3.
 ἀποδεικνύειν 430, 28.
 ἀποδεικνυμένοι χειλιδόναι 427, 29.
 ἀποδείξει 427, 23.
 ἀποδειξασθαι 426, 25.
 ἀποδείξιν δοῦναι 81, 26.
 ἀποδειροτομεῖ 426, 28.
 ἀποδεκταί 198. 1. 427, 13.
 ἀποδείοντων 426, 29.
 ἀποδέχομαι 120, 33. 427, 8.
 ἀποδιδόμεθα 427, 19.
 ἀποδιδόμενοι 427, 18.
 ἀποδίδωμι 120, 17.
 ἀποδικάσαι 183, 21.
 ἀποδικεῖν 427, 9.
 ἀποδιοπομπεῖσθαι 7, 14. 427, 5.
 ἀποδοκιμάζω 123, 27.
 ἀπὸ δόξης 427, 7.
 ἀποδόσθαι 427, 10.
 ἀποδρῦς 427, 11.
 ἀποδύσαι 427, 26.
 ἀποδυσπετεῖ 427, 12.
 ἀπόξειν γρούσου 87, 20.
 ἀπόζων 427, 30.
 ἀποθεσπῆσαι 427, 33.
 ἀποθεινοῦμεθα 428, 3.
 ἀποθήκη 82, 28.
 ἀποθήκην 428, 2.
 ἀποθρῦξεις 427, 31.
 ἀποθρῦσαι 428, 5.
 ἀποθρῦσκοντι 427, 32.
 ἀποθύμια 428, 1.
 ἀποικοδομεῖς 428, 7.
 ἄποινα 428, 9.
 ἀποιναῖν 210, 6.

- ἀποιστέτε 428, 11.
 ἀπολόχομαι 428, 12.
 ἄποκα 439, 1.
 ἀποκαθεῖ 428, 23.
 ἀποκαθεύδουσιν 428, 13.
 ἀπὸ καιροῦ λέγειν 27, 12.
 ἀποκαταδοκία 428, 14.
 ἀποκαρτεγήσαντα 428, 20.
 ἀποκαταλλάξαι 428, 15.
 ἀποκείλαντες 428, 16.
 ἀποκείρασθαι 429, 21.
 ἀποκείρομαι 129, 20.
 ἀποκείσθαι πόρῳ 428, 17.
 ἀποκειρομένον 429, 7.
 ἀποκεφαλῆζειν 78, 31.
 ἀποκέρχημαι 130, 2.
 ἀποκηδήσαντες 428, 22.
 ἀποκήρυκτον 428, 18.
 ἀποκήρυκτος 215, 19.
 ἀποκηρύττοντες 429, 11.
 ἀποκινεῖν 429, 2.
 ἀπόκινος 429, 29.
 ἀποκλήρωσις 428, 19.
 ἀποκναίει 428, 27.
 ἀπόκνιζε 428, 31.
 ἀποκοπήναι 428, 25.
 ἀποκραυγαλισμός 429, 5.
 ἀποκριθῆναι 77, 12. 429, 31.
 ἀπόκριμα 428, 32.
 ἀποκρῖναι 208, 29. 429, 20.
 ἀποκρίνωσθαι 429, 31.
 ἀποκρινεῖται 429, 13.
 ἀποκριπόμενος 430, 2.
 ἀπόκρισις 429, 18.
 ἀποκρούεσθαι 428, 33.
 ἀποκτινύουσιν 429, 23.
 ἀποκτινύναι 29, 27.
 ἀποκτυπήσαι 208, 16. 430, 4.
 ἀποκυθέν 430, 5.
 ἀπολαύειν 430, 6.
 ἀπολαύω 123, 3.
 ἀπολαχεῖν 217, 3.
 ἀπολείπουσι 430, 11.
 ἀπόλειψις 201, 22. 430, 30.
 ἀπόλεκτον 430, 33.
 ἀπολειπότις 430, 18.
 ἀπόλεμος 430, 9.
 ἀπόλεμος χρόνος 12, 7.
 ἀπολέσθαι γελῶντα 28, 32.
 ἀπόληγε 430, 13.
 ἀπολιβάξαι 431, 3.
 ἀπολιταργῆσαι 431, 11.
 ἀπολλύασιν 8, 12.
 ἀπολλύειν 430, 28.
 Ἀπολλώνιον 430, 22.
 ἀπολογηθῆναι 182, 5.
 ἀπολογίσεσθαι 430, 15.
 ἀπολοπῆζειν 25, 26.
 ἀπολυ Damascius.
 ἀπολυμαίνεσθαι 430, 14.
 ἀπομαγδαλιά 431, 28.
 ἀπομαγδαλις 431, 28.
 ἀπομήγματα 431, 31.
 ἀπόμαθε - θέτω - θοι 17, 3.
 ἀπομάκται 431, 31.
 ἀπομάκτρα 431, 26 (Quod v.
 27 est δ', καὶ mavult Seidler.
 de Aristophanis fragm. p. 23).
 ἀπομάττεσθαι 431, 13.
 ἀπομάττων 431, 15.
 ἀπομερηρηῆξαι 431, 33.
 ἀπομερηρηῆσαι 18, 4.
 ἀπομηρίους 431, 19.
 ἀπὸ μηχανῆς 208, 9.

- ἀπομίθοι 431, 23.
 ἀπομοσθος 215, 31.
 ἀπὸ μισθωμάτων θύειν 207, 6.
 432, 1.
 ἀπομορξάμενον 431, 25.
 ἀπ' μορφη 432, 6.
 ἀπομορξοθεὶς 432, 8.
 ἀπομόσαι 432, 10.
 ἀπομούξι μύχρον 21, 1.
 ἀπομυξία 432, 9.
 ἀπόν 432, 12.
 ἀπονώσθαι 432, 13.
 ἀπόναται 432, 14.
 ἀπόνειμον 432, 15.
 ἀπονησιμένη 432, 29.
 ἀπονητί 432, 17.
 ἀπονήψασθαι 24, 3. 432, 25.
 ἀπόνοια 432, 19.
 ἀπονομή 432, 21.
 ἀπονοστήσει 432, 20.
 ἀπονοστήσειν 432, 27.
 ἀπονοχίζειν 55, 10.
 ἀπονοχίζεσθαι 13, 13.
 ἀπονοχίσει 432, 28.
 ἀποξένοισιν 432, 30.
 ἀποξυμίσασθαι 432, 32.
 ἀποξύνονται 432, 31.
 ἀποπάτημα 433, 10.
 ἀπόπατον 433, 16.
 ἀποπεριούσαι 432, 34.
 ἀποπεράτωσις Damascius.
 ἀποπερασμένον 433, 1.
 ἀποπερολήκειν 433, 5.
 ἀπόπληκτος 199, 23.
 ἀποπληξία 199, 22. 433, 7.
 ἀποπνέειν 439, 30.
 ἀποπομπάοι 433, 6.
 ἀποπομπεία 183, 1.
 ἀποπομπή 433, 4.
 ἀποπροσβέβει 433, 8.
 ἀποπροσπίξεσθαι 433, 18.
 ἀπὸ πρώτης 29, 20. 77, 14.
 ἀποπτον 433, 9.
 ἀποπτύουσι λόγους 28, 8.
 ἀπόπτυστος 11, 8.
 ἀπορῆν καὶ σφακελλῆειν 433, 21.
 ἀπορῆσαι 434, 4.
 ἀπορησία 433, 32.
 ἀπορθοῦν 29, 16.
 ἀπορθοῦν πόλιν 13, 21.
 ἀπορθεῖν 81, 25.
 ἀπορος χώρα 433, 29.
 ἀπορῶξαντες 434, 3.
 ἀπορῶθη 434, 13.
 ἀπορῶθῃσιν 433, 24.
 ἀπορῶθῃς 27, 1. 216, 30.
 ἀπορῶθητι 219, 1. 433, 26. 434, 5.
 ἀπορῶθῃ 28, 16.
 ἀπορῶθῃ 434, 12.
 ἀπορῶθῃς 433, 28.
 ἀπορῶθῃς 433, 31.
 ἀπορῶθῶς 433, 33.
 ἀπὸ ἄντιδος τριχῶν ἵππον 24, 1.
 ἀπορῶ 120, 21. 125, 24.
 ἀπορώτατος 434, 9.
 ἀπορώτατοι 435, 10.
 ἀπορώτατον τοὺς ὄμους τοῦ με-
 τὰλλον 205, 10.
 ἀπορῶνται 434, 15.
 ἀπορῶσθαι 435, 9.
 ἀπορῶσθαι 434, 16.
 ἀπορῶσθαι 206, 23.
 ἀπορῶσθαι 83, 21.
 ἀπορῶσθαι 434, 14.

- ἀποσιμῶσαι 434, 22.
 ἀπόσιτος 83, 17. 434, 18.
 ἀποσκευάζομενος 434, 19.
 ἀποσκευάζοντες 434, 21.
 ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν 425,
 23.
 ἀποσιγητῆ 435, 15.
 ἀποσικλιῆ 435, 13.
 ἀποσκολύψαι 435, 24.
 ἀποσκοπεῖσθαι 435, 21.
 ἀπὸ σκοποῦ 435, 16.
 ἀποσκοπεῖται 435, 17.
 ἀποσκυθῆσαι 435, 19.
 ἀποσφεῖ 436, 22.
 ἀποσφῶμεν 436, 23.
 ἀποσπυδαῖον 436, 25.
 ἀπόστα 81, 12. 436, 14.
 ἀποστάσιον 436, 2.
 ἀποστασίον 184, 25. 201, 5.
 434, 24 et 30.
 ἀπόστασις 80, 32. 435, 26.
 ἀποστελλόμενος 216, 32.
 ἀποστερῶ 119, 6.
 ἀποστηράμενον 435, 11.
 ἀποστηράμενος 183, 25.
 ἀποστηρῶσθαι 436, 24.
 ἀποστήσωνται 436, 26.
 ἀποστολαί 436, 28.
 ἀποστολεῖς 203, 22. 435, 29.
 ἀπόστολος 217, 26.
 ἀποστοματίζειν 26, 1. 436, 33.
 ἀπὸ στόματος 77, 1. 436, 6.
 ἀπὸ στόματος λέγειν 22, 24.
 ἀπόστοργον 435, 33.
 ἀποστρακισθῆναι 436, 29.
 ἀπόστρεπτος ἄπιθι 10, 22.
 ἀποστροφῆ 436, 27.
 ἀποστρυγόντες 436, 31.
 ἀπὸ συμβόλων δικάζει 436, 1.
 ἀποσυστῆσαι 436, 20.
 ἀποσφουδον 436, 21.
 ἀποσχεδιάσας 436, 32.
 ἀπόσχη 436, 34.
 ἀποσχῆναι 437, 1.
 ἀποσχουλάσαντες 437, 2.
 ἀποταγῆναι 11, 10.
 ἀποταμιεύεται 437, 6.
 ἀποταυρούμενος 437, 8.
 ἀπόταρον 205, 15.
 ἀπόταφος 437, 13.
 ἀποτεθνήκεν 437, 7.
 ἀποτεθρομένους 437, 3.
 ἀποτείνεται 437, 9.
 ἀποτειχίζων 437, 10.
 ἀποτείχισται 437, 27.
 ἀποτελευτησία Damascius.
 ἀποτεμεῖν μηχανῆς 28, 29.
 ἀποτεμεῖται 437, 11.
 ἀποτετειχιωμένος 437, 28.
 ἀποτεινύχεται 79, 4.
 ἀποτενύξασθαι 437, 12.
 ἀποτηῆσαι λιμῶ 19, 6.
 ἀποτιμῆν 201, 29. 437, 15.
 ἀποτιμῶσθαι 184, 18.
 ἀποτίμημα 200, 29. 423, 12.
 437, 15.
 ἀποτιμήματα 201, 30.
 ἀποτίμησιν 437, 30.
 ἀποτίμησις 200, 29. 423, 12.
 ἀποτιμηται 201, 25. 437, 15.
 ἀπὸ τόμον 29, 21.
 ἀπὸ τοῦ πράγματος 437, 31.
 ἀποτραχύνεται 437, 32.
 ἀποτραχύνου 26, 19.

- ἀποτριμάσαι 438, 7.
 ἀποτριμάσαι 438, 7.
 ἀπότριψις 438, 1.
 ἀποτριπταί 437, 33.
 ἀποτροπλισμὸν 438, 5.
 ἀποτρόγην 438, 9.
 ἀποτυμπανίσαι 198, 20. 438, 12.
 ἀποτυμπάνισον 438, 16.
 ἀποτυχεῖν 121, 27.
 ἀποτυχίσαι 438, 17.
 ἀποτυχισθεῖς 438, 17.
 ἄπουργοι γωνία 434, 1.
 ἀποφαντικός 438, 19.
 ἀποφανῶσαι 439, 10.
 ἀπόφασις 438, 27.
 ἀπόφασις δίκης 210, 25.
 ἀποφάσκει 438, 22.
 ἀποφέρει πλέων 10, 28.
 ἀποφήληκίσαι 439, 9.
 ἀπόφημι 438, 23.
 ἀποφθεγγόμενος 439, 17.
 ἀποφοιβῶν 439, 7.
 ἀποφοιτῶν 439, 8.
 ἀποφορᾶν 439, 1.
 ἀποφράδες 204, 31.
 ἀποφράδες ἡμέραι 5, 8. 438, 31.
 ἀποφυγγάνει 79, 4.
 ἀποφυγγάνειν 438, 25.
 ἀποφυσήσας 439, 3.
 ἀποφώλιοι 439, 12.
 ἀποφώλιον 439, 14.
 ἀποχετεύονται 439, 19.
 ἀποχοιριάζειν 439, 27.
 ἀποχοιριῶσαι 439, 26.
 ἀποχρᾶν 81, 31. 439, 20.
 ἀπόχρη 124, 17. 197, 8. 439, 21.
 ἀποχρώντως 439, 22.
 ἀποχρώσης 439, 25.
 ἀποχώρησις 439, 18.
 ἀποψύς 440, 11.
 ἀποψᾶσθαι 26, 32.
 ἀποψηφίζονται 440, 7.
 ἀποψηφίω 122, 26.
 ἀποψηφισθέντα 201, 17. 439, 32.
 ἀποψήφισιν 440, 9.
 ἀποψήφισις 186, 7.
 ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀποκτεῖ-
 ναι 9, 20.
 ἀποψοφεῖν 439, 29.
 ἀποψύχει 26, 12.
 ἀποψύχειν 210, 17. 440, 10.
 ἀποψύχεσθαι 7, 10.
 ἀποψόμενον 439, 31.
 ἀπραγμων 440, 33.
 ἀπρακτεῖν 9, 18.
 ἀπραξία 83, 14.
 ἀπριάνην 440, 12.
 ἀπριξ 440, 13.
 ἀπροβούλετον 440, 21.
 ἀπροόπτως 214, 29. 440, 14.
 ἀπρόςβλητον 440, 15.
 ἀπροςδεής 440, 16.
 ἀπρόσειλος 440, 32.
 ἀπροςήγορος ἄνθρωπος 440, 17.
 ἀπρόσιτος 440, 19.
 ἀπρόσκλητον 440, 20.
 ἀπρόσκλητος δίκη 199, 14.
 ἀπρόσδοτος 25, 10.
 ἀπρόστιστον 201, 12. 434, 30.
 440, 26.
 ἄπροτον 441, 1.
 ἀπρότων 440, 28.
 ἄπτεισθαι 441, 6.
 ἄπτόν 441, 7.

- ἄπτων 441, 8.
 ἄπτωξ Theognostus f. 30.
 ἀπύθμην, βαθυπύθμην, ὀλιγο-
 πύθμην Theognostus f. 57.
 ἄπυρον πινακίον 14, 22.
 ἄπυοτα 441, 9.
 ἄπυοι 441, 10.
 ἄπυα 441, 11.
 ἀπφῶς 857, 7.
 ἀπωδόν 441, 12.
 ἄπωθεν 441, 13.
 ἀποικιστοικον μειράκιον 25, 15.
 ἀπόμοσα μὴ οὐ πράξιαι τοῦτο
 11, 27.
 ἀπόμοστον 441, 14.
 ἀπόμοστον πρῶγμα 21, 3.
 ἀπωνθησέται 432, 16.
 ἀπωτέρω 441, 17.
 ἀπώχοιτο 441, 18.
 ἄρα 441, 19.
 ἄρα 490, 3. 968, 25.
 Ἀράβιος ἀληθής 214, 30.
 ἄραϊς 441, 21.
 ἀράκους 442, 19.
 ἀράμενοι 44, 22.
 ἀράμενον φέρειν 10, 4.
 ἀράζει 441, 23.
 ἄραρον 441, 24.
 ἄραρον 441, 27.
 ἀραρυῖαν 441, 29.
 ἀραρώς 441, 28.
 ἀρασθαι 358, 2. 442, 13.
 ἀρασσόμενα 442, 14.
 ἀραῦται 442, 16.
 ἀράτων 442, 15.
 Ἀραφήνιος 441, 26.
 ἀράχνης 442, 1.
 ἀραλίως 442, 26.
 ἄρας 206, 7. 442, 30.
 Ἀργεῖος διὰ τῆς εἰ διαφθόγγου·
 οἱ γὰρ Αἰολεῖς Ἀργεῖος λέγουσι,
 διασιῶντες τὸ εἰ. Choerob. or-
 thograph.
 ἀργιλοφοι 8, 14. 443, 4.
 ἀργιλώδης 442, 28.
 ἀργιόδοιτα 442, 27.
 ἀργίποδες 442, 29.
 Ἀργουσα 443, 18.
 ἀργυραμοιβόν 442, 24.
 ἀργυραμοιβός 18, 30. 442, 22
 et 23.
 ἀργυρέμιον Theognostus f. 83.
 ἀργυρία 79, 20.
 ἀργυρίδιον 442, 8.
 ἀργύριον 442, 10.
 ἀργύριον ἔχει οὐδ' ὅσον 3, 27.
 ἀργυροῦ δίκη 201, 32. 443, 15.
 ἀργυρίς 443, 5.
 ἀργυρίς θήκη 443, 6.
 ἀργυρίζται 442, 12.
 ἀργυρογιώμων 18, 30. 443, 3.
 ἀργυροδίνης 443, 20.
 ἀργυροκοπέιον 443, 10.
 ἀργυρόποδε δίφρον 443, 12.
 ἀργυροσκοπός 18, 30.
 ἀργύρωμα 79, 18.
 ἀργυρώματα 442, 6.
 ἀρδάνιον 441, 30.
 ἀρδεύειν 443, 22. 597, 17.
 Ἀρδητικός 183, 4. 207, 2. 443,
 24.
 Ἀρειος πάγος 197, 22. 212, 9.
 311, 9. 444, 1.
 Ἀροπιγίτης 587, 22.

ἀρέσκω 125, 9.
 ἀρεστήρ 215, 29. 443, 32.
 ἀρεστός 80, 20.
 ἀρετή 443, 33.
 Ἄρεως] τὰ εἰς εὐς ἀποβάλλουσι
 τὸ ὕ κατὰ τὴν γενικὴν χωρὶς
 τοῦ Ἄρεως Ἄρεως· τοῦτο γὰρ
 ἐφύλαξε τὸ ὕ παρὰ τοῖς Διο-
 λεύσιν, οἷον Ἄρεως στρατιωτέ-
 ροις, καὶ πάλιν τὸ γὰρ Ἄρεω
 καταθανεῖν καλόν, καὶ πάλιν
 μίξαντες ἀλλήλοισιν Ἄρενα.
 Choerob. ad Theodos. f. 119.
 Conf. Boeckh. Staatshaushalt.
 2. p. 397.
 ἀρηάματος 444, 27.
 ἄρην 7, 11.
 Ἄρης 1237.
 Ἄρθμιος 444, 13.
 ἀρίβαλλος 444, 23.
 ἀρίων ἀρίωνος εἶδος δόρατος.
 Theognostus f. 24.
 Ἄρζας Ἄρζα 1186.
 ἀριθμητικά] λέγει ὁ Ἀπολλώ-
 νιος ὁ τεχνικός ὅτι τὰ ἀριθ-
 μητικά οὐκ ἔχουσι κλητικὴν διὰ
 τοιαύτην αἰτίαν. τὰ ἀριθμητικά
 ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν ση-
 μασίαν, οἷον ἕν· ἑπτὰ τρεῖς ἢ
 τέσσαρας ἢ πέντε, διαχωρίζω
 τούτους τοὺς ἀριθμοὺς ἐκ τῶν
 ἄλλων. ἐπειδὴ οὖν τὰ ἀριθμη-
 τικά ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν
 σημασίαν, εἰκότως οὐκ ἔχουσι
 κλητικὰς. τὰ γὰρ ἐπιμεριζόμενα
 οὐκ ἔχουσι κλητικὰς, οἷον ἐκά-
 τρος, ἕκαστος, ἕτερος, ἄλλος,

ἐπειδὴ ἡ κλητικὴ παρόντος προσ-
 ῶπου ἐστὶ παρασάτις, οἷον ἄν-
 θρωπε, Σώκρατες, ὁ δὲ ἐπιμε-
 ρισμὸς ἀπὸν πρόσωπον παρ-
 ῶσιν. Choerob. ad Theodos.
 f. 117. Conf. Etym. M. p. 320.
 ἀρισταίνω Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 Ἀρισταίων 444, 19.
 ἀριστεῖον 211, 27.
 ἀριστεροζύγης 10, 25.
 ἀριστερός 444, 18.
 ἀριστεροστάτης 444, 15.
 Ἀριστεύς 444, 17.
 ἀριστηῖον 444, 14.
 ἀριστητικός 79, 22.
 ἀριστινὸν 218, 31. 444, 28.
 ἀριστος κλέπτειν 10, 31. 29, 9.
 ἀριστος λωποδυτεῖν 29, 9.
 ἀριστος ὁ ἐν πολέμῳ λοχυρός 603,
 18.
 οἱ Ἀριστοφάνει - τὰς Ἀριστοφάνει
 1191.
 ἀρίστων ἄπεισθαι βουλευμάτων
 29, 10.
 Ἀριάδας μιμούμενος 218, 19.
 ἄρκιον 445, 17.
 ἄρκτηῦσαι 206, 4. 444, 30.
 ἄρκτηον 445, 14.
 ἄρκτηῦρον 205, 24.
 ἄρκτηῦρος 445, 20.
 ἄρκυς 445, 24.
 ἄρκυρός 445, 22.
 ἀρμάτειον μέλος 445, 27.
 ἀρματοπήξ, κλινοπήξ, ξυμπήξ,
 κερματοπήξ, μολυβδοπήξ, εὐθήξ,
 φιλοθήξ. Theognostus f. 29.
 ἀρ-

ἄρμενα 445, 33.
 ἄρμογή 15, 20, 83, 19.
 ἄρμόδιος 445, 28.
 ἄρμωσται 206, 16. 445, 29.
 ἄρμωστής 211, 7.
 ἄρμώτω 125, 13.
 ἄρνακίδα 446, 1.
 ἄρνακίς 83, 24.
 ἄρνωσθαι 446, 2.
 ἄρρῶομεν 446, 8.
 ἄρρότους 446, 6.
 ἄροῦν 446, 7.
 ἄροῦν ἐπὶ καλίμῳ πυροῦς 216,
 25.
 ἄρουραῖος Οἰνόμαος 184, 3. 211,
 32.
 ἄρπύγη 446, 10.
 ἄρπαγή 446, 10.
 ἄρπαγμαῖος 5, 25.
 ἄρπαξομίλης 25, 17.
 ἄρπεδόνη 446, 9.
 ἄρπην 446, 12.
 ἄρράβακα 446, 26.
 ἄρράβασσιν 446, 27.
 ἄρράβων 446, 23.
 ἄρράων 24, 5. 442, 20. 446, 15.
 ἄρρενοῦσθαι 19, 4.
 ἄρρενωπούς 446, 24.
 ἄρρήτως ἔχειν 24, 25.
 ἄρρήφορῶν 202, 3. 446, 18 et 28.
 ἄρρήφορία 202, 6. 446, 29.
 ἄρρήφοροι 446, 29.
 ἄρρήχοι 446, 31.
 ἄρρήχος 208, 25.
 ἄρρῶν 446, 22. τὰ εἰς ὃ λήγοντα
 ἐπιρρήματα μὴ τοπικῶς λαμβανόμενα
 διὰ τοῦ ὃ γράφονται,

οἶον πάγχυ, πρόχυ, δειρῶ, πῆλυ
 ἄρρῶν (ἐπίφθεγμα τῶν ἐρετῶν,
 ὡς ἐπὶ κνηγετῶν τὸ σί(ε), κόκκω
 (τὸ ἐλάχιστον), ἔμβραχυν, ἰὺ
 (τὸ θωμιαστικόν, ὃ λέγεται καὶ
 ἰηῦ) — εὐθύ, μεσηγῆ, μεταξὺ,
 ἀντιγῶ. Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἄρρῶθμος 448, 21.
 ἄρρῶθειν 446, 16.
 ἄρρῶξιν 1267.
 ἄρρῶστήμων 447, 1.
 ἄρρῶστία 18, 1.
 ἄρρῶστία τὰ στρατεύειν 446, 13.
 ἄρρανα 1173.
 ἄρραι 447, 3.
 ἄρραων 447, 2.
 ἄρράβη 447, 4.
 ἄρραι 447, 30.
 ἄρραμος 447, 5.
 ἄρράνη 447, 7.
 Ἄρραμις Ἄρραμίτος 1188.
 Ἄρραμισία 448, 1.
 Ἄρραμίσιον 448, 12.
 ἄρραγμα 204, 21.
 ἄρραγμα βυβαριτίου 447, 9.
 ἄρραγ 447 29.
 ἄρραγμός 447, 19.
 ἄρρα 210, 27. 447, 11.
 ἄρρα, ἄρραως 11, 19. 206, 11.
 ἄρρα 447, 31.
 ἄρραῶξιν 447, 15.
 ἄρρατιπής 448, 18.
 ἄρρατιπής 448, 11.
 Articulum non ponit ante no-
 men substant. sequente adie-
 ctivo 536, 4.
 ἄρραροῦσθαι 447, 20.

- ἄφθιμελής 447, 23.
 ἄφθι μὲν πλείους γίνεται 208, 6.
 ἄφθικους 448, 16.
 ἄφθιστομος 448, 17.
 ἄφθίφρονες 447, 24.
 ἄφθίφρους 20, 10.
 ἄφθίως 448, 6.
 ἄφθοποπεῖν 447, 26.
 ἄφθοπόπην 22, 23.
 ἄφθοπόπον 447, 25.
 ἄφθοπωλία 20, 19.
 Ἄφθος 448, 9.
 ἄφθοσιτεῖν 447, 27.
 ἄφθύνειν 448, 19.
 ἄφθύνματα 82, 32.
 ἄφθύναντες 448, 20.
 ἄφθῦσαι 82, 31.
 Ἄφθυς Ἀφύαντος 1185.
 ἄφύβαλλος 448, 27.
 Ἀφύβας 448, 30.
 ἄφύει 448, 28.
 ἄφυσάμενος 448, 23.
 ἄφυσος ἄγγειον πλεκτὸν σπυρι-
 δῶδες. Theognostus f. 49.
 ἄφύτιστα 448, 24.
 ἄφύστιχος 27, 30.
 ἄφυστίχους 448, 29.
 ἄφύταινα 20, 22.
 ἄφυν οἱ ἀπὸ δύσεως μέχρι ἰσθμῆ
 Ἀχαιοί. τοῦτο δὲ καὶ μονοσυλ-
 λάβως λέγεται παρὰ τοῖς Ἑλ-
 λησι· ὄφυν γὰρ παρ' αὐτοῖς εἴ-
 ρηται. Theognostus f. 64.
 ἄφχαί 184, 20.
 ἄφχαιέστερον 80, 8.
 ἄφχαιικά 449, 10.
 ἄφχαϊκὰ φρονεῖν 22, 30.
 ἄφχαϊκῶς 83, 1.
 ἄφχαῖον 448, 31.
 ἄφχαῖος 13, 30. 449, 1.
 ἄφχαιοτρόπως 449, 2.
 ἄφχαίου 215, 33.
 ἄφχαιρεσιάζειν 449, 26 et 28.
 ἄφχαιρεσίας 215, 3. 449, 29.
 ἄφχαλῶς 198, 25. 449, 4 et 6.
 ἄφχαιῶ 449, 7.
 ἄφχειν ὁ πατήρ σε παρηγγήησέ
 μοι 6, 7.
 ἄφχένυπον 449, 13.
 ἄφχέω 597, 17.
 ἄφχηγέται 449, 14.
 ἄφχηθεν 7, 12. 83, 13. 450, 4.
 Ἀφχιδάμειος πόλεμος 450, 1.
 ἄφχιερῶν 449, 31.
 ἄφχιθεωρός 199, 17. 450, 6.
 ἄφχιτέτων 202, 28. 450, 14.
 ἄφχροντες ἐννέα 184, 11. 449, 17.
 ἄφχω 120, 24.
 ἄφχων 27, 9. 199, 9. 310, 1. 450, 9.
 ἄφχώνης 202, 27.
 ἄφωγή 450, 21.
 ἄφωγός 450, 22.
 ἄφώματα 450, 23.
 ἄφωματοπῶλια 24, 21.
 ἄφσαι 450, 30.
 ἄφσιλῆς 450, 28.
 ἄφσάλπιγγιτον ὄφραν 450, 26.
 ἄφσας 208, 24.
 ἄφσάφες 450, 25.
 ἄφσβεστος 450, 31.
 ἄφσβολή 17, 23.
 ἄφσβολος 17, 22. 450, 32.
 ἄφσέλγειν 217, 9. 451, 5 et 6 et 10.
 ἄφσελγές 451, 10.

ἀσελγής 198, 24. 451, 11.
 ἄσεπτον 451, 19.
 ἄση 451, 20.
 ἀσημαντα 451, 21.
 ἀσημάντοις 451, 23.
 ἄσημον 82, 7.
 ἄσθμα 451, 25.
 ἀσθμάζειν 451, 26.
 Ἄστυ 451, 28.
 Ἀσιάδος κρούματα 452, 5.
 Ἀσιός 451, 31.
 ἀσκαλαβώτην 452, 6.
 ἀσκαλλῶ 24, 19.
 ἀσκάντης 452, 21.
 ἀσκαρδαμνκτὴ δρῶν 452, 22.
 ἀσκαρίζειν 24, 17.
 ἀσκεῖν 17, 29. 217, 29.
 ἀσκεῖν κικιά 26, 31.
 ἀσκεῖται 452, 9.
 ἄσκενον 452, 10.
 ἀσκήσασα 452, 11.
 ἀσκησις 452, 12 et 13.
 ἀσκητιῦν 17, 29.
 ἀσκητικός 452, 16.
 ἀσκητικῶς 17, 29.
 Ἀσκληπιεῖον 452, 8. τὰ ἐπὶ τε-
 μενῶν διὰ τῆς εἰσὸς οὐδέτερον μο-
 νογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προ-
 παροξύνοντα τε καὶ προπερισπώ-
 μενα διὰ τῆς εἰ διφθόγγης γρά-
 φονται. τούτων δὲ αὐτῶν ὅσα
 ὑπὸ τῶν εἰς εἰσὸς παράγονται τῆς
 γενικῆς καθαρῆς οὐσης, μὴ φυ-
 λαττούσης τὸ σύμφωνον τῆς γε-
 νικῆς. τὰ γοῦν προπερισπώμενά
 εἰσι τοιαῦτα, ὅσον πρυτανεῖον,
 Νημεσεῖον, Σερραπτεῖον· οὐ γὰρ

ἐφύλαξε τὸ δ' τῆς γενικῆς τοῦ
 Σερραπτεῖος. τοιοῦτο καὶ τὸ Ὀσι-
 ρεῖον, Ἄνουβεῖον, Τεχοσεῖον.
 Βενδίδειον δὲ προπαροξύνονον·
 ἐφύλαξε γὰρ τὸ δ' τῆς Βενδίδος
 γενικῆς. ὁμοίως καὶ τὸ Θετί-
 δειον. προπερισπῶνται δ' ὁμοί-
 ως διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γρα-
 φόμενα καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ὅς
 καθαρῶν, τῶν εἰ παραληγομένων,
 κῦρμα καὶ κτητικά, καὶ ὅσα τῆ
 εἰ διφθόγγου παραλήγεται, ὅσον
 Ἀσκληπιεῖον (Ἀσκληπιὸς γὰρ),
 Ὀλύμπιος Ὀλυμπιεῖον, Καπιτώ-
 λειον, Ἀμμωνιεῖον (τὸ γὰρ κτη-
 τικὸν διὰ τοῦ εἰ). οὕτω δὲ καὶ
 τὰ προπαροξύνοντα, Πλετόνειον,
 Ἡράκλειον, Ποσειδῶνειον, Χα-
 ρῶνειον, Αἰάκειον, Διοσκόρειον,
 Ἐλένειον, Κλεοπύττειον, Τιμῶ-
 νειον, Μανσῶλειον, Καισάρειον.
 οἷς ὅμοια καὶ ἐπὶ ἐσοτῶν Μου-
 σεῖον, Σερραπτεῖον, Ἡράκλειον,
 Ὀμήρειον. Theognostus f. 84.
 ἀσοθύλακον 452, 28.
 ἄσκοπον 452, 15.
 ἀσκορδίνωτος 452, 25.
 ἀσκούμενος 452, 17.
 ἀσκοφορεῖν 214, 3.
 ἀσκοφόροι 214, 3.
 ἀσκολιάζειν 24, 15.
 ἀσκολίζειν 24, 15.
 ἀσκόλλζοντες 452, 18.
 ἄσμα 452, 30.
 ἄσμεναίτια 12, 11.
 ἄσμενοι 218, 33.
 ἄσμενος 452, 32.

- ἄσμενώτερος 12, 11.
 ἄσολοίκως 452, 33.
 ἄσπάζεσθαι 14, 4. 453, 8.
 ἄσπάζητον. 453, 18.
 ἄσπάζοντες 453, 1.
 ἄσπάλυθος 10, 9. 453, 20.
 ἄσπάλια 453, 2.
 ἄσπυλιεύεσθαι 217, 7.
 ἄσπυλιεύς 453, 2.
 ἄσπυλλισαί 183, 14.
 ἄσπυράγους 24, 10.
 Ἄσπυρα 453, 12.
 ἄσπυσίως 453, 5.
 ἄσπυσισαί 453, 4.
 ἄσπυς 453, 6.
 ἄσπλήγησεν 453, 19.
 ἄσποιδοί 453, 7.
 ἄσπονδος 453, 21.
 ἄσσυ 453, 26.
 ἄσσυστα 453, 25.
 ἄσπύθητος 454, 17.
 ἄσπύθητότατον 455, 17.
 ἄσπύνδαι 325, 14.
 ἄσπύνδης 455, 31.
 ἄσπυφίδα 455, 28.
 ἄσπυφίς 453, 27.
 ἄσπυφύς 453, 27.
 ἄσπυφος 454, 3.
 ἄσπυφίης 455, 10.
 ἄσπύζεσθαι 454, 14.
 ἄσπύζεται 454, 16.
 ἄσπύζομενος 455, 11.
 ἄσπύζον τι καὶ κατεθήνημενον
 εἰπεῖν 9, 3. 453, 33,
 ἄσπύζος 206, 29. 453, 5 et 7
 et 14.
 ἄσπυλός 454, 11.
 ἄσπυρμός 455, 13.
 ἄσπυρών 455, 32.
 ἄσπυρκα 456, 1.
 ἄσπυρφία 455, 5.
 ἄσπύριον deminut. Theognos-
 tus f. 82.
 ἄσπυρέντα 455, 7.
 ἄσπύρων τέθρηπτος 455, 8.
 ἄσπυροι 455, 9.
 ἄσπυρ 17, 3.
 ἄσπυκόν εμπόριον 208, 26. 284,
 6. 456, 3.
 ἄσπυκός 454, 7.
 ἄσπυκτον χωρίον 455, 20.
 ἄσπύζονοι 456, 5.
 ἄσπυργία 78, 6.
 ἄσπύς 455, 14.
 ἄσπυράβη 205, 3. 454, 18.
 ἄσπυρβηλάτης 455, 15.
 ἄσπυράγαλοι 79, 24.
 ἄσπυράγαλοι δίκαιοστοι 205, 1.
 ἄσπυράγαλος 454, 22.
 ἄσπυρατή δι' ἄρματος 212, 16.
 ἄσπυρατήγια 24, 24.
 ἄσπυράχους 454, 32. 455, 2.
 ἄσπυροθέμων Damascius.
 ἄσπυρόμαντις 52, 32.
 ἄσπυρτον 14, 13.
 ἄσπυργέτων 455, 4.
 ἄσπυρόμοι 455, 24.
 ἄσπυροποιῶν 455, 16.
 ἄσπυρταν 456, 7 et 9.
 ἄσπυρβατον 456, 11.
 ἄσπυράρητον 456, 12.
 ἄσπυρδυσίως 456, 13.
 ἄσπυρσα 78, 15.
 ἄσπυρήτη 1045, 8.

- ἄσυνθεσία 456, 14.
 ἄσυνθετος 456, 15.
 ἄσυνθετώτατον 456, 19.
 ἄσύντακτον 456, 16.
 ἄσυνταξία 1021, 9. 1267. 1282.
 ἄσυντελής 456, 17.
 ἄσυσταταῖν 1033, 20.
 ἄσύφηλον 456, 18.
 ἄσύφηλος ἕβρις 14, 19.
 ἄσφάλεια 456, 27.
 ἄσφραλεστέρους 456, 29.
 ἄσφάραγος 456, 30.
 ἄσφάραγος 24, 8.
 ἄσφοδελος 457, 5.
 ἄσφραδελός 457, 12.
 ἄσφάλειν 80, 15.
 ἄσφάλων 457, 15.
 ἄσχεδωρος 457, 21.
 ἄσχετός 457, 17.
 ἄσχημονῆσαι 83, 26.
 ἄσχολεῖν 197, 1.
 ἄσχολοῦμαι 457, 18.
 ἄσώδης ἐστίν 457, 24.
 ἄσωτεῖον 24, 29.
 ἄσωτος 457, 26.
 ἄτακτῖ Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἄτακτοι 216, 12.
 ἄταλαιπώρον 457, 27.
 ἄταλαιπώρως 457, 28.
 ἄταλάντη τριήρης 203, 5. 460, 2.
 ἄτάλαντον 457, 32.
 ἄταλῆσιν 458, 1.
 ἄταμειντον 458, 2.
 ἄτάγ 458, 4 et 5.
 ἄτάγβητος 458, 6.
 ἄταρνεύς 458, 9.
 ἄταρ οὖν 458, 8.
 ἄταρ ὡς 458, 7.
 ἄτάσθαλι 458, 10.
 ἄτε 458, 22.
 ἄτέγκτοις 458, 11.
 ἄτεγκτος 218, 22. 458, 13.
 ἄτεγκτος παρηγορήμασιν 6, 13.
 458, 18.
 ἄτε δῆ 458, 24.
 ἄτέκμαστον 458, 25.
 ἄτέλεια 458, 27.
 ἄτελεύτητον 458, 28.
 ἄτελῆ 458, 26.
 ἄτερές 458, 30.
 ἄτερός 20, 16.
 ἄτερο 458, 32. 1095.
 ἄτερόμων ἄνθρωπος 8, 16. 20,
 16.
 ἄτερόμονες 459, 3.
 ἄτερόμων 459, 2.
 ἄτερομάτιστος 459, 8.
 ἄτεροπὲς ἔργον 29, 13.
 ἄτευξις Damascius.
 ἄτεχνία 651, 26.
 ἄτέχνους 459, 9.
 ἄτέχνως 459, 11.
 ἄτεχνῶς 459, 10.
 ἄτημελήτος 66, 14.
 ἄτημελήτους 459, 13.
 ἄτημελῶς 459, 14.
 ἄτηρίας 459, 15.
 ἄτηρὸν κικόν 459, 17.
 ἄτηρότατον 459, 15.
 ἄτης ὕψ 207, 25.
 ἄτιθασον 459, 18.
 ἄτιμωγῆς 459, 31.
 ἄτιμαζόμενοι 207, 17.

- ἀτλητος ἀγών 202, 7. 459, 26.
 ἄτμος 198, 26. 459, 19.
 ἀτιμώρητος 459, 16.
 ἀτλήτω 460, 1.
 ἀτιμῶν κρείς 7, 1.
 ἄτιμς 460, 6.
 ἀτιμῶν 460, 7.
 ἀτοπίως πλέως ἀνθρώπος 21, 23.
 ἀτοπον 460, 8.
 ἀτόπως 460, 10.
 ἀτρακτον 460, 15.
 σεσημειῶται τὸ Ἄτραξ Ἄτραγος
 διὰ τοῦ ᾗ κλιθέν· ἔστι δὲ ἕθνος.
 περὶ οὗ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τοῦτο
 ἀναλογώτερόν ἐστι διὰ τοῦ ᾗ
 κλινόμενον, οἷον Ἄτρακς, ὡς
 παρὰ Καλλιμάχου Ἄτράκιον δὲ
 ἔπειτα λευκόσπαδα πῶλον ἐλαύνει,
 ἀντὶ τοῦ Ἄτρακα πῶλον ἐλαύνει
 ἀποσπασθεῖσαν ἀπὸ λύκου.
 Choerob. ad Theodos.
 ἀτραπητός 460, 17.
 ἀτραπῆξεν 460, 27.
 ἀτραπούς 460, 16.
 ἀτρακεῖ 460, 18.
 ἀτρακές 460, 19.
 ἀτρήμα 460, 20.
 ἀτρήμις 460, 20.
 ἀτρεμία 460, 22.
 ἀτρεμῶν 460, 23.
 ἀτραπὶ Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἀτραστον Damascius.
 ἀτρίβων 12, 1.
 ἄτριψ 11, 31.
 ἀτρηφοὶ καὶ ἀνάγοιγοι καὶ λικνι-
 σταὶ ἵπποι 26, 4.
 ἄτρυτος 460, 24.
 ἀτρυφερός 460, 25.
 ἄττα 197, 9. 460, 32. 461, 8.
 ἄτταγᾶς 461, 21. ἄτταγᾶς ἀτ-
 ταγᾶ 1186.
 ἄτταγινάριον 1186.
 ἄττάρατοι 461, 25.
 ἄττει 460, 31.
 ἄττελεβος 460, 30.
 ἄττεσθαι 452, 30. 461, 26.
 ἄττην 461, 19.
 ἄττης 461, 11.
 ἄττικῆξεν 12, 26.
 ἄττικισμός 461, 17.
 Ἄττικοῖς χορμίμασι 461, 13.
 ἄττικουργές 461, 30.
 ἄττικουρη 461, 32.
 ἄττων 204, 17.
 ἀτίθανος 19, 3.
 ἀτυφία 462, 5.
 ἄτυφον 462, 9.
 ἀτύφου μοίρας 462, 8.
 ἀτυχεῖν 183, 17. 217, 18. 461, 2.
 ἀτυχεῖν 462, 1.
 αὐ 462, 13. 522, 4.
 αὐάνεται 462, 15.
 αὐάνθη 462, 17.
 αὐασμός 462, 15.
 αὐάτη Acol. i. q. ἄτη 694, 19.
 αὐδα 462, 18.
 αὐδῆ 462, 19. 1096.
 αὐδήσσα 462, 20.
 αὐδήσας 462, 22.
 αὐεῖ 1095.
 αὐεσθαι πῦρ 13, 19.
 αὐθάδης 462, 23.
 αὐθαίρετος 462, 24.

αὐθέλαστα 17, 24. 462, 25. 463, 2.
 αὐθέλαστος 463, 1. 1067.
 αὐθέντης 15, 19. 463, 4.
 αὐθημερόν 82, 14. 463, 6.
 αὐθι 463, 7.
 αὐθιγενής 25, 24. 463, 10.
 αὐθιν] αὐθις καὶ αὐθι καὶ αὐ-
 θιν, ὅτε φωνῆεν ἐπιφέρειται,
 διὰ τοῦ ῥ, ὅτε δὲ οὐμφωνον,
 ἄνευ τοῦ ῥ. Cod. Barocc. 50.
 f. 106. Idem paullo ante: τὰ
 εἰς ῥ ἐπιδρόμηματα, ἐκ πλεονα-
 σμοῦ ἔχοντα τὸ ῥ, διὰ τοῦ ῥ
 γράφονται, οἷον αὐθι αὐθιν
 (οὕτω γὰρ φησι λέγεται παρὰ
 Ῥηγηνοῖς), πάλι πάλιν, πέφυσι
 πέφυσιν (ὃ καὶ πέφυτις λέγεται
 Δωρικῶς), αἰν (ὅπερ ἀπὸ τοῦ
 αἰεὶ γέγονεν), νυνίν, οὕτωςίν.
 αὐθις 463, 8.
 αὐθις αὐ πάλιν 463, 11.
 αὐθις αὐ Πυθιάδ' ὁδός 11, 12.
 αὐθυπότακτα ἔχηματα 1086.
 αὐθωρήτους 463, 13.
 αὐλαλα 463, 14.
 αὐλαλαν 83, 7.
 αὐλή πρόσειλος 14, 26.
 αὐληρον 464, 2.
 αὐλία θύρα 26, 28. 463, 16.
 αὐλλεσθαι 7, 25. 463, 22.
 αὐλλεῖται 463, 18.
 αὐλλιζόμενοι 463, 24.
 αὐλλικουροι 463, 25.
 αὐλισμόν 463, 26.
 αὐλός 463, 27.
 αὐλών 463, 29.
 αὐλώνες 463, 32.

αὐλωνίζουσα 464, 1.
 αἰοι 462, 15.
 αὔξην 464, 3. τὸ αὔξη καὶ αὐτὸ
 ἀμφίβολον περὶ τόνον. οἱ μὲν
 γὰρ βαρυτονοῦσι, λέγοντες αὐτὸ
 ἀπὸ τοῦ αὔξησις ἀποκεκόφθαι.
 Ἡρωδιανὸς δὲ συνηγορεῖ τοῖς
 ὀξύνοισιν. Theognostus f. 76.
 αὔξις 464, 5.
 αὔκνεισθαι 7, 5.
 αὔραν 464, 8.
 αὔρηκτος Aeol. i. q. ἀόρηκτος
 694, 22.
 αὔριβατον 464, 9.
 αὔσαι 464, 12.
 αὔσαντων 464, 14.
 Αὔσοντων 464, 15.
 αὐτὰ ἔλαστα 462, 28.
 αὐτὰ καὶ τὰ φίλιτα 16, 24.
 αὐταρ 508, 8. αὐτάρ 522, 4.
 αὐταρχεῖν 12, 3.
 αὐτάρχων, αὐτάρχως 1263.
 αὐτὰ ταῦτα 464, 17.
 αὐτε 464, 22.
 αὐτεῖ 622, 19.
 αὐτερέται 464, 23.
 αὐτῇ ἀνθεῖ ἡ μῦσα 9, 17. 464, 20.
 αὐτήμοι 211, 1. 464, 25.
 αὐτῆμαρ 464, 29.
 αὐτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπα-
 σεν 464, 27.
 αὐτῇ νητ, αὐτοῖς ἵπποις, αὐτοῖς
 ἀνδράσιν 130, 8.
 αὐτῇ νῦν ἡ σοφία ζῆ 9, 16. 464, 19.
 αὐτήν 464, 16.
 αὐτίκα 211, 4. 464, 32.
 αὐτίκα μάλα 211, 3.

- αὐτίτην 464, 30.
 αὐτό 612, 17.
 αὐτοβαρῆς ὁμοίως ὢν 465, 8.
 αὐτοβοαί 214, 32. 465, 3.
 αὐτογένεθλον 465, 30.
 αὐτογνωμοπήσαντες 467, 11.
 αὐτογνόμων ἄνθρωπος 19, 20.
 αὐτόγνωσις Olympiodorus in
 Phaed.
 αὐτοδάξ 465, 13.
 αὐτοδικεῖν 465, 14.
 αὐτοέτης 15, 12.
 αὐτοεῖς 465, 31.
 αὐτόζων Damascus.
 αὐτόθεν 465, 32.
 αὐτόθι 467, 13.
 αὐτοῖς τοῖς ταλάροις 466, 30.
 αὐτοθερμόν Olympiodorus in
 Phaed.
 αὐτότακον ζοικε τῷδε 8, 27. 465,
 11.
 αὐτότακος 83, 6.
 αὐτοκάβαλον 467, 12.
 αὐτόκαρπον 464, 18.
 αὐτοκέλευστος 18, 20.
 αὐτόκερας 3, 10. 467, 7.
 αὐτοκῆρυξ 5, 14.
 αὐτοκινητίζεται Damascus.
 αὐτόκρανον λόγον 467, 9.
 αὐτόκρατον 18, 15.
 αὐτοκράτορα 465, 16.
 αὐτολήκνηθος 204, 27. 465, 17.
 αὐτολόχευτος 466, 1.
 Αὐτόλυκος 466, 3.
 αὐτομαχεῖν 207, 1. 466, 9.
 αὐτομαχήσαι 467, 1.
 αὐτομήνυτος 29, 6.
 αὐτομόλως 466, 7.
 αὐτόν 467, 28.
 αὐτονομουμένη πόλις 466, 17.
 αὐτονουχί 466, 8.
 αὐτόπαιδα 467, 15.
 αὐτόπεδον 467, 17.
 αὐτόποκον 467, 18.
 αὐτόπρεμνον 466, 11.
 αὐτόπωλοι 467, 20.
 αὐτόριζον 467, 24.
 αὐτός 78, 29. ἐπιταγματικῇ 535,
 11. 935, 13.
 αὐτὸς αὐτόν 77, 6.
 αὐτόσε 466, 13.
 αὐτόσιτος 466, 12.
 αὐτόσσυτον 467, 31.
 αὐτοσχεδιάζειν 83, 4.
 αὐτοσχεδιάζειν σύ 4, 7.
 αὐτοσχέδιον 466, 15.
 αὐτοσχεδίως 466, 16.
 αὐτότατος 854, 21.
 αὐτοτελής 466, 22.
 αὐνοελής 466, 14.
 αὐτοτελής δίκη 466, 21.
 αὐτοτελῶς 467, 32.
 αὐτὸ τοῦμπαλίν λέγει 4, 16.
 αὐτοῦ 77, 7.
 αὐτόχειρ 199, 21.
 αὐτόχειρα 468, 6.
 αὐτόχειρις 466, 19.
 αὐτοχειρία 7, 31. 466, 20.
 αὐτόχθορες 466, 25.
 αὐτόχθων 466, 24.
 αὐτόχημα ὁμοίον 466, 23.
 αὐτῷ i. q. αὐτόθεν 604, 6. 623, 2.
 αὐτῷ 77, 8.
 αὐτως 466, 29. 585, 14.

- αὔχημα 468, 9.
 αὔχημή 7, 26.
 αὔχημῆν 1198.
 αὔχημῆρά γῆ 7, 29.
 αὔχημῆρόν 468, 10.
 αὔχημοί 203, 30. 468, 11.
 αὔχημός 7, 26.
 αὔχημώδους 468, 12.
 αὔχημῶντα 7, 26.
 αὔχημῶντες 468, 13.
 αὔχοῦντες 468, 14.
 αὔως Aeol. 694, 18.
 ἀφαιγεῖναι 26, 19. 468, 15.
 ἀφαιδία 468, 28.
 ἀφαιγεῖν τροχόδας 4, 27. 468, 19.
 ἀφαιγεῖ τροχάς 4, 31.
 ἀφαιγεμα 468, 17.
 ἀφαιγεσις 468, 18.
 ἀφαιγεῶ 121, 6.
 ἀφαῖς 468, 22.
 ἀφαιμαρτούση 468, 29.
 ἀφάνης 83, 28.
 ἀφανῆς οὐσία 468, 23.
 ἀφανίσαι 206, 22. 468, 25.
 ἀφαντισιάστωσ Olympiod, in
 Phaed.
 ἀφαρπαζέω 122, 21.
 ἀφάς 469, 1.
 ἀφασία 83, 9. 468, 30.
 ἀφάσων 469, 2.
 ἀφαιρηστέροις 469, 3.
 ἀφαιρησῶν 469, 4.
 ἀφάψαι 469, 5.
 ἀφαιδρών 469, 23.
 ἀφαιδήσας 469, 22.
 ἀφαιδία 469, 21.
 ἀφαικίκατο 470, 14.
 ἀφαιλάμην 469, 13.
 ἀφαιλετο 469, 9.
 ἀφαιλόμην 469, 12.
 ἀφαις καὶ ἀπαλλύξας 202, 11.
 469, 15.
 ἀφαισαν 470, 9.
 ἀφαισθαι παίζειν 469, 6.
 ἀφαιται 469, 19.
 ἀφαιλές 469, 30.
 ἀφαιλής 83, 23.
 ἀφαιλοῦ 470, 8.
 ἀφαιλοῦμαι 80, 12. 122, 18.
 ἀφαιμενόν 123, 17. 169, 24.
 ἀφαιξει 469, 25.
 ἀφαιζόμενον 469, 26.
 ἀφαισθαι 469, 27.
 ἀφ' ἐσπέρας 470, 11.
 ἀφαισται 469, 28.
 ἀφ' ἐστίας 469, 29.
 ἀφ' ἐστίας μνησθῆναι 204, 19.
 ἀφαιτήρια 469, 30.
 ἀφαιεῦσαι 470, 12.
 ἀφαιεῦσαν 470, 10.
 ἀφαιψιαίμην 470, 13.
 ἀφαιώκαμεν 470, 15.
 ἀφαιωκέται 470, 15.
 ἀφαιή 470, 17.
 ἀφαιβηκότι 470, 19.
 ἀφαιγεῖσθαι 16, 22.
 ἀφαιγεῖν 470, 26.
 ἀφαιγοντος 470, 25.
 ἀφαιήλικα 470, 21.
 ἀφαιηλικέστατος 3, 5.
 ἀφαιηλικέστεροι 3, 1.
 ἀφαιήλιξ 3, 6.
 ἀφαιημιστής 470, 24.
 ἀφαιθα 470, 31.

- ἄφθονον 470, 27.
 ἄφθογγα γράμματι 470, 29.
 ἄφθογγος 470, 29.
 ἄφθονα 470, 28.
 ἄφθονέστερον 80, 7.
 ἄφθόνητος 79, 3.
 ἄφθονον 81, 29.
 Ἄφλιος Ἀφίαντος 1185.
 ἀφῆμαι 471, 1.
 ἀριδύματα ἐν ταῖς Σφενδόταις
 202, 22.
 ἀφλει 471, 2.
 ἀφίημι 471, 10.
 ἀφίετο 471, 3.
 ἀφικνοῦμαι 124, 20.
 ἀφικόμεν 129, 31.
 ἀφίεται 471, 4.
 ἀφιλασμένη 471, 7.
 ἀφίλητος 471, 6.
 ἀφιλία 471, 8.
 ἀφιλότιμος 471, 15.
 ἀφλοι 471, 9.
 ἀφίσταμαι 120, 5.
 ἄφλαστα 471, 19.
 ἀφλοισμός 471, 18.
 ἀφνειός 471, 22.
 ἄφνω 580, 20.
 ἀφοδεῦσαι 472 10.
 ἄφοδον 471, 23.
 ἀφομοιωτική Damascius.
 ἀφόρητον 472, 5.
 ἀφοριζόμενος τὸν λόγον 472, 11.
 ἀφοριστὶ Cod. Barocc. 50.
 ἀφορμή 472, 6.
 ἀφοσιούμεθα 471, 25.
 ἀφοσιούμενοι 471, 27.
 ἀφοσιούμενος 471, 26.
 ἀφοσιῶ 472, 1.
 ἀφοσιώσαμενοι 471, 32.
 ἀφοσιώσας 471, 30.
 ἀφοσιώσασθαι 471, 28.
 ἀφοσιώσεται 472, 4.
 ἀφοσιώσις 471, 32.
 ἀφοῦ 17, 14.
 ἀφροδέως 472, 21.
 ἀφροδίνει 472, 16.
 ἀφρόσμων 472, 13.
 ἀφρῆζειν 26, 17.
 ἀφροδισία ἄγρι 472, 22.
 ἀφροδισιον 472, 17.
 Ἄφροδίτη - Ἄφρώ 857, 10.
 Ἄφροδίτης 472, 14.
 Ἄφρόδιτος 472, 24.
 ἀφρόνη 472, 20.
 ἀφροντιστῶ 124, 1.
 ἀφύα 203, 15.
 ἀφύα ἐς πῦρ 472, 26.
 ἀφύα καὶ ἀφύη 472, 29.
 ἀφύας 473, 1 et 2.
 ἀφυβρίσαι 473, 3.
 ἀφύη 11, 26.
 ἀφυκτον 473, 7.
 ἀφυπνισθῆναι 473, 8.
 ἀφυσμός 473, 11.
 ἀφύσων 473, 12.
 ἀφύων - ἀφύων 1260.
 ἀφωπίζοντο 473, 13.
 ἀχαιία 473, 28.
 ἀχάλια στόματα 27, 19.
 ἀχανεῖς 473, 14.
 ἀχανές 28, 17.
 ἀχάνη 473, 32.
 ἀχανής 473, 15.
 ἀχαρις 473, 25.

- ἀχαριστεῖν 218, 9. 473, 17.
 ἀχαριστήσαι 473, 19.
 ἀχαριστία 473, 27.
 ἀχαρίστους 473, 20.
 ἀχαρινῶς 474, 1.
 ἀχειρώτον 474, 4.
 ἀχειρδος - ἀχειρος 525, 4. 562, 22.
 Ἀχειροδοῦς 348, 24.
 Ἀχέρων 474, 5.
 ἀχηνία 474, 7.
 ἀχθεται 474, 15.
 ἀχθηδών 15, 7. 474, 16.
 ἀχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ 474, 19.
 ἀχθος 474, 17.
 ἀχθοφόρον 474, 18.
 ἀχιάστως 16. Siceliota.
 Ἀχιλλεῖα 474, 8.
 Ἀχιλλεῖοι 474, 11.
 Ἀχιλλεῖοι κριθαί 474, 14.
 Ἀχιλλέων 474, 9.
 Ἀχιλλεύς 678, 21.
 ἀχλύς 474, 23.
 ἀχνοι 474, 24.
 ἀχνη ἁλός 474, 25.
 ἀχνη λιμοῦ 474, 30.
 ἀχνη πυρός 474, 29.
 ἀχνη ὕπνου 474, 29.
 ἀχόρευτος 475, 3.
 ἀχράδης 475, 12.
 ἀχραντον 475, 4.
 ἀχράς 475, 10.
 ἀχρειόγελως ἄνθρωπος 475, 7.
 ἀχρήμων 22, 19.
 ἀχρηστῆσαν 78, 13.
 ἀχρηστος 475, 17.
 ἀχοι, ἀχοίς, 475, 6.
 ἀχοι κόρου 28, 17. 475, 22.
 ἀχοι τοῦ νῦν 81, 1.
 ἀχορμαί 475, 19.
 ἀχυρος 7, 21.
 ἀχών 475, 21.
 ἀχώρ 6, 25.
 ἀχῶρα 474, 31.
 ἄψ 476, 6.
 ἀπάλλυκτον 475, 31.
 ἀψαμένη 475, 24.
 Ἄψις Ἄψα 1186.
 ἀψασθαι 216, 29.
 ἀψανστον 475, 30.
 ἀψανστος 18, 4.
 ἀψαύστως 475, 25.
 ἀψευδής 475, 33.
 ἀψευδεῖν 475, 32.
 ἀψευδία 475, 32.
 ἀψευδοῦντες 13, 28.
 ἀψεφές 476, 1.
 ἀψίδες 475, 26.
 ἀψίκορος 476, 2.
 ἀψιμαχεῖν 79, 12.
 ἀψιμαχία 205, 26. 476, 3.
 ἀψιμαχον γερόντιον 79, 13.
 ἀψιμισία 476, 4.
 ἀψίς 475, 27.
 ἀψορροι 476, 7.
 ἀψοφηί 476, 5.
 ἀψοφον ἔχειν στόμα 9, 1.
 ἀψυχίαν 78, 22.
 ἀψυχον ἄνδρα λαμβάνειν σπυρίον 17, 20.
 ἄωρα πράττειν 20, 24.
 ἄωσι 476, 10.
 ἄωρία 4, 22. 476, 10.

ἄωροθάνατος 24, 22.

ἄωροι πόδες 476, 14.

ἄωρόλειος 476, 19.

ἄωρον 476, 8.

ἄωροτο 476, 9.

ἄωτεύειν 476, 22.

ἄωτον 476, 21.

B quando ab Aeolensibus prae-
figatur litterae $\bar{\eta}$ 567, 20. 573,
29.

βαβαί 84, 1. οἱ ἰδιῶται τῆς $\bar{\alpha}\bar{\iota}$
διφθόγγου τὸ $\bar{\iota}$ κατ' ἰδικὴν συλ-
λαβὴν προσφερόμενοι φασὶ βα-
βαί· οὐ δὲ δέ, ἀλλὰ διουλλάβως
βαβαί θαναμάζοντά τι ἢ ἐπαι-
νοῦντα λέγειν. Ἰωάννης γραμ-
ματικοῦ Ἀλεξανδρείας τονικῶν
παραγγελημάτων ἐν ἐπιτομῇ cod.
Vat. 1766 f. 142 — 183. Cuius
iniitium hoc est: τὸ ἐκάστη λέ-
ξει τὴν δέουσαν προσωδίαν τι-
θέναι συμπέρασμα σχεδὸν πά-
σης τῆς γραμματικῆς τυγχάνει
μεθόδου. Fine caret.

βαβύκτης 223, 31.

βάβαξ 223, 30.

βαδιοῦμαι 30, 27.

βαθμοί 224, 3.

βαθμός 224, 1.

βάθος 224, 5.

βάθρον 224, 7.

βαθύπλουτος 31, 8.

βαῖβυξ βαίβυκος· βαίβυκες δὲ λέ-
γονται οἱ πελεκῆτες. Choerob.
ad Thodos. f. 65.

βαίνειν 85, 21.

βαίνων 85, 8.

βαίτας 84, 17 et 32.

βαίτυλος 224, 10.

βαῖτυξ 1199.

βαιτών 84, 17.

βάκαλ 1174.

βάκηλος 222, 4.

βακτηρία 220, 17.

βακτηρία καὶ σύμβολον 185, 4.

βάκχος 224, 32.

Βάχχου Διώνη 225, 4.

Βαχχίλης — Βάχχων 856, 31.

βαλανάγρα 220, 29.

βαλανεύω 84, 15.

βάλανοι 225, 9.

βάλανοι φοινίκων 30, 19.

βαλανομήλους 225, 6.

βαλάντιον 84, 7. 734, 28.

βαλαντιοτομεῖν 30, 13.

βαλβίς 220, 31.

βάλε i, q. ἄβαλε 522, 17. 568, 10.

βάλλειν σκόμμισι 29, 27.

βάλόν 224, 16.

βαμβάκος 85, 27.

βαμβάλλυζειν 30, 25.

Βάμβυξ Βάμβα ὄνομα βασιλείας

Ἰνδῶν. Choerob. in Theodos.

βίανουσι 222, 20. 654, 28.

βίραθρον 219, 8.

βιρβαρισμός τί 1270.

βύρηκες 223, 32.

βαρίβαν 84, 11.

βῦρις 84, 10.

βαρῦ 225, 16.

βαρῦνχος 225, 18.

βαρῦσταθμον 85, 30.

βαρυσυμφωρότατος 225, 28.

Βῆς Βῆ 1181.

βασανίζειν 226, 17.

βασανίτης λίθος 225, 19.

βάσανος 226, 17.

βασίλειος στοά 222, 29.

βασιλεύειν 130, 23.

βασιλεύς 85, 25. 219, 14. 310, 7.

βασιλέως ὀφθαλμός 225, 22.

τοὺς βασιλῆς 1195.

βασιλινδα] τὰ διὰ τοῦ ἰνδῶ ἐπιθ-
ρήματα παροξύνονται καὶ διὰ
τοῦ ἰ γράφονται καὶ ἐπὶ παι-
διῶν λαμβάνονται καὶ πρὸς αἰ-
τιατικὴν συντάσσεται, ὡς βα-
σιλινδα παιδιάν, χυτρίνδα, δρα-
πετίνδα, ποσίνδα, ἐπαιτίνδα,
ξιφίνδα, δαληκλίνδα, μνίνδα
(ἀπὸ τοῦ μνεῖν τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς καὶ ἐρωτώμενον λέγειν τίνα
τάδε καὶ πόσα τάδε, ἐν τις
ἐπιτύχη), φυγλίνδα, ὀστρακίνδα,
καὶ εἰ τι ἕτερον. Theognostus
f. 107.

βασίλισσα 84, 26.

βάσιμον 225, 14.

βασκαίνει 222, 19.

βασκαίνω 130, 17.

βασκάνιον 30, 5.

βάσκινος 222, 16.

βασοάραι 222, 26.

Βάταλος 185, 2. 221, 26.

βατάνια 84, 13.

βατήρ 224, 12.

βάτια 224, 18.

βατίδες 224, 20.

Βατλειον 221, 31.

βάτος 84, 28. 221, 24.

βατραχίς 224, 22.

βατταρίζειν 30, 24. 85, 20. 224,
24.

Βάττον σίλφιον 224, 30.

βαυβαλίσαι 185, 14.

βαυβῆν 85, 10.

βανκίδες 225, 24.

βανκίζειν 225, 25.

βανκίζόμενον 225, 26.

βανκίσματα 225, 27.

βανκόν 225, 24.

βαῦνοι 222, 22.

βανός - βαῦτος 654, 33.

βδελυγμία 30, 23.

βδελυρός 219, 32.

βεβαιώσεως 219, 33.

βέβηλα 323, 15.

βέβηλον 223, 24.

βέβηγμα 214, 17.

βέβηκων 223, 28.

βεβλωκός 223, 28.

τὸ Βέβρωξ κατὰ τὰς πτώσεις τὰς
μὴ ἔχουσας τὸ ξ διαφορεῖται
κατὰ τὸν χρόνον. εὐρέθη γὰρ
καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ υ, ὡς
Βεβρώκων βασιλῆος ἀγῆνορος,
καὶ συνεσταλμένον, ὡς οὐδ'
ἄρα Βεβρωκὲς ἄνδρες ἀκήδησαν
βασιλῆος, καὶ παρ' Εὐφοροῦνι
ἀπόπρο δὲ Βεβρωκα πύκτην, καὶ
παρὰ Ανόφορον εἰ Βεβρώκων
ῥίψειεν ἐκβακτηρίαν. Choerob.
ad Theodos.

βή 86, 3.

βηλόν 224, 16.

βῆλος 225, 29.

βηλός 225, 30.

- βῆμα 219, 28.
 βήρηγες 226, 1.
 βηρηκίαν 226, 3.
 βῆσαν 226, 5.
 βητάριονος 226, 11.
 βιοθανάτους Olympiod. in
 Phaed.
 βιάσαι 86, 1.
 βιοσμός 84, 21.
 βιβάζειν 85, 6.
 βιβλιαγισθος 226, 12.
 βιβλίδες 226, 14.
 βιβλίος 225, 31.
 βιβλιοπώλης 29, 29.
 βιβλογράφος 29, 29.
 βιβλοπώλης 29, 29.
 βίκον 226, 16.
 βίκος 85, 23.
 βιοθάνατος Olympiod. in Phaed.
 βιοπλανές i. q. βιοπλανεῖς 1253.
 βίος 83, 31 et 33.
 βίος θαλάττιος 30, 3.
 βίος 1095.
 βίου εὔροια 29, 25.
 βλοχον] εἰς τῶν λήγον ἐπιτόχημι
 οὐδὲν ἔστιν ὃ τι μὴ τὸ βλοχον
 βαρίτονον μόνον ὄν. Cod. Ba-
 rocc. 50.
 βλάβος 85, 26.
 βλῦκες 30, 18. 84, 4.
 βλακύνειν 84, 4.
 βλακύνεσθαι 84, 4.
 βλακικῶς 84, 5.
 βλάξ 84, 4.
 βλαφθεὶς 84, 24.
 βλάψις 438, 3.
 βλένυξ βλένυγος ἢ φλυαρία. Choerob.
 ad Theodos. f. 66.
 βλενόν 85, 24.
 βλέφαρον etym. 740, 15.
 βληχρόν 322, 1.
 βληχρῶν 30, 15.
 βλιμάζειν 221, 16.
 βλιτομάριμας 31, 3.
 τὸν βόα 1196.
 βοεικός 577, 30.
 βοϊκὰ ζεύγη - ἡ παράδοσις, Ἡρω-
 διανὸς δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
 γου - ἐν τῷ περὶ ὀρθογραφίας.
 ὁ δὲ λόγος οὐ συγχωρεῖ. Choerob.
 cod. Bar. 50.
 Βοηδρομιῶν 221, 30.
 βοήθειαν 222, 1.
 βοηθεῖν 221, 2.
 βόθυνον 85, 1.
 βοικεῖ γαιήκει Theognostus f.
 17.
 βοικια ἢ θεραπεία id.
 βοῖτις γῆ βουνώδης id.
 βόλιβιτον 86, 9.
 βολβωριχεῖν 30, 30.
 βολεῶνες 221, 23.
 βόλος 30, 22.
 βομβύλιον 85, 15.
 βομβύλιος 220, 7.
 βόμβυξ βόμβυκος ἔστι δὲ γένος
 αὐλοῦ, καὶ θηριδίᾳ τινα, καὶ
 ζῶον ἀπ' ὧν τὰ βομβύκινα.
 κατὰ Λάκωνας δὲ στάμνον δη-
 λοῖ. Choerob. ad Theodos. f.
 65.
 βορβορώδη 29, 30.
 βορὸν χρῆμα 30, 12.
 βοσκήματα 222, 15.
 βότινον 86, 8.
 βότρυες 63, 9.

- βοῡ 84, 18. 1196.
 βουβωνιότη 31, 1.
 βούδια 85, 29.
 Βουζυγία 221, 8.
 βοῡκλειψ 11, 33.
 βουκολεῖσθαι αἶγας 84, 19.
 βουκαὶ πόσαι ἦσαν 222, 6.
 βουλεύσεως 220, 11.
 βουλευτήριον 219, 25.
 βουλευτικά 86, 5.
 βουλεύω 130, 26.
 βουλή 219, 26.
 βουλῆαν 84, 31.
 βουλιμῦ τὰ βυλάντια 30, 10.
 βουλοζοπλδα 221, 3.
 αἱ βοῡς 1196.
 Βουσθι dat. 1193.
 βυσσοφηδόν 784, 1. 787, 12. 1170.
 βουτροφός 221, 5.
 βουτύπος 221, 1.
 βουφόνια 221, 22.
 βοῡων 29, 32.
 βοῡωνης 219, 22.
 βουδουπλοήσεις 225, 15.
 βοῡαῦκος 223, 20.
 Βουανθῶνια 220, 26.
 βοῡαχιστον 85, 18.
 τὸ βραχιων (τὸ ἐπὶ τοῦ μέρους
 τοῦ σώματος) ἐν τῇ συνηθείᾳ
 παραλόγως ὀξύνουσι, βραχιῶν
 λέγοντες· καὶ αὐτὸ γὰρ ὁμοίως
 τῷ συγκριτικῷ βαρύνεται. Choe-
 reb. in Theodos. f. 147.
 βρέμει 222, 33.
 βρέμεται 223, 9.
 βρένθειον 223, 10.
 βρένθος 223, 14.
 βρενθύεσθαι 223, 1.
 βρενθύεται 222, 31.
 βρενθύομενος 223, 3.
 βρέτας 85, 19. 223, 4.
 βρέτη 223, 17.
 Βρεττηνοί 223, 15.
 βρεττία 223, 18.
 βρέφος 84, 22.
 βρέχμος 223, 21.
 βρηγμα 223, 22.
 βρήσειν 223, 23.
 βροί 567, 14.
 βρωγοί 223, 6.
 βροζα 567, 24.
 βριθομένη 223, 7.
 βροθων 223, 8.
 βρολιών ὁ βαλανεύς Theognostus
 f. 27.
 βριμουῖσθαι 30, 31.
 βροδον 567, 23.
 βροτός 1095.
 βροζος 220, 21.
 βροῦ 31, 9. 85, 28.
 βρουγμός 30, 28.
 βρουτῆρες 567, 24.
 βροίτος 222, 5.
 βρώσιμον 84, 25.
 βυζάνα κόνδυλον Theognostus
 f. 17.
 βύζην 612, 4. 942, 13.
 βῶμαξ 85, 17.
 βῶξ 1200.
 βωμολογέεσθαι 221, 12.
 βωμολόχοι 185, 7.
 βωμολόχος 222, 12.
 βωμὸς θερισός 29, 33.

- Γαγγαλλζειν 87, 28.
 γαζοφυλάκιον 229, 10.
 γαλειν 229, 14.
 γαλεισπον 229, 21.
 γαιήοχος 229, 8 et 9.
 γαιόν 229, 15.
 γαιός 229, 16.
 γαίουσα 229, 20.
 γαισός 229, 17.
 γαίων 229, 20.
 γαλαθηνά 87, 1.
 γαλαθηνόν 229, 22.
 γαλακτοκόμος 229, 23.
 γαλακτώδης 229, 24.
 γαλαζία 229, 25.
 γαλαρίας 229, 28.
 γαλαίγρα 227, 33.
 γαλειοί 229, 29.
 γαλερόν 299, 31.
 γαλερωπός 299, 33.
 γαλεώτην 229, 29.
 γαλή Ταρσία 229, 4.
 γαλήν καταπέτωκεν 31, 27.
 γαληνίζει καὶ διεσπένδασται τὰ
 μέτωπα 32, 10.
 Γαληφός 230, 1.
 γαλιύγων 230, 3.
 γαλιδεύς 88, 3.
 γαλλία 230, 4.
 γάλλος 230, 5.
 γαλῶμες 230, 6.
 γαμβρόν 228, 32.
 γαμήλια 228, 4, 229, 11.
 γαμήλιαν εἰzeneγκεῖν 233, 31.
 γαμήλιος 229, 3.
 Γαμηλιών 228, 26.
 γαμικά μελή 31, 21.
 γαμοῦμαι 86, 14.
 γαμψολή Theognostus f. 73.
 γαμῶ 86, 14.
 γάννυται 230, 7.
 γανύματα 230, 8.
 γάνυξ γάνυκος ὁ γανάκτωρ παρὰ
 τῷ Ἐρατοσθένει. Choerob. ad
 Theodos. f. 65.
 γανύσεται 230, 9.
 Γάοζις Γαόζιος 1193.
 γόρ 505, 22.
 γαργαλλζεσθαι 31, 26.
 γαργαλισμός 31, 25.
 γάργαλος 31, 25.
 γαργασιών 230, 10.
 γάροκον 230, 11.
 γαστέρες 230, 15.
 γαστερόχειρες 230, 13.
 γάστρα 88, 10.
 γαστρίδες 230, 16.
 γαστρίδηςλος, γραμματιφόρος, ἔλ-
 πιδιφόρος, θηριόλιτος, μαστι-
 γιφόρος, ρυκτιλόχος. Theogno-
 stus f. 63.
 γαστρίζεσθαι 229, 12.
 γαστρίμαργοι 230, 18.
 γαστρίον 230, 19.
 γάστρις 32, 13. 230, 20.
 γαστροχάφυβδης 33, 18.
 γαλιτικὰ χορήματα 230, 24.
 γαυλοί 230, 21.
 γαυλόν 230, 21.
 γαυριῖν 87, 29.
 γαῦφος 230, 26.
 γανσόν 230, 28.
 γαφάγας 230, 29.
 γέ 838, 10. 971, 13 et 24.

- γία 848, 4.
 γέγηθεν 230, 31.
 γεγυρωμένους 230, 32.
 γεγωνεῖν 230, 33.
 γειόθεν 601, 28.
 γείσει 33, 24. 231, 1.
 γεισιπόδες 231, 4.
 γεισιποδίξεν 231, 5.
 γεισιπόδισμα 227, 5.
 γεισίπους 227, 5.
 γελωσις 231, 7.
 γείτανα 1199.
 γειτνία 32, 5.
 γειτονῶν 231, 8.
 γειτονεῖν 86, 16.
 γειτονιῶν 86, 16.
 γείτων 231, 9.
 γειώρας 231, 10.
 γέλαιμι 1045, 8.
 γελυομένην 87, 23.
 γέμειν 86, 30.
 γεμίζω 131, 9.
 γέμω 131, 12.
 γενεά 231, 12.
 γενέθλια 86, 18. 231, 17.
 γενέθλιον ἡμέραν 86, 18.
 γενειάζειν 87, 27.
 γενεσία 86, 19 et 20. 231, 19.
 γενεράδας 229, 13.
 γενναῖα 231, 21.
 γενναῖον ἦημα 32, 6.
 γενναῖος 231, 21.
 γενναῖος σοφός 32, 6.
 γεννηῆσαι 87, 11.
 γεννηῆσται 87, 10.
 γεννηῆται 185, 18. 227, 9. 231, 23.
 γένους 231, 26.
 γενούσσης 231, 28.
 γεόλοφα 232, 9.
 γεοφάνειον 232, 12.
 γέρα 87, 22.
 γεραιράδας 228, 9.
 γεραιραὶ 231, 32.
 γέρανδρος 32, 27.
 γερανίς 31, 15.
 γέρανος 232, 3.
 γεραράδες 231, 30.
 γέργυρα 233, 27.
 γέροντες 227, 29. 234, 2.
 γερονοῖα 227, 29.
 γέρῃα 33, 25. 227, 1.
 γέρων 66, 9.
 γέρων ἑυσός 32, 4.
 γέρων στόππιος 32, 12.
 γεύεσθαι 87, 31.
 γεύεται μίρον 87, 32.
 γεύομαι 131, 16.
 γεφύρας 232, 10.
 γέωλοφα 233, 9.
 γεωμέτρης 32, 14.
 γεωνόμης 32, 14.
 γεωργοί 257, 9.
 γεοφάνειον 227, 16.
 γῆ εὐήλιος 31, 16.
 γῆδιον 586, 12.
 γηθοσύνη 232, 14.
 γῆν 86, 32.
 γησῦχος 232, 15.
 γήπεδα 227, 22.
 γήπεδον 32, 1.
 γησῦται 232, 16.
 γῆρον 232, 16.
 γῆς ἔντερον 230, 29.
 γηφάγοι 232, 17.

- γίγαντες 232, 20.
 Γιγαντία 232, 19.
 γίγαντος 232, 21.
 γιγγάριον 88, 4.
 γιγγίλειον 88, 5.
 γιγγίλι] τὸ γιγγίλι, ἐπιφώνημα τι
 ὄν ἐν καταμικθήσει λεγόμενον, εἰ
 ὀξύνεται, οὐκ ἄτοπον· ἀπαρ-
 σχηματίστον γὰρ ἐστίν. Theo-
 gnostus f. 104.
 γίγλυμος 232, 22.
 γιάνιν 88, 6.
 Γλαῦκος 227, 24.
 Γλαῦκος Καρίστιος 232, 24.
 γλαυκῶπις i. q. ἐλαία 864, 22.
 γλαυξ ἑπιτατό 232, 30.
 γλαφυρὰ κωμῶδιον 32, 22.
 γλαφυρός 32, 23.
 γλαφυρώτατον 87, 19.
 γλεῦθος 227, 19.
 γλήτης 233, 5.
 γλήτην 233, 3.
 Γλιτῶς Γλιτῶντος 1186.
 γλίσχρον 233, 6.
 γλίσχος 33, 22.
 γλίσχος προθύμεισθαι 32, 8.
 γλίχεσθαι 226, 25.
 γλίχομαι 131, 3.
 γλοιιάζειν 233, 7.
 γλυνοθυμία 233, 9.
 γλώσσα etym. 740, 21. γλώσσα
 αἱ κατὰ πόλεις 1095.
 γλώττι ἀλλῶν 32, 32.
 γλώττι ὑποδημάτων 32, 32.
 γλώττις 87, 12.
 γλωττοκομείον 32, 28.
 γναθοῖ 87, 8.
 γνῆς γνητός 1188.
 γνύπτοι 233, 10.
 γνύπτεον 233, 10.
 γνῶθι σαυτόν 233, 13.
 γνῶμαι 227, 4.
 γνώμη 227, 3.
 γνώμην ἐμήν 32, 25.
 γνώμονας 228, 23.
 γνώμων 233, 17 et 28.
 γνῶναι 233, 19.
 γνωρίσαι 87, 26.
 γνωσιμαχῆσαι 33, 15. 228, 27.
 233, 20.
 γνωσιμαχῶ 131, 19.
 γνωστός 87, 25.
 γογγυλῆς 33, 10.
 γογγυσμός 87, 5.
 γόης 31, 24.
 γοητεία 31, 24.
 γοισσοῦται 233, 23.
 γόμφιοι 34, 5.
 γόμφος 32, 17.
 γονατίζειν 31, 21.
 γονίας 87, 14.
 γόνιμα ἀγαθὰ 31, 19.
 γόος 1095.
 γοργός 86, 26.
 γόγγυρα 233, 25.
 γόγγυρον 234, 1.
 Γόργον 1199.
 γουάναξ, γουέλνα, γουήξεις 1168.
 γράβδυσ 789, 30.
 γραία 87, 18.
 γραΐζειν 88, 7.
 Γραικός 88, 1.
 γραῖσον 88, 2.
 γραῖμμα 31, 30. 725, 22. 728, 12.

γράμματα 31, 31.
 γραμματεῖον 226, 26.
 γραμματεὺς 185, 14. 226, 30.
 γραμματικὴ Ἰωνικὴ 783, 22. με-
 γάλῃ - μικρᾷ 658, 7. 667, 17.
 παλαιὰ - νεωτέρα 729, 17.
 γραμματικὸς 88, 9.
 γραμματικούς 87, 16.
 γραμματιστής 32, 12.
 γραμματοκίφωνα 228, 15.
 Γράς Γρά 1181.
 γρασός 33, 30. 87, 20.
 γραστίν 87, 7.
 γραῦς 33, 28. 789, 30.
 γραῦς ἀναθυῆ 33, 20.
 γραφέας 87, 14.
 γραφῆσθαι 414, 8.
 γραφεύς 31, 30.
 γραφή 185, 12. 226, 27. 244, 14.
 γράφομαι 131, 6.
 γραεὺς 1236.
 γρηῖς - γρηῖς 560, 5.
 γρηῖροι 227, 23.
 γρύ 228, 2.
 γρυλλίζειν 33, 1.
 γρυλλισμός 33, 1.
 γρύλλος 33, 2.
 γρυμέα 228, 1.
 γρυμέα 33, 33.
 Γύχει - Γύχη 604, 22.
 Γύχης Γύχου καὶ Γύχης· ἐπὶ
 δὲ τῷ γίγαντος· ὅτι δὲ ἐπὶ τῷ
 βασιλείῳ τῆς Αἰθίας λέγεται,
 σπονδειακόν· ἔστι καὶ ἰσοσυλ-
 λάβως κλίνεται. Choerob. ad
 Theodos. f. 88.
 Γύζας Γύζαντος 1186.

γυήτης χωλός Theognostus f. 7.
 γυλιός 228, 29.
 γυμνασίαρχοι 228, 11.
 γυμνοπαιδιά 32, 18. 234, 4.
 γυμπάνειν 228, 20.
 γυναι 86, 12.
 ἡ γυναῖκα διὰ τί προπερισπᾶται
 1229.
 γυναικίριον 87, 4.
 γυναικίρον 87, 3.
 γυναικίρος τρόπος 31, 14.
 γυναικίξειν 31, 22. 87, 2.
 γυναικίζοντες 31, 22.
 γυναικίσις 438, 4.
 γυναικισμός 87, 2.
 ἡ γυναικός διὰ τί ὀξύνεται 1215.
 γύννην 86, 13. Conf. Etym. M.
 p. 243, 24.
 γύννης 34, 4.
 γύρα Ἀθηνᾶ ἐγχώριος Theo-
 gnostus f. 17.
 γῶ i. q. χωρῶ 847, 31.
 γωνιασμός 228, 10.
 γωρυτός 1096.

τοῦ δέλτατος 781, 24.
 Λαδαμῶνται 240, 24.
 δαῖρ δᾶερ 1239.
 δαίδαλος etym. 562, 23.
 Λαιδάλου ποιημάτων 240, 16.
 δαιμονιζέσθαι 90, 31.
 δαιμο νειδής Olympiodorus in
 Phaed.
 δαίτων ὁ ἀριστοτήτης Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 δακνῆς δακνῆ 1186.
 δακνῆς ἵππος 36, 17.

- δαυνῆς ὄνος 36, 17.
 δακτυλίδιον 88, 26.
 δάμα(ε)ρλίπεις 1197.
 Δαμήν] ἀντίκειται τῷ κανόνι τῷ
 πρώτῳ τὸ Δαμήν, ἔχον τὸ μῦ καὶ
 φυλάττον τὸ ἦ ἐν τῇ γενικῇ·
 Δαμήνος γάρ· ἔστι δὲ ὄνομα
 κύριον. τῷ δὲ δευτέρῳ κανόνι
 ἀντίκειται τὸ ἄζην ἄζένος (ἄζην
 δὲ λέγεται κατὰ Φρύγας ὁ πώ-
 γων) καὶ τὸ ἄδην ἄδένος (ἄδέ-
 νος δὲ λέγονται οἱ βουβῶνες).
 Choerob. ad pag. 986, 24.
 δάν 570, 21. 949, 20.
 Δαναίδων - Δαναϊδῶν 1262.
 δανειζόμενοι τίνες λέγονται 239, 2.
 δανέλῳ 135, 10.
 Δαρεικὸς στατήρ 237, 17.
 δαρθεῖς 89, 5.
 Δαρὸν 495, 10.
 Δᾶς Δᾶ 1181.
 ἡ δασεῖα sitne littera 778, 28.
 δασμηφορέν 1282.
 δασμολογεῖν 240, 5.
 δασμολογῶ 135, 7.
 δαφνῆς δαφνήντος 1188.
 δέ 133, 25.
 δέ γε 518, 3.
 δεδειπνᾶναι 89, 26.
 δεδεξαμένη 89, 27.
 δίδεται ἡ ψιχὴ ὑπ' ὀδύνης 36,
 15.
 δεδήμην 1033, 18.
 δεδιακόνηκα 88, 15.
 δεδιῶ 90, 1.
 δεδιωχημένα 88, 18.
 δεδνείηκας 89, 29.
 δέδοικα περὶ τῶδε 37, 5.
 δεδοκεν 1096.
 δεδράμηκα 88, 25.
 δέλον 797, 12.
 δεῖ 538, 13.
 δεῦμα 89, 16. 237, 20.
 δεῦμος etym. 714, 22.
 δεῖν i. q. δεῖον 542, 33.
 δεινὰ φυσῶν 36, 1.
 δεινός 234, 25.
 Δειόμνα 240, 27.
 δέιους 1209.
 δειπνέω 133, 23.
 δειπνοπίθηκος 34, 29.
 δειπνοφόρος 239, 7.
 Δειράδες 240, 26.
 δεῖται 88, 21.
 δέκα etym. 710, 4.
 δεκαδάρχαι 235, 16.
 δεκάδες 240, 11.
 δεκάζειν 236, 3.
 δεκατείοντες 186, 29. 234, 33.
 δεκάτη 185, 22.
 δεκάτην ἐστιῶσαι 237, 26.
 δεκατηλόγοι 239, 6.
 δέκα τίνες εἰσὶ 235, 31.
 Δεκέλεια 240, 25.
 Δεκελεικὸν πόλεμον 234, 27.
 Δεκελειόθεν 601, 30.
 δελεαζόμενοι 240, 6.
 δέλεαρ 240, 6.
 Δέλφακα 88, 31.
 δέμυς 1095.
 δενδαλίδες 241, 12.
 δεξάμην 242, 7.
 δεξιότοιχοι 92, 2.
 δέομαι 132, 31.

- δέον πῶς συντάσσεται 132, 29.
 δέοντα 234, 10.
 δέος κελριον 37, 8.
 δεούμεθα 90, 3.
 δέπας 1095.
 δέρειν 89, 4.
 δερμήστης 240, 14.
 δέφρις 240, 22.
 δέσις 36, 29.
 δεσμεύειν δεδερμένον 88, 22.
 δέσμιοι 90, 13.
 δεσμιώτατος 34, 23.
 δεσπόζω 134, 3.
 δεσποσύνην 89, 12.
 δεσποσύνοις 89, 13.
 ὦ δέσποτα 1004, 15.
 δέσποτα 1239.
 δεσπότης - δεσποστής 500, 20.
 545, 10. 549, 8.
 δεῦρος 1194.
 δεῦρο 88, 19. 185, 24. 553, 2.
 γίνεται δὲ καὶ δευρί, ποιητικῶς
 δὲ πολλάκις καὶ διὰ μετρικὴν
 χρείαν καὶ διὰ τοῦ ὦ, ἐπίστε
 δὲ καὶ δεῦρον διὰ τοῦ ὦ. Theog-
 nostus f. 104.
 δεῦρο τί ἐστιν 241, 17.
 δεύω 943, 3.
 Δεῦς 1194.
 δευσοποιοὺς πονηρία 237, 12.
 δεῦτε 553, 5.
 δευτέριον οἶνον 89, 28.
 δεύτερον 89, 14.
 δῆ 519, 11.
 Δῆθος 1194.
 Δῆλιος Ἀπόλλων 299, 8.
 δηλῶ 132, 16.
 δημιουργός 234, 13.
 δῆμοιχοι 242, 16.
 δῆμοιχος 237, 8.
 Δημιῦς i. q. Δημίας 714, 24.
 δημεραστῶν Olympiod. in Gor-
 giam.
 δημεύειν 234, 20.
 δημεχθῆς ἄνθρωπος 34, 16.
 δημιουργοὶ τίνες λέγονται 243, 1.
 δημόκοινος 236, 8.
 δημόκοποι 221, 4.
 δημοκόπος 57, 33.
 δημοκρατία 234, 14.
 δημοσίθης 34, 18.
 δῆμος etym. 714, 21.
 οἱ Δημοσθένει - τοὺς Δημοσ-
 σθένει 1191.
 δημοσίαι 560, 24.
 δημοσιεύειν 90, 11.
 δημοσίος 234, 15.
 δημοσιῶ 133, 32.
 δημοτελῆ ἱερεῖα 240, 28.
 δημοτεύεσθαι 186, 2.
 δημότης 236, 26.
 δημοτικά ἱερεῖα 240, 28.
 δημοφανεὲς πράγματα 36, 21.
 Δημοφών, ὡς παρὰ Καλλιμάχου
 νυμφίε Δημοφών, ἄδικε ξένε.
 Choerob. ad Theodos. f. 152.
 δῆπουθεν 234, 12.
 δ[] πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον
 μικροκαταληκτικὴν θέλει, χωρὶς
 τοῦ τίς καὶ τοῦ πός, ὅπερ ἀπὸ
 τοῦ πούς γέγονε κατὰ ἀποβο-
 λὴν τοῦ ὦ, οἶον ὡς πός ἔχει
 μαινομένοισιν (conf. Etym.
 M. p. 635, 22.) — καὶ τοῦ

ἔν, καὶ τοῦ δέν, ὅπερ ἰσοδυναμεί τῷ τί, καὶ χωρὶς τοῦ ὅς *), καὶ χωρὶς τοῦ πᾶν παρ' Αἰολεῶν (οἱ γὰρ Αἰολεῖς τοῦ πᾶν τὸ ᾧ συστέλλουσι), καὶ χωρὶς τοῦ δι, ὅπερ ἀπὸ τοῦ διά γέγονέν, ὅπερ καὶ μετὰ τοῦ ἢ ἐπιθῆναι γίνεται ἢ δι. Choerob. ad Theodos. f. 107. cf. p. 1231.

διὰ aliud cum genitivo, aliud cum dativo significare 595, 9. 612, 29.

διάβα 81, 12.

διαβάλλω 134, 6.

διαβάσιμῶς 241, 14.

διάγραμμα 186, 24. 236, 9.

διαγραφεὺς τί ἐστίν 236, 13.

διαγραφήν 186, 19.

διαγράψαι 238, 26.

διαδικασία 186, 12. 236, 16.

διαδηρησιολίτης 34, 20.

διάθεσις 241, 25.

διάθεσις λόγου 36, 26.

διαθεῖν 90, 6.

διαθεῖν ἔχθραν 36, 14.

διαιτῶν ἐπιτορεῖν 35, 17.

διαιτηταὶ 186, 27. 310, 17.

διαιτηταὶ τίνας εἰσὶν 235, 20.

διαιτητῶν 186, 1.

διαιτητῶν ἀφ᾽ ἑσῆς 235, 26.

διαιτῶ 134, 22.

διακχισητα 132, 11.

διακονῶ διηκόρου καὶ ἐδικονοῦν 1285.

διακόσοι καὶ χίλιοι 238, 31.

διακοῦσαι 37, 11.

Διάκρια 242, 14.

διακρίνομαι 131, 25.

διακροῦν 35, 6.

διαλαβεῖν 36, 3.

διαλαχεῖν 186, 21.

διαλέγειν 88, 29.

διάλεγμα 88, 30.

διαλέξασθαι 37, 4. 88, 28.

διαλιπῆσαι 36, 22.

διαλλαγῆναι 102, 18.

διαλλάξω 132, 16. 135, 13.

διαμικροτέρα 236, 28.

διαμυδαίνεται 238, 16.

διαμυλλάνειν 36, 9.

διὰ πάντων 91, 10.

διαπαφθενεῖσαι 88, 17.

διαπιστῶ 132, 14.

διαπνεῖν 439, 30.

διαπολεμῶ 135, 20.

διάπρασις 438, 4.

διάπραξ 241, 13.

διάσαισθαι 37, 3.

διάσεισθαι πρὸς τόνδε 34, 27.

διασιλλοῦν 36, 19.

διασοφλεσθαι 36, 11.

διαστασιάζω 134, 14.

διασυνχύνω 616, 9.

διασχιδόν i. q. στιχηδόν 784,

2. 788, 13.

δι' ἀσχολίας πολλῆς ἤλθον ἐπὶ

τόδε 36, 31.

διατάκτορα Damascius.

διαιθέσθαι 241, 29.

*) ὅς ἂν ἐθῆ, μεῖναι με' ἴστιν ὄνομα ἀβρίστον, ἰσοδυναμοῦν τῷ τίς, ὑποτακτικῆ ἀφθρῆ ὁμοφωνοῦν. id. f. 134.

- διατίθημι 133, 29.
 διατίθειν 34, 31. 89, 20.
 διαφέρωμαι 132, 5.
 διαφέρων 89, 2.
 διαφερόντως 90, 18.
 διαφέρω 135, 3.
 διάφευξις 90, 9. 438, 2.
 διαφθείρω 132, 25.
 διάφορος 88, 33.
 διαφόρος ἔχειν 89, 1.
 διαχειρίζω 134, 9.
 διὰ χειρὸς δανείσαι 89, 20.
 διαχρημπτεσθαι 72, 16.
 διαχωρῆσαι 89, 31.
 διαψεύδομαι 135, 1.
 διαψήφισις 186, 7. 236, 22.
 δίγερμα 777, 16 et 26.
 διδασκαλικός 90, 14.
 διδάσκαλος χοροῦ 235, 9.
 δίδωμι ἐδίδουν 1292.
 διδοῦσιν 88, 24.
 διεληχώς 185, 29. 242, 1.
 διεκωδώνισεν 238, 4.
 διενέγκειν 35, 24.
 διενεγκεῖν 91, 4.
 διετέλας 35, 24.
 διενεχθῆναι 89, 22.
 διεπιθήμισεν 238, 13.
 διέσειεν 242, 9.
 διεσακριφησάμεθα 239, 20.
 διεσφραγίσθαι 36, 12.
 διετησίως 35, 30.
 διετίθουν 90, 5.
 διευκρινησάμενος 239, 4.
 διέφθορον 35, 20.
 δι' ἔχθρας γενέσθαι 36, 25.
 διηγείσθαι 185, 26.
 διήχησις 241, 20.
 διήμαρτεν 131, 30.
 διήνεγκα 135, 5.
 Διπόλια 238, 21.
 δικάζεσθαι 414, 8.
 δικάζω 132, 19.
 δικαίον ἄγμα 344, 7.
 δικαίον μέτρον 90, 20.
 δικαιοῦστος Ζεὺς 34, 12.
 δικαῖω 132, 19.
 δικαιοῦμαι 90, 17.
 δικῶν 90, 15.
 δικάσιμον 90, 28.
 δικέλλα 240, 3.
 δίκη 186, 5.
 δίκη τί ἐστιν 241, 6.
 δίκη ἐμπορικῆ 237, 33.
 δίκην δοῦναι 131, 33.
 δίκην λαβεῖν 131, 33.
 δίκην στίου 238, 7.
 δίκης ἀνάγκησις 185, 30.
 δικολύμης ἄνθρωπος 35, 28.
 δικομήτρα 35, 4.
 δικοδόμητις 35, 11.
 δικοδόμος 35, 11.
 δίκοτος καὶ 240, 9.
 διμοιγῆται 242, 23.
 δίμυξον λύχρον 91, 3.
 διουσιόν 90, 27.
 διοικίσει 239, 31.
 διοικῶ δύνουν καὶ ἐδύνουν 1285.
 δῖον 7, 17.
 δῖον κώδιον 242, 26.
 Διονῦς 857, 7. 1195.
 Διονύσια 235, 6.
 Διονύσιον 430, 25.
 Διονυσόδοτος Olympiodorus in
 Phaed.
 Διοπαίτης 186, 25.

- διοπομπέσθαι 7, 15.
 διοπωπέας 237, 24.
 διοπωπέων 237, 23.
 διοριστικός Damascius.
 διότι 508, 26.
 δι' οὐδενὸς ποιέσθαι τόνδε 35, 3.
 δι' ὄχλου γενέσθαι 36, 25.
 διπλῆ 25, 11. 425, 22.
 διπλάσιον 89, 6.
 διπλήσιον 545, 7.
 Δις i. q. Ζεύς 1194.
 Δίς etym. 557, 3. 586, 3. 942, 21.
 δισχιδῆς ὁδός 35, 1.
 δισχιδόν 1171.
 δισωτήριον 91, 6.
 διφθέρσιον deminut. Theognostus f. 82.
 δίχα 36, 23. 241, 31.
 διχάδεια] τὰ διὰ τοῦ δειῖ ἐπι-
 ῥήματα προπαροξύνοντα διὰ τῆς
 εἰ διφθόγγου γράφεται, οἷον δι-
 χάδεια, τυπάδεια, τροπάδεια,
 κρυπάδεια, ἔγκρητάδεια, τελλο-
 φάδεια καὶ εἴ τι ὅμοιον. Cod.
 Barocc. 50. f. 107.
 διχόμηνη 1226.
 διχοδόπος γνώμη 37, 9.
 διχῶς 586, 1.
 διψῶ 135, 22.
 διωβέλλια 237, 15.
 διώκω 132, 8.
 διωλύγρια πράγματα 238, 10.
 διωμόσια 186, 16. 239, 23. 409, 13.
 διώμοτος 35, 32.
 διωργνωμένην Damascius.
 δ' δμῶς 1181.
 τῶν δμῶν 1005, 29.
 δοάν 949, 20.
 δοῖδνξ 239, 1.
 δοικῆ 134, 17.
 δοκήσει 89, 18.
 δοκιμασία 235, 11.
 δοκιμασίαν ἐπαγγέλλαι 185, 32.
 241, 15.
 δοκιμοστήν 89, 7.
 δοκιμοστικής 238, 18.
 δόμων 89, 8.
 δόξα 242, 29.
 δόξαις 90, 22.
 δόξασιμον 90, 10.
 δοξασταί 242, 19.
 δόρει] τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν
 ἄσπιδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης πα-
 ρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν μῶμῳ
 Σοφοκλέους προκείμενον, ὡς ἀπὸ
 τοῦ δόρος ἰστίη. Choerob. ad
 Theodos.
 δοριάλωτος 90, 21.
 δόρου ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν 237, 30.
 δορυφοροῦντες 133, 3.
 δουλοῦμαι 134, 20.
 δούπησεν 1095.
 Δούπων Δούπωνος εἰς τῶν Κεν-
 ταύρων. Choerob. in Theodos.
 f. 64.
 δρύκαινα 90, 30.
 Δρύκων Δρύκοντος et Δρύκονος
 1199.
 δρῆμ' ἀκοῦσαι 89, 32.
 δραπέτευμα 88, 20.
 δραπέτης etym. 549, 23.
 δραστήριος 90, 25.
 δραχμῆιον 90, 26.
 δρέπεται 135, 16.

Δρη̄ς Δρη̄ 1188.

δρομέσι 1185.

δρομική γλώσσα 35, 14.

δρομοκήρυκες 239, 17.

Δρύας Δρύα 1183.

δρῦν φέρειν διὰ τῆς ἀγορᾶς 242, 3.

δροκολάπτῃς 89, 24.

δρωπάζειν 549, 23.

δυνάκις 942, 22.

δυσρός v. ζυρός.

Δυεύς ὄνομα πόλεως ἐν Ἀνκίᾳ

Choerob. in Theodos. f. 119.

δυνάμεις 91, 1.

τῶν δυνάμεων τῶν ἐνεργητικῶν διὰ
τὴν ἐπιλείπει τὸ πρῶτον πρόσω-
πον 1282.

δύναται 89, 10.

δυσσαφές τῶ δυσηρέστου 1285.

δυσγάργαλος ἵππος 37, 1.

δυσήριστος 37, 7.

τοῦ δύσερω 1197.

δυσήλιον θέρος 36, 18.

δυσημερεῖν 89, 30.

δυσθυμία 89, 19.

δύσκολος 235, 19.

δύσκληρος 34, 25.

δυσλογεῖν 34, 15.

δυσμάραντον κακόν 35, 8.

δυσμένην 1233.

δυσμενῶς ἔχω 134, 29.

δυσρῳονεῖν 35, 12.

δυσροκῆσαι 36, 27.

δυσποτμώτερος 1287.

δυσπρόσωπα ὄμματα 35, 10.

δυσχεραίνω 134, 25.

τῶν δυσώδων 1006, 24.

δυσωποῦμαι 234, 23.

δωδεκάρχος 235, 16.

δωδεκάπους σιμά 242, 10.

Δωδῶνι 1228.

δῶμα 1095.

δωρῆσαι 90, 23.

δωροδόκος 234, 22. 242, 33.

δωροληψία 35, 2.

δωροξενία 238, 24.

δωροξενίας 186, 14.

δωροξενίας δίκη 240, 32.

δωροῦμαι 133, 8.

δώρων γραφή 237, 3.

ε̄ an ὀ brevius sit 798, 17.

800, 1.

ε̄ Dor. pro ε̄ 1282.

ε̄αν 144, 31.

ἐγγαίω χορήματα 251, 26.

ἐγγενής 187, 24. 259, 17.

ἐγγυῆσαι 187, 12.

ἐγγύησις 94, 18.

ἐγγυητής 244, 25.

ἐγγύθειν i. q. ἐγγύς 596, 25.

608, 29. 624, 2.

ἐγγυθήκη 245, 25.

ἐγγύους 245, 32.

ἐγγύς 192, 7.

ἐγγυῶ 140, 4.

ἐγερσικύβητιν 336, 17.

ἐγκάθετος 96, 30.

ἐγκαλῶ 136, 10.

ἐγκάρδιον 250, 30.

ἐγκεκαυμένη 250, 24.

ἐγκλίσεις πόσαι 1178.

ἐγκοιτὶς v. ἀμφικελεμένης.

ἐγκόψαι 250, 26.

Ἐγκοῆς Ἐγκοῆτος 1188.

ἐγκτήματα 251, 1. 260, 4.
 ἐγκύκλιος λειτουργία 250, 22.
 ἐγκυρῆσαι 96, 14.
 ἐγκωμιάζω 137, 31.
 ἐγράφοσαν 91, 14.
 ἐρηγήροσεν 96, 27.
 ἐρχερίζω 137, 12.
 ἐρχεργογάστορες 230, 13.
 ἐχειρῶ 136, 26.
 ἐχέλιος ἐγγέλιος, ὡς παρὰ τῷ
 ποιητῇ τείροντ' ἐγγέλιός τε καὶ
 ἐχθύες. τὸ γὰρ παρὰ Ἀριστο-
 τάνει, τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγγέλιων
 τὰς ἑμὰς μιμούμενοι, ὡς ὑπὸ
 τοῦ ἡ ἐγγέλιος τῆς ἐγγέλιός ἐστιν.
 Choerob. in Theodos.
 ἐχχωρεῖ 195, 2.
 ἐχχώριος 95, 8. 187, 25. 259, 19.
 ἐγωγε - ἐμοιγε 594, 10.
 ἐγώνη 524, 4.
 ἐγὼ σιωπῶ τῷδε 40, 32.
 ἐδαπανᾶτο 260, 9.
 ἐδέετο 94, 11.
 ἐδει, ἔδειται, ἔδομαι, ἔδομαι 37;
 30.
 ἐδιαιτῶν 91, 18.
 ἐδιακόνουν 91, 17.
 ἔδος 246, 3.
 ἐδωλίισαι 259, 32.
 ἔε 1095.
 ἐζωμευμένα κρέα 38, 31.
 ἐθάδων 245, 5.
 ἐθελοντηρόν 96, 23.
 ἐθελοπρόξενος 95, 19.
 ἐθελορήτωρ 95, 18.
 ἐθελοφιλόσοφος 95, 19.
 ἐθέλωμι 516, 12.

ἐθισμός 93, 19.
 ἐθράχθη 352, 16.
 εἰ Vocot, pro ἡ] - οἱ Βοιωτοὶ
 τότε τρέπουσι τὸ ἡ εἰς τὴν εἰ
 δίφθογγον, ἤνικα μὴ τρέπεται
 τὸ ἡ εἰς ἄ παρὰ τοῖς Ἀθηναί-
 οιν, οἷον τὸ λέβης καὶ πένης οἱ
 Βοιωτοὶ διὰ τῆς εἰ δίφθογγου
 γράφουσι, λέβεις καὶ πένης λέ-
 γοντες, ἐπεὶ ἐπὶ ταύτων οὐ
 τρέπουσι τὸ ἡ εἰς ἄ οἱ Ἀθηναῖς.
 τὸ δὲ Ἀτρείδης καὶ Ὀρέστης,
 ἐπεὶ τρέπουσιν οἱ Ἀθηναῖς τὸ
 ἡ εἰς ἄ καὶ λέγουσιν Ἀτρείδας καὶ
 Ὀρέστας, οὐ τρέπουσιν οἱ Βοιω-
 τοὶ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον.
 Choerob. ad Theodos. f. 95.
 εἰ dual. 1130.
 εἰ 144, 3.
 εἶ 542, 31. 622, 18. 625, 9.
 εἰδητικός Damascius.
 Εἰδοθεῖα - Εἰδώ 857, 9.
 εἶδον - ἔδον] γ. χεῖρ.
 εἶεν 243, 24.
 εἴησαν 95, 10.
 εἴθε 1236.
 εἰθύφαλλοι 246, 19.
 εἰλάζειν 258, 18.
 εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα 5, 30.
 εἰκός etym. 710, 8.
 εἰκοβολεῖν 39, 25.
 εἰκός 244, 24.
 εἰκόσορον ναῦν 246, 22.
 εἰκοστή 185, 22.
 εἰλαθι· οἱ Αἰολεῖς γὰρ εἰλαθι λέ-
 γουσιν Choerob. orthogr. Qui
 paullo post: Ἰλαος παρὰ τὸ

ἐλαρός· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἴλλας
 λέγουσι, καὶ οὐχὶ ἴλλας.
 εἰλικρινές 246, 25.
 εἰλωτες 246, 17.
 εἶμι] ὁ Ἀπολλώνιος τὸ εἶμι διὰ
 τοῦ ἰ γράφει ἐκ τοῦ καὶ τὰ δυν-
 κὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ διὰ συν-
 εσταλμένου τοῦ ἰ εἶναι, οἷον
 ἔτον ἔτον, ἔμεν ἔτε, καὶ ἐν συν-
 θέσει ἔξιτον, καὶ τὸ τρίτον τῶν
 πληθυντικῶν ἴσι καὶ ἴασιν, οἷον
 καὶ ἔ ἀγελήδον ἴασιν. οὐδ' συν-
 νίδει δὲ αὐτῷ ἢ παράδοσις·
 φησὶ γὰρ ὁ Ἡρωδιανὸς ἀεὶ τὴν
 παράδοσιν ἀναγινώσκειν τὸ εἶμι
 ἐν τοῖς ἐνικοῖς διὰ τῆς εἰ δι-
 γθόγγου, οἷον εἶμι μὲν, οὐδ'
 ἄλλη ὁδὸς ἴσεται. Choerob.
 ad Theodos.
 εἶπον 141, 3.
 εἶπουθεν 258, 15.
 εἶψ, 1200.
 εἰρεσιώγη 246, 27.
 εἶρην 119, 8.
 εἰρηνόδωρος Theognostus f. 63.
 εἰρκή - εἰρκή 678, 23.
 εἰρωνεία 243, 20.
 εἰσαγγεῖα 244, 14.
 εἰσαγωγεῖς 246, 14.
 εἰσακούω 146, 3.
 εἰς γόνυ πεσεῖν 40, 24.
 εἰς ἕκαστος 96, 10.
 εἰς ἐμφανῶν κατάστιχον 187, 29.
 246, 4.
 εἰσηγοῦμαι 142, 26.
 εἰσιτήριον 187, 22. 245, 20.
 εἰς ὄρθον φρονεῖν 92, 1.

εἰσὸ 612, 13.
 εἰσπολίητος 247, 11.
 εἰσποιοῦμαι 145, 11.
 εἰσπορεύομαι 91, 19.
 εἰσπραξις 245, 11.
 εἰσπράττει 245, 12.
 εἰσπράττω 142, 5.
 εἰς τὴν κερδαινοῦσαν πάντα ὠθεῖν
 πῆραν 39, 27.
 εἰσφορέ 243, 14.
 εἰσφρήσειν 244, 11.
 εἶσω 91, 31. 258, 17. 577, 23.
 609, 19. 619, 12. 942, 33.
 ἐκάθηγας 63, 1.
 Ἐκάλη 247, 7.
 ἐκάς 1095.
 Ἐκαταῖα 247, 27.
 ἐκατέρωθεν 601, 18. 605, 22.
 Ἐκατουβιαῖον 247, 1.
 ἐκατόμπεδον 247, 24.
 ἐκατόν etym. 710, 24.
 ἐκβάλλειν 38, 17.
 ἐκγαμηθῆναι 259, 30.
 ἐκδεῦσθαι 218, 3.
 ἐκδημία 93, 26.
 ἐκ διαδοχῆς 97, 5.
 ἐκδοσις 247, 21.
 ἐκδυθαι 41, 8.
 ἐκεῖ 188, 1.
 ἐκεῖθεν 600, 33. 624, 9.
 ἐκεῖνος 557, 29.
 ἐκεῖσε 188, 1.
 ἐκητι 497, 26. 543, 17.
 ἐκζωπιρεῖν πῦρ 40, 18.
 ἐκηλος - εὐκηλος 558, 17.
 ἐκθύλπεσθαι ἔρωτι 40, 20.
 ἐκκλητευθῆναι 188, 28.

- ἔκκλητος πόλις 247, 30.
 ἐκκλίω 141, 9.
 ἐκκλώσεται 258, 20.
 ἐκκόψαι 92, 5.
 ἐκκροεῖν ὄητορας 39, 3.
 ἐκλειψις 259, 21.
 ἐκλεξις 94, 17.
 ἐκλογεῖς 245, 33.
 ἐκμαρτυρεῖν 188, 24.
 ἐκμαρτυρία 243, 3.
 ἐμμετρος 38, 27.
 ἐννευέρισμένοι 243, 19.
 ἐκοντηδόν 497, 29. 611, 7.
 ἐκόντην] τὰ εἰς ἡν ἐπιθόρηματα
 - βύζην, ἄντην, ἐμπλήν, ἀκμήν,
 ἀκήν, ἐθελόντην, ἐκόντην, ἡμῆν
 τὸ ὄριον. Cod. Barocc. 50.
 f. 105.
 ἐκ πλείστον 138, 18.
 ἐκποδόν 244, 10.
 ἐποθεῖν ἕμοι γέρονεν 93, 10.
 ἐποιῆσαι 93, 25.
 ἐπολήτον γενέσθαι 247, 9.
 ἐπολήτος 215, 20.
 ἐπολεμῶ 145, 18.
 ἐπορευόμην 91, 19.
 ἐπώματα 245, 13.
 ἐρότησεν 38, 32.
 ἐκτιλώσαντο 258, 19.
 ἐκτραχηλισθῆναι 244, 27.
 ἐφορία 247, 8.
 ἐφρονήσεν 141, 21.
 ἐφρυγγάνω 95, 17.
 ἐφυλλοφορήσαι 248, 7.
 ἐκωδώνισεν 187, 21.
 ἐλαία] Cod. Vat. 997: τρεῖς εἰς
 ἐλαίαν εἶσιν εὐφυνεῖς πόλις, Νι-
 κία καὶ Πραίνεστός ἢ τ' Ἐρε-
 χθέως.
 ἐλαιοκόμων 248, 19.
 ἐλαιοπλήθης 40, 6.
 Ἐλαιοῦς 249, 6.
 ἐλαῖν 97, 10.
 ἐλαττοῦμαι 137, 23.
 Ἐλαφηβολίων 249, 7.
 ἐλαφρόβολος - ἐλαφοκτόνος 602,
 22.
 ἐλαφρόν παραινεῖν τῷ κακῷς πε-
 πρατότι 38, 7.
 ἐλαφρός 96, 6.
 Ἐλέας Ἐλέαντος 1185.
 ἐλεγεία 750, 26.
 ἐλεγέτον 749, 27.
 ἐλέγουσαν 91, 14.
 τὸ ἐλεγγος] ὁ σκότος καὶ τὸ σκό-
 τος, ὁ ἐλεγγος καὶ τὸ ἐλεγγος,
 ὁ τύριχος καὶ τὸ τύριχος. (οὐκ
 εἰσὶ κατὰ παρασχηματισμόν,
 ἀλλὰ κατὰ μεταβολὴν ἡγούν
 παραλλαγὴν γένους.) Choerob.
 in Theodos. f. 177.
 ἐλεημόνιστοτον 92, 14.
 ἐλεήμων 92, 12.
 ἐλειών 92, 9. σημαίνει δὲ τὸν
 ἐλειινόν, διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
 γου. ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ δέος
 δεεινός, καὶ κατὰ κράσιν τοῦ
 εἰ καὶ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὴν
 εἰ διφθόγγον δεεινός, οὕτω καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἐλειος γίνεται ἐλειινός
 καὶ κράσει ἐλειινός. Ge. Choe-
 rob. cod. Barocc. 50.
 ἐλελήθεισαν 91, 29.
 ἐλεῶ ἐλεῖς καὶ ὁ Μένανδρος

- ἐδήλωσεν εἰπὼν ἐλεῖται ὁ ποι-
 μὴν καὶ καλεῖται γλυκύτετος.
 Choerob. ad Theodos. f. 277.
 Ἐλικτήρ 248, 23.
 Ἐλιζᾶς Ἐλιζα 1186.
 Ἐλειε σταθμὸν 94, 26.
 Ἐλιοποιῆσαι 248, 25.
 Ἐλυδρία 95, 1.
 Ἐλλάτιος] τὰ εἰς πὸς λήγοντα
 καθαρόν — ὅσα μὲν μακρὸν
 ἔχει τὸ ἰ, σημειούμεθα, ὡς
 ἔχει τὸ Αἰνικός (ὄνομα ποιη-
 τοῦ), Κάϊκος, Τρήνικος (ὄνό-
 ματιποταμῶν), Ἐλλάνικος, Φί-
 λικος (ὄνομα κύριον· τὸ γὰρ
 κτητικὸν ὀξύνεται καὶ βραχὺ
 ἔχει τὸ ἰ). τὸ Καμικός, ὄνομα
 ποταμοῦ ἐν Σικελίᾳ, ὀξυνόμε-
 νοι καὶ διὰ τοῦ ἰ γραφόμενον,
 ἀμφίβολον ἔχει τὸν χρόνον τοῦ
 ὀ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Παλικός,
 ὀξύντονοι καὶ αὐτό, πόλις Σικε-
 λίας, ἐφ' ἣ ὀξὺ ὀξύνεται ἀνα-
 τήρης. Theognostus f. 41.
 Ἐλλανδίας 248, 32.
 Ἐλλὰς ὁ ἀνήρ 97, 4.
 Ἐλλην γυνή 97, 3.
 Ἐλληνοταμίαι 188, 16. 248, 29.
 Ἐλλύγιον 95, 22.
 Ἐλις 94, 19.
 Ἐλομαι 1096.
 τοῦ Ἐλωρος 1001.
 Ἐμάρψεν 1095.
 Ἐμβάδες 249, 25.
 Ἐμβατεία 249, 18.
 Ἐμβατεῦσαι 249, 18.
 Ἐμβιος 249, 10.
 Ἐμβραχυν 187, 32. 258, 22.
 Ἐμβριθεῖς 249, 16.
 Ἐμβροτομῆ Olympiod. in Gorg.
 Ἐμβρουλιὰ ἰδεῖα.
 Ἐμέ 92, 16.
 Ἐμέθεν 597, 24.
 Ἐμπα 564, 26.
 Ἐμπαῖζειν 95, 29.
 Ἐμπαροινῶ 143, 26.
 Ἐμπεδοκλείους ἔχθρα 249, 14.
 Ἐμπειρικῶς 95, 15.
 Ἐμπήκτης 258, 21.
 Ἐμπης 525, 22. 564, 28.
 Ἐμπνευστικός 653, 30.
 Ἐμποδίζω 143, 18.
 Ἐμποδῶν 243, 15.
 Ἐμπολῆσαι 96, 16.
 Ἐμπουσα 249, 27.
 Ἐμπροσθα 563, 24.
 Ἐμπυος 249, 22.
 Ἐμπυρα 247, 20.
 Ἐμπυρεύεσθαι 39, 29.
 Ἐμπυρισμός 97, 12.
 Ἐμφανίσει 92, 29.
 Ἐμφερέστερα 95, 24.
 ἐν 139, 20.
 Ἐναγής 330, 26.
 Ἐναγχος 596, 5.
 Ἐναδικός Damascius.
 Ἐνάμιλλον 251, 25.
 Ἐναντίον 138, 10.
 Ἐναντίοντινὸς τόδε ἐπράχθη 93, 5.
 Ἐναργές 244, 6.
 Ἐναύεσθαι 13, 19.
 Ἐναυλήματα 259, 6.
 Ἐναυλον 251, 21.
 ἐν γαστρὶ ἔχειν 95, 14.

- ἔνδεια 247, 9.
 ἔνδειγμα 38, 21.
 ἔνδειξις 187, 4. 250, 10.
 ἔνδεκα 192, 19. 250, 4. 310, 15.
 ἔνδελεχεσιότης 251, 24.
 ἔνδελιστές] τὰ εἰς εἰς λήγοντα ἐπιφ-
 ῆματα ἀπλῶ φυσικῶς οὐκ ἔστιν,
 ὅ τι μὴ τὸ ἐχθές διούλλαβρον καὶ
 χθές μοιροσύλλαβρον καὶ ἔνδελι-
 στές ὀξύτονον παρὰ Συριακοσ-
 σίοις, ὃ καὶ ἑλλιστές λέγεται. τὸ
 γὰρ αἰς ἀπὸ τοῦ αἰ. Cod.
 Barocc. 50. f. 106.
 ἐν Δελφοῖς σιὰ 187, 19.
 ἐν Δελφοῖς σιῶς 243, 30.
 ἐν Δελφοῖς σιῶς μάχεσθαι 250,
 27.
 ἐνδημεῖν 93, 28.
 ἐνδημοιότατος 93, 28.
 ἔνδοι 610, 20.
 ἔνδον 609, 32. 610, 13. 619, 17.
 ἔνδος] τὸ ἔνδος, ἕξος βαρυντόνος
 Δώρια. Cod. Barocc. 50. f. 106.
 Idem paullo ante: σεσημειώ-
 ται τὸ ἔνδον συγκείμενον ἐκ προ-
 θέσεως καὶ βαρυνόμενον καὶ δη-
 λοῦν τοπικὴν σχέσιν. λήγει δὲ
 καὶ εἰς ὄσος. ἔνδος γὰρ λέγεται
 πολλὰκις καὶ ἔνδοι. τέσσαρασιν ἂν
 διαφοραῖς διαλλάξαν ἔνδον θαν-
 μαστόν εἰ καὶ κατὰ τόνον διήλ-
 λαξεν. εἰδέναι δὲ δεῖ ὡς τὰ εἰς
 ὄσον σπανίως κατ' ἀρχὴν λέξεως
 συντίθενται, ὡς ἔχει τὸ ἐνδό-
 μοιχος, ἐνδόπανος, ἐνδορχις.
 ἐνεδρεῖα 95, 27.
 ἐνεκεν 505, 3. 604, 23.
 ἐνεκεν i. q. οὐνεκα 504, 23. 505,
 18 et 19.
 ἐνεός. 92, 3. 251, 27.
 ἐνέπει 1095.
 ἐνεπίσκημμα 250, 14.
 ἐνεπισκήψασθαι 189, 2. 250, 14.
 ἐνεσθα 563, 25. 604, 27.
 ἐνεσθεν 603, 7.
 ἐνεστώς συντελικός 1013, 16.
 ἐν Ζεῷ 311, 17.
 ἐνή καὶ νέα 183, 2. 250, 18.
 ἐνηρόμεθα 189, 9.
 ἐνθα 563, 30. 604, 30.
 ἐνθάδε 589, 7. 617, 18.
 ἐνθένδε 250, 32. 590, 18.
 ἐνθεσμός βλάβη 251, 31.
 ἐνθούπια 97, 16. 250, 20.
 ἐνθυμοῦμαι 143, 16.
 ἐνυῶον Damascius.
 ἐνυῶσι 187, 17.
 ἐνυαντοί 94, 31.
 ἐνυαντός 187, 17.
 ἐνυμμεῖσται 251, 30.
 ἐνυέα ὁδοί 251, 9.
 ἐν ὁδῷ καθελεῖν 251, 4.
 ἐνοειδής et ἐνοειδῶς Olympiod.
 in Phaed.
 ἐνοηχίζει 258, 23.
 ἐν οὐδέν 138, 21.
 ἐνοσίχθον i. q. ἀρόρω 864, 22.
 ἐνοχος 139, 33.
 ἐνοχλῶ 135, 27.
 ἐν πολοῖς δικαστηριοῖς ἕνεκ λαγ-
 χάνονται δίκαι 310, 28.
 ἐνοεῖσαι 95, 6.
 ἐνοσεισμένη 39, 12.
 ἐντεα 1096.

- ἐντέλλω 94, 8.
 ἐντέχνως 95, 13.
 ἐν τοῖς αἰεσί καλουμένη μάχη
 251, 18. 308, 28.
 ἐν τοσοῦτω 92, 15.
 ἐντρέπεσθαι 94, 12.
 ἐντρεχέστατον 94, 30.
 ἐντρέχῃ ἄνδρα 94, 30.
 ἐντροφῶ 146, 1.
 ἐντυχάνω 137, 8.
 ἐντυλίξαι 97, 9.
 ἐν Φραγματοῖ 251, 7, 311, 20.
 ἐν χιλιαῖς ὁ κίνδυνος 188, 18.
 ἐνωμον 97, 13.
 ἐνώπιον 251, 23.
 ἐν ᾧ 94, 9.
 ἐνωσις 837, 30.
 ἐξαγωνιῶν 260, 11.
 ἐξαίρειν 93, 30.
 ἐξαιρέσεως δίκη 252, 12.
 ἐξαιρέσεις 252, 10.
 ἐξακεῖσθαι 27, 26.
 ἐξάλειπτρον 97, 17.
 ἐξαλλόγμυα 96, 4.
 ἐξαλλάξαι 96, 1.
 ἐξ ἄλλοθεν 623, 30.
 ἐξαναλόβω 93, 9.
 ἐξαπιτῶ 122, 4.
 ἐξαπολωλότα 93, 15.
 ἐξατμιδοῦντος Olympiodorus in
 Phaed.
 ἐξαττιζέειν 12, 16.
 ἐξαφέλιτο 93, 14.
 ἐξέβη ἡμῖν τὸ ἐνίκτιον 96, 9.
 ἐξεγγυήσασθαι 38, 9.
 ἐξέδραμεν 146, 5.
 ἐξέδραν 11, 7.
 ἐξέδρον 40, 30.
 ἐξελεύθερον 95, 12.
 ἐξέλιπεν 259, 21.
 ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως 246, 4.
 ἐξεργάζομαι 139, 17.
 ἐξερεθιστήν 251, 33.
 ἐξεσιτῶς οἶνος 188, 3.
 ἐξιστιν 143, 9.
 ἐξιστασμός 93, 20.
 ἐξιστασται 252, 6.
 ἐξιστῶμεν 251, 32.
 ἐξηβον 37, 17.
 ἐξηγᾶσθαι 143, 31. 185, 26.
 ἐξηγήσεις 241, 20.
 ἐξηγηται 187, 10.
 ἐξηγητής 96, 18. 252, 4.
 ἐξήγητο 17, 19.
 ἐξιδιάσασθαι 96, 31.
 ἐξίλλειν 19, 16.
 ἐξίσταμαι 138, 1.
 ἐξιτήλους 252, 3.
 ἐξοθεν i. q. ἐξωθεν 945, 25.
 ἐξοκῆλαι 252, 1.
 ἐξομόσασθαι 188, 26.
 ἐξόν 135, 31.
 ἐξονχιζέειν 55, 9.
 ἐξόριστον 94, 15.
 ἐξορμενέειν 38, 17.
 ἐξοστρακισμός 285, 20.
 ἐξ ὄτου 93, 16.
 ἐξούλης 188, 7. 252, 15.
 ἐξ οὐρανόθεν 599, 1. 622, 4.
 623, 32.
 ἐξύπιοθα 563, 26. 604, 29.
 ἐξω γλαῦκα 97, 21.
 ἐξωλές κανόν 41, 14.
 ἐξωμύνοντο 95, 16.

Ξωμοσία 409, 15.
 Ξπαγγέλιαι 256, 5.
 Ξπαγγελασθαι 260, 20.
 Ξπαγγελλα 256, 5.
 Ξπαίνσεις 433, 4.
 Ξπαιτιώτατοι 188, 5.
 Ξπακρία 259, 9.
 Ξπακρία γῆ 253, 3.
 Ξπ' ἄκρων κἀθησθε τῶν πυρι-
 δων 39, 32.
 Ξπακτροκέλης 187, 31. 255, 13.
 Ξπάλξεις 243, 16.
 Ξπαμήσασθαι 254, 8.
 Ξπαμύνω 125, 16. 143, 13.
 Ξπυμφοτερέζεν 41, 16.
 Ξπυμφοτερέσαι 258, 24.
 Ξπανακάμψαι 92, 22.
 Ξπανορθώσασθαι 96, 25.
 Ξπάνω δικαστήριον 253, 26.
 Ξπαπήχειαι 253, 6.
 Ξπαρῶ 140, 25.
 Ξπειλημένοι 136, 5.
 Ξπεισόδιον 253, 19.
 Ξπειτα 141, 28.
 Ξπειτεν] σπάνια τὰ εἰς ἐν λήγοντα
 ἐπιθήματα τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ
 τοῦ εἰ τὸ θ' καὶ εὐαρίθμητα.
 ἔστι γὰρ τὸ Ξπειτεν ἀπὸ τοῦ
 Ξπειτα γεγονός, καὶ τὸ εἶεν, ὃ
 τινες ὀξύνουσι, καὶ τὸ αἰέν ὁμό-
 τονον καὶ ὁμόσημον τῷ αἰεί.
 Cod. Barocc. 50, f. 105.
 Ξπέκεινα 94, 6.
 Ξπ' ἔφορῃ δόρῳ ἔξενεργεῖν 188, 14.
 Ξπέλαβεν 146, 7.
 Ξπελάβετό μου 93, 23.
 Ξπελάζω 140, 10.

Ξπεξιέναι 141, 32.
 τῶν μὴ Ξπεξιόντων τὰς δίνας
 193, 23.
 Ξπεπτόκειμεν 97, 2.
 Ξπερείδομαι] λέγει ὁ Ἀπολλώνιος
 ὅτι διὰ τοῦ εἰ γράφεται τὸ Ξπε-
 ρειδομαι· ἀλλ' οὖν ἡ παραδο-
 σις διὰ τῆς εἰ διαφθόγγου οἶδεν
 αὐτὸ γεγραμμένον. Choerob.
 ad Theodos.
 Ξπεποιήσασθαι τὸ δεῖπνον 39, 24.
 Ξπεσον] σχηματίζει δὲ ὁ Ἡρωδια-
 νὸς τοῦτον τὸν τρόπον τὸ Ξπε-
 στον. φησὶν ὅτι, ὡς περ ἀπὸ τοῦ
 φυσῶ φυσήσω γίνεται φύσημα
 καὶ ἀπὸ τοῦ νοσῶ νοσήσω νό-
 σημα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ
 τοῦ πεσῶ περισπωμένου γίνεται
 πεσήσω καὶ πέσημα ὄνομα δη-
 μιτικόν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ· οὐ
 πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέ-
 πτωκε δορυπετιῇ νεκρῶν. καὶ λοι-
 πὸν ἀπὸ τοῦ πεσῶ περισπωμένου
 γέγονεν Ξπεσον ὁ δευτερός ἄορι-
 στος, ὡς περ καὶ ἀπὸ τῶ χροισμῶ
 ἔχροισμον καὶ ἀπὸ τοῦ ὄλισθῶ
 ὄλισθον. Choerob. ad Theodos.
 Ξπέστησεν 140, 23.
 Ξπετε 1096.
 Ξπέτειον 41, 9.
 Ξπήβολον 252, 21.
 Ξπήγγελλεν 258, 26.
 Ξπήλυγαζεν 243, 8.
 Ξπήλυγαται 243, 8.
 Ξπήλυδες 254, 17.
 Ξπήριάζω 137, 29.
 Ξπιάλῃς Ξπιάλῃτος 1189.

- επιβαλῶ 140, 28.
 επιβάλλειν 254, 24.
 επιβατεύειν νέως 40, 27.
 επιβατεύουσιν 258, 28.
 επιβατικά 97, 19.
 ἐπιβοιον 254, 11.
 ἐπιβολή 254, 24.
 ἐπιβουλεύω 136, 28.
 ἐπιβοῶμαι 142, 11.
 ἐπιγεώμοφοι 257, 10.
 ἐπιγράμμα 260, 7.
 ἐπιγραφεῖς 187, 14. 254, 3.
 ἐπὶ γῆς 252, 28.
 ἐπιδανῆσαι τί ἐστι 259, 1.
 ἐπιδείκνυ 40, 9.
 ἐπιδείκνυε 40, 11.
 ἐπιδεικνύμενος 37, 15.
 ἐπιδέκαστον 254, 7.
 ἐπὶ Δελφινῶ 255, 19. 311, 13.
 ἐπιδημία 93, 26.
 ἐπιδημος 93, 27.
 ἐπὶ διετέες ἠβήραι 255, 15.
 ἐπιδικάζομαι 140, 13. 144, 8.
 ἐπίδιπος 256, 8.
 ἐπιδόσεις 245, 24.
 ἐπιεικές 243, 11.
 ἐπιθειάσις 143, 11.
 ἐπιθεῖται 252, 26.
 ἐπιθέτους ἑορτάς 253, 1.
 ἐπιθυμῶ 142, 23.
 ἐπικατύνειν 39, 19.
 ἐπικεκηρυχέναι 254, 21.
 ἐπικηρυκία 243, 17.
 ἐπικηρυκένω 141, 18. 153, 10.
 ἐπικηρῦσαι 254, 21.
 ἐπίκληρος 256, 8.
 ἐπικλήρου 253, 5.
 ἐπικλήρωτον 260, 23.
 ἐπικοι λέγονται ὡς ἐπομέναις ἔχοντες τὰς περιόδους καὶ τοὺς πόδας ἀλλήλους, ἀλλ' οὐ στροφαῖς καὶ ἄντιστροφαῖς δουλεύοντες.
 Io. Siceliota.
 ἐπικονωνεῖν 847, 11 et 23.
 ἐπικρατῶ 143, 1.
 ἐπὶ κόβῃς 255, 8.
 ἐπικουρῶ 140, 20.
 ἐπικουφίζω 154, 17.
 Ἐπίκτησις Ἐπικτήσιος 1193.
 ἐπὶ Κωλιάδα 254, 19.
 ἐπίκωποι 254, 14.
 ἐπιλαμβάνομαι 141, 11.
 ἐπιλανθάνομαι 136, 16.
 ἐπιλαχῶν 256, 3.
 ἐπίληπτον 255, 5.
 ἐπίληπτος 187, 20.
 ἐπιμαχῶ 144, 1.
 ἐπιμεληταί 255, 22.
 ἐπιμελούμαι 142, 19.
 ἐπιμεστοὶ πλουτῶν 40, 4.
 ἐπιμηλίδες 17, 8.
 ἐπιμήνια 254, 12.
 ἐπιμνησθῆναι 137, 18.
 ἐπιπέφελον 96, 24.
 ἐπὶ Παλλαδίῳ 257, 23. 311, 3.
 ἐπεπλε 255, 11.
 ἐπιπλήτω 137, 3.
 ἐπιπολῆς 38, 3.
 ἐπιπόρημα 254, 29.
 ἐπίπροικος 256, 8.
 ἐπίπροσθεν 139, 12.
 ἐπὶ προταμένῳ 311, 15.
 ἐπὶ φητοῖς 41, 11.
 ἐπισάξαι 94, 23.

- ἐπισκοπιον 252, 23.
 ἐπισκοπῆται 254, 15.
 ἐπισκοπις 95, 15.
 ἐπισκοπήτω 139, 29.
 Ἐπίσκοπις Ἐπισκόπιος 1192.
 ἐπισκοπις 255, 27.
 ἐπισκοπῆται 143, 24.
 ἐπισκοπῆται 253, 22.
 ἐπιστάτης 96, 12. 188, 22. 244,
 31.
 ἐπιστατῶ 143, 6.
 ἐπιστη 93, 8.
 ἐπιστήμη ὡς εἰς ἐπίστασιν ἄγουσα
 τὸν νοῦν, φησὶν ὁ Πορφύριος
 ἐν Κρατύλῳ. Cod. Paris. 2630.
 ἐπιστολιμαίους δυνάμεις 253, 16.
 ἐπιστράτευσαι 94, 20.
 ἐπιστράτευω 142, 16.
 ἐπιστρέφομαι 145, 21.
 ἐπιχερῶ 576, 14. 942, 31.
 ἐπίσωτρον 475, 28.
 ἐπιτάδε 94, 6.
 ἐπιτάτω 142, 32.
 ἐπιτεθυμμένον 462, 10.
 ἐπιτείχιμα 244, 26.
 ἐπίτεκα 96, 11.
 ἐπιτετιμημένον 255, 6.
 ἐπιτηδειοτέρως 92, 25.
 ἐπιτηδῆς i. ε. ἐπιτηδεῖς 1253.
 ἐπιτήθη 254, 10.
 ἐπιτιθέναι 139, 15.
 ἐπιτιμῶν 94, 24.
 ἐπιτιμῶ 136, 12.
 ἐπίτοκον 96, 11.
 ἐπιτριβεσθαι 40, 28.
 ἐπιτριβῶ 137, 26.
 ἐπιτριπιότατος ἄνθρωπος 40, 13.
 ἐπιτριπῆται 253, 13.
 ἐπιτριπῶσι 93, 18.
 ἐπιτροπεῦν 93, 30.
 ἐπιτροπεύω 145, 27.
 ἐπιτροπή 260, 17.
 ἐπιχειρέακος 91, 21.
 ἐπιχειρέακος ἄνθρωπος 40, 16.
 ἐπίχειρι 91, 30.
 ἐπιχειρῶ 136, 7.
 ἐπιχώριος 187, 25. 259, 20.
 ἐπληθεύθησαν 187, 27. 253, 8.
 ἐπόγδοον 252, 19.
 ἐπομβρία 254, 29.
 ἐπος 751, 1.
 ἐπιτεκέφαλον Damascius.
 ἐπιτετής 97, 8.
 ἐπιτοχλοι 16, 11.
 ἐπωβελία 189, 1. 255, 29.
 ἐπωδαί 38, 12.
 ἐπωδή 38, 12.
 ἐπώνυμ 40, 7. 255, 1.
 ἐπώνυμοι 189, 7. 245, 18.
 ἐργάζομαι 142, 9.
 ἐργάτης 500, 21. 545, 10. 549, 8.
 ἐργατήρης 570, 8.
 ἐργοῖς παθῶν ὀνήμασιν ἀμύνεται
 39, 31.
 ἐργοδοταί 256, 20.
 ἐργοδοτῶν 94, 5.
 ἐργολάβος 94, 3. 259, 13.
 μισῶ ἐργομίσης ἐργομίσου Choe-
 rob. ad Theodos. f. 53.
 Ἐρεσιᾶσαι 246, 26.
 ἐρεσχηλεῖν 258, 29.
 Ἐρετριᾶ Ἐρετριῶς 1194.
 ἐρήμην 245, 14.
 ἐρημος - ἤρημος 793, 21.

ἰριζῶ 143, 22.
 ἰριθείας 256, 17.
 ἰριλον 856, 4.
 ἰριον *Δία* 256, 27.
 ἰριματα 256, 23.
 Ἰρμιόνη 256, 15.
 Ἰρμιών Ἰρμιόνος 1207.
 Ἰρμόπαν 1198.
 ἰρπήνη 256, 18.
 ἰρρύμμα (παρὰ τὸ φάλειν) 1020,
 20.
 ἰρύπον 1261.
 ἰρρύγους λέγειν λόγους 39, 5.
 ἰρρύων 422, 7.
 ἰρρύσθαι 8, 6.
 ἰρρύσθαι φράσας 243, 29.
 ἰρρύσματος 596, 13.
 ἰρρυσέ μου τὴν καρδίαν 41, 12.
 ἰρρυν 97, 6.
 ἰρρλόν 1096.
 ἰρρ] ἡμάρτηται διφθόγγῳ πα-
 ρυληγόμενον τὸ ἰρρῖ σημαί-
 νει δὲ τὸ ὑπόρχω. — τοῦτο
 δὲ τὸ ἰρρῖ οὔτε ἔστιν ἐν χρή-
 σει, ἀλλ' ἐν ὑπομνήσει ἔχομεν
 ἐξ αὐτοῦ τὸ ἰρρῖ. Choerob. in
 Theodos.
 ἰρρὸς μελισσῶν 37, 22. 64, 4.
 ἰρρῶδην 611, 28. 942, 6.
 ἰρρπρον 102, 10.
 ἰρραθαῦτο 256, 26.
 ἰρρηξουσι 93, 17.
 ἰρριαν τῷδε 37, 24.
 περὶ τοῦ ἰρρι 1148.
 ἰρριτοι 1096.
 ἰρριῶ 141, 25.
 ἰρραρα 40, 15. 256, 32.

ἰρρατις 256, 30.
 ἰρρατισμένος 259, 11.
 ἰρραζειν 96, 28.
 ἰρραρήσεως 245, 3.
 ἰρραρμόν 96, 29.
 Ἰρραβουτάδης 257, 4.
 ἰρραραθεῖ 38, 24.
 ἰρραρακεφαλεῖν 37, 18.
 ἰρραρακλιεῖ 38, 24.
 ἰρραραποιόν Proclus in Cratylum.
 ἰρραραφάλαμος 280, 24.
 ἰρραραθεν 601, 18. 605, 22.
 ἰρραρατω 606, 28.
 ἰρραρατε 607, 16.
 ἰρραραται 257, 6. τῶν ἰρραρατω
 1005, 33. 1260.
 ἰρραραθευσέν 188, 6.
 ἰρραραρησις 39, 15.
 ἰρρος] τὰ παρὰ τὸ ἰρρος παρ' ἡμῶν
 μὲν ὀξύνονται, παρὰ δὲ τοῖς
 Ἀθηναίοις βαρύνονται· οἱ γὰρ
 Ἀθηναῖοι διέτης τριέτης ἐξαέ-
 τής λέγουσι βαρυντότως, ὁμοίως
 τῷ εὐνέτης, οἰκέτης (ὃ σημαίνει
 τὸν δοῦλον) καὶ ἰκέτης (ὃ ση-
 μαίνει τὸν παρακλήτορα), εἰ καὶ
 ταῦτα εἰς τὴν ὀξύνουσαν διφθόγγον
 ἔχουσι τὴν γενικήν, τῶν παρὰ
 τὸ ἰρρος εἰς ὄξιν αὐτὴν ἔχοντων.
 οὐ μόνον δὲ περὶ τὸν τότεν
 πτυλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τοῖς παρὰ
 τὸ ἰρρος βαρυντότως αὐτά, ἀλλὰ
 καὶ περὶ τὴν κλίσην. οἷον δω-
 δεκαεῖται γὰρ λέγουσι τὴν εὐ-
 θεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ
 ἰρροσυλλάβου κλίσεως ποιούμενοι
 αὐτήν, ὡς περὶ ὁ οἰκέτης τοῦ οἰ-

ἡτόν οἱ οἰκίται, ὀφείλοντες εἰ-
πεῖν οἱ δωδεκαετείς ὡςπερ οἱ
Δημοσθένεις. ὡσαύτως δὲ καὶ
τὰ Θηλυκὰ τούτων ὡς ὑπὸ πε-
ριτροσυλλάβου κλίσεως ποιούν-
ται. ὡςπερ γὰρ ὁ πολίτης τοῦ
πολίτου καὶ ἡ πολίτις τῆς πο-
λίτιδος καὶ ὁ κυνηγέτης τοῦ κυ-
νηγέτου καὶ ἡ κυνηγέτις τῆς κυ-
νηγέτιδος, ἕως καὶ ἐπὶ τῶν τρια-
κονταετῆς τριακονταετέου ποιού-
σι τὸ Θηλυκὸν ἢ τριακονταετῆς
τριακονταετίδος, ὡς παρὰ τῶν
συνγραφεῖ τῶν τριακονταετίδων
σποιδῶν, ὀφείλοντος εἰπεῖν ἢ
τριακονταετῆς τῆς τριακονταε-
τῆς. Choerob. ad Theodos. f. 95.

Ἐτυμολογία Proclus in Craty-
lum.

Ἐτυμολογία idem.

Ἐτυμον 1096.

Ἐτυχον 143, 4.

ἔϋ 614, 11. et 22.

εὐαγγελία 92, 4.

εὐανδρία 257, 13.

εὐαπόνητος 817, 12.

εὐαρέστος 95, 21.

εὐαρχίω εὐαρχία 1285.

ᾠ. Εὐδαίμων. ᾠ. εὐδαίμων 1245.

εὐδοκοῦμενος 260, 21.

εὐειδής 94, 26.

εὐεμμετεῖν 95, 32.

εὐεργεσία 96, 32.

εὐεργετῶ 137, 14.

εὐέρον ἐμίαιον 39, 18.

εὐερος οἷς 39, 18.

εὐετηρία 244, 29.

εὐήθης 91, 23. 243, 12.

εὐήλιος 31, 16.

εὐήμερία 38, 14.

εὐηριώτατα 257, 21.

εὐθετεῖν νεκρὸν 40, 23.

εὐθετῆσαι 94, 10.

εὐθύ 96, 8.

εὐθυδικία 187, 8. 259, 4.

εὐθύνα 187, 3.

εὐθύνας 245, 6.

εὐθύνοι 257, 15.

εὐθύρονον 257, 11.

εὐψηλος 558, 18.

εὐκλεία v. ἀληθεία.

εὐκληρος 34, 25.

εὐκλήρωμα 77, 25.

εὐκρατόμελι 1208.

εὐλαβοῦμαι 142, 30.

εὐλογεῖν 95, 4.

Εὐμολπιδῶν 187, 15.

εὐναίη i. q. εὐνή 598, 16.

εὐνάη] εἰς ἂν Θηλυκὸν οὐκ ἔχο-
μεν. τὸ εὐνάη εὐναίος, ὁ παρα-
τίθενται τινες ὡς Θηλυκὸν, νο-
μίζοντες τὴν γυναῖκα σημαίνειν,
δείκνυσσι Δουπερκος ἐν τῷ περὶ
γενῶν ὅτι ἄρσενικοῦ γένους ἐστίν.

Choerob. ad Theodos.

εὐνίς 558, 19.

εὐνοϊκῶς 38, 6.

οἱ εὐνοῦς 1196.

εὐνοῦχος δὲ Σοφοκλῆς καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς τοὺς εὐνεῖς καὶ μὴ
μετασχόντας ὕπνου, τουτέστι τη-
ροῦντας· οὐχ ὅπου λαμπάδες
εὐνοῦχοις ὀμμασι. Cod. Paris.
2630. v. εὐνοῦχοι.

- εὐνοῶ 141, 7.
 εὐνωσ 38, 6.
 εὐοῖ 588, 26. 951, 19.
 εὐοῖ σαβοῖ 257, 17.
 εὐόμιλος 39, 2. 96, 7.
 εὐορησι 96, 33.
 εὐορησι τύχη 40, 21.
 εὐοφταν 93, 1.
 εὐπάθειαν 94, 28.
 εὐπαθεῖν 94, 28.
 εὐπαιδευτος 92, 32.
 εὐπατριδα 257, 7.
 εὐ ποιῶ 137, 16.
 εὐποροῶ 136, 19.
 εὐπράξιαι 1255.
 εὐπροσομιλος 39, 1.
 εὐπροσωπια 92, 32.
 εὐπροσωπος 92, 32.
 εὐροισκίην τιμήν 95, 3.
 Εὐρύβατος 188, 10. 257, 18.
 ὦ Εὐρυδάμαν 1183.
 εὐρυνέτην 1233.
 εὐρύοπα 1239.
 in *εὐ* desinentia quomodo fle-
 -ctantur 1194.
 εὐσταλής 96, 15.
 εὐστόχος 95, 23.
 εὐσχημον 95, 30.
 εὐσχημότως 95, 31.
 εὐσχημων 259, 27.
 εὐτέ 558, 5.
 εὐτενωτάτην 1287.
 εὐτρέπετος ἄνθρωπος 39, 30.
 εὐτρέπελον 92, 6.
 εὐτρέπελος 41, 18.
 εὐτυχῶ 143, 20.
 εὐχαρι 91, 30.
 εὐόνημον 97, 1.
 εὐώγειν 94, 21.
 εὐάγαμεν 1270.
 εὐάμιλλον 257, 31.
 εὐάπαξ 96, 17.
 εὐφιδρύνειν 136, 23.
 εὐφεδρον 258, 30.
 εὐφρετος 257, 33.
 εὐφροσι 186, 7. 244, 8.
 εὐφρέται 188, 30. 257, 23.
 εὐφρετικά ὄρηματα 1277.
 εὐφροκλήψ Theognostus f. 64.
 εὐφρηῖσθαι 414, 8.
 εὐφρήσις 187, 6.
 εὐφρόδοτο 146, 9.
 εὐφροσύνη 243, 10.
 Εὐφρότης 188, 12.
 εὐφρέται 139, 26.
 εὐφρέσθαι 142, 28.
 εὐφρομαι 138, 4.
 εὐφροσασθαι λόγοις 39, 10.
 εὐφροπος 97, 11.
 εὐφρόνια 257, 26.
 εὐφρονησις 433, 3.
 εὐφροροι 257, 28.
 εὐφ' ὦ 140, 17.
 εὐχεσθαι 141, 16.
 εὐχθες ἢ χθες ὀητέον 556, 30.
 937, 23.
 εὐχθες καὶ πρώην 258, 31.
 εὐχθήρας 62, 33.
 εὐχθος etym. 558, 3.
 εὐχθαίνω 146, 11.
 εὐχθροτέρως 92, 24.
 εὐχιδητος, ποσφιλος, ισίδωρος
 Theognostus f. 63.
 εὐχλιώθη 258, 7.

ἐχίνοι 189, 5.
 ἐχίνος 258, 3.
 ἐχόμενα 258, 1.
 ἐχόμενον 95, 7.
 ἐχρῆν 543, 14.
 ἐχρῶν 244, 7.
 ἐψιμνωθῆσθαι 258, 8.
 τὴν ἔω 1208.
 ἔωθινὰ δίκαι 258, 32.
 ἔωλοκρασία 258, 12.
 ἔωνηαῶς 95, 25.
 ἔως 145, 1.

**Z non producit syllabam ante
 positam** 814, 29. 815, 29.
 Ζάγρα 98, 4.
 Ζάργιον 98, 5.
 Ζαθερές 261, 16.
 Ζακυνθίδες 261, 17.
 Ζάς Ζαντός 1181. 1184.
 ἐν Ζέει 311, 17.
 Ζέας λιμήν 261, 3.
 Ζειρά 260, 31.
 Ζειροφόρος 261, 19.
 Ζελῆς 1187.
 Ζευγηλάτης 97, 33.
 Ζευγήσιον 260, 33. 261, 20.
 Ζυγλίης 261, 15.
 τὸ Ζεῦγλα εἰρεθὲν παρὰ τοῖς ἀρ-
 χαλοῖς κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν
 συνίστατε τὸ ἦ εἰς ᾤ. Choe-
 rob. ad Theodos. f. 162.
 Ζευγύην 1292.
 Ζεῦγος 261, 29. δεῦγος 1194.
 Ζεὺς Διός 1194.
 Ζεὺς στοιχεύς 790, 32.
 Ζῆ 97, 29.
 Ζῆθος - Δῆθος 1194.

ζῆλος 97, 26.
 ζηλοτυπῶ 146, 26.
 ζηλωτοῦ 189, 14. 261, 9.
 ζημιαν λαβεῖν 98, 7.
 ζῆμιῶ 146, 15.
 Ζηνᾶς Ζηνᾶ 1186.
 Ζῆνις Ζήνιος 1193.
 Ζηνόδωρος - Ζηνᾶς 857, 2.
 Ζῆς 1282.
 Ζῆσει 97, 28.
 Ζῆσειας 1292.
 Ζητηταί 261, 4.
 Ζήτρειον 261, 12.
 Ζιγοῦν 98, 6.
 Ζοφομηρία 261, 22.
 Ζυγομαχεῖν 261, 7.
 Ζυμήσασθαι 98, 1.
 Ζωδάριον 98, 2.
 Ζωδιοκράτορες Damascius.
 Ζώδιον 98, 3.
 Ζῶμα 261, 24.
 Ζωμήρσις 39, 16. 41, 23.
 τὸν ζῶν 1231.
 Ζωνιαῖοι Damascius.
 Ζώννυτο 261, 28.
 Ζωπλασιας Io. Siceliota.
 Ζωροφόρον 261, 23.
 Ζωπύτιον 261, 13.
 Ζωστήρ Απόλλων 261, 30.

 ἦ abundat in extremis voca-
 bulis (τιῆ, λεγομένη) 524, 3: in
 mediis (πολιτήτης) 524, 5: in
 primis (ἡβαιόν) 524, 6.
 ἦ an ᾠ longius sit 797, 25.
 798, 1: ἦ praesentis brevius
 quam praeteriti 1172.
 — ἦ dual. 979. 1175. 1195.

ἦ Boeot. pro αἰ 1215. Dor.
pro εἰ 1282.

ἦ 523, 8.

ἦ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον, ὡς παρὸ
Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνίσιον· ἦ γὰρ
ἐγὼ ξένος ἄνθρωπος, καὶ παρὰ
Πλάτωνι ἦ χοῆσις εὔρηται.
Choerob. ad Theodos. f. 262.

ἦ 486, 26. 487, 23.

ἦβαιόν 524, 6. 1095.

ἦγεμονεύειν 98, 23.

ἦγεμονεύεσθαι 98, 24.

ἦγεμονία δικαστηρίου 189, 22.

ἦγεμονία δικαστηρίων 262, 21.

ἦγεμών 262, 9.

ἦγοῦμαι 147, 25.

ἦγρόνται καὶ σεσήρασι ἐπ' ἀλ-
λήλους 147, 25.

ἦδεα - ἦδειν 604, 20. 1287.

ἦδεε ἦδη 797, 13. 1288.

ἦδεταί 98, 14.

ἦδη 262, 6.

ἦδιον 98, 17.

ἦδομαι 147, 20.

ἦδυλογεῖν 41, 26.

ἦέ 486, 26.

ἦετιονεία 262, 25.

ἦθη 98, 15.

ἦκαζον 804, 31.

ἦκει ἀντὶ τοῦ ἐφίκει. ὄρνυξ κα-
λεῖτο· καὶ γὰρ ἦκει ὄρνυγι.
Cod. Barocc. 50.

ἦκιστα 147, 9. 262, 3.

ἦκροῦσο 98, 28.

ἦλέκτωρ ἦλέκτωρος 1200.

ἦλθαμεν 1270.

Ἠλιάδων - Ἠλιάδων 1006, 19.

ἦλιάζεσθαι 189, 20.

ἦλιατα 189, 20. 262, 10. 310, 29.

ἦλιθιόν 262, 5.

ἦλινδημένον 262, 27.

ἦλλογρόουν 13, 3.

ἦλυξ ἰ. γ. ἦλύγη 1199.

ἦλω 98, 25.

ἦμανῶσθαι 98, 26.

ἦμεδαπή 262, 14.

ἦμεν - ἦδε 959, 17.

ἦμέραι - ἦμεραι 1005, 19. 1254.

ἦμερον φῶς 98, 29.

ἦμηχάνουν 42, 5.

ἦμβρουχία 824, 25.

ἦμίδραχμον 263, 6.

ἦμέκτον 262, 28.

ἦμύκακον 98, 13.

ἦμικοτύλιον 263, 7.

ἦμιλλίτριον 98, 32.

ἦμιμεδίμνον 262, 32.

ἦμίνα 99, 1.

ἦμίνορος - ἦμίππος 733, 3.

ἦμιούγκιον 98, 33.

ἦμίσεας 98, 32.

ἦμίσεας καὶ ἦμίσεις 41, 31.

ἦμίσεως 98, 30.

ἦμισυφοῖνιξ] τὰ ἐκ τοῦ ἦμισίος
συγκείμενα εὔρηται παρὰ τοῖς
παλαιοῖς σπανίως μετὰ τῆς σὺ
συλλαβῆς, ὡς ἐν τῷ ἦμισύχοι-
ρος, ἦμισυφοῖνιξ. οὕτως Ἠρω-
διδανός ἐν τῷ περὶ παθῶν.
Theógnostus f. 55.

ἦμισοχεται Olympiod. in Phaed.

ἦμισοχοιον 263, 3.

ἦμιτέχνιον 651, 25.

τέτρημαι ἦμιτρός ἦμιτρήτος

Choerob. ad Theodos. f. 53.

ἦμύφωνα quare dicantur 1173

ἦν 147, 18. 148, 4.
 ἔχομεν τὴν χρῆσιν τοῦ ἦν ἐγὼ
 παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ
 — καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ
 Γεωργῷ· ἦν δ' ἔ ποιεῖς οὐδ'
 ἐδόκει. Choerob. ad Theo-
 dos.
 ἔνεγκα 41, 29.
 ἔνεγκον 41, 28. 98, 11.
 ἔνθιμισμένοι μουσικῆ 404, 7.
 ἔνθιμμένοι 42, 4.
 ἔνθρηξεν 499, 22. 546, 9. 1242.
 ἔξως 99, 4.
 ἔπειρον 263, 8.
 ἔπειρώτας 263, 8.
 ἔπιπάλῃς 42, 1.
 ἔπιπαισσαν 263, 15.
 ἔρα i. q. ἔρα 490, 3.
 Ἑρακλῆς quomodo flectatur
 979.
 Ἑρακλῆες 98, 21.
 ἔρετο 189, 24. 263, 13.
 ἔρι 1095.
 ἔρωτων 263, 10.
 ἔροπομες 1198.
 ἔρωρον 42, 8.
 τοῦ ἔρω 1197.
 οἱ ἔρω 1197.
 ἔς 1198.
 ἔσθημα 98, 27.
 ἔσυχάζω i. q. καθέδω 959, 25.
 ἔσυχῆ vel ἔσυχῃ 586, 19.
 ἔσυχμον 98, 20.
 ἔσυχσιος 98, 18.
 ἔσυχώτερον 98, 19.
 ἔταιρηγῶς 245, 3. 262, 8.
 ἔτοι 99, 2. 486, 26.

ἔτρον 262, 19.
 ἔττωμαι 146, 31.
 ἔτε 558, 5.
 ἔφρασιτόμη 804, 31.
 ἔφρασιτόμητος Choerob. orthogr.
 ἔμι 624, 24. 573, 4.

τοῦ θήματος 781, 24.
 θάκοι 263, 26.
 θάλαττοκοπεῖν 42, 28.
 Θαλῆς] ἦν ἵκα τουτο περισπάται,
 εἰς τὴν οὐ διάφορον ποιῆ τὴν
 γενικῆν, οἷον ὁ Θαλῆς τοῦ Θα-
 λοῦ, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει· τί
 δὴτ' ἐκείνον τὸν Θαλῆν θανατί-
 ζομεν; ἦν ἵκα δὲ βαρύνεται, διὰ
 τοῦ τος κλίνεται τῷ λόγῳ τῶν
 λαμβικῶν, οἷον Θάλῃς, Θάλητος,
 ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ· πάλιν
 τὸ δῶρον ἐς Θάλητά ὠλι-
 σθεν. ἔστι δὲ χωλίμβος. Choerob.
 ad Theodos. f. 88.
 θαλλόν 263, 20.
 θαλλῶ 149, 5.
 θαμά 563, 7.
 θαμόνον 263, 22.
 Θάμωρις Θάμωριος et Θάμωρι-
 δος 1193.
 θανάσιμον 99, 9.
 θανατήριον 99, 9.
 θαρῆγῆμα 263, 23.
 θαρῆγῆμων 263, 27.
 θαρδαίων 308, 16.
 θαρῆῶ 148, 9.
 θαρσαλέος 190, 1.
 Θῶς Θῶ 1181.
 θάτερον 495, 12.

- Θανμάζω 148, 16.
 Θανμασιότερον 99, 25.
 Θεαιδέστατον 263, 31.
 Θέλια 1200.
 Θελήμη] ν. νοσήμη.
 Θέλω' θελήσω 1289.
 Θέμενος 264, 10.
 Θέμις Θέμιτος 1188.
 Θεμιτόν 99, 27.
 Θεόθυτα 42, 21.
 Θεόλιον 264, 6.
 Θεολογῶ 148, 28.
 Θεοῦ προσβολή 42, 33.
 Θέραπες 1096.
 Θεραπεύω 148, 13.
 Θεραπωλή Theognostus f. 73.
 Θερεία 99, 19.
 Θερίζειν 43, 1.
 Θερισμόν 99, 11.
 Θερμινθεσθα 99, 21.
 Θερμήνας 62, 31.
 Θερμολουσίαις 4, 1.
 Θερμολουτεῖν 99, 20.
 Θέρος 1190.
 Θέρος 265, 19.
 Θέσιν 263, 32.
 Θεσμοθέται 264, 15, 310, 12.
 Θεσμός 264, 12.
 Θέτην 189, 31, 264, 3.
 Θεῦν 1004, 10, 1231.
 Θεωρικά χρήματα 189, 29.
 Θεωρικὴ ἀρχή 264, 7.
 Θεωρικόν 264, 7.
 Θεῶσαι 99, 32.
 Θεώσειν 99, 32.
 Θήγει 1095.
 Θηλάζει 99, 14.
 Θηλάζειν 99, 13.
 πὸ Θηλυδός, παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ
 κλιθὲν διὰ τοῦ ὄσος ἡμέρηται.
 Choerob. ad Theodos. 123.
 Θημωνία 264, 18.
 Θήν 525, 16.
 Θηραμένης 100, 1.
 Θηρανόμος] τὰ εἰς ἃ μακρὸν λή-
 γοντα θηλυκὰ καὶ ἀρχὴν λέ-
 ξεως συντιθέμενα ποτὲ μὲν φυ-
 λάττει τὸ ᾧ, ὡς ἔχει τὸ ἀγορά-
 νόμος, σιαμαζῶν, σιαγραφεῶν,
 θηρανόμος, ποτὲ δὲ τρέπει εἰς
 ὄ, ὡς ἐν τῷ ἡμερόβιος, ἡμερό-
 δοτος, ὄπαροφυλάκιον. Theo-
 gnost. f. 88.
 Θήρνε 149, 1.
 Θηρία 99, 28.
 Θηρίον 856, 9.
 τὸ θηροδίωξ καὶ αἰγοδίωξ ἀπὸ
 τοῦ διώκω συντιθέμενα διὰ τοῦ
 ᾧ κλίνονται. Choeroboscus ad
 Theodos. 1095.
 Θῆς 1095.
 Θεσεῖον 264, 21.
 Θεσέω 99, 23.
 Θετέα 264, 19.
 Θετικόν 260, 33.
 Θειασώτης 264, 23.
 Θμῶς· Θμῶως 1192.
 Θνησείδιον 43, 16.
 Θόαις 1183, 1193.
 Θόας· Θόα 1183.
 Θόλος 264, 26.
 Θράνυξ· Θράνυκος ἐπὶ τοῦ θρό-
 νου παρὰ Κορίνθην· Θρήνυξ· Θρή-
 νυκος ἐπὶ τοῦ αἵτου· καὶ ἴστω

ἢ χρῆσις παρ' Εὐφορίωνι ἐν Πό-
λυλάμει. Choerob. ad Theodos.

f. 65.

Θράσιε 99, 24.

Θρασύς 190, 1.

Θράττει 43, 3.

Θρεοκεία 99, 26.

Θριάσθαι 265, 15.

Θριάσιον πέδιλον 265, 11.

Θρίδακα 99, 18.

Θριπήδεστον 264, 30.

Θριπητόν 190, 3.

Θροῦς 99, 7.

Θρυλεῖν 263, 19.

Θρυλέμενον ποτε ἀπόδητον 264,
32.

Θρύπτεσθαι 43, 14.

Θρύπιχος φοβερός Theognóstus
f. 18.

Θυγατριδῆν 99, 30.

ἢ θυγάτρι δια τί προπαροξύνε-
ται 1229.

ἢ θυγατρός δια τί ὀξύνεται 1215.

Θυήεις-- θυοίς 602, 28.

Θυλάκιον 265, 5.

Θυμάλωπες 462, 11.

Θυμβροφάγον βλέπειν 43, 5.

Θυμελη 42, 23.

Θυρωθῆναι 99, 8.

Θύνεται ἤδεσται Theognóstus
f. 18.

Θυννίδες 265, 3.

Θυραυλεῖν 265, 7.

Θυρίδα 100, 2.

Θυροκόπειν 42, 31; 99, 17.

Θυροκόπειν 99, 17.

Θυροκόπος 42, 32.

Θυρών 265, 1.

Θύσαι 42, 14; 99, 16.

Θυσεῖον 265, 4.

Θύσω τέθυκα 1286.

Θύψαι 462, 10.

τοῦ Θῶνος 1221.

Θωπέα 190, 4; 265, 17.

Θωπέω 149, 3.

Θωρακεῖον 792, 25.

Θωράκιον 43, 7.

Θωρηχθεῖς 43, 12.

τῶν Θῶων 1005, 30.

In $\bar{\iota}$ desinentia adverbia quan-
do corripiantur 500, 27; 560,
29; 571, 5.

$\bar{\iota}$ ἀνεκφώνητον 1186. quando
ab Aeolensibus et Boeotis
omittatur 1187.

ἶ pronomen 916, 12.

ἶα ἰᾶς 1217.

ἶα i. q. φωνή 554, 29.

ἱαμβοκότους καὶ τροχαίκοις Io.
Siceliota.

ἱαμβοφάγον 190, 9.

ἱαμβοφάγος 265, 31.

ἱαπετός 43, 29.

ἱῶσιν 1046, 9.

ἱατρεῖν 100, 11.

ἱρῦξ ἱρῦκος ἔστι δὲ εἶδος ὄρνι-
θος. Choerob. ad Theodos.
f. 65.

ἱγνητες 1188.

ἱγνία ὄρνις. Ἀρίσταρχος οὐδέτε-
λει τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ ἐκτείνει τὸ $\bar{\upsilon}$ καὶ
προπαροξύνει, ἐναλλαγήν τόνου
καὶ χρόνου πεπότηως, ὡς φη-

- σιν Ἡρωδιάνος. Theognostus
 f. 70.
 ἰδέ 959, 17.
 Ἰδηθεν ἰ. φ. Ἰδης 598, 28. 608,
 25. 623, 26.
 ἰδία 560, 23.
 ἰδιάζειν 43, 21.
 ἰδίωσις 100, 21.
 ἰδιωτέυειν 100, 10.
 ἰδιώτης 265, 30.
 ἰδοιτο 100, 18.
 Ἰδομενεὺς 1204. 1236.
 ἰδον - ἰδοῖν] v. χείρ. ἰδοῦ 1237.
 ἰδρῶ et ἰδρῶ 1197.
 ἰδυξ ἰδυκος ἐπὶ τῆς ἰκτίδος, ὡς
 Ἀλεξάνδρος ὁ Μύνδιος. Choerob
 ad Theodos. f. 65.
 ἰερά 100, 19.
 ἰεραὶ τρίηρεις 267, 21.
 ἰεράν 100, 9.
 ἰεράν ὁδόν 266, 6.
 ἰερεία v. ἀληθεία.
 ἰερείας ἐνύπνιον 266, 9.
 ἰέμεως 1197.
 ἰερομνήμονες. 266, 1.
 ἰεροποιοί 265, 22.
 ἰερόπτης 44, 7.
 ἰερώσυνα 44, 9. 266, 7.
 ἰημι βιν 1292.
 ἰθυγενέσσιν 600, 25.
 ἰθι 1095.
 ἰθύτην] εἰς ᾧν οὐδέτερον μο-
 νογενὲς ἢ εἰς ἡν ἢ εἰς ᾧν ἢ εἰς
 ἔν ἢ εἰς ἔν ἢ εἰς ἔν οὐκ ἔστιν
 εἰρην. τὸ γὰρ ἰθύτην παρὰ
 Δημοκρίτῳ βεβλῆσται. οὕτως
 Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου.
 Theognostus f. 52.
 ἰκανότης 100, 17.
 ἰκετεία 44, 5. 190, 10. 267, 15.
 ἰκετεῖαν 100, 7.
 ἰκετήρια 190, 10. 267, 15.
 — ἰκος] v. Ἑλλάτικος.
 ἰκριῶσαι 259, 32.
 ἰκριώσαντες 265, 21.
 ἰκτὸν τὸ ἰοικός. Theognostus
 f. 15.
 ἰκτὺς ὁμοίωμα, ἐκθῶν. idem.
 ἰλαος] εἰ δέ τις εἴποι „καὶ πᾶς
 τὸ ἰλαος, συνεσταλμένον ἔχοι
 τὸ ᾧ, οἶον ὡς παρὰ Παρθε-
 νίῳ ἰλαος ᾧ ὑμέναει, ἔνεται
 παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις διὰ τοῦ
 ἔ καὶ ᾧ, οἶον ἰλαος;” λέγομεν
 ὅτι τὸ ἰλαος μῦλλον ἐκτείνει
 τὸ ᾧ (σπάνιον γὰρ τὸ ἐν συ-
 στολῇ ἔστιν εὐρισκόμενον), καὶ
 τοῦτου χάριν ἐγένετο παρὰ τοῖς
 Ἀθηναίοις ἰλαος. ὅτι γὰρ ἐκ-
 τείνει τὸ ᾧ, ἐδήλωσε Παρθέ-
 νιος ἐν τῷ Βίαντι εἰπὼν ἰλαος
 ταύτην δέχνησο πυρκαϊῆν· ἔστι
 δὲ ἰλεγείον. καὶ ἐν τῷ Εὐφο-
 ρίῳ Ζημιόσθενι ὁμοίως ἐκ-
 τεταμένον εὐρισκατεία, οἶον δαι-
 μονος ἰλαοῖο. Choerob. ad
 Theodos.
 ἰλῆς ἰλάντος 1186.
 ἰλεοῦμενοι 44, 17.
 ἰλιὺς κακῶν 43, 31.
 ἰλητὴ δεσμός, σειρά Theognostus
 f. 15.
 ἰμῶν 266, 22.
 ἰμάντες 100, 26.

- ἐματιόμισθοι 100, 25.
 ἐμ] v. εἰμ.
 ἐνα 149, 9. 266, 25. 510, 8.
 511, 29. 564, 32. αἰτιολογικός
 510, 18. 884, 24. 1035, 1.
 ἐν ἀκροῦ 43, 26.
 Ἐναρῶς 1197.
 ἐνα τί 100, 6.
 ἔσοι 43, 33.
 ἔξυς 1195.
 ἔουθος 44, 23.
 ἔος 1095.
 ἔού 1237.
 ἔπνος 266, 32.
 ἔπος 44, 19.
 ἔπαρχός 266, 26.
 ἔπας 267, 13.
 ἐπένεσθαι 100, 16.
 ἐπίδων 43, 32.
 ἐπποβουολῶ 84, 19.
 Ἐπποδάμεια ἄγορά 266, 28.
 ἐπουρίς 44, 22.
 ἐρωσί 572, 15.
 ἔς 1095. Ἔς ὁ ποταμός· ἐπὶ γὰρ
 τῆς ἰσχύος δικατάληκτον. Theog-
 nostus f. 88.
 ἔσα βαλῶν Πυθολκῆ 267, 19.
 ἔσαλα 73, 42.
 ἔσόγγυρον 100, 22.
 ἔσας particip. 587, 8.
 ἔσθμαινει τὸ ἀγῶνι καὶ αἰσθά-
 νεται. Theognostus f. 15.
 ἔσθμην ἢ φρόνησιν idem.
 ἔσθμός 263, 27.
 ἔσμα δρέμα Theognostus f. 15.
 ἔσοδαλης θεός 267, 13.
 ἔσοστοιχέω 812, 22.
 ἔσοτέλης 267, 1. 298, 27.
 ἔσοχρυσόν 100, 22.
 ἔσπλαι ἀπόλουθοι Theognostus
 f. 15.
 ἔσπληνος ἰσπλήνης ἰσπλήνου· ση-
 μαίνει δὲ τὸν ἐρώμενον (paullo
 infra τὸν ἐρωτήν). Choerob.
 ad Theodos. f. 52 et 94.
 ἔσπνῆται σειραὶ idem.
 ἔσσα 100, 27.
 ἔσσήλη αἴγειον δέσμα Theog-
 nostus f. 15.
 ἔστιάκη τὸ δρέμα idem.
 ἔσταναι 51, 29.
 ἔστιατορία 267, 8.
 ἔστός 267, 5.
 Ἰσθηνίδες Σαυδικαί. Theog-
 nostus f. 15.
 ἰσφαίνει μεριμνῶ id.
 ἰσφάτατον βλαιον id.
 ἰσχιάζειν ἀναβάλλειν τὸ ἰσχίον id.
 ἰσχνεῦσαι ὑφείναι id.
 ἰσχνόφωνον 100, 23.
 ἰσχόφωνον 100, 24.
 ἰσχυρικώτερον 100, 15.
 ἰσχυρισκος 100, 13.
 Ἰταλικόν 100, 8.
 ἰταμόν 267, 10.
 ἰτητέον 100, 12.
 ἴτυν 475, 29.
 ἰνγαί 267, 12.
 ἰνγκαὶ Damascius.
 ἰνγῆς 263, 21.
 ἰφι 608, 11.
 ἰχθυολύμης ἄνθρωπος 43, 23.
 ἰχθῦς nominat. 1232.
 ἰχθῦς accus. 44, 20.

- ἔχμιον 856, 13.
 ἔχενυτα 43, 25.
 ἔχω 1233.
 ἔω 1225.
 ἔω 576, 15. 942, 31.
 ἔωκός i. q. διωκός 525, 4.
 Ἰωνική τάσις 1217.
 τὸ ἰῶτα μόνον ἐκ πάντων (τῶν
 στοιχείων) καὶ τρισύλλαβον καὶ
 προπεριοπώμενον. καὶ ἐχοῖν
 αὐτὸ προπαροξύμεσθαι· ἀλλ'
 ἐπεὶ στοιχεῖον ἦν, ἠκολούθησε
 τοῖς δυσύλλαβους, ἔχουσι πρὸ
 τέλους τὸν τόνον· οὕτως Ἡρω-
 διανός ἐν τῇ συντάξει τῶν στοι-
 χείων. Theognostus f. 25.
 Καρβαλεία 190, 25.
 καρχαστής 45, 16.
 καθίσκοι 275, 28..
 Καδμεία 270, 19.
 κάδοι 268, 18.
 τὴν καθλίαν κάεσθαι 66, 1.
 καθάγα βλέπειν 48, 26.
 καθαρὸς δοῦλος 105, 5.
 καθαρῶν 269, 16.
 καθέδραι 268, 19.
 καθελεῖν τὴν ἀσπίδα 276, 1.
 κάθειξίς 105, 1. 438, 2.
 καθέστηκεν 103, 22.
 κάθετον 270, 8.
 κάθη 100, 32.
 καθηγοῦμαι 154, 12.
 καθ' ἡδονήν 47, 12.
 καθήκει 105, 12.
 καθήνυσαν 14, 18.
 καθίζανε 100, 33.
 καθιζήσομεθα 101, 2.
 καθιμῆσαι 268, 22.
 καθίσω 101, 1.
 κάθου 100, 31.
 καὶ quibus modis elidatur 496,
 24.
 καὶ μὴν 518, 31.
 Κάτας Κάτις 1183.
 καινὰ φορεῖν 48, 18.
 καικά 101, 15.
 καικεντραχίς 105, 19.
 καικιστος φαγεῖν 48, 9.
 καικίβη 104, 33.
 καικόβιος 104, 16.
 καικοδαίων 268, 1.
 καικόδουλος 104, 18.
 καικότηθων 1263.
 καικοῖς καικά ἰσθαι 48, 20.
 καικολογεῖν 102, 13.
 καικομαθής 104, 17.
 καικόν τι προσεπολεύσω 47, 17.
 καικόν τι σαντῶ προῦφελίεις 47, 29.
 καικοποιεῖν 102, 14.
 καικοπρόσωπος 104, 19.
 καικοτεχνία 46, 16.
 καικοτεχνία 651, 25.
 καικοτεχνίζων 103, 18.
 καικοτεχνίων 268, 24.
 καικουργῶ 152, 1.
 καικουχία 104, 24.
 καικουχίαν σώματος 269, 32.
 καικῶν Ἰλιάς 269, 23.
 καικῶς ἔχειν 103, 30.
 καικώσεως 269, 1.
 καικῶς ποιεῖν 149, 22.
 καλά adv., Dor. καλλά 565, 13.
 καλάθηφόρος = καλάθοποιός 602,
 22.

- καλαμίδας 269, 25.
 καλαμίτην 269, 7.
 καλή 47, 20.
 καλήτης 47, 20.
 καλινδεῖσθαι 270, 25.
 καιλία 565, 14.
 καλλίας 190, 20. 275, 6.
 καλλιγραφῆσαι 48, 3.
 κάλλιον 269, 33. 270, 6.
 κάλλιστα 49, 20.
 καλλιγράφος 49, 15.
 καλλονή 101, 14.
 κάλλυντρον 14, 12.
 καλπς 1095.
 κάλιον 101, 13.
 Καλχηδών Χαλκηδών 1207.
 κάλωσ 581, 1.
 κἀμινον ἔχων ἐν τῷ πνεύμονι 49, 6.
 κἀμινος 270, 11.
 καμνύειν 103, 27.
 Καμνῶς 1195.
 Κανεῶς 1197.
 κἀνηφόροι 270, 32.
 κανθαύρου λιμήν 271, 7.
 κἀνναβις 105, 27.
 κανῶν quid 1180.
 κανῶν musicus quomodo fiat 1167.
 κἀπαρις] v. κλορηις.
 κἀπηλον φρόνημα 49, 9.
 κἀπηλος 102, 16.
 κἀπνη 46, 31.
 καπνοῦ σικί 48, 14.
 κἀπριος - κἀπρος 597, 12.
 καρβάν 1198.
 καρδιωσάμενοι 275, 10.
 Καρδῶς 1195.
 κάρηος] κάρηος μὲν γὰρ οὐχ οἶόν τε ἔστι παραλαμβάνειν τὴν εὐθεΐαν, ἐχρῆν δὲ παραλαμβάνειν παρὰ Ἀντιμάχου εὐθεΐαν, οἶον οὐκ ἔστιν εὐθεΐα κάρηος, ἀλλ' οὐχὶ κάρηος. Cod. Paris. 2638. v. κάρηματος.
 καρθεῖς 103, 20.
 Καρικόν 273, 15.
 καρπίσασθαι 104, 5.
 καρποῦ 190, 17.
 καρποῦνται 149, 24.
 καρτεροῦ 153, 3.
 καρύκη η̄ διὰ δισοῦ τοῦ π̄ ἔστι δὲ εἶδος βρώματος ἐκ πολλῶν ἐδεσμάτων συνέστος. Theognostus f. 72. De ea voce quae Ruhnkenius posuit Hesychii p. IX, Oro dat cod. Paris. 2630, κῆτα 496, 11. 969, 4.
 κατὰ 268, 5.
 κατὰβα 81, 12.
 καταβαλῶ σε παρὰ τῷδε μανθάνειν 45, 19.
 καταβιβῶσαι 104, 4.
 καταβολή 104, 20.
 κατὰγειον 47, 14.
 κατὰγλω 153, 15.
 καταγινώσκω 150, 13.
 καταγλωτίζειν 46, 12.
 κατ' ἀγρόν 104, 25.
 καταγώγιον 103, 14.
 καταγωνίζομαι 154, 3.
 καταδακτυλλίζειν 48, 23.
 καταδεστίως 103, 17.
 κατὰδειν 45, 29.
 καταδαιτῶ 150, 6.

- καταδιῶσαι 103, 11.
 καταδύομαι 151, 22.
 καταθραυσῶν 153, 18.
 κατακροτοῦν 153, 27.
 κατακλιῶν τὸν ὀφθαλμόν 45, 26.
 κατακλιεῖ i. q. κατακλείσει 1290.
 κατὰ κοιλίαν νοσεῖ 46, 8.
 κατακοιμίζειν τὸν λύχνον 46, 26.
 κατακορῆς οἶνῳ 48, 13.
 κατακοῦω 154, 9.
 κατακρίνω 152, 31.
 κατακρύψαι 103, 12.
 καταλαβεῖν 275, 12.
 καταλαλεῖν 102, 15.
 καταλαμβάνω 150, 18.
 καταλέγειν τοῖς παισὶ τοὺς δι-
 δασκάλους 105, 13.
 καταλεγείς 48, 11.
 καταλέγω 153, 33.
 καταλελάβηκεν 104, 21.
 καταλεπτολογεῖν 48, 16.
 καταλεύσιμον 269, 18.
 καταλαγῆραι 102, 18.
 καταλλάττειν 271, 9.
 καταλλάττομαι 151, 25.
 καταλογεύς 190, 24. 270, 17.
 κατάλυσιν 103, 15.
 καταμαστροῦν 150, 32.
 καταμήφομαι 151, 8.
 κατὰ μόνας 101, 11.
 κατανύπτῃς 269, 19.
 καταπυλεῖω 152, 21.
 καταπολεμῶ 149, 30.
 καταπολιτεύομαι 149, 32.
 καταπραγματεύομαι 152, 24.
 καταπροβῆ 275, 30.
 κατάπικρος εἰς - 598, 33.
 κατᾶραι 104, 15.
 καταρκεῖ 48, 8.
 κατάρξους 270, 13.
 κατάστασις 270, 30.
 καταστροφῆν 104, 22.
 κατασχών 152, 9.
 κατατάττω 151, 26.
 κατατέθῃμι 151, 30.
 κατάτομή 270, 21.
 κατατρέχω 152, 6.
 καταφάγας 105, 20.
 καταφιλεῖν 115, 22.
 καταφρονῶ 151, 1.
 καταφυγῆς καταφυγῆ 1186.
 καταχειροτονία 268, 27.
 καταχειροτονῶ 151, 12.
 καταχύσματα 269, 9.
 κατέχωλε 102, 29.
 καταχωνεύω 154, 14.
 καταχῶσαι λόγοις 45, 21.
 καταψηφίζομαι 150, 3. 152, 16.
 κατεάγη 153, 21.
 κατεγνυπτοῦσθαι 233, 12.
 κατέδραμον 152, 3.
 κατεπιχειρῶ 154, 6.
 κατεφῶνιμένον 9, 3.
 κατεφῶγοτα 270, 10.
 κατεσκευασμένην οἰκίαν 103, 23.
 κατεστωμυλμένος 45, 25.
 κατενπαθημένα 47, 1.
 κατεύχεσθαι 104, 26.
 κατηγορίας ἔχω 102, 11.
 κατηγορῶ 149, 28.
 κατῆλιψ 1200.
 κατηλόησαν 270, 27.
 κατηριστημένα 48, 12.
 κατηρτυνέται 105, 25.

- κἀτοιμος 45, 10.
 κἀτοπτρον 102, 10.
 κἀτορχοῦμαι 152, 27.
 κἀτορχοῦντο 20, 2.
 κἀτόχους 105, 7.
 κἀτόχος· εἴρηται 105, 7.
 κἀτύεσθαι 270, 7.
 κἀτώθεν νόμος 269, 14.
 κἀτώροπον Olympiodorus in
 Phaed.
 κἀσία 269, 19.
 κἀσίμα ξύλα 105, 4.
 κἀνχῆ 275, 4.
 κἀνχῆσθαι 102, 3.
 κἀχλάζειν 271, 3.
 Κέας Κέα 1183.
 κἐχρηῶν 271, 23.
 κἐθι 573, 22. 606, 9. 620, 32.
 κἐκερτόμηται 271, 10.
 κἐκερδθλημένον νόμισμα 47, 27.
 κἐκλειμαι 1020, 25. κἐκλειμένος
 εἶ διφθ., ὡς κἐκλειμένων τῶν
 ἐμπορεῶν, καὶ κἐκλειται. Choer-
 gobosc. cod. Barocc. 50.
 κἐκλήμην 1033, 18.
 κἐκοινωμένοι 271, 16.
 κἐκρῦφαλος 1095.
 κἐκτημένην 102, 20.
 κἐκτημένοι 102, 21.
 ἐὰν κἐκτώμαι 1037, 24.
 κἐλέοντες 271, 17.
 κἐλεύστωρ 47, 4.
 κἐλεύω 152, 12.
 κἐναγγεῖαν 104, 8.
 κἐνανδρος πόλις 46, 9.
 κἐνὰ τῆς γνάθου πολλὰ χωρία
 45, 23.
 κἐνός κἐνότερος 1286.
 κἐντροῖζειν 101, 28.
 κἐραδέω] Cod. Vat. 997:
 ἔδθαι ἀντάδθαι ἀηδῶν, κύννος,
 κἐντιξ, κἐλιδῶν· ἢ τρυγῶν τρυξεί
 μέγα·
 κἐρδιξ κἐραδεῖ, λαμπροφωνεῖ
 στρουθία,
 κἐτύς κἐλλίξ, φέθρον ἢ κἐ βλυ-
 σάνον.
 κἐραία 267, 5.
 Κεραμεικός 275, 19. 577, 30.
 κἐράμινον 102, 9.
 κἐραμιον 47, 19.
 κἐραμος 271, 14.
 κἐρανήουσι 103, 5.
 κἐρατα 104, 2.
 κἐρδαίω 153, 24. κἐρδαίω κἐ-
 κέρδαγμα καὶ κἐκέρδαται 1285.
 κἐρκος 271, 13.
 κἐρκουρος 272, 30.
 κἐρκουσε 103, 6.
 Κέρκυρα 275, 1.
 Κερκώπη 271, 21.
 κἐρκω σαίνειν 48, 33.
 κἐρκωψ 190, 19.
 κἐρματίζειν 104, 11.
 κἐρματίζειν λόγον 47, 24.
 κἐρματισμῶ Olympiodorus in
 Phaed.
 Κερσοβλέπτης 275, 2.
 κἐστρίτους 271, 20.
 κἐφαλαί 104, 23.
 κἐφάλαιον 190, 23. 268, 3.
 κἐφαλαϊώτατον 104, 6.
 Κεφάλης Κεφάλητος 1189.
 κἐφαλοτομεῖν 104, 31.

κηχυρισμένως θύειν 44, 30.
 κηχήμετε 1287.
 κηχηῶδες 697, 30.
 κηχρῖσθαι σκορπίω 46, 18.
 κηχρός 596, 29.
 κηδέα 103, 21.
 κηδεσθαί 190, 28.
 κηδεῦσαι 47, 25.
 κηδρμαι 153, 7.
 κηδος 47, 25. 103, 32.
 κηκός 271, 26.
 κηληθρον 46, 25.
 κημός 275, 25.
 κηπος etym. 714, 17.
 κηπούρευμα 271, 28.
 κηρ 1095.
 κηρυκία 255, 1.
 κηρύκειον ὄνομα λόφου, οὗ φασὶ
 τὸν Ἐρμῆν ἀναβάντα τὴν γένε-
 σιν τῆς Ἀργεΐδος τοῖς θεοῖς
 ἀνακηρύξει, τοῦ Διὸς τοῦτο
 προστάξαντος. Theognostus f.
 84. Conf. Etym. M. p. 511.
 κηρυκεύω 153, 10.
 κηρυξ] v. φοῖνιξ.
 κηβδηλός 275, 32.
 κηκλίδες 271, 33.
 κηκλός 190, 16.
 κηθώνιον - κηθώνιον 793, 20.
 κηκί 1208.
 κηκλισμός 271, 30.
 κηλαγητῆρ ὀκλειτῆρ Theogno-
 stus f. 15.
 κηναδος 272, 3.
 κηναυδογράφος Ge. Choerob. cod.
 Bárocc. 50.
 κηναυδολογία idem.

κίνδυν. κίνδυνός· οὕτω δὲ ἔφη
 Σαπφὸς τὸν κίνδυνον. ὁ γοῦν
 Ἀλκαῖος τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ
 κινδύνῳ (sic). αὐτὴ δὲ ἡ κιν-
 δυνος γενική μετέγεται εἰς εὐ-
 θύειν, καὶ γίνεται ὁ κίνδυνος,
 ὥσπερ ὁ φῶς τοῦ φαρὸς καὶ ὁ
 φάρος (leg. φῶς - φάρος -
 φῶρος cum Etym. M. p. 514,
 44.), ὁ Τρωός τοῦ Τρωός καὶ ὁ
 Τρωός. Choerob. ad Theodos.
 κινδυνεύει 151, 14.
 κιννάβαρις 104, 32. 1208.
 Κίνουψ 1200.
 κινόκρια 105, 10.
 κιοιητόν 784, 1. 787, 24. 1170.
 κίρις· ἔστι δὲ εἶδος ἰέρακος. λέ-
 γεται δὲ καὶ παρὰ Κυπρίοις ὁ
 Ἄδωνις, παρὰ δὲ Λάκωνιν ὁ λύχ-
 νος. Choerob. orthogr.
 κίρκος 1095.
 τὸ κίρκις διχῶς εὐρέθη κινύ-
 μενον, οἷον κισήριδος κισήρεος.
 ὡσαύτως, δὲ καὶ τὸ κίπαρις
 φασὶ διαφορεῖσθαι. σεσημειώται
 τὸ ἄκρως ἄκρως. id. ad Theodos.
 κίστας 105, 14.
 κιστοφόρος 272, 1.
 κηκλισμός 271, 30.
 κηκορία 105, 21.
 κίων 48, 19.
 κλαδί 1228.
 Κλαυσις 1195.
 κλάω 600, 27.
 κλειδα 48, 7.
 κλειν 101, 29.
 Κλειόβι dat. 1193.

κλέπτρια 102, 28.

Κλείας Κλεία 1183.

τὸ Κλήμης Κλήμεντος καὶ Κρή-
σης Κρήσκειτος, Οὐάλης Οὐά-
λεντος, Μάνης Μάνεντος, θὴν
τοῦ ἐντος κληόμενα καὶ τὰς
εὐθείας ἔχοντα διὰ τοῦ ἦ, οὐ τῆς
κοιῆς· ἀλλὰ τῆς Σικελικῆς ἄρ-
χαιότητος ἴδιον, ὡς φησὶν Ἰω-
δινὸς ἐν τῇ ὀνοματικῇ, Theo-
gnostus f. 34.

κληρονομῶ 150, 21.

κληρούχους 267, 31.

κληρωτὰ ἀρχαί 190, 26.

κληρωτήρια 47, 13.

κλητεύοντες 268, 11.

κλητεύσαι 272, 6.

κλητεύσεις 263, 13.

κλητῆρες 268, 11.

κλητικὴν οὐκ ἔχουσι τὰ ἀριθμη-
τικά] v. ἀριθμητικά.

κλιβανίτης ἄρτος 105, 3.

κλιμάξεν 221, 19.

κλιμακίδες 272, 18.

κλιμακίζει 272, 15.

κλιμάριον 104, 28.

κλινοπετής 272, 12.

κλινοπηγός Theognostus f. 63.

κλίνω κέλικα 1285.

κλισίας 272, 13.

κλιτῆρες 272, 19.

κλωσμάστιξ 49, 5.

κλωπηδὶς v. αἰφρηδὶς.

κνίου 1095.

κνισῶν ἀγυιάς 268, 6.

κνισοκόλαξ 47, 10.

κνισοτήρητής 49, 13.

κνώδων] v. Λάδων.

κοβαλεία 272, 21.

κόβαλος 101, 6.

κόγχος 105, 17.

κοῦλον γραμματίων 273, 13.

κοινοδῆμιον Theognostus f. 19.

κοινοθυλακίῳ 47, 7.

κοινολογῶ 153, 30.

κοινομήτωρ ἀδελφός Theogno-
stus f. 19.

κοινὸν γραμματίων 272, 24.

κοινὸς τῶν ποιητῶν φίλος 45, 11.

κοιτωνεῖν - ἐπικοιτωνεῖν 847, 11.

κοιτωῶ 150, 27.

κοίρανος 1095.

Κοιρῶνίδα 273, 7.

κοῖτις 273, 5.

κόκκος 103, 25.

κόκκυ 105, 22.

κοκκύειν 21, 24.

κοκκύειν τὰς ἀλεκτρούσας 101, 4.

κοκκύμηλα 103, 23.

κολάζω 151, 20.

κόλαξ 268, 4.

κόλασμα 105, 2.

κόλερον τὸ ἀκούφειτον πρόβα-
τον· οἱ δὲ τραχὺ ἴδιον. Theo-
gnostus f. 85.

κόλλοπας 102, 33.

κολοβωθῆμα 104, 3.

κόμης κόμητος - Κόμης Κόμου
1188.

Κομητῆς Κομητῆ 1186.

κομιδῆ 267, 29.

κομιστρία 267, 30.

κόμματα 272, 24.

τοῦ κατ' ἐμὲ κόμματος 66, 25.

κόμμιδι 104, 1. 1208.
 κομμώ 273, 6.
 κομψόν 6, 20. 102, 23. 273, 12.
 κοπάμα 47, 22.
 κοινοπαλιτης 652, 8.
 κοπάσαι 104, 29.
 κοπρολόγοι 273, 10.
 κοτρώνας 274, 11.
 κοράκιον 104, 14.
 κόρδακα 101, 16.
 κορδακίζειν 101, 16.
 κορδακιμός 267, 27.
 κορδύλη 105, 3.
 κόρη 272, 31.
 κόρημα 14, 12.
 κόρη τὸ κορίαννον. Theognostus
 f. 81.
 κορίζεσθαι 47, 31.
 κορικῶς Olympiod. in Phaed.
 κόριον - κορίδιον 856, 22.
 κόρις] ἀμφοτέρωθεν οἱ ἄριστοι
 ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰς κόριδας θη-
 λυκῶς ἄρσενικῶς γὰρ λέγεται
 καὶ διὰ καθαρῶν τοῦ ὄντος κλι-
 νεται, οἷον ὁ κόρις τοῦ κόριως.
 ἰστίον δὲ ὅτι σπανίως ἐφ' ἴσκει-
 ται καὶ διὰ τοῦ ὄντος κλιόμε-
 νον. Choerob. ad Theodos.
 f. 111.
 κοροκόσμιμα 102, 5.
 κοροπλάθος 273, 7.
 κόρις 1096.
 κόρις κόριθος 1208.
 κορώνειος 1197.
 κορωνιδεύς 105, 23.
 κοσκινόμεαντις κοσκινομάντιδος
 1193.

κοσμαγοί Damascius.
 κοσμοποιός Io. Saccus'a.
 κοτήρις - κοτόεις 602, 26.
 Κοτύριος Κοτύριος ἰστίον ὄνομα
 βασιλέως Παυλαγορίας. Choe-
 rob. in Theodos. f. 45.
 κοτυλίξειν 46, 14.
 κορυβιον 273, 1.
 κορυβίτες 47, 3.
 κοῦρος 1096.
 κουφίζω 154, 17.
 κούριος 478, 3.
 κουροτής] v. τραχύτης.
 κόφινος 102, 1.
 κρύζειν 101, 8.
 κραιπάλη 45, 13. 273, 31.
 κραιμβήν 104, 10.
 κραινιόλιος 49, 12.
 τὸ κράς ἄρσενικῶς καὶ θηλυκῶς
 λέγεται, οἷον ὁ κράς καὶ ἡ κράς.
 Choerob. ad Theodos. f. 178.
 κραστίζεσθαι 273, 29.
 κράσις 273, 28.
 κρέτα 1095.
 κραταβίος Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 κραυγῆς v. ἀμφικελευνίς.
 κραταίπιλος ὁ ἰσχυρὸν πλιον
 ἔχων παρὰ Αἰσχύλω. idem.
 κρατηρῶν 274, 3.
 κρατω 151, 4.
 κραυγασιμός 101, 10.
 κραυγὴν ποιῆσαι 103, 10.
 κραάδιον 103, 13.
 κράτις quomodo flectatur 1001.
 κραμάσαι τὰς ὑσπίδας 45, 1.
 κραιμιστὸν σκεῦη νεώς 273, 22.

- κρημίσσω 103; 4.
 κρηπιδοσυρός 273, 17.
 κρηπιδόν· ἐμβάλλειν 46, 24.
 κρηθώλεθροι ἔπποι 46, 10.
 Κρήτας Κρήτα· ἔστι δὲ ὄνομα
 ποταμοῦ. Choerob. in Theo-
 dos. f. 45.
 κρήνω 150, 10. 153, 12. οἱ Αἰο-
 λεῖς κρήνω λέγουσιν. Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 κρήνω κέρηνα 1285.
 κρητῆς ὁ τοὺς συμπεπλεγμένους
 ἀλλήλοις διαχωρῶν. καὶ αἱ γυ-
 ναῖκες κρηναί τρηχάς ἐπὶ τῶν
 συμπλοκῶν λέγουσι τὸ διαχωρῆσαι.
 Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.
 Κρηῶθεν] v. τήλωθεν.
 κροκοῦν 273, 25.
 κροκόδας 4, 27.
 κροκόδιον Theognostus f. 81.
 Κροκωνίδαί 273, 8.
 Κρόνιον τέμενος 273, 20.
 Κρονοδαίμων 46, 30.
 Κρονοθήκη 46, 5.
 Κρόνος 104, 7.
 κροταλίσειν 103, 9.
 κροτεῖν ὀστράκοις 45, 30.
 κρούειν 101, 22.
 κρουαίνει ἡμέρῃ Theognostus
 f. 18.
 κρουμώσσει ὄργοι id.
 κρούον ξηρόν id.
 κρουπή 273, 33.
 κρουπίδα Theognostus f. 15.
 κρούραδις v. ἀμάδις.
 κρυφή 103, 33.
 κρωβύλος 190, 21.
 κρωπός ἢ ὑδρα Theognostus
 f. 18.
 κρωσι βοῶσι id.
 κ̄ν syllabam facere ancipitem
 1176.
 κτείνω· κτενῶ γὰρ ἔστιν ὁ μέλ-
 λων, καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς κτενῶ
 λέγουσιν. Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 κτηματίην 274, 5.
 ἢ Κτησιῶν 1207.
 κτητόν 153, 1.
 κτύπος 1095.
 κυμίνης 274, 14.
 κυνίση λαχῆν 274, 7.
 κυναναγής 44, 32.
 κυναεῖν 1261.
 κυναεῖ ἢ θάλαττα 46, 27.
 κυναροχάττα Ποσειδάωνι 1187.
 κυβεντήριον 275, 14.
 κύδαρον 274, 18.
 Κυθώνιον μήλον 104, 13.
 κύειν καὶ τεκεῖν 48, 4.
 κύκηθρον 48, 28.
 κυλλέσθαι Olympiodorus in
 Phaed.
 κυκλισμός idem.
 κύκλον 475, 29.
 κυκλιότην 1233.
 κύκρους 274, 12.
 κύμμα 104, 9.
 κυμβεῖον 274, 28.
 κυνάριον 49, 14. 104, 30.
 κυνάς 274, 9.
 κύνειρον ἀπαλόν Theognostus
 f. 19.
 κυνηγετεῖν 48, 30.

κυνίδιον 49, 14.
 Κυνίδαί 274, 16.
 κυνοδέσμιαι 49, 17.
 κυνοκέφαλος 49, 19.
 κυνοκοπήσαι τὸν τῶτον 49, 3.

Κυνόσχηρες 274, 21.
 κυνοφθαλμίζεται 48, 31.
 κυντατώτατον 101, 30.
 κυντερώτερος 101, 30.
 κυντότατον 101, 32.

Κύπριον 102, 32.
 κύρβεις 274, 24.
 κυρήθια 272, 24.
 κύρτα ἐκκλησία 274, 19.
 κύρταν 102, 20, 274, 6.
 Κύρας Κύρατος· ἔστι δὲ ζω-
 ρίον τῆς Αἰθιοπικῆς. Choerob.
 in Theodos. f. 46.

κυφέλαι φρονημάτων 47, 15.
 κυφέλη 276, 3.
 κυφέλιδες 276, 3.
 κύων 105, 16.
 κύων ἐν φάτιγῃ 276, 6.
 κύων παρ' ἐντέροις 276, 8.
 κώδη 274, 31.

κῶδυξ κώδυκος ἐπὶ τοῦ κώδου.
 Choeroboscus ad Theodosius
 f. 65.

κωλακρέται 190, 15. 275, 22.
 κωλιάς 275, 20.
 κῶμιαι 274, 30.
 κῶμις κῶμιθος 1208.
 κωμωδία 747, 10 et 25. 1166.
 κωμῳδίαι 1255.

Κωνσταντίνου πόλις] Cod. Vat.
 997: εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν
 Κωνσταντίνου πόλιν.

Ἐρεχθίδος ἀνήγεν ἡ γῆ τὴν πόλιν,
 ἀλλ' οὐρανὸς καθήκει Ρώμην τὴν
 νέαν·
 κρεῖττον τὸ κάλλος, γῆς ὅσον
 λαμπρὸς πόλος.

κωπέας 274, 32.

κώπη 1096.

τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.

Λῆα 567, 9.

Λίαις Λίαι 1182. 1183.

λαβόμενος 106, 16.

λάβρον imperat. 1023, 16.

λαβύραν 106, 19.

λαβῶν τὸν ἵππον 106, 14.

λαγιάζει 106, 5.

λαγχάνω 155, 16.

λαγῶς 1197.

τὸ Λέδων (ἔστι δὲ ὄνομα ποτα-
 μοῦ) ἐπὶ Ἀντιμάχου διὰ τοῦ
 ᾧ κέκλιται ἀναλόγως, οἷον Λέ-
 δωνος· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ
 Ἐρατοσθένους ἐκλήθη Λέδωνος.
 τὸ μέτρον Νέδων τῷ λόγῳ τῶν
 μετοχικῶν διὰ τοῦ ᾧ κίλιαι Κό-
 ρινναί, οἷον Νέδορτα· οἱ δὲ περὶ
 Λέδων καὶ Ἀπῶνα διὰ τοῦ
 ᾧ κίλιουσαι ἀναλόγως, οἷον Νέ-
 δωνος. τὸ Μέδων (ἔστι δὲ κύ-
 ριον ὄνομα) δὲ μὲν ποιητῆς Ὀμη-
 ρος διὰ τοῦ ᾧ κίλιαι, οἷον Μέ-
 δοντος, τῷ λόγῳ τῶν μετοχι-
 κῶν, Ἰσάϊος δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ
 Ἀριστοτέλης ἐν Ὀποντίων πο-
 λιτείᾳ Μέδωνος φασιν ἀναλό-
 γως· τὸ δὲ κῶδων τῷ λόγῳ
 τῶν μετοχικῶν διὰ τοῦ ᾧ κίλι-

νεται, καὶ ὡς οὐκ ἀντιθέτον
ἔστι παρὰ τὸ ὀδοὺς ὀδόντος, καὶ
τὴν τοῦ ἀπλοῦ ἐφύλαξε κλισίαν,
οἶον ὡς παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τοῦ
δ' αἰόλιον κνώδοντος ἀντὶ τοῦ
ξίφους. Choerob. ad Theodos.
f. 63.

λάζω 1095.

λάθρατος κίων 50, 30.

λαθροφυγῆν 106, 12.

Λάτος - Λῆτος 567, 7.

λαϊός 1095.

Λάκωναν 106, 22.

ὦ Λακεδαιμόν 1004, 27. 1245.

λάκος 276, 20.

Λακωνικήν 106, 23.

λακωνομενεῖν 50, 13.

λάλαξ] πειρημελωται τὸ λάλαξ λά-
λαγος διὰ τοῦ γ κλισίαν· περὶ
οὐ ἴσθιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ λα-
λαγῆ ἐγένετο τοῦ σημαίνοντος
τὸν Θόρυβον. Choeroboscus ad
Theodos.

λαλεῖν 51, 3.

λάληθρον 50, 6.

λάλησις 438, 4.

λαμβάνω 155, 6.

λαμπυδηφόβοι 277, 22.

λαμπάς 277, 22.

λαμπρόφρατος 106, 6.

λαμπτήρ 50, 23.

λανθάνω 154, 29.

λάξ 551, 13. 941, 21.

λάξ βῆραι 106, 20.

Ἰλάξ κέθου 106, 20.

λάξ πειρῆσαι 106, 20.

ὦ Λαοδέμα 1183.

λαπίζειν 277, 27.

Λαυδός 1195.

λαῦς 1096. 1181.

λάπανα 51, 8. 106, 30.

λάτρις 1095.

λαχανῶς λαχανῶ 1186.

λαχῆν δίτην 277, 20.

Λάχρσις Λαχέσιος 1193.

λέγειν 51, 3.

λεγοίη - φεροίη 524, 3.

λεγόμεθεν 604, 25.

Λειώδης Λειῶδες 1238. 1243.

λειπογνώμων 49, 33.

λείπομαι 155, 23.

λείριον 50, 17.

λειτουργεῖν 277, 29.

λειτουργῶ 155, 26.

λεψις 106, 24.

λέμθος 50, 4.

λέκτρον 1095.

λελύβηται 105, 30.

λεξόδομον 857, 17.

λεόντιον diminut. Theognostus
f. 81.

λεόπυδος] τὰ εἰς ὦν ὀνόματα
πιοιγόμενα λέξεως ἐν τῇ συνθέ-
σει τρέπει τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ. οἷα τὰ
δὲ τὰ ποταμείμια, οἷον λέων
λεόπυδος, γέρον γεροκόμος,
Ἀπόλλων Ἀπολλογέτης Ἀπολλο-
φάνης. Theognostus f. 64.

λέπε 106, 28.

λέπειν 51, 5.

Λεπρωσίον 277, 2.

λεπτακινόν 49, 31.

λεπτή τις ἐλπίς ἐφ' ἧς ὀχοῦμε-
θα 49, 27.

λεπτοί 49, 30.
 λεπτολογία 49, 28. 106, 26.
 λεπτοσχιδής 49, 25.
 λεπτοτέρως 106, 18.
 λέομαι 21, 32.
 λεισχύνειν 21, 32.
 λευκήν ἡμέραν 106, 33.
 λευκηπαυτός 51, 7.
 Λευκοθάς 1185.
 λευκὸν ἀγαθόν 50, 15.
 λεύκωμα 277, 15.
 λεύσσει 1096.
 Λεύσων Λεύσωνος ὄνομα δὲ τῷ
 τὸ κύνος. Choerob. in Theo-
 dos. f. 63.
 Λευκόριον 277, 13.
 λήζεται 155, 11.
 ληνούειν 50, 8.
 λήμμα 106, 25. 276, 14.
 λήρμιον 278, 8.
 ληνός 277, 17.
 ληνούς 51, 13.
 ληξιαρχικόν 191, 7.
 λῆξις 191, 5.
 ληξοπίρετος Theognostus f. 54.
 ληρεῖν 246, 16.
 λήσεσθαι 276, 15.
 τὴν Λητοῦν 1202.
 λῆς et λῆς 1194.
 ληθάειν 106, 10.
 ληθολογήματα 277, 4.
 λῆθος 277, 28.
 λιθοτριβικῆς 277, 33.
 λιθορυγικῆς 277, 33.
 λιθοφόρος 277, 7.
 λιμοκόλακας 50, 3.
 λιμου πέδλον 278, 4.

λιπομάστουρον 191, 3. 276, 31.
 λιπόνειον 412, 30.
 λιποστράτιον 436, 3.
 λιποστρατίου 276, 33.
 λιποταξίου 277, 1.
 λιποψυχεῖν 106, 13.
 λίς 1259.
 λιπόπυγος 50, 11.
 λίστριον 51, 9.
 λίτα 596, 13.
 λιτὶ 1226.
 λίτρα 105, 32.
 λογάριον 107, 1.
 λογαρίζειν 50, 33.
 λογεύς 658, 15. 667, 24 et 32.
 λογισταί 276, 17. 310, 6.
 λόγοι ἀυθέκιστοι 462, 26.
 λόγοις πιαίνειν 51, 6.
 λόγον ἔχων 107, 4.
 λόγον λαμβάνειν 106, 17.
 λογοπλάθος 50, 20.
 λόγος 277, 26. 839, 1.
 λόγον διαίρεισις 1178.
 λογύδρια Io. Sicelista.
 λοιδοροῦμαι 154, 32.
 Λοιμία ὄνομα κύριον· γέγονε δὲ
 ἡ γυνὴ Δημητρίου τοῦ Φιλη-
 ρεῶς. ἔστι δὲ καὶ προσηγορικόν,
 τὰ χάσματα. οὕτω Διογενια-
 νός. Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 λοιμός 106, 1.
 λουτροφορεῖ 276, 25.
 λουτροφόρος 276, 23.
 λουτροφόρος ἐν τῷ μηνίματι ἐπι-
 κεται 276, 27.
 λυκάβας 1095.

Λύκειον 277, 10.
Λυκοθόας 1185.
Λυκοργείους 277, 5.
λυμιαίνομαι 154, 23.
λυμιανομένου 191, 9.
λυπησίλογος 9, 29.
λυρικὴ ποίησις 751, 19, 1167.
λυσιδῶς 1197.
λύσιμον 106, 27.
λυσιτελεῖ 155, 14.
λύσω λέλυκα 1286.
λύχνα 106, 8.
λυχνίον 50, 22.
λυχνοκάντια 21, 20.
λυχνοῦχος 50, 23.
λύω 155, 28.
λύω 522, 12, 568, 20.
λωβῆσθαι 50, 29.
λωποδύτης 276, 13.
λωπός 1095.

μαθηματικῆνέται Io. Siceliota.
μαίετα 108, 30.
μαίειτρίαν 180, 31.
Μαίμακτιηριῶν 280, 27.
μάκιος 567, 17.
μάκιος μάκιος 985, 29.
Μακεδόνισσαν 108, 29.
μακροπόδοτος 658, 23.
μακρὸν πλοῖον 279, 10.
μακρὸν ποιῶ 108, 12.
Μικροπόλεμον 734, 31.
μαλακία 278, 18.
μαλακίην 51, 31.
μαλαρός 278, 18.
μαλθακευτιῶς 4, 1.
μάλθη 278, 23.

μάλιστα ὁμοιότητος 108, 16.
μᾶλλον 577, 33.
μᾶλλον μᾶλλον 108, 5.
Μαλόες 1187.
μανδραγόρας 280, 20.
μάνναν 108, 23.
μανόν 51, 32.
μανότερον 280, 17.
μαράθου καὶ λεύκης 279, 26.
Μαργίτης 279, 12.
μαρτήν τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον.
Theognostus f. 77.
μαρτυρίαν ἐμβάλλεσθαι 191, 16.
μαρτυρῶ 156, 32.
Μαρώρεια 279, 32.
μάσθλης 51, 27.
Μάσσης Μάσσητος· ἔστι δὲ ὄνο-
μα πόλεως. Choeroboscus in
Theodos. f. 49.
μαστῆρες 279, 6.
μαστιγιφόρος v. γαρσίδουλος.
ματαιοτεχνία 651, 25.
Μάτακας Ματάκι· ἔστι δὲ ὄνο-
μα εἰνούχου. Choeroboscus in
Theodos. f. 45.
μαχαίρας 107, 28.
μάχην 108, 4.
μεγαλεῖον 793, 6.
μεγαλοψυχίαν 108, 26.
μεγαλωστὶ 572, 14.
Μεγαρέων δάκρυα 281, 26.
Μεγαροῖ] τὰ εἰς οἱ λέγονται ἐπιθ-
ῶματα, τοπικῆς ἐχόμενα σχέ-
σεως, διὰ τῆς οἱ διαφθόγγου
γράφεται καὶ περισσάται, οἶον
Μεγαροῖ, Φηραροῖ, Πειραιοῖ,
Παιρωτοῖ, πανταροῖ, μηδαμοῖ,

- Ξηασταχοῖν Cod. Barocc. 50.
 f. 102.
 Μέδων] v. Λύδων.
 μεθίοργια 279, 22.
 μεθιστάναι 51, 29.
 μέθου 1095.
 μεθύσην 107, 9.
 μέθυσον 107, 9.
 μεθυσοχάρυβδεις 51, 22.
 μειαγωγῆσαι 279, 7.
 μειζον μειζον 108, 7.
 μειζόνως 107, 26.
 μεῖον 279, 8.
 μείων 1096.
 μείραξ
 μείρις] ὁ Ἦρος καὶ ὁ Ἀρκάδιος καὶ
 ὁ Εὐδαίμων ἀκλιτον εἶναι λέ-
 γουσι τὸ μείρις. καὶ δῆλον ἔργε,
 φασί, μῆρός ἢ γενική, ὡς ἀπὸ
 τῆς μῆν εὐθείας. εἰ δὲ ἐκλίετο,
 φασί, τὸ μείρις, μῆρός εἶχεν ἴναί
 ἢ γενική, ὡσπερ κτεῖς κτερός.
 Choeroboscus ad Theodosium
 f. 114.
 μέλαθρον 1096.
 μέλας μέλαντος v. τάλας.
 μέλει 156, 26.
 μελετῶν 281, 25.
 μελικρός - μελικρατον 1226.
 μελλνη 278, 21.
 Μελλιτίδης 211, 29. 279, 18.
 μέλλησις 278, 13.
 μέλλον δευτέρος ενεργητικὸς ὀρι-
 στικὸς οὐδέποτε ἐν χρήσει εὐρί-
 σκεται 1290.
 μέλω μελήσω 1289.
 μεμίλαμαι 1020, 21.
 Μέμφεις Μέμφιδος et Μέμφεως
 1192.
 μέμφομαι 156, 3.
 μεμφθῆ 109, 4.
 μεσομβρόσι 108, 18.
 μεσεγγύημα 191, 14. 279, 3.
 μέσοι 610, 31. Cf. μέσσοι.
 μεσοκόπον 108, 24.
 μεσοκρινεῖς 280, 7.
 μεσόνυξ μεσόνυχος εἰς τῶν ἐπὶ τὴν
 πλανήτων παρὰ τοῖς Πυθαγο-
 ρείοις ὀνομάζεται. μῆνηται Στη-
 αλχορος. Choerob. ad Theo-
 dos. f. 66.
 μέσος ἀριστεροῦ 444, 16.
 μέσσοι 588, 27. 945, 2.
 μεστά 86, 31.
 μέστωσις Io. Siceliota.
 μετάβα 108, 10.
 μεταβάλλεσθαι 51, 25.
 μεταβολή 15, 25.
 Μεταγεντιῶν 280, 26.
 μεταδίδωμι 157, 7.
 μέταξε 945, 7.
 μεταίτην 52, 3.
 μετάκλητος 27, 22.
 μεταλαμβάνω 158, 3.
 μέταλλα 280, 11.
 μεταλλάσσειν 281, 22.
 μεταλλεῖς 280, 13.
 μεταμελεῖν 107, 12.
 μετάνοια 107, 11.
 μεταπέμφω 107, 20.
 μεταπετειῶν 280, 9.
 μεταπομπή 52, 4.
 μεταστοιχειοῖ 393, 1.
 μετὰ ταῦτα 109, 1.

- μεταχειροῦσθαι 107, 21.
 μετεῖναι 156, 14.
 μέτεσθαι 156, 29.
 μετεσχηθέναι 156, 23.
 μετιόντων 156, 19.
 μετοίκιος Ζεὺς 51, 24.
 μέτοικοι 281, 19.
 μετοίκων λειτουργία 280, 1.
 μετοχή 107, 33.
 μέτοχος 107, 32.
 μετροβολία 1097.
 μετρονόμοι 278, 25.
 μετροῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μήνα
 280, 30.
 μετωπίδα θρήξ 52, 10.
 μή 187, 20. i. q. ἄρα 496, 3.
 τοῦ μηδενὸς τίμιος 65, 8.
 μηδὲν ὑπέρφευ 51, 26.
 μή εἰκῆ τὸν Ἄβρδον 322, 32.
 μήκυνσις 822, 23.
 μήλα 1095.
 Μήλης Μήλητος* ἔστι δὲ ὄνομα
 ποταμῷ τῆς Κολοφῶνος. Choerob.
 in Theodos. f. 91.
 μηλόβοτος 280, 28.
 μή μέθη τοῦδε 52, 6.
 Μηνᾶς Μηνῶ 1186.
 μήνασθαι 62, 32.
 μήνες Ἀθηναίων 281, 16.
 τὴν μήνιν 1207.
 μή νόμισον 107, 30.
 μήνυτρα 107, 16.
 μή οὔσα 278, 29.
 μηρίον - μηρός 856, 11.
 μηροκαπιῶν 51, 18.
 μήστως μήστως - Μήστως Μή-
 στωρος 1290.
 ᾧ μητρεῖα 1004, 15. 1239.
 Μητιόχου τέμενος 309, 17.
 μητριόλιος 16, 5.
 Μητῶς Μητῶ 1186.
 Μητροδόφος - Μητῶς 857, 2.
 μητῶων 280, 6.
 μηχάνημα 278, 20.
 μήχι 108, 14.
 μή ψεύσον 107, 31.
 μία μῆς 1217.
 μίαν μίαν 108, 9.
 μισόλιον 108, 15.
 μιγάδις v. ἀμιάδις.
 μιγάδα 549, 29. 562, 12.
 μικρὸν μικρὸν 108, 7.
 μικροτεχνία 651, 25.
 μικροφῶνος 108, 3.
 Μίλης Μίλητος 1188.
 Μίλητος, ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως,
 διὰ τοῦ τ γράφεται. Μύλλατος
 γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, ὥσπερ
 ὄμιλος ὄμιλλος, πέδιλον πέδιλ-
 λον. Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocè. 50.
 μίνυθα - μίνυνθα 562, 5.
 Μίνως 211, 16.
 μισθαρεῖν 446, 2.
 μισθοδοτῶ 157, 15.
 μισθοῦμαι 157, 17.
 μισθοφορεῖν 278, 15.
 μισθοφορῶ 158, 7.
 μν̄ syllabam facere ancipitem
 1176.
 μνᾶ 278, 17.
 μνωαῖος 586, 16.
 μυνάδια 108, 32.
 μυεῖον 107, 25.

μνημόνεύω 156, 8.
 μνημόσυνον 107, 14.
 μνησοῦ 157, 3.
 μνησικακῶ 157, 33.
 μνηστεύειν 107, 23.
 μνηστεύειν 107, 23.
 μοιράριον Theognostus f. 83.
 μοιχλίδιον 108, 1.
 μοιχοληπίτι 21, 20.
 μολιβδοιήξ, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς
 ἐν τῇ καθόλου· τινὲς δὲ βα-
 ρύνουσι παραλόγως· κίλνεται
 δὲ διὰ τοῦ ζ. Choerob. ad
 Theodos.
 μολυβδίας 52, 5.
 μόμφη 107, 17.
 μόμφιν 107, 18.
 μόμφον 107, 19.
 μοσαρχῶ 157, 30.
 μοτογέρον 51, 20.
 μοτοσυλλαβία 570, 20. 596, 3.
 μοτοσχημάτιστον 541, 3 et 9.
 μοτόφθαλμὸς 280, 22.
 μόρα 224, 19. 279, 13.
 Μόργης Μόργητος 1188.
 μορταί 280, 16.
 μόρον 108, 17.
 Μόρτυξ Μόρτυγος βασιλεὺς Κερ-
 κυραίων. Choerob. in Theodos.
 f. 66.
 μοσχία 280, 18.
 μοσχέυηται 280, 18.
 Μουρυχία 279, 23.
 μοχθηρόν 281, 24.
 μόχθος 1096.
 μυδαίνεται 280, 25.
 μυθίτης 524, 5.

μύδιον καὶ ἐν συγχοπῇ τοῦ ι
 μύδιον. Theognostus f. 81.
 μυκείων 109, 3.
 μύκητα λύχνων 52, 1.
 μύκης μύκου καὶ μύκητος. τοῦτο
 διάφορα σημαίνει. σημαίνει γὰρ
 καὶ τὰ καυβόγια τὰ ἐπικείμενα
 τοῖς λύχνου, ὡς παρὰ Καλλι-
 μάχῳ ἐν τῇ Ἐκάλῃ· ὁπότε
 λυχνίου (l. λύχνου) διαιρούμενου
 πυρέντος ἄρδην (l. πυρέντες
 ἔδην) ἐγένοντο μύκητες. ση-
 μαίνει δὲ καὶ τοὺς ἀμάντας
 τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινόμε-
 νους, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει·
 ὁπτιὺς μύκητας πτόνιν δύο. ση-
 μαίνει καὶ τὸ μέρος τῆς λα-
 βῆς τοῦ ξίφους, ἐνθα κρατεῖ-
 τας, οὗ πεσόντος ἐκ Περασίας
 Μύκητα συνέβη κτανθῆναι. ση-
 μαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ
 ἀνθρώπου, ὅπερ ἰσοσυλλάβως
 ἐκλίεν ὁ Ἀρχιλοχος εἰπὼν ἀλλ'
 ὑπερῶμασι μύκω τέροντες.
 Choerob. ad Theodos. f. 90.
 μυκτῆρα 108, 19.
 μυλωθρός 279, 1.
 Μύνης Μύνου καὶ Μύνητος. ὁ
 μὲν γὰρ Σοφοκλῆς Μίνου ἐκλι-
 νεν Δίχμυλωτιον, εἰπὼν Μύ-
 ρουτι ἐπιστρέφον γε· ὁ δὲ ποιη-
 τῆς ἀναλόγως Μύνητος, οἷον
 πέρσε δὲ πόλιν θελοῖο Μύνη-
 τος. Choerob. ad Theodos. f.
 90.
 μυριάδων - μυριαδῶν 1263.
 μύριοι 280, 4.

μυριοπαθής Io. Siceliota.
 μύθησαν 108, 22.
 μυολίν producta et correpta pe-
 multima 1185.
 μύστακα 108, 28.
 μυστηρίων ἐπιμελητής 279, 20.
 Μυσῶν λεία 279, 15.
 μολύνειν 52, 7.
 μολύτερον 280, 14.
 μῶν 494, 26.
 ᾧ paragogicum 520, 33. 574,
 8. 603, 31. ἰστέον ὅτι οἱ Ἀτ-
 τικοὶ πάντα τὰ ἐνικά τε καὶ πλη-
 θυντικά τρίτα πρόσωπα τῶν
 ἡμέρων καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων
 δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν, συμ-
 φώνου καὶ φωνήεντος ἐπιφερομέ-
 νου, μετὰ τοῦ ᾧ γράφουσιν, ὡς
 ἔστι σαφῶς συμβαλεῖν ταῖς τοῖς
 πάλαι σοφοῖς πεπονημέναις ἐν-
 τυγχάνοντα βίβλοις. οἱ δὲ Ἴωνες
 δίχα τοῦ ᾧ. τοῦτοις οὖν καὶ
 ἀμφοτέροις οἱ πόηται παρα-
 κολουθοῦντες, καὶ δὴ καὶ τῇ ἀνά-
 γκη τοῦ μέτρου ἐπόμενοι, πολ-
 λάκις συμφώνου μὲν ἐπιφερο-
 μένου, μετὰ τοῦ ᾧ γράφουσι,
 πολλάκις δὲ καὶ φωνήεντος ἐπι-

γερομένου δίχα τοῦ ᾧ. τοιοῦ-
 τον δὴ τι τῇ τοῦ μέτρου ἀνά-
 γκη καὶ ἐν τοῖς εἰς ᾧ καὶ ᾧ λέγου-
 σιν ἐπιθήματα ποιῶν εἰώθα-
 σιν, οἷον τὸ πρόσθεν, γέρθεν,
 ὑπέρθεν, τὸ οὕτως, τὸ αὐ-
 θις, πολλάκις, εὐθύς, ταχύς,
 ἀτρέμας καὶ τοῖς ὁμοίοις. τοῦτο
 δὲ οὕτως ἔχον ἐθήσεις ἀκριβῶς
 σκοπῶν. Aristarchus Iunior*),
 τὰ εἰς ᾧ καὶ εἰς ᾧ λέγοντα τρί-
 τα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν τε καὶ
 πληθυντικῶν ἡμέρων καὶ ἀδ-
 εἰς ᾧ δοτικὰς τῶν πληθυντι-
 κῶν μετοχῶν τε καὶ ὀνομάτων
 ἐφέλονται ἀεὶ τὸ ᾧ, καὶ ἔστι
 τοῦτο τῆς τῶν Ἀττικῶν διαλέ-
 κτου: καὶ Ἰωσι γὰρ, ὡς ἐξή-
 σατο Ἡρόδοτος, δίχα τοῦ ᾧ ταῦ-
 τε προφέρεται. ὁμελεὶ καὶ ὅσοι
 τῶν Ἀττικῶν τῷ κατελογηδῆν
 λόγῳ τὰς ἑαυτῶν συνετάξαντο
 βίβλους, καὶ φωνήεντος καὶ
 συμφώνου [ἐπιφερομένου] τοῖς
 τοιοῦτοις τὸ ᾧ προσέθηκαν. καὶ
 μισθρεῖ πᾶσα βίβλος. οἱ δὲ
 μέτρω χρησάμενοι συμφώνου
 μὲν ἐπιφερομένου ἔστιν ὅτε ἀφεί-

*) Cod. Paris. 2544: τοῦ νεωτέρου Ἀριστάρχου τοῦ γραμμα-
 τικοῦ κανόνες ἀναγκαῖοι πάντων καὶ ὠφελίμοι. ἰσοραζέται δὲ ἡ
 παρῶσα βίβλος κανόνων θρηναγῶς. (Εἰς τὴν τοῦ νεωτέρου Ἀριστάρ-
 χου τοῦ γραμματικοῦ βίβλον, ἧς ἡ ἐπιγραφή κανόνων θρηναγῶς,
 ἐπιγράμμα ἀδήλον.

βίβλος Ἀριστάρχου νεωτέρου ἀδε κέκευθε
 πάντων παντοῖους γραμματικῶν κανόνων,
 ἦν φίλος Ἑλληδικῆς γρῶναι μυστήριον φωνῆς
 πάντα ποθῶν πυκνὰ, σὺς μετὰ χεῖρας ἔχε).

Is thesaurus prope totus inest Etymologico magno.

λον (προσλοισατο γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον), φωνηέντος δὲ οὐκί, οὐδὲν γὰρ διὰ τοῦτο τὸ μέτρον ἐβλάπτετο. οἱ δὲ τῆς νέας ταύτης δὴ γραμματικῆς ἐπιστάται, οἱ χθὲς πρὸ τρίτης ἀκμάσαντες, παντόθεν ἐπαγομένου συμφώνου τὸ τοιαῦτον ἐξώρισαν ἀμετάβολον. ἰδόντες γὰρ Ὀμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ποιητῶν ἴσται μὲν οὐ συμφώνου ἐπαγομένου τιθέντις τὸ ῥ̄ ἴσται δ' οὐ μὴ τιθέντις, οὐ συνείδον δὲ δὴ καὶ ἦν, ὡς ἐν οἷς μὴ τιθέασι τῷ μέτρον ἔνεκεν οὐ τιθέασι. καὶ τοι μηδὲ ὄν (1. καὶ ὡς μὴ δέον) κείσθαι τοῦτο πύσης γραφῆς, ἐπειδὴν [ἐπι]φέρηται σύμφωνον, ἐξετόξευσαν. καὶ τοι καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν κοινοτέραν ἡμῶν διάλεκτον τοῖς μὴ μετὰ τοῦ ῥ̄ πάντα λέγσει καὶ ἐπισυρίττομεν καὶ βαρβάρους τούτους καλοῦμεν. Maximus Planudes (περὶ γραμματικῆς dialog. Neophronis et Palaetimi cod. Barocc. 125, chart., f. quadr.) qui quod de auctoritate codicum dicit, verissime dicit.

ναλεῖ 1096.

ναίου Διός 283, 13.

Ναίης Ναήτος 1189.

ναῖος Ζεύς 283, 22.

ναλι 573, 5. 1236.

νακοκλέψ Theognostus f. 64.

ναματία 283, 7.

ναός - ναός 559, 31.

νάκη 66, 23.

Νάρυξ Νάρυκος· ἔστι δὲ ὄνομα πολεως. Choerob. in Theodos. f. 65.

Νάρων Νάρωνος ποταμός· τὸ γὰρ Νάρωνος παρ' ὀχθας παρὰ τῷ Νικάνδρῳ διὰ τὸ μέτρον συνεστάλη τὸ ῶ εἰς τὸ ὄ. Choerob. ad Theodos. f. 148.

ναυαρχῶ 158, 25.

ναυκληρεῖν 109, 19.

ναυκληρος 282, 10.

ναυκροροι 283, 20.

ναυλοχίας 282, 25.

ναυμαχῶ 158, 30.

ναυτική συγγραφή 283, 9.

ναυτοδίκαι 283, 3.

ναυφύλακες 283, 5.

ναυλές 52, 20.

ναυλής 109, 13. 282, 17.

ναυπείεσθαι 282, 19.

ναυπείημα 52, 14.

ναυπείουσθαι 52, 17.

ναυποκόδιον Theognostus f. 83.

ναῖς 109, 9.

Νεαπολίτης 587, 23.

νεαροπρεπής Olympiodorus in Phileb.

νεαρός 109, 15.

νεβριζεῖν 282, 20.

Νέδων] v. Αἰδων.

νεήλατα 282, 22.

νεῖα ξύλα 283, 12.

νεῖρω] τὰ διὰ τοῦ ἡρω̄ δυσὺλαβι σπάνια δύο γὰρ εἰσι τὸν ἀριθμὸν, τὸ μὲν διὰ τοῦ ἦ γραφόμενον, τὸ νῆρω ἐπὶ τῷ φρονῶ,

- ξῆ οἱ καὶ το κηφάλιος, ἐπὶ δὲ
 τοῦ χαλιζῶ διὰ τῆς εἰ διαφθό-
 γου, παρ' οὗ καὶ κεφάλιος διὰ
 διαφθόγου καὶ κεφῆς καὶ κη-
 τός διὰ τοῦ ι, ἄφ' οὗ καὶ κέ-
 φος, ἐξ οὗ καὶ ὁ μέσος παρα-
 κείμενος νένοφα δίχα τοῦ ι, ὡς
 φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ
 συζυγιῶν. Theognostus f. 90.
 νεκροβάσταξ 1199.
 νεκρόν 109, 16.
 νεκυδόν 941, 29.
 νέκυσ 1096.
 Νεμέσια 282, 32.
 Νεμέσις Νεμέσιος 1193.
 νεμεῶ 158, 12.
 νέμομαι 158, 32.
 νεόλιμα 52, 25.
 τῆς νῦν νεολαίας 65, 21.
 νεοπένης 52, 18.
 νεόπλουτος 52, 18.
 νεοπλυνῆ χλαῖναν 52, 19.
 τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας 64, 26.
 νευροδόφουρος 282, 29.
 Νεὺς ὄνομα ποιητοῦ Choerob.
 in Theodos. f. 118.
 νεῦς ἢ νεῦς 1236.
 νεωκόρος 296, 28.
 νεωρίων ἀρχὴν 282, 6.
 νεῶς 283, 15.
 νεώσοικοι 282, 3.
 νεωστὶ 572, 16.
 νέωτα 607, 21.
 νεωτεροπραπῶς Olympiodorus in
 Gorgiam.
 νεώτερος 109, 8.
 νηδύς 1096. τὸ νηδύς κατὰ ποιη-
 τικὴν ἔξουσίαν συστέλλει τὸ ν,
 ὡς παρὰ Καλλιμάχου ἐπὶ αἰ ποίη-
 νηδὺς κείνου, καὶ παρὰ Εὐρι-
 πίδῃ ἐν Ἀνδρομέτῃ καὶ νηδὺν
 ἐξαμβλῆμενος ἀπὸ τῆς λέξεως. ὑπο-
 νοοῦσι δὲ τινες ὅτι αὐταὶ μόνα
 εἰσὶν αἱ δύο χορηγεῖς εὐθείας καὶ
 αἰτιατικῆς αἰ ἔχουσαι τὸ ν συν-
 εσταμένον· εὐλόγουται δὲ καὶ
 τὴν χορῶν πλατυῖαν πάνυ καὶ
 ἐν τῇ εὐθείᾳ καὶ ἐν τῇ αἰτια-
 τικῇ διαφοροῦμένου τῆ διχοτόμου.
 Choerob. ad Theodos.
 νήθειν 109, 23.
 νηπονί 283, 1.
 νήστης. οὕτως ἔφηκε Σιμωνίδης,
 παρὰ τὸ ἴδω. καὶ ὡς παρὰ τὸ
 ψεύδω, οὐ παθητικὸν ψεύδομαι,
 ψεύστης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἴδω
 τὸ ἰσθῶν, οὐ ὁ μέλλων ἔσω,
 ἔστης, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ
 νε νέεστης, οὐ παρῶνυμον νή-
 στης. ἔτιως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμε-
 ρισμοῖς. Cod. Paris. 2630.
 νηστιδες καὶ νηστὶς 52, 39.
 νηστὶς ὁμοίᾳ 52, 27.
 νηφάλια 282, 31.
 νικῶ 158, 15.
 νικῶμαι 158, 18.
 νίφα 1229.
 Νίψ Νιβός ὄνομα κρητῆς Choerob.
 in Theodos. f. 68.
 νοθεῖα 282, 18.
 τῷ νο 1196.
 τοὺς νομῆς 1195.
 νόμιζω 158, 23.
 νομικόν 109, 11.

- νομοθέτης 282, 14.
 νόμοις 109, 24.
 νομοφύλακες 191, 21. 283, 16.
 νόστις Damascius.
 νοσεῖν τὰς φρένας 52, 28.
 νοσήμη] τὰ εἰς μὴ ὑπερ δύο σι-
 λαβίαις μονογενῆ τῷ ἢ παρική-
 γεται, οἷον νοσήμη, θελήμη, φι-
 λήμη. αὐτως ἢ φιλία. Theo-
 gnostus f. 74.
 νόσον ἔχειν 109, 17.
 νόσος unde dicitur 608, 14.
 νόσσαν 109, 22.
 νόσφι 608, 12.
 νοσθεῖσιον 109, 12.
 νοσθεῖτα 21, 20.
 νοσθετῶ 158, 29.
 νομηρία 52, 23.
 νομνεχάντως 109, 10. 587, 15.
 νό 525, 16.
 νόδην 611, 30.
 νονίν v. αὐθιν.
 νῶ, νῶϊ 491, 9.
 νωλεμέως 793, 16.
 νῶτον 109, 21.
 Ζαῖνω 159, 6.
 Ζανέλλεοθαι 284, 19.
 Ζάνιον 284, 7.
 Ζαναγία 284, 11.
 Ζαναπάτας 109, 30.
 Ζανῆειν 283, 29.
 Ζανκὸν ἐμπόριον 284, 5.
 Ζένισις 438, 3.
 Ζηραλοιγῆν 284, 1 et 13.
 Ζέρων Ζέρωτος ὄνομα κινός.
 Choerob. in Theodos. f. 64.
 Ζῶις Ζῶιος 1192.
 Ζυγγίνεται 109, 29.
 Ζυλοκαισκειύστα Io. Siceliota.
 Ζυνᾶν 570, 10.
 Ζυρόν 1095.
 Ζύρεσθαι 109, 32.
 Ζυρόμενον 105, 32.
 Ζυστίδες 284, 3.
 Ζυστίς 284, 14.
 Ζυστόν 284, 18.
 ὄ i. q. ὅτι 490, 21.
 ὀβολίαις ἄρτοις 111, 7.
 ὀβολολογεῖν 56, 2.
 ὀβολοστάτης 286, 31.
 ὀβολοστατῆσαι 286, 32.
 ὄγκιον 856, 12.
 ὄγκουδν τὸ φρόνημα 65, 32.
 ὄδμή 56, 30. 110, 23.
 ὀδόντιον deminut. Theognostus
 f. 81.
 ὀδοστάται] λαποδῦται; ἀρ οἱ ὀδο-
 στάται λεγονται Io. Siceliota.
 ὀδοῦς etym. 740, 25.
 Ὀδυσσεῦς 1204. 1236.
 ὄξει κνίσης 26, 27.
 ὄξειν 110, 23.
 ὄξειν ἐτῶν 53, 11.
 ὄξισω] τὸ ὄξω ἐνίστε καὶ περι-
 στωμένως λέγεται, ἐξ οὗ καὶ ὁ
 μέλλων ὄξισω, ἀλλὰ καὶ ὄξισω
 διὰ τοῦ ἦ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης·
 λίθος τις ὄξισεν τεθυμιαμένος.
 Theognostus f. 93.
 ὀθνεῖος 288, 19. 1095.
 ὀι anceps 1175. ὀι Ion. pro ὀι
 1292.

οἰδατε 53, 15.

οἶδε 1248.

οἰδιον καὶ οἰδιον Theognostus
f. 81.

τὸ Οἰδίπους ὅταν κληθῆ διὰ τοῦ
δος, οἶον Οἰδίπους Οἰδίποδος,
τὴν αὐτὴν ἔχει ὄρθην καὶ κλη-
τικὴν, οἶον ὁ Οἰδίπους ὡς Οἰδί-
πους· ὅταν δὲ ἀποβολῆ τοῦ ὀ
ποιῆ τὴν γενικὴν Ἀττικῶς, οἶον
ὁ Οἰδίπους τοῦ Οἰδίπου, τότε
καὶ τὴν κλητικὴν ἀποβολῆ τοῦ
ὀ ποιεῖ, οἶον ὁ Οἰδίπους ὡς Οἰ-
δίπου. Choerob. ad Theodos.
f. 117.

οἶω 538, 19.

οἶως οἶκαδε κομιδῆς 65, 14.

οἶκας παρ' Αἰκμανι ἀντὶ τοῦ
ἴμοιος εἶ. Choerob. ad Theo-
dos. f. 257.

οἶκει] τὰ εἰς εἶ διούλλαβα εἶτε
βαρυτοῦτε εἶτε περισπωμένα διὰ
τῆς εἶ διφθόγγος γράφεται. σπά-
νια δὲ τὰ παραδείγματα, ὡς
ἔχει τὸ ἄγρει παρὰ κελουσματικὸν
ἐπιτόχημα καὶ τὸ οἶκει ὑπὸ τοῦ
οἶκοι γεγονὸς κατὰ τροπὴν τοῦ
ὀ εἰς εἶ. τὰ γὰρ Δωρικῶς πα-
ρηγμένα καὶ περισπᾶται καὶ διὰ
τῆς εἶ διφθόγγου γράφεται, του-
τεῦ, τηρεῖ, ἀντεῖ, ἐκεῖ. Theo-
gnostus f. 103.

οἶκοι 213, 18. 333, 6.

οἶκωτικὸς 852, 33.

οἶκοδομεῖν 110, 19.

οἶκοδόμησις 110, 21.

οἶκοδομίαν 110, 20.

οἰκόθεν 605, 15.

οἶκοι 588, 21. 1213.

οἰκοκροθῆ βλον εὐρημεν 55, 22.

οἰκόνδε 592, 16.

οἰκόσε 607, 24.

οἰκότεριβες 286, 18.

οἰκίρω οἰκίρω καὶ διὰ τοῦ
ἰ γράφεται καὶ διὰ τῆς εἶ διφ-
θόγγου. ἔχουσι δὲ λόγον ἐκα-
τεροί. οἱ γὰρ διὰ τοῦ ἰ γρά-
φοντες διὰ τὸ οἰκίρωμος γρά-
φουσι· καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς οἰκ-
τίρω λέγουσι, καὶ οὐχὶ οἰκ-
τέρω· οἱ δὲ διὰ τῆς εἶ διφ-
θόγγου γράφουσιν αὐτὸ, ἐπει-
δὴ οἰκτερω ἐστὶν ὁ μέλλον. Ge-
Choerob. cod. Barocc. 50.

οἶμοι 536, 28.

οἰμομοῖ 588, 25.

οἰνηρόν κεράμιον 110, 32.

οἰνηρσις 39, 16. 55, 7.

οἶνος εἰς ἀγρόν 7, 23.

οἰνόσπονδα 287, 22.

οἶνοσσί 55, 14.

οἶοι 284, 27.

οἶοισι 588, 25.

οἶος 1095.

οἶς οἶος 1220.

οἶσπότη 57, 4.

οἶστειον 56, 3.

οἶστικὴ Damascius.

οἶ συντελεῖς 192, 3.

οἶσανον 57, 8.

οἶσπηρά 56, 7.

οἶχεται 284, 26.

οἶκα - οἶκα 606, 31.

οἶκλάδης v. ἀμάδης

- ἀγλάσαι 56, 1.
 ἄγκρος 192, 9.
 ἀνῶ μὴ μάταιος ἕμιν ἢ στρα-
 τιά 285, 5.
 ἀλέκτρα 286, 22.
 ἀλεκρανλῆσθαι 56, 17.
 ἀλιγαρχία 285, 2.
 ἀλιγόδενδρος 713, 16.
 ἀλιγοφιλίαν 110, 33.
 ἀλιγογία 284, 25.
 ἀλιγογῶ 159, 11.
 ἀλλουσα Olympiod. in Phaed.
 ἀλκαδοπιττώτης 1089.
 ἀλκοί 285, 9.
 ἀλκός ἀνθρώπος 111, 1.
 ὁ λόγος ὅδε οὐκ εὖ φρονεῖ 54, 33.
 ἀλοκαυτεῖν 56, 13.
 ἀλοκαυτίζω 56, 14.
 ἄλον 12, 24.
 ἀλοσχερῶς 110, 18.
 ἀλόσχοινος 287, 3.
 ἀλότμητα δάκρυα 54, 23.
 ἀλυμπιάνδης] v. ἀργάνδης.
 ἀλυρῶν 284, 28.
 ἀμαλίζειν 56, 29.
 ἀμαλός 56, 29.
 Ὀμηρέιος - Ὀμηρικός 853, 12.
 Ὀμηρίδαι 288, 6.
 Ὀμήρους 287, 26.
 ὀμιλεῖν 110, 8. ὀμιλία 110, 3.
 ὀμνήν 1292.
 ὀμνῶ 160, 12.
 ὀμοδαίμων Olympiod. in Phaed.
 ὀμοεικῆς κίονες 286, 33.
 ὀμοῖον et ὀμοιον 678, 18.
 ὀμοιότατος 161, 1.
 ὀμοόγραμμα 432, 4.
 ὀμοροί 284, 24.
 ὀμοσπονδεῖν 56, 6.
 ὀμοῦ 192, 7. 285, 1.
 ὀμνή 287, 21.
 ὀμφακίαι 56, 10.
 ὀμφακίαι βλέπειν 53, 9.
 ὀμφακίαι 53, 10.
 ὀμφακίαι θυμός 54, 22.
 ὀμωί 525, 24.
 ὀνειδίζω 160, 3.
 ὄνειρα 111, 3.
 ὀνεύρατα 111, 4.
 ὀνειρόμαρτις 52, 32.
 ὀνεύειν 57, 21.
 ὀνίσκον 229, 28.
 ὀνόμαστρις ἀνθρώπος 54, 28.
 ὄνομα etym. 844, 29.
 ὄνομαστόν 110, 11.
 ὄνυχιζεῖν 55, 9.
 ὄνυχιζέσθαι 13, 13.
 ὄνυχιμαῖα τέμνειν 53, 14.
 ὄξάλμην 110, 26.
 ὄξινην οἶνον 110, 17.
 ὄξυ ἀκούων 111, 6.
 ὄξύβαφοι 56, 21.
 ὄξυη 53, 32.
 ὄξυήκοος ἀνθρώπος 55, 24.
 ὄξυθύμια 287, 24. 288, 7.
 ὄξυκαρῆσαι 286, 21.
 ὄξυμαθῆς ἀνθρώπος 56, 11.
 ὄξυοργία 56, 19.
 ὄξυοργία 56, 19.
 ὄπισθα 563, 26. 604, 28.
 ὄπισθεν 603, 5.
 ὄπισθόδρομος 286, 26.
 ὄπισθόδρομος, ὄπισθόπονος
 Theognostus f. 55.

- Ὀπλῆς Ὀπλήτος 1189.
 ὀπλοῖς 438, 3.
 ὀποῖος - ὀπόσος 502, 15.
 ὀπον 588, 13. 596, 1. 607, 11.
 622, 20.
 ὀπηῆρα 287, 17.
 ὀπως 159, 13. 510, 26. 564, 31.
 ὀπῶς 584, 22.
 ὀργάζειν πηλόν 53, 31.
 ὀργάς 287, 14.
 ὀργεῶνες 191, 27. 286, 11.
 ὀργιάζειν 287, 31.
 ὀργίζομαι 160, 6.
 ὀργῶ 7, 3.
 ὀρεγόμενος 161, 6.
 ὀρεωκόμος 248, 20.
 ὀρηξ 1282.
 ὀρθαγγελεῖν 53, 13.
 περὶ ὀρθογραφίας 1127.
 ὀρθοδοξομαχικός Olymp. in Gorg.
 ὀρθορῆσθαι 54, 11.
 ὀρθρινός 54, 7.
 ὀρθριος 54, 7.
 ὀρλίγμος 56, 28.
 ὀριγνῶ 161, 3.
 ὀρίνδα 54, 1.
 ὀρίνω διὰ τοῦ ἰ γράφεται· οἱ
 γὰρ Αἰολεῖς ὀρίνω λέγουσι καὶ
 οὐχὶ ὀρένω. Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 ὀρισταί 287, 18.
 ὀρκάνη 285, 11.
 ὀρκηφόρος - ὀρκητόμος 602, 24.
 ὀρκον γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρηῖ
 γράφειν 55, 17.
 ὀρκωμόσια 53, 28. 110, 28.
 ὀρμενα 38, 18.
 ὀρνηθεῖα 54, 26.
 ὀρνηθειάς 287, 5.
 ὀρνηθῆς χειμῶν 55, 25.
 ὄρνις καὶ ὄρνηθες 54, 4.
 ὄροβοι 286, 24.
 ὄροι 285, 12.
 ὄρον 287, 27.
 ὄρον ἐπιθεῖναι χωρίῳ 192, 5.
 ὄρος 285, 12.
 ὄρῳδία 284, 30.
 ὄρτυξ] τινὲς μὲν ὄρτυγός φασιν
 διὰ τοῦ γ, Φιλήμων δὲ διὰ τοῦ
 ζ φησὶν ὄρτυκος. Choerob. ad
 Theodos. f. 66.
 ὄρτυμαδός 877, 11.
 ὄρφαρτα] v. ποηρία.
 ὄρφῶς 1197.
 ὄρχίστρα 283, 16.
 ὄρχοι 287, 16.
 ὄς (i. q. τίς) v. δι.
 ὄσημέραι 54, 2.
 ὄσια μανθάνειν 53, 16.
 ὄσιον 288, 3.
 ὄσμη 56, 30.
 ὄσταφίδα 455, 29.
 ὄστινα 110, 27.
 ὄστινον 54, 30.
 ὄστις 1133.
 ὄστολογγῆσι 286, 23.
 ὄστρακῆς ὄστρακῆ 1186.
 ὄστρακισμός 285, 20.
 ὄσσιδιον Theognostus f. 81.
 ὄσχοφορέα 285, 29.
 ὄτα 606, 28.
 ὄτάν 568, 28.
 ὄτι 501, 14. Attice cum opta-
 tivo 502, 1.

- οὐκ ἐφάρμο 287, 10.
 ὅτι 524, 8.
 ὅτις 502, 19.
 ὅτιοῦ 588, 25.
 ὅττα 55, 12.
 ὅττόμενος 55, 12.
 ὄν Boeoticum 779, 32.
 οὐ 1237.
 οὐ (ἐκ περισσοῦ) 11, 27.
 οὐγκλίαν 110, 22.
 οὐδ' ἄλλα ἂν δοίη 55, 1.
 οὐδαμά 565, 6.
 οὐδαμῆ 110, 25.
 οὐδαμοῦ λέγω τοῦτον 54, 5.
 οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φερῆν
 56, 33.
 οὐδὲ ἔν 53, 7.
 οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν 160, 18.
 οὐδὲν ἀπὸ καιροῦ λέγεις 56, 6.
 οὐδὲν κακὸν ῥαδίως ἀπόλλυται
 53, 21.
 οὐδὲν σου παρήμει 53, 19.
 οὐδὲ πάταλον ἂν δοίης 54, 33.
 οὐδὲ πολλοῦ δεῖ 284, 29.
 οὐδέποτε 53, 1.
 οὐδ' ὅσον 3, 27.
 οὐκ ἀπέρω προσέβαλεν 56, 26.
 οὐκ εἰμι βαδιστικός 55, 20.
 οὐκ ἔστι τοποῦιον ὄνιος ἐλλέ-
 βορος ὡς τέ τινα ἴσθαι 53,
 23.
 οὐκοῦν 57, 10. 525, 28.
 οὐλας 1095.
 οὐνεκα 502, 30.
 οὐρανίαινον vocat. 575, 29.
 οὐράμιον ὅσον 4, 20. 400, 23.
 οὐρανόθεν πρό 608, 18. 621, 2.
 οὐσία 192, 1.
 οὐσίας δίκη καὶ καρποῦ καὶ ἐνο-
 κίων 285, 33.
 οὐσιότης Damascius.
 οὐτάμενοι 500, 20. 545, 11.
 οὐτε 160, 8.
 οὐτω 578, 11.
 οὐτωςὲν v. αὐθιν.
 οὐχί 573, 5. 947, 10.
 οὐχ οἶον ὀφείλομαι 110, 13.
 ὀφείλω 160, 15.
 ὄφεις παρήμει 286, 29.
 ὄφελον 552, 29.
 ὀφθαλμῶν 286, 14.
 ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν 110, 15.
 ὄφεις ὄφιος 1193.
 ὀφλισκάνειν 111, 5.
 ὄφρα 480, 21. 511, 8. 564, 31.
 ὀφραύζειν 53, 29.
 ὀφροῦδιον Theognostus f. 81.
 ὀχεῖον 56, 32. 287, 32.
 ὀχετοκράνια 287, 6.
 ὀχευτής 56, 4.
 ὀχλοπολιτεία Olympiodorus in
 Gorgiam.
 ὄχλος 110, 9. 287, 30.
 ὄχλος ἄλλως 53, 26.
 ὄχλος πραγματίων 55, 23.
 ὄχνα ἢ Φοινίκη 1181.
 ὀψάμιον 53, 5.
 ὀψι 573, 11.
 ὀψίεσθαι 110, 29.
 ὀψις 57, 7.
 ὀψιθεῖς 57, 3.
 Πάγετος 61, 9.
 παγειῶδες 58, 15.

- πάγη 294, 29.
 παγίδες 18, 23.
 παγίωσις Olympiod. in Phaed.
 πάγος 61, 9.
 Παιάς Παια 1183.
 παιάν 295, 33.
 παιγνιον 293, 13.
 παιδάριον 298, 10.
 (γαληνής, σαφηνής) παιδεινής παι-
 δευούς ὁ παιδικός Choerob. ad
 Theodos f. 54.
 παιδιά 296, 21.
 παιδικά 112, 4.
 παιδικόν 112, 3.
 παιδίσκων - παιδισκῶν 1262.
 παιδουργά Olympiod. in Gorg.
 παιπάλημα 295, 18.
 παιωνία 295, 14.
 πάλαι - ἐκπαλαι, πρόπαλαι 1214.
 Παλαμηδικόν τοῦ ξεύρεμα 58, 5.
 παλάμημα 60, 28.
 παλαμναῖος 193, 10. 293, 12.
 παλαμναίους θεούς 297, 13.
 Πάλαμνος Παλάμνος· τὸ γὰρ Πα-
 λάμνδος διὰ τοῦ ὄρος κλιθὲν παρ'
 Αἰσχύλῳ ἡμάρτηται. ἔστι δὲ ὄνο-
 μα κύριον βασιλέως. Choerob.
 ad Theodos. f. 126.
 παλέντρια 59, 26.
 Παλικός v. Ἑλλάγκος.
 παλίμβολος 291, 29.
 παλιναίρετα 59, 14.
 παλίσκιον 294, 6.
 πάλος 1095.
 πάμπῦν 568, 32.
 παμπλήρης Damascius.
 παμψηφί v. ἀμετρησί.
 πᾶν (Aeol.) v. δέ.
 πανάγης 330, 28.
 πάναισχος ἔργα 60, 15.
 Πάνδια 292, 10.
 πανοικία 112, 15.
 παρόπτης 296, 31.
 παντῶ 586, 32.
 πάντοθεν - παντόθεν 605, 16
 et 27. 607, 30.
 ὃ παντοκράτορ 1244.
 παντότης Damascius.
 παντοῦχος idem.
 παντῶν - παντῶς 581, 21. 586, 32.
 Πάπλις Παπίου 1185.
 πάπποι 111, 23.
 Πάπ Πιρός· τόπος δὲ ἔστιν ἐν
 τῷ περὶ Θυρέω, ἐν ᾧ ἐμαχίσαντο
 οἱ Ἀργεῖοι καὶ Μακεδαιμόνιοι.
 Choerob. ad Theodos. f. 67.
 παρὰ 163, 16 et 29. 753, 8.
 παρὰβάλλεις εἰς τὸν τόπον 112, 32.
 παρὰβολος 60, 16.
 παρὰβυτον 292, 24.
 παραγραφή 297, 17.
 παραδοξότερον 289, 2.
 παραδυναστεύω 164, 32.
 παραθέσθαι 61, 13.
 παριωνῶ 167, 10.
 παριωρήματα ἱματίων 112, 12.
 παρικαιεῖσθαι 289, 21.
 παραιτοῦμαι 163, 13.
 παράκιμος 112, 16.
 παρακαλεῖν 296, 5.
 παρακαταβαλεῖν 192, 15.
 παρακαταβάλλειν 197, 13. 290, 13.
 παρακαταβολή 290, 13.
 παρακατάστασις 290, 19.

- παρακτερόσθαι τῶν φρενῶν 59, 27.
 παρακτελεύω 167, 24.
 παρακτερούεται 288, 14.
 παρακτερούομαι 163, 4.
 παράλιον 294, 1.
 παραλληλότης 550, 27: 552, 33.
 παραλογίζεσθαι 193, 6.
 παράλος 293, 3.
 παραμελῶ 167, 27.
 παραμυθούμαι 165, 30.
 παρανόμων γραφή 193, 8.
 παραξονία 58, 11.
 παραπέτασμα 294, 9.
 παραπλήσια καὶ ὅμοια 163, 11.
 παράσημος 192, 25: 292, 15.
 παρασκήνια 292, 12.
 παρασοφισματα 59, 31.
 παράστι 436, 14.
 παράστισις 298, 32.
 παραστύεται 296, 32.
 παρατροχάσαι 170, 23.
 παραφρυνιζωρούμενοι 298, 13.
 παραχορδίσει 113, 2.
 παραχωρῶ 161, 22.
 παρεγγῶ 170, 13.
 παρεδροι 288, 16.
 παρειαί 1185.
 παρέλυσεν 59, 16.
 τὸ βλέμμα παρενήκεται 65, 1.
 παρεσπόνησε 289, 24.
 παρέστησαν 289, 15.
 παρευδοκιμῶ 170, 19.
 παρεωγμένης τῆς θύρας 60, 19.
 παρ' ἡμῶν οἰκεῖ 111, 12.
 παρθενική - παρθένος 597, 11.
 παρθενῶν 288, 29.
 Παρίας Παρίαντος 1185.
 παρ' ἔππον καὶ κόρον 295, 12.
 παρόστημι 166, 5.
 παρόσωσις 295, 31.
 παριῶν 289, 1.
 παρόδιος οἶκος 293, 7.
 πάροιθεν 1096.
 παροῖξει τὴν θύραν 60, 20.
 παροῖζειν 293, 16.
 πάρος 595, 26.
 παροῖφθεις 60, 3.
 παροποσεῖν Damascius.
 παρώνυμα 521, 25: 857, 30.
 Παταικίων 193, 5: 298, 5.
 πατήρες 848, 22.
 πατριολογία 16, 5: 270, 28: 384, 8.
 πατριῶν 297, 30.
 πατριλῆκτος 294, 12.
 πάτριος Ἀπόλλων 191, 33.
 πατρῶν 297, 30.
 πατριώτης 113, 20.
 πατριώζειν 59, 12.
 πατριῶν 297, 30.
 πάνω ἐπέην v. ἀνεπέην.
 παφλάσματα 60, 13.
 πεδίακὰ πρόβατα 296, 14.
 πέδιλα 1095.
 πέδλον 293, 32.
 πέδον 1095.
 πέζεταγοι 289, 8.
 πέζογραψίς Io. Siceliotia.
 πέτ 542, 31: 622, 19: 625, 5.
 πευδαρχῶ 164, 19.
 πεύδομαι 164, 21.
 πείθω 166, 8.
 Πειριαιεύς 288, 31.
 πειρῶ 164, 25.
 πείσεται 298, 1.

- πελαγίζειν* 111, 23.
πέλαγος ἢ πόλις ἑστίν 58, 31.
Πελαργικόν 299, 16.
πέλας 299, 10.
πελεία 196.
πελεκῶν 112, 18.
πελεκῶς 112, 21.
πελινόν 293, 14.
πελτιοὶ 297, 8.
πέμπτον μέρος μὴ λαβεῖν τῶν ψήφων 289, 12.
πέμψαι 289, 10.
πεπέονται 292, 7.
πεντακόσιοι 310, 23.
πεντακοσιομέδιμνοι 298, 20.
πέντεχα 66, 13.
πεντεκαιδεκαναῖα 295, 30.
πεντήμορον Damascius.
πεντηκόσταρχος 297, 11.
πεντηκοστηόμενον 297, 21.
πεντηκοστηόνται 297, 21.
πεντηκοστηόντες 192, 30.
πεντηκόστολόγοι 297, 25.
πέπαινται 112, 29.
πέπερι 1208.
πεπλοποιία Damascius.
πέτραγεν 60, 5.
περ 518, 26. 525, 31. 838, 12.
περιαντικός ὁήτωρ 60, 11.
περὶ 169, 13.
περιάμπτε τοῦ εὐτυχεῖν 297, 3.
περιγίνομαι 162, 33.
περιγράψαι 295, 28.
περὶ δειπνον 294, 22.
περὶ δόμοι ἐτῶν 60, 29.
περιείδον 163, 22.
περιεῖται 166, 13.
περιεργμένος τόπος 60, 31.
περικτικὰ ὀνόματα 791, 18. ὡς
περικτικὰ 791, 24.
περιελάνθηται 61, 5.
περιέτω 167, 33.
περιέσται 161, 14.
περὶ ζυξ 58, 10.
περιῖν 166, 3.
περικατάλητος γίνομαι 112, 31.
περικεχρομένος ἄνθρωπος 60, 25.
περὶ Κόδρου 192, 32.
περικόρημα 296, 27.
περιπετῆ 296, 19.
περιπλέκει 3, 22.
περιπληρηῖς 58, 3.
περιπλοκάδες] ἔλικες αἰ τῆς ἀμ-
*πέλου ψαλίδες καὶ ἀπλῶς αἰ κοι-
 νῶς περιπλοκάδες* Cod. Vat. 1410.
περὶ πολλοῦ ποιῶμι 168, 24.
περίπολος 292, 32.
περὶ πρώτους ἔπρους 111, 22.
περισαίνω 169, 6.
*περὶ τότου περισπωμένων ὀνομα-
 τῶν* 1159.
περισυλέγτε 293, 9.
περισυῖσαι 161, 18.
περίσυσις 112, 17.
περίστατοι 296, 6.
περιστέλλεσθαι 61, 7.
περιστένεται 297, 1.
περιστοιχίζεσθαι 288, 23.
περὶ τιμίμα ἀγορῶς 228, 19.
περὶ τιμίμα παραμάτων 59, 32.
περιτιότης 296, 24.
περὶ τῶν ἑνδεκα 192, 19.
περιτροπῶ 169, 9.
περιχομαι 169, 4.

ὦ Πύρρη 1189.
 πέφυτις v. ἀμφικλεμενίς et αὐθιγ.
 πεσοῦ 295, 1.
 πέτρως ἐργασται ὄδε 59, 5.
 Πευκιτίας Πευκιάντος 1185.
 πεφρωῶσθαι 293, 20.
 πηδά 567, 17.
 πηλοὶ καὶ πτεγυα 293, 18.
 πηξιδάλαττα 61, 2.
 Πιγρῆς Πιγρῆτος 1189.
 πιέ v. φαγέ.
 πιθίκων 290, 23.
 πιθρικισμοί 60, 10.
 πῖθων 59, 13.
 Πικίας Πικιάντος 1185.
 πικρύνεσθαι 111, 31.
 πιρηνιάσιος Olympiodorus in
 Gorgiam.
 πινακιδῶς πινακιδᾶ 1186.
 πιπίκιον 288, 32. 299, 2.
 πῖνος 22, 11.
 πῖνω 169, 23.
 πιπράσκω 170, 28.
 πιστεύω 162, 17. 166, 31.
 πιπτάκιον 112, 28.
 πιπύδιον Theognostus f. 81.
 πιπύων καρπούς 58, 18.
 ὦ πλακοῦ 975.
 πλάνησις 438, 2.
 πλατυμών v. ἀκτῆ.
 Πλατώνειος - Πλατωνικός 853, 7.
 πλέθρον 295, 11.
 πλεῖν i. q. πλέον 543, 1.
 πλειστηριόσσις 296, 17.
 πλεκτάναι 293, 10.
 πλεονεκτῶ 167, 11.
 πλεονεξία 298, 11.

πλέον ἢ ἐνικαιπῶ πρεσβύτερος ὑπὸ
 τῆς ἀηδίας γίνονται 58, 23.
 πληγῆν ἔγω 111, 27.
 πλῆθειδῶς Olympiod. in Phileb.
 πλήθω 163, 8. 169, 20.
 πλησιάζω 169, 1.
 πλησιαιτάτοι 58, 14.
 πλησιαιτέροι 58, 14.
 πλησιασμός 112, 23.
 πλησιότης 571, 28.
 πλήσσω ἐπλήγρον καὶ ἐπλαγον, πρὸς
 διάφορον σημαίνουσαν. ὁ γὰρ
 πλήσσω ἢ ὁ πλησσομένους ἢ σω-
 ματικῶς πλήσσει ἢ ψυχικῶς,
 καὶ εἰ μὲν σωματικῶς, ἐπλήγρον
 διὰ τοῦ ἦ, ἔξ οὗ καὶ τὸ ἐπλή-
 γην, εἰ δὲ ψυχικῶς, ἐπλαγον, ἔξ
 οὗ τὸ ἐπλάγην καὶ κατεπλάγην.
 ἐμέλει ὁ ποιητής, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς
 ψυχικῆς διαθέσεως κατεπλήγην
 εἶπε διὰ τοῦ ἦ διὰ τὴν ἀνάγκη-
 ν τοῦ μέτρου, τούτου χάριν
 προσέθηκε τὸ φίλον ἦτορ, ἵνα
 μὴ διὰ τῆς γραφῆς τῆς τοῦ ἦ
 νομισθῆ ἐπὶ τῆς σωματικῆς δια-
 θέσεως κείσθαι. τὸ αὐτὸ δὲ λέ-
 γουσι καὶ ἐπὶ τοῦ ποινῶ ποιήσω
 καὶ ποινέσω· ὁ γὰρ ποινῶν ἢ σω-
 ματικῶς πονεῖ ἢ ψυχικῶς, καὶ
 εἰ μὲν σωματικῶς, ποινέσω διὰ
 τοῦ εἶ, εἰ δὲ ψυχικῶς, ποινήσω
 διὰ τοῦ ἦ. διὰ τοῦτο σημειού-
 μεθα παρὰ Ἀριστοφάνει ἐγὼ δέ
 τοι πεπόννηκα κομιδῆ τῶ σκέλη,
 ἐπειδὴ σωματικῶς λελθὲν προη-
 νέχθη διὰ τοῦ ἦ. Choerob. ad
 Theodos.

πλινθεῖον 295, 8.
 πλινθηδόν 783, 25 786, 30. 1171.
 πλούσιος - πλοῦταξ 857, 1.
 πλυταξ 294, 30.
 πλύνον πλύεσθαι 58, 27.
 πλύρος 295, 9.
 πλωτικόν 112, 22.
 πνύξ 292, 30. 299, 12.
 ποδῶν 295, 21. 8, 14.
 ποδιστή Choerob. cod. Barocc.
 50.
 ποδοζάκη 292, 21.
 ποδοκῆν 297, 5.
 ποδοστράφη 290, 25.
 ποιῆν ἄγωνα τραγῳδῶν 111, 18.
 ποιήμα - ποιήσις 768, 23. 769, 6.
 ποικίλον 289, 22.
 ποικιλῆς 295, 25.
 ποιῶμαι συγγνώμην 168, 6.
 ποιῶ 162, 23.
 πόκα i. q. πότε 606, 31.
 πόλις - πόλις 1130.
 πολίμαχος 290, 27. 310, 9.
 πολιμοιῆς ἔπος 289, 6.
 πολεμῶ 60, 18.
 πολεμῶ 161, 29.
 πολεμῶδη Olympiod. in Gorg.
 τῶν πόλεων 1006, 28.
 πόλης 1193.
 πολίτης 524, 5.
 πόλις 295, 5.
 πολιτεύειν 111, 29.
 πολιτεύω 170, 16.
 πολιτοκοπεῖν 57, 30.
 πολιτοκόπος 57, 32.
 πάλλαπλῆ 425, 22.
 πολλές ποιεῖν αριθμῶς 111, 20.

Πόλλιος Πόλλιος 1193.
 πολλότης Damascius.
 Πολυδάμα 1183.
 πολυδαεῖ Olympiod. in Phaed.
 πολυδριον 857, 7.
 πολύζων κῆλόν 58, 9.
 Πολίτικας Πολύτικα ἔστι δὲ πο-
 ταμὸς Μακεδονίας. Choerob.
 in Theodos. f. 45.
 πολύλεξις 758, 31. 759, 4.
 πολὺ μεθέστηκε τῷ τρόπου 60, 21.
 πολυπάταγι 1226.
 πολυπραγμονῶ 167, 4.
 πολυτελῆ 458, 26.
 πολυτριχόν 343, 2.
 πολυώνυμα 868, 16.
 πομπία 290, 4.
 πομπή 288, 24.
 πομπῆς 597, 14.
 πονηρία] σεσημειώται τὸ πονη-
 ρία καὶ ὀρθάνεια, ὅτι ἀπὸ τῶν
 εἰς ὅς ἁλλῶν ὄντα, καὶ ἔχον-
 τα ἀντιπαραινέμενον ἤματι δια-
 τοῦ ἐνω, οὐκ ἐγράφη διὰ τῆς
 εἰ διφθόγγου. Theognostus
 f. 68.
 ποντοκύκη γυνή 61, 1.
 πορτοφάρυξ 58, 32.
 πονῶ πονήσω καὶ πονέσω] v.
 πλήσσω.
 πόπανον 294, 27.
 πόποι 588, 23. 946, 33. Conf.
 ὦ πόποι.
 πόρετον 296, 12.
 πορῶ 168, 29.
 πορισταί 294, 19.
 πορνότριψ 12, 1.

πόρων - πορών 1006, 10.
 πόρω 577, 24. 618, 31. 943, 1.
 πορώτερον καὶ πορώτερον 111,
 14.
 πός ν. δλ.
 Ποσειδάνειον 430, 26.
 Ποσειδών 297, 16.
 Ποσειδώνιον 430, 23.
 ποσίφιλος ν. ἰχθύητος.
 πότε i. q. πότε 606, 28.
 ποταμόρροτος γῆ 60, 1.
 Ποτιδάν] οἱ μὲν Δωριεῖς Ποτι-
 δάν λέγουσιν ὄξυτόνως, οἱ δὲ
 Αἰολεῖς Ποτίδαν καὶ Ποσειδαν
 βαρυτόνως. Choerob. ad Theo-
 dos. f. 152.
 ποτιῶσθαι 299, 11.
 ποῦ i. q. ποῖ 616, 9. 622, 14.
 πού 525, 16.
 πούς acute 544, 31.
 πραγματίας ὁ λόγος 58, 7.
 Πράξ Πρωτός 1181. 1184.
 Πράξων Πράξωνος εἰς τῶν Αἰ-
 γύπτου παιδῶν. Choerob. in
 Th. f. 63.
 πρᾶττόμενοι 162, 5.
 πρηνέειν 293, 21.
 πρέσβεις 290, 6. τὸ πρέσβυς ἐπὶ
 τοῦ γέροντος δεῖ νοεῖν· ἐπὶ γὰρ
 τοῦ ἐκπεμπομένου εἰς πρεσβείαν
 οὐχ εὐφροσμεν τὴν εὐθείαν εἰς
 ὤσπερ νομίσαντες τινες. εἴ-
 περ γὰρ εὐφροίη ἢ αἰτιατικὴ τὸν
 πρέσβιν ὡς μάντιν, καὶ ἢ κλη-
 τικὴ ὡς πρέσβυς Ἀττικῶς ὡσπερ
 ὡ μάντις, δῆλον ὅτι καὶ ἢ εὐ-
 θεῖα ὁ πρέσβυς ὡσπερ ὁ μάν-

τις. Choerob. ad Theodos. f.
 128. Idem paullo ante: εὐφρο-
 ῖται τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἢ πρέσ-
 βυς τῆς πρέσβυς. καὶ τὸ εὐφ-
 ροεικὸν δὲ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι
 κατὰ τροπὴν τοῦ β εἰς τὸ γ
 εὐφροίηται, πρέσβυς πρέσβυς.
 πρεσβύειν 167, 30. 170, 31.
 πρεσβείω 168, 15. 169, 33.
 τῷ πρέσβῃ - τῷ πρεσβῇ 1247.
 πρηξῶν πρηξόνος· οὕτω γὰρ τῆς
 ἀγοραίου καλεῖσι Σικελοί. Theo-
 gnostus f. 28.
 πριύδην 612, 10.
 Πριαμιλλύδιον Theognost. f. 83.
 πρῆσθαι 289, 5.
 πρῖν 164, 8.
 πρίννος 8, 16.
 πρό 112, 5.
 προάγγελος 438, 1.
 προαγορεύειν τῷ μνήματι 293, 23.
 προαιροῦμαι 168, 27.
 προαναγνύειν στόμα 61, 14.
 προαγορηπῶ 170, 5.
 προαιτία Damascius.
 προαναλογία id.
 προαπαντήματα Olympiod. in
 Phaed.
 προβάλλεσθαι 60, 30. 288, 18.
 προβαλλόμενος 165, 27.
 προβασκάνιον 30, 5.
 πρόβατα 112, 1.
 προβατεία 294, 21.
 προβάτεμα 296, 22.
 προβατεύειν 59, 9.
 προβιστή Olympiod. in Gorg.
 et Phaed,

- προβολή 288, 18.
 προβόλιον 290, 30.
 πρόβολοι 289, 25.
 προβούλευμα 289, 26.
 προβουλεύματα 289, 31.
 πρόβουλοι 298, 25.
 προβύσαι φορτικὸν γέλωτα 59, 18.
 προγραφήν 298, 30.
 προδανειστής 192, 26.
 προδεινώσας τὸν λόγον καὶ ποιή-
 σας μεστὸν Io. Siceliota.
 προδιδάζειν 112, 13.
 προδικασία 186, 22.
 προδικῶ 169, 27.
 πρόδοξος 6, 28.
 προεδρεύειν 290, 8.
 προεδρία 289, 19.
 πρόεδροι 290, 8.
 προεῖδω 167, 1.
 προεῖσθε 288, 25.
 προελεῖν 112, 11.
 προεμπολεῖς 296, 30.
 προεμφύσεις Damascius.
 προεξεγείρειν πρᾶγμα 59, 3.
 προσέθει 165, 23.
 προεφασιζόμενη 1285.
 πρὸς Εὐκλείδου 193, 12.
 προηρόσια 190, 28. 294, 7.
 προήσεται 168, 13.
 πρόθεσις 291, 3.
 προθετικοὶ σύνδεσμοι 489, 5.
 προθυρῶα Theognostus f. 70.
 προῦσταμα 164, 3. 168, 31.
 προκαταβολή 193, 7. 291, 28.
 προκινδυνεύω 169, 10.
 προκόπτω 169, 17.
 προκώνια 294, 24.
 προμαντεία 289, 18.
 προμητρογαί 290, 33.
 προναία Ἀθηνῶν 293, 26. 299, 5.
 Προναίης 294, 14.
 πρόνοια Ἀθηνῶν 299, 6.
 προνοούστερος 111, 25.
 προνοῶ 166, 21. 168, 3.
 πρόξενοι 298, 27.
 προξενῶ 163, 20.
 προσιστός 502, 14.
 προσημολόγησις Olympiod. in
 Phaed.
 προσορῶ 162, 11.
 πρόπαν 569, 4.
 πρόπαρ 567, 17.
 προπάτωρ 294, 31. 1200.
 πρόπεμπτα 296, 8.
 προπεσεῖν 112, 10.
 προπηλακίζω 165, 11.
 προπηλάκισις 61, 20.
 προπίνω 162, 31. 170, 7.
 προποιήματα 292, 19.
 πρὸ πολλοῦ 164, 28.
 προπύλαια 290, 1.
 πρόπυστος 61, 10.
 πρόπωμα] τὸ πρόπομα, ὅπερ καὶ
 πρόπωμα λέγεται Ἀττικῶς διὰ
 τοῦ ὦ. Choerob. ad Theodos.
 f. 179.
 πρὸς 164, 15.
 προσαγορεύω 161, 27.
 πρόσαντες 294, 3.
 προσβολή σιδήρου 58, 16.
 προσδόκιμος 61, 6.
 προσεγγίζω 169, 25.
 προσεθρεύω 161, 11.
 πρόσειλος 14, 26.

προσεκαύθη 112, 2.
 προσέκοψεν 112, 9.
 τὸν νοῦν προσέχειν 298, 16.
 προσέχω 163, 25.
 προσήγει 161, 32.
 προσήλων 297, 20.
 πρόσθα 563, 29. 604, 27.
 προσθεῖναι τὰς θύρας 111, 32.
 πρὸς θυροῦ 170, 10.
 πρὸς καιρὸν λέγειν 61, 12.
 προσκατεργάζομαι 166, 11.
 προσκοπῶ 167, 7.
 προσκρούω 162, 13.
 προσκινῶ 167, 18.
 προσμύζαι πρὸς τὴν χώραν 192, 22.
 πρόσσδος 298, 7.
 προσπίπτω 169, 14.
 προσποιῶμαι 165, 13.
 προσπολεμῶ 166, 24.
 προσποιεῖν 21, 27.
 πρόσσοθεν 945, 26.
 προσσχῆν 298, 16.
 προστάσσω 166, 18.
 προστάτην νέμειν 298, 2.
 προστιπῶ 166, 1.
 πρὸς τι et: ὡς πρὸς τι 791, 26.
 866, 22 et 867, 1.
 προστιθῶ 169, 30.
 προστιμῶμαι 165, 5.
 πρὸς τοῦ λέγοντος εἶναι 60, 23.
 προστρόπαιος 296, 4.
 προσυνεθίσαι Olympiodorus in
 Phaed.
 πρόσφαιτος 293, 29.
 πρόσσωπι τρεῖς 1279.
 προσχαριστήρια 295, 3.
 προτέλει 293, 5.

προτερῆν ἐπὶ ὁδοῦ 59, 1.
 [προτέρωθεν] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὡς
 ὀνομάτων ἢ ἐπιρρήμάτων εἰς
 Ἐν παραγόμενα διὰ τοῦ ὦ γρά-
 φονται, οἷον ἕως ἔωθεν, ἡὼς ἡῶ-
 θεν, ἰσχυρὸς ἰσχυρώθεν, Θρωῖος
 (ὄνομα δήμου Ἀγτικῶ) Θρωῶ-
 θεν, προτέρω προτέρωθεν. Cod.
 Barocc. f. 102.
 πρότηθος 59, 23.
 προτιμῶν 60, 2.
 προτιμῶ 165, 20.
 προῦναικος. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῶν
 νεκρῶν ἐσχημάτων ἐπὶ γὰρ
 ἀπαιδευτῶν φασὶ κῆσθαι ἀγ-
 φωνήν. Ἀλεξίων μέντοι παρὰ τὸ
 ἔναικος ἐσχημάτισεν· κυρίως γὰρ
 λέγεσθαι προῦναικούς τοὺς μι-
 σθοῦντά ἐξ ἀγορῆς ἄντι κομί-
 ζοντας παῖδας. Δημητρίος δέ
 φησι τοὺς διδόντας τὰ ὄντι πρὶν
 ἢ λαβεῖν τιμὴν. δῆλον δὲ ὅτι
 εἶτε κατὰ τὸν Ἀλεξίωνος λόγον
 εἶτε κατὰ τὸν Δημητρίου διὰ
 τῆς αἰ διφθόγγου ἢ γραφῆς ἐστίν.
 Cod. Paris. 2630.
 προῦπιον 288, 26. 297, 7.
 πρόφασις 290, 3.
 προφορεῖσθαι 60, 7.
 προχοῖδιον 59, 10.
 προχοῖς 294, 32.
 προῦδων 58, 21.
 προῦμεθα 288, 15.
 πρῦμνη καὶ πρῦμνα 66, 23.
 πρῦταιρία 291, 11.
 πρῦταιρία 291, 15. 192, 17.
 πρῦταιρία 291, 4.

προταρεύειν 291, 4.
 πρῶ 61, 18.
 πρῶτῃ 573, 8.
 πρῶττον 295, 27.
 πρῶτον 61, 17.
 προπέρσει 60, 32. 577, 25.
 προτεύω 166, 27.
 πρωτόβαθρον 112, 26.
 πρώτους 111, 16.
 π̄ syllabam facere ancipitem
 1176.
 πτωλῶ 170, 25.
 πτωκάδης v. ἀμιάδης.
 πτέριον Theognostus f. 81.
 πτεροῦν 39, 19.
 πτωχεύειν 112, 24.
 Πυανέφια 246, 27.
 Πυανεφίων 297, 15.
 Πύδης Πύδου ὄνομα ποταμοῦ,
 ὡς παρὰ Ἀντιμάχου καθ' ἑνα-
 πύδηγονται. τοῦτο δὲ ἐναντίας
 ἔκλινεν ὁ Ἀντιμαχος. ὅτε μὲν
 γὰρ ἱαμβικὸν ἔστιν, ἰσοσυλλά-
 βως αὐτὸ κλίνει, ὡς ἐπὶ τῆς
 λεχθελοῦς χρήσεως ὅτε δὲ σπον-
 δεικὸν ἔστιν, περισυλλάβως
 αὐτὸ κλίνει, οἷον Πύδης καὶ
 τηλεκλήτης ποταμοῦ. Choerob.
 ad Theodos. f. 90.
 πυνίλις 295, 40.
 πύνελος 60, 6.
 Πύζας Πύζαντος 1186.
 Πυθαῖος 295, 23.
 Πύθια 288, 28.
 Πύθιος καὶ Δήλιος Ἀπόλλων
 299, 8.
 πυθμῶν δικῶν 59, 26.

Πυθόη 1202.
 πυκνότης τρόπου 60, 9.
 πυλέγοροι 292, 26.
 πυλών 792, 18.
 πυνθάνεσθαι 297, 27.
 πυνθάνω 165, 3.
 πύξ 551, 13. 941, 19. 942, 8.
 πύξλον 113, 1.
 πυροκέρατά 596, 14.
 πυρκαῖά 295, 7.
 πυροὶ ἐπικύλαμοι 291, 23.
 πυρόχισται 294, 16.
 πῶ 604, 7.
 πωληταί 192, 21. 291, 17.
 πωλῶ 162, 1.
 πώμαλα 193, 4. 289, 3. 604, 8.
 P̄ vocalis an consona 693, 24
 806, 29.
 ρά 525, 16.
 ρά i. q. ῥαδῖος 566, 11.
 ῥαβδῖον 113, 5.
 ῥαβδίον 61, 33.
 ῥαβδος 61, 33.
 Ραδάμανθους 211, 16.
 Ραδάμανθους τοὺς ἀρότους 61,
 23.
 ῥαδινοὺς πόδας 61, 26.
 ῥαθυμῖν 300, 8.
 ῥανῶ 600, 28.
 ῥάξαι 113, 12.
 ῥαπίδα 113, 4.
 ῥαπῖοι 300, 10.
 ῥάρος 693, 11.
 ῥαστώνη 300, 13.
 ῥαχῖς 113, 7.
 ῥαφαδία etym. 766, 10. 769, 8.

- ἡαμφωδοὶ καὶ ἡαμφωδοῦντες 300, 3.
 ἡία 562, 6.
 ἡεραπισμένα, ἡεῦρθαι, ἡερωπω-
 μένα 1287.
 — ρη 1173.
 ἡῆγμα 300, 7.
 ἡήματα ὀξύτονα πόσα 1281.
 ἡῆν ἡῆνός 1198.
 ἡητορικὴν γραφὴν 299, 22.
 ἡητορικὴν γραφάμενος 299, 22.
 ἡητορικοδιδασκαλοὶ Io. Siceliota.
 ἡιγεσίβρις 61, 29.
 Ἠλίων Ἠλίωνος ὁ τοῦ Κάδμου
 υἱός. Choerob. in Th. f. 63.
 ἡινάλεθρος ὁσμὴ 61, 25.
 ἡίπσαι 400, 5.
 Ἠόδιαι - Ἠόδιαι 1255.
 Ἠόδιος - Ἠόδαξ 856, 33.
 ἡοδωνιά 299, 33.
 ἡόθιον 300, 12.
 ἡύγχος 113, 9.
 ἡύμην 113, 6.
 ἡυμινά ελαφρά, πικνά. Theo-
 gnostus f. 20.
 ἡυπαρός 61, 28.
 ἡυποκοנדύλους 474, 21.
 ἡυτά 299, 31.
 ἡυτήρ 299, 28.
 ἡυτήρες - ἡυτήρες 557, 27.
 ἡυφῆσαι 113, 11.
 ἡυφῶ 171, 3.
 ἡώξ 1200.
 ἡωποπώλης 61, 31.
 ἡῶπος 299, 27.
 Σ deficiens retrahit accentum
 500, 19. 545, 9. 548, 25.
 σα 302, 20.
 Σαβιάκος 1197.
 σακκεῖν 113, 32.
 σάκος 1096.
 σαχυφάνται 302, 23.
 Σαλίμης Σαλίμης 1186.
 Σαλγῶν Σαλγῶνος ἔστι δὲ ὄνο-
 μα ποταμοῦ. Choerobosc. in
 Theodos. f. 62.
 Σάμβυξ Σάμβυκος κύριον. ἔστι
 δὲ καὶ ποταμὸς καὶ ἔθνος. Idem
 f. 95.
 Σαμοθράκη 305, 9.
 σαπῆς 303, 23.
 σαπρῶν 305, 18.
 σαργάται 301, 23.
 σαργόν 193, 18.
 Σάρδις Σάρδος 1192.
 σαρξιφάγος, ὁρεστροφός, ἄσμα-
 σίπουδος. Theognostus f. 63.
 Σατύρας Σατύριος 1185.
 σαῦρος 64, 16.
 σαφῆς φῶς 63, 25.
 σαφής 500, 2. 547, 20.
 σδυγόν 815, 3 et 32.
 σέ 92, 16.
 Σέβην Σέβηνος ἔστι δὲ ὄνομα
 ἡρώος. Choerobosc. ad Theo-
 dosium.
 σέβρομαι 173, 10.
 Σενών 555, 5.
 ὡς σελινος ἀναβάλλει τὸν τόπον
 318, 20.
 σελῆς βιβλίον 62, 38.
 σεμναὶ θεαί 303, 3.
 Σέντις Σέντιος 1193.
 σεσηγῆναι -, ὃ λέγεται κατὰ τὴν

- συνήθειαν ἀπετζηρωκέναι, ὃ
 γίνεται τῶν χυλῶν μικρῶν
 ἀνοιγόντων, τῶν δὲ ὀδόντων
 μικρότερον. Io. Siceliota.
 σεφθεῖσα 113, 31. τὰ εἰς βω
 βαύτονα ἄχρι παρατυπικοῦ μό-
 του κλίνεται. σημειούμεθα πα-
 ρὰ Σοφοκλεῖ καὶ παρὰ Πλάτωνι
 τὸ σεφθεῖσθαι καὶ τὸ σεφθεῖσα·
 οὗτοι γὰρ τὸ σεβω καὶ εἰς τὸν
 ἀόριστον ἐκλίνουν. Chorobosc.
 ad Theodos.
 τῶν σέων 1257.
 σηκός 183, 6.
 σημαντήριον 443, 11.
 σημηῖναι 62, 29.
 σηράγγιον 301, 16.
 σιαλλεῖν 62, 18.
 σιγηλός 113, 23.
 σῆγμα 286, 16. 1169.
 σίκνος σπερματίας 63, 5.
 σίλλοι 36, 20.
 ὦ Σιμοῦ 975.
 σιπύα 303, 32.
 Σισίνης 173, 29.
 σισυφλεῖν 64, 6.
 Σισυφός 302, 18.
 σιταρχία 301, 26.
 σιτίζω 173, 5.
 τὸ σιτοδεία, ὃ σημαίνει τὴν ἐν-
 δεῖαν τοῦ σίκτου, πρὸ μῦθς τὸν
 τόπον ἔχει. Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 σιτοδοτούμενοι 302, 30.
 σιτομηνημονεῖν 62, 16.
 σιτοφύλακες 300, 19.
 σιωπηλός 113, 24.
 σὲ syllabam facere ancipitem
 1176.
 σκαλμοί 302, 1.
 σκάνδικες 193, 19.
 σκάνδιξ 305, 19.
 σκαφεῖον 62, 9. 301, 25 et 30.
 σκαφῆς 62, 5.
 σκαφηφορεῖν 304, 27.
 σκαφηφόροι 214, 8.
 σκείρα 304, 2.
 σκείρας Ἀθηναῖα 304, 8.
 σκειραφεῖα 300, 23.
 ἐπὶ σκέλος 14, 6.
 σκίπτειν 734, 25.
 σκενοθηγαῖα 303, 29.
 σκίψ] τὰ εἰς ἐπ̄ μονοσύλλαβα
 διὰ τοῦ τ̄ γράφεται. σπάνια δὲ
 τὰ παραδειγματῖα· ἔστι γὰρ τὸ
 κλέψ, ὃ δηλοῖ τὸν κλέπτην, καὶ
 τὸ φλέψ καὶ σκίψ. Theogno-
 stus f. 88.
 σινηευτής 304, 6.
 σινηή 302, 31.
 σινηπτρον 1036.
 Σκῆψις Σκῆψιος 1192.
 σκινδαφός 677, 8.
 Σκίραψ Σκίραφος 1200.
 Σκίρτης 305, 22.
 Σκροφοριῶν 304, 22.
 σκίφος 815, 2.
 σκληροβίτος 62, 10.
 σκνήψ] ὁ μὲν Ἀριστοτέλης μετὰ
 τοῦ σ, οἱ δὲ λοιποὶ χωρὶς τοῦ
 σ. Theognostus f. 88.
 σκροακίζονται 304, 13.
 σκοτεινός ὄργην 64, 5.
 σκνζῆν 12, 15.

- ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις 305, 4.
 σκυτεύειν 63, 21.
 σκύτος 302, 21.
 σκώληκα 114, 8.
 σκώληξ 62, 20.
 σκῶν 1208.
 σκωρία 63, 32.
 σκῶψ ὁ σκώπτης. Ἀριστοτέλης
 δὲ ζωῆς τοῦ σ. Theognostus
 f. 88.
 σμήνη 301, 11.
 σμήνος 64, 4.
 σμήνος μελισσῶν 37, 22.
 σοβαρός 305, 13.
 Σόις Σόεως 1192.
 σοιοικισμός 659, 33. 1269.
 σοροδαίμων 63, 10.
 σπανιάς 611, 7.
 σπανίζω 174, 7.
 Σπαρμιζῶς 1197.
 σπαραγώματα 304, 14.
 σπειρηδόν 1171.
 σπέλλιον 815, 3 et 34.
 σπένδομαι 173, 19.
 σπερμολόγος 303, 4.
 σπέρρω 663, 23.
 Σπέρρων Σπέρωνος ὄνομα κινός.
 Choerob. in Theodos. f. 64.
 σπέσι 1266.
 σπειστόν 63, 3.
 σπῆ 1227.
 Σπιτάμας Σπιτάμα 1186.
 σπληνῆν 64, 3.
 σπογγοκολυμβηταί 301, 27.
 σπονδαγωγοὶ κήρυκες 62, 27.
 σπόνδαρχος 62, 7.
 σπονδοφόρος 303, 19.
 σπονδαρχίας 63, 19.
 σπονδαρχίδης 63, 18.
 σπυρίδον 783, 25. 786, 18.
 σπῶ 172, 20.
 στάδα λίμνην 1242.
 σταθερόν 305, 7.
 σταθμοί 303, 11.
 στάμνες οἶνα ἐξεστηκότος 304, 24.
 στασιοποία Olympiod. in Gorg.
 στατῶν 305, 20.
 σταυρίον Theognostus f. 81.
 σταφυλαί 63, 9.
 σταφυλοβόλιον 303, 14.
 σταφυλόδρομοι 305, 25.
 στεγανόμιον 302, 28.
 στελλασθαι τὸ πρόσωπον 62, 11.
 Στειριῶ Στειριῶς 1194.
 στείχε 1095.
 στελεός 64, 9.
 στεμματιῶν 305, 31.
 στενός στενότερος 1286.
 στενωπὸν 113, 6.
 στέργω 171, 17.
 Στερηδῶν Στερηδόρος 1207.
 στεροῦμαι 173, 13.
 στεροῦ 171, 20.
 στεφάνη 301, 29.
 στεφανηφόρος — στεφανοποιός
 602, 23.
 στεφανηφόρος ἦρος 301, 19.
 στεφανίσκη Theognostus f. 72.
 ἂν στεφανῶται 1037, 13.
 στήτη 735, 2.
 στήβη 114, 7.
 στίμι 1208.
 στίπις 8, 16.
 στυγγιδοποιός 303, 5.

- στοιχείον etym. 789, 23.
 στοιχεύς 790, 32.
 στοιχηδός v. ἀφρηδός.
 στόμις καὶ βίαιος ἵππος 64, 14.
 στόμωμα 302, 19.
 στοργή 78, 6.
 στοχάζομαι 172, 15.
 στραγγιλιώδης ἄνθρωπος 63, 22.
 στρατηγῶ 174, 11.
 στρατόπεδον 113, 17.
 στρεβλός 62, 23.
 στρέμμα 302, 13.
 στρεπτοί 302, 25.
 στρηγιῶν 113, 25.
 στρόβιλοι 302, 10.
 στρόβιλος 63, 27.
 στροβῶν 302, 12.
 τρογγύλον πλοῖον 279, 10.
 στρόφον 113, 30.
 στρουθὸν ἦθος 63, 4.
 στρωμάτοδεσμος 113, 26. 303, 12.
 στρωτήρ 302, 5.
 σύμπειον 302, 16.
 στυράκιον 303, 7.
 στυράσαι 303, 10.
 οὐαὶ φαηλοειδὲς ὄσπριον. Choe-
 rob. ad Theodos.
 Σύβαρις Συβήριος 1193.
 συγγενεῖς 213, 18. 333, 5.
 συγγενής 305, 16.
 συγγραφεὺς 301, 13.
 σύγκλυδες 64, 8.
 συγκόψαι 114, 1.
 συγκολογεῖν 63, 31.
 συγκοφαντεῖν 304, 30.
 συγκοφαντῶ 171, 32.
 σῦλα δοῦναι 303, 27.
 συλλαβαὶ μονογράμματοι 820, 6.
 841, 20.
 συλλαμβάνω 172, 30.
 συλλήβδην 303, 25.
 συλλογεῖς 304, 4.
 συλλογικῶς φόρητος 63, 12.
 συλῶ 171, 23.
 συμβάλλειν 16, 19.
 συμβολεὺς τῶν φίλων 62, 3.
 σύμβολον 300, 32.
 συμβουλεύω 172, 33.
 συμμαθητῆς 64, 19.
 σύμμαχος ὄρκιος 63, 24.
 συμμορῆ 300, 28.
 συμμορῆτης 300, 31.
 σύμπῦν 569, 4.
 συμπάσχειν 114, 4.
 συμπατριώτης 113, 20.
 συμπλεκόμενος 174, 9.
 συμπονηρεῖσθαι 63, 8.
 συμπράτης 193, 7.
 συμπράττω 173, 7.
 συμφέρει 171, 29.
 συμφοιτητῆς 64, 19.
 συμφοιτητὴν 116, 1.
 συναγεγνηθὸν Olympiod. in Phaed.
 συναίρω 173, 17.
 συναρασθαι 171, 9.
 συνάχθωμαι 173, 3.
 συνδεομῆν 844, 27. 955, 22.
 961, 4.
 σύνδεσμοι προθετικοί 480, 5.
 συνδισπασθήσεται Damascius.
 σύνδικος 305, 15.
 σύνεδροι 302, 14.
 συνεθίζω 172, 14.
 συνεῖναι 172, 7.

συνειφαντικός 853, 1 et 3.
 συνελήλαμενοι - συνελήλασμένοι
 500, 20. 545, 11. 549, 7.

συνεπαινεῖν 113, 33.

συνέπεσε γενέσθαι 113, 28.

συνεπιλαμβάνομαι 173, 22.

συνεργῶ 171, 12.

συνέσκηκεν 304, 1.

συνειμήθη 305, 12.

συνεμποῶ 136, 19.

συνέφηβος 304, 23.

συνήγοροι 301, 4.

συνηδόμενοι 174, 14.

συνήθων 1263.

συνήλικα 113, 22.

συνθεῖναι πολίμα 63, 16.

ἀνθεσίς 699, 13 — 702, 16.

συννοεῖν 63, 20.

σύνουδα 171, 14.

συνουκίσαι 239, 31.

συνουκομεῖν Olymp. in Phaed.

συνολοεῖν 300, 17.

συνουιστός 533, 2. 541, 27.

σύνταξις 300, 18. ὀρθογραφίας
 εἶδος 1127.

συντελεῖν 64, 18.

συντυγχάνω 173, 26.

σῦν] εἰς ὑν μορσὸν λαβα δύο
 λαί, σῦν τὸ φορτίον καὶ πῦρ
 τὸ στοιχείον. ἀμφότερα δὲ κλι-
 νεται διὰ τοῦ ὑός. Theogno-
 stus f. 87.

Συρανόσιος· εἶτω γὰρ Ἡρόδια-
 νός ἐν τῇ καθόλου διὰ δύο σῶ καὶ
 διὰ τοῦ ὄ γραφῶν τὸ ὄνομα πα-
 ραδίδωσι. Theognostus f. 39.

σύριγξ 64, 11.

συριστική 653, 31.

συζήσῃ 174, 3.

συσημαίνεσθαι 305, 14.

συσάσεια 303, 21.

σύφαρ 66, 10.

σφαιρομαχεῖν 62, 25.

σφαιρώσις Olympiōd. in Phaed.

σφακίλασι 304, 17.

σφάκιλος 305, 5.

σφενδάμινος 8, 17.

σφετερίζω 538, 7.

σφήκωμα 64, 1.

σφηκῶσαι 114, 6.

σφήλις 63, 1.

σφήλω 171, 25.

σχεδόθεν 598, 21. 624, 5.

Σχερία 275, 1.

σχέσις 943, 19.

σχοινοσημαβολεύς 302, 26.

σχολάζω 174, 1.

σχών 173, 24.

σάληνες 302, 3.

σώννύω 114, 5.

σῶρον κρεῶν 63, 14.

σῶτερ 1239.

σῶφρονισαί 301, 7.

σωφρονῶ 172, 4.

Τάγηρον 65, 11.

ταί - τοί 592, 8. 901, 11. 1283.

ταῖντα 308, 3.

ταλαιπωρῶ 176, 1.

τάλαντα 306, 3.

τὸ τίλις τάλανος καὶ μέλις μέ-
 λανος ἑλλείπουσι τῶ τ· μέλιτος
 γῆρ καὶ τάλαντος ἦσαν, καὶ κατὰ
 ἀποβολὴν τοῦ τ· γέγοναι μέλα-

- ρος καὶ τάλανος. ὅτι γὰρ τοῦ
 μέλας μελαντος ἢ ἡ γενική, δη-
 λοῖ τὸ μελαντείου, ὃ ἐπὶ πέ-
 τρις διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ ἐξενεχθέν, καὶ
 τὸ μελαντιον ἦντε πλοση. οὐ
 δὲ καὶ τοῦ τάλας τάλαντος ἢ ἡ
 ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἰαπωνᾶς εἰ-
 πῶν τί τῷ τάλαντι Βουπάλω
 συνώκησας; καὶ ὁ Ἀντίμαχος δὲ
 γενώσκει τὴν διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ κλίσειν,
 ἐν οἷς φησὶν οἱ δὲ τὸν εἰσοτι-
 λαντα (cod. λιντοτάλαντα κατέ-
 στυγον. Choerob. ad Theodos.
 ταλασία 307, 5.
 ταλασιουργοί 307, 5.
 Ταλαῶο 1223.
 ταλάωω 1200.
 τάλλα καὶ φιλόμεθα 65, 25.
 Ταμίωθις Ταμιώθεις 1192.
 ταμίαι 306, 7.
 ταμιένω 175, 31.
 τὰ πύρα τῆς τραγωδίας 64, 26.
 ταξιαχοί 306, 12.
 Τάξις Τάξιος 1198.
 τὰρ 522, 4.
 ταρβάλλει ταρβάλλωχος ὁ ταραντι-
 κός. Choerob. ad Theodos.
 f. 66.
 ταρβαῖ 1695.
 ταρβίχη, ταρβίχους 309, 14 et 15.
 ταῦται - τοῦτοι 592, 7 et 9.
 ταυτοποιόν Proclus in Cratyl-
 lum.
 ταυτότης 587, 23.
 ταφείας 308, 1.
 τάχα 309, 20. 948, 13.
 ταχχειρίαν 64, 32.
 τέγγεσθαι 6, 15.
 ζᾶν τεθείκωμαι 1059, 2. Conf.
 Apollon. Dysc. de syntaxi
 p. 419 nostrae edit.
 τεινω, τέτακα 1285.
 τεχνίον 856, 4.
 τέκμαρος 438, 1.
 τεμῆρωσθαι 176, 11.
 τοῦ τέκματος 1001.
 τέπεινά 1199.
 τεκλήρωσθαι 62, 32.
 τελευθῆνα 114, 28.
 τελεσιμώμενα 306, 31.
 τελεσφορίαν 309, 13.
 τελεταρχικός Damascius.
 τέλη 308, 7.
 τέλμα 65, 19.
 τέματα 307, 15.
 τεμάχη 65, 3.
 τέμενος Μητιόχου 309, 17.
 τέμνω 166, 8.
 τέρατος 309, 16.
 τέρας 308, 25.
 Τερψιχόρη Attice Τερψιχόρα
 1173.
 τεσσαράκοντα 306, 15. 310, 21.
 τετημελήται 66, 14.
 τετραδικαί Damascius.
 τετραδιστά 309, 28.
 τετραδωσμον 317, 13.
 τετραχα 6, 13.
 τετραπήμετη ψηφός 307, 18.
 τέτις] τὰ εἰς, ἃ ἀγορευτὰ ἀπλά
 ὑπερ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ $\bar{\nu}$
 κλιόνται, οἷον πέριδις, πέριδος,
 φῶνις, φῶνικος, Κίλις, Κίλικος,
 πλὴν τοῦ τέτις, τέτιγος, τούτο.

γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται. καὶ λέ-
γει ὁ Ἡρωδιανὸς ἀπὸ τὸ κέ-
χρῆσθημένον ἀνεπλήρωσαν οἱ
Δωριεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ
τοῦ κ κλίνοντες αὐτό, οἷον τέτ-
τικος. ταῦτα δὲ εἶσι τῆς δόξης
ὅτι παρὰ τῶ Θεοκρίτω καὶ παρὰ
Ἀριστοφάνει διὰ τοῦ κ κλίνε-
ται· ἡ δὲ παράδοσις τῶν ἀντι-
γράφων οὐκ ἔχει οὕτως, ἀλλὰ
διὰ τοῦ γ. Choeroboscus ad
Theodos.

τετυροῖα Ion. 1292.

τετύρωμαι 308, 10.

τεφρωθεν πῦρ 65, 5.

τέχνη unde dicatur 1137.

τεχνοειδὲς 651, 26.

τέως 194, 2. 309, 23.

τζαγγήν 1097.

τήγανον 65, 11.

τηθαλλαδου̅ς 65, 30.

τήθη 193, 33. 309, 29.

τηθίς 194, 1. 309, 30.

τηλία 307, 31. 275, 14.

τηλικου̅τος 194, 3.

τηλοῖ 610, 33.

τηλόσε 607, 33.

τηλοῦ 587, 33. 607, 3.

τήλωθεν] τὸ τήλωθεν διὰ τοῦ
ω γραφὴν ποιητικῶς ἐπιτέταται.
τὸ δὲ Κριῶθεν ἀπὸ τῆ Κριαιάθεν
γένεσι συγκαπέντος τοῦ α̅· ἔστι
δὲ ὄνομα δήμου Ἀττικοῦ. τοιοῦτο
δὲ καὶ τὸ τήνωθεν παρὰ Θεοκρί-
τω. Cod. Barocc. 50. f. 102.

τημέλη 66, 14.

τήμος 595, 26.

τήν ἐπὶ τοῖς μέεσι καλουμένην
μάχην (251, 18). 308, 28:

τηνω̅ς 581, 23.

τητινόν 66, 17.

Τίγρης Τίγρητος· ἔστι δὲ ὄνομα
ποταμοῦ. τοῦτο δὲ καὶ διὰ τοῦ
ἦ γράφεται καὶ διὰ τοῦ ἰ. ἀλλ'
ἦνικα μὲν διὰ τῶν ἦ γράφε-
ται, διὰ τοῦ τος κλίνεται, οἷον
Τίγρητος· ἦνικα δὲ διὰ τῶν ἰ
γράφεται, διὰ τοῦ ὄσος κλίνε-
ται, οἷον Τίγριδος. Choerob.
ad Theodos.

τίθημι εἰθεῖν 1292.

τιλλοπόγων 66, 3.

Τιμαγόρας 193, 26. 307, 27.

τιμιαλή 332, 6.

τιμῆς 1187.

τιμῆς τιμηῆτος 1188.

τιμητὸς ἀγών 202, 7. 459, 26.

τίμιον 309, 2.

τίμιος τοῦ μηδενός 65, 8.

Τιμοκράτης 193, 28.

τιμῶ 175, 3.

τιμωροῦμαι 174, 19.

τινὲς πολίων δικαστηρίων εἶχον τὴν
ἡγεμονίαν 309, 33.

Τιταγίδαι 308, 16.

Τιτανόπειν 1198.

τοιουτιότροπον 114, 21.

τοκογλύφος 64, 30.

τοκοπραμάτωρ 64, 30.

τόλμη καὶ τόλμα 66, 23.

τόμους 65, 3.

τονθορού̅ειν 67, 2.

τιγὸ λόγου περισπωμένων ὀνομά-
των 1159.

- τόνω adv. 578, 1 et 19. 576, 25. 618, 24.
 τοπάζειν 65, 29.
 τόργος 1095.
 τοῦ κατ' ἐμὲ κόμματος 66, 25.
 τοῦ λέγοντος εἶναι 66, 32.
 τοῦ μηθενὸς τίμιος 65, 8.
 τοῦμπαλι 4, 16.
 τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον 65, 17.
 τοῦσδε 1248.
 τοὺς πλείονας ὑπὸ γέλωτος ἀνυβροθῆναι 66, 27.
 τουτόθεν 574, 3. 598, 8.
 τουτῶ 604, 6.
 τοῦψον 307, 30.
 τραγικὸς Θεοκρίτης 307, 23. 184, 4.
 τραγωδία etym. 729, 22.
 τραγωδοῖσι 309, 8.
 Τράλλις Τράλλιος 1192. 1193.
 τὸ τραπέζιτης ἐπὶ διαφόρου σημασίας διάφορον ἔσχε τῆς περιληγουσῆς τῆς γραμμῆς. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐν τῇ ἀγορῇ διαπορευόμενον διὰ τοῦ ἰ γράφεται· πικρὰ γὰρ τὸ τράπεζα· ἐπὶ δὲ τοῦ κινῶς, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ τραπέζιως παρῆκται, διὰ τῆς εἰ διαφθόγγου γράφεται. τοῦτο δὲ παρ' Ἰβρῶν εὔρηται κατὰ τροπὴν τῆς εἰ διαφθόγγου εἰς ἦ, ὡς φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου. Theognostus f. 52. Conf. Etym. M. p. 763, 40.
 τραπέζοφορος 307, 1.
 τραυματισθῆναι 114, 19.
 τὼ τραχεῖ 1195.
 τραχιλόσιμος 65, 6.
 τὸ τραχύτης καὶ κουφότης οἱ Ἀθηναῖοι ὀξύνουσι, τραχύτης καὶ κουφοτής λέγοντες, Choerob. ad Theodos.
 τρέσας τρέσαι 1186.
 τρέφειν καὶ διάγειν ἐν πολλοῖς ἄγμοσι 64, 23.
 Τρῆς Τρῆ 1188.
 τρῆς] οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ ἦ γράφουσιν αὐτό (τὸ τρεῖς), τρῆς. Cod. Barocc. 50.
 τρία ἐξ ἐνὸς βλέπειν 66, 29.
 τριαδιζόμενον Damascius.
 τριαδικόν idem.
 τριανῶρον Proclus in Cratylum.
 τριακάδους 308, 5.
 τριάκις 942, 22.
 τριάκοντα etym. 710, 18.
 τριακόσιοι 306, 22.
 τριαχθῆναι 114, 22.
 Τριβαλλός 307, 3.
 τριβὴν περιβῆρος· τριβὴν δὲ λέγεται ὁ τρίπους, οἰοεὶ ὁ τρεῖς βάσεις ἔχων. Choeroboscus ad Theodos. f. 144.
 τρίγλυφοι 307, 7.
 τριγλώχιν] πλαυότερα ἐστὶν ἢ εἰς ὁ λέγουσα καταλήξις, σπανιότερα δὲ ἢ εἰς ῖ. σπανιῶς γὰρ εὔρηται ἐν χορῆσι ἢ εἰς ῖ κατὰ λησις, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ τριγλώχιν οἰστός καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ τριγλώχιν ὁλοῦ νῆσος ἐπ' Ἐγκελάδῳ. Choerob. ad Theodos.
 τρίγωνον 307, 12. 309, 25.

- τριημέρημα 193, 30.
 τῶν τριήρων 1006, 25, 1263.
 τριήμελος 3¹ 6, 27.
 τρίκλιον 114, 12.
 τριόδτας 309, 5.
 τριῶχον Damascius.
 τριπέλιμα 64, 31.
 τριπάτορες 307, 16.
 τριπλᾶ 25, 11.
 τριπλόη Damascius.
 τριπιῆρες 308, 18.
 τρισεχθιστος ἄνθρωπος 65, 12.
 τριταγωνιστής 309, 31.
 τριτημόριον 306, 26.
 τριτόμηρις 306, 32.
 τρίτον ἡμιδραχμον 306, 19.
 τρίτοια ἢ θυσία, ἣ ὅτι ἐκ τριῶν
 ζῶων ἐθύετο, ἣ ὅτι τριετῆ ἦν
 τὰ θυόμενα. νέουι —, Theo-
 gnostus f. 68.
 τριτύραχοι 306, 25.
 τριτύς 306, 24.
 τρίτω καὶ τετάρτω ἔτι 114, 26.
 τρίχα 66, 23.
 τροπάδεια v. διχάδεια.
 τροπαῖον et τρόπειον 678, 20.
 τρόπεις 307, 9.
 τροποῦσθαι κόπην 114, 25.
 τροπωτήρις 309, 6.
 τροφαλὶς τρυφῶ 65, 23.
 τροχάζειν 114, 18.
 τροχισθεῖαι 306, 28.
 τροχισθῆναι 66, 20.
 τρυπικλώπηξ 64, 28.
 τρύσιππος ὁ γηγηρακῶς ἔπος
 Theognostus f. 20.
 τρυτάνη 308, 15.
 τρυφῶ 176, 6.
 τρογάλια 114, 17.
 τρώγειν 114, 15.
 τρωγλύθριον Theognostus f. 82.
 τύϊ] τὰ Αἰολικῶς διὰ καθαροῦ
 τοῦ ἰ ἐκφερόμενα βυβλῆται καὶ
 διὰ τοῦ ἰ γράφει τὴν ἀήγου-
 σαν, καὶ τὴν παρὰλήγουσαν διὰ
 τοῦ ὕ, καὶ τοπικὴν σχεῖαι δη-
 λοῖ, οἷον πηλύϊ, ἀλύϊ, ἀτερύϊ.
 τὸ τύϊ τοῦτο παρὰ τὸ ὅτοι πα-
 ροξυνόμενον ἀπολογίαν ἔχει ὡς
 οὐκ ἔστι τοπικὸν οὐδὲ Αἰολικόν,
 σχετλιστικὸν δέ· τὰ δὲ σχετλια-
 στικά οὐ πεφρόντιε τῆς ἀκρι-
 βοῦς ἐξετάσιως. Theognostus
 f. 104. Conf. ᾧ πόποι.
 τυγχάνω 174, 24.
 τύλιος 308, 4.
 τυμβογέμων 66, 6.
 τύμβος 309, 3.
 τυντλώδης καὶ ληρώδης λόγος
 65, 15.
 τυπάδει v. διχάδει.
 τυρανῶ 174, 27.
 τύρβη 308, 27.
 τυρβῆιν 308, 13.
 τύρριμα 60, 28.
 τύρριν 308, 6.
 τυρόγεμων 66, 4.
 τῶν διαβυλλόντων εἶναι 67, 1.
 τῶν μὴ ἐπεξιόντων τὰς δίκας
 19¹, 23,
 τοῖς 582, 17.
 τὸ Γ καθαρὸν ἐν ἀρχῇ λέξεως
 παρὰ παντί τοῖς Ἑλλήσι πρὸ τοῦ
 χ εἶναι ἀπερήται, καὶ τὸ αἰετιον

ἔχρον. Ἰπὺν γὰρ φωνῆεν πρὸ τοῦ ὕ ψιλόν, καὶ τὸ ὕ ἄρχον λέξεως διαδύναται. δύο οὖν κινήσεων ἀλλήλοισι ἀνθισταμένων ἐξέφυγε τὸ ὕ πρὸ τοῦ ἕ καθαρόν ἐκρίσασθαι. καθαρὸν δὲ εἶπον, ἐπεὶ τὸ ἄρχον οὐ καθαρὸν ἔχον τὸ ὕ πρὸ τοῦ ἕ εὐρηται. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ τάξει τῶν κδ στοιχείων. Theognostus f. 21.

ὕ Boeot. pro οἰ 1215.

ὑάλινα 68, 22.

ὑαλος 68, 22.

ὑβαλλῆν λάγρος Theognostus f. 17.

ὑβρῆζω 176, 25.

ὑβρις 312, 30.

ὑβριστότερον 115, 15.

ὑγεία 813, 13.

Ἰγυῖον Ἰγυῖοντος, ὄνομα ἱατροῦ. Theognostus f. 28.

ἰγύετι] παραφροσύνη παρὰ τῷ Περδάρῳ τὴν αἰτιατικὴν λεγομένην ἰγύετι ὡς ἀπὸ τοῦ ἰγύεις. Choerob. ad Theodos. f. 116.

ἰγυρότατος 115, 7.

ἰγυρόγελως 67, 5.

ἰγυρόν 115, 13.

ἰδεῖν τρέχειν, λέγειν. Theognostus f. 18.

ἰδη φήμη, ᾠδή. idem.

ἰδος 1209.

ἰδοῖοι Olympiod. in Phaed.

ἰδοῖους πύθους 115, 3.

ἰδοροή 312, 16.

υῖοισιν 1267.

υῖα 68, 14.

υῖός 68, 12.

υῖοι 1195.

υῖος 1219.

υῖός] τὰ εἰς ὄσ λήγοντα καθαρὸν δισύλλαβα τῇ ὕ διφθόγγῳ παραληγόμενα δύο εἶναι, υῖός καὶ γυῖός. ταῦτα δὲ Ἀγτικοὶ ἀνεῖν τοῦ ἰ γράφουσι. Theognostus f. 35.

ὑλακῶ 178, 27.

ὑληφορεῖν 67, 19.

ὑμέν 567, 17.

ὑμέναιος 312, 17.

ὑπαγε 114, 31.

ὑπακοῦν 176, 16.

ὑπαπαθρευτός 69, 13.

ὑπισθενεῖν 69, 5.

ὑπαται — ὑπάται 1255.

ὑπάτων — ὑπάτων 1261.

ὑπεκων 178, 4.

ὑπεκίρησε 312, 25.

ὑπέγ 176, 30.

ὑπερα 312, 13.

ὑπεράσιον 359, 32.

ὑπερακῆμοα 69, 23.

ὑπερακῆμοι 253, 4.

ὑπερασάλλω 178, 25.

ὑπεραυχοι 68, 16.

ὑπερβαίνειν 68, 26.

ὑπερδεδουλημένος, πορηγία πάντας 67, 27.

ὑπερδικῆσαι 68, 24.

ὑπερδικῶ 177, 30.

ὑπερεῖδιν 177, 23.

ὑπερκαρτίους 67, 29.

- ὑπερημερία 311, 28.
 ἐπερήμεροι 311, 28.
 Ὑπέρης Ὑπέρητος 1189.
 ὑπερήφανον 114, 33.
 ὑπερθα 606, 26.
 ὑπερθεϊότατος Damascius.
 ὑπερθεμιστοκλής 67, 20.
 ὑπερδιδεον Olympiodorus in
 Phileb.
 ὑπέριος 69, 15.
 ὑπερίστοτε 312, 29.
 ὑπερχολικεύω 177, 14.
 ὑπερχοιθῆναι 69, 3.
 ὑπεροψωνεῖν 67, 32.
 ὑπερπυπλάξιν 69, 7.
 ὑπὲρ τὸ φεῖ 69, 17.
 ὑπερφλυαρεῖν 68, 27.
 ὑπερφύης Κρότος 68, 21.
 ὑπερχολῶν 69, 21.
 ὑπερχολος γενόμενος 115, 2.
 ὑπέρχομαι 178, 1.
 ὑπεσπάνθηται φρονήσεως 68, 23.
 ὑπεύθυνον 177, 26.
 ὑψηρόν 312, 27.
 ὑψηρετώ 177, 8.
 ὑπιοθα 606, 26.
 ὑπνίσι 68, 25.
 ὑπό 178, 12.
 ὑποβολῆς γραφή 311, 33.
 ὑπογαστήριον 115, 11.
 ὑπογενειάζων 312, 6.
 ὑπογράμματι 68, 17.
 ὑπόγυον 313, 15.
 ὑπόγυος 115, 5.
 ὑπόδηα 5-8, 1. 562, 23.
 ὑποζυγμωδης ἀρθρωπος 67, 12.
 ὑπόθεσιν 115, 1.
 ὑπόθεσις 312, 22.
 ὑπαινος 68, 20.
 ὑποκαθεῖναι 69, 9.
 ὑποκάτω δικαστήριον 253, 26.
 ὑποκαρφέσθαι 47, 31.
 ὑποκαροτικά 793, 31.
 ὑποκαρούειν τοὺς φήτορας 68, 10.
 ὑποκαρούσαι 115, 12.
 ὑποκαυθεῖς 312, 5.
 ὑπολειφθεῖς 177, 17.
 ὑπόλοιπος πύγην 68, 1.
 ὑπόλογον 312, 8.
 ὑπόμικρον 115, 14.
 ὑπὸ μάλης 194, 7. 313, 3.
 ὑπομνήστρια 312, 11.
 ὑπομνήσω 176, 20.
 ὑποοῶ 178, 20.
 ὑπόζυλος ποιητής 67, 7.
 ὑποπίνειν 115, 10.
 ὑπόπολις 212, 10.
 ὑποπιεύω 177, 28.
 ὑποσικίζεται τὰ χοίματα 68, 30.
 ὑποσέληνος Olympiod. in Phaed.
 et Damascius.
 ὑποστῆς 178, 8.
 ὑποστυλιώδεια 312, 3.
 ὑποσυγκόπτω 552, 23. 554, 18
 ὑποσχηματίζεσθαι 68, 28.
 ὑποσχών 177, 12.
 ὑποσιακτικά μόρια 1088.
 ὑποτινύουσιν 312, 24.
 ὑποτιοπέσθαι 67, 30.
 ὑποτιοπῶ 179, 1.
 ὑποτιροπάξεν 69, 19.
 ὑποτιροπιαζούσης 312, 19.
 ὑπότυφλος 69, 13.
 ὑπουλα γόνυατα 68, 5.

ὑπουργηματικός 653, 9 et 21.
 ὑπουργία 115, 8.
 ὑπουργῶ 178, 32.
 ὑποφώνια 313, 5.
 ὑποχωρῶ 178, 17.
 ὑπωμοσία 313, 8.
 ὑποπιάζων 312, 21.
 ὕργαι ἐπιθέματα πρὸς κουφι-
 σμόν τῶν φορτίων. Theognos-
 tus f. 20.
 ὕροαδα σπυρίδων idem ib.
 ὕρῳαξ μέθην, ἀναμῆξ id.
 ὕρουπλευ ὀηγάλα id.
 ὕριστος 67, 15.
 ὕρχας 693, 15.
 ὕσμῆνι 1228.
 ὕσπληξ 69, 12:
 ὕστραυις 177, 20.
 ὕφήγησις 312, 31.
 ὕφορμισόμενος 312, 10.
 ὕφανχεῖν 68, 4.
 ὕφι 606, 7.
 Ὑμπύλη - Ὑψώ 857, 9.
 ὕψος] γεγονέναι δὲ αὐτό φασί
 παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω, ὄψω
 ὄψος καὶ τροπή Ἀλομική ὕψος.
 οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ
 πνευμάτων. Theognostus f. 18.
 Conf. Etym. M. p. 786.
 Φάγε] λέγουσι τινες ὅτι καὶ τὸ
 φάγε καὶ πτε οἱ Ἀστικοὶ φαγέ
 καὶ πτε λέγουσιν ὀξυτόνως, ὅπερ
 οὐκ ἐπεγράφησεν. Choerob. ad
 Theodos.
 φαιδρόντης 314, 11.
 φαίνεῖν 313, 20.

φάλαγγας 115, 20.
 φαλάγγιον 314, 18.
 φάλαγξ 71, 21.
 φάλανθος 71, 17. 1096.
 φανός 50, 23.
 φᾶνῶ 600, 28.
 φαρμακοπῶλαι 314, 20.
 φαρμακός 315, 22.
 φαρμακοτριπταί 314, 16.
 φαρμακῶντα 314, 23.
 φᾶρος 1096.
 φάσχανον 1095.
 φάσις 315, 16.
 φασκώλιον 314, 14.
 φατρίζειν 115, 29.
 φαῦλα 69, 31.
 φαῦλον 6, 21. 194, 15. 315, 1.
 φειδαφιτεῖν 69, 32.
 φειδῶλλα 115, 30.
 φελλερά 315, 10.
 φεναικίζειν 194, 17. 313, 19.
 φέρειν τὸν οἶνον 115, 31.
 Φερεφάντιον 314, 22.
 φή i. q. φησί 543, 10.
 φηγός 1096.
 φήληγες 71, 4.
 φηλώματα 315, 11.
 φῆναι 62, 30.
 Φθάς Φθάρτος 1181.
 φθειροκτονεῖν 71, 15.
 φθῆρρω 663, 22.
 Φθίγ 1200.
 φθογγῆς φθογγῆντος 1188.
 φθόη 71, 3. 313, 26.
 — φη 574, 7 et 30. 608, 5. 621,
 10.
 φιβάλως 1197.

- Φιδιτᾶς Φιδιτᾶ 1186.
 φιλαδελφία 115, 26.
 Φιλάρμων 314, 24.
 φιλάμπειλος ἄνθρωπος 71, 27.
 φιλάρπαξ 1199.
 φιλεῖν 115, 22.
 φιλελπίς 70, 1.
 φιλεταιρία 115, 26.
 φιλετνος 70, 21.
 φιληδονικός Olympiodorus in
 Gorg.
 φίλημι δοῦναι 115, 24.
 φιλήμη v. νοσήμη.
 φίλιος 71, 7.
 φιλόγυνος 115, 27.
 φιλόδειπνος 70, 32.
 ὦ φιλοθερότη 1189.
 φιλόνεικος 315, 23.
 φιλοποτία 21, 20.
 φιλοπραγματίας 3, 13.
 φιλοπροσήμερος 71, 16.
 φιλοσόφημα 314, 21.
 φιλοστοργία 78, 6.
 φιλοτησία 314, 28.
 φιλοτησίας προπίνειν 70, 8.
 φιλότιμος 315, 24.
 φιλοτραφής 116, 2.
 Φιλοφρόνος 315, 20.
 φιλομαία 1199.
 φιλοφυχεῖν 71, 2.
 φιλωδός 71, 29.
 φμοί 314, 3.
 φλεβοτονεῖσθαι 70, 3.
 Φλεγύας Φλεγύαντος et Φλεγύα
 1185.
 Φλεύς ὁ Διόνυσος Choerob. in
 Theodos. f. 118.
 φλίως 70, 23.
 φοίβαζε] τὰ εἰς ζε ἐπιφρήματα
 διὰ τοῦ ε γράφονται, οἷον θύ-
 ραζε, ἀθήναζε, ἔρυζε, φοίβαζε.
 Theognostus f. 101.
 φοινᾶς ἢ ἐρουσίβη. idem f. 21.
 φοινίκεια 782, 14. 785, 12.
 φοινίκες 314, 32.
 φοῖνιξ 70, 24. τὸ φοῖνιξ καὶ πέρ-
 διξ καὶ τέτιξ ἐν μὲν ταῖς πλα-
 γίαις ἐκτείνουσι τὸ ῑ, ἐν δὲ τῇ
 εὐθείᾳ συστέλλουσιν αὐτό. Choerob.
 ad Theodos. Et paullo
 post: τὸ φοῖνιξ καὶ κῆρυξ
 ἔχοντα φύσει μακρὸν τὴν πα-
 ραλήγησαν προπερισπῶνται, δη-
 λονότι κατὰ τὴν εὐθείαν. Idem
 f. 245: κανὼν ἔστιν ὁ λέγων
 ὅτι τὸ ῑ καὶ ὁ ῡ πρὸ τοῦ ξ φύ-
 σει μακρὰ οὐκ εἰσὶν. Et f.
 123: τὸ ῑ καὶ τὸ ῡ πρὸ τοῦ
 ξ οὐδέποτε εὐρίσκειται φύσει
 μακρὸν, χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ὑψ-
 χούσης παραχημένον.
 φοιτητήν 116, 1.
 φοιτητής 71, 23.
 φονικόν 194, 12.
 Φορβάντειον 314, 9.
 φόρεια 314, 31.
 φορητός 115, 33.
 φορήην 70, 26.
 Φόρηνν ultima ancipite 1198.
 φόρμιγξ 1096.
 φορμοκοιτῆν 70, 5.
 φορμός 315, 7.
 φορηγεῖν 71, 13.
 φορυτός 71, 1.

- φραγμός 314, 13.
 φράτηρ φράτερός 992, 12. φρά-
 τερες δέ εἰσιν οἱ συγγενεῖς.
 Choerob. ad Theodos. f. 66
 et 160.
 φράτορες 313, 27. 315, 21.
 φρατορία 313, 27,
 φρατοριάρχος 313, 27.
 φρατριάζειν 194, 14.
 ἐν Φραετιῷ 251, 7. 311, 20.
 τοῦ φρητός 1221. τῶν φρητῶν
 1265.
 φροῶ 500, 2. 547, 2. 887, 16.
 οὐκ εἰδὸς φροῦ δὲ λόγος οὐδεὶς, 33.
 φροῦδος 314, 13.
 φρουτιός 315, 26.
 Φρυγῶνδας 314, 26.
 Φρυγῶνδειον 71, 25.
 φύγα 1929.
 φρυγιδεῖναι 115, 18.
 φρυγίδες v. αἰγίδες.
 φρύσχος 313, 32.
 Φυλλῖδια 314, 7.
 φυλλοχοεῖν 71, 11.
 φυλλοφρονεῖν 71, 3.
 φύς 196.
 φροῶν δίκτυον 69, 27.
 φῶδες 70, 27.
 τῶν φῶδων 1238.
 φώκη 314, 19.
 φωνῆς φωνήριος 1188.
 φῶρος ὁ μεγαλόφρωνος. Theo-
 gnostus f. 45.
 φωρῶν 314, 30,
 φωρῶν λιμένα 315, 14.
 φῶς 754. 21. 1096.
 φωτεινοειδής 754, 22.
- Χαίρω 179, 14.
 χαίτη 1095.
 χάλια 316, 25.
 Χάλβας Χάλβα. ἵστι δὲ ποτα-
 μός Συρίας. Choerob. in Theo-
 dos. f. 44.
 Χαλκηδῶν v. Καίχηδῶν.
 χαλκίζειν 116, 10.
 χαλκοκορώνη Io. Siceliota.
 χαλκοκράς - χαλκοκρατον 1226.
 χαλκιδριον Theognostus f. 83.
 χαλκῶ 316, 23.
 χαμᾶζε 608, 3.
 χαμᾶθεν et χαμᾶθεν 600, 4.
 χαμᾶ] τοῦτο ὀξυρεται, ὡς καὶ
 τὸ ρημαί, ἕμαί. Theognostus
 f. 103.
 χαμῆνδες v. ἀγοῦνδες.
 χαμῶθεν 600, 32. 602, 12.
 χάραιες 316, 20.
 χαρμακτής 316, 21.
 χάρης 72, 3.
 ὦ χαίτη καὶ ὦ χαίτην 979.
 χαρίεσιν — χαρίεσσιν 1193.
 χάρην — χαίτην 570, 27.
 χαρίτες 1187.
 χαρῆζομαι 179, 6.
 χαρίης 573, 27.
 χάρην 313, 33.
 χαριστικός 72, 13.
 χαριστική Theognostus f. 73.
 Χάρυβδης Χάρυβδιος 1192.
 χαριᾶδια 316, 16.
 χαριᾶζειν 43, 1.
 χέλο 557, 27. 1200. τὸ χέλο ἀπὸ
 τοῦ ἔχου γέγονεν· ἐχέλο, καὶ ἀπο-
 βολῆ τοῦ εἰ χέλο, οὕτως Ἡρω-

διανός ἐν ἐπιμετρισμοῖς. Theognostus f. 87. πολλή ἐστίν ἡ χορηγία τῆς χειρὸς γενικῆς οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς *), ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖς καὶ ἱαμβογράφους. Choerob. in Theodos. f. 170. Idem mox: ἡ δὲ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυνάμεων τοῖν χειρῶν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, χωρὶς τοῦ ἰ, σπανίως δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου.

χειρωναξία 72, 14.

χειρώσω 179, 8.

χειλιδώνεως 1197.

χειλὺνη 72, 11.

χειλυνοειδής 72, 26.

χέλως χέλυσος· σημαίνει δὲ τὴν κισθόρα· πάφωρε οὐρεία χέλως, Μένανδρος ἐν Λευκαδίᾳ. Choerob. in Theodos.

χιλώνιον τὸ ἐπὶ ταῖς κλεισὶ λέγόμενον. σπανίως δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἰρημένον. Theognostus f. 81.

χέριβα 72, 30.

χέριψ 316, 31.

χερσά 116, 7.

χῆλος 1096.

ὁ χῆν καὶ ἡ χῆν 1198.

χθεσιών, χθιζιών 73, 4.

χθιζόν 73, 4.

χθών 1095.

χιλιάδων — χιλιαδῶν 1263.

χιλιωθέντι 315, 30.

χιλιῶσαι 188, 18.

χιλῖδος 315, 31.

τῶν χλοῦνων 1005, 32. 1260.

χλωρός τυρός 73, 3.

Χῆρας ὁ Ἀγῆρων 1181.

χοῦ] παρὰ τοῦ Μενάνδρου· τὸν χοῦ ἐκπέχουκας. Choeroboscus ad Theodos. f. 131.

χόες 316, 19.

χολῶν 116, 8.

χολάφινα 72, 25.

χολή ἐστίν 73, 1.

χόλικες 72, 5.

χολλάδες 72, 19.

χόρειον 316, 19.

χορηγεῖον 72, 17.

χραίνεσθαι πρὸς ἥλιον 72, 28.

χρήμεπτεσθαι 72, 16.

χρή 538, 13. 1120.

χρηῆμα 116, 6.

χρηματίζεσθαι 316, 22.

χρηματίζων 179, 21.

χρηματισάμενοι 316, 33.

χρημάτων 316, 27.

χρήσασθαι 116, 11.

χρήσομαι 179, 11.

*) Id est apud epicos. Ut f. 270: τὸ εἶδον ἐν μὲν τῇ ὁριστικῇ ἐγκλίσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἤρουν ἐν στίχοις καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ἰ γράμματος, οἷον οὐκ ἴδον οὐκ ἔπιδον, καὶ εἶδον γὰρ ὀμοίωται εἰς πωπιολόγησαν ἀεὶ θόν· παρὰ δὲ τοῖς ἱαμβογράφοις (ἤρουν ἐν ἱαμβῶ) καὶ ἐ ὄμοιο καὶ δὲ λόγῳ (ἤρουν ἐν πολιτικῶ) οὐ δεῖ διὰ τοῦ ἰ γράμματος αὐτό. εἰ δὲ εὐφραδῆ παρὰ τοῖς τραγικοῖς διὰ τοῦ ἰ γραφόμενον τὸ εἶδον, οὐδὲν θαυμαστόν· οἱ γὰρ τραγικοὶ ποιητικῶς λέξουσιν εὐφραδοῖσι κτλ.

- χρήσιμος 316, 1. τῶν χρησίων
 1005, 33. 1260.
 χρῆται καλῶς τῷ σκέλει 116, 12.
 τὸν χρῶα — τον χρῶν 1196.
 χρῶνισαι 116, 3.
 χρῶσεως 1197.
 χρῶσίδες 316, 14.
 χρῶσιβ βάλλειν κορῶνας 72, 7.
 χρῶσικανθαρίς 10. Siceliota.
 χρῶσόλαμπις 72, 21.
 χρῶσοχοεῖν ἐμάνθανε 316, 3.
 χρῶσῶμα 79, 18.
 χρῶσῶματα 442, 6.
 ἐὰν χρῶσῶται 1037, 12.
 χρῶσωτής ἢ theognostus f. 33.
 χρῶμαι 179, 19.
 χρῶματιζέειν 116, 9.
 χρῶτροι 316, 5.
 χρῶτροπλάθος 72, 10.
 χρῶμα 316, 15.
 χρῶρεχαι 316, 18.
 χρῶρεῖν ἐπὶ σκέλος 72, 31.
 χρῶρι 549, 1. 573, 3.
 χρῶρις οἰκοῦντες 316, 11.
 χρῶρις οἰκοῦσιν 72, 23.
 Ψαθύλλειν 9, 8.
 ψαισιά 317, 26.
 ψακάζειν 73, 24.
 ψαλίδα — σπαλίδα 1168.
 ψάλλω 180, 3.
 τὸ ψάλλης ἀναλογώτερόν ἐστι κα-
 τὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον βαρυ-
 νόμιον τοῦ παρὰ τοῖς Ἀθη-
 ναίοις ὀξύνομιον· ἐκεῖνοι γὰρ
 ψαλτής λέγουσιν ἐν ὄσεια τῶσει.
 Choerob. ad Theodos. f. 105.
 ψάλυξ ψάλυγος (φεψάλυξ?). τι-
 νές μὲν τὰς τρίχας ἐδέξαντο ση-
 μάνειν τὴν λέξιν, Ἀδύμιος δέ
 φησι τοὺς ἄσθενεῖς σπινθηρας
 δηλοῦν τὴν λέξιν. Choerob.
 ad Theodos. f. 66.
 ψαμμιαῖον Olympiod. in Phaed.
 ψαφαρόν 116, 24.
 ψέκτης 116, 25.
 ψέλια 116, 26.
 αἱ ψελλίζουσαι 357, 17.
 ψελλός 116, 18.
 ψευδεγγραφή 317, 7.
 ψευδής 500, 2. 547, 20.
 ψευδογλωττεῖν 73, 9.
 ψευδογραφίη 194, 25.
 ψευδοκλησίας 317, 3.
 ψευδοκλητίας 194, 22.
 ψευδομαρτυριῶν 194, 27.
 ψευδοιχνία 61, 25.
 ψευδοθῆναι 179, 26.
 ψήκτρα 73, 15.
 ψηλαγίδα 73, 18.
 ψημιθιον 1193.
 ψηφίζομαι 179, 79.
 ψήφισμα ἐθικεν 116, 21.
 ψιθυριστής Ἐρημῆς 317, 11.
 ψοθοῖός ὁ ἀκίθατος. Theogno-
 stus f. 37.
 ψοθῶα ἢ ψοθρα. idem f. 70.
 ψυγίς γῆ λυτρά χέρσοις. idem
 f. 21.
 ψυχεργαγεῖν 116, 16.
 ψυχεργάγον 317, 21.
 ψυχεργος 73, 10.
 ψυχάζουσιν 317, 19.
 ψυχή μιὰ εἰς ἦν 73, 16.

ψυχῆς λαχεῖν 73, 21.
 ψυχοδόξατα Olympiodorus in
 Phaed.
 ψυχοδόφειν 73, 25.
 ψέχουσαι οἶνον 317, 28.
 ψυχρὸς ἀνθρώπος 116, 21.
 ψυμοκόλοισι 116, 23.
 Ψωφίς 317, 18.
 — ὦ 1201.
 ὦ i. q. ὤς 591, 22. 617, 31.
 ὦ sitne articulus 903, 3.
 ὦαι 538, 2.
 ὦαια 538, 1.
 ὦγατον 318, 5.
 ὦδε 116, 29. 590, 24. 616, 24.
 ὦθεῖον 317, 33.
 ὦδῆ ἔγμ. 709, 16.
 ὦθησα 318, 6.
 ὦδικός 116, 31.
 ὦκα 1096.
 ὦκιμον 318, 3.
 ὦκλαζε 318, 7.
 ὦκυτόκιον 74, 5.
 ὦλέναι 1096.
 ὦλένιον 318, 8.
 ὦλεταῖοι 318, 9.
 ὦλλογγη 318, 10.
 ὦμήλιος 318, 16.
 — ωμι conjunct. 516, 12.
 ὦμοι 536, 28.
 ὦμονυδιᾶ 318, 19.
 ὦμοργές 318, 15.
 ὦμοργός 318, 15.
 ὦμός δαίμων 74, 1.
 ὦν 495, 7.
 ὦνεῖται 180, 9.

ὠνυχισμένος 74, 2.
 ὠοιοί 537, 6.
 ὠπίαις ὠπίου 1185.
 ὠ πόποι] — λέγομεν δὲ (adver-
 sus Aristarchum) βαρυνεσθαι
 αὐτὸ ὡς τὸ ὠ φίλοι ἐκ τῆ ὑπο-
 λαβεῖν ὄνομα εἶναι τὸ πόποι·
 Σκῦθαι γὰρ τὰ παρ' αὐτοῖς
 ἀγάλματα πόπους καλοῦσι, κα-
 θὼς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου.
 καὶ αὐτίς ὁ αὐτὸς περὶ τῶν αὐ-
 τῶν φησὶν ὡς οὐ δεῖ τὰ σχετ-
 λιστικὰ τῶν ἐπιφθημάτων καὶ
 εὐκτικὰ, οἷον ἐ βαρυνεσθαι ὄντα,
 ὑπὸ τὴν ἔντεχρον ἀκολουθίαν
 ἄγειν, εἴγε οὐδὲ μέγῃ λόγου τι-
 νὲς εἶναι ταῦτα ἐνόμισαν· πα-
 σχούσης γὰρ ψυχῆς ἢ διακόρου
 ὑπὸ οἴνου οὔσης ἄλογοι δηλο-
 γοῦν καὶ αἱ ἐκφωνήσεις αὐτῆς.
 διὸ ἐπ' αὐτῶν ἰαθ' ὅτι τὸ δασὺ
 πνεῦμα ἀλόγως ἐν τῇ ληγοῦσῃ
 συλλαβῇ ὁρᾶται, ὡς ἔχει τὸ εὐοῖ,
 εὐῖαν, εὐῖεν. τὸ γὰρ λέγειν εὐ σοι
 ἦν κατ' ἔλλειψιν τοῦ σ γέγονεν
 εὐοῖ κατὰ συγκοπήν. ἀμφιβόλον
 εἰ μὴ ἄρα παρὰ τὸ εὐοῖ ὁ Εὐῖος
 παρῆνται. Theognostus f. 103.
 ὠραῖαν 73, 31.
 ὠραῖσθαι 116, 30.
 τὸ ὠρῶν ἀναλογώτερόν ἐστι συ-
 στέλλον τὸ ἰ, ὡς παρ' Εὐρι-
 πίδῃ τὰ ἰ ἄστρα καὶ τὸν ὠρῶνα
 δέχομαι. ὁ γὰρ ποιητὴς ἐξέτει-
 νεν αὐτό, εἰπὼν ἢ ἰ αὐτοῦ στρέ-
 φεται καὶ ἰ ὠρῶνα δοκεῖται.
 Choerob. ad Theodos. f. 148.

- ὡς 74, 3. 581, 3.
 ὡς 523, 24.
 ὡς σέλιος ἀναβάλλει τὸν τόκον
 318, 20.
 εἰς ὡς ἐπιθήματα Δωριὰ 580,
 33. 1123.
 ὡς 1002. 1221.
 ὡσχοί 318, 22.
 ὡσχοφορία 318, 23.
 ὡσχοφόριον 318, 27.
 ὡσχοφόροι 318, 25.
 ὡτᾶν 318, 4. 569, 11. 949, 21.
 ὡτιοφόροι 287, 12.
 ὡτοκόταξιν 116, 23.
 ὡτευόμην 55, 12.
 ὡύφιον Theognostus f. 83.
 ὡψ ὡπός — Ὠψ Ὠπος 1222.

2.

- Achaeus 361, 1.
 Achilles Tattius 1082.
 Aelianus *περὶ προνοίας τρίτῳ*
 321, 16.
 Aelius Dionysius *περὶ ἑλληνισ-
 μένων λέξεων* 1157.
 Aeolenses carent duali 1184.
*praepositionum et con-
 junctionum non retrahunt ac-
 centum.* 1203.
 Aeschines orator 216, 5. 248,
 26. 260, 14. 350, 13. 410, 21.
 463, 17. 472, 1.
κατὰ Κτησιφῶντος 372, 19.
περὶ παραπρεσβείας 425, 29.
κατὰ Τιμάρχου 332, 26. 410, 6.
 Aeschines Socraticus 413, 6.
 1205.
 Aeschylus 5, 22. 6, 13 et 17.
 20, 14. 23, 12 et 23. 48, 21.
 72, 15. 321, 21. 336, 30. 337,
 8 et 26. 347, 33. 349, 6. 352,
 19. 360, 30. 363, 17. 363, 30.
 372, 9. 382, 30. 383, 31. 421,
 5. 439, 12. 450, 5 et 29 et
 30. 457, 21. 467, 10. 746, 3.
 786, 9. 1196. Ind. v. *κατα-
 πάλος. Πάλαμος.*
Ἀγαμέμνονι 212, 7. 325, 14.
 353, 9.
- Γλαύκῳ Ποντίῳ* 347, 22 et 27.
Ἰκετίῳ 95, 24.
Ἰλιῶν 346, 9.
Καίτοις 115, 3.
Κήρυξιν 102, 14. 109, 22.
Ἰέρσις 1073.
Προμηθεὶ δεαρότῃ 78, 25. 116,
 7 et 18. 783, 14.
Τοξότησιν 351, 6.
Ψυχαγωγός 73, 13.
 Agathias *πρώτῳ* 174, 3.
 Agathon *Ἀλικμαῶνι* 353, 7.
 Agesander 377, 30.
 Alcaeus 86, 2. 104, 30. 374, 20.
 588, 27. 1183 bis. Ind. v. *κίνδυν.*
Γανυμήδει 84, 26. 102, 29. 103,
 4 et 18. 360, 14.
Ἐνδυμένῳ 91, 17.
Καλλιστοῖ 85, 6.
Πασοράῃ 454, 9.
 Alcman 233, 27. 490, 12. 563,
 27. 566, 11. 575, 29. 855, 31.
 946, 12. 949, 21. 1182. Ind.
 v. *οἶκος.*
 Alexander *Ἐλέῃ* 96, 33.
 Alexander Myndius Ind. v. *ἴδις.*
 Alexander Rhodius 782, 23.
 Alexio v. *προὔνεικος.*
 Alexis 82, 25. 105, 4. 113, 21.
 115, 14 et 26. 116, 10. 425, 2.

- Ἀιχμυλώτω 98, 13,
 Ἀμπελουργῶ 82, 4 et 5.
 Ἀμφώτιδι 108, 10.
 Ἀρχιλόχοις 106, 16.
 Ἀταλάντη 108, 3.
 Ἀχαιίδι 338, 8.
 Βοστρούχῳ 115, 12.
 Γαλατείῃ 93, 1.
 Δικτυλίῳ 92, 5.
 Διπλαλεύσαις 91, 21.
 Ἐκπωματοποιῶ 82, 7.
 Ἐλένης ἄρπαγῇ 106, 23.
 Ἐλένης μνηστῆράσιν 96, 10, 99, 20.
 Ἐπικλήρῳ 81, 20, 104, 24.
 Ἐπιστολῇ 112, 9.
 Ἰασίδι 83, 15.
 Κιθαρωδῶ 96, 9.
 Κύπριδι 89, 6.
 Λοκροῖς 109, 19.
 Λυλικῳ 93, 2.
 Ὀδυσσεῖ ἄπονιπτομένῳ 98, 17.
 Οἴνῳ 95, 15.
 Πέζοντινῇ 108, 5.
 Προσκεδαννυμένῳ 100, 12.
 Σικυωνίῳ 84, 3.
 Ταραντινοῖς 100, 31.
 Τίθταις 85, 14.
 Τρόφωνίῳ 110, 16.
 Φιλαθηναίῳ 111, 12, 112, 3.
 Amipsias 113, 26, 365, 31, 403,
 5, 405, 15, 435, 9.
 Ἀποκοτταβίζουσιν 103, 3.
 Μοιχοῖς 400, 1.
 Ammonius 470, 8, 1006, 28,
 1264.
 Amphis
 Δικτυλίῳ 104, 25.
 Σαπφοῖ 89, 22.
 Anacreon 373, 20, 553, 10, 572,
 14, 1287.
 Anaxandrides 92, 19, 111, 27,
 367, 22, 1208.
 Ἀχιλλεῖ 104, 17.
 Γεωγράφῳ 104, 32.
 Διδύμοις 85, 19.
 Θετυλοῖς 106, 10.
 Θηοῖ 96, 4.
 Κωμωδοτραγωδίᾳ 87, 23.
 Λοκρίσιν 106, 25,
 Νηρεῖ 87, 5.
 Ὀπλομάχῳ 106, 18.
 Anaxilas 408, 9.
 Ἀργολίκῳ 93, 18.
 Ἀντιδο 103, 9.
 Βοτρυλίῳ 113, 22.
 Anaximander 783, 9.
 Anaxippus Κεραυνῶ 79, 5.
 Andocides 412, 7, 443, 33.
 Συμβουλευτικῶ 94, 21.
 Andron 782, 19.
 Andronicus v. Plato com.
 Anticlides 783, 13, 786, 8.
 Antimachus 261, 19, 342, 12,
 1187, 1223. Ind. v. κέρμαρ.
 Λύδων. Πύδης. τύλας. *)
 Antipater Stoicus 647, 24.

An-

*) Apud Hermannum de emend. rat. p. 445, 3 post illa παρ' Ἀντιμάχῳ adde ex Herodiano περὶ διχρόνων cod Barocc, 72. f. 40: οἱ δὲ πάροιθε πόνοιο γενεύκασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

- Antiphanes 96, 12. 98, 15. 112, 24. 116, 8 et 11. 405, 33. 427, 9. 443, 22.
- ἄροισι 93, 27. 97, 5. 105, 5. 108, 8.
- ²Ἀδελφαῖς 81, 10.
- ²Ἀδώνιδι 77, 25. 80, 24. 103, 15.
- Ἀιγυπτίοις 81, 15.
- ²Ἀνασωζομένῳ 89, 2.
- ²Ἀντιφῶνι 106, 5.
- ²Ἀσώτις 86, 14.
- ²Ἀφροδίτῳ 95, 32.
- Βουσίριδι 89, 32.
- Γάμοις 84, 13.
- Διδύμοις 114, 4.
- ²Ἐπιδαυρῶν 98, 28. 454, 32.
- Ζωγράφῳ 82, 10.
- ²Ἰάσονι 90, 5.
- Μηναγύρῳ 88, 18.
- Antiphon 114, 28. 341, 3 et 28. 345, 27. 359, 12. 363, 31. 366, 29. 367, 31. 378, 22. 403, 5. 412, 28. 414, 6. 418, 419, 18. 427, 18. 429, 18. 430, 10. 437, 29. 461, 9. 463, 24. 470, 25. 473, 17.
- περὶ ἀληθείας 330, 2. ἐν ἀληθείας πρώτῳ 472, 14.
- περὶ ἀνδριποδισμοῦ 352, 27.
- πολιτικῶ 78, 20.
- πρὸς Πολύενκτον 82, 29.
- περὶ ὀητορικῆς τέχνης β 78, 6. γ 79, 1. 110, 33.
- Apion 348, 9. v. Λύδων.
- ἐν τῷ περὶ τῶν στοιχείων 784, 10.
- Apolegon Διαμαρτυροῦσα 101, 1.
- Apollodorus 94, 5. 374, 24. 471, 19.
- ἐν νεῶν καταλόγῳ 783, 10.
- Apollonius Archibii 782, 20.
- Apollonius Dyscolus (496, 21). 763, 29. 798, 18. 800, 1. 850, 28. 882, 2. 920, 16. 1155, 1273. 1279. 1283. 1285. 1289. 1292. Ind. v. ἀριθμητικά. εἶμι, ἐπειδέομαι.
- περὶ ἄντωνυμιῶν 491, 12. 552, 3. 557, 29. (581, 30). 612, 18.
- περὶ δασείας καὶ ψιλῆς 612, 20.
- περὶ ἐπιφθημάτων 616, 30. 622, 27. 1238.
- περὶ Ἰάδος 624, 8.
- περὶ μετοχῶν 554, 25.
- περὶ παιδῶν 567, 15. 568, 8. 580, 29.
- ῥηματικῶ 672, 34. (882, 2).
- περὶ συνδέσμων 543, 18 et 26. 564, 29.
- περὶ συντάξεως 530, 29. 532, 31. 535, 25. 542, 12 (conf. 1080 ima).
- περὶ σχημάτων 495, 31. 502, 16. 503, 8.
- περὶ διεψευσμένων τόνων 581, 4.
- περὶ κατηραγκισμένων τόνων 1246.
- περὶ ὑποτακτικῶν 512, 15.
- περὶ χρόνων 537, 23.
- Apollonii D. commentatores 883, 7.
- Apollonius Messenius 784, 12.
- Apollonius Rhodius 1204.

Appianus 120, 25. 129, 30. 146, 5. 148; 6. 154, 17. 174, 9.

α. 130, 13. 146, 3. 170, 28 (ubi quod est τυραννίας, e Τυρρήνιας depravatūm arbitratūr Schweighaëuser. 3. p. 18).

β. 120, 19. 146, 7 et 24. 149, 5. 174, 7.

δ. 170, 31.

ς. 146, 9. 179, 19.

Αιγυπτιακῶν β. 179, 21.

γ. 139, 31.

δ. 174, 14.

Ἀντιβασιλῆ 124, 11. 155, 29. 158, 3. (cf. Schweighaëuser. 1. 1.)

Ἐμφυλίων ε 174, 12.

Ἰλλυρίδι 173, 33. (cf. Schweighaëuser: 1. 1.)

Κελτικῶ 179, 1.

Μακεδοτικοῖς 143, 11.

Μιθριδικῆ 154, 15. 158, 6.

Περσικῆ 156, 29.

Ῥωμαϊκῶν α. 180, 15.

Συριακῆ 170, 23. 176, 11.

Ἄρατος 113, 9.

Ἀδώνιδι 81; 8. 104, 3.

Καιρεῖ 81, 32. 99, 30. 112, 18.

Καμπυλίῳ 83, 16. 99, 32. 444, 14.

Πανὸς γοαῖς 82 8. 106, 6.

Aratus 588, 10. 622, 12.

Arcadius 1193. Ind. v. ἀμφομηρεῖ. Αἰδῶν.

Archides 453, 21.

Archilochus 490, 14. 571, 13. 1200. v. μύκης*).

Archinus 783, 21.

Archippus 113, 20. 343, 15.

Ἀμφικρόνι 83, 20. 105, 16.

Ἀμφικρόνι δευτέρῳ 452, 28.

Ἡρακλεῖ γαμοῦντι 371, 28.

Areopagiticae leges 82, 17.

Aridices] Post verbum φέρεται

Etym. M. p. 160, 55 haec

addit Cod. Paris. 2630: Ἀρι-

δίτης δὲ φησι πλεονασμῶ τοῦ

ᾠ καὶ τοῦ ὄ· εἶναι γὰρ φά-

ραγον ἀντὶ τοῦ φέρωγα. Πο-

λύμαχος δὲ ὅτι ὁμοίως ἀπαι-

*) Hermanni (de emend. rat. gramm. p. 435) coniecturam confirmat Herodianus περὶ διχρόνων cod. Barocc. 72, nisi quod ὡς habet pro eis. Idem paullo ante §. 57 extr. haec addit: οὐχ ἔξει τινὰ ὀξείαν στίς ἢ κιάς· μεταπλασμοὶ γὰρ εἰσιν. Et §. 63: ἢ δὲ τελευταία σσσιλλοιτο, γένος θηλυκῶν ὄνομα, αἰδαξ, κίλιαξ, λείμαξ, βόλαξ. διὸ καὶ τὸ μῆραξ ἐπὶ θηλυκῶν ἢ ἄμεινον εἶναι ἔχει. οὐκ ἄγνωσθαι δὲ ὡς ἔσθ' ὅτε — ἀλλ' εἰδὸς αὐτοῦς — ὡς ἔχει τὸ φαλαξ — σημειοῦμεθα τὸ γύνναξ καὶ τὸ γύλαξ — τὸ ᾠ (εἰσι δὲ ταῦτα κίριαι ὀνόματα) καὶ τὸ σούσαξ (φασι δὲ lacuna) τοῦτο ὄσπριοι) καὶ τὸ καῦναξ — ὀρθίαξ, ὀροβίλλαξ. τὰ δὲ ὀξύντονα συνθετα ὀνόματα — ἄρακίναξ, ἐριβόλαξ, πολυπίδαξ. τὰ δὲ ὀξύντονα συνθετα σσσιλλοι τὸ ᾠ, οἷον διασπάξ βλεφαροπάξ. Apud Etym. M. p. 575, 12 post versum Hesiodi haec habent codd. Paris. 2630 et 2638 v. μήδει: ὡς καὶ Ἀρχίλοχος

ἴνας δὲ μέδων ἀπέθρισεν.

ρει. ἄλλοι δὲ διὰ τὸ μὴ σπῶ-
σθαι, ἀσπάρζον· κρισιώδη
γὰρ εἶναι. οἱ δὲ κατὰ πλεονασ-
μὸν τοῦ ῥ ἀσπάρζον ὁ τὸν
φέροντα τὴν φωνήν. ἕτως Ἡρω-
διανὸς παρὰ τὸ σφάρζος πλεο-
νισμῷ τοῦ ᾠ καὶ ἀσφάρζον
τὸν βρόχον.

Aristagoras *Μαμμικῆθω* 85, 25.
404, 33.

Aristarchus 79, 32. 240, 15.
506, 8. 555, 16. 590, 25. 768,
2. 1006, 24. 1288. Ind. v.
ἰγνύα.

Aristarchus Junior 1400.

Aristides Quintilianus 685, 9.

Aristonymus *Πλώ ὀιγοῦντι* 81,
26. 83, 24. 113, 24.

Aristophanes 4, 30. 5, 31. 6, 2
et 18. 8, 22. 10, 7 et 10. 13,
19 et 28. 18, 25. 23. 16. 31, 1.
35, 32. 40, 32. 44, 2. 45, 4 et
30. 47, 8. 51, 1. 52, 22. 55,
29. 57, 14. 58, 10. 71, 13. 78,
30. 86, 3. 91, 8. 110, 27. 113,
2. 214, 24. 231, 2. 328, 22.
331, 25. 335, 33. 336, 31. 342,
26. 343, 21. 345, 29. 346, 3.
348, 2. 350, 24. 352, 11. 362,
9. 367, 23 et 29. 368, 26. 372,
14. 376, 1. 377, 6. 379, 20 et
24. 380, 14. 381, 26. 382, 18.
384, 4. 398, 26. 400, 9 et 33.
401, 18. 406, 16. 415, 30. 421,
28. 422, 27. 423, 3. 430, 10
et 16. 434, 6. 444, 23. 452, 5
et 22. 468, 8 et 20. 473, 32.

474, 7. 475, 10. 476, 12. 702,
2. 749, 14. 854, 20. 942, 22.
(969, 5.) 1247: v. ἄλς. ἔγγελος.
μύκης. ὄξισω. τέπιξ.

²*Αμφιαρίω* 81, 24. 82, 15.

²*Αναγύρω* 425, 20.

²*Ανδομέδε* 106, 24 (cf. Seid-
ler, de Aristophan. fragm.
p. 24).

²*Αχυρεῦσιν* 97, 17. 334, 33.
429, 10. 459, 5. 473, 29.

Βαβυλωνίους 80, 14. 116, 32.

Βατράχοις 86, 8. 89, 18. 101,
6. 114, 31. 496, 12.

Γήρις 102, 15. 449, 14.

Γηρυτιάδῃ 107, 32.

Ζαιταλεῦσιν 104, 28. 427, 3.

Ζανατοῖν 442, 11. 457, 29.

Ζράμισιν 105, 21.

Εἰρήνῃ 79, 10 et 14. 84, 15.
86, 28. 358, 7. Ind. v. *δόρει*.

²*Ἐκκλησιαζούσας* 97, 14.

Θεσομογομαζούσας 78, 24. 83,
9. 84, 29. 88, 28. 96, 25. 98,
12. 382, 8. 410, 15. 451, 1.

⁴*Ἰππεῦσιν* 80, 30. 81, 5. 444, 24.
469, 32.

Λημνταῖς 423, 32.

Λυσοστράτῃ 335, 12. 383, 23.

Μητροφῶντι 88, 24.

Νεφέλαις 78, 5. 83, 1. 98, 1.
105, 2. 407, 23. 449, 11.

Νεφέλαις δευτέραις 85, 28.

⁴*Ὀκιάσιν* 82, 23. 340, 31. 474,
32.

²*Ὀρμισιν* 1197. 1287. v. ἦ.

Πελαγοῖς 111, 7.

- Πλούτων* 78, 11. 84, 6. 88, 8.
 95, 29. 113, 11. 351, 33. 368,
 5. 1185. 1289.
Προυγῶν 411, 17.
Σφηξίν 110, 26. 439, 4. 461, 22.
Ταγηνισαῖς 439, 22.
Τελμησσεῦσιν 386, 6.
Τηρεῖ 383, 17.
Φοινίσσαις 370, 18,
Ἦραις 425, 3.
Aristoteles 224, 21. 345, 21. 367,
 25. 411, 2. 436, 2. 442, 1. 647,
 18. 649, 29. 656, 30. 685, 9.
 721, 18. 783, 4. v. *σκιῶν. σῶψ.*
περὶ ζώων 89, 24. 370, 27. 377, 28.
περὶ ιδεῶν 660, 33.
Ὀμηρικοῖς ἀπορήμασιν 84, 26.
Ὀπούντιον πολιτεία v. *Δάδων.*
περὶ ποιητικῆς 101, 32.
Aristoxenus *περὶ τῶν ποικιλικῶν ὁρ-*
χίσεως 101, 17.
Arrianus 131, 16. 139, 10 et 24.
 156, 28. 170, 13. 173, 29. 178, 25.
α. 179, 26.
γ. 170, 16.
δ. 145, 12. 169, 33. 170, 7.
ε. 154, 10. 178, 15.
ζ. 158, 32. 170, 5 et 11. 177, 6.
α. τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου 129, 27.
τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον β. 131,
 20. 173, 31. *ε.* 130, 27.
Asclepiades 784, 8.
Aspasius v. *Procop. Gaz. not.*
Athenaeus 651, 6.
Autocrates 336, 26.
Bacchylides 596, 14.
Bellerophon 784, 25.
Cadmus Milesius 780, 30.
 — *Phoenix* 782, 30. 783,
 2. 786, 3.
Callates v. *Michael.*
Callias Κυκλωπιν 442, 3. 474, 1.
Callicles 1082.
Zacharias Calliergus 1081.
Callimachus 373, 13. 504, 31.
 515, 17. 567, 17. 725, 23 et
 26. 728, 17. 791, 3. 850, 25.
 923, 6. 942, 6. 946, 18. 1154.
 1174. 1176. 1185. 1187. 1188.
 1198. 1207. 1209. 1228. 1253.
 1287. v. *Ἄτραξ. Δημοσόων.*
*Θαλῆς. ηὐδὲς. τριγλώχιν. *)*
Ἐκάλῃ] v. *μύνης.*
Callistratus 425, 12.
Cantharus 50, 5.
Μηδέα 85, 13 et 30. 97, 10.
Τηρεῖ 79, 11.
Chaeremo Stoicus 515, 15.
Chaeris 663, 10.
Chamaeleon 233, 15.
Io. Charax 1179. 1291.
περὶ ἐγγλινομένων 1149.
Chares (quem *Charisium esse*
in cod. Marc. 433 testatur
Morellius Biblioth. mss. 1.
p. 304)
ἀπολογία 191, 30.
κατὰ Διονυσίου 191, 28.

*) Locum ab Etym. M. p. 74, 15 allatum ita legit Choeroboscus in Theodosium: *δινομένην περὶ βοσῶν ἐμὴν ἐφέλατον ἄλωα.*

Chionides <i>Ἡρώων</i> 97, 8.	Codex Vatic. 1410] 1066.
Chocrebosci *) orthographia 1101.	1729] 1162. 1766] 1162.
Choricus 1082.	Voss. 76] 1129.
<i>πρὸς Μαρκιανόν</i> 135, 16. 143, 26.	Comanus 496, 21.
Christophorus Patricius Mity- len. 1089.	Constantinus Monomachus · 1089.
Chrysippus 374, 23. 647, 23.	Corinna v. <i>Θράνηξ. Αἰδωνί</i>
Cleander 10, 9.	Crates 15, 5. 343, 10.
Clidemus 326, 30. 419, 28.	<i>Ἡρώων</i> 352, 2.
Clitomachus 728, 9.	<i>Παιδιῶς</i> 380, 1.
Codex Barocc. 50] 1101. 72] 1178.	<i>Τόλμαις</i> 93, 16.
Coislin. 345] 1065.	Cratinus 3; 26. 7, 9. 8, 6. 13, 6 et 17 et 20. 28, 29. 33, 18. 39, 10. 42, 21. 51, 26. 59, 24. 108, 24. 336, 15. 337, 18. 339, 31. 346, 2. 354, 27. 363, 3. 369, 15. 372, 10. 374, 19. 402, 3. 404, 13. 406, 11. 410, 31. 415, 1. 428, 17. 430, 3. 433, 23. 453, 31. 747, 26. 749, 12.
Hamburgensis Dionysii Thracis] 1137.	<i>Ἀλλοτριουργώμοσιν</i> 1176.
Marcian. append. 11, 4] 1140.	<i>Βουκόλοις</i> 394, 8. 395, 27. 429, 24.
Ottobon. 147] 1158. 173] 1080.	<i>Γέτροσιν</i> 144, 27.
Palat. 70] 1140.	<i>Δηλιάσιν</i> 94, 7. 96, 14. 129, 14.
Paris. 1983] 1073. 2558] 1129. 2594] 1088. 2630] 1120. 2635] 1067. 2638] 1120. 2650] 1129. 2929] 1086.	<i>Διονυσιαλεξάνδρω</i> 402, 32. <i>Δραπεισίον</i> 396, 24. 435, 12. <i>Θρακί</i> 104, 18. <i>Μαλθακοῖς</i> 1295. <i>Νόμοις</i> 371, 1. 422, 9. 436, 9. <i>Πανόπταις</i> 91, 10.
Vatic. 14] 1136. 895] 1077. 1356] 1161. 1357] 1088. 1370] 1127.	<i>Πυλαίε</i> 105, 23. (Cf. F. W. Tittmann über den Bund

*) *Χοιροβοσκῶν* πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ὄμμασι γενόμενος ζήτων-
τας καὶ ὁμοιότητας (Hort. Adon. f. 215) in cod. Vatic. 895 f. 220
est τοῦ σωφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Γρηγοροῦ περὶ γραμματικῆς.

- der Amphiktyonen S. 91.
Anm. 7).
- Σειφιόεις 85, 2. 444, 16.
- Τροφονίω 358, 2.
- Χείρωνιν 335, 15.
- Ἔρμαις 88, 3. 116, 21 et 30.
394, 21.
- Critias 382, 19.
- Cyrillus εις τὸν Ἡσαΐην 153, 27.
lexici codd. 1094. 1096.
- Danaus litteras advexit 783, 7.
786, 4.
- Demagoras 377, 28.
- Demetrius v. προῦντικος.
- Demetrius Scepsius 342, 10.
364, 18.
- Democritus 374, 14. 781, 23.
1168. Ind. v. ἰθύτην.
- Demosthenes 26, 8. 28, 17. 29.
14. 31, 27 et 32. 53, 26. 70,
14. 119, 15. 131, 30. 135, 27
et 29. 145, 5. 154, 9. 159,
32. 216, 4. 217, 28. 249, 33.
307, 24. 331, 23. 344, 4. 345,
26. 360, 29. 366, 16. 369, 14.
375, 13. 380, 5. 402, 23. 403,
8. 408, 1. 415, 1. 419, 23.
421, 1. 429, 11. 431, 23. 440,
4 et 9 et 23. 450, 18. 459,
21. 469, 18 et 20. 734, 20.
- περὶ Ἀγνίς κλήρον 401, 20 et 23.
- περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συν-
θηκῶν 120, 33. 121, 6. 150,
13. 174, 31. 400, 25.
- περὶ Ἀλονήσου 136, 12 et 16.
- κατὰ Ἀνδροτίονος 123, 9. 149,
9. 151, 11. 161, 1. 164, 8.
171, 23. 175, 12. 397, 4. 410,
5. 414, 13. 426, 10.
- κατὰ Ἀριστογείτονος 78, 9. 106,
2. 109, 14. 123, 27. 132, 21.
139, 33. 151, 26. 155, 8. 157,
5. 162, 15. 165, 11.
- κατὰ Ἀριστογόρους 79, 4. 90,
7. 122, 13. 123, 3. 132, 31.
133, 3. 128, 15 et 28. 139, 1
et 7. 146, 16 et 18. 155, 11.
157, 3 et 8. 160, 27 et 30.
163, 25 et 30. 164, 3 et 21.
171, 17. 175, 10 et 16. 355, 1.
375, 24. 413, 18. 438, 26.
- κατὰ Ἀρόβου 92, 6. 119, 10.
134, 12. 144, 10 et 19. 145, 27.
- κατὰ Ἀρόβου πρώτῳ 128, 31.
462, 13.
- κατὰ Δημάδου 335, 30.
- κατὰ Διονυσιοδώρου 144, 15.
- περὶ τῆς εὐρήνης 131, 3. 161,
23 et 25.
- ἐπιστολαῖς 110, 4. 111, 31. 369,
11.
- ἐπιστολῇ ἧς ἡ ἀρχή· περὶ μὲν
τῶν κατ' ἐμαντόν 77, 17. 94, 3.
- ἐπιστολῇ Φιλίππου 120, 2 et 9
et 12. 131, 24 et 28. 160, 6.
πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν
159, 20. 162, 2.
- ἐπιταφίῳ 354, 10.
- περὶ τοῦ ἐπιτηρημοχρήματος 88,
15. 94, 24. 112, 13.
- πρὸς Εὐβουλον 128, 18.
- κατ' Εὐέργου 144. 11 et 12.
- πρὸς Ζηνοθεμιν 149. 13. 159, 29.
- πρὸς Καλλιπλέα 428, 7.

- κατὰ Κόνωνος 113, 10. 262, 19. 367, 27. 465, 17.
- πρὸς τὴν Λακρότου παρωγραφήν 145, 3.
- πρὸς Λεπτίνην 77, 19. 78, 3 et 28. 79, 26. 85, 26. 89, 12. 93, 17. 109, 1. 111, 14. 120, 21. 122, 18. 127, 28. 130, 20. 131, 6. 137, 14 et 18. 148, 20 et 26. 150, 4. 151, 8. 158, 12 et 15. 162, 6. 163, 22. 179, 29.
- περὶ Μεγαλοπολιτῶν 148, 22. 154, 29.
- κατὰ Μειδίου 80, 4 et 15. 92, 12. 94, 15. 115, 33. 120, 29. 122, 21 et 23 et 27 et 31. 126, 4. 131, 9. 132, 1 et 25 et 27 et 30. 138, 12 et 18 et 23. 141, 32. 150, 6 et 11 et 16. 151, 12 et 14. 155, 6. 156, 7 et 14. 160, 15. 163, 14 et 16 et 21. 175, 4 et 31. 176, 26 et 30. 177, 17. 344, 21. 361, 32. 451, 12. 454, 21. 721, 10. 839, 23.
- πρὸς Νανασίμωρον καὶ Σινοπέθην 144, 7 et 14 et 17.
- κατὰ Νεαίρας 423, 29. 440, 2 et 4. 451, 30. 433, 3. 461, 13.
- κατὰ Ὀλυμπιδώρον 145, 6. 404, 18.
- Ὀλυμπιακοῖς 135, 31. 136, 1. πρώτῳ 119, 1 et 4 et 6. 127, 20. 149, 22 et 24. 159, 11. 161, 11 et 14. 171, 9.
- τρῖτῳ 119, 11. 136, 5. 148, 9. 156, 3 et 5. 174, 19. 176, 16.
- κατὰ Ὀνήτορος δευτέρῳ 437, 26.
- παραπροσβείας 27, 17. 29, 4. 38, 11 et 23. 91, 31. 94, 14. 120, 17. 122, 6 et 12. 125, 9. 126, 26. 132, 14 et 16 et 19. 137, 8 et 12. 138, 4 et 10. 141, 11. 147, 18. 150, 23 et 27 et 32. 151, 1 et 4. 152, 16. 154, 32. 156, 23 et 27 et 32. 163, 4. 171, 14. 175, 8. 176, 22. 177, 12 et 14. 375, 22. 429, 19. 455, 19. 456, 19. 461, 5.
- πρὸς Περγίλια 145, 2.
- πρὸς Πολύεμκτον 90, 28.
- περὶ τῆς τῶν Ροδίων ἐλευθερίας 137, 7. 146, 33. 176, 20. 443, 3.
- περὶ τοῦ στεφάνου 10, 17. 78, 26. 80, 16 et 18. 87, 29. 93, 20. 97, 16. 102, 11. 121, 9 et 12 et 15 et 18 et 22 et 24 et 27 et 30. 122, 4. 116, 28 et 31 et 32 et 33. 127, 2 et 4 et 6 et 15. 128, 1 et 7 et 14 et 16. 129, 2 et 4 et 6 et 8. 132, 5 et 8 et 11. 136, 21. 137, 23 et 26 et 29 et 31. 138, 1. 147, 3 et 10. 150, 18 et 21. 154, 26. 160, 8 et 12. 162, 13 et 23. 171, 12. 172, 10. 177, 8. 179, 6 et 32. 394, 30. 400, 20. 431, 15. 448, 14.
- περὶ συμμοσιῶν 136, 28.
- περὶ συντάξεως 136, 14 et 26.
- πρὸς Τιμόθειον 435, 12.
- κατὰ Τιμοκράτους 79, 16. 82,

20. 91, 23. 94, 18. 122, 15.
123, 11 et 15 et 20 et 23 et
25. 146, 20. 149, 11 et 17.
150, 29 et 31. 151, 6 et 20
et 22. 157, 17 et 20. 159, 22
et 28. 165. 6 et 8. 171, 21. 174,
22. 175, 21 et 29. 177, 23 et
26. 335, 27.
- πρὸς Φαίωνα 438, 27.
Φιλιππικοῖς 119, 8. 120, 5. 344,
26. 449, 3. 461, 9. 839, 2.
α. 119, 19. 127, 29. 136, 7 et
10. 149, 30. 154, 23.
β. 119, 23. 174, 24.
γ. 119, 27. 149, 28. 159, 13
et 15 et 16. 161, 18 et 20.
174, 27. 180, 9 et 11.
δ. 144, 6. 159, 17. 160, 3.
161. 32.
ε. 127, 26.
ς. 375, 19.
ζ. 375, 27.
- κατὰ Φορμίανος 83, 15.
περὶ τῶν ἐν Χερσονήσῳ 130, 17.
136, 19 et 23. 148, 16. 149, 33.
161, 29.
- Demosthenes minor ἰπὲρ Παν-
σανίου 140, 13.
ἐν οἷς ἑαυτὸν προσαγγέλλει 168,
13. 170, 25. 172, 8.
σιωπῇ Σωκράτους 135, 22.
- Deucalio 785, 4.
Deuteronomium 126, 8. 153,
33.
Didymus 349, 6. 374, 26. 380,
25. 471, 19. 569, 15. v. Λά-
δαν, ψάλυξ.
- ἐν τῇ τροπικῇ λέξει 471, 19.
ἐν ὑπομνήματι v. Heraclides.
Dinarchus 331, 23. 353, 5. 407,
32. 409, 32. 426, 24. 433, 2.
435, 10. 437, 14. 440, 26.
465, 14.
κατὰ Ἀρχιστράτον 440, 7.
κατὰ Δημοκλείου 113, 7.
κατὰ Πολυεῖκτου 354, 8.
κατὰ Πυθίου 440, 28.
- Dinolochus 345, 28.
Ἀθάλια 82, 30.
Κομφοδοτραγωδία 112, 29.
Μηδεία 114, 5.
Τηλέφω 112, 28.
- Dio Cassius 119, 25. 124, 17.
160, 17. 164, 11 et 23.
α. 158, 23. 161, 3. 164, 15.
165, 27.
β. 139, 12 et 15 et 17 et 21. 155,
1. 164, 19 et 25. 174, 2. 177, 20.
γ. 120, 24. 130, 23. 139, 26 et
29. 155, 14. 164, 28 et 32.
δ. 135, 8 et 16. 147, 25. 152,
1 et 3.
ε. 140, 10. 175, 19.
ς. 146, 22.
ζ. 123, 32. 133, 19.
η. 124, 1. 165, 13.
θ. 158, 25.
ι. 177, 28.
ια. 131, 12. 133, 23. 140, 20.
165, 23 et 30. 171, 26 et 29.
ιβ. 124, 4. 133, 25.
ις. 119, 20.
ις. 140, 24.
ιη. 133, 30.

- ρθ. 124, 7. 165, 20. 166, 1 et 3
 et 11 et 14.
 ρα. 124, 9.
 ρβ. 149, 25. 166, 5.
 ργ. 136, 30. 166, 8.
 ρδ. 137, 1. 134, 20. 140, 25.
 166, 18.
 ρε. 162, 19. 165, 15. 177, 30.
 165, 17.
 ρς. 152, 9. 157, 30. 160, 21 et 25.
 ρζ. 166, 27. 178, 1.
 ρθ. 124, 20. 155, 4.
 ρα. 124, 23. 134, 3. 140, 28.
 146, 6. 167, 4.
 ρβ. 155, 17. 158, 18. 167, 1.
 ργ. 157, 33.
 ρδ. 124, 26. 141, 3. 166, 31.
 167, 27.
 ρε. 141, 7. 167, 7. 171, 32.
 178, 32.
 ρς. 124, 14. 134, 6. 141, 9.
 ρθ. 124, 30. 125, 1. 134, 9.
 141, 12 et 16. 152, 6 et 12.
 167, 11.
 ρθ. 141, 18. 166, 16. 180, 3.
 ρ. 140, 17.
 ρα. 167, 18 et 25.
 ρβ. 125, 3 et 6. 141, 25 et 28.
 167, 13.
 ργ. 176, 1.
 ρδ. 134, 14. 141, 22. 179, 8.
 ρε. 167, 30.
 ρς. 134, 17. 167, 20. 172, 4.
 ρα. 167, 33. 178, 4.
- ξβ. 142, 5 et 9. 148, 13.
 ξδ. 142, 11 et 14. 168, 3.
 ξς. 147, 29.
 ξη. 134, 20.
 οδ. 168, 7. 178, 8.
 οε. 152, 18.
 Diocles 339, 17.
Βάχαις 87, 2. 452, 28.
Μελίσσαις 87, 4. 88, 20. 97, 9.
 350, 14.
 Diodorus 784, 10.
 Diogenianus 1073. v. *Λύδων*.
 Dionysius 362, 3 et 25.
ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων 1037.
 Cf. Aelius.
 Dionysius Halicarnass. 691, 27.
 — Milesius 783, 9.
 — Thrax 672. 723. 1168.
 1279.
 S. Dionysius 130, 3. 161, 27.
 Diophantus *Μετοικιζομένῳ* 115,
 31.
 Diphilus 33, 33. 99, 17. 109,
 16. 113, 25. 372, 27. *)
Ἀνωσζομένῳ 84, 25.
Ἀποθάνῃ 101, 10.
Βαλανείῳ 108, 32.
Ἐργαλοῦσιν 110, 18.
Ἑλληβοριζομένοις 100, 11.
Ἐπιτροπῇ 96, 31.
Ἐννοίῳ 95, 17. 100, 31. 101,
 29.
Πλινθοφόρῳ 101, 4.
Φιλαδέλφῳ 80, 29. 110, 17.

*) Post illa Etym. M. p. 490. 40 ἐπιφάνειν τὸ καροδοκεῖν
 haec addit cod. Barocc. 50: παρὰ τίθειται δ' ἐνάλις Δίφιλον λέ-
 γοντα ἐν Ἐμπόρῳ τὴν νύκτι ἐκείνην διακαραινόμενεν.

- Dosiades 783, 14.
 ἐν τῷ βῶμῳ 735, 1.
 Duris 451, 32. 782, 22.
 Empedocles 337, 14. 733, 14.
 734, 14.
 Ephorus 782, 14. 786, 1.
 ἐν δευτέρῳ 783, 1.
 Epicharmus 113, 14. 209, 27.
 225, 32. 354, 24. 381, 2. 417,
 20. 782, 29.
 Ἐπίκω 98, 33.
 Ἐπιχαρίων 90, 3.
 Ἐπίπιδι ἢ Πλούτῳ 105, 33.
 Ἐρακλείῳ 83, 28.
 Ὀδυσσεὶ αὐτομόλῳ 82, 16. 95, 27.
 Ὀφοποίει 99, 1.
 Πολίταις 105, 19. 112, 16.
 Χείρωνι 98, 32.
 Epicurei 367, 22. 649, 26. 667, 13.
 Epicurus 569, 3. 1168.
 περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως 630, 25.
 Epilycus Κοραίσιον 411, 17.
 S. Eriphanus 1097.
 Eratosthenes 215, 21. 226, 12.
 725, 20. 1185. v. γάρυξ. Ἄδων.
 Eriphus Μεμβοίε 98, 26.
 Eteoneus 782, 16.
 Etymologus M. v. Archilochus,
 Callimachus, Diphilus, Ion,
 Sophron. *)
 Eubulus 90, 1. 433, 32.
- Ἀντιόπη 103, 1. 111, 22.
 Λαυδάλω 108, 14.
 Εὐφύνη 86, 30.
 Κατακόλλωμένοις 89, 20. 114, 25.
 Κορυβάλλῳ 1180.
 Παρμενίωνῳ 101, 30.
 Τίτθῃ 108, 38.
 Eucritus 1198.
 Eudaemo v. Ἄδων.
 Eudemus 1067.
 Eudoxus 362, 25.
 Euphorio 864, 21. 1185. v. Εἰ-
 βουξ. **)
 ἐν Δημοσθένει v. Ἰλαος.
 ἐν Μο... πικ 1194.
 ἐν Πολυχόρῳ v. Θράυξ.
 Euphronius 782, 15.
 Eupolis 4, 24. 5, 13. 13, 31. 16,
 20. 17. 30. 43. 14. 58. 10. 328.
 31. 335, 33. 372. 7. 401, 9.
 438. 13. 436, 4. 463, 19. 702,
 4. 937, 15.
 Αἰστῶ 83. 32. 84, 19. 91, 29.
 92, 9. 1168.
 Ἀστυακίτοιςιν 475, 12.
 Ἀντολίῳ 83, 14. 84, 21. 109,
 12. 395, 25. 447, 1.
 Βάπταις 377, 8. 460, 25.
 Δήμοις 79, 22. 95, 8. 98, 27.
 99, 28. 328, 18. 442, 8. 462, 3.
 Κόλαξιν 96, 17. 1196.

*) Pag. 496, 17 leg. e cod. Paris 2638: Ἰστίον ὅτι ἡ εὐθεία τοῦτων ἢ ἐμμετός εἶχεν εἶναι ἢ ἐγαντός, ἀλλ' ἔστιν ἀπίστατον οὔτε γὰρ ἐμμετός δύναται εἶναι οὔτε ἐγαντός καὶ ἐμμετός μὲν ὅτι πᾶσα—

**) Etym. M. p. 430, 18 leg. δημομένῳ cum cod. Barocc. 50. Versu superiori non ἐπιβλήτην sed ἐπιβλήταιν habet cod. Paris. 2630. qui v. 16 post ἐτυμολογεῖ addit haec: ἀγνοῶν αὐτὴν Ἀγυμμένονος, οἶεταί δὲ αὐτὴν.

- (Μακαρισμῶν 111, 5, 467, 12.)
 Μαρικᾶ 79, 10, 99, 12.
 Πόλεσιν 399, 30, 402, 30, 425,
 18, 431, 9, 441, 15, 453, 20.
 Ταξιάρχους 327, 11, 382, 11.
 Χρυσῶ γένει 96, 18, 433, 10-
 1290.
 Euripides 6, 1, 101, 14, 323, 20,
 336, 29, 338, 14, 339, 12, 340,
 20 et 24, 343, 32, 346, 11 et
 19, 362, 7 et 9 et 12, 362, 2,
 367, 14, 369, 7 et 18 et 20, 373,
 7, 378, 13, 382, 32, 383, 8,
 396, 12, 414, 15, 440, 32, 444,
 32, 746, 2, 786, 12, 1057, 26,
 1163, 1185, 1187, v. *Ἄσων*,
Ἄκταλων, *ἔπισον*, *Ἦρίων*,
Αἰόλω 105, 26.
Ἀνδρομάχη v. *ἠθύς*.
Ἀνδρομέδα 78, 21, 339, 5.
Ἀντιόπη 109, 17.
Αὔγη 116, 2, 514, 10.
Βάνχεις 87, 30, 88, 22, 90, 30,
 96, 32, 98, 14, 105, 31.
Ἐκάβη 83, 26, 1287, 1293.
Ἡρακλῆ 116, 13.
Ἰππολόδω 1288.
Ἰφιγενεία 97, 29.
Ἴωνι 86, 19.
Κρήρσαις 514, 8.
Κύκλωπι 87, 33, 106, 8.
Μηδεία 99, 10, 346, 25, 1169.
Ὀρέστη 79, 19, 99, 16, 352, 5,
 744, 4.
Πηλιάσιν 95, 23, 106, 27.
Πλεισθένει 107, 19.
Ῥαδαμάνθυι 93, 31.
Συλῆ 85, 10.
Τρωάσιν 99, 4.
Τριπύλῃ 93, 26, 109, 15.
Φοινίσσαις 80, 23, 84, 19, 496,
 16, 731, 13, 966, 22.
 Eusebius 157, 10.
λόγῳ δευτέρῳ 156, 10.
 Io. Glycys 1077.
 Gorgias 681, 14.
 Gregorius Nazianzenus *) 134,
 22.

*) ὁ θεολόγος οὐ μόνον Δημοσθένην ἀλλὰ καὶ πάντας ἕπερ-
 βάλετο. κἀν τοὺς λόγους παραβάλης, παιδίον εὐρήσεις τὸν Δημοσθέ-
 νην. καὶ ταῦτα δηλὸν τοῦ μὲν ἐκ τοῦ πύθῳ Ἀπίθην καὶ Ἀριοτο-
 κλάτῃ, τοῦ δὲ ἐκ τοῦ πύθῳ τοῦ πύθῳ. εἰς χεῖρας γὰρ ἐκάμει πε-
 σότητες καὶ τὸ διασαφῆσαι τοὺς νόμους, ὁ μὲν ἀγῆς ἔν, εἰ μὴ τοῖς
 οὐκ ἔμενον ἔλεγε προσῶς, διὰ τὴν ἀσάφειαν, ὁ δὲ, μεγάλην τροχαιω-
 σμενος ἔννοιαν, καὶ τῷ σαφῆ καὶ τῷ νόμῳ καὶ πύθῳ τοῖς καλοῖς
 πρὸς κολοῖόν φασιν ἀεὶς. Ἀλλ' ἔτιος τίς εἶπε ὡς κηρύττοτος περὶ
 τὸ δικανικὸν Δημοσθένους. ἀλλ' ἀνέστης ὁ ταῦτα λέγων λόγων θεω-
 ρίας. ὁ μὲν γὰρ ἀντί-τασιν οἶδ' ὅπως ἐμελετήσε κατὰ τελείαν ὑπό-
 θεσιν, τὴν ἐργασθεῖσθαι πύθῳ σιέσων· ὁ δὲ ταῦτα διαμῆρας τὸν
 συντακτικόν, οὐκ ἀνθρώποι μόνον ἀλλ' εἰ καὶ ἀγγελοὶ ἦσαν οἱ ἠγ-
 τόδες, ἐπέτασον ἄν. οὕτως ἐστὶν ὁ λόγος πρῶτος καὶ μόνος περὶ
 πάντας τοὺς παιδαίους, κατὰ πύθῳ τὴν οἰκονομίαν ἀμύθητος. εἰς δὲ
 τὸ σιτοχαστικὸν ζήτημα τὸν ἀπαλογητικόν, τὸσοῦτον μεγέθος ὄντα,
 ἐν κεφαλῇ περιεγράφηται. κατεῖο Δημοσθένους οἰμωμῶν ἔχων τὸ

- εἰς τὸ βάπτισμα 152, 21.
 ἐπιταγῶν 142, 16. 152, 24 et 27.
 περὶ Θεολογίας β. 172, 20.
 ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον ἐπιστο-
 λῆς 148, 28.
 περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος 168, 17.
 στηλιτευτικῶν πρώτῳ 174, 33.
 εἰς τὸν συντακτικόν 167, 16.
 168, 20.
 περὶ φιλοπαθείας 172, 25.
 Gregorius Nyssenus 169, 25.
 περὶ ἀρετῆς λόγος δευτέρως 154, 3.
- περὶ καθενίας 154, 6.
 Gregorius Pardus de syntaxi
 1081. 1169.
 Hagias Ζωγράφῳ 113, 1.
 Hecataeus (341, 24.) 362, 24.
 783, 10.
 Hegelochus 728, 2.
 Hegesippus 1185.
 Heliodorus 344, 24. 384, 1. 784, 10.
 Heliodorus Triccensis 1082.
 Hellanicus 351, 22. 362, 25.
 ἐν πρώτῳ 444, 11.

ψεύδος, ὃ μάλιστα ἰσχυρεῖ καὶ τοῖς λόγοις, πόσον εἰς τὸν παραπροσε-
 βείας ἐλέφθη Διοχίτου. καὶ ἔω τὰλλα, ἵνα μὴ δόξω γράφειν ἐγκώ-
 μια. Io. Siceliota. Idem alio loco: ἡ ἐκείνηται παρεπομένη, οἷον
 τινὴ κῆτε πομπίλος ἐχθρῶν, τῶν μὲν βλαπτόντων ἀποιγέει, πρὸς δὲ
 τὰ συνολοῦσα ποδιχεῖ διὰ τῆς μεθόδου τῆς λαυτῆς, καθάπερ προϊόν-
 τες ἐροῦμεν, ἐξομαλίζουσα καὶ καθαίρουσα τὰ συμπύκνωτα, ὧν μὴ
 συμβαινόντων περιττὴ εἰκότως ἂν εἴη. ἀλλ' ἐπεὶ τοῦτο ἀδύνατον
 ἀνθρώποις πολιτικοῖς τε καὶ ἐπιστήμοσι — οὐδὲν γὰρ περιττὸν οὔτε
 φῖσει οὔτε τέχνῃ τῇ μινοιμένη τὴν φύσιν —, ταύτην ἐφεύρεν ἡ
 τέχνη, καθάπερ τοσοῦ καθόρουον, τὴν ἐκείνηται προκατασκευάζουσαν
 προλέγουσαν ἐρωτῶσαν προστέκονσαν μὲντα μεθοδεύουσαν πρὸς τὸ
 πείσαι τοὺς ἀκροατὰς ἐπαυάγουσαν, οὐ κατὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἐλ-
 λήνων δῆτοσι καὶ χριστιανῶν ἐχειριζομένη. πὼς γὰρ οἷς διάφορος
 ὁ σκοπὸς; ὁ γὰρ Δημοσθένης, ὃν ἐκείνοι θαυμάζουσι, παρῶντος
 ὧν ἀνθρώπος καὶ δεινός, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπικείμενος μέχρι ἀπα-
 γωγῆς, συγγεῖ τῷ λόγῳ τὰς τάξεις τῶν προσηγγελλμένων καὶ τῶν
 προτεταγμένων, καὶ ταῖς ἀποδείξεσι καὶ ταῖς ἐρωτήσοι χροατι κα-
 κοῦργως, ἄλλα προθεῖς καὶ ἄλλα κατεργασάμενος, καὶ πανταχοῦ τὴν
 λήμην τῶν ἀκροατῶν ἰσημιόμενος. ἐφ' οἷς καὶ τὰς μεστώσεις τῶν
 λόγων δοκεῖ μὲν εἰκνίειν διὰ τῶν ἐπαυάξεων, οὐ μέντοι πρὸς
 αὐτὰς αὐταὶ φέρονται τὰς ἐπαγγελίας, ἐπιφορτίζει δὲ τὸν κατηγο-
 ρούμενον, καὶ πρὸ τοῦ καταψηγίσματος καὶ ταῖς ἀποδείξεσι θανα-
 τοῖ. καὶ τοῦτο διὰ πολλῶν ἵουσι τῷ φιλοπόρῳ καταμαθεῖν, ἐξαιρέ-
 τως δὲ ἐκ τοῦ ἐπεὶ τοῦ στεγάνου καὶ τοῦ κατὰ Λισιστοχρίτου.
 ἐν μὲν γὰρ τῷ ἐτέρως προκατασκευάσει καὶ ἐτέρως τῇ πρὸς τὰς ἀπο-
 δείξεις τάξει ἐχρήσατο, τοῦτο μεθασθέουσι ὅπερ εἶπον, ἵνα τῆς ἐπαγ-
 γελίας ἐπιλαθόμενον τῶν δικαστῶν Διοχίτης οἰχθήσεται, ὃ καὶ συ-
 νέθη· ἐν δὲ τῷ τὸ κατὰ φύσιν ὃν οὐ πρῶτον προτεθεικῶς ἀλλὰ δεύ-
 τερον, τὴν τῆς Χερσφότηρον ἀσφάλειαν, δεύτερον εἶδμε τὸ κατὰ φύ-
 σιν, ὡς ἀπόλλυται τὴν Χερσφότηρον ὁ Χαρίδμους. Οὐ μὲν ὁ θεολόγος
 τοιοῦτος, ἀλλὰ πάντα πρὸς τὸ συμβεῖρον τῷ ἀκούοντι ποιῶν τὰς
 τάξεις οὐ συγγεῖ τῶν πραγμάτων οὔτε ἐν ταῖς προκατασκευαῖς οὔτε
 ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν.

Heraclides 585, 21.

ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέσχης 1196.

ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογίας] ἀρετὴ
ἀρετὴ τίς ἐστίν, ἣν αἰροῦνται
πάντες· οὗτω Ἄδνμος ἐν ὑπο-
μνήματι. ὁ δὲ Ἡρακλείδης ἐν
τῷ περὶ ἐτυμολογίας φησὶ κατὰ
μετάθεσιν ἐρατὴ τίς οὖσα ἢ
ἐπέραστος κτήσις. ὡς δὲ ἐν ὑπο-
μνήματι εὖρον Θεώνος, ἀρεστή,
καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἀρετή, ἢ
πᾶσιν ἀρέσκουσα. Cod. Paris.
2630. Conf. Etym. M. p. 138,
26 et Zonar. p. 297.

περὶ χρησμῶν 1189.

Heraclides Ponticus

τῶν εἰς Ἀβραὴν ἀναφερομένων
145, 22. δευτέρῳ 178, 27.

Hermippus 9, 7. 25, 21. 233,

14. 362, 16. 368, 1. 401, 19.
470, 10.

Ἀθηναῖς γοναῖς 404, 29. 461, 26.
Ἀγοπωλίσιν 328, 26.

Δημότις 85, 33. 104, 33. 105,
8. 106, 26.

Κέρκωπιν 85, 29. 88, 29.

Φορμοφόροις 82, 19. 419, 26.

Hermogenes προσιμῶ τῶν ἰδεῶν
151, 16.

περὶ τῆ ἀπλῶς πολιτικῆ 172, 15.

Herodianus *) 342, 32. 348, 21.

649, 20. 798, 17. 800, 7. 850,
28. 947, 13. 1155. 1195. 1283.

1289. 1290. v. ἀναδενδράς. αὐ-
ξην. εἴμι. ἔπεσον. ἰγνῖα. τέτις.

περὶ αὐθυστοιάντων καὶ ἀνυπο-
τάτων 1086.

περὶ διχρόνων v. Archilochus.

*) Herodiani de figuris libellum e Marciano 512 edidit Vil-
lois: poterat emendatius e Parisiensibus 2551 (a) et 2929 (b).
Quorum alterius index τοῦ σοφοῦ ἡρωδιανοῦ περὶ σχημάτων,
alterius ἡρωδιανοῦ περὶ σχημάτων διανοίας καὶ λέξεως. Reliquam
lectionis varietatem infra posui, omissis codicum siglis, ubi
ambo consentiunt.

Villois. Anecd. 2. p. 87. v. 5: καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀκατα-
λήλειας] μηδεμίαν αἰτίαν τῆς καταλλήλειας. 7. τοσοῦτους τρόπους]
τρόπους τόσους. 14. τὸ μὲν] τὸ μὲν γὰρ. 15. ἀριθμητικῇ ὀνο-
ματῇ] ἀριθμοῦνται ὀνόματι 16. ἐξάλλαξιν a. 17. ἀμα καὶ]
ἀμα δὲ. 18. ἀντὶ ἀπολύτου 19. ἢ] καὶ ἦτοι] εἴτε.
20. ἢ] οὐ a. 23. ἔχει] δὲ ἔχει. 26 et 27. ὑπομορᾶν a.
28. ποτιδόμεναι νῆας ἀχαιῶν. 30. αἶτημα. 32. προτίσαν.
34. συμπλοκῇ. 35. συμβάλειν πεποίηκεν, οἶον ἔκτορι.
p. 88, 2. φράσεως. 3. ἐπὶ τετελεσμένῳ — ποιησόμενος.
6. τὰς et ποιούμενος om. 9. λόγον 10. ὁμον δ' ἐναρθρον.
11. ὑπομνηματισμῷ πεπονημένων. 14. λέξεως — ἐχούσης.
18. τῇ 20. τῶν γενῶν. 21. τὰ δώματι στάζει om. οἷς
διαφόρους. ἐπάγουσιν. 29. καῖται ἐν ἰωνικῶν· λυόμεθα a: καί-
ται ἐν ἰωνικῶν βουλευόμεθα b: unde legendum ἐν ἰωνί· καλνόμε-
μαθ. conf. Ion. 403. 32. χόλον, ἀλλὰ μ' ἔσθαι. 33. τὸ γὰρ,
37. πρόταξις a. μηδέπω τετελεσμένον τούτων. σημάλην.
40. ἀνατίδωσι. 43. καὶ τὸ ὄφρα.

περὶ ἐργαζομένων 1142. ἐν τῇ ᾧ τῆς Ὀδύσσης. ῥαυ. 1266.
 ἐπιμερισμοῖς v. ἰστορίας. χείρ. ἐν τῷ ὀνοματικῷ 1181. 1193.
 περὶ τοῦ ἡδὺ ὕδατος 1194. 1195. 1272. v. αἴς. κίνδυν.
 περὶ τοῦ ἦν 1293. Κλήμης.
 ἐν τῇ καθόλου 676, 21. 1173. περὶ ὀρθογραφίας v. βοικὰ ζεύγη.
 1250. 1255. 1265. v. ἰθύ- περὶ παθῶν 1219. v. ἡμισυ-
 τρην. μομβδοτήξ. Συριακό- φοῖνιξ.
 οἰος. τραπέζιτης. ὦ πόποι. περὶ πνευμάτων v. ὕψος.

p. 89, 3. δέ] κέ. 7. ἀφηνδιάν. 9. λαβοῦσής. 10. κά-
 κεινο a, κακεινος b. δη] δέ. 12. τίθεται. δνίκου] δευτέρου
 προσώπου. 13 τοῦ σφετέρου] τῆς λέξεως. 14. γὰρ] γὰς τὸ
 σφέτερον. 17. ἐρεσῶντι. 19. γὰρ ἂν οὕτως. 20. οἶ] οἶον.
 22. παρὰ a. οἱ τοῖς μέσοις ἀορίστοις καὶ μέλουσιν ἀπὲ ἐνεργη-
 γητικῆν τὴν οὐνταξιν. 23. εὐτρεπιστέρας τῆς περιουσίας. γυνο-
 μένης a. 25. ἐναοργῆς] ἐναλλαγῆ a. 26. παρὰ] πρὸς.
 32. μὴ om. ἀπληρτισμένος. 34. φαινομένων] φαιακῶν.
 36. λέξουσι. 37. ἦπερ ἐμπειρίας. 40. προσαιτουῖν. 41. θέσαν.
 p. 90, 1. ἐκτροσον. 3. τε] τε. ἐκφραίνειν a. 4. οὐδὲν
 γὰρ θ. b. οὐδὲν γουν θ. a. 6 et 11. λεοδάμαντα a, λεοδάμαντα b.
 8. οὐδὲν οὐν θ. 10. παρὰ λεοδάμαντας ἱεραιηκῶς ἀνα-
 φανείς. τὸ δέ. 15 ἐπὶ δέ. 16. ἡ εἰρωνεία. 20. ἰθνηας.
 21. ἡ φεῦσομαι σε χεῖρας. 22. μόνοις μόνη. 26. ἐγκαταε-
 ρῆτε. τιοῖ 27. υποβέβληνται. φορηοποιούμενα a, φορηοπο-
 ρούμενα b. 29. καθέστηκεν. 31. μετὰ σερμότητος τοῦ post
 v. 33: διασυρμός ἐστι λόγος εἰρωνικός ἐπὶ τὸ διασύρειν τοὺς πτελες
 λεγόμενος, οἷον ἄλλος δ' αὐτὲ τις ἀνέστη μαντεύεσθαι 36. κατὰ]
 καί. 37. δευγτων.

p. 91, 5. τὰ δέ — 6 ἀποδείξαι om. 8. ἐστὶ λόγος ἐν ἀπε-
 ριγοῦσιν — ἀποτελῶν. 13. τετράκωλοι καὶ δίκωλοι μὲν, οἷον a.
 16. μὲν] ἂν. 17. ψυχῆ] φρένας. 18. χόρα τῆς ἐπιτροκε-
 θέσεως. 27. παρρημοσία. 29. ὁμοίωπιτον, ἄλλοῶσις,
 ὁμοιοκ. 32. κατωρίθμησις. ἀντιστροφῆς. 34. προαιπεκφώ-
 νησιν. 44. χωρμένη.

p. 92, 5. ὀργῆν. ἀναγκαιομένου a, ἀναγκάζομένου b.
 ἐλάμποντος. 6. λέγοντος οἷον δ. 9. κινήσωμεν. 15. ἀρ-
 χομένη τῷ λόγῳ a et correctus b. 17. ἀφαιρουμένου. 22. ὡς
 τόνων ἱμεῖς] ὑμεῖς τόνων.

p. 93, 5. μετὰ τοῦ. 13. ἀντεστραμμένον. προφορᾷ ση-
 μαινομενον. 17. λέξεις] πλάσις. 21. μεθ' ἡμέρας ἐκ μέσου τῆς
 π. ἀνήρπασται. 23. δέ ὅταν ἦ. ἀντωνομασίας a. 24. μετα-
 λαμβάνοντες διατιθέμεθα κλεοχέρη. 27. δημοσθένην. Legendum
 igitur ἔζητει. τὸ διὰ τί παρ' — 29. καὶ post ἀνακρόντη om.
 30. νῦν λεώφιλος μὲν. 31. λεώφιλος δ' ἄκουε. 32. δέ
 διοσκνέω. 35 φράσις. ἦ] καί. Post v. 40: ἄλλοῶσις δέ
 ἐστὶ τοῦτο, ὅτε τῇ προκειμένη φράσει ἢ ἐπιφερομένη ἔννοια μὴ
 ὁμοιωπώτως τοῖς φθάσασιν ἐπενεχθῆ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐπαγομένην
 ἔννοιαν μεταληφθῆ. Haec uterque: deinde b: οἷον πῶσα ἢ Ἐλ-

περὶ σύζυγων v. νεφῶν.	423, 26. 439, 20. 447, 4. 450,
ἐν τῇ συντάξει τῶν στοιχείων	5. 461, 27. 467, 13. 469, 1 et
v. τὸ ἴδιον. τὸ γ.	2. 743, 17. 782, 15. 783, 3.
Herodotus 18, 27. 36, 5. 83, 31.	ά. 78, 1 et 14 et 33. 79, 8. 80,
100, 23. 113, 30. 116, 6. 209,	26. 81, 7 et 31. 85. 23. 86, 33.
5. 293, 32. 306, 21. 309, 15.	89, 9 et 14. 90, 15. 92, 27.
326, 14. 366, 1. 372, 6. 395,	93, 14. 94, 26 et 33. 95, 14
16. 406, 6. 416, 21. 418, 15.	et 22. 99, 19. 100, 15. 102.

λῆς τοιδηροφόρει, ἐπὶ τοῦ οἱ Ἕλληρες. γίνεται δὲ κατὰ πολλὰς τῶν τρόπων· καὶ γὰρ περὶ γένη ὀνομάτων καὶ περὶ ἀριθμῶν καὶ περὶ πτώσεως καὶ περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη καὶ χρόνους καὶ περὶ ζήτη μὲν ὀνομάτων ὑποθέθω τὸ προειρημένον παράδειγμα, τὸ πᾶσα ἢ Ἑλλάς τοιδηροφόρει. περὶ δὲ ἀριθμῶν, οἷον αἰάς (μ·α; Ζηνάριος περὶ σχηματικῶν τῶν κατὰ βίον, eiusd. cod. f. . .) ὁ καθελὼν τὴν Τροίαν, ἐπὶ τοῦ οἱ καθελόντες. περὶ δὲ πτώσεως· μήτηρ ἄνδρα, θεά, ἢ μητὴρ Ἀχαιοῖς ἀκρὲς ἔθιζεν· ἀπὸ αἰτιατικῆ· γὰρ εἰς εὐθείαν μετέπεισε. περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, οἷον οὐκέτι μεγγύμητοι. περὶ δὲ χρόνους, ὡς τὸ περιξομαι τοὺς ἄρῶντας μάστιγας. ἴσθι οὐ οἱ ἀλλοιώσεως μὲν λέγεται ἢ ἀπὸ τοῦ κρείττορος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή, μεταβολὴ δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖρονος ἐπὶ τὸ κρείττον. ἢ ἀπὸ τοῦ μένου δὲ ἐπὶ τὸ κρείττον ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή λέγεται. κάμε τείχη, ἀπὸ τοῦ κἀμῶν κατωκίβησε· λέγεται καὶ τὸδε ἀλλοιώσεως. α γετο· οἷον ἐν τῷ χεῖρος τῷ γῶ τῷ ἀγ· πῆραντι ἡμῶς, καὶ ἐποίησεν ἡμῶς βραβείον ἐφάτημα αἰῶ θιῶ καὶ πότρη αἰαῖσ. δοτικῆς γὰρ πτώσεως προλήθηθίσης ἐν τῷ ἀγαπήσαντι ἡμῶς ἀλλοιωτικῶς καὶ δίχα ἀναφορικῶν ἀρθῶν. ἦν γὰρ τὸ ἐλιπέεσ οὕτως, τῷ ἀγαπήσαντι ἡμῶς, κῆν μὲν ἢ ἐπιφωτισμένη ἔγνωα ὁμοιωτικῶς ἐπανελίπει ἐπὶ ἠρηστο, οἷον προσηγομένη, ὡς ἐποίησεν ἡμῶς, οὐδὲν ἡμῶν περὶ τοῦτον προδουκίτο ἤτημα. ἐνεργεῖν δὲ ὑποτίθεται διὰ τοῦ ἐποίησε ὀρίμματος, ἀναγκάτως ἐπὶ εὐθείαν πτώσιν ἀποκλίνομεν, τὸν ἐνεργόντια, ἐπιποθοῦντες μαθεῖν. καὶ πῶς τοῦτου ἐν ἐνεργόντων; τῆς ὀνομαστικῆς πτώσεως παραλαμβάνομεν, διότι τὸ ἀλλοιωτικῶν ἢ ὀνομαστικῆς εὐθείᾳ παρῶσεν οὕτως ἐξαιρούμεθα ἀνεκλιμῶς. ὡς καὶ ἐποίησεν ἡμῶς βραβείον ἐφάτημα, οἷον ἐπὶ ἠρησαν ἡμῶς εἰς βραβείον δοῦσαν, ἢ δόξαν ἢ ἐχομένη ἔγγραφος λέξις ἐκατὴ παραστήσει. αἰτῶ ἢ δόξω καὶ τὸ κῆτος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμῆν. ἀπὸ τῶν τελευταῶν ἐπὶ τὸ πρῶτον ἐπέκεινται οὕτως· αἰτῶ ἢ δόξω καὶ τὸ κῆτος τῷ ἀγαπήσαντι ἡμῶς ἐν τῷ ἴδιῳ αἰεσεῖ. καὶ λέγει τῆς· ἢ ἀπαιτήσομεν οἱ με προδούσαν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ περὶ ὀριστοῦ.

p. 94, 2. κατακλιμένη. 8. αὐτὴ δὲ ἐνεργόντων ἴσθι ἐφάδιον. 11. αἰτῶ] οἱθ. ἐξήληται. 12. ὡς ὁ τιθεῖς.
 13. ὁμοιωτικῶς. ἀσάκτιον. 19. ξέν. 23. τὸ] γὰρ
 29. οὐδέποτε αἰτῶ. 30. συνήρχθης συννομήματος. σνη-
 νέχθην b. 37. ἐπιφωτισμένης οἰκίας καὶ κατωκλιμῶμενα τείχη.

p. 95, 5. λογος, ὡσαύτῃ διὰ βαθμῶν τιῶν ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς ἑαυτοῦ μεταβαλλόμενος κῆμα ἢ κῆλον, καὶ διὰ τῆς ταυτολογίας αἰεσεῖ ποδὶ δευτέρῳ παιῶντα (b: πάντων a) καὶ ἀπύοντα, οἷον οὐκ —

9. 104, 21. 107, 33. 114, 3
et 16. 114, 20. 352, 20.
356, 8.
β. 89, 9. 90, 20. 99, 26. 104,
1. 106, 8. 114, 20. 115, 7.
γ. 77, 21. 79, 8. 84, 22. 94, 20
et 23. 96, 28. 99, 8 et 18 et 27.
100, 17. 110, 32. 411, 32.
114, 20. 115, 15.
δ. 86, 19. 96, 22. 99, 11. 105, 27
et 30. 112, 1. 113, 32. 114, 31.
ε. 83, 2. 108, 16.
ς. 89, 27. 105, 30.
ζ. 83, 13. 89, 12. 104, 29. 416, 16.

He-

Sed a haec quoque habet: οἶον ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ· οὐ γὰρ φόβος ἐντολῶν τήρησις, οὐδὲ ἐντολῶν τήρησις σαρκοῦς κἀθαρσις, οὐδὲ σαρκοῦς κἀθαρσις ἠλλαμψις, οἷδὲ ἠλλαμψις πόνου πληρωσις τοῖς τὸ μέγιστον ἢ τοῦ μεγίστου ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐπιγυμένως· τὸ τοιοῦτον σχῆμα κλίμαξ κλιεῖται. πάντα om. 6. prim. δὲ] μὲν 7. Versus Homerici ut apud Homerum leguntur.

13. οἶον τῶ. 16. ἐκπνεῖ. 18. υἱοῖ. 21. ἢ b.
21. ζεὺς ἐπεὶ οὐν. 23. καὶ τὸ οὐ γὰρ. 28. ἀνιγγεῖλαι
λεόντων. 30. τοῦ ἔθους ἐπιφέρειν ἀεὶ παρεδεδάμεθα ἐνικῶ.
40. γλανκώτιδι κασάνδρα ἐρασιπλοκαμον κόραν προῖμοιο.
p. 96, 1 γάτις b. 4. νοημάτων] ὀνομάτων. 6. τοιαῦτα.
12. πάλων ὠκεαδαμιντῆρες ἐπαύτα σοφῶ. κύνδες.
14. τεθῶσι. 16. ἐκ κοινοῦ καὶ ξένου. 17. καὶ ὡς παρὰ τῷ
ἡρόδοτῳ· ῥόσφι ἀτερ πόνου καὶ οὐδῶος. 19 δὲ ὅταν. γένηται.
21. ἐρέτριαν εἶλεν. αὐθις. 33. νοεῖται. 36. προπαρα-
σκευάζουσα b, προπαρασκευάζουσα a.

- p. 97, 3. οἶον καὶ γὰρ. 4. τ om. 34. ἢ καὶ διὰ.
35. οἶον ὀμματι. 37. ἐν] ἔην.

Herodiani qui fertur περὶ ἀκυρολογίας commentarius est in cod. Paris. 2929, hoc initio: Ἀκυρολογία ἐστὶ λέξεων τῶν περὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναστρεφόμενων οὐ προσεχῆς χρήσις. γίνεται δὲ ἀκυρολογία, ὅταν τις ἀκρῶ φωνῆ χρήσῃται παρὰ τὴν κριωτέραν, οἷον ἴαν τις εἴπῃ ὄγγχος ἀνθρώπου ἀπὲρ τοῦ προσώπου. ὄγγχος μὲν ἐπὶ τετραπόδων ζῶων ἴασσεται, ὄμφος δὲ ἐπὶ πτηνῶν, ὄψις δὲ καὶ πρόσωπον ἐπὶ ἀνθρώπου. διαφέρει δὲ ὄγγχος καὶ πρόσωπον, ὡςπερ τοῦ φωνεῖν τὸ ἀρῆσθαι, καὶ τοῦ γῆμαί τὸ γῆμασθαι, καὶ τοῦ τεκεῖν τὸ γεννησθαι, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ εἰς ἐξῆς ἐπαγομένα καὶ ἀντιπαράθεσιν. Διαφέρει μὲν οὖν τὸ φωνεῖν τοῦ ὄρνεσθαι, ὅτι τὸ μὲν φωνεῖν ἐπὶ ἀνθρώπου ἴασσεται, τὸ δὲ ὄρνεσθαι ἐπὶ λύκου. παρατηρητέον οὖν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τὸ οἰκτεῖον ἐκάστου ὄνομα, οἷον μυιασθαι ἐπὶ αἰγῶν, βληχῆσθαι ἐπὶ προβάτων, βρωμῆσθαι ἐπὶ ὄνων, χρεμετίζεω ἐπὶ ἰαπων, βρουχῆσθαι ἐπὶ λεόντων, ἀρόξεν ἐπὶ κυνῶν παρ' Ἀθηναίους, ἀπὸ τῆς ἄφ φωνῆς. παρ' ἡμῶν τούτοις τὸ ὑλακτεῖν λέγεται. καὶ ἐπὶ τῶν πτηνῶν φωνεῖν μὲν ἐπὶ κοραίων καὶ κοράκιων, κικλύζειν δὲ ἐπὶ ἀλεκτρονόων καὶ κοκκύρων, τρυγάζειν ἐπὶ τρυγόνων. Quae simillima sunt Ammonio p. 144. Nec dissimilia reliqua. Insunt tamen quae ad emendandum illum faciant. Velut p. 37 non γαμῆν δὲ μὴ legendum, sed ex Herodiani ἐμοὶ δὲ γαμῆν sumendum γαμῆν δ' ἐμοί.

- Hesiodus 442, 1. 945, 8. 1182.
 1183. 1207. 1209. Scutum
 non esse Hesiodi 672, 7.
 1165.
 Hexiphanes 729, 23.
 Himerius 1082.
 Hipparchus 647, 10.
 Hippasio 472, 31.
 Hippocrates 223, 22. 435, 28.
 474, 29.
 περὶ ἀρχαίας ἰστορίας 169, 23.
 περὶ νόσων δευτέρῳ 171, 4.
 Hipponax 17, 22. 82, 13. 85,
 20. 86, 9. v. τάλας.
 δευτέρῳ 85, 23.
 Homerus 4, 9. 8, 30. 13, 5. 23,
 19. 24, 27 et 33. 25, 24. 28,
 32. 37, 25. 38, 13. 42, 15. 44,
 10 et 24. 51, 10. 54, 33. 64,
 9. 72, 20 et 32. 73, 4. 82, 1.
 83, 9 et 32. 84, 22 et 24. 91,
 32. 93, 2 et 10. 94, 12 et 31.
 97, 6. 111, 3. 112, 7. 120, 27
 et 30. 122, 2. 144, 21. 146, 11.
 153, 7. 163, 32. 176, 33. 203,
 8. 210, 10. 213, 7. 224, 16.
 226, 8. 230, 21. 238, 27. 240,
 12. 257, 1. 291, 30. 323, 17.
 326, 15. 332, 9 et 13 et 20.
 335, 22. 347, 21. 356, 18. 361,
 7 et 10 et 12 et 14. 379, 11.
 380, 21. 382, 14. 398, 23. 411,
 29. 412, 11. 416, 12. 417, 10.
 422, 13. 424, 28. 426, 23. 428,
 22. 453, 29. 454, 25. 456, 23.
 457, 13. 460, 5. 467, 26. 468,
 3. 475, 28. 476, 15. 678, 17.
 727, 19. 752, 19 et 30. 769, 24.
 v. Μύνης. Ὠρίων.
 Hyperides 101, 22. 104, 7. 111,
 28. 335, 24. 365, 9 et 14. 378,
 25. 381, 7. 398, 11. 399, 12.
 408, 1. 448, 12. 468, 18. 473, 1.
 κατ' Ἀριστάρχου 102, 13.
 κατ' Ἀριστοφάνους 108, 1.
 κατ' Ἀρχιστρατίδου 100, 8.
 κατ' Αὐτοκλήους 96, 30.
 κατὰ Δημοσθένους 444, 22.
 ὑπὲρ Κρατίνου 77, 27. 100, 32.
 ὑπὲρ Ανκόφρονος 97, 12.
 περὶ τῶν ὄρων 79, 12.
 κατὰ Πατροκλέους 83, 7. 463, 15.
 περὶ τοῦ Πολύενκτον στρατη-
 γῆν 78, 18. 330, 10.
 Ῥοδιακῶ 112, 10.
 Iamblichus] Cod. Vat. 997: εἰς
 τὸν Ἰάμβλιχον.
 Οὐδὲν τὸ πῆσαν, ὡς δοκῶ, τοὺς
 πρὶν λέγειν
 ὡς οὐρανοῦ κἀτίσι τῶν ψυχῶν
 γένος,
 ἀλλ' ἢ πτερωτὸς καὶ τρέχων τὸν
 αἰθέρα
 καὶ πᾶν πτερῶν ὕψωμα νοῦς
 Ἰαμβλίχου.
 Ibycus Ind. v. τραπέζης.
 Idomenes 250, 2.
 Ioannis apocalypsis 1165.
 Ioannes Charax v. Charax.
 Ioannes Lydus 170, 19.
 Ioannes Philoponus 1177. 1286.
 1288.
 Ioannes Presbyter 1097.
 Ioannis Siceliotae duo super

sunt in Hermogenem commentarii, alter, quo Ruhnkenius usus est, ἑξήγησις εἰς τὰς ἰδέας τοῦ Ἑρμογένους ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου φιλοσόφου τοῦ Σικελιώτου (cod. Paris. chart., f. max., fol. ferme 200, in-

ter libros Falconeti 10173), alter Ἰωάννου Σικελιώτου τοῦ λεγομένου δόξα πατρι (infra τοῦ δοξοπατρῆ) εἰς τὸ περὶ εἰρήσεως Ἑρμογένους βιβλίον (cod. Barocc. 175, f. max., fol. 209)*).

*) Ille quem priore loco posui, tali est initio: Τοῖς πολιτικῆς ἐπιστήμης ἐφιεμένοις καὶ τοῖς [διὰ] τῆς ἀπὸ ταύτης μεγαλοφίας τῷ γνωστῶν τῆς ψυχῆς ἀποβύπτειν τῆς υἱτικῆς γενέσεως ἐπιειχομένοις πρὸς τε τὴν ἀκριβῆ τοῦ συμφέροντος εὐρεσιν τῆς τῆς ἀμαθίας κομπιομένου περιβολῆ εἰς τὴν ἀσφιλῆ τοῦ κοινοῦ βίου διεξεργωγῆν, ἐφ' ὃν τῆς ἀπαθείας καὶ ἀδιαπνεύτου πληρώσεως ἀπεξώσθηται, πρὸς τε μελῶσιν ἢ ἐπίτασιν τῶν ἐν ἡμῖν ἀνωμάλων αἰρέσεων καὶ κινήσεων ἐπὶ τὴν συμμετρον καὶ ἀσφιλῆ μεσότητα καὶ ἰσότητα τῶν ἀντιπεριαιχομένων ἀκορητήτων, καθ' ἣν ἀμιλλὰ τις ἐγγίνεται καὶ ἐπιπέσεις τῶν τε κελῶν καὶ τῶν κῆν τοιοῦτων, ἐφ' οἷς ἔπαινοι κοροτοῦνται καὶ φόροι, ἔτι τε τοῦ δικαίου ἡψῶν τε καὶ εὐθύτητας, ἐφ' ἃ προκόπτειν δοκοῦσιν οἱ ἐνεχόμενοι, ἀναγκαῖον τὰ τῆς παιδείμῃν ἠθροικῆς ὄργια καὶ μυοτήρια καὶ τῶν ἀδύτων μεθόδων τοῖς ἐξαρίστοις αἰ τελεῖται. φιλοσοφίας γάρ ἐστι τὸ κάλλιστον ἐντιχρος καὶ χαρακτῆρ ὁ πρῶτος τοῦ κρεττονος τακτικός, εἴπερ θεὸν υποκρίνεται λογικῆ φύσει διατακτομένη καὶ κοινῆ καὶ καθ' ἕκαστον, ψυχῶν τε καὶ σώματων οἰκῶν τε καὶ πόλεων ἐπιμελομένη, τῶν ἀμειπτόνων τῆ ἐκπτώσει παρετραπέκτων καὶ φερομένων ἀτακτα καὶ ἀσύντακτα ταῖς ἀσυναρτήτοις δυνάμεισι. καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ ὅσον ταῖς ἄλλαις θεωρίαις ἐπιβατεῖται τῶν ὄντων τὸ ἀντιδιχορηχόμενον τῆς πρακτικῆς οὐ γὰρ τὸ λυσίτελες ἀπ' ὀλίγων μόνον ἰστέ, οὐδ' εὖ ἕτεροις ἐμπεριγραφεταί, καθάπερ αἱ γομμμαὶ τοῖς σημείοις καὶ τὰ τῶν φθόγγων τοῖς διαστήμασιν, ἀλλὰ κρητῶ οὐσαν καὶ βέβαιως καὶ κοσμησεως δημιουργός, τὰ τε τῆς κοινῆς οὐσίας ἡμῶν διασπείλουσε καὶ παντοίας διεξάγουσα καὶ ἰθύνουσα πρὸς τὸ οἰκοκομικὸν ἐπίστέ. μεθ' ἃ προάγουσα πολιτικῶς φιλοσόφους ἀποτελεῖ, πόλεις ὄλας καὶ δῆμονους τῷ τῆς γλώττης ἄγοντας πείσματι. τοιοῦτος Θεμιστοκλῆς καὶ ὅς Θεμιστοκλῆους τοῖς τρώποισ ἐνήγετο οὐκ εἰατο καθύδαεν, οἱ μυριάδων πολλῶν, γῆν ἐνθροισαῶν καὶ θάλασσαν καὶ εὐτελοῦς σημείων, τῆς Ἀττικῆς, περιεγένοντο. τοιοῦτος Δημοσθένης, τῶν Ἀθηναίων ὁ Νεῖλος πολλῶ μᾶλλον ἢ Κηφισός τε καὶ Ἰλισός, ὁ τοῖς Φιλίππου μηχανήμασι τοῖς ὄργυθοῖς ἀντιβαίνων, ὃς εἴπερ εἶχε δύναμιν ὡς τοὺς λόγους τοὺς Ἀθηναίους ὑπεῖκοντας, ἔσβεσεν ἐν κομοφλεγῆς δηλὸς Ὀλυμπιάδος, Μακεδόνας δ' ἐλίσθησαν καταρῶνταῖς Παιανίους, Ἰθνη δ' ἔκυσαν δῆμον Ἐρχιθρόνιον. τοιοῦτοι Βασίλειος καὶ Γρηγόριος καὶ ὁ χρυσοῦς ἡμῖν ὄλεανός καὶ γλυκὺς, καὶ ἅπαντα τὰ ὄρημάματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οἷς εὐφραίνονται αἱ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι, κατανκλύονται δὲ ψυχὰι τε καὶ φύσεις πονηραὶ καὶ παρῆνομοι ἄγχεμάχοις ῥείθροις καὶ τοῖς ἐν μελανοῖς μετατίθεται δὲ σύμπασα γῆ καὶ μεταγεται πρὸς εὐνοσίβιαν τε καὶ ἐπί-

γνωσιν, κἄν ἄλλως Πλάτων, Πλάτωνος ἀναξίως, κατεπαυῆ τὸ ἠγο-
 ρικῆς πῦρ τὸ κοινοφιλές, καὶ σκοπία τοὺς ἀμοίρους πέλῃ, καθάπερ
 ἐκείνος τὸν Ραδῆμισθον τοὺς ἀσπίδας ὑποτίθει. κἄν ἐροίμην
 ἂν Πλάτωνα καὶ τὴν σευγὴν Ἀκαδημίαν, εἶπερ τῷ ὄντι τὴν ἀλη-
 θινὴν ἠγορεύειν κομωδεῖ, ἀλλὰ μὴ τὴν νόθον καὶ παρασκευημέ-
 νην, ὡς ἐξ ἄλλων αὐτοῦ Πλάτωνος ἔννεσι γινώκει, ἢ μὴ συννοήσαν-
 τές τινες κατεῖπον Πλάτωνος —, πλὴν ἐροίμην ἂν Πλάτωνα χάριν
 τῶν ἀπειπόντων, ἂν ἡ πόλις αὐτῷ καὶ πολιτεία τέχνης κοσμομένη
 καὶ ἐπιστημῆς, ἣν ὑπὲρ γῆν τῷ λόγῳ συνέστησε, οὐρατῆι τῶν ἀνέ-
 σοις ἐπαλλαγῆς τε διαθέσει, καὶ ταῦτα πανουργίαις ἢ ἐπὶ τεχν-
 υίων προσηχρόντων. εἰ μὲν γὰρ τις αὐτὸν χρεῖα τῶν κατὰ μέγος πα-
 ρασκευῶ, ἀλλ' ἀποδοκιμαζέται μὲν ἑσπικῆ, ὑφαντικῆ δ' ἀποζοί-
 νεται, σκοπιῆς τε μετ' ἀγροκόπου καὶ οἰνοπώλης ἐξῆς ἡμοίως ἀπαν-
 τες ἄχρηστοι, ἀπαθεία δὲ οἱ ἐν τῇ πόλει οὐμπολιτεύονται, καὶ τίς
 χρεῖα τῶν καθ' ἑκαστα ἢ διαξέχεται; εἰ δὲ μὴ, τοῖς ἐν γενέσει δια-
 γιγναμένοις πάλιν ὑπόκεινται, οἷς δ' ὑφέστηκε τὸ παθαίνεσθαι, του-
 τῶν ἐπιθυμία τε καὶ θυμὸς καὶ τὸ περὶ τὸ μέλλον τυφλὸν συν-
 φέσθηκεν. οὐκοῦν ἢ μυθίοις ἐλέθροις ἢ πόλις οὐχέσεται Πλάτωνος;
 τῶν οὐκ ἐτόρων καὶ ἀλλήλων χωροῦντων, ἢ κἀνταῦθα ἠγορικῆ βρα-
 βύσει τὸ ἔνομόν τε καὶ ἀσπασίστον. εἴτε πῶς τῶν κἀτω πόλεων
 τῆς δεκαπτάρορος ἐξανίσταται, ὅποτε καὶ τῇ ἠερώσων παραπάτηγες
 καὶ μὴν εἰ μέρεσι τὸ ὅλον γινώσκειται — οὕτω γὰρ ἡμᾶς ὁ Ἀριστο-
 τολος καὶ τὸ ἀληθὲς πείθει διδάσκων —, ἔστι δὲ πολιτικὸν μέρος ἢ
 ἠγορικὸν τὸ συνεκτικώτατον τε καὶ κάλλιστον, μεταποιούσης τοὺς
 ἀνθρώπους εἰς τὸ πρῶτον, οὐχ ἦτον ἢ ὡς ἢ μύθου ἠερωμηθεύς,
 οὐκ εἰδωλον δῆπουθεν ἀλλ' εἰκῶν καὶ ὁμοίωμα μὴ κινουμένης ἰδέας
 τοῦ εὐταξίαν ὀφείσαντος. εἶδος οὖν ἀλλ', εἰδωλον καὶ ἢ πολιτικῆ, εἶ-
 περ τὸ ὅλον τῷ μέρει ταυτῶν κατὰ τὴν φύσιν. καίτοι ἕτερος ὁ ζη-
 τῶν πύθοιο, τίποτε ἔργον ἔστι πολιτικῆς. εἰ μὲν τὸ πόλις ἦθη τε
 αὐτὸ καὶ οὐκίως διατάττειν ὡς εἶ, τὸ μικρὸν πρὸς ἡμῶν· τοῦτο γὰρ
 καὶ ὁ δοκεῖ Πλάτωνι ἀπῆχημα. εἰ δ' ἕτερον πού τι, καὶ θεῖστωνσαν
 καὶ ἡμεῖς στέφουμεν, καὶ εἰ βούλοντα γε αἰδοῖ τοῦ καθ' ἡμέρας
 ἀπορρήτους κείσεται. ἀλλ' ὡς ἔοικε, Πλάτων τῶς ὁμωνυμίας ἀνέχων
 δοκεῖ Σωκράτους λείησθαι τοῖς τε τοῦ Μενεξένου καὶ οἷς ἐκείνος
 τὸν διακριτικὸν κατὰ τὴν διαλεκτικὴν παραδείκνυσιν, ἐνθεν τοῦ
 Σέξτοις καὶ Πυθέωσιν ὑποκλίνεται, οὐκίως ὡς ἀληθῶς τὸν πρῶτον
 καὶ τὴν Ἀκαδημίαν δεικνύουσι. καὶ πῶς ἂν, ὃ θεῖε Πλάτων,
 φιλοσοφεῖν ἐξέτοιμα, τῆς πρῆξις οἰχομένης, εἶπερ εἰδωλον τῆς θεω-
 ρίας ἢ κρητικῆ κατὰ τὰς ὑποθέσεις; ἐφ' αἷς ἑστέρον συμβα-
 λειν δυοῖν εἰδῶς· ἢ Πλάτων ἄφιλοσόφως φιλοσοφεῖ, οὐκ ἐφεστῶς
 βίου στάσεως στερητός, ἢ τὰ τῆς ἠγορικῆς οὐκ ἀνά. δέδεικται γὰρ
 ψυχῆς πάθεισιν ἐφ' ἑστέροντα κεν ἐν ἄλλοις ἡμῶν. ὡς ἐπιστήμη ἀρα
 κ. τ. λ. Alter sic incipit: Τῆς τοῦ περὶ εὐρύκειως βιβλίου ἀρχόμε-
 νοι οὖν θεῶ ἐξηγήσειαν· δὲν ὠήθημεν πρὸ τῆς κατὰ λέξιν τοῦ κει-
 μένου θεωρίας τὰ εἰσθῶτα ζητεῖσθαι πρὸ παντός τεχνικῶν συγ-
 γραμμάτων ζητήσαι κερδέλαι, φημί δὲ τὸν σκοπὸν, τὸ χρησιμὸν
 τὸ γρήσιον, τὴν τάξιν τῆς ἀναγνώσεως, τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιγραφῆς,
 τὴν εἰς τὰ μέρη τομῆν, τὸν τρόπον τὸν διδασκαλικόν, τὸν χαρακ-
 τῆρα καὶ τὴν ὑπὸ τί μέρει ἀναφορὰν. τούτων γὰρ τῶν κεφαλαίων
 εἶναι μὲν τῶν ἐξηγησασμένων τὸ παρὸν βιβλίον οὐδ' ὅλως ἐμνήσθη-
 σαν —, εἰς δὲ τις ἢ καὶ τελειώτερος ἀπάντων δόξας καὶ ἀκριβέστε-

ρος (οἶμαι δὲ τοῦτον τὸν τῆ συγκέλευσιν ἄλλα διαπεράσαντα καὶ τὸν ἀρχαιολογικὸν τῆς τῶν Σάροδων μητροπόλεως λαβόντα διέπειν Θρόνον εἶναι, ὃς τις καὶ τὸ περὶ τῶν προφητεσιμῶν τοῦ Ἀθωνίου βιβλίον ὑπομνηματίζουσι), ἀλλὰ διὸ μόνον ἢ καὶ τριῶν τῶν τε γὰρ ἰσχυρῶν τοῦ παρόντος βιβλίου ἐν πρώτοις φαίνεται παραδιδόντος, εἴτα τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιγραφῆς, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν οὐκ Intercedit, cuius paullo post mentionem facit, in status commentarius: τὸ οἶος τὴν γέννησιν ὁ τεχνολογικὸς ἐγένετο, καὶ ἡ τοῦτον ἐπιγραφὴ τῆς καὶ ἐν ποσὶ φορῆ τῶν ἠγορῶν ἤμασε, καὶ τὰλλα ὅσα περὶ αὐτῶν ἰστούται, ἐν τῷ εἰς τὰς στίσεις ἡμῖν ποιηθέντι ὑπομνηματι εἴρηται. Urationum a se habitatum meminit plurimam, velut in eod. Falconetiano: δεῖ μανθάνειν τὰ βιβλία ἀναγνώσκοντας καὶ γινώσκοντας καὶ ὁσπερ ἐαυτοὺς ἐν ταῖς μελέταις καὶ ἐρεταῖς καὶ ἐπισημαῖς ζῆλω πολλῷ, πῶς τὸδε τέθειται καὶ κείνηται καὶ τίεται περὶ τοῦ παλαιοῦ, καὶ δι' ἡντινα αἰτίαν τῶν μὲν οὕτως, ἐν ἐτέρῳ δὲ ἑτέρως, καὶ εἰ μὴδὲν μέλλει τι ἔσοθαι προφανῆς ἡμῖν ἐκ τοῦ τοιοῦτου κήρυκος. αὐτὸ γὰρ τὸ μὴ ἁθεσιμῶν μὴδὲ κατεσπῆται τὸ τῆς ψυχῆς γνωστικὸν ἐν ἁσίωνῃ καὶ ἀμελείᾳ πολλοῦ ἢ ἄξιον καὶ ἀνθρώπων τῷ ὄντι ἀρετῶν, ἄλλως τε κίον εἰς χρεῖαν ποτὲ ἐπέσομεν ἐκ ταυτομέτου καὶ αἰτηθῶμεν γοῦρα πρὸς τινα λόγον ἢ παραπαλόντος καὶ περὶ αὐτοῦ ἢ οὐκ ἀπορήσομεν οὐδ' ἀποζητήσομεν . . . οὕτω γὰρ ἡμεῖς πρὸς τινα τῶν πρώτων τῆς συγκλήτου παραβαλόντες, καὶ νομιζόμενοι ἀμείζιον τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τῆς φιλοσοφίας κλήρου τὴν δόξαν φέρειν, καὶ οὐ διὰ τὴν περὶ τῶν περιγραφῶν καὶ ὁδοῦν, καὶ μὴδὲν ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοῦ ὑπολελυμένου καὶ τὸν τοῦ ἵππου λόγον προσεσημασμένον αὐτοσχεδῶς, καὶ πρὸς ἕτερον τὸν κατὰ Σαυακηνῶν λόγον, μὴδὲνα προμελετήσας ἢ καὶ προσκαρῶμενος, ἀλλ' αὐτομάτως πρὸς ταῦτα καὶ ὡσπερ παλῶν ἀποδιδάσκοντες. οὕτω δ' οὖν μοι καὶ ὁ τοῦ Προμηθεῦς μῦθος ἀνεστανέθη διὰ περὶ τὸς εἰδούς φιλοσοφίας καὶ ἀληθοφάνειας ἀπελοτισμένος. μνησθῆναι δ' ἐγὼ ποτε καὶ τὸν βασιλεῖον τὸν δευτέρου προσημαῖς ἐν τοῖς Πικροῦλου λόγον εἶπειν, οὐ ἢ ἀρχὴ „οἱ προσσημαῖς τῶν λόγων, ὃ βασιλεῦ, παρατιθένται τὰ μὴ τῶν ὑποθέσεων.” κἄν μὴδὲν τούτων ὠφέλημα κατὰ τὸν βίον, καὶ ταῦτα περὶ ἐσχάτη καὶ ἀταραχῆ τῶν παλῶν ἀπορῆ ἐγὼ τε καὶ οἱ οὖν ἐμοί. καὶ αὐτὰ διήλθον οἷζ ἐν ἐμῶν ἐπέρω κατὰ τὴν αὐρομίαν, ὡσπερ Ἀστυάμας σαυτην ἐπαινεῖς γύναι, ὅτι μὴδεῖς ἀφενέστερος ἐμοῦ φησὶται ποτε, ἀλλως τε καὶ τὸν ἀλεονε βίον ἐν αἰμαλωσίᾳ καὶ νόσῳ διαγεγῶν ποιηθείας· ἀλλ' ἐν ἐνδεῶσιν ὅτι τοὺς περὶ τὰς ἐπισημαῖς καὶ μελέτας λόγους καὶ προσημαῖς ταλαιπωρεῖν. Et inrusus: γάρφαται τις καὶ ἡμῖν γυμνασίος γυμνῶν τοιοῦτος λόγος (i. e. πολιτικός), οὐ ἢ ἀρχὴ „αἰσχρῶν, ἢ παρόντες, ὑπὲρ δόξης ὁμοίως ἀφαιρῶσθαι τὸν φιλόσοφον. αὐ μὲν ἀλλ' εἰ τις ἐτέρως βίον ἔπειτα μὴ τῶν κατιόντων ἀπιπολεῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν χεῖρα δόξαν ἔχει πρὸς τοὺς βασιλείους, φιλοθυγοῦτον διελέχθαι ὡς φαίη κολῆε τῆς ἀλαστονίας μεταποιεῖται.” Pauperem se et derelictum saepe queritur. δένει τὸ δίδακτον καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἔωθεν διδάσκων, πῆρθε δὲ τὴν εἰς δόξαν τῶν διδασκάλων, καθάπερ αὐτὸς ἐγὼ, καὶ μέλιτα τοῖς νοσῶν, οὐ μὴδὲν ὄντες διατελοῦνται διδάσκων καὶ τοὺς τῆς ἀναγκῆς χρεῖας στερομένους δίδοναι ἀναγκάζουσιν. Et sub finem voluminis: τὸ ἀεὶ ἀεὶ ὑπολογίζο-

Ion *) ἐν Ὀμφάλῃ 1208.	et 10. 176, 6. 179, 11. 333, 26.
Iosephus 133, 14.	341, 23. 344, 25. 365, 12. 400,
Irenaeus ὁ περὶ Ἀντικῆς συνη- θείας γράψας 1037, 10.	28. 418, 3. 430, 7. 473, 21.
Isaacus Porphyrog. 1140.	Ἀντιδόσει 90, 18 et 21. 92, 14 et 29. 95, 7. 103, 17. 109, 10.
Isaeus 328, 2. 329, 32. 379, 26. 406, 30. 421, 31. 439, 2. 469, 18. 472, 3. Ind. v. Λάδων.	113, 19 et 28. 115, 5. 127, 18 et 31. 128, 23. 135, 11. 1168.
ὑπὲρ τῆς Μνηστίου θυγατρὸς 434, 10.	Ἀρεοπιγυτικῶ 125, 20 et 24. πρὸς Δημόνικον 121, 3. 137, 16. 138, 6. 142, 19 et 23. 149, 1. 161, 6.
Isocrates 121, 32. 131, 15. 134, 26. 135, 5 et 7. 137, 10. 142, 1 et 28 et 30 et 32. 143, 1 et 4 et 9 et 13 et 16 et 18. 148, 1. 149, 15. 152, 31. 153, 1 et 3 et 10 et 15. 160, 4. 165, 3. 168, 22 et 24 et 27 et 31. 169, 1. 172, 30 et 33. 173, 3 et 5 et 7	περὶ τῆς εὐρήνης 135, 1 et 3. 137, 5. 142, 3. 147, 20. 148, 11. 156, 8 et 10. 158, 20. 176, 4. Ἐλένη 85, 15. 121, 25. Εὐαγόρου 83, 5. πρὸς Εὐθύρου 128, 12.

μενος — οὐ γὰρ τῶν ἐχόντων ἐγώ, ἀλλὰ τῶν μόλις ἀποζώντων καὶ τοῖς ἀναγκαίοις — δυνῶ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν (τοῦ ἐπιμερίσαι τιμὰς τῶν Διημοσθένους ἢ τῶν Θεολογικῶν). εἰ γὰρ κἂν ἴνα λόγον τῶν ἀπουδαιωτάτων ἐπιμέρισα κατὰ τοὺς ὑποδαχθέντας τύπους ἡμῖν ἐπὶ τοῦ θανατωτοῦ Ἑρμογένους μετὰ τῶν προσηκόντων ἐκείτω θεωρημάτων παραδειγματῶν, ἀλλὰ ποῦ σοφός, ποῦ οὐζιτητῆς τῶν τοιούτων, φησὶν ὁ λόγος ὁ ἱερός: ποῦ βασιλεὺς Μάγκος ἢ Ἀντιπῆρος ἢ Ἀδριανός, ἢ πατριάρχης ἢ ἄλλος τις προέχων, ἔργοις ἄλλ' οὐ λόγοις ἐπὶ ταῦτα προσηκόντων: πάντες γὰρ ὡς εἰπεῖν δημοβόροι καὶ τοὺς ἀρχομένους ἐπὶ τῷ ἴσῳ ὑπάρχοντες καὶ τὴν αὐτὴν ἀλοχίαν, ὡς περ δεδιότες καὶ ἀσχυρόμενοι μὴ κραττόνων ἀρχωσιν. Eruditionis suae mira quaedam edit specimenina. Cod. Barocc. f. 54: ἐπὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὃς θεοὶ μυστικῶς κωμῶσας κρήνεται ἀσεβείας, ὁ τὸν κατήγορον μελετῶν τῆς μὲν ἐν Μεγαθῶν τοῦ Ἀλκιβιάδου κατὰ τῶν βαυβάρων ἀριστείας καὶ τροπαίων αὐτῶν μνημονεύσει —, τῆς δὲ ἀρχαιότητας αὐτοῦ, ἢν μειράκιον ἐν ὧν εἶχε, μνημονεύσει. Et f. 56: πόλις μὲν ἢ Καϊάνη, ἢ δὲ Αἴτινη λόγος τις πληρώσων, ἐν ᾧ πῦρ αὐτομάτως ἀναδίδεται ἢ φθοὶ καὶ τὸν Ἡρακλῆα φαίνον ἐμβάλεν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τῶν δοξομαρτυρούντων φιλοσόφων καὶ βαυβάρων ἀπαθαναιωθήσεται. ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐχ αὐτὸν ἐρέβαιεν εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' ὁ Φιλοκλήτης ὑπουργήσας τῷ τούτου προστάγματι ἐπὶ μισθῷ τοῖς αὐτοῦ τόποις ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Αἴτινης.

*) Ionem pro Ioanne Etym. M. p. 755, 24 habet cod. Paris. 2630 v. ἐτύχθη.

- πρὸς Νικολέα 123, 17. 128, 10.
 179, 14. 180, 13.
 Νικολεῦ 134, 29.
 Παναθηναϊκῷ 410, 19. 430, 20.
 Παναθηναϊκῷ 123, 6. 125, 13 et
 18. 157, 22. 326, 3. 430, 21.
 449, 1.
 Lascaris (Constantinus) 1169.
 Imp. Leo 1101.
 Linus 785, 18.
 Longinus 1094.
 Lucianus 70, 20.
 Lucius Tarrhaeus 652, 28.
 Luperceus v. ἀναδενδράς, ἐνάν.
 Lycas v. ἄλας.
 Lycophro 1293. v. Βέβρουξ.
 Ἀλεξάνδρα 91, 15.
 Lycurgus 275, 4.
 περὶ διοικήσεως 145, 30.
 Lysias 82, 21. 115, 29. 122, 7.
 155, 26. 169, 27. 345, 20. 354,
 33. 359, 13. 368, 4. 401, 22
 et 25. 412, 26 et 28. 416, 21.
 429, 18. 430, 9 et 11. 431, 22.
 442, 7. 463, 17. 467, 32.
 468, 24.
 πρὸς Αἰσχίνην 132, 23.
 κατ' Ἀντοκράτους 110, 29.
 ὑπὲρ Δεξίου 129, 15 et 18.
 πρὸς Διογένην 120, 14. 145, 8.
 κατὰ Διοκλέους 173, 26.
 κατ' Ἐπιγράτους 103, 11.
 Πιπιτιρίω 129, 21 et 23.
 ὑπὲρ Ἐρατοσθένους 169, 31.
 176, 27.
 κατ' Ἰριγράτους 467, 28.
 κατὰ Καλλίου 95, 25.
 πρὸς Κλεώναν 84, 8.
 πρὸς Λυσίθειον 95, 1.
 πρὸς Πανταλέοντα 100, 16.
 κατὰ τῶν σιτοπωλῶν 77, 15.
 πρὸς Σοφοκλέα 109, 3.
 Σωκράτους ἀπολογία 115, 8.
 πρὸς Φιλοκράτην 115, 27.
 Maniaces 1089.
 Menander 17, 26. 89, 29. 96, 1.
 115, 1. 332, 27. 342, 18. 353,
 3. 360, 4. 368, 8. 373, 11. 374,
 8 et 29. 405, 28. 421, 7. 423,
 9. 436, 23. 447, 22. 452, 7.
 454, 7. 457, 19. 461, 32. 462,
 30. 587, 15. 782, 17. 839, 8.
 854, 21. 857, 23. 871, 9. 1175.
 1290. 1294. v. ἄλς, ἐλεῶ, χοῦ.
 Ἀλιεῦσιν 402, 9.
 Ἀφροδίτῳ 376, 5.
 Γεωργῷ v. ἦν.
 Δημιουργῷ 83, 31.
 Δις ἑξαπυτῶντι 436, 17.
 Δυσκόλῳ 82, 11.
 Ἐπικλήρῳ 81, 12.
 Ἡρωῖ 1262.
 Θετταλοῖς 420, 1.
 Κανηφόρῳ 407, 19. 429, 14.
 Καρίνῃ 380, 30.
 Καταπευδομένῳ 97, 2.
 Κεχυφάλῳ 323, 23. 358, 11.
 Κυβερνηταῖς 438, 9. 462, 5.
 Λευκαδίᾳ v. χεῦς.
 Μέθῃ 379, 31.
 Μίσσηρῃ 411, 12.
 Μισουμένῳ 415, 8. 428, 30.
 429, 27.
 Παδίῳ 436, 15.

- Παλλώη* 473, 4.
Παρακαταθήκη 368, 9.
Περικειρομένη 427, 25.
Περινθία 1073.
Πωλουμένοις 105, 20.
Ραπιζομένη 399, 3. 402, 13.
Συναριστώσεις 324, 28. 358, 15.
Τμυδι 359, 14. (923, 10). *)
Υποβολιμαία 429, 16.
Χαλκείους 411, 2.
Menecrates 782, 19.
Mercurius Iyrae inventor 752,
 11. *litterarum* 774, 15. 783, 17.
Metagenes
Θουριοπέρους 114, 1.
Φιλοθύτη 91, 3. 106, 12.
Metrodorus 731, 6.
Michael Calfates 1089.
Michael Syncellus
Michael Psellus
Minerva litterarum inventrix
 781, 30.
Mnaseas 350, 26. 783, 17. 786, 12.
Multus 1089.
Musaeus litterarum inventor
 783, 11. 786, 6.
Musaeus poeta 1082.
Nepho 1129.
Nicander v. Νάγων. Nicandri
non esse Theriaca 1165.
Nicanor 758, 13. 761, 18. 763, 10.
Nicarchus 381, 30.
Nicochares 348, 20. 349, 8. 382,
 27. 400, 30.
Κενταύρω 89, 5. 327, 25.
Nicolaus 367, 26.
Nic. Rhabda 1129.
Nicomachus 337, 11. 349, 10.
Nicophon 109, 9. 113, 23.
Πανδώρε 89, 15. 115, 10 et 24.
Χειρογράφου 89, 28. 455, 29.
Nicostratus 342, 18.
Olympiodorus 725, 33
Oppius Maximus 888, 8.
Orion 332, 21.
Orpheus 783, 12. 785, 18.
Orus 857, 5. 1185. 1193. 1288.
 v. *καρύκη. Λάδων.*
Palamedes litterarum inventor
 782, 28. 783, 16. 784, 18.
 786, 11.
Pardus v. Gregorius Pardus.
Parthenius 537, 4. v. *Ίλαος.*
Pauli apolypsis 1165.
Peripatetici 729, 23. 868, 16.
 1178.
Petrus
εις τὰ περὶ Ἀντωνίου 149, 3.
εις τὰ τῆς μοναρχίας Καίσαρος
 130, 10.
Phaedo Ζωπύρω 107, 3.
Phavorinus 37, 31.
Pherecrates 13, 30. 42, 25. 340,
 4 et 21. 345, 30. 346, 1. 368,
 22. 369, 1. 372, 31. 373, 29.
 379, 1. 383, 30. 401, 18. 412,
 11. 442, 14. 451, 15. 460, 13.
 473, 8. 475, 14 et 15.

*) Cod. Barocc. 50: *μικλῆς ἢ ἐν τοῖς δικαστηρίοις θύρα, ἀπὸ τοῦ μικλοῦ. οὕτω δὲ λέγεται ἢ ἰσοπηγῆς (leg. ἢ ἰσοπηγῆς). καὶ Μενανδρὸς ἐν Τμυδι μικλισμός φησιν ἀπὸ τοῦ τέραχος.*

- Ἀγροῖς 433, 49.
 Αἰτομόλοις 330, 21. 460, 27.
 Γρανῶν 326, 26. 447, 29.
 Δουλοδιδασκάλῳ 99, 23. 113, 5.
 404, 24. 431, 5. 454, 29.
 Ἴππῳ 379, 28. 420, 1.
 Κοριαννοῖς 345, 11. 406, 1. 412,
 2. 418, 24.
 Κράταπάλλοις (Κραπατῖλοις
 Porson. Adversar. p. 295)
 86, 18. 89, 30. 399, 32. 418,
 18.
 Μυρμηκανθρόποις 448, 7.
 Πετᾶλῃ 358, 7.
 Pherecydes Atheniensis 1196.
 Philemo 102, 22. 457, 19. 476,
 16. 1196. v. ὄρνυς.
 Αἰτωλῷ 96, 6.
 Ἀδλητῇ 87, 27.
 Γάλλῳ 99, 24.
 Γαμοῦντι 92, 16.
 Ἰατρῷ 104, 13.
 Κοινωνοῖς 88, 25.
 Νεμομένοις 436, 7.
 Νόθῳ 112, 15.
 Παγγρατιᾶστῃ 112, 5.
 Παιδαρίῳ 97, 3.
 Philippides 113, 33.
 Ἀδωνιάζουσαις 86, 12. 104, 27.
 Ἀνανευόσῃ 116, 23.
 Βασανιζομένη 92, 22.
 Κοθόρνοις 100, 1.
 Μαστροπῷ 80, 32.
 Φιλάρχῳ 108, 12.
 Φιλευριπίδῃ 112, 31.
 Philistius 428, 2. v. Ἄδρυξ.
 Philo 324, 11.
 Philochorus 86, 22. 239, 11.
 377, 29. 381, 14. 398, 12.
 Philonides Κοθόρνοις 83, 17.
 Philoponus 515, 27.
 περὶ προσφθίας 683, 11. 1094.
 1177.
 Philostephanus 1185.
 Philoxenus 887, 19. 1184.
 Philyllius 381, 6.
 Αἰγῆ 83, 18.
 Phoenice Actaeonis F. 782, 19.
 783, 33.
 Phoenices litterarum invento-
 res 774, 18.
 Phoenix Amyntoris F. 744, 18.
 781, 29. 782, 22.
 Phoenix Europae et Pronopi
 F. 782, 24. 783, 34.
 Phoenix locus Ephesi 784, 19.
 Phrynichus com. 116, 26. 368,
 32. 371, 23. 406, 9.
 Κόννῳ 79, 2.
 Μονοτρόπῳ 87, 8. 99, 14. 344,
 31. 447, 26.
 Τραγωδοῖς 464, 6.
 Φοινίσσαις 114, 6.
 Phrynichus grammat. 328, 18.
 334, 27. 351, 11. 362, 19.
 367, 19. 369, 24 et 33. 373,
 8. 401, 13.
 Pindarus 386, 27. 397, 17. 442,
 2. 751, 32. 1183. 1202. 1287.
 Ind. v. ὑγιεῖτα.
 Ἐπινικίοις 80, 7.
 Θρήνοις 99, 2.
 Ὀλυμπιονίκαις 79, 3. 90, 23.
 98, 20. 102, 3.

'Τραγῳδίας 80, 8. 339, 29.	346, 2. 373, 21. 451, 16.
Pindarus grammaticus 790, 26.	749, 15.
Pisides 1082.	Ἀδώνιδι 472, 10.
Pisistratus 767, 11.	Ἀφιερῶντι 106, 28.
Planudes (Maximus) 1401.	Γουπλῶν 360, 6.
Plato com. 63, 28. 73, 26.	Ἑλλάδιῳ 114, 9. *)

*) Ea fabula Ἑλλᾶς vocatur Polluci, Suidae, Andronico (περὶ τᾶξεως ποιητῶν cod. Paris. 2929.) Andronici testimonio ne quis nimium tribuat, totum apposui. Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μονωδοί, οἱ δὲ κωμικοὶ καλούμενοι, καὶ ἕτεροι τραγικοί, ἄλλοι δ' ἐξ ἑτέρων ὀνομάζονται, πλεῖστοι γὰρ ὅτιες· οἱ δὲ τῶν ἄλλων ὀνομαστότεροι οὗτοι εἴσι. κατεξαιρέται δὲ οἱ ἐκ περιουσίας καὶ ἄνομυμος καλούμενοι ποιηταί. καὶ γνόμισμα μὲν λυρικῶν ποιητῶν τὸ πρὸς ἴκταν τὰ τούτων ἴδεσθαι μέλη, ὡς τὸ τοῦ Πινδάρου καὶ Σιμωνίδου καὶ Ἀνακροῖου καὶ Ἀλκμαῖου, Ἀλκαίου, Βακχυλίδου, Σιμωνίδου, Ἴρῆκου, καὶ τὰ τῆς μονοικονιάτης Σαπφούς. Μονωδῶν δὲ γνόμισμα τὸ μονοπροσώπως ἀφηγεῖσθαι ἐπόθειον οἰανδῆτινα, οἷος ἐστὶν ὁ Ἀνακροῖου τὰ τῆς Ἀλεξάνδρου διηροῦμετος. Κωμικῶν δὲ ὁ γέλος μετὰ τοῦ καὶ χορευτῆς εἰσαγεῖν καὶ πρὸς-ωπα τοιαῦτα, οἷος ἐστὶν Ἀριστοφάνης, Ευπολις, Φερεκράτης. ἀλλ' ἡ μὲν κωμωδία τρεῖς ἔχει τὰς διαφορὰς, καὶ ἡ μὲν καλεῖται ἀρχαία ἐξ ἀρχῆς φανερῶς ἐλέγχουσα, ἧς ἐπίσημοι Ἀριστοφάνης, Ἐρατίνος, Ευπολις· ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, ἧς ἐπίσημος Πλάτων ὁ τὸν χαρακτήρα λαμπρότατος, ὃν ὁ φιλόσοφος ἀλλ' ἕτερός τις, καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οἱ μὲν τὰ δρᾶματα τὰδε λεγονταί, Ἰγυπτες, Κλεισθῶν, Πηλοβεις, Παιδίων, Σοφιστῆ, Σιμαχία, Σκευαί, Ἄδωνις, Ἀφίρων, Δαίδαλος, Ἑλλᾶς, Ἐορταί, Εἰγώπη, Ζεὺς καλούμενος, Ἰά, Λαῖος, Ἀέωνες, Μόμηγες, Μέτοιχοι, Μετέλεως, Μαμμυκονθος, Σάνται, Νίκαι, Νύξ μακρὰ, Πείσανδρος, Πεθιάλγος, Ποιητής, Σόφοξ, Ἐπέρολος· ἡ δὲ νέα μὴδ' ὄλως αἰνιγματώδης, πληρὴ ἐπὶ δαύλων καὶ ξένων, ἧς ἐπίσημος Μένανδρος καὶ περὶ Ῥωμαίοις Τερέντιος καὶ Πλάυτος. χορταί δὲ πρό- τωσι καὶ ἐπιτάσει καὶ ἀναστροφῇ ὁ Τερέντιος, καὶ εἰς πέnte σκη- νῆς διαίρει τὸ δρᾶμα. Πλάυτος περιοχὴν ποιεῖ τῆς αὐτοῦ κωμω- δίας, Τερέντιος δ' οὐ. Τραγικῶν δὲ ποιητῶν γνόμισμα οἴησι καὶ συμφοραί, οἷος ἐστὶν Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης. τῆς δὲ τρα- γωδίας ὁ χορὸς αἰὲν ρουθεῖται ἠθικῶς ἐπιφέρει, ὡς ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σπῶται, ἔλπει δὲ καὶ ρουθετεῖ. Ποιηταὶ δὲ ἀπροοδύριστοι καὶ κατ' ἐξοχὴν (cf. p. 1431) εἴσι, οἷς τινες ταῦτα χαρακτήριζεν τὰ τέσσαρα, μέτρον ἠρωϊκόν, μῦθος ἀλ- ληγορικός, ἰστορία ἢτοι παλαιὰ ἀφηγησις, καὶ ποιὰ λέξις ἢτοι ἠρωϊ- κῆ καὶ ἀξιομυθική καὶ τῶ ἠρωϊκῶ μέτρον ἀνομάζουσα, ἀλλ' οὐ κα- τατετριμμένη καὶ χθαμαλή. μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ὁ ἀλληγορικός μῦθος ὁ χαρακτήριζων τοὺς κυρίως ποιητᾶς. γέγονοσι τοίνυν πάντων τούτων ποιητῶν ἄνδρες ὀνομαστοὶ οὗτοι, Ὅμηρος ὁ πολὺς, Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, Πανύσιος, Πείσανδρος ὁ Καμει- ρεὺς καὶ Πόσιδος ὁ Λοκρῆσιος. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνόμισματα τῶν καλουμένων κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν. περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ χρεῖα νῦν λέγειν· μακρὸν γὰρ ἂν εἴη καὶ ἄχρητον.

- Ἐορταῖς 102, 1.
 Ἐυρώπη 42, 5.
 Κλειοφῶντι 9, 10, 79, 20, 418, 27.
 Λατῶ 96, 24, 100, 26.
 Λάκωσιν 105, 10.
 Νυκτι μακρῆ 384, 10.
 Πεισάνδρῳ 57, 33, 368, 17.
 Ποιητῆ 106, 30, 116, 22 et 24.
 Σοφισταῖς 79, 30, 89, 26, 103, 8.
 Συμμεχρῶ 104, 8.
 Τετροβόλῳ 447, 27.
 Φάωνι 459, 15.
 Plato philosophus 6, 14, 7, 13,
 27, 14, 31, 18, 56, 10, 100, 8,
 210, 15, 322, 6, 329, 31, 334,
 20, 335, 21, 336, 28 et 30, 350,
 12, 362, 26, 363, 2, 368, 5 et
 33, 374, 20, 378, 32, 380, 5,
 383, 10, 385, 17, 399, 14, 400,
 28, 401, 25, 408, 10 et 11,
 412, 27, 420, 26, 427, 31, 429,
 12, 434, 13, 441, 20, 446, 5 et
 15, 449, 1, 470, 10, 475, 18,
 659, 18, 666, 20. Ind. v. ἦ.
 σιφθεῖσα.
 Ἀπολογία 407, 29.
 Γοργία 77, 13, 78, 22, 84, 5,
 90, 14, 100, 7 et 9, 104, 6, 114,
 33, 115, 30, 116, 29, 128, 23,
 664, 7.
 ἐπιστολαῖς 334, 29.
 Εὐθυδήμῳ 84, 5.
 Θεαινέτῳ 77, 1, 78, 12, 79, 24,
 81, 32, 98, 21, 100, 14, 108,
 20, 110, 11.
 Λύσιδι 447, 16, 454, 31.
 Νόμοις 14, 32, 340, 11, 350,
 6, 425, 1, 448, 25.
 ζ. 343, 6, 369, 2, 371, 20.
 ζ. 44, 7.
 ια. 144, 30.
 Πολιτεία 82, 11, 94, 19 et 30,
 110, 19, 111, 16, 116, 9 et 25,
 334, 8 et 28, 456, 29.
 α. 78, 13, 79, 7, 106, 17,
 111, 30.
 β. 27, 28, 31, 19, 77, 9, 78,
 10, 79, 7, 99, 9, 100, 10.
 γ. 78, 17 et 23, 80, 31, 82, 2,
 88, 19, 93, 23, 99, 13, 107, 26,
 δ. 81, 29, 91, 28, 94, 28, 98,
 23 et 29, 100, 20, 102, 25,
 110, 7.
 ε. 94, 17, 111, 1.
 ς. 87, 22, 90, 27, 92, 10, 94,
 29, 97, 28, 98, 30, 368, 27.
 Πολιτικῶ 362, 2, 400, 3, 422,
 17, 467, 21.
 Πρωταγόρῳ 335, 7.
 Συμποσίῳ 346, 15 et 23, 407, 29.
 Τιμαῶ 348, 29, 405, 26, 417, 17.
 Φαίδρῳ 26, 13, 79, 28, 80, 20, 88,
 22, 90, 10 et 11 et 22, 93, 30,
 101, 2, 107, 29, 110, 28, 113, 31,
 116, 17, 326, 28, 462, 9, 785, 32.
 Φαίδρῳ 23, 13, 94, 6, 99, 27,
 343, 4, 344, 19, 352, 24,
 367, 30.
 Φιλήβῳ 231, 28.
 Χαρμίδῳ 341, 15.
 Polyaeus Μέμνονι 129, 31,
 130, 1.
 Polemo v. Procop. Gaz. not.
 Polymachus v. Aridices.
 Porphyrius 125, 22.
 ἐν Κρατύλῳ v. ἐπιστήμη.

- Posidippus 104, 19. 350, 21.
 424, 26. 462, 32.
Μεταφρομένους 102, 32.
Φιλοπέτορι 93, 19.
 Posidonius *ἐν τῷ περὶ συνδέσμων*
 480, 10 et 25.
 Praxiphanes 348, 15.
 Proclus in Cratylum 1163.
 Procopius Caesarensis 133, 14.
 1082.
 Procopius Gazaetus 1082. *)
μοναδία Ἀντιοχείου 125, 26.
 153, 21.
εἰς τὸν ὑποφρόνας ἄρχοντα 139,
 22.
περὶ ζῆρος 143, 24.
εἰς τὸν γάμον Μιλετίου 169, 6.
εἰς τὸ ῥόδον 146, 26.
ἐπιτάφιον Σαλαμίνου 133, 12.
 135, 13.
 Theodorus Prodromus s. Pto-
 choprodromus 1082. 1137,
 ubi quae memorantur *ἐρω-*
τήματα, sunt etiam in Vatic.
 1403, chart., form. quadr.,
 fol. 278.
 Prometheus litterarum inven-
 tor 781; 28. 783, 15. 784, 19.
 Pronapides 783, 24. 786, 17.
 Psellus 1082. v. Michael.
 Ptolemaeus ὁ ἀναλογητικὸς 508,
 6.
 Ptolemaeus Peripateticus 730,
 22.
 Pythagoras 784, 14. 789, 9.
 Pythodorus 783; 6. 786, 4.
 Rhabda v. Nicolaus.
 Rhianus 1182.
 Rhintho 1176. 1194.
 Romanos carere duali 1194.
 Romanus gramm. 1177bis. 1201.
 — Imperator 1089.
 Sappho 34, 2. 370, 15. 490, 6.
 596, 14. Ind. v. *κίνδυν.*
ἄμαξος.
β. 108, 22.
 Seleucus 224, 13. 608, 17.
 Sergius 1288.
 Seth 1169.
 Simo sutor 728, 8.
 Simonides 780, 31. 781, 2. 782,
 27. v. *νήστης. τριγλώχιν.*
β. 105, 3.
πεντάθλοις 377, 27.
 Simonides Rhodius 1182.
 Sisyphus litterarum inventor
 784, 18.
 Solon 727, 27.
Νόμοις 85, 1. 86, 22. 242, 20.
 340, 15. 401, 23. 428, 10.

*) ὁ γράφων μὲν, μὴ περὶ τὴν κρήνην δὲ πραγματευόμενος ἐν
 πτεροῦ, γαῖη τις ἄρ, καὶ ὀφθαλμῶν ἀναρρύνεται, καὶ τοῖς τῶν ἐαυτοῦ
 πονηρῶν παύσεσιν ἤτιον ἐπισημαίνει, ὡσπερ ὁ Πολέμων καὶ ὁ
 Λεοπαῖος καὶ ὁ τῆς Γαζῆς Προκόπιος, ἀκαίρως μὲν καὶ κατασκοπῶς
 χρωόμενος ταῖς τροπαῖς καὶ κινήσεσιν ἐν τοῖς λόγοις, ὑπερβατικῶν
 δὲ καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. τοιγαροῦν ἐν τοῖς μὲν ὡς ἐπὶ πάν ἀσα-
 φῆς ἵσταν, εἰ καὶ γλακίς, ἐν δὲ τοῖς ἐπίψυχρος καὶ ἀηδῆς. Io. Si-
 celliota *εἰς τὰς ἰδέας.*

- Sopater 146, 4.
 Nicolaus Sophianns 1080'ima.
 Sophocles 13, 33. 14, 20. 15, 11.
 18, 3 et 4. 21, 27. 28, 28. 35,
 3. 39, 31. 68, 4. 128, 27. 144,
 24. 229, 1. 323, 16. 325, 22.
 332, 4. 336, 6, et 7. 338, 15.
 339, 9. 340, 20 et 26. 342, 22.
 343, 11. 344, 28. 345, 13. 347,
 25 et 30. 348, 17 et 26. 352,
 17. 353, 4 et 6. 358, 28. 360,
 18. 361, 2 et 23. 362, 21. 363,
 2. 366, 29. 367, 15 et 21 et 32.
 369, 6 et 13. 372, 12 et 14.
 373, 1 et 7 et 13 et 15. 376,
 31 et 32. 383, 4 et 11 et 31.
 385, 16. 407, 12. 412, 19.
 413, 13. 414, 3. 420, 6. 426,
 18. 432, 7. 439, 11. 446, 6.
 447, 5. 450, 26. 459, 31. 467,
 15 et 28 et 31. 470, 13. 472,
 13. 476, 1. 746, 3. 1050. 1195.
 Ind. v. δόρει. εὐνοίχουζ. Αά-
 δων. σεφθεῖσα.
 Ἀθάμαντι 106, 33. Ind. v.
 ἀγύραιξ.
 Διάντι Δοκρῶ 97, 4.
 Διάντι μιστιγοφόρῳ 111, 25.
 Αἰχμλωτίων 447, 8. v. Μύνης.
 Ἀλεξάνδρῳ 107, 25. 108, 31.
 Ἀντιγόνη 74, 3.
 Ἀχιλλέως ἐρασταῖς 1267.
 Δανάη 85, 18. 90, 31. 97, 31.
 Διονυσ. Σατυρικῶ 385, 20.
 Ἐριδι 108, 9.
 Ἐρμιόνη 87, 25.
 Ἠλέκτρῳ 356, 20.
 Θαυόρῳ 105, 27.
 Θυέστη 94, 8.
 Ἰνώχῳ 84, 18. 442, 3. 1169.
 Κολχίσιον 404, 19.
 Μενελίῳ 435, 25.
 Μύσοις 83, 22.
 Νόμῳ Σατυρικῶ 446, 12.
 Ὀδυσσεῖ Ἀκανθοπλήγι 872, 19.
 Οἰδίποδι τυράννῳ 144, 22.
 Πηλεῖ 106, 13. 107, 30.
 Ποιμέσιν 84, 10.
 Τριπτολέμῳ 91, 1. 97, 33.
 Τυροῖ 89, 19. 98, 11.
 Φαίλαξιν 82, 32. 83, 21.
 Φθιώτιον 128, 3.
 Φρῆξῳ 82, 23.
 Sophron 93, 25. 351, 22. 428,
 23. 452, 30. 567, 10. *)
 Προμηθεῖ 85, 24.
 Sotades Ἐγλειομένοις 102, 28.
 Stephanus ὁ τὰ ἑθνικὰ γράμματα
 1201.
 λεξικόν 1094.
 in Aristotelis Rhetoricam
 scholia 1089.
 Stesichorus 444, 23. 786, 11.
 945, 26. v. μεσόννηξ.
 ἐν δευτέρῳ Ὀρειστέλει 783, 16.
 Stoici 480, 6. 484, 14. 518, 7.
 519, 20. 649, 31. 667, 15.
 668, 2. 721, 25. 842, 19. 862,
 7. 891, 11. 1168. 1179.
 Strattis 22, 21. 85, 9. 421, 14.

*) Etym, M. p. 490, 11 post λέγον adde e cod. Barocc.
 50. ἔστι καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν Ἀκαιοῖσι.

- Ἰμνολόγιον* 83, 27.
Μακεδόσιν 108, 29.
 Sudario 748, 18.
 Symmachus 224, 13.
 Syncellus v. Michael.
 Tarasius 1068.
 Teleclides 107, 18. 371, 32. 403, 4. 415, 26. 418, 29.
Ἀμφικτύοσιν 464, 30.
Ἡσιόδῳ 91, 4. 110, 25.
 Terentius 1461.
 Theocritus 64, 16. 856, 23. 1198. 1208. Ind. v. τεττιξ. τήλωθεν.
 Theodoretus 1094.
 Theodorus Nicaeensis] *κἄν τις ἰσχύη τῇ φύσει, σφάλλεται μᾶλλον ὑπ' αὐτῆς, εἰς ἃ μὴ θέμις ἀποφερόμενός τε καὶ θλαυνόμενος, ὡς Ἴππος δυσήτριος τὸν χαλινὸν ἐνδακῶν, ὡς ὁ Μελιτῆνης Θεοδοσίος καὶ ὁ Νικαίας Θεόδωρος καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς οὐκ ὀλίγοι.* Io. Sicel. *αὖς τὰς ἰδέας.*
 Theodorus Prodrumus v. Prodrumus.
 Theodosii *ἐρωτήματα* 1088. *κανόνες ἐορτῶν* 1097.
 Theodosius Meliten. v. Theodor. Nic.
 Theogenes 729, 22.
 Theognostus *ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ* 367, 8. 1101.
 Theologi apocalypsis 1165.
 Theon *ἐν ὑπομνήσει* v. Heracides.
 Theophilus *ἐν τοῖς Ἀποδήμοις* 724, 26.
 Theophrastus *περὶ εὐδαιμονίας* 104, 31.
περὶ νόμων 443, 26.
ζ. φυτῶν 370, 28.
 Theophylacti Simocattae epistolae 1089.
 Theopompus com. 362, 29. 385, 15. 399, 20. 401, 16. 403, 25. 444, 26. 468, 8.
Θησεῖ 83, 6. 323, 29.
Καπηλίῳ 461, 19.
Πηρελόπῃ 328, 28.
 Theopompus hist. 104, 15. 215, 1. 361, 6. 465, 7.
ἐπιτομῇ Ἡροδότου 80, 27. 104, 16. 115, 18.
Φιλιππικοῖς 86, 16. 107, 4.
 Thomae evangelium 1165.
 Thucydides 17, 4. 35, 31. 41, 18. 57, 16. 91, 8. 92, 24. 95, 18 et 19. 107, 11. 114, 19. 159, 25 et 30. 169, 13 et 17. 215, 1. 334, 30. 342, 20. 346, 14. 363, 5 et 8. 367, 24. 378, 14. 394, 9. 399, 17 et 21. 403, 6. 406, 20. 419, 19 et 27. 421, 1. 423, 27. 430, 23. 434, 23. 437, 29. 443, 33. 465, 5. 469, 19. 678, 21. 733, 21. 734, 7. Ind. v. *ἔτος.*
α. 82, 24. 83, 5. 90, 17 et 25. 93, 9 et 28. 96, 15. 101, 11. 147, 32. 152, 14. 158, 30. 162, 8 et 11. 164, 30. 169, 19. 178, 13 et 20. 440, 10. 463, 6.
β. 82, 33. 125, 30. 164, 12. 169, 14. 178, 10.

- γ. 78, 15. 90, 9 et 11. 91, 28.
 95, 5. 98, 24. 100, 7. 107, 12.
 109, 8. 111, 29. 143, 31. 407,
 13. 413, 10.
 δ. 77, 11. 99, 7. 102, 18. 105,
 1. 107, 21 et 26. 109, 4. 112,
 12. 113, 17. 114, 21. 126, 1.
 144, 1. 153, 30. 173, 17 et 19.
 223, 26. 400, 5. 407, 13 et 22.
 ε. 107, 14.
 ς. 82, 28. 89, 1. 110, 3. 173,
 22. 176, 8. 400, 8.
 ζ. 78, 16. 110, 20 et 21. 135,
 20. 169, 20. 173, 24. 178, 22.
 η. 98, 23. 104, 20.
 Timarchus Rhodius 442, 33.
 Timostratus 90, 1.
 Ἰσώτω 81, 1.
 Πανί 89, 23.
 Παραναταθήκη 98, 4.
 Φιλοδεσιότη 80, 12.
 Tryphiodorus 1082.
 Trypho 486, 6. 490, 9. 491, 15.
 494, 14 et 28. 497, 30. 498,
 27. 501, 15 et 23. 503, 26.
 504, 29. 506, 19. 507, 13. 509,
 14. 514, 2. 515, 5 et 31. 523,
 13. 525, 10. 554, 24. 560, 22.
 563, 11. 569, 17. 572, 14.
 574, 15. 578, 28. 585, 17.
 611, 4. 849, 4.
 περί επιθήμάτων 496, 18. 548,
 1. 556, 30.
 περί στυνδέρμων 496, 20.
 Tyrannio 668, 8.
 Tyrtaeus 734, 14.
 Tzetzes περί ἀθύρημάτων
 1089.
 Xenocrates 664, 1. 728, 4.
 Xenophon 26, 5. 31, 33. 225,
 10. 230, 15. 324, 4 et 32. 329,
 15. 333, 14 et 19. 336, 5. 337,
 27. 344, 5 et 6. 353, 6. 364,
 15. 367, 28. 369, 21. 372,
 21. 400, 13 et 24 et 27 et 29.
 401, 25. 414, 31. 419, 21. 420,
 8 et 29 et 30. 1195.
 Ἀναβάσει 77, 1. 92, 3. 405, 32.
 δ. 96, 27.
 Ἀπομνημονεύμασιν 80, 6. 83,
 33. 373, 10.
 α. 95, 10.
 γ. 79, 26. 92, 27. 467, 13.
 δ. 161, 11.
 Ἰέρωνι 329, 21.
 Ἱστοριῶν η. 449, 8.
 Οἰκονομικῶ 345, 6.
 Παιδείη 144, 29.
 Συμποσίω 79, 23. 82, 27. 84,
 7. 101, 28. 103, 33. 105, 19.
 112, 2.
 Zeno 663, 16.
 Zenodotus 768, 2.
 Zoe 1089.
 Zonaeus 1451.

BINDING SECT. OCT 1 1981

16

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

LGr.C Bekker, Immanuel
B Anecdota Graeca
v.3

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 16 12 10 12 005 6